

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

HESIODVS
GRAECO-
LATINVS CVM
SCHEMATISMIS, ARTIFI-
cium inuentionis, dispositionis
& elocutionis continen-
tibus.

EX QVIBVS RATIO CVM
*fructu legendi explicandique authorem quemvis de-
monstrator, ut inde quicquid dignum & scitu
& imitatione sit, excerpti
possit.*

Authore
GEORGIO HENISCHIO
Bartfeldensi, Medico & Mathematico
Augustano.

BASILEAE, EX OFFICINA
Oporiniana. 1580.

AD
ILLVSTREM · AC
GENEOSVM DOMINVM, D.
CHRISTOPHORVM FVGGERVM,
Kirchberge & Vuciffenborni
Comitem,

PRAEFATIO AVTHORIS.

ON sine magno suo merito, Illustris ac Generose Comes, senex Ascræus, quem noua quadam methodo illustratū cum felici auspiciatissimi nominis tui mentione diuulgo, annos iam circiter bis mille & quingentos in Repub. literaria uixit, necdum eum *θανάτω τέλος ἀμφινέλοντι*. Licet enim mihi sine reprehensione ijs uerbis, quibus ut utar, ipse docuit, eundē commendare, imō *αὐτῷ τῷ μέτρῳ ἀποδῶναι*. Nam ut cæteri poëtæ inclyti, Homerus, Euripides, Pindarus, Sophocles, ita & Hesiodus, nō tam nocturna diurnaq; manu uersatur, quod præcepit Horatius, quàm quod ipse fratrem suum monuit, *οὐκ ἔστι βέλτερον*, & nihil non ab eo dictum prouerbiū nim obti-

net. Et si autem uetustas ipsa ut uinum, ita poetam commendat, & cur nostro tempore is sit in precio, aliquam haud dubie causae habet rationem: sunt tamen alia multò efficaciora, quibus prudentissimi quique, *μετρητοῦσι δότις*, mouentur, ut hunc magnifaciant, memoriaq; & eodem quo Musae iudicio, lauro dignum iudicent. Id si quidem nisi esset, non Plato, non Aristoteles, uelut recentiorum suis temporibus legissent, didicissent, usurpassent. Platonem dico & Aristotelem? imò nullus non author (mirum dictu) ex tota antiquitate & mentionem illius facit, & uerbis ex eodem depromptis tanquam *ἔχοντος παρὰ* orationem suam reddit & splendidiorum & preciosiorum. Ex quibus apparet, fuisse illum & tutum ab omnibus, uelut Aesopum, & hoc uelut lacte teneros pueritiae animos pastos & enutritos fuisse. Huius itaq; rei causas, si placent, Illustris ac Generose Comes, quantum fert mea mediocritas, *ὅτι μὴ ἐπιταμείνῃς ἀνεργήσω*: idq; dum facio, æquo ut adsis animo, etiam atq; etiam rogo.

- Duo sunt, quibus in discendo assequendis nauamus operâ, rerum cognitio & uerborum, quæ Pericles quidem nominat *ὅτι*

PRÆFATIO.

5

οἷον καὶ Διόναμον ἐρμηνεύειν. Phoenix autem
 Homericus *μυθῶν τε ῥητῶν ἕκαστοι προηέτα τε ὄν-
 γων.* Hominem enim, cum sit animal *λογι-
 κόν*, utrunq; *λόγον & προφορικόν & ἐνδιὰθετον*
 excolere necesse est. quorum hic inuētio-
 nem rerum & prudentiam: ille autem elo-
 cutionem, quæ res prudenter cogitatas &
 inuentas sermone explicat, complectitur.
 Est autem utrunq; ita connexum *ἀλυστοπί-
 σθαι*, ut *σύνεσις* sine *Διόναμει ἐρμηνεύειν* sit su-
 peruacua, & similis gladio condito atq; in-
 tra uaginam suam hærenti: *Διόναμει* autem
ἐρμηνεύειν sine *συνέσει*, siue, ut loquitur De-
 mosthenes, *πᾶς ὁ λόγος ἔσται τὰ ὄντα, μάταιον
 τε καὶ ἄσπονδον φαίνεται.* Itaq; Socraticos rectè di-
 sputasse legitur, Sapientiam ab eloquentia
 non esse separabilem: & illam esse mutam
 quandam eloquentiam, hanc uerò loquen-
 tem sapiētiam. Ac duo quidem ista, in qui-
 bus omne studium, ut ea assequamur, *ἐπ' ἑ-
 μέρη καὶ ἐπὶ νουτι* adhibemus, hominem red-
 dunt animal uerè *λογικόν*, ac proinde bea-
 tum, & Deo hominibusq; gratum & acce-
 ptum. Sic itaq; statuo, cum præceptor hic
 Alcæus utrunq; præstet, id est, informet di-
 scentes & uerborum cognitione & scien-
 tia rerum bonarum, idq; singulari quadam

cum Gratia, tãtam nominis celebritatem, tantamq; famæ amplitudinem cõsecutum esse, ut quemlibet *οὐσίως λόγῳ διωκόμενος ἰσχυροῦς* studiosum, doctrinæ illius desiderium ceperit. Nam si rerum cognitionem spectemus, quæ prudentem efficit hominem, ea uersatur uel circa mores, uel circa naturam: quarum illa nihil utilius, nihilq; magis necessarium in genere humano: hæc autem præter summam utilitatẽ nihil suauius, nihilq; naturæ humanæ conuenientius. Iã uerò Hesiodus ijs libris, qui etiamnum extant, & doctrinam Ethicam, quæ uitam hominum, mores, consilia atq; actiones omnes moderatur: & magnã contemplationis naturalis partem, quæ admirabilem hominis cum tota rerum uniuersitate cognitionem complectitur, non more philosophorum exponit, ad uiuum refecans omnia, odioseq; rixans, ne tædium pariat lectori: sed mira simplicitate, necnon grauitate singulari utens, melle dulcius instillat animis hominũ. Omitto enim Scutum Herculis *παράδειγμα*, quo uoluit in genere omnes uitæ gradus, ordinesq; hominũ poetico more cælare: eaq; cælatura monere, nullum esse tam uile contemptumq; uitæ genus,

genus, quo non egeant *οἱ ἀνθρώποι*, eaq; oportere esse confociata diuersis gradibus officiorum: in specie autem & aliarū commonefactionum cum moralium tum naturalium gustum offert, tanto artificio, ut res non tam narrari quàm geri, & sub aspectū penè subijci uideatur. Prætereo etiā Theogoniam, qua complexus est genealogias Deorum, id est, uirorum præstantium, qui suam ætatem antecesserunt, & ob præclara facinora, rerumq; utilium ac disciplinarū inuentionem claruerunt. Quod quidem poëma plerisq; in locis non tam historicè, quàm uel *ποιητὴς* uel *ἱστορὴς* esse intelligendum, decent & mythologiæ interpretum Tzesis & Iohannis Diaconi, aliorumq; authorum tum ueterum tum recentiorum: & ipsa forma poëtici orationis. Quàm enim puerile parumq; sobriū meritò uocari posset, si nihil aliud remotius innuens puris uerbis esset contentum? Aliud itaq; quàm prima facie apparet, intelligere oportet: idq; requirit non tantum noster, sed & quibus poëtarum. Hac enim ratione non minus uariarum rerum studiosos delectare, quàm eisdem remoto uerborū pallio prodesse cupiunt. His igitur prætermisiss, ui-

deamus quæso, utrum hoc, de quo paulo
antè diximus, in tertio poemate, quod in-
ter reliqua palmam obtinet, effecerit He-
siodus, proposito in medium, quod merca-
tores interdum facere solent, frustulo ex-
empli aliquo, unde tota res uenalis,
quamuis absens, dignosci possit. Titulum
librorum fecit, ὄργα καὶ ἡμέραι, complectens
rotunda breuitate (quod est magnæ sapien-
tiæ indicium) duobus uerbis uelut adagio
quodam & argumentum illorum, & uitæ
humanæ officium, circa quod explicandum
uersatur tota doctrina moralis. Monet e-
nim, ut loquitur Proclus, δαὶν αἰ τὴν βλέπαι
πᾶσαν ἡμῶν τὴν ζωὴν, καὶ τὴν τῶν ὄργων αἰεταίαν,
καὶ τὴν τῶν ἡμερῶν ἐκλογὴν : hoc est, omnem
nostram uitam oportere respicere ad hæc
duo, operum scilicet & dierum delectum.
Inter opera autem duo facit præcipua, iu-
sticiam & laborem, quibus attexit tandem
alia officia uirtutum in omnibus uitæ par-
tibus præcipuarum, quædā θεωρεῖσθαι, quæ-
dam ἀγασθαι spectantia. Deinde rursus par-
titur labores, eosq; ad patrem familiam ac-
commodat, & singulis sua tempora præ-
scribit, subinde inculcans suam cuique rei
esse tempestiuitatem, eamq; non negligen-
dam,

dam, sed omni studio premendam. Cum itaque variae sint temporum formæ, annus, horæ, mensis, dies, & partes eius, mane & uesper, *συνόσμως* præcipit, quæ opera uere, quæ æstat, quæ autûno, quæ hyeme, quæ singulis denique diebus, quos mensis triginta continet: diebus dico s'imò manè & uesper sint facienda fugiendaue. Ex quibus colligi potest, uoluisse eum toto poemate docere nihil aliud, quàm omnem humanam felicitatem pèdere quidem à Deo, contingere autem homini *διὰς μεγάλου ἔργου* per tempestiuam operum executionem: infelicitatem autem eiusdem *ἡνὸς ῥαθυμίας* ἐν neglecto opere tempestiuo. Id quod etiam nobili illo uersu, *ὅτι ἀπαντες ἀδυνει*, quemadmodum ait Aristides in defensione Periclis, non minus breuiter quàm religiosè expressit:

Χρὴ μάλιστα ἂν ἔχῃ ἀπαντὶς, θεός ποτε ἀμείνῃ.

Annón igitur philosophiam moralem docet, quæ & ipsa beatitudinem, ad quam cōsequendam omnes actiones uitæ nostræ directas esse oportet, & *θεός ποτε* quiddam & præmium uirtutis appellat? Quo quidem uelut fundamento iacto, omne ædificium morale non difficulter & superstruit

& dilatarî & exornari potest: hoc uerò nō bene posito, quidquid superstruxeris, corruit. *Ἐν τῷ γὰρ τίθες ἐγὼ ἰμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε.*

Sed continent iisdem libri etiam magnā partem philosophiæ naturalis. Distribuit enim tempora secundum ortum & occasum insignium stellarum, docet de electione terræ, de cædenda certo tempore materia pro instrumentis rusticis, de bouum delectu, de tempestatibus earumq; causis, de ciuita cum hominibus tum brutis commoda, de lauacris, de mulieribus, de infantiū fessione, & alijs permultis, ex quib. bonū fuisse medicum collegit Plutarchus libro cui titulum fecit Cōuiuuium. Præclare itaq; dixit M. Tullius, uir summo ingenio, apud Græcos antiquissimum ē doctis genus fuisse poëtarum: quibus uerbis monet, omnē doctrinæ possessionem fuisse olim penes solos poëtas, qui doctrinas generi humano utiles complexi sunt carmine, delicijs fabularum ut plurimum condito, ut numeris adiuti rudiores, suauitate autem commentorum allekti delictiores, res bonas uiteq; communi necessarias libentius faciliusq; discerent. Talis fuit Orpheus, talis Linus, talis Homerus, talis deniq; Hesiodus, uiri sapien-

P R A E F A T I O.

sapientissimi, parentes omnis sapientiae & doctrinae, necnon authores humanitatis atque eruditionis.

Sed reliquam uerborum cognitionem iam breuiter perstringam, petendâ ex Hesiodo, quæ eloquentem efficit hominem. Quàm pulchrum uerò, quamq; utile, eloquentem fieri? Idem uerò difficilimum esse, inter omnes artifices eloquentiae cōuenit. Vt enim de curru dixit noster poëta, *ἡντὸρ δὲ τὴν ἀγρὰν ἀνέβη*; ita eloquenti futuro multa sunt necessaria, inter quæ primū locum obtinet linguæ cognitio & magna copia uerborum. Hesiodus autem docet & linguam omnium præstantissimam, & magnam uerborum supellectilem suppe- ditat. Lingua est Græca, una trium exoticarum, præ alijs cū dicendi facultate, tum scriptorum magni nominis copia excellen- tiūm. Hanc igitur quòd docet poëta, uel ob hanc causam dignus esset qui legeretur, disceretur, celebraretur ab omnibus ad so- lidam eruditionem aspirantibus. Quid e- nim honestius studio cognitioneq; linguæ omnium principis, & facundia & ubertate sua celeberrimæ? Quid utilius eo admini- culo, cuius usu scripta sapientissimorū ho- minum

minum intelligi possunt, qui philosophiam ad excolendos hominum animos necessariam & inuenerunt & excoluerunt. Quid magis necessarium, quàm eam dialectum discere, sine qua Latina literatura sapientiaque *χρῶσιν ἀνθρώποις* tractatur, imò *πάρμα ἀπόδειξις*. Sed utut se lingua habeat, Hesiodus tamen & alia dialecto, siue Latina, siue uernacula utenti conducit ad eloquentiam, qui modò eum ad suam traducit dialectum. Qua enim opera Græcæ uoces expenduntur, earumq; emendata constructio, proprietas & potestas examinatur, eadem & lingua quæuis (in quam fit conuersio) exercetur, siue Latina, siue uernacula. Habet autem & magnum *τελε μέγαν* uocabulorum numerum, quorū plurima sunt propria, pauciora figurata, multa uerò elegantissimæ compositionis: ut sunt, *ἀσφοδάχοι, χαροδίναι, λίσβεροι, φιλήται, ἐπύλαμνος, θεόδοτος*, & alia similia, nō postremum Graiæ facundiae indicium. Quibus dum utitur, non tam seruat quàm facit præceptum illud Iulio Cæsari attributum: Delectum uerborū esse eloquentiæ originem. Iam uerò præter linguam & uerborum copiam opus est eloquenti futuro & uarietate figurarū, quæ
uelut

PRÆFATIO.

21

velut flosculi campum orationis reddunt
ornatum cultumq; & uaria colorum sua-
uitate uernantem. Nulla est autem figura,
nullum schema, nullus tropus, quo non u-
sus sit in suis poëmaris Hesiodus, non ob-
seruans quidem ille præcepta Rhetorum
ipso haud dubiè recentiora, necdum suo tē-
pore ita ut nunc habemus elaborata, sed
eaportius suo exēplo constituens. Ita enim
præcepta oratoriae facultatis sunt compo-
sita olim, ut ex scriptis eloquentium homi-
num, uelut Orphei, Homeri, Hesiodi & ali-
orum, quæ essent præclara, dignaq; imita-
tione, norma quædam generalis inueni-
endi disponendique sit formata, certumq;
figuræ nomen ornamentis orationis attri-
butum. Huius itaq; præceptoris discipli-
næ commissus *παῖς ἀνωδινὰ πρὸς ἡδὲ ἀνωδινὰ*
καταῖος uelut *παρὰ μὲν τῶν ἡδὲ* discit & rectè
atque expedite loqui, & orationem finge-
re exemplo illius consentaneam, hoc est,
& probabilem & amœnam, in qua floreāt
metaphora, metalepsis, hypotyposis, aux-
sis, gradatio, occupatio, correctio, aliaque
παρὰ μὲν τῶν ἡδὲ oratoriae elocutionis, quæ
pascant audientes succo salutari, & dele-
ctent, imò trahant atque ui quadam cogāt
ad su-

ad suum tam suaue aspectu odoratuq; nutrimentum animo complectendum. Agnosco, diuine Naso, non minus te eleganter quàm uerè dixisse oratori amico:

Vtq; meis numeris tua dat facundia neruos,

Sic redit è nobis in tua uerba nitor.

Quibus uersibus mones, in nullo genere Scriptorum reperiri tantam ornamentorū ubertatem, quanta uos abundatis. Oratores itaque à uobis sumere & nitorem & ornamenta & figuras elocutionis: uicissim autem uos ex oratorum hortis ἀποδρέμειν & neruos & alimenta & uigorem & robur orationis, quod opifices facundiae nominant artificium inuentionis & dispositionis. Itaque Plato, Demosthenes, Cicero, uiri extra omnem ingenij aleam positi, tantam, quæ inest scriptis illorum, maiestatem, tantum decorem, tam cultā dictionis uerborumq; grauitatem uobis acceptam ferunt, in uestris nimirum scriptis primū cōspectam, indeq; haustam & occulta imitatione expressam. Aded uerum est nostri poëtae oraculū:

— *ἦλοι δέ τι γέγονα γάμψω*

αἷς ἄφρονι ἀσύνδοντ', ἀγαθὸν δ' ἔστι καὶ βροτοῖσι.

Hæ sunt, Illustris & Generose Comes,
causæ,

taulae, quae Hesiodum cornice uiuaciorem fecerunt, eiq; ad nostram usque aetatem uitam prorogarunt, non tantum longaeuam, sed & egregijs tam ueterum quàm recentiorum | elogijs cumulata. Nam Plato, Philosophorum coryphæus, non temerè, ut nunc hominum nostrorum fert consuetudo *καὶ ὑπερβολὴν* quemuis laudantium, appellat *σεμνότερον τῶν ποιητῶν*: Gellius prudentissimū: Xenophon *οὐδοσιότερον*: Plutarchus Homero & gloria & tempore proximum M. Fabius uilium circa praecepta sententiarum authorem, & medio in genere dicendi principem: Muretus I. C. & ciuis Romanus, non tantum aureum & ad uerbum ediscendum poëtam, uerum etiam philosophū imprimis bonum: Recentiorum alij poëtam nunquam de manu deponendum, alij authorem necessariò in scholis legendum. Nos uerò & Plutarchi uiri grauissimi, & docti cuiusdam nostra aetate uiri, existimantis uersus & phrascs poëte huius, extractiones esse Homericas, autoritate moti, **AL-
TERVM HOMERVM** proclamamus.

Animaduerto autem quosdam uel cogitare, uel dicere, Se quidem Hesiodum legisse, non tamen ad eam, de qua dixi, cum
rerum,

retum, tum uerborum cognitionem peruenisse, quæ Platonem, quæ Demosthenem, quæ Ciceronem efficiat. Huic igitur obstaculo, antequam finem orationi imponam, quantum fieri potest, iudico, occurrendum esse, ne rectum de fructu ex Hesiodo petendo iudicium leuibus de causis cõcidat, sed animis perpetuò infixum maneat: id quod effectum iri confido solutione obiectionum contrariarum. Neque uerò hic de natura dicam eximia atque illustri, sine qua nõ solet illud nescio quid præclarum ac insigne existere: sed rationem legendi cum Hesiodum, tum alium quemuis scriptorem fructuosam tantum exponam. Est enim duplex genus lectorum. Alij obiter & quasi per trāsennam poëtam inspiciunt, unde illum uelut de facie noscunt. Alij uerò diu multumq; legēdo peruolutandoq; sibi familiarem faciunt, & domesticè atque intus & in cute notum, adhibitis nõ multis quidem salis modijs, quod in amico cognoscendo faciendũ esse aiunt, sed adminiculis ex præceptis artium liberalium petitis. Is igitur, fateor, qui hunc authorem semel tantum uelut à limine salutauerit, non adhibito eo quo decet iudicio, non

do, non magnam facit messem: sed more rustici rectam terræ colendæ rationem negligentis,

ἡμεῖς ἀμείβωμεν, οὐδὲν γὰρ περὶ χάριτος ἰσχυρῶς,

ἀλλὰ διὰ μὲν ἡμεῖς ἀποτιμῶμεν, ἢ πολλὰ χαίρωμεν.

Vt enim qui Parisios præteruectus, obiter eam urbem inspexit, nulla ibidem facta mora, nec adhibito xenagogo, qui tum loca urbis memorabilia demonstraret, tum mores insigniores, & ritus siue ecclesiasticos, siue politicos, siue æconomicos edoceret, is neutiquā euadet ex peregrinatione, quamvis longinqua, uel *πολύτροπος*, uel linguae Gallicæ peritus. Biennio enim ad minimum ū opus est, ut urbis tum mores, tum linguam ediscat, eoque tempore utatur non segniter, sed serid, non sine xenagogo præceptorēue aliquo. Ita cerre mora aliqua & perito xenagogo opus est in lectione bonorum authorum ad comparandam ex ijs tum prudentiam, tum eloquentiam, unam artium difficilimarum. Est itaque alterum genus lectorum, quod huius poetæ & aliorum optimorum, eorumq; paucorum authorum pagellas non duas tresue tantum perlegit, moxq; deponit, aut totum etiam authorem semel tantum percurrit: sed &

lectionem ad finem perducit, & eandem decies, ut iubet Horatius, repetit: quin & illud imprimis obseruat, ut non temerè, sed certo iudicio siue lectionem, siue repetitionem instituat, adhibens non tantum moram diuturnam, sed & xenagogum, qui ad memorabilia dignaque uisu loca, rerum & uerborum abditam & latentem copiam continentia, hospitem deducat, eaque ignaro uelut digito commonstret. Sunt autem xenagogi praecepta artium dicendi, quorum iudicio tota orationis compages membratim resoluitur, ut *πολυτακταλον* inuentionis, dispositionis & elocutionis artificium cum singulatim introspici, tum ad imitationem trahi possit. Vt enim in pictura, qui lineamenta & ductus omnes certamque illorum proportionem & collocationem discernit ab ornatu colorum, singulaque seorsim expendit, *παντα μάλ' ἀμφοτέρω*, is demum eandem & rectè intelligit, & cum laude imitari potest: ita in lectione cum huius, tum alterius authoris, ea quæ ad rationem inuentionis & dispositionis pertinet, sunt primum ab ijs separanda, quæ artificium elocutionis spectant: deinde uerò post separationem copiosa *καὶ συνάμεινον* *καὶ συνάμεινον* ut ip-

P R A E F A T I O.

ut *ἐπεμνηστικῆς* supellex relinquitur, quæ & cerebrum & cor & lingua uelut patres familiaris instruuntur, ut possint illa uti, quoties opus aliquod non ex asserum lignorumue uario connexu, linearumue ingenioso positu, sed ex mutuo rerum uerborumque complexu est elaborandum. Hæc itaque scripti cum totius, tum in partes suas resoluti consideratio tandem est laudabilis & fructuosa, quæ Platonem, quæ Demosthenem, quæ Ciceronem tam prudentem, tam disertum, tam eloquentem procreauit. Sed ut totum negotium melius intelligatur, id ipsum ut sit faciendum, in nostro poeta declarare conatus sum, artificium inuentionis & dispositionis Schematismis complectens, nitorem autem orationis non dissimili uia in sua capita seorsim diuisum excerptumque ponens ob oculos. Ac tali quidem ratione ego nihil utilius iudico ad authorem quemuis singulari cum fructu legendum, discendum, imitandum. Nam cum quæuis oratio constet ex duobus, uerbis scilicet & rebus, utrumque non melius, quam methodo *διαιρετικῆς* expendi potest, ac primum quidem ut ope illius & argumentum & res omnes totius scripti *ὡς ὅ*

τύπω in promptu habeantur, unde & tota
εικονομία & argumenta confirmationis pa-
 teant: deinde uerò ad elocutionem, quæ
 uerborum curam complectitur, animus at-
 tendat, ut sit emendata, ut dilucida, ut ele-
 gans atque ornata, ut apta seu congruens
 rebus, personis, temporibus. Ut autem hoc
 fieri possit, uidendum est ad quod genus
 causæ scriptum pertineat: & si id iam con-
 stet, ad partes illius transeundum, atq; ex-
 pendendum deinceps, quale sit exordium,
 qualis diuisiō operis, qualis confirmatio
 singularum propositionū, an petita ex de-
 finitione, an ex genere, an ex specie alijsue
 locis rerum, qualis deniq; peroratio. Hæc
 ipsa uerò statim in tabellas sunt coniicien-
 da, quæ complectantur *κεφάλαιον καὶ γένεσιν*,
 id est, *σωματοποιίαν* totius operis. Deinde ue-
 rò partes singulæ rursus resoluendæ sunt
 in suas periodos, uidendumque ut author
 secutus sit regulam, ut uitauerit omnem
 barbarismum, ut barbaram *λίξιν*, ut *σολοιτισ-
 μόν*: præterea ut amauerit proprietatem, ut
 perspicuitatem: ut oderit *ἀκυρολογίαν*, ut am-
 biguitatem, ut eclipsin: denique ut abhor-
 rerit à pleonasmō, à *περιττολογίᾳ*, à *πλεονεξίᾳ*,
 alijsque inornati speciebus: deleatur
 autem

autem uerbis tum singulis ornatis emphasi, metonymia, synecdoche, enallage, mimeli, repetitione, paronomasia & similibus; tum cōiunctis partim affectus mouentibus, interrogatione, subiectione, exclamatione: partim augmentibus orationem, auxilium, merismo, gnomis, dialogismis, prosopographia, alijsue gémis orationis similibus. Hæc uerò singula rursus in suas classes digesta, suo quæque loco seponi debent, nec non seposita numerari. Elegâter enim præcepit noster poëta, trituras fruges esse seponendas, & cum mensura, ut sciat paterfamilias quantum ex agro redeat; & quasque aptè suo loco: id quod suis uerbis ita monuit, *μέτρον δὲ συνεννοεῖται τὸ ἀγροῦ*. Quòd si igitur eam diligentiam requirit in sepositione frugum, multò magis id faciendum est in lectione bonorum authorum, ubi & supputandum non quàm magnum pagellarum numerũ quis legerit, sed quid quantumque è singulis lucrifecerit, quot nervos, quot ornamenta orationis; & in suum quæque locum singula transferenda sunt: ut gnomæ in gnomarum, proueria in prouerbiorum, phrasæ in phrasium repositorium. Annón enim uidemus myropolas

κατὰ γαῖαν (ut nostri poëte lætissimis uerbis
 utamur) ἀπὸ τοῦ ἀνθεμώσαν decerpere &
 συμμιττον καρπὸν & κορωνίωνα πέταλα, & ἀν-
 θία εἰσρίνα & ῥίζας διονυκίας, quæ omnia non
 confundunt, sed seiungunt singula, tan-
 demque in pyxides recondunt, rosas cum
 rosis, laurum cum lauro, crocum cum cro-
 co: ut possint suo quæque ordine collo-
 cata, quoties opus est, & facili inuenire, &
 antidotum ex illorum cōmixtione à Ma-
 dico præscripta dicto citius præparare.
 Eadem certè in suum locum repositio eo-
 rum quæ ex lectione collegimus scite &
 festiuitè dictorum, non potest dici quàm
 sit utilis & ad memoriam iuuandam, & ad
 laudabilem de rebus necessarijs dicendi
 promptitudinem comparandam.

Exposui, Illustris ac Generose Comes,
 qua ratione in Hesiodo legendò utendum
 sit, ut ex eo possit τὰ ἐπεὶ λέγει λέγδωσ περὶ
 nunc restat ut illum T. G. tutelæ patroci-
 nioque committam: qua quidem in re ni-
 hil me noui absurdiūte facere arbitror.
 Quis enim nescit, fuisse Plinio, naturalis hi-
 storæ patronum Vespasianum, Imperato-
 rem iucundissimum: Oppiano, ἀλυστινῶν
 Seuerum principem liberalissimum: Virgi-
 lio,

lio, Georgicorum, Augustum Cæsarem, hominum literatorum amantissimum? Annon igitur & Hesiodus, uetus quidem ille, sed preciosiore quàm fuit hactenus amictu à nobis ornatus, patrono aliquo dignus uideatur, quem & Plinius & Oppianus & Virgilius ut sapientiæ patrem, ut doctrinæ authorem suæ libenter agnoscunt, fatentur, reuerentur? Patrono quoque annon dignus uideatur & iucundissimo, & liberissimo, & literarum amantissimo? Te igitur, Illustris ac Genorose Comes, patere quæso, poëtæ tam illustris, tamque tuo quàm te illius patrociniò digni, esse Vespasianum, Seuerum, Augustum, Qua quidem in re te tuæ familiæ, ex qua natus es, insigni & iucunditatis & munificentiae & patrociniij optimarum artium elogio præstantis similem declaraueris. Omisso enim uestrum Vespasianum, HIERONYMVM Fuggerum, cuius (ut testatur elogium marmoris insculptum) largas inter opes absque curis anxijisque negocijs iucundos inter amicos hilariter ac benignè uitam traducere studium summum fuit. Quàm fuit SEVERO similimus IACOBVS, aui tui frater, OMNI VM SVI ORDINIS AC NATIONIS

ORNAMENTVM, non aliam quidem ob
 causam, quàm quod (ut testatur marmor)
 Diuitiar. inusitat. partu, liberalitate in om-
 nes, uitæ integritate, animi magnitudine
 nulli secundus fuerit. Quàm fuit eidem
 SEVERO similimus GEORGIVS auustu-
 us, munifica bene merédi uirtute insignis.
 Quàm denique AVGVSTO similimi fue-
 runt RAIMVNDVS pater, & ANTONI-
 VS patruus, item GEORGIVS, frater tu-
 us, uiri eximia integritate ac munificen-
 tia incomparabili, optimarum artium at-
 que rerum antiquarum amanti. studio-
 sorum ac egenorum Patr. & Meccenates,
 AVGVSTO non posthabendi. Horum ita-
 que & cognatorum & maiorum tuorum
 (quorum te similem esse non tam tibi, quàm
 & cognatis & maioribus magnæ laudi a-
 scribit Hesiodus, qui inter præmia quæ iu-
 stos manent, enumerat *ἐπίνοτα τίμια γονέων*
αἰψή) exemplo, & naturalem historiam & α-
 γορτήν & Georgica HESIODI iucundo
 uultu suscipe, benigna manu tuere, amore
 patrio complectere. Quodd si Plinius Ve-
 spasiano, Oppianus Seuerò, Virgilius Augu-
 sto ob patrocinium dignam gratiam retu-
 lerunt, ne dubita & HESIODVM, Musarū,
 ut

P R A E F A T I O.

ut ipse se profiteatur, discipulum, tutelæ à
T.G. præstitæ gratiam relaturum & se &
Tuæ Generositatis dignitate dignam.

Bene ualeat T.G. A V G V S T A E,

Calendis Februarij, anni

1 5 7 9.

b s

Η ΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ

ΑΣΚΡΑΙΟΥ, ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

ΟΥ ΣΑΙ πισμυθεν δαιδῆσι λιλέα-
σαι,

Δόντε δι' οὐνέπιτε σφίτρον πα-
τέρ ὑμνεῖσαι,

Ου τε δια βροτοῖ ἀνδρες ὁμῶς, ἀ-
φαῖοί τε φαῖοί τε,

Ρῆτοί τ' ἄρρητοί τε, διὸς μεγάλοιο ἐκκῆι.

Ρέα μ' γὰρ βριέα, ρέα ἣ βριάοντα χαλῆπει,

Ρέα γ' ἀβρῆλον μινύθει καὶ ἀδελον αἶψα,

Ρέα δέ τ' ἰθυῖαι σκολιόν, καὶ ἀγλῆνορα καρφα

Ζοὺς ὑψιβριμέτης, ὃς ὑπέρτατα δώματα νοῖα.

Κλῦθι ἰδῶν αἶωρ τε, δίκη δ' ἰθυοι θέμιτας

10 Τυνῶν, ἐγὼ δέ κε πύρρον ἐτήτυμα μαθνηταίμην.

Οὐκ ἄρα μῆνον ἔλιν ἐξιδῶν γένος, ἀλλ' ἐπὶ γαῖαν

Εἰσι δύνω, τλήν μόνον ἐπαινήσασαι νοήσας,

Ἡ δ' ἐπιμωμῆς, διὰ δ' ἀνδιχα θυμὸν ἔχουσι.

Ἡ μ' γὰρ πόλεμόν τε κακόν καὶ δῆριν ὀφέλλει,

Σχετλῆν, ἥ τις τλήν γε φιλεῖ βροτὸς, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης

Λθανάτων βελῆσι δῆριν τιμῶσι βαρεῖαν.

Τλήν δ' ἐτέρην, προτέρην μ' ἐγένετο νῦν ὄρεβρονή,

Θῦπε δέ μιν ἱερνίδης ὑψίστος, αἰθέρι ναίων,

Γαῖης τ' οὐ ρίζῃσι, καὶ ἀνδράσι πολλὸν ἀμείνω.

20 Ἡ τε καὶ ἀπάλαμνόν ποδ', ὁμῶς ἐπὶ ὄργον ἐγείρει.

Εἰς ἑτόρον γὰρ τίς τε ἰδῶν, ὄργοιο χαλῆζων,

ΓΛῆ-

HESIODI OPERA

ET DIES, VLPIO FRANEKENEN-

si Frisio interprete, ita ut uersus
uersui respondeat.

VSAE Pierides, praestantes laude ca-
nendi,

Adsitis, patrē celebrātes dicite uestrum,

Dicite cur homines inter sit nobilis ille

Conspiciuusq; hic obscurus? Iouis illa uoluntas.

Nam facile extollit, facile elatumq; refrenat,

Et clarum obscurans, obscuri nomen adauget,

Erigit et miserum facile, extinguiq; superbum,

Iuppiter altifremus, cui celsum regia coelum.

Audi cuncta uidens, noscensq; et dirige recte

Hec oracula, ego sic Persen uera docebo.

Scilicet in terris gemina est contentio, uerum

Hanc animaduertens aliquis laudarit, at illam

Dixerit esse malam: sibi nam contrariae utraq;

Seminat illa etenim bellum, litesq; maligna.

Hinc hominum nulli grata est: sed sepe sequuntur,

Atq; colunt illam, dijs instigantibus ipsis.

Alicram at ipse (etenim prior atra nocte creata est)

Terris imposuit summi regnator Olympi

Iuppiter, at longē mortalibus utilio rem,

Namq; facit segnem quamuis meminisse laboris.

Qui cernens alium dutescere, dum piger ipse est,

Festina

Πλάσιον, ὅς ἀπείθεαι μὲν ἀρόμυροναι, καὶ οὐτόν περ,
 Οἰκόν τ' οὐ θέδωαι, ἥλοϊ δέ τε γάστρεα γάστρῳ,
 Εἰς ἄφρονον ἀπύδοντι, ἀγαθὴ δ' ὅρις ἦδ' ἐβροτοῖσι.
 Καὶ ἑσπερίους ἑσπερά μελ' ἰοτρία, καὶ τίνων τίνων.
 Καὶ πτωχὸς πτωχῷ φθονία, καὶ δαιδὸς δαιδῷ. —

Ω πέρου, σὺ ἢ ταῦτα τιῶν ἐνταῖθ' οὐ θυμῷ.
 Μὴ δὲ σ' ὅρις ἑσπερίους ἀπ' ὅρις θυμὸν ὀρύσσει,
 Νέκ' ἐκτετρίθεντ' ἀγορῇ ἐπακτὸν ἐόντα.

30 Ωρὴ γὰρ τ' ὀλίγη πώλεται νεανίῳ τ' ἀγορῇ τε,
 Ω τιμὴ μὴ βίος ἐνδον ἐπαιτανὸς κατὰ κείνην
 Ωρῆος, τὸν γαῖα φέρει ἀμείβορος ἀντήν.
 Τὸ ἑσπερίους ἀμείβοντος, νεῖκεα καὶ δῖον ὀφείλεις
 Κτήμασ' ἐπ' ἀλλοτρίοις, σοὶ δ' ὑπὲρ δόστωρ ἐστὶ
 Ω δ' ἔρδωαι, ἀλλ' αὖθις διακρινώμεθα νεῖκος
 Ἰθάκησι δίκαις, αἵ τ' ἐν δαίεσσι εἰσιν ἄρισται.
 Ἦδ' ἂν μὲν γὰρ ἑλθόντων ἐλθας ἀμείβ' ἀλλὰ τι ποιεῖς
 Ἀρπάζων ἐφόρεις, μέγα λυδῶν βασιλῆας
 Δωροφάγους, οἳ τέλει δὲ δίκην ἐθέλεις δικάσσει.

40 Νέπιοι, ὅς ἐσσι μὲν ὅσῳ πλέον ἡμῶν πάντες,
 Οὐδ' ὅσον οὐ μαλάχη τι καὶ ἀποδοίλω μὲν ὄναρ,
 Κρύψαντες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποις.
 Ρυθμίζεις γὰρ ἑσπερίους καὶ ἐπ' ἡματι ὀργάσσει,
 Ως τι σὶ καὶ εἰς ἐνταῦτον ἔχεις καὶ ἀδύρῳ ἐόντα.
 Αἰψά κε πωδάλλιον μὲν ὑπὲρ ἑσπερίους κατὰ κείνην,
 Ἔργα βούρ' ἀπὸ δόλῳ, καὶ ἡμίονον ταλαφῶν.
 Ἀλλὰ ζῶντες ἐκρυψέ, χολωσάμενος φρεσὶν ἡμῶν,
 Ὅτι μὲν ἑσπερίους προμήδους ἀγκυλομήτης.

OPERA ET DIES.

Festinat quoq; arare, et humi defigere plantas.

Tum curare domum: nam uicino amulus usq;

Vicinus ditescenti. ac pugna utilis hæc est.

Sic figulus figulum, sic et fabrum faber odit,

Sic uates uatem malè fert, sic irus et irum.

Ast immitte tuis hæc Perse cordibus imis,

Ne mala sic placeat, nulla ut sit cura laborum.

Lis tibi, clamosat rixasq; forumq; sequenti.

Ille etenim lites fugere et contemnere debet,

Cui non plena domus, cui non sunt horrea plena

— Maturi fructus, Cereis quem terra dat alma.

Huius si sat habes, age iurgia dira moueto

Ob res alterius: mecum facere amplius istud

Haud licet. at potius rursus causam experiamur

Iudicij rectis, quæ uel Deus optima dicat.

Quum fieret nostræ sortis diuisio, rapta

Plurima iudicibus sic corruppendo dedisti

Doniuoris: hanc qui cupiunt discernere litem,

Stulti. quos latet, ut toto sit dimidium plus,

Et quanta in molli malua asphodeloq; uoluptas.

Quippe occultarunt homini nunc numina uictus,

At quondam tantum facile una luce parasses,

Vnde anno segnis potuisses uiuere toto:

Continuò ad summum licuisset ponere stiuam,

Ac tibi cessarent opera mulùmq; bonumq;

Abdidit at pater hæc, iratus pectore secum,

Imposuit quòd ci uersuta mente Prometheus.

Hinc

Τόνει' ἀφ' ἀνθρώποισιν ἱμῆσά τοι ἡκόσια λυγρὰ,
 70 Κρύψει ἢ πῦρ, τὸ μὲν αὖθις ἐντὶ παλαιοῖς
 ἔκλεψ' ἀνθρώποισι, Διὸς παρὰ μνηστῆντος,
 Ἐν κοίλῳ νάρθηκι, λαθὼν δὲ αὖ τ' ὀρπιγέροντος.
 Τόν τε χλωσάμηνος προσέφη νεφεληγόρετ' ἰδὼς
 Ἰαπίονίδην, πάντων περὶ μῆδεια εἰδώς,
 Χαίρας πῦρ ἡλέψαται, καὶ ἐμοὶς φρονέας ἠπαροποιήσας
 Ζοίτ' αὐτῷ μέγα πῆμα καὶ ἀνδράσιρ' ἰδομένοισι.
 Τοῖς δ' ἐγὼ αὐτὶ πρὸς Δῖῳ ἱακὼν, ὦκον ἄπκωτες
 Τίρποντ' ἡπατὰ θυμῷ, δὲν ἱακὼν ἀμφαγαπήντες.

Ὡς ἔφατ', ἐν δ' ἐγίλασε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.

70 Ἦρ' αὖτορ δ' ἐνέειπεν περικλυτὸν, ὅττι τάχιστα
 Γαῖαν ὕδα φέρειν, αὐτὰρ ἀνθρώπων θέμεν αὐδῶν,
 Καὶ ἄσφοδ, ἀθανάτης ἢ θεῆς εἰς ὧπα ἴσκειν
 Παρθονιάς, ἡλὼν εἰδὼς, ἐπὶ κρατον, αὐτὰρ ἀβλύκῳ
 Ἔργα διδασκῆσαι, πόλυν δ' αἰδέσασθαι ἰδὼν ὕφαινον.
 Καὶ χάριν ἀμφιχέσσει φαλὴ χρυσῶν ἀφροδίτην,
 Καὶ πόθον ἀργαλῆον, καὶ γησπόνους μελιθήνας.
 Ἐν ἣ θέμον ἡνέμεν τε νόον καὶ ἐπὶ κλοπῇ ἥθος
 Ἑρμείῳ ἦν γε, Διὶ δ' ἄτορον ἀργαφόντην.

Ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἐπὶ θόστο δὲ ἱερνίονι ἀνὰ ἥτι.

70 Ἀντίκ' δ' ἐν γαίης πλάσσει λυγρὸς ἀμφιγυῖας
 Παρθόνῳ αἰδοῖν ἱελεον, ἱερνίῳ δὲ βλάστ.
 Ζῶσι ἢ καὶ ἡόσμοις θιὰ γλαυκῶπις ἀβλύκ.
 Ἀμφὶ δὲ οἱ χαρίτες τε θιὰ, καὶ πότνια παῖς,
 Ορμει χρυσῶνς ἐθίσαν χρᾶ, ἀμφὶ ἢ τλήν γε
 ἄραι κακύνεμοι γίγιν' αὐθις ἀερινῶσι.

OPERA ET, DIES.

25

Hinc generi humano mala tristia plurima struxit.
 Primum occultauit seuis mortalibus ignem,
 Quem satus Iapeto rursum est furatus in usum
 Humanum, in serula deportans clam Ioue summo.
 At pater offensus, uerbis est talibus usus:
 Qui superas cunctos ô calliditate Prometheu,
 Ob me deceptum ac sublatum letus es ignem:
 Sed dolor hinc ingens tibi erit, cunctisq; futuris.
 His dabo nanq; malum, mihi quod furatus es ignem,
 Ob quod gaudebunt cuncti, propriû malum amantes,
 Sic dixit, risitq; parens hominumq; deûmq;
 Vulcanoq; iubet, properanter fingeret udo
 E' limò plasma, buic uires hominisq; loquelam
 Inderet, ac uultu cœlestibus assimilaret
 Virginitus, forma effingens pulchra: inde Mineruam,
 Cum textura alias artes quoq; tradere mandat.
 Et Vtnerem, capiti speciosum adhibere decorem,
 Atq; comes desiderium curasq; uoraces.
 Addere fallaces mores, mentemq; caninam,
 Mercurium iussit, tibi qui caput abscidit Arge.
 Dixit, et implebant patris omnes iussa uolentes.
 Extemplo è terra primus pede claudus utroq;
 Aulciber effinxit diuæ simile omnia plasma.
 At cinxit, uarièq; ornauit cœsia Pallas.
 Vndiq; per totum Charites, Suadetaq; corpus
 Contorta ex auro posuere monilia fuluo.
 Pulchricomæ uernis cinxerunt floribus Hora.

Aplana

Γαῖα δὲ οἱ χροὶ λίσσεται ἰσθμῶσι πολλὰς ἀθάνα,
 ἔνθ' ἄρα οἱ σέβεται διὰ ἥτορες ἀργαφόντες
 Ὑπὸ δὲ θ' αἰμυλίαις τε λόγους, καὶ ἐπὶ κλισίῃσιν ἔθου
 Τούξιν, Διὸς βυλῆσι βαρυνήσονται, οὐδ' ἄρα φωνῶν

80 Θῆκε θεῶν κῆρυξ, ἐνὸς μιν δὲ τέκνους γυναικας
 Γανδάρην, ὅτι πάντες ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι
 Δῶρον ἰδάρησαν, πῶμ' ἀνδράσιρ ἀλφειῆσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον ἀπὺν ἀμύχανον ἱστίλιον,
 Εἰς ἐπιμυθία πέμπει πατὴρ ἡλύσηρ ἀργαφόντιν,
 Δῶρον ἄγοντα θεῶν ταχυὸν ἄγγελον, δ' ἐπιμυθόντα
 Εφράταθ' ὥς οἱ ἔαπε προμυθόντα, καὶ πῶς Δῶρον
 Δίξασθαι παρ' ἑλνὸς ὀλυμπίου, ἀλλ' ἀποπέρηται
 Εξοπίσω, καὶ περ τι λακὸν θνητοῖσι γούεται.
 Αὐτὰρ ὁ Διξάμενος, ὅτε δὲ λακὸν εἶχ' οὔνεσε.

90 Εἶπε μὲν γὰρ ζώσαντα ἐπὶ χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων,
 Νόσφιν ἄτορ λακῶν, καὶ ἄτορ χαλκίους πόνους,
 Νέουρ τ' ἀργαλέων, οἳ τ' ἀνδράσι γῆρας ἰδωκαν.
 Αἶψα γὰρ οὐ λακότητι βροτοὶ καταγυράουσιν.
 Αλλὰ γυνὴ χεῖρας ἐπίθ' ἰγὰ πῶμ' ἀφελῶσα,
 Εσπίδασ', ἀνθρώποισι δ' ἐμύσατο λέδεια λυγρὰ.
 Μῆνιν δ' αὐτόθι ἐλπίς οὐδ' ἀρρήτοις δόμοις
 ἔνδορ ἱμμενι, πῶς ὑπὸ χεῖρας ἔσθ' ὀφθαλμοῖς
 Εξέπλη. πρόδον γὰρ ἐπὶ μέγαλι πῶμα πῶσι,
 Λιγὸν χα βαλῆσι Διὸς νεφελυγρότατο.

100 Αλλὰ ἥ μιν ἔλα λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους ἀλάληται.
 Πλείων μὲν γὰρ γαῖα λακῶν, πλείων ἥ θάλασσα.
 Νέουσι δ' ἀνθρώποισιν ἔρ' ἡμίση, καὶ ἐπὶ νηυσὶ,

Αὐτόματα

Aptauit reliquum mundum Tritonia Pallas.
 Instruxit pectus Maia genitrice creatus,
 Vaftriciam imponens, mendacia uerba, dolosos
 Mores: consilium Iouis hoc erat, indidit idem
 Prasæ deum nomen mulieri, nomine recto
 Pandoram appellans: illam quod quisq; deorum
 Dono donarat, quod non hominum fuit ex re.

Postquam igitur factus dolus insuperabilis esset,
 Tum pater omnipotens cum dono Epimethea adire
 Iussit Mercurium, qui nuncius astricolarum est.
 Immemor aſt erat hic, frater quod iusserat olim,
 Ne Iouis acciperet donum, sed sperneret à se
 Dimittens iterum, ne cladis origo sit orbi:
 At miser accipiens, malum habens tum deniq; sensit.
 Ante Epimethei erratum mala cognita nulla
 Prorsus erant, facilis sed uita erat absq; labore,
 Difficiles aberant morbi senium accelerantes:
 (Namq; statim inq; malis homines morbisq; senescunt)
 At mulier digitis dum tollit opercula uasi,
 Omne malū, ledens homines graue, sparsit in orbem.
 Sola ibi se in firmis tenuit spes ædibus, intus
 Pixidis ad labrum latitans non euolat extra.
 Atq; etiam citius rursus uas tegmine clausit,
 Consilium, mentemq; Iouis Pandora secuta.
 In terram exiliit reliquum genus omne malorum.
 Hinc mare nunc illis est plenum, plenaq; terra,
 Noſte dieq; homines miseros inuadere nunquam

Αὐτόματοι φοιτῶσι, ἡμὰ θνητοῖσι φέρναι,
 Σιγῇ, ἐπεὶ φωνὴν ἐξείλετο μῆϊέτα ἴσους.

Οὕτως ἔτι πρὶν Διὸς νόον ἐξαλέαδαι.

Εἰ δ' ἐβίβας, ἐτόρόμ τοι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφάσω
 Εὐ καὶ ἐπιγαμόνως, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν.

Ὡς ὁμέθην γεγάαι θεοὶ, θνητοὶ τ' ἀνθρώποι,

Χρῦσιον μὲν πρῶτις γόνος μόρσιον ἀνθρώπων

110 Ἀθλῦνται ποίησαν, ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,

Οἱ μὲν ἐπὶ λρόνῃ ἦσαν, ὅτ' ἔσαν ὠ ἐμβασιλευον.

Ὡς τε θεοὶ δ' ἐβωρ, ἀνκιδέα θυμὸν ἔχοντες,

Νόσφιρ ἄτρτε πόνων καὶ οἴνους, ἅδέ τε θαλῶν

Γῆρας ἐπλῦν, αἰεὶ ᾗ πόδας καὶ χεῖρας ὅμοιοι

Τέρποντ' ἐν θαλίῃσι, ἡκνῶν ἐντοδρὲν ἀπαύτων.

Θνῦσκον δ' ὡς ὑπνῶ διδμημονόει, ἐδδλὰ ᾗ πάντα

Τοῖσιρ ἔλν, ἡκρπόρ δ' ἐφῶρε ἰέδωρος ἀφρα

Αὐτομάτη, πολλὸν τε καὶ ἀφθονον, οἱ δ' ἐβελημοί,

Πουχοὶ ὄργα νέμοντο σὺδ' ἐδδλοῖσιρ πολέσιρ.

120 Ἀττὰρ ἐπέκον τῦτο γόνος ἡαῖα γαῖα ἡάλυφρον,

Τοὶ μὲν δαίμονες εἰσι Διὸς μεγάλα δια βλάας,

Εδδλοὶ, ἐπιχθόνιοι φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων,

Οἶρα φυλάσσοντι δίκας καὶ χέτλια ὄργα,

Ἡὶρα ἐσάμενοι, πάντῃ φοιτῶντες ἐπ' αἶαν,

Γλαῖοδόται, καὶ τῦτο γέρας βασιλῆϊον ἔχον.

Δόντορον αὐτὶ γόνος πολὺν χερτόρον μῆσιπιδον

Αργῦριον ποίησαν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,

Χρυσίῳ ἔτε φυλὴν ἐνάλυγιον, ἔτε νόημα.

Ἀλλ' ἡκτόρ μὲν πᾶσις ἔτια παρὰ μῆσιβι ἡδονῇ

Εὐρίφειτ'

OPERA ET DIES.

Exangues cessant morbi mala multa ferentes,
Et tacite adueniunt. nam nox est à longe demptæ:
Sic non ulla Iouis mentem cuitare potestas.
Nunc aliud referam, si non audire graueris,
Ordine quodq; suo memorans, tu mente reconde.

Postquam unâ nati dij, mortalesq; fuerunt,
Primum fecerunt hominum genus aureum, Olympi
Qui celsas habitant ædes dij sine carentes:
Ij; homines cœli Saturno sceptrâ tenente
Vixebant, et erat dijs uita simillima, curis
Aerumnisq; uacans, nunquam quassata senecta,
Robore semper erant simili manuumq; pedumq;
Perpetuas epulas agitabant pectore leti,
Mors accedebat tanquam sopor illa fuisset,
Commoda nulla aberant, immensos terra ferebat
Sponte sua fructus, illi sine murmure donis
Diuûm uiuebant, inter se pace fruentes.

At genus hoc postquam tellus contextit in aluo,
Continuò facti sunt diui mente Tonantis,
Atq; colunt terras, hominum custodiam agentes,
Qui nunc quid iuste obseruant, quid fiat iniquè,
Aere uestiunt, peragrantes undiq; terram,
Diuitias tribuunt: regale hoc munus eorum est.

Inde genus superi fecere argenteum Olympi,
Longè deterius multis in partibus aureo,
Haud mentis probitate ualens, haud indole tantum.
Tempore at hoc hominû, bis quinquaginta per annos

- 130 Ετρίφετ' ἀθάλλων μέγα νήπιος ὦ ἐνὶ οἴκῳ.
 Ἀλλ' ὅταν ἤβησαι, καὶ ἦβες μέτρον ἱκοῖτο,
 Γαυρίδιον ζώισκον ἐπὶ χρόνον ἄλγ' ἔχουῃς
 Αφραδίαις, ὕδριν γὰρ αἰτάδαλον ἔκ ἐδιούαντο
 Ἀλλήλων ἀπέχει, καὶ ἀθανάτους θοραπέυειν
 Ηθελον, καὶ ἔρδαι μακάρων ἰσοῖς ἐπὶ βωμοῖς,
 Ἡ θέμις ἀνθρώποισι κατ' ἦβαν, τὸς μὲν ἔπειτα
 Ζὺς ἱερνίδης ἐκρυψε χολύμονις, ὅνεκα τιμᾶς
 Οὐκ ἐδίδον μακάρτοσι θεοῖς, οἱ δ' αὖτις ἔχουσιν.
 Ἀντὰρ ἐπεὶ καὶ τὸτο γένος κατὰ γαῖαν ἐάλυνε,
 140 Τοὶ μὲν ὑποχθόνιοι μάκαρες θνήοι καλέονται
 Δεῦτόροι, ἀλλ' ἔμπης τιμὴ καὶ τοῖσιμ ὀπιθεῖ.
 Ζὺς γ' παῖρ τρίτον ἄλλο γένος μερόπων ἀνθρώπων
 Χάλκκον πείνη, καὶ ἀργυρῷ ὕδρ' ὀμοίαν,
 Εὐμυλῶν, θανόντε καὶ ὀμβριμον, οἷσιμ ἀήνες
 Εργ' ἔμελε σπονδύλῃ, καὶ ὕδρις ὕδατι σίτον
 Ἡδῖον, ἀλλ' ἀδάμαντος ἔχον κρατ' ὀρόφροναν θυμὸν,
 Ἀπλάστοι, μεγάλα γ' βίη, καὶ χεῖρες ἀκτῆτοι,
 Εξ ὧμων ἐπέφυκον ἐπὶ σταβοῖς μελέεσσιν.
 Τοῖς δ' ἔν χάλκκῃ μὲν τύχῃ, χάλκκοι δέ τε οἶκα,
 150 Χαλκῷ δ' ὀργάζοντο, μέλας δ' ἔκ ἐσκε οἰδμενος.
 Καὶ τοὶ μὲν χείρεσσιν ὑπὸ σφετέρῃσι δαμόντες,
 Βῆσαν ἐς σὺνώνῃα δόμον κρυφῶ αἰδολοί,
 Νώνυμοι θάνατος γ', καὶ ἐκπαγλὸς πόρ' ἔοντας,
 Εἶλε μέλας, λαμπρὸν δ' ἐλκον φάος ἡελίοιο.
 Ἀντὰρ ἐπεὶ καὶ τὸτο γένος κατὰ γαῖαν ἐάλυνε,
 Ἀνθ' ἐπ' ἄλλο τέταρτον ἐπὶ χθονὶ πωλυβοῖεσσιν.
 Ζὺς

Matris lacte domi uiuebat paruulus infans.
 Sed quum pubertas iam plenaq; contigit etas,
 Tempus ad exiguum post illis uita manebat.
 Plurima uiderunt mala, namq; iniuria nunquam
 Mutua cessabat, reuerentia nulla decorum,
 Nullus erat cultus, nulla aris sacra ferebant,
 Ut mos est alijs mortalibus: hinc pater altus
 Iuppiter accensus, merita illos perdidit ira,
 Quod superis nullos dare dignarentur honores.

At genus hoc postquam tellus quoq; textit in aluo,
 Illis sub terris sedes habitare secundas
 Sunt iussi, atq; illic non sunt ab honore remoti.
 Acneum at hinc hominum genus alti rector olympi
 Iuppiter equandum non parte argenteo in ulla,
 Quercubus ex duris fecit durum ualidumq;.
 Mars erat his cordi, et uesana libido nocendi.
 Non frugem ederunt, adamantis pectus habentes,
 Infandum suberat robur, fortesq; lacerti
 Pendebant de humeris, mēbra omnia crassa ferebant:
 Arma quidem ex solido constabant ere, domusq;,
 Omnia (adhuc ferro tunc ignoto) ex ere parabant.
 Vita illis proprio manuum finita furore est,
 Atraq; Platonis nullo cum nomine regna
 Intrarunt: quamuis fortes, quamuisq; superbos,
 Mors tamen inuasit, solemq; relinquere fecit.

At genus hoc postquam tellus quoq; textit in aluo,
 Iuppiter in terris Saturni filius inde

Ζῶνς ἱερνίδης ποίησι, δίκαιόν τ' ὅρον καὶ ἄριστον,
 Ἀνδρῶν ἡρώων θεῶν γόνες, οἱ καλέονται
 Ἡμίβοιοι, προτέρη γονεὺ κατ' ἀπείρονα γαῖαν.

160 Καὶ τὰς μὲν πόλεμος τε ἱκανὸς, καὶ φίλοις αἰνῶν,
 Τὰς μὲν ἐφ' ἐπὶ πύλῳ θήβη καδμυίδι γαίῃ
 ὤλεσε μακρὰ μούσους μύλων εὖν' οἰδισόδαο.
 Τὰς ἧ καὶ σὺ νῆσις ὑπὲρ μέγα λαῖμα θαλάσσης
 εἰς τροίῳ ἄγαγ' ἔλκους εὖν' ἡνυόμοιο,
 Ἐνθ' ἦτοί μιν τὰς θανάτῳ τέλος ἀμφεκάλυψε.
 Τεῖς ἧ δ' ἄχ' ἀνθρώπων βίετον, καὶ εἴθε ὅπασας
 Ζῶνς ἱερνίδης καθύσασε πατρὸς ἐς πέρας τὰ γαῖης.
 Καὶ τοὶ μὲν ναῖσιν αἰνυδία θυμὸν ἔχοντες
 Ἐρμπαρῶν κήσασιν, παρ' ὠκεανὸν βαθυδίνην,
 170 Ὀλβιοι ἦρως, τοῖσι μελινδία λαοπύον
 Τεῖς ἧ ἔτ' ἐπὶ θάλλου' αὖ φέρει ζείδωρος ἄρχρη.

Μνηστ' ἔπατ' ὤφελον ἐγὼ πείμπησι μετ' αἶναι
 Ἀνδράσιν, ἀλλ' ἔπεσθε θανάτῳ, ἢ ἑστέα γονεῖσιν.
 Νῦν γὰρ δὴ γόνες ἐπὶ σιδάρεσσιν, ἢ δέ ποτ' ἔμαρ
 γένουσιν, καμάντων καὶ οἴσθους, ἢ δέ τι νῦν ἦρως,
 Φθαγρόμοι, χαλεπαὶς ἧ θεοὶ δάσχει μερόμναις,
 Ἀλλ' ἔμπης καὶ τοῖσι μεμίζεται ἰδὲ λαὸς ἱαποῖσιν.
 Ζῶνς δ' ὀλέσσει καὶ τὴν γένος μάρτυρων ἀνθρώπων.
 Ἐντ' αὖ γαιόμενοι πολιορκήτορες τελέθωσιν,
 180 Οὐδέ πατὴρ παίδεσσιν ὁμοῖος, ἢ δέ τι παῖδες,
 Οὐδέ ξένος ξενόδοκῳ, καὶ ἑταῖρος ἑταίρῳ.
 Οὐδέ ἱασιγνήτης φίλος ἐστίται ὡς τὸ παρ' ἄσπερον.
 Αἶψα ἧ γυράσπονδες αἰτιμήσουσι τοπῆας,

Rursum aliud fecit quartum præstantium atq;
lustius heroum genus, ipsis equiparandum
Dijs, ac semideos hos secla priora uocabant.
Abstulit at nimius bellorum ardorq; furorq;
Hos septem geminae Cadmeæ ad moenia Thebes
Ob tua pugnantes pecora, atq; ipsum Oedipe regnum,
Illos nauigio sala per spumantia ponti
Ad Troiam uectos, te propter Tyndaris alma,
Oppressitq; illic mors ultima linea rerum,
Iuppiter ac simul hos ad mundi extrema remouit,
Longè à terricolis tribuens uitamq; demoisq;
Atq; quidem leti semper uacuiq; dolore
Calcant Elysios campos prope litora uasti
Oceani. hic illis dulcemq; unoquoq; ter anno
Effundit fructum mater gratissima tellus.

Utinam quinta mihi uitam etate negassent,
Sed nascendus adhuc miser essem, aut mortuus olim:
Ferreum enim nunc est genus, intermissio nunquam,
Nunquam finis erit nocturne diæne malorum,
Perpetuis hominum dij stringent pectora curis.
Ast aliquando malis his succedent bona rursum.
Nãq; pater genus hoc hominũ quoq; morte domabit,
Vtraq; quum fuerint iam cani tempora facti
Nec similis nato genitor, nec filius illi,
Nec socius socio, nec fidus suscipienti
Hospes eris, proprio nec fratri frater, ut antè
Despiciunt senio fessos sine honore parentes,

- Μίμνονται δ' ἄρα τὸς χαλιποῖς βάλλοντες ἐπισσι
 Σχέτλιοι. οὐδέ τιώρ' ὅπιν αἰδότες, οὐδέ μιν οἱ γε
 Γυραύτιοι τοκοῦσιν ἐποδρεπῆμα δόιον.
 Χαροδίνακ' ἑτόρος δ' ἑτέρῃ πόλιν ἐφαλαπάξα.
 Οὐδέ τις δύονος χάρις ἐστίηαι, ὅτι Διναίς,
 Οὐτ' ἀγαθῶ. μᾶλλον ἢ λιανῶν ρειψύρεα, καὶ ὕβριν
 190 Ἀνέρα τιμύουσι. Δίην δ' ἐν χόρσοι, καὶ αἰδιῶς
 Οὐκ ἔσαι. βλάψαι δ' ὁ λιανὸς τὸν ἀρέονα φῶτα,
 Μύθοισι σκολοῖς ἐνέπων, ἐπὶ δ' ὅρκον ὁμᾶται.
 Ζῆλος δ' ἀνθρώποισιν ὀϊζυροῖσιν ἅπασιν
 Δυσπέλαστος, λιανόχαρτος, ὁ μαρτῖσαι στυγρόφυς.
 Καὶ τότε δὲ πρὸς ὄλυμπον ἀπὸ χθονὸς στυγροδείης,
 Λονκείσιν φαρέταις καλυψαμένοισιν χροά λιανὸν,
 Αθανάτων μίτ' ἀφ' ὧλον ἵτον, προλιπόντ' ἀνθρώπους,
 Αἰδιῶς καὶ νόμοις, τὰ ἣ λείψεται ἀλγέα λυγρὰ
 Θνητοῖς ἀνθρώποισι, λιανῶ δ' ὅν ἐστίται ἀλνῶ. ●
 200 Νυνὶ δ' αὖτον βασιλεὺς ὄρεω, φρενέουσι καὶ αὐτοῖς.
 Ωδ' ἱρῆς προσέειπεν ἀνδρόνα ποικιλόδαρον,
 Ὑψι μάλ' ἐν νεφέεσι φέρων δυνάχουσι μιμαρπῶς.
 Ηδ' ἑλὶόν γεναμπῆοῖσι πεπαρμένοισιν ἀπ' ὀνύχου
 Μύρτο. τὴν δ' ὅγ' ἐπικρατῶς πρὸς κῆνον ἑαπὶ
 Δαιμονίῳ, τὴν δὲ λαυκας ἔχει νῦν σι πολλὸν ἀρέων.
 Τῇ δ' εἰς ἡ' αὐτὴν γνῶσθ' ἄγω, καὶ ἀνδρῶν ἔσαν.
 Δαῖπνον δ' αἶν' ἐθέλω ποτίσομαι, ἢ μεθύσω.
 Αφρων δ' ὅς κ' ἐθέλοι πρὸς ἱεράστονας ἀπ' ἀφροσύνης,
 Νίνης τε γέρεται, πρὸς τ' αἰχμαῖσιν ἀλγέα πάχει.
 210 Ως ἔφατ' ὁ κλυτὰς ἱρῆς, παννύχιος ὄρεος.

Insuper audebunt duris incessere uerbis,
Vtpote nec numen reuerentes. adde quòd ipsi
Dira seni patri proles alimenta negabit.
Ius erit in dextra, suaq; alterna oppida scindent.
Vir bonus aut iustus nullius fiet honoris,
Sed magis insignem sua per scelera atq; rapinas
Sufficient, cedet ius dextræ, nec pudor ullus
Notus erit, sallet probum & improbus, ore dolofo
Verba obliqua loquens, periuriaq; insuper addens.
Deniq; liuor edax, pallens, tristisq; malisq;
Alterius gaudens, homines se sparget in omnes.
Tum Pudor & Nemesis, duo maxima numina, cœli
Antiquas repetent sedes, uelamine corpus
Obtecti niueo, terramq; hominesq; superbos
Gaudebunt liquisse: quibus tamen ægra relinquent.
Tot mala, quæ nullo poterunt medicamine tolli.
Nunc age principibus referam, doctis licet ipsis.
Fabellam. Accipiter sic paruum ad ædonæ dixit,
Alta in nube ferens, conuellensq; unguibus atris.
Hæc miserè eluxit curua lacerata sub ungue,
At fuit accipitri uox illa tyrannica diro:
Quid garris demens? nunc longè fortior in te
Ius habet, hæc tibi cantrici, quæ duco, sequendum.
Nunc mihi si placeat, tibi parcam, aut coena futura est.
Stultus, maiori cupiens contendere contra,
Vincitur, atq; ignominiam cum clade reportat.
Sic ait accipiter, sulcans celeri æra penna.

- Ω πόρρον, σὺ δ' ἄννη Δίνης, μὲδ' ὕβρις ὄφρα.
 Ὑβρις γὰρ τε λακὴ δαλῶ βροτῶ, ὑδὲ μὲν ἰδλὸς
 Ρωιδίως φέρμεν Λυόχται. βαρύνθαι δὲ θ' ὑπ' αὐτῆς,
 Εγνύρδας ἄτησιρ, ὁδὸς δ' ἐτίρρηι παρελθῆν
 Κρείσσων ἐς τὰ Δίκαια. Δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἴχα,
 Εἰς τίλος ἐξελθῶσα, παθὼν δὲ τι νήπιος ἔγνω.
 Αὐτίκα γ' ἔτρεχα ὄρκος ἅμα σκολιῇσι Δίκησιρ.
 Τῆς ἧ Δίνης ρόθος, ἐλκομένουσ' ἢ κ' αὐδρις ἄγῳσι
 Δωροφάγοι, σκολιαῖς ἧ Δίκαις ἑλόνωσι θίμιντας.
- 220 Ἡδ' ἐπιταὶ ἑλαίνισα πόλιν τε καὶ ἤθια λαῶν,
 Ηῖρα ἰσασμένη, λακὸν ἀνθρώποισι φέρουσα,
 Οἷ μὴ ἐξιδύνοι, καὶ ἔν ἰθακρ εὔαιμαν,
 Οἷ ἧ Δίνης ξένοισι καὶ οὐ δόμοισι διδῶσι
 ἰθείας, καὶ μὴ τι παρὲν βαδύνουσι Δικαίς,
 Τοῖσι τίθειε πόλις, λαοὶ δ' ἀνθῶσιρ σὺ αὐτῇ
 Εἰρήνη δ' ἀνὰ γῆν λευροτρόφος, ὑδέποτ' αὐτοῖς
 Αργαλτέρ πόλεμον τεκμαίρεται σὺν ῥύσασιν.
 Οὐδέ ποτ' ἰθὺ Δίκαισι μὲν' ἀνδράσι λιμὸς ὀκνᾷ,
 Οὐδ' ἄτη, θαλῆς ἧ μεμκλότα ὄργα νέμονται,
- 230 Τοῖσι φέρει μὲν γῆα πολὺν βίον, ἔρεισι ἧ Ἀρῆς
 Ληρμὸν τε φέρει βαλκύνου, μέσῃ ἧ μελίσσαι.
 Εἰροπόνοι δ' οἷε μακλοῖς ἑκαταβιβέθουσι.
 Τίτῃσι ἧ γυνῶναις ἰσιπτότα τέκνα γονῶσιρ.
 Θάλασσιρ δ' ἀγαθοῖσι διαμπορίς, ὑδ' ἐπὶ νηῶν
 Νάσσονται, ἑκαρπὸν ἧ φέρει ἰάδωρος ἄρρεα.
 Οἷς δ' ὕβρις τε μέμμεε λακὴ, καὶ χέτλια ὄργα,
 Τοῖς ἧ Δίνης λερονίδας τεκμαίρεται σὺν ῥύσασιν.

Tu sequere ô Perse iustum, iniustumq; relinque,
Nam multum petulans homines iniuria ledit,
Quam uir ferre nequit patiens, quin corde mouetur
Cladem ullam accipiens: melior sic semita monstrans
Iusticiam, cedit quoq; tandem iniuria iuri
Succumbens, stultus non nouerit hoc nisi passus,
Iamq; statim comes est iuri periurium iniquo.
Iusticia huc sequitur, trahitur quocunq; ab avaris
Iudicibus, quos lege finit decernere iniqua.
Hinc lachrymans urbis uicos populumq; pererrat
Aere tecta, illis secum mala plurima uoluens,
A' quibus exacta est, fraudataq; partibus æquis,
Qui uerò externis & ciuibus omnia iuste
Distribuunt, nil flectentes à tramite recto,
His uiuet urbs, populiq; uigent, atq; omnia florent,
Pax iuuenum nutrix usq; est, non horrida bella
Latuidens illis immittit Iuppiter unquam,
Nec populos inter rerum ulla penuria iustos,
Insunt epulis in sacris parta labore,
Terra dat immensos fructus, in montibus altum
Quercus fert glandes caput, est apis incola uentris,
Grex puium lana per agros incedit onustus,
Et similem sobolem genitrices patribus edunt,
Deniq; cunctarum rerum ubertate fruuntur,
Non scandunt naues, tellus uictum alma ministrat,
At quibus est cordi mala uis, malefactaq; dira,
Destinat extemplo his Saturnius æthere poenas.

Nomina

Πολλάκι κ' ἐξέμπασα πόλιν ἱανῷ ἀνδρὸς ἱπαιρᾶ,
ὅς τις ἀλιτράινει, καὶ ἀτάσθαλα μηχανάται.

- 240 Τοῖσι δ' ἄρ' ἀνυόβην μέγ' ἐπύγαγε πῦμα ἱερώνωρ,
Λιμὸν ὅμῃ καὶ λοιμὸν ἀποφθινύθουσι ἢ λαοί.
Οὐδὲ γυναικὲς τλήθουσι μινύθουσι ἢ οἶκοι,
Ζήνους φρεσὶ μοσυῶνσι ὀλυμπίῃ· ἄλλοτε δ' αὖτε
Ἡ τῶν γε στρατὸν σὺριὺν ἀπώλεισεν, εἴ οἱ γέ τ' ἔσχεος,
Ἡ νείας οὐ πόντῳ ἱερονίδης ἐποτίννεται αὐτῶν.

Ω βασιλεῦς, ὤ μέγας ἢ καταφράξει δὲ καὶ αὐτοὶ
Τηύδε δίκην, ἐγγὺς γὰρ οὐ ἀνθρώποισι μινύθεις
Λεχάτοιο λύσασσι, ὅσοι σκολιῇσι δίκῃσι
Ἀλλήλους τρίβουσι, θεῶν δ' αἶψιν ἔκ ἀλέγοντες.

- 250 Τρεῖς γὰρ μέγιστοι εἰσὶν ἐπὶ χθονὶ πολυβοτέρῃ
Ἀθάνατοι ἱεῖς, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων,
Οἳ ἔρα φυλάσσοιεν τε δίκας καὶ χέτλια ἄργα,
Ἡδὲ ἔσχατοι, πάντῃ φειτῶντες ἐπ' αἶαν.
Ἡ δέ τε παρθένος ἐστὶ δίκη Διὸς ἐκγεγαῖα,
Κυδνή τ' αἰδοίη τε θεοῖς, οἳ ὀλυμπον ἔχουσιν.
Καί ῥ' ὅπότ' αὖ τις μιν βλάπῃ σκολιῶς ὀνοτάζωρ,
Αὐτίκα παρ' Διὶ πατρὶ καταβομένη ἱερώνωνι,
Γερύειτ' ἀνθρώπων ἔδικον νόον, ὅφρ' ἀποτίσῃ
Δῆμος ἀτασθαλίας βασιλῆων, οἳ λυγρὰ νοσύντες,

- 260 Ἀλλ' ἡ παρηνλίνουσι δίκας σκολιῶς οὐ ἐποντες.
Ταῦτα φυλασόμενοι βασιλεῖς, ἰθυῦντε μύθους,
Δωροφάγοι σκολιῶν ἢ δίκων ἐπιπάγχυ λάβετε.
Οἳ αὐτῷ ἱανῷ τόνχει ἀνὴρ, ἄλλω ἱανῷ τόνχωρ.
Ἡ ἢ ἱανῇ βελὴ τῷ βυλόνσαντι ἱανίγῃ.

Nomine sepe uiri scelerati urbs plectitur omnis,
Qui peccet, faciatq; Ioui non facta ferenda.
Verum ut subiiciam mala quæ Deus æthere mittit,
Dat cum peste famem, tacta omnis plebs cadit igni,
Incedunt sterili mulieres uentre, domusq;
Ac stirpes pereunt, supero id rectore uolente,
Agmina qui nunc sternit eorum aut moenia frangit,
Currentesq; rates disrumpit in equore seuus.

O uos qui regitis terras, aduertite mentem
Huc ad iusticiam, quoniam superi prope nos sunt
Dij, qui cuncta uident, & eos qui per mala iura
Defraudant alios, spreta ratione decorum.
Ter numerum exuperant coelestia numina, terram
Quæ nobiscum habitant, in tutelam data nostrum.
Illaq; quid iuste obseruant, quid fiat iniquè,
Acre tecta, omnem pedibus peragrantia terram.
Ipsaq; iusticia est uirgo Ioue nata parente,
Clara deos inter superos, reuerendaq; multum.
Quam si quis uiolet, meritòue fraudet honore,
Continuò ante pedes residens patris Iouis alti,
Humane exponit mentis scelera, & dare poenas
Vult fraudis, populi rectores, qui sacra iura
Detorquent, mala dum ob nummum sententia fertur.
Sed memor ô iudex horum, tua dirige rectè
Iudicia, & capiant te obliuia iuris iniqui.
Noxius ipse sibi est, alij qui querit obesse,
Consiliumq; malum danti fert maxima damna.

Perfpicit

Γαῦτα ἰδὼν διὸς ὀφθαλμὸς, καὶ πάντα νοήσας,
 καὶ νῦν τὰ δ' αἶν' ἐβίβησ' ἐπιδέρνεται, ὅδε ἔλθει
 οἴκῳ δὲ καὶ τλήνῃ δίκῃν πόλιν ἐντὸς ἔεργει.
 Νῦν ἢ ἐγὼ μὲν αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δίκαιος
 εἶμι, μὲν' ἐμὸς υἱὸς ἐπὶ λαόν, ἀνδρα δίκαιον

270 Εμμεναι, εἰ μείζω γε δίκῃν ἀδινώτορος ἔξῃ.

Αλλὰ τὰ γ' ὅπως ἔολπα τελέῃσι διὰ τὸρπιπέραννον.

Ὡς πέρσῃ, σὺν ἢ ταῦτα μετὰ φρεσὶ βάλλειο σῆσιρ,
 καὶ νῦν δίκης ἐπάγει, βίης δ' ἐπιλήθει πάμπαν.

Τόνδε γὰρ ἀνθρώποισι νόμον διέταξε κρονίων,
 ἰχθύσι μὲν, καὶ θύρσι, καὶ οἰωνοῖς πετεινοῖς,
 ἔδδαν ἀλλήλους ἐπὶ ὃ δίκῃν ἐστὶν ἐπ' αὐτοῖς.

ἀνθρώποισι δ' ἐδωκε δίκῃν, ἢ πολλὸν ἀρίστη
 γίνεται, εἰ γάρ τις κ' ἐβίβῃ τὰ δίκαι' ἀγορεύειν,
 γινώσκων, τῷ μὲν ὅλβον διδοῖ σὺν ῥόπα ἰόντι.

280 Ὅς δέ κε μαρτυρήσῃσι ἐνὶ ὄρῳ ἐπιόρκοι ὁμόσας,
 ὕψισται, σὺν ἢ δίκῃν βλάψας, νύκιστον δάδῃ,
 τῷ δέ τ' ἀμαυροτέρῃ γενεῇ μετόπισθε λείληπται.
 Ἄνδρὸς δ' ὀδὸν γένει μετόπισθεν ἀμάνων.

Σοὶ δ' ἐγὼ ἰδὼν νοέω ὄρω μέγα νήπιον πέρσῃ,
 τλήν μὲν τοι ἡκατότητα καὶ ἱλαδὸν ἐστὶν ἐλέδαι
 Ρηϊδίως. ὀλίγη μὲν ὁδὸς, μάλα δ' ἐγγύθι ναίει.
 Τῆς δ' ἀρετῆς ἰδιώτα θεοὶ προπαρόισιν ἐβηκαν
 ἀθάνατοι μακρὸς ἢ καὶ ὄρθιος οἶμος ἐπ' αὐτῷ,
 καὶ τρηχὺς τὸ πρῶτον, ἐπὶ δ' εἰς ἀκρον ἵκται,

290 Ρηϊδίῳ δ' ἔπειτα πόλιν, χαλεπήν πορ' ἔδδα.

Οἷος μὲν πάρος πορ', ὅς αὐτῷ πάντα νοήσας,

εἰς αὐτὸν

OPERA ET DIES.

47

Perfpicit ac sentit facrum Iouis omnia lumen,
Nunc uidet & nobis quid agatur, si uelit, illum
Nec latet hac quodnam ius exercetur in urbe.
Ast ego mortales inter iustus minimè effem,
Filius aut itidem, si peccatum foret, esse
Iustum, aut premia si iniustum maiora manerent.
Talia sed minimè est facturus Iuppiter unquam.

Ast immitte tuis hæc Perse cordibus imis,
Audi iusticiæ, uimq; obliuiscere diram.
Hanc etenim legem nobis Deus ipse reliquit.
Piscibus at, nemorumq; feris, auibuscq; se ut ipsi
Inuicem edant: iuris quia non discrimen in illis.
Iusticiam nobis, quæ præstantissima longè est,
Tradidit, & quoties audet quis dicere uerum
Existens testis, Deus huic dat prospera cuncta:
Qui dum testis adest, temerè periuria iurans
Mentitur, ledens hic ius, mage leditur ipse.
Nam genus ipsius perit, atq; extinguitur omne:
At genus in claro iusti post nomine uiuit.

Nunc tibi præcipuè memorabo salubria Perse.
Scilicet ex uitijis facile est uel prendere turbam;
Nam uia non longa est, foribus uicina morantur.
At regina graui uirtus sudore paratur,
Est uia difficilis, præceptis longa, aspera ad illam
Principio: postquam iam stas in uertice summo,
Tum facilis, tum fit dulcis, licet antè molesta.
Optimus ille uir est, primusq; sibi omnia noscens.

Consultere

Φρασάμενος, τά κ' ἔπειτα ἢ εἰς τέλος ἦσιν ἀμείνω.
 Εὐδλὸς δ' αὖ λυχνεῖνος, ὅς δ' αὖτ' εἰπόντι πίθεται.
 Ος δέ κε μὴθ' αὐτῷ νοέη, μήτ' ἄλλω ἀνδρῶν
 Εἰς θυμῷ βάλληται, ὃ δ' αὖτ' ἀρχεῖος ἀνὴρ.
 Ἀλλὰ σὺν ἡμετέρης μνημονόος ἀγὼν ἐφίμῃς,
 Εργάζου πέρον δῖον γένος, ὃ φρά σε λιμὸς
 Εχθαίρη, φιλήν δέ σ' εὐστέφανος Διμήτηρ
 Λιλοῖν, βίοντι δ' ἐπὶ τὴν πίμπλησι καλὴν.

300 Λιμὸς γάρ τοι πάμπαν ἀόργῳ σύμφορος ἀνδρῶν.
 Τῷ δὲ θεοὶ νημεσῶσι καὶ ἀνέρες, ὅσους ἀόργος
 Ζῶν, λυχνεῖται, λυχνεῖται, λυχνεῖται, λυχνεῖται,
 Οἷ τε μελεσάων λυχνεῖται τρύχασιν ἀόργοι,
 Εὐδλὸς τοι δ' ὄργα φίλ' ἐγὼ μέτρια λυχνεῖται,
 Ως κέ τοι ὠραῖα βίοντι πλήθωσι καλῶν.
 Εξ ὄργων δ' ἄνδρες πολὺ μῆλοι τ' ἀφνειοί τε.
 Καὶ τ' ὄργαζομενος πολὺ φίλτορος ἀθανάτοισιν
 Εὐδλὸς, καὶ δὲ βροτοῖς, μάλα γὰρ στυγίον ἀόργος.
 Εργον δ' ἐλὼν ὄργος, ἀόργον δὲ τ' ὄργος.

310 Εἰ δέ τις ὄργαζῃ, τάχα σὺ βλάσσει ἀόργος,
 Πλάττω δ' ἀρετὴν καὶ λυχνεῖται ὄργος.
 Δαίμονι δ' οἷος ἐνθάδε, τὸ ὄργαζέσθαι ἀμείνων,
 Εἰ κεν ἀπ' ἀλλοτρίων λυχνεῖται ἀνδρῶν ἀνδρῶν
 Εἰς ὄργον τρέψας, μελετᾷς βίαν, ὡς σὺ λυχνεῖται.
 Λιλοῖν δ' ἐν ἀγαθῇ λυχνεῖται ἀνδρῶν λυχνεῖται.
 Λιλοῖν δ' ἐν ἀνδρῶν μέγα σίνιται, καὶ δ' ὄνιται.
 Λιλοῖν τοι πρὸς ἀνελβίαν, θάλασσαν δ' πρὸς ἄλβαν.
 Χρῆματα δ' ἐν ἀνελβίαν, θάλασσαν δ' πρὸς ἄλβαν.

Εἰ γὰρ

Consulere expendens quæ post prodesse ualebunt.

Sed bonus hinc ille est, audit qui recta monenti.

Qui sibi consulere ignorat, nolitq; monenti

Auscultare alij, nullusq; et inutilis hic est.

Sed tu nostra animo semper præcepta reuolatus,

Esto operi intentus Perse diuine, fames ut

Te premat inuidia, Cereri sed amore pudice,

Illæ tua omnigeno sic impleat horrea uictu.

Ecce fames comes est homini certissima pigra.

Adde quod hunc odio superiq; hominesq; sequuntur,

Quisquis segnitia fucos imitatur inertes,

Quorum uenter apum consumit parta labore,

Ocia agens: sed opus tu quodq; in tempore cura,

Horrea ut accipiant maturum in tempore fructum.

Ditescunt homines ex sedulitate laborum,

Quam operans fies multo mortalibus et dijs

Charior: his odio, cui corpus torpet, habetur.

Turpe labor non est quicquam, sed inertia turpe.

Tu studio, ad studium quoq; perstimulabis inertem

Ditescens, at opes uirtusq; decuiq; sequuntur,

Dijs similis fies, melius nil ergo labore:

Siq; nec alterius cupiens rerum, usq; laborans,

Vi iubeo proprium studeas acquirere uictum.

Utilis haudquaquam est homini pudor hospes egent.

Nunc inuat ille uirum, nunc officit ille uicissim.

Vir pudibundus inops manet, audax fit citò diues.

Næ unquam rapias, data cœlitus optima dona.

- Εἰ γὰρ τις καὶ χοροὶ βῖν μέγαν ὄλβον ἔλνται,
 320 Ἡ δ' ὧ' ἀπὸ γλώσσης λήϊσεται (οἶά τε πολλὰ
 γίνεταί, εὐτ' αὖ δὴ κέρδιος νόον ἐξαπατήσῃ
 Ἀνθρώπων, αἰδῶ δέ τ' ἀναιδέϊς λατοπάει)
 Ρεῖά τε μὴ μακρῶσι θεοὶ, μινύθουσι ἧ οἶνοι
 Ἀέρι τῷ, παῦρον δέ τ' ἐπὶ χόρον ὄλβος ὀπιδεῖ.
 Ἴσσοι δ' ὅς κ' ἐτίλιν, ὅς τε ξείνον λακὸν ὄρξα·
 Ὅς τε λασιγνήτοιο εἴς ἀναδέμνια βάνοι,
 Κρυπταδὶς σὺν ἡσ ἀλόχε παρὰ καὶ ῥέζωρ,
 Ὅς τέ τιν ἀφραδὶς ἀλιταίνεται ὀρφανὰ τέκνα,
 Ὅς τε γονῆς γέροντα λακῶ ἐπὶ γῆρας ἔδω
 330 Ναικέη, χαλεποῖσι λαθαπῆμόντος ἐπέεσσιν·
 Τῷ δ' ἡ τοι ζῶς αὐτὸς ἀγάζεται, ἐς ἧ τέλυστιν
 Ἐργῶν αὐτ' ἀδίκων χαλεπὴν ἐπέθνηξεν ἀμοιβήν.
 Ἀλλὰ σὺν τῶν μὲν πάμπαν ἔσθ' αἰσιφρόνα θυμὸν,
 Καθιδιῶαμιν δ' ἔρλειρ ἰσθ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 Ἀγνῶς καὶ λαθαρῶς, ἐπὶ δ' ἀγλαὰ μερία λαίειρ.
 Ἀλλοτε δὲ σπονδῶσι θυέσσι τε ἰλάσκεισθαι,
 Ἡ μὲν ὅτ' ἀνέξῃ, καὶ ὅταν φάος ἰδρὸν ἔλθῃ,
 Δις κε τοι ἴλασθαι ἱραδίην καὶ θυμὸν ἔχουσιν,
 Ὅρ' ἄλλων ὠνῆ ἡλῆρον, μὴ τὸν τειρ ἄλλος.
 Τὸν φιλέοντ' ἐπὶ δαῖτα λαλαῖρ, τὸν δ' ἐχθρὸν ἐᾶσαι
 340 Τόνδε μάστιγα λαλαῖρ, ὅς τις σέθεν ἐγγύθι ναίει.
 Εἰ γὰρ τοι καὶ χεῖμ' ἐχχῶρον ἄλλο χεῖνται,
 Γάτονες αἴψοι ἐκίον, ζῶσαντο ἧ πῦροι.
 Γῆμα λακὸς γέτωρ, ὅσοι τ' ἀγαθὸς μὲν ὄνειαρ.
 Ἐμμορέ τοι τιμῆς ὅς τ' ἐμμορε γέτερος ἰδὼ.

OPERA ET DIES.

51

Cuius enim fuerit manuum res aucta rapinis,
 Sive usu linguae mendacis (qualia fiunt
 Humanis animis lucri dulcedine captis,
 Dumq; pudor nullus, sola irreuerentia regnat)
 Hunc male dii uexant, rursus possessio primum
 Atteritur, felix nec longo tempore uiuit.
 Par scelus hic à quo supplex & leditur hospes,
 Patrat & ingreditur quicumq; cubilia fratris
 Vxorem maculans, & sancta cubilia stupro.
 Peccat & is qui ledit utroq; parente carentes,
 Quiq; senectutis supremo in limine stantem
 Haud timet immiti sermone offendere parem.
 Hunc pater ipse Deum Saturnius odit, & illi
 Factis & iniustis tandem mala digna rependit.
 Sed nunquam Perse tu quicquam feceris horum,
 At pro uirili superis dijs fac sacra, pure
 Mundeq; pro pingues coxas adolecto sub aris,
 Nunc uini pateris, nunc placa thuris odore,
 Solis ad occasum facies & solis ad ortum,
 Ut tibi perpetuo fausti sint atq; fauentes,
 Utq; iuuare queas alios, non te iuuat alter.
 Hoste tuo, ad coenam tui amantem accerse, relicto:
 Hunc tamen ante omnes, paries quem separat unus
 Abs te, si qua etenim tibi res peragenda domi sit,
 Discincti uicini aderunt, cingentur amici.
 Damnum uicinus malus, auxilium bonus ingens.
 Atq; bonum nactus uicinum, est nactus honorem.

- Οὐδ' αὖ βῆς ἀπόλοιτ', εἰ μὴ γείτωρ ἱκανὸς ἔσθ.
 Εὖ μὲν μετράσθαι παρὰ γείτονος, σὺ δ' ἀποδίδναι.
 Αὐτῷ τῷ μέτρῳ, καὶ λώϊον, αἶνε διυθναί,
 Δεῖ αὖ χρεῖζον καὶ εἰς ὕψος ἄρχιον ὤρεσθαι.
 850 Μὴ ἱκανὰ ἱερδαινεῖν· ἱκανὰ ἱέρδεια εἰς ἄτησιν.
 Τὸν φιλέοντα φιλεῖν, καὶ τῷ προσίοντι προσεῖναι.
 Καὶ δόμεν ὅσῃν δῶ, καὶ μὴ δόμεν ὅσῃν μὴ δῶ.
 Δώτῃ μὲν τις ἐδωκεν, ἀδωτῇ δ' ὅτις ἐδωκεν.
 Δὼς ἀγαθὸν, ἄρπαξ ἢ ἱκανὴ, θανάτοιο δότερα.
 Ος μὲν γὰρ κεν ἀνὴρ ἐθέλωρ, ὅγε καὶ μέγα δῶκε,
 Χαίρει τῷ δώρῳ, καὶ τέρπεται ὅν κατὰ θυμόν.
 Ος δὲ κεν αὐτὸς ἔλσται ἀναιδείῃφι πιθέσθαι,
 Καὶ τε σμικρὸν ἔδν, τότε ἰπλάχυνσε φίλον ἕτορ.
 Εἰ γὰρ κεν καὶ σμικρὸν ἐπὶ σμικρὸν κατὰθεῖο,
 860 Καὶ θαμὰ τῷδ' ἔρδοις, τάχα ἴσον μέγα καὶ τὸ γούιστο.
 Ος δ' ἐπ' ἵοντι φέρεα, ὃ δ' ἀλύγεται αἰδοπα λιμόν.
 Οὐδέ τό γ' εἰρ οἴκῳ κατανείμνον ἀνίγα λυδία.
 Οἴκοι βέλτορον εἶναι, ἰπὲ βλαβόρον τὸ θύρῳφι.
 Εὐδλὸν μὲν παρόντος ἐλίδναι· πῦμα ἢ θυμῷ
 Χρεῖζον ἀπείοντος, ἃ σὲ φράζειναι αὔωγα.
 Ἀρχομόνῃ ἢ πῖθι καὶ λήγοντος ἱερῆσιδναι,
 Μειοῦσι φάσιδναι, δανὴ δ' οὐκ πυθμονί φασί.
 Μειδὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρμύοι ἀρεῖος ἔσθω,
 Καὶ τε ἱασιγνήτῳ γιλάσας ἐπὶ μάρτυρα θέδναι.
 870 Πῆγας δ' ἄρα ὁμῶς καὶ ἀπιστία ὤλεσεν ἀνδρας.
 Μυδιὰ γυνὴ σὲ νόον πυγοσέλος ἐξαπατάτω,
 Διμόλα λωτῆλδναι, τίλν διφῶκα καλιλύν.

Ne res, uicinus ni sit malus, ulla peribit.

A' uicino aliquid capias si mutuo, eadem

Mensura, ac non si possis sine scœnore redde,

Indigus ut rursum nullam patiare repulsam.

Ne mala lucra pares, mala lucra æqualia damnis.

Sis charus charo, uisentem inuise uicissim.

Quiq; dedit, reddas: nil da, qui nil dedit unquam.

Danti aliquis dedit: at nil danti quis dedit unquam?

Dos bona, sed nunquam bona mortifera ulla rapina.

Qui dat sponte lubens, quamuis hic grandia præstet

Munera, letatur, facit atq; hoc corde sereno: -

Qui uerò ipse rapit, nullo remorante pudore,

Sit quamuis paruum, cruciatum hic pectore sentit.

Namq; super paruum, si paruum apponere curas,

Sæpius er facias, citò magnus fiet acruus.

Effugit ille famem, præsentem qui auget acruum.

Sufficit hoc minimè, quod cella penaria seruat.

Esse domi præstat, nam damnosum foris esse.

Dulce est, de cumulo præsentis sumere: contra (rñ,

Est graue, egere aliqua re absente. hinc sis memor ho-

Dum plenum est, fermeq; uacat uas, largius hauri:

In medio parcas, in fundo parcere serum,

Dicta prius merces detur famulo, idq; benignè.

Et cum fratre iocans, cura tum testis ut adsit.

Fidere sæpe nocet, nocet er diffidere sæpe.

Ne fucata tua spoliēt te mente cauto,

Formina, blanda, loquax, nidi damnosa uorago,

Ὅς ἡ γυναῖκί πέποιθε, πέποιθε ὄγε φιλέτησι.
 Μυνογενὺς ἡ πάϊς σώζοι πατρῷον οἶκον,
 Φορβέμενον ὡς γὰρ πλεῖτος αἰξεται ἐν μεγάροις.
 Γαλαὶς ἡ θάλασσα ἐτόρρον παῖδ' ἐγκαταλέπων,
 Ρῆα δὲ κρὺν πλεόνεσι πόροι ζῶνς ἄσπετον ἔλβον.
 Πλείων κρὺν πλεόνων μελέτη, μέζωρ δ' ἐπιβάνη.
 Σοὶ δ' εἰ πλεῖστα θυμὸς ἐέλδεται ἐν φρεσὶν ἦσι,
 380 ὦ δὲ ἐρδαιμ' ὄργον δέτ' ἐπ' ὄργῳ ὀργάζεσθαι.

ΒΙΒΛΙΟΝ Β.

Ληϊάδωρ ἀτλαγενέωρ ἐπιπλομε-
 νάων

Ἀρχιδ' ἀμντῆ, ἀρότοιο ἡ δυοσομε-
 νάων (ράκουζας)

Αἱ δὲ τοι νύη' ας τε καὶ ἡμάρτεσσιν

Κερνύεται αὐτὶς ἡ πόριπλομόνιν ἐν αὐτῇ
 Φαίνονται, ταπρῶτα χαρὰς ομοῖοιο σιδήρεα.
 Οὗτός τοι πεδίων πέλει νόμος, εἴτε θαλάσσης
 Εγγύθι ναιετάησ', οἷτ' ἄγχεα βροσέοντα
 Ρόντε λυμαίνοντος ἀπὸ προῖ πείνα χῶρον
 Ναῖοι γυμνὸν ἀπείρειν, γυμνὸν ἡ βρωτῆιν,
 10 Γυμνὸν δ' ἀμαρτῆν εἶχ' ὥρια πάντ' ἐβίληδαι
 Ἔργα νομίζεσθαι δημήτορος, ὡς τοι ἔκαστα
 Δορὶ αἰξεται, μήπως τὰ μεταξὺ χατίζων
 Ἐτρώσῃς ἀλλοτρίους οἶκους, καὶ μηδὲν ἀνέσῃ. ¶
 Ως καὶ νῦν ἐπ' ἐμ' ἦλθες, ἐγὼ δὲ τοι ἡμ' ἐπιδῶσω,
 Οὐδ' ἐπιμετρήσω ὀργάσαν νήπιε πόρῃ
 Ἔργα τάτ' ἀνθρώποισι θεοὶ διετεμνέοντο,

Confidit furi, qui confidit meretrici.

Hinc patrius seruet dilectus filius ades.

Sic tibi res crescent, procedentiq; omnia dextre.

Fac moriari senex, gemina ex te prole relictâ:

Namq; Ioui facile est locupletes reddere plures,

Curaq; multorum maior, plus fertur in arcam.

Si cupias summis quoq; tu ditescere uotis,

Perse, sic facito, usq; laborem annecte labori.

LIBER SECVNDVS.

Leiadas cernens orientes, demete frangem:

Vomere uerte solum, quum submerguntur in undas:

At bis uicenas latitant noctes diesq;

Hinc iterum apparent impletis mensibus anni,

Tempore quo primum incipiunt splendere salces:

Hæc lex aruorum est cunctis seruanda colonis,

Sive habitent illi rauci prope littora ponti,

Pinguis siue colant in uallibus arua remota

A' ponto procul. At nudus fere, nudus arato,

Et nudus metito, Cereris si in tempore cuncta

Officia exoptes curata ut tempore crescant

Queq; suor: ne quando, grauis dum uexat egestas,

Frustra mendices aliena per ostia uictum,

Vt qui nunc ad me uenisti. at non dabo quicquam

Aut dono, aut usu: sed Perse stulte labora.

Ipsi terricolis dij constituere laborem,

Μή ποτε σὺν παίδεσσι γυναικί τε θυμὸν ἀχάθην,
 Ζητήσῃς βίοντορ κατὰ γείτονας, οἷδ' ἀμειλῶσιν.
 Αἷς μὲν ἢ καὶ τρεῖς τάχα τούξια, ἄρ' ἐτι λυγρῆς,
 20 Χρῆμα μὲν ὃ πηξέας, σὺ δ' ἐτάσια πάλλ' ἀγορεύσεις.
 Αχρεῖος δ' ἐστὶν ἐπέων νόμος, ἀλλὰ δ' αἴψωγα
 Φράζειται χρεῶν τε λύσιμ', λιμὲν τ' ἀλωεῖν.

Οἶκον μὲν πρώτιστον, γυναικὰ τε, βῦντ' ἀροτῆρα,
 Κτηνὴν ὃ γαμῆλιν, ἢ τῇ καὶ βυσὶν ἔποιτο,
 Χρέματα δ' αἶρ' οἶκον πάντ' ἄρμυρα ποιήσασθαι,
 Μὴ σὺ μὲν αἰτῆς ἄλλον, ὃδ' ἀρνῆται, σὺ ἢ τῆς.
 Ἡ δ' ὥρῃ παρκαίβεται, μινέθῃ δέ τοι ἔργον.
 Μὴ δ' ἀναβάλλεσθαι ἐς τ' αὔριον, ἐς τ' ὀννην,
 Οὐ γὰρ ἐτωσιοβόργος ἀνὴρ πῶμπλῆσαι καλῶν,
 30 Οὐδ' ἀναβαλλόμενος, μαλέτη δέ τι ἔργον ὀφείλει.
 Αἰεὶ δ' ἀμβολισόργος ἀνὴρ ἄταισι παλαιῖς.
 Ἡμὸς δὲ λάγα μόνος ὀξείος κελίοιο,
 Κάνμακτος ἰδαλίμῃ μετοπωρεὸν ἀμβρόσαντος
 Ζηνὸς ὀριδοόσιος, μετὰ ἣν τρέπεται βρότιος χρεῖς
 Πολλὸν ἐλαφρότερος. Δὴ γὰρ τότε σέριος ἀστὴρ
 Βασὶν ὑπὸρ-ἡσφαλῆς λυρὸν τριφύων ἀνθρώπων
 Ερχεται ἡμάτιος, πληθὺν δέ τι νυκτὸς ἐκασρεῖ,
 Ἡμὸς ἀδολυτοτάτην πείλεται τρυβέσσαι αἰδέριον
 ὕλην, φύλλα δ' ἐραστὴ χεῖρ, πῆρ' ὀρθοῖό τε λῦγα.

40 Τῆμος ἄρ' ὕλοτομῶν, μεμνημένος ὥριον ἔργον.
 Ολῆμα μὲν τριπόδιν τιμνείν, ὑπόρον ἢ τέτατον,
 Δόξα δ' ἐπ' ἀπόδιν, μάλα γὰρ νύτοι ἄρμονος ἔτω.
 Εἰ δέ κοινὸν ὄντα πόδιν, ἀπὸ καὶ σφύραν καὶ τέμνοιο.

Ne cum filiis, cum coniuge, pectora tristis
 Panem à uicinis queras, ipsiq; repellant.
 Forsitan accipies bis tēre, at si inde molestes,
 Efficies nihil, in uanum sed plurima dices.
 Sed quid uerba iuuant? horror, memor esto parare
 Ipse seram unde famem places, ac debita soluas.

Primum, edes, famulam, taurum qui ducat aratrum,
 Emptam non ductam, tua quæ iumenta sequatur.
 Hinc memor apta tue domui instrumenta parato,
 Ne poscas alium illa, et eo ludare negante.
 Tempora diffugiunt, inceptaq; res caret auxilio.
 Ne differ sub crus opus, adq; diem inde sequentem,
 Nam sua desidiam sectans replet horrea nunquam.
 Nec cunctatur iners: studium rem promouet unum.
 Hinc est lucta pigro cum paupertate perennis.
 Cum deserbuerit Phoebeæ lampadis ignis,
 Atq; calor sudorificus, cum Iuppiter imbrem
 Mensibus autumnii fundit, corpusq; leuatur
 Humanum, ac recipit uires (quia Sirius horis
 Per lucem exiguis, hominum tunc imminet ardens
 Verticibus, uerum sese plus nocte fatigat)
 Deniq; cum cariam contemnit secta securi
 Sylua, et fundit humi frondes, cessatq; uirere,
 Cedere materiam è syluis tum sis memor aptam,
 Ut mortariolum tripedale, trium cubitorum
 Pistillum, atq; axem rescato septipedalem:
 Ossipedum si sit, tum malleus abscindatur,

Τρισιθάμου δ' ἄψιν τίμνον δικαδώρα ἀμάξῃ,
 Γόλ' ἐπικαμπύλα κἄλα φέρειν ἢ γύλῳ, ὅτ' αὖ σῦρξ,
 Εἰς οἶκον, κατ' ὄρος διζήμενος, ἢ κατ' ἄρυσαν,
 Πέριννον, ὃς γὰρ βασιρ' ἀρῶν ὀχνηρώτατός ἐστιν,
 Εὐτ' αὖ ἀθλῳαῖς ἀμῶος ἐν ἐλύματι πύξας,
 Γόμφοισιν πελάσας προσαμύρεται ἰσοβοῦν.

50 Δοιὰ δ' ἐθέδαι ἄροτρα πονησάμενος κατὰ οἶκον,
 Αὐτόγυον καὶ πηκτόν ἐπεί ποτὶ λώϊον ἔτω,
 Εἶχ' ἐτόβρον γ' ἄφαις, ἐτόβρον γ' ἐπὶ βυσὶ βάλοιο.
 Δάφνης δ' ἢ πηλείης ἀκνιώτατοι ἰσοβοῦντες
 Δρυὸς ἐλύμα, πόνον γύλῳ. βός δ' ἐνναετήρῳ
 Ἀρσενε κεκλῆσθαι (τῶν γὰρ ἄστος ἐκ ἀλαπαδνόν)
 Ἡβος μέτρον ἔχοντε, τὸ ὄργαζεσθαι ἀέψω,
 Οὐκ αὖ τὴν γ' ἐρύσαντες ἐν αὐλακὶ καμμέν' ἄροτρον
 Λεῖαν, τόδ' ὄργον ἐτάσιον αὖθι λίποιον.
 Τοῖς δ' ἅμα τειοσαραπονισαὶς αἰετὸς ἐποίησεν,

60 Ἀρῶν διαπνύσας τετρατέρυτον ἀνίσταλῳμον,
 ὅς κ' ὄργον μελετήων ἰθέων αὐλακὶ ἐλάντοι,
 Μηκέτι παπταίνων μεθ' ὁμήλικας, ἀλλ' ἐπὶ ὄργῳ
 Θυμὸν ἔχωρ. τῷ δ' ἔτι νεώτερος ἄλλος ἀμείνων,
 Σπέρματ' αὖ δάσσασθαι, καὶ ἐπισπορίην ἀλέασθαι.
 Κυρότερος γὰρ ἀνὴρ μεθ' ὁμήλικας ἐπιόικται.

Φράζεσθαι δ' οὐτ' αὖ φωνὴν γοράν' ἐπανύσμε.

Υψοθρὺν ἐν νεφέων ἐνταύσια κεκλῆγμεν,

Ἡτ' ἀρότοιο τε σῆμα φέρει, καὶ χεῖματος ὄρεον
 Δαηνύει ὁμβριοῦ, ἡραδίην δ' ἔδαν' ἀνδρὸς ἀβύττω,

70 Δὲ τότε χορτίζειν ἔλκεας βόας ἐνδον ἑόντας.

Tres palmas rota habens sit, denas currui habenti;
 Plurima ligna incurua feces. dentale per arua
 Aut montem quæres, inuentum confer ad ædes
 Illignum, nam tale haud frangitur inter arandum,
 Si clauis buri, Cereris qui munia tractat
 Rusticus infigens, temoni adiunxerit apte.
 Sed tibi sub tecto fabricans dua aratra parato,
 Perfectum ac rude: nam multo præstantius est sic:
 Nempe uno fracto, tum tauris alterum ut addas.
 Temones ualidos de lauro ulmoq; recides.
 Ex quercu buris, dentale ex ilice fiat.
 Suntq; nouem annorum tauri, his firmissima membra,
 Conueniuntq; operi medio æui flore uigentes.
 Non illi inter opus miscentes prælia, aratrum
 Frangentq; inceptuq; ita opus linquent sine fructu.
 Hos numerans annos uir quadraginta sequatur.
 Postquam edit panem morsus quater octo tenentem,
 Sollicitus rectum curet tum ducere sulcum,
 Ad socios non respiciens, sed pectore toto
 Incumbens operi: non iunior aptior illo est
 Spargere sementem, et loca semine sparsa cauere.
 Iunior ad socios crebro uaga lamina flectit.
 Obserua, si quando gruis nox clangit ad aures,
 Nubibus ex altis dantis tibi signa quotannis:
 Nam fert signa soli uertendi, et tempora brumæ
 Indicat: at bobus uenit ipsa ingrata carenti,
 Inclusas stabulo uaccas tum pascito foeno.

Dicere

Ρυΐδιον γὰρ ἔπος εἰπᾶν, βόι δὸς καὶ ἄμαξαν.
 Ρυΐδιον δ' ἀπαρνήσθαι, παρὰ δ' ὄργα βότασιν.
 Φοσι δ' ἀνὴρ φρεσὶς ἀφνειὸς, πείσασθαι ἄμαξαν.
 Νέπιος ὅδε τόγ' οἶδ', ἵνα τὸν δέ τε δύραθ' ἀμάξης.
 Τῶν πρόδιον μελέτην ἔχουσιν, οἴκητα θέσσαι.
 Εὐτ' αὖ δὲ πρῶτις ἀρότος ἐνὶ τοῖσι φανείη,
 Δὴ τότε ἐφορμηθῆναι ὁμῶς ἀμῶνς τε καὶ αὐτὸς.
 Ἀλλῶν κ' ἀσπρὴν ἀρότων ἀρότοιο καθ' ἄρην,
 Πρῶτ' ἄλλα ἀσπρῶν, ἵνα τοι πλέθωσιρ ἄρραι.

80 Εἰαρι πολαῖν, θέρους ἢ νειωμοῦν ἔσ' ἀπατήσα.
 Ναὸν ἢ ἀεὶρεν ἔτι λυφίλυσαν ἄρραν.
 Ναὸς ἀλεξιαῖον, παῖδων σὺν κλητάρα,
 Εὐχεσθαι ἢ δὴ χθονίῳ, ἀμύτις θ' ἀγρῶ.
 Εὐηλίκα βέλτερον ἀμύτις ἰσθρὸν ἀπτεῖν,
 Ἀρχόμενος ταπρῶτ' ἀρότρου, ἔταν ἄαρον ἔχεται
 Χεὶρ λαθῶν ὄρηκα βοῶν ἐπὶ νῶτον ἵππου,
 Ενδρυσιν ἐκλότων μισάθω, ὃ ἢ τυτθὸς ὀπιθεῖν
 Ἀμῶς ἔχωρ μακίλιν, πότον ὀρνίθεσι τιθεῖν,
 Σπέρματ' αὖ λακκύνῃων, σὺν θυμοσύνῃ γὰρ ἀρεῖται

90 Ὁνήσοις ἀνδρῶσι, λακκύνουσιν ἢ λακίτη.
 Ω δέ κ' ἐν ἀδροσύνῃ σάχνης νοθοῖεν ἔραζε,
 Εἰ τέλος αὐτὸς ὀπιθεῖν ὀλύμπιος ἰδὼν ἀπάξει,
 Επ' αὖ γέωρ ἐλάσας ἀράχνια, καὶ σ' ἰολπα
 Γυθῆσαι βίοτοιο ὀρσόμενον εἴδον ἴοντος.
 Εὐοχέωρ δ' ἔξεται πολὺν ἔαρ, ὅδε πρὸς ἄλλους
 Αὐγάσεται, σῖος δ' ἄλλος αὐτὸς λεχνημοῖος ἔσται.
 Εἰ δέ κ' ἐν κελίοιο τροπῆς ἀρόντος χλόνα δῖαν

Bicere perfacile est, Cum bobus des rogo currum
Et facile abnuere est, proprijs bobus labor inflat.
Vir cordatus ait, Currum compinge tibi ipse.
Stultus at hoc nescit, centum is sibi ligna requirit.
Sed tu cuncta domi curato negotia primis:
Et simul ac ipsum iam tempus uenit arandi,
Tum quoq; tum famulis insistat ipse labori.
Humidus et siccus sit ager quum scindis aratro,
Mane bene aggrediens, spicis onerentur ut arua.
Vere solum proscinde, iteratum haud fallet in aestu.
Esto noualis ager, cui uis committere semen.
Dira nouale arcet, puerorum est blandaq; nutrix.
Terreno fac uota Ioui, Cereriq; pudice,
Ut placidi pleno dent arua grauescere foetu.
Fac uota aggrediens terram sulcare, manuq;
Corripientis sinuam stimulas quum dorso trahentum
Vimine taurorum; sed tunc te pone sequatur
Rastra puer portans, quum mandas semina terre,
Iq; auib; semen celando negotia ponat,
(Sedulitas homines iuuat, at socordia ledit)
Sic gravis in terram fructu nutabit arista.
Siq; tuo placidus Deus annuat inde labori,
Eijce tum nasis, quas fecit aranea telas,
Et cunctis plenis uictu letabere uisis.
Inueniet te uer epulantem, non eris unquam
Indigus alterius, sed opus tua ope alter habebit.
Sed tibi solstitio brumae si terra subacta est,

Ημους ἀμύσας ὀλίγον περὶ χερσὲς ἔργων,
 Ἀντία δισμύων λιπονιμόνος, ἔμάλᾳ χαίρων.

100 Οἷσιν δ' ἐν φορμῷ, παῦροι δὲ σε θνήσκουσι.
 Ἀλλοῖσι δ' ἀλλοῖος ζῆνός νόος αἰγιόχοιο,
 Ἀργαλέος δ' αὐδρεῖσι λιπᾷ θνητοῖσι νοῦσαι.
 Εἰ δέ κεν ὄψ' ἀρόσης, τόδε λιγύ τοι φάρμακον ἔη.
 Ἡμος λιόκνυξ λιονύζει θρυγὲς ἐν πτεράλοισι,
 Τὸ πρῶτον τέρπει τε βροτῆς ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν,
 Τῆμος ζῶντι νοῖο τριτῷ ἤματι, μήδ' ἀπολήγοι,
 Μὴτ' ἄρ' ὑποβάλλων βοὸς ὀπλίω, μήτ' ἀπολείπων.
 Οὐτῷ κ' ὄψ' ἀρότης πρῶτον ῥότῃ ἰσοφάρις.
 Ἐν θυμῷ δ' ἐν πάντα φυλάσσει, μήδ' ἐν λήθοι

110 Μὴτ' ἔαρ γινόμενον πολλόν, μήθ' ἔριος ὄμβρος.
 Παρ' δ' ἴθι χάλκειον θῶκον, καὶ ἐπ' ἀλέα λείχων,
 Ωρε χαμῆν, ὅποτε λιγύς ἀνέρας εἶργον
 Ἰχθυῶν. σὺ θὰ κ' ἄοκνος ἀνὴρ μέγαν οἶκον ὀφείλῃ.
 Μό σε λιγύς χαμῶνος ἀμυχανὶν λιπᾷ μαρψύ,
 Σιὴ πονίη, λεπτή ἢ παχὺ πύδα χερσὶ πτεροῖς.
 Πολλὰ δ' ἀρόγος ἀνὴρ λιονέων ἐπὶ ἐλπίδα μίμνων,
 Χρυσῶν βιότοιο, λιγύα προσελέξατο θυμῷ.
 Ἐλπίς δ' ἐν ἀγαθῇ λιγυμύονον αὐδρα κομίζει,
 Ἡμνον ἐν λείχῃ, τῷ μὴ βίος ἀρτίος ἔη.

120 Δείκνυε ἢ ἀμύσας, θέρσιν ἐτι μίσην ἔοντος,
 Οὐκ αἰεὶ θέρος ἰσέεται, ποιεῖδ' ἐν λιγυῖ.
 Μιῶν ἢ ἀλυσσῶν, λιγύ ἤματι βύδορα πάντα,
 Τῶτον ἀλυσσῶν, καὶ πηγὰς αἰετ' ἐπὶ γαῖαν
 Ἐνέσσαντες βρέκο ἀνσηλεγεῖς τιλέθουσι,

OPERA ET DIES.

69

Aras innitens genibus refecabis aristas,
 Dragmata pauca ligans, reptansq; in puluere tristis,
 Corbe uebes messum, paucis erit illa stupori.
 Nunc etenim magni Iouis hæc, nunc illa uoluntas,
 Ac homini illius mens perscrutabilis ægrè.
 Quod tibi si serò sit aratum, hæc una medela est.
 Tempore quo primum coccyxat in arbore coccyx,
 Humanasq; suis demulcet cantibus aures,
 Tum triduum totum si fundat Iuppiter imbrem,
 Qui non destituat bouis aut uestigia uincat,
 Primus ita æquè multa metent & serus arator.
 Pectore cuncta tene memori, nec tempora cani
 Telateant ueris, nec tempus quo cadit imber.
 Fabrorum uitato focos, nugasq; calentes
 Tempore brumali, cum frigora corpus adurunt.
 Tum proprie domui uir prospicit omnia gnauus.
 Ne te seu a dies hyemis deprendat egenum,
 Constringatq; pedem manus attenuata tumentem.
 Multa uir ignauus, dum se spe pascit inani,
 Indigus interea uictus, mala corde uolutat:
 Namq; potest inopem minimè spes pascere, pigra
 Ocia sectantem, & tenuis cui copia rerum.
 Tu media exerce famulos æstate labore,
 Non erit usq; æstas, curate in tempore nidos.
 Excoriatorem pecudumq; hominumq; Decembrem
 Euita studio summo, glaciemq; molestam,
 Que per humum Borea solet indurascere flante.

Is per

- Ος τε δια βράνης ἰπποτρόφου σὺν ῥεῖ πόντῳ
 Εμπνύσας ἄρνε, μίμνυκε ἢ γαῖα καὶ ὕλη,
 Πολλὰς ἢ δρυὸς ὑψινόμους, ἐλάτας τε παχείας,
 Οὔρεος οὐ βύσσους πιλνᾶ, χθονὶ πηλυβοτέρῃ
 Εμπίπτωρ, καὶ πᾶσα βοᾷ τότε νύμφης ὕλη.
 130 Θῆρες δὲ φρέσας, ἄρας δ' ὑπὸ μέσῃ ἐβένῳ,
 Τῶν καὶ λάρχη δέρμα λαΐδαιον, ἀλλὰ νῦν τῇ τῶν
 Ψυχρὸς ἰὼν διάνησι διασυστέρνων πῶρ ἰόντων,
 Καὶ τε δια μινῶ βοὸς ὄρχεται, ὑδὲ μιν ἰχθ.
 Καὶ τε δι αἶγα ἄνοι τανύτριχα, πῶσα δ' ἄτι,
 Οὔτεκ' ἰππιανὰ τέχαι αὐτῶν, ἢ διάνησι
 Ἰς ἀνέμους βορέικο, τροχαλὸν ἢ γέροντα τίθουσι.
 Καὶ διὰ παρθενικῆς ἀπαλόχρους ἢ διάνησι,
 Ἥτι δόμων ἐντόδι φίλη παρὰ μντήρι μίμναι,
 Οὔκω ὄρ' γ' αἰδύα πολυχρῶς ἀφροδίτης,
 140 Εὔτε λοιπασαμένῃ τέρενα χροῖα, καὶ λήν' ἐλαίῳ
 Χερσαμένομ, νυχίῃ λαΐαλίσσει ἐνδοθον οἶκῳ
 Ἡμαῖ χερμαίνω, ὅτ' ἀνόστεις ὄρ' πώδια τούδα,
 Εὐτ' ἀπύρῳ οἴκῳ, καὶ οὐ ἔβισι λονγαλτοῖσιν.
 Οὐ γὰρ οἱ ἥελιος δαίνυν νομὸν ὀρμηθῆναι,
 Ἀλλ' ἰπὶ λυανέων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε
 Στραφᾶται, βράδιον ἢ πανελλίνεας φαείνας,
 Καὶ τότε διὰ ἡσπιοὶ καὶ νέμοφοι ὕληνοῖται,
 Λυχνὸν μυλιόωντες ἀνὰ δρυὶν βυσσόνῃα
 Φόβγυσιν, καὶ πᾶσιν οὐὶ φρεσι τῶτο μέμνην,
 150 Οἱ σάπια μαῖόμενοι, πυνικὰς ἡσυχμῶνας ἔχουσι,
 Καὶ γλάφῳ πῆρεον, τότε διὰ τρέποσιν βροτῶ ἴσοι,

Ipsæ Thraciam equis claram flans, Oceanoq;
Incumbens, magis facit terramq; nemusq;
Alticomas quercus, ornosq; ex monte profundam
Deiçt in uallem, rapiens radicibus imis
Flamine præcipiti, strepitu boat ardua sylua.
Tumq; feræ exhorrent, caudasq; sub inguina ponunt,
Densa licet pellis setisq; pilisq; sit ipsis,
Sic tamen armatas Boreæ uis frigida transit.
Nec bouis hunc arcet tergus, sed ad intima perflat,
Perflat & hirsutæ capræ: finit esse bidentes
Immunes. anno nam toto in corpore lanæ
Perdurant: facit ille senes incedere turnos.
At non mollicutes infestat uirginis artus,
Que manet intra ædes matri coniuncta paternæ,
Nescia adhuc quid amor, quid sint tua facta Diones
Vndiq; sed tenerum corpus bene lota, oleoq;
Perlita odorifero, tectum intra nocte quiescit,
Tempore quo polypus proprios depascitur artus,
In gelido recubans antro, madidoq; cubili.
Nondum etenim inuitat sua lustra relinquere Titæ,
Qui super Aethiopum populos incedit & urbes,
Tempus ad exiguum se terræ ostendit Achivæ,
Syluicoleq; feræ tunc undiq; quotquot inermes,
Quotquot cornigeræ stridentes dentibus, altæ
Percurrunt syluas, resq; omnibus est ea cordi,
Quæ sitisq; diu in latebris sua corpora sternunt
Sed similis homini baculus cui tertius est pes,

Οὐτ' ἐπὶ νῶτα ἔαγε, ἑαρήν δ' εἰς ὕδατος ὄρεται.
 Τῷ ἱκελοι φοιτῶσιν, ἀλσινόμενοι νίφα λουσιν.
 Καὶ τέτε ἔρσασθαι ὄρυμα χροῶς, ὥς σε λελύω,
 Χλαῖνάν τε μαλακὴν, καὶ τὸρμιοῦντα χιτῶνα.
 Στάμονι δ' οὐ πᾶν ῥω πολλὴν ἱρόνα μὴρύσασθαι.
 Τὴν περιέσασθαι, ἵνα τοι τέλεις ἀτρεμέωσι,
 Μὴ δ' ὄρθαι φέριωσιν, ἀπρόμεναι κατὰ σῶμα.
 Ἀμφὶ γ' ποσσὶ πέδιλα βοὸς ἱφὶ λῆταμένοιο

160 Ἀρμονα δέσασθαι, πύλοισι σῦταδε πυνκῆσας.
 Πρωτογόνων δ' ἐρίφων, ὁπόταν ἑρῶς ἄριον ἔλθῃ,
 Δέρμαϊα συρράπτειν νύμφῃ βοὸς, ὅφρ' ἐπὶ νῶτω
 Υετὲ ἀμφιβάλλῃ ἀλείν, λιφαλῆφι δ' ὑπὸρθον
 Γίλον ἔχειν ἀσκητόν, ἵν' ἔαται μὴ καταδύνη.
 Ψυχῇ γὰρ τ' ἡὺς πέλῃται, βορέας πεσόντος.
 Ἡὼς δ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' ἔραν ὁσφύροντος
 Ἀἴρ πυροφόρος τέταται μακαρῶν ἐπὶ ὄργοις.
 Ὅς τε ἀρυσάμενος ποταμῶν ἀπὸ αἰὶνόντων,
 Υψὺ ὑπὲρ γαίης ἀρβύας ἀνέμοιο θυέλλῃ,

170 Ἀλλοτὶ μόνθ' ὕα ποτὶ ἑσπέρου, κελότ' ἄησι,
 Γυγνὰ θρηνίης βαρεῖς νίφια ἑλονέοντος.
 Τὸν φθάμενος, ὄργα τελίσας, οἶνον δὲ νέειθαι,
 Μὴ ποτὶ σ' ἔρυνόθῃ σποτόν νέφας ἀμφικαλύψῃ,
 Χρῶτά τε μυδαλέον θέμ, κατὰ θ' αἵμαϊα διώσῃ.
 Ἀλλ' ὑπαλσύαθαι, μεῖς γὰρ χαλεπώτατες ἔτος
 Χαμείριος, χαλεπὸς προβάτοισι, χαλεπὸς δ' ἀνθρώποις.
 Τῆμος θ' ἡμῖν βυσίμ, ἐπὶ δ' ἀνέρι τὸ πλέμ ἄν
 Ἀρμαλῆς μακρὰν γὰρ ἐπὶ ῥότοι σφάγῃται εἶσι.

Ταῦτα

Cuiq; est iam fractū dorsum, & dependet humi frons,
Huic similes, inde aufugiunt ubi nix iacet alba.
Tunc, quod mando, tuum corpus bene uestibus arma.
Induc talarem tunicam, superinduc chlenam:
Staminibus raris inducas licia densa:
Inijceq; hinc uestem, ne horrescant frigore crines.
Neue tibi horriduli rectiq; in corpore surgant,
Induc perones pedibus de tergore tauri
Forūter occisi, prius intus crimibus opplens.
Et bruma aduentante, bouis tibi consue neruo
Pelles hœdorum, ut latè imponantur ad imbrem
Pellendum dorso: crinesq; caputq; galerus
Arte laboratus tegat, ut ne aures madefiant.
Frigus in aurora seuum est aquilone ruente,
Astriferoq; cadens in terram ex ethere mane
Aer fecundans segetem, super arua refedit.
Qui primum liquidis fluuiorum hauritus ab undis,
Hinc ui uentorum è terra sublatus in altum,
Nunc pluuiam sub nocte adfert, nunc flamina gignit,
Vndiq; Threicio nubes aquilone ciente:
Hunc tu præueniens actō pete tecta labore,
Ne properans cœlo te fors nebula occupet atra,
Et madidum corpus, uestesq; intingat in imbre.
Hinc prænitato: mensis seuissimus hic est
Brumalis, grauis & pecori & mortalibus ipsis.
Pabula iumentis tum pareius obijce. uerū
Plu homini apponas, quoniam longissima nox est.

- Ταῦτα φυλασσόμενος τεῖλεσμένον αἰς οὐρανὸν,
 180 ἰσθῆναι νύηάς τε καὶ ἡμάδα, εἰσέκην αὖθις
 Γῆ πάντων μήτηρ λαρπὸν σύμμητον οὐάνα
 Εὐτ' αὖ ἐξήκοντα μετὰ τροπᾶς ἡλίοιο
 Χαμῖρι ἐκτελίσῃ σὺς ἡμάδα, δὴ ρα τότ' ἀθήρ
 Ἀρηΐδρος προλιπὼν ἰσθὸν ῥόον ὠπαινοῖο,
 Πρῶτον παμφαίνων, ἐπτετέλειαι ἀκρονέφαιος.
 Τόνδε μετ' ὀρθρογόνου πανδιονὸς ὄρτο χελιδῶν,
 Εἰς φάος ἀνθρώποις, ἴαρος νέον ἰταμόνοιο.
 Τὴν φθάμενος, εἶνας περὶ ἀμνέμεν, ὡς γὰρ ἄμανον.
 Ἀλλ' ἐπὶ ταν φέρειμος ἀπὸ χθονὸς αὐτὴν βαῖνη,
 190 Πλησιάδας φόνυν, τότε δὴ σκάφος ὑπὲρ οἰνέων,
 Ἀλλ' ἀρπας τε χαρπασίμεναι, καὶ ἀρῶας ἐγείρειν.
 Φόνυν ἢ σκιδρὸς θῶκος, καὶ ἐπ' ἡὼ λείτορ,
 Ωρεὶν αὐτὴν ἄμαλιν, ὅτε τ' ἡέλιος χροῖα λαρφή.
 Τυμῶτος ἀσύνδαρ, καὶ οἶκαδε λαρπὸν ἀγείρειν,
 Ορθρῶν ἀνιστάμενος, ἵνα τοι βίος ἀρμῖος εἴη.
 Ἡὼς γὰρ τ' ὄργοιο τρίτῳ ἀπομείριτα: αἶσαν.
 Ἡὼς τοι προφέρει μὲν ὁδὸν, προφέρει ἢ καὶ ὄργον.
 Ἡὼς, ἄτε φανῆσα πόλιν ἐπὶ βῆσι λιλευθῶν
 Ἀνθρώπων, πολλοῖσι δ' ἐπὶ θυγὰ βυθὸν τίθεισιν.
 200 Ἡμος ἢ σκόλυμός τ' αὐθαῖ, καὶ ἡχέτα τέτλιξ
 Δονδρίῳ ἐφείμενος, λεγυρὴν κατὰ χεῖν' αἰσθλὴν
 Γυμνὸν ὑπὸ πῆδρύνων, θέρως λαματῶδες ὄρη,
 Τῆμος πιστάλαί τ' αἶγες, καὶ οἶνος ἄριστος,
 Μαχλόταται ἢ γνωαῖνες, ἀφανρότατοι δὲ τι αὐδρες
 Εἰσὶν, ἐπὰ λυγαλὴν καὶ γόνυλα σέβως ἔχον.

OPERA ET DIES.

69

Hec observato, dum impletis mensibus anni
 Aequa dies fuerit nocti, et dum donno mater
 Cunctorum tellus fructus ferat alma recentes.
 Cum post solstitium brumæ regnator Olympi
 Sexaginta dies confecerit, illico deinde
 Oceani Arcturus sacris releuans caput undis
 Exoritur, fulgens noctis uenientibus umbris.
 Hunc post, lugubris rege ex Pandione nata
 Ad uer primum oculis hominum se ostendit hirundo,
 Huic præueniens aduentum, incidito uites.
 Cum calida è terra reptat testudo per agros
 Pleiades fugiens, tum tempus mittere uites,
 Sed falces acue, atq; in messem mittito seruos.
 Desere mane torum, et ualeat confessus in umbra
 Temporibus messis, cum Phœbus corpus adurit.
 Sed properans cura, ut fructus sub testa uehantur.
 Surgito mane, tibi ut uictus contingat abunde.
 Conficitur facile pars tertia mane laborum,
 Aurora acceleratq; uiam, acceleratq; laborem.
 Multi iter inceptare solent illius ad ortum,
 Bobus et inijcitur tum multis pondus aratri.
 Carduus in pratis cum floret, et ore cicada
 Arboribus latitans dat acutum stridula cantum,
 Crebro alas quatitans, operosæ æstatis in hora,
 Tunc capræ pingues, tunc et mollißima uina,
 Fœmina tunc coitus audißima, languidus est uir.
 Nam capiti et genibus uires Canis æstifer aufert,

Ἀνελίος δέ τι χεῖρος ὑπὸ λαύματός, ἀλλὰ τότε ἦδεν
 Εἰν πεῖραϊν τε σκιῇ, καὶ βίβλιος οἶνος,
 Μᾶζα τ' ἀπολογαίη, γάλα τ' αἰγῶν σβεννυμονάων,
 Καὶ βοὸς ὕλοφάγοιο λιγέας, μήπω τεῖονής,

110 Γρωτογόνων τ' ἐρίφων, ἐτι δ' αἰθοπα πινέμεν οἶνον,
 Ερσιῇ ἰζόμονον, κεκορμυσὸν ἦτορ ἰδωδῆς,
 Ἀντίον συνράεος ἀνέμῃ τρέψαυτα πρόσωπον.
 Κρήνης τ' ἀρνῶν καὶ ἀπορρόντων, ἥτ' ἀθόλωτος,
 Τεῖς ὕδατος προχέειν, τὸ δ' ἐτίτραψον ἱέμεν οἶνον.
 Δμῶσι δ' ἐποτρυνύειν, διμητέρος ἰδρὸν ἀκτῶν
 Δινέμεν, οὐτ' αὖ πρῶτα φανῇ ὄνους ὠρίωνος,
 Χώρῳ σὺν σὺαῖι καὶ σὺν τροχάλλῃ σὺν ἀλῶν,
 Μίστρῳ δ' ἐνομίσασθαι σὺν ἄγγεσιρ, αὐτὰρ ἐπὶ κὺ δὲ
 Γαῦτα βίον κατ' αἵθνην ἐπαρμέμεν σὺν δόδρῳ οἶνον,

120 Θῦτ' ἀδικον ποιεῖσθαι, καὶ ἄτεκνον ὄριον
 Δίξιδαι λείλομαι, χαλεπὴ δ' ὑπόπορτις ὄριος,
 Καὶ λιύα λαρχαρόδοντα λομεῖν, μὴ φείδιο σίτη,
 Μὴ ποτέ σ' ἡμόροποιτος αὐγῇ ἀπὸ χεῖμαθ' ἔλκται.
 Χόρτον δ' ἐσπομίσαι, καὶ συρφετὸν, ὄφρα τοι εἴη
 Βυσὶ καὶ ἡμίονοισιν ἐπιετανόρ, αὐτὰρ ἐπειτα
 Δμῶας ἀναψύξαι φίλα γυνῆτα, καὶ βοὶ λῦσαι.

Εὐτ' αὖ δ' ὠρίων καὶ σείριος ἐς μέσον ἔλθῃ
 Οὐρανὸν, ἀρκτύρον δ' ἐσίδῃ ῥοδολιάνητος ἡὸς,
 Ω πεῖρα, τότε πάντας ἀπόδρεπε οἶκα δὲ βότρυν.

130 Δᾶξαι δ' ἡελίῳ δέκα ἡματῶ καὶ δέκα νήητας,
 Γόντε δ' οὐσσιᾶσαι, ἐντῷ δ' εἰς ἄγγε ἀφῶσαι,
 Δᾶρα διωνύση πολυγυθίος, αὐτὰρ ἐπὶ κὺ δὲ

Corpus & exuccum facit æstas: saxea tum te
 Umbra habeat, tumq; adsint Biblina uina, placenta
 Lactea, lacq; capræ, quæ non alit ubere foetum,
 Nec teneri uituli nondum enixi caro desit
 Hædorumq; recens natorum: nigra sub umbris
 Vina sedens misce, recrea cor dulcibus escis,
 Spirantem leuiter faciem conuersus ad Eurum,
 Et fontem aspiciens sine limo & sine fluentem:
 Sed ter aquam funde, & quarta uinum uice misce.

Brachia cum primum profert robustus Orion,
 Sacra iube excutiant famuli Cerealia dona,
 Arca in æquali, & uentis regione patente.
 Excussam Cererem metire, in uasa reponens.
 Quumq; tenes omnē iam structū intra horrea uictū,
 Quere domo propria famulum, famulamq; carentem
 Prolibus. illa solet, quæ lactat, inutilis esse.
 Pascere cura canem quoq; sit, ne parcito pani,
 Ne tua furetur solitus fur stertere luce.
 Postremo moneo, ut foenum paleasq; recondas,
 Vnde boues pascas mulosq; his omnibus actis,
 Tauris deme iugum, & famulis concede quietem.

Cum medio cælo Canis Orionq; uagantur,
 Arcturumq; aurora uidet sibi stare propinquum,
 Collige tunc omnes Perse de uitibus uuas,
 Et bis quinque dies noctesq; exponito soli,
 Sint & quinque dies sine sole, in dolia sexto
 Munera læticiam Bacchi parientia conde.

Παῖδάδες θ' ὑάδεις τε, τό, τι Διόνος ἰσχυρὸς
 Διόωσιρ, τότ' ἔπατ' ἀρότερη μίμνημοσός εἶναι
 Πραῖν, πλείων ἢ κατὰ χθονὸς ἄρμενος ἄν.

Εἰ δὲ σε παντελὴς ἀνασιμφίλῃ ἰσχυρὸς αἰρή,
 Εὐτ' αὖ παῖδάδες Διόνος ὄμβρομον ἰσχυρὸς
 Φεύγασαι, πείψωσιρ ἐς ὑδρῶα δία πάντων,
 Δὲ τότε παντοίωρ ἀνέμων θύσασιν αὐταί.

340 Καὶ τότε μινέτι νῆας ἔχων σὺν οἴροπι πόντω,
 Ἐλὼ δ' ὄργαζεσθαι μίμνημοσός, ὥς σε ἱελύνω,
 Νῆα δ' ἐπ' ἑπάρη ὄρυσσαι, πυνάσαι τι λίθοισι
 Γαῖτόθεν, ὄφρ' ἰχθῶσ' ἀνέμων μοσός ὑγρὸν ἀσάτωρ,
 Χάμαρον ἐξόρυσκας, ἵνα μὴ πύθῃ διὸς ὄμβρος.
 Οὔλα δ' ἐπαρμόνα πάντα τιῶν σὺν ἑκάτθω οἴκῳ,
 Εὐνόσμως πολέσας νηὸς πῆδρα ποτῆσπόροιο,
 Εὐδάλιον δ' ἐνέργεις ὑπὲρ ἑκαπνὺ ἱερμάσασθαι,
 Αὐτὸς δ' ἰσχυρὸν μίμναι πλόον εἰσέουσιν ἔλθῃ,
 Καὶ τότε τῆα βολῶν, ἀλλὰ δ' ἐλκόμεν, σὺ δὲ τι φέρτορ

350 Ἀρμενον σὺν τυνάζει, ἵν' οἰκᾷδε ἱέρδης ἄρμαι,
 Ως πόρ' ἰμός τε πατέρ, καὶ σὸς, μέγα κῆπιε πέρση,
 Πλωῖσιναι νῆσι, βίη ἑχρημόσας ἰδὲ λῆ,
 Ος ποτε καὶ τῆσ' ἔλθῃ ποδῶν διὰ πόντον ἀνάσσει,
 Κύνειαι αἰολίδαι προλιπών, σὺ νὺι μεδᾷναι,
 Οὐκ ἄρμενος φεύγων, ὅδ' ἐπὶ πλῆτόν τε καὶ ὄδον,
 Ἀλλὰ ἑκαπνὺ πονίῳ, τῶν ἱσὺς ἀνδρείας διδῶσι,
 Νάσσει δ' ἄλλ' ἐλκόμεναι σὺν ἑκάτθῳ
 Ἀσπρῇ, χέμα ἑκαπνὺ, θίρει ἀργαλίῃ, ὅδ' ἐπὶ ἰδὲ λῆ,
 Τυφὸν δ' αὖ πέρση ὄργῃ μίμνημοσός εἶναι

OPERA ET DIES.

Postquam pleiades hyadesq; atq; amplius Orion
Occiderint, tum mox invertere uomere terram
Esto memor: sic quaeq; suo anni tempore fiant.

At tibi difficilis res si sit nautica cordi,
Tempore quo coe Atlantides Oriona
Vitantes seuum pelagi conduntur in undas,
Omni geni miscent inter se praelia uenti,
Hinc tua nulla mihi tum currat in aequore nauid:
Cura sit, ut inbeo, tellurem inuadere aratro.
Nauigium subduc in litus, ex undiq; saxa
Aduolue, ut sedeat tutum spiramina contra.
Eijce aquas pluuias, ut ne Iouis imbre putrescat.
Arma ratis cuncta ad tua tecum cubina conser,
Carbasa, quae nauid sunt ale, ritè plicato,
Suspendas fumosa super laquearia clauum.
Ipse uiam differ dum tempus uenerit aptum,
Tum nauem aequoreas in aquas deducito, ex illam
Mercibus oppleto, unde domum bona lucra reportes.
Sic noster solitus pater est dare uela per undas,
Perse chare, bonum uictum hinc equumq; parabat.
Et semel hac tenuit cursum, emensur mare magnum,
Aeolica à Cuma soluens cum naue picata:
Non quòd diuitias amplas fugiebat, opesq;
Sed paupertatem mortalibus à Ioue missam,
Haud Helicone procul, miseranda habitabat in Asora:
Qui malus ac grauis est, brumaq; estateq; uicinus.
Curandum Perse tempestiuo omnia fiant

- 260 Ωραίων πάντων, παρὶ ναυτιλίας ἢ μάστιγα.
 Νῦν ὀλίγῳ αἰνέει, μεγάλη δ' ἐνὶ φορτία θέσται.
 Μάϊων μὲν φόρτος, μάϊον δ' ἐπὶ κέρδει ὑβόλος
 ἔσεται, αἶν' αἰνέοι γέ ἑκαπὶς ἀπὶ χωσὶν αὐτάς.
 Εὐτ' αὖτ' ἐπ' ἐμπορίῳ τρέψας αἰσέφρονα θυμόν,
 βέλλαι χρεῖα τε προφυγῶν, ἑὸν λιμὸν ἀτόρπῳ,
 Δάξω δέ τοι μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 οὔτε τι ναυτιλίας σισοφισμένους, ὅτε τι νηῶν.
 Οὐ γὰρ πώποτε νύγ' ἐπέπλωρ σῦρία πόντον,
 εἰ μὴ εἰς οὐβοῖαν ἐξ αὐλίδος, ἥ ποτ' ἀχαιοὶ
- 270 Μείναντες χαμῶνα, πολὺν σὺν λαὸν ἄγεραν
 ἑλλάδος ἐξ ἑρῆς, τροίῳ ἐς ἑλληγιγύαινα.
 Εὐθάδ' ἐγὼν ἐπ' ἀσθλα δαΐφρονος ἀμφιδάμαντος,
 Καλλιόδα τ' εἰσιπέρουσα, τὰ ἢ περικραδμοῖα πολλὰ
 Ἀθλ' ἔδωκαν παῖδες μεγάλῃτερες, οὐθά με φημί
 ὕμῳ νικήσαντα, φθῖεν τρίποδ' ὠτόρυντα.
 Τὸν μὲν ἐγὼ μύσσοι ἐλικωνιάδεος ἀνέθηνκα,
 Εὐθά με τοπρῶτον λιγυρῆς ἐπέβυσαν αἰοιδῆς.
 Τόσσοι τοι νηῶν γε πεπείραμαι πολυγόμφων.
 Ἀλλὰ καὶ ὡς ὄρέω βῆνός πόρον αἰγίοχοιο.
- 280 Μῶσα γὰρ μ' ἐδίδαξαν ἀθίσφατον ὕμνον αἰδέειν.
 Ἡματα ποντήνοντα μετὰ τροπᾶς ἡλίοιο,
 Ες τέλος ἐλθόντος θόρυος ἑκαπατάδεος ὤρετ,
 Ωραῖος πῖλῖται θνητοῖς πλῆθος, ὅτε κε νῦα
 Κνωάξαις, ὅτ' αὐδρεκε ἀποφθίσαις θέλασσα,
 Εἰ μὴ δὲ πρόσφρων γέ ποσειδάων ἐνόςχθων,
 Ἡ ζῶνς ἀθανάτων βασιλὸς ἐβίλησιν ὀλῖοςαι.

Tempore, sed primam hanc curā res nautica poscit.
Laudato exiguam nauem, at res credito magnæ.
Quo maior uectura, lucra hoc maiora futura,
Si modò contineant rabiosi flamina uenti.
Quando ad mercatum uertisti pectora, sic ex
Debita conaris uitare, famemq; molestant,
Multisoni ostendam pelagi cursusq; modosq;
Non tamen ipse rei, quæ pertinet ad mare, doctus.
Nam nunquam rate sum spaciōsa per æquora uectus,
Præterquam Eubœam ad uicinā ex Aulide, ubi olim
Argiui à ducibus populi collectio facta est,
Dum seuum mare ibi tenuit Troiam ire uolentes.
Illuc Amphidamantis ego ad certamina ueni,
Chalcidæq; intraui. nam plurima præmia clari
Proclamata uiri statuere: at carmine tum me
Victorem, tripodem auritum retulisse recordor.
Hunc ego suspendi Musis Heliconis honorem,
Primum ibi fecerunt me hymnum tentare sonorum.
Nunc mihi quanta fuit ratiū experientia cernis.
Attamen Aegiochi mentem referabo tonantis,
Nam docuere deæ me sacrum pangere carmen.
Quinquaginta dies post, quā se uertit ab usto
Sol Cancro, æstatis iam parte cadente suprema,
Est opportunum fluctus intrare marinos.
Non facile franges nauem, aut homines mare perdet,
Perdere si nolit princeps Neptunus aquarum,
Sive deū simul atq; hominum rex Iuppiter altus.

Namq;

- Εἰς τοῖς γὰρ τίλος ἐστὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε καὶ κακῶν τε,
 Τῆμος δ' ὁπρωίης τ' αὖραι, καὶ πόντος ἀπύμωρ,
 Ἐδνηλοῖς τότε νῆα βολὴν, ἀνέμοισι πιθίσας,
 290 Ἑλκίμεν ἐς πόντον, φόρτον δ' ἐν πάντα τίθειναι,
 Σπύδιον δ' ὅτι τάχις αὖτις οἶκονδε νέειναι.
 Μὴ δ' ἐμὸν οἶνον τε νέον, καὶ ὁπρωτὸν ὄμβρον,
 Καὶ χαμῶν ἐπίοντα, γότοιο τε δαναὶς αὐτάς,
 Ὅς τ' ὤρει βάλασαν ὁμαρτήσαι διὸς ὄμβρον
 Πολλῶ, ὁπρωτῶ, χαλεπὸν δέ τι πόντον ἐβηκον.
 Ἄλλος δ' εἰαρινὸς πείλεται πλὸς ἀνθρώποισι.
 Ἡμεῖς δὲ τοπρῶτον, ὅσον τ' ἐπιβᾶσα ἰορῶν
 Ἰχθὺς ἐποίησαν, τόσον πέταλ' ἀνδρὶ φανείη
 Εἰς ἡρόδω ἀκροτάτῃ, τότε δ' ἄμβροτος ἐστὶ βάλασα,
 300 Εἰαρινὸς δ' ἔτος πείλεται πλὸς. ὃ μὲν ἔγωγε
 Αἰνέμ', ὃ γὰρ ἐμῷ θυμῷ λεχαρισμὸς ἐστὶν,
 Ἀρπαγῆς χαλεπῶς καὶ φύγοις κακῶν, ἀλλὰ νῦν ἢ τὰ
 Ἀνθρωποὶ ῥέξαι αἰδρεῖναι νόοιο.
 Χρήματα γὰρ ψυχὴ πείλεται δαλοῖσι βροτοῖσι,
 Δανὸν δ' ἐστὶ θανεῖν μετὰ λύμασι, ἀλλὰ σ' αὖτις
 Φράζειναι τάδε πάντα μετὰ φρεσὶν, ὥς σ' ἀγορεύω.
 Μὴ δ' οὐδ' ἐνὶ νηυσὶν ἅπαντα βίον κοίλῃσι τίθειναι,
 Ἀλλὰ πλεῖν λείπειν, τὰ δ' ἐμείονα φορτίζειναι.
 Δανὸν γὰρ πόντῳ μετὰ λύμασι πύματι κῆρσαι.
 310 Δανὸν δ' εἴ κ' ἐπ' ἄμαξαν ἐπέρβιον ἄχθος κείρας,
 Ἀξίον καυάξαις, τὰ δ' ἐμείονα φορτίζειναι.
 Μίτρα φυλάσσειναι, καὶ ῥὸς δ' ἐπὶ πᾶσι ἀρετῆς.
 Δρακὼς δ' ἐν γυναικὶ τὸν ποτὶ οἶκον ἄγειναι,

Namq; per hos pariter stat cardo boniq; maliq;
Non uarij tum flant uenti, iacet unda quieta,
Tum trabe confidens uentis securus in altum
Nauem, ac sarcinulas impone suo ordine cunctas.
Ne differ reditum, citò sed properato reuertir:
Neu pluuiã autumnì expectes, Bacchumq; recentem,
Insanosq; noti flatus, hyememq; sequentem.
Namq; autumnali pluuiã comitatus abunde,
Fluctibus horrifonis imum mare concutit auster.
Ast iter est aliud per pontum tempore ueris,
Cum primum apparent frondes in uertice fici
Tantæ, quanta pedum reddit uestigia cornix
Per terram incedens: tum fit uia peruia ponti.
Atq; hic est cursus, qui fit sub tempora ueris:
Sed nulla ille animo nostro ratione probatur,
Maturus nimium, datur ægrè euadere cladem.
Attamen hæc homines cæci mente omnia tentant.
Nam miseris anima est durum mortalibus aurum,
Sed durum oppetere ac submergi gurgite falso est.
Hinc præceptorum uolo te memorem esse meorum.
Nunquam quicquid habes totum committe carinis,
Plura domi linquens, paucissima credito nauì.
Nam graue, damna pati medijs in fluctibus atris,
Vt graue si plaustrì nimio sub pondere pressi
Axis frangatur, res dispergantur & omnes.
Hinc modum ama, bonaq; in re occasio præualeat omni,
Iunge tibi uxorem dum firmus adhuc uigor adsit,

Annos

- Μὴτ' ἐριννόντων ἐτέων μάλα πόλλ' ἀπολέπων,
 Μὴτ' ἐπιβείς μάλα πολλά· γάμος δέ τει ὤρεος ἔσται.
 Ἡ δέ γυνὴ τέτορ' ἡβῶν, πέμπτῳ ᾧ γαμοίτο.
 Παρθενικὴν δ' ἡ γαμεινῶσ' ἔθεα λιμένα διδράξῃ.
 Τίλινδ' ἀλίστα γαμειν, ἢ τις σέβον ἐγγύθι ναίει,
 Ἐνὺντα μάλ' ἀμφὶς ἰδὼν, μὴ γέτοσε χάσματ' αἰγυμν.
 120 Οὐ μὲν γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ λήϊετ' ἄμεινον
 Τῆς ἀγαθῆς, τῆς δ' αὖτε λιανῆς ἑρίγιον ἄλλο,
 Δαπνολόχης, ἢ τ' ἀνδρὰ καὶ ἰφθιμόν πορ' ἰόντα
 Εὖα ἄτορ δαλῆ, καὶ ὠμῷ γύραϊ δῶκεν.
 Εὖ δ' ὅππῃ ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένους εἶναι,
 Μηδὲ λασιγνήτω ἴσον ποιέσθαι ἐταῖρον.
 Εἰ δέ κε ποιήσῃς, μὴ μιν πρότερος λιανὸν ἔρξῃς,
 Μὴ δ' ὑψύδιδαι γλώσσης χάριν, εἰ δέ κεν ἀρχῇ
 Ἥτι ἐπος εἰπὼν ἀποθύμιον, καὶ ἔρξας,
 Δὶς τόσα τίννυθαι μεμνημένος, εἰ δέ κεν αὖθις
 130 Ἠγὺτ' ἐς φιλόττητα, δίκην δ' ἐθέλῃσι παρὰ χεῖρ,
 Δέξαθαι, δειλὸς τοι ἀνὴρ φίλον ἄλλοτε ἄλλον
 Ποιᾶται, σέ δ' ἢ μή τι νόον καταλεγχέτω εἶδος.
 Μὴ δ' ἐπὶ πολύξανον, μὴ δ' ἄξεινον καλῆιδαι,
 Μὴ δ' ἐπὶ λιανῶν ἐτάρον, μὴ δ' ἐπὶ λῶν νεκιστῆρα.
 Μηδέ ποτ' ἔλομονέν τε πρηνὲν θυμοφθόρον, ἀνδρὰ
 Τέτλαθ' ὄναδίζαν, μακάρων δόσιρ' αἰσὴν ἔοντων.
 Γλώσσης τοι θεσσαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἀρίστος
 Φαειδωλῆς, πλείστη δ' χάρις κατὰ μέτρον ἴσθης.
 Εἰ δ' ἐπὶ λιανὸν ἔποις, τάχα κ' αὐτὸς μείζον ἀνίσσῃς.
 140 Μὴ δ' ἐπὶ πολυξάνῳ δαιτὸς ἀναπέμφιλος εἶναι.

Anos cum numeras ter denos, plūsue minūsue,
Aptum est coniugium: decimo sed foemina quarto
Anno pubescit, nubat mox deinde sequenti.
Virginem, ut instituas laudatis moribus, opta,
Vicinamq; tibi prae cunctis delige sponsam.
Sis tamen hic cautus, ne te uicinia ludat.
Nil uxore uiro melius contingit honesta,
Nilq; mala peius: tali, quae uiuere laute
Clām solet: haec quamuis ualidum, sine torre maritum
Vrit & exiccat, citiusq; senescere cogit.
Sedulus obserua curam, cultumq; decorum.
Dilige post fratrem, socium: quod si parem amorem
Esse uelis, socius ne ledatur prior abs te,
Nēue illi fictum tua lingua ostendat amorem.
Si dicto incipiat prior ille aut ledere facto,
Tunc memor esto, eademq; illi cum scenore redde.
Rursus amicitiam ueterem obseruare uolentem,
Atq; pati poenas uiolati foederis à se,
Suscipe, (nam miser est, crebrò qui mutat amicos)
Nec tua post unquam facies prae se ferat iram.
Ne multos, neu rursus habeam nullos tibi amicos,
Pruos euitato, bonis noli esse molestus.
Paupertatis inops nunquam grauis audiat ex te
Opprobrium: nam dos est numinis illa potentis.
Lingua bonū eximium est homini, si pauca loquatur,
Siquē modum conseruet, inest tum magna uenustas.
Si probris laceres, laceraberis illicò peius.
Publica cum celebrat populus conuiuia, confer

- Εκ λωιτῆ πλάσῃ ἥ χαρὶς, διαπάντ' ἐλιγίστη.
 Μὴ δέ ποτ' ἐξ ἧς δαὶ λείβειν αἶθοπα οἶνον
 Χόρσιν ἀν' ἡίοισιν, μὴ δ' ἀλλοις ἀθανάτοισιν.
 Οὐ γάρ τοι γε κλύουσι, ἀποπῆνσι δέ τ' ἀράς.
 Μή δ' αὐτ' ἑλίοιο τετραμμένος ὀρθὸς ὀρεχῆρ.
 Αὐτὰρ ἱπεί κε δύνῃ μεμνημένος ἐγ' ἀνιόντα,
 Μή τ' οὐδ' αὖ, μή τι ἐήϊετ' ὀδῷ προβάδην ἡρόμε.
 Μή δ' ἀπογυμναδῆς, μακάρων τοι νύτῃς ἱάσται.
 Ἐξομενός δ' ὅγε θάϊας ἀνδρ', πιπνυμόα εἰδώς,
 350 Ὁ ὅγε πρὸς τοῖχον περιέσσετο σύδρπιος αἰλῆς.
 Μὴ δ' αἰδοῖα γονῇ πεπταλγμοῖος οὐδ' ὀδον εἰς
 Ἐρίφ' ἱμπελαδὸν παραφανόμεον, κἀλ' ἀλέσθαι.
 Μὴ δ' ἀπὸ δυσφάμοιο τάρῃ ἀπονεθήσωντα
 Σπορμαίνων γρηῖνῳ, ἀλλ' ἀθανάτων ἀπὸ δαιτός.
 Μηδέ ποτ' ἀνάνων ποταμῶν κακλήρροον ὕδωρ
 Πρὸς ἰσθμῶν, πρὶν γ' εὐξείνου ἰσθμῶν ἐς ἑλκὰ ῥέεθρα,
 Χείρας νεφέατος πολυηράτῳ ὕδατι λουπῆ.
 Ος ποταμὸν διαβῆ, καπνότητι ἥ χεῖρας ἀνιπῆς,
 Τῷ δὲ θεοὶ νιμισσῶσι, καὶ ἄλγεια δῶκαν ὀπίσσω.
 360 Μὴ δ' ἀπὸ ποντόφοιο θεῶν οὐδ' αἰτιέ θαλάσῃ
 Λύον ἀπὸ χλωρῆ τάρμειν αἶθωνι σιδέρεω
 Μηδέ ποτ' οἰνοχόῳ τιθέμεν κρητῦρος ὑπὸ ῥοῦ
 Ρινόντων, εὐλοὺ γὰρ ἐπ' αὐτῷ μοῖρα τίτνυσθαι.
 Μὴ δὲ δόμον ποιεῖν ἀνεπίξετον καταλείπων,
 Μή τι ἐφεξομόν κρώσῃ λακέρυσσά ἑορῶν.
 Μὴ δ' ἀπὸ χυτρωπόδων ἀνεπὶ ῥῖν' ἄνω ἀνιόντα
 ἑσθαι, μὴ δὲ λάσθαι, περὶ καὶ τοῖς οἷσι ποιεῖν.

Accedens aliquid tecum, nec sordidus esto.
Pro sumptu exiguo reddit ad te magna uoluptas.
Mane lenti ac reliquis superis libare caue
illis manibus. Dijs sordida sacra recusant.
Ad faciem solis conuersus meiere noli:
Sed quando occubuit, donec fuerit nouus ortus.
Atq; quibus sis cunq; locis, facere inter eundem,
Detectus ue caue: nam Dijs sacra quoq; noctes.
Vir pius, ac dextro donatus pectore, meiet
Siue sedens, siue admoto stans corpore sepi.
Res fuit in thalamo chara cum coninge, Vestie
Tum tibi polluto caue ne peragantur honores.
Nec Veneri coena funebri incumbere reuersus:
Verum epulis surgens letis, lautisq; Deorum.
Ne fluuios pedibus calcaueris usq; fluentes,
Ni prius aspiciens exores pulchra fluentia,
Ac manuum sordes in aqua purgaueris ante.
Qui fluuium impurus nullam calcare ueretur,
Hunc superi oderunt, ac post mala plurima sentit.
Symposio in celebri, presentes sunt ubi diui,
Ne refeces unguet cultello à sorde repurgans.
Ne cratera super potantum pone lagenam:
Qui facit, eueniet mors illi cruda repente.
Aedificansq; domum, ne linqito semiparatam,
Ne sedeat clamosa super cornicula cantans.
Neu comede ex illa que non benedicta patella est,
Neue laues: quoniam factis quoq; poena stat illis.

- Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι λαβέειν, ὃ δ' ἄμεινον,
 Παῖδα δουδισκαταῖον, ὅτ' ἀνὴρ ἀνέμορα ποιεῖ.
 370 Μηδὲ δουδισκαμένον ἴσον καὶ τῷτο τέτυκται.
 Μηδὲ γυναικείῳ λυτρῷ χροῶ φαιδρυνέσθαι
 Ἀνέρα, λουγαλίῳ δ' ἐπὶ χρόνον ἐσ' ἐπὶ καὶ τῷ
 Ροινῷ, μηδ' ἰσροῖσιν ἐπ' αἰθομένοισι λυγρῶσαι
 Μωμῶσαι ἀέδουλα, θεὸς τοι καὶ τὰ νεμεσῶ.
 Μηδέ ποτ' ἐν προχοῇ ποταμῶν ἑλαδι προρεόντων,
 Μήδ' ἐπὶ λυχνῶν ἄραι, μάλα δ' ἐξαλέσθαι,
 Μηδ' οὐαποψύχειν· τὸ γὰρ ἔτοι λωπὸν ἐστίν.
 Ωδ' ἔρδειν. θαντὸν ἢ βροτῶν ὑπερσύνει φέμεν.
 Φήμῃ γὰρ τι κακὴ πέλεται, λυγρὴ μὲν ἄραι
 380 Ρέα μάλ', ἀργαλίῃ ἢ φέειν, χαλεπὴ δ' ἀποβέσθαι.
 Φήμῃ δ' ἄτις πᾶμπαν ἀπόλλυται, ἥ τινα ποιεῖ.
 Λαοὶ φημίζουσι, θεὸς νύ τις ἐστὶ καὶ αὐτή.

Η Σ Ι Ο Δ Ο Υ Η Μ Ε Ρ Α Ι.

Ματα δ' ἐν δρόμον περιλαγμονή
 οὐ κατὰ μοῖραν
 Περσείδην δαμόεσι, τριηκῆδαι μνο
 νὸς ἀρίστη
 Εργα τ' ἐποπῆσιν, ἡδ' ἀρμαλίων
 διατρίαδαι,

Εὐτ' αὖ ἀληθέην λαοὶ λόμεντες ἄγωσιν.
 Αἱ δ' ἡμέραι εἰς διὸς παρὰ κητιόγοντος·
 Πρῶτον οὖν, τιτράς τε, καὶ ἐβδόμη ἰσρόν ἡμαρ.
 Τῇ γὰρ ἀπάλλωνα χροσάορα γένετο λυτῶ.
 Ουλοσῆτι τ' οὐάτη τε, δύνω γε μὲν ἡματα μινύς

OPERA ET DIES.

Ne puerum, seu sit natus ter quatuor annos,
 seu totidem menses, educas molliter, inq;
 Delicijs: siquidem nil uiribus officit æquè.
 Nèue ad balneum, ubi muliebris turba lauatur,
 Vir lotum ueniat: nam pœna grauis quoq; tali
 Euenit, aut ueniens superis ubi Dijs sacra fiunt,
 Ne culpes ea: quippe Dei hinc accenditur ira.
 Præcipuè hoc caueas, uel fluminum in ostia, cursus
 In mare quæ properant, uel in ipsos mingere fontes:
 Nèue aluum exoneris: nam non est utile factu.
 Sedulus ac hominum famam uitato molestam:
 Ingens fama malum, facilisq; illius origo est.
 Perfertur graue, & orta semel deponitur ægrè:
 Illa etenim prorsus nequit euanescere fama,
 Vndiq; quam uulgus spargit, quoniam quoq; diua est.

HESIODI DIES.

Rite dies seruans, quæ sunt Ioue patre
 creata,
 Optima die seruus quod sit tricesima
 mensis,

Ac opera inspicere, ac dimensum di-
 uidere illis,

Qua solet & populus tractare forensia iura.
 A magno Ioue principium est & origo diebus.
 Prima dies sacra est, tum quarta & septima sacra:
 Namq; hac Latona genitus perhibetur Apollo.
 Octaua, & Luna crescentis nona, putantur

- Εξοχ' ἔξομονόιο, βροθήσικ ὄργα' πόνεσθαι.
 10 Ενδινάτη ἧ, δουδινάτη τ', ἀμφω γέ μ', ἰδιλάι,
 Η μόν' ὅτε πείπειν, ἢ δ' ὄφρα να λαρπὸν ἀμᾶδιαι.
 Η δὲ δουδινάτη τῆς ἐνδινάτης μέγ' ἀμάνων.
 Τῇ γὰρ τοῖ νῆ νήματ' ἀόρσιπότητος ἀράχτης,
 Ηματός ἐκ πλέυ, ὅτε τ' ἰλεις σωρὸν ἀμᾶται.
 Τῇ δ' ἰσθὺν γήσαιο γυνῇ, προβάλλει τότε ὄργον.
 Μένος δ' ἰσθμὸν τρεσκαυδινάτην ἀλῖαδαι
 Σπέρματος ἀρξάδαι, φυτὰ δ' ἐνθρίψαδαι ἀρίστη.
 Εἴη δ' ἡ μίση μάλ' ἀσύμφορός ἐστι φυτοῖσι,
 Ανδρογόνος τ' ἀγαθῆ, λύρη δ' ὃ σύμφορός ἐστιν,
 20 Οὔτε γενέσθαι πρῶτ' ἔτ' αὖ γάμῳ ἀντιβολῆσαι.
 Οὐδέ μιν ἢ πρώτη ἐῖη, λύρη τε γενέσθαι
 Αρμονος, ἀλλ' ἔρποντε τάμνειν, λιὰ πώτα μήλων.
 Σπύρον τ' ἀμφιβαλῆν ποιμνήϊον ἥπιον ἤμαρ.
 Εἰδὼ δ' ανδρογόνος, φιλέα δέ τε λίστομα βάζειν,
 Ψύδεια θ' αἰμυλίως τε λόγος, λευφίως τ' ὀαρισμὸς.
 Μένος δ' ὀγδοάτη λῆπρον λιὰ βῆν ἔρμνορον
 Ταμνέμεν, ἄρῃας ἧ δουδινάτη ταλασργὺς.
 Εἰπάδι δ' ἐν μεγάλῃ κλίτῃ ἤματι ἵστορα φῶτα
 Γέιναδαι, μάλα γὰρ τε νόον πεπυκασμοῦός ἐστιν.
 30 Εἰδὼ δ' ανδρογόνος δινάτη, λύρη δέ τε τετράς
 Μίση, τῇ δέ τε μῦλα λιὰ εἰλίποδας ἑλικας βῆς,
 Καὶ λιυὰ λαρχαρόδοντα, λιὰ ὄρῃας ταλασργὺς,
 Γρυῖναι ἐπὶ χᾶρα τιθεῖς, πεφύλαξο ἧ θυμῷ
 Τετράδ' ἀλσύναδαι φθίνοντος θ' ἰσθμὸν τε,
 Αλγία θυμοβορᾶν μάλα ται τιτελισμοῦ ἡμαρ.

Esse bonæ, quæuis opera atq; negocia obire.
Laudantur quoq; post decimam prima atq; secunda:
Scito tamen, quod sit longè hæc præstantior illa.
Hæc tonde pecudes, lætam illa demete frugem.
Pendula & hæc tenues connectit aranea telas,
Quod sit plena dies, formicæq; rodit acernum:
Illa exordiri telam mihi foemina curet.
Tertia post decimam infelix conspergere cultum
Semine agrum, præstat tamen optima robora plantis.
Sexta super decimam teneris asperrima plantis:
Apta mari gignendo, sed est non apta puellæ
Gignendæ primùm, nec eam tum nubere præstat.
Sextaq; præcedens gignendæ inimica puellæ est,
Apta hœdis, ouiumq; uiris excindere testes,
Et pecudum stabulum communire undiq; septo.
Dandis apta uiris: & amat conuicia falsa
Verba loqui, clàm sermones serere inter amantes.
Mensis at octaua castres caprumq; bouemq;
Luce duodecima mulis castratio fiat.
Sed cum uicinus lunæ iam uoluitur orbis,
Vir tibi nascetur prudens, & ad omnia dexter.
Dandis apta uiris decima est: hinc quarta puellæ
Blanda fauet: pecora hæc, curuoq; boues pede cunctæ,
Et celeres catulos, mulosq; operum patientes
Imposita cicurato manu, uitare memento
Quartam iam medijs, tum quartam deficientis
Mensis; namq; animum tum cura mille remordent.

- Ερ ἢ τετάρτη μὲνός ἀγεῖσθαι δ' ἐς οἶκον ἀποιτιμ,
 Οἰωνὸς ἑρπας, οἱ ἐπ' ὄργματι τήτῳ ἀριστοί.
 Πέμπτης δ' ἐξαλείσθαι, ἐπεὶ χαλεπαί τε ἰαὶ αἰνά,
 Ερ πέμπτη γὰρ φασιν ὄρινύας ἀμφιπολόμεν,
 40 Ορκορ τιννυμόνας, τὸν ἔρις τίη πῆμ' ἐπιόρκοις.
 Μίση δ' ἐβλομάτη δαμῆτορος ἰδρὸν ἀπτήν
 Εὐ μάλ' ὀπιπῆσόντα ἐντροχάλῳ σὸ ἄλῳ
 Βάλλειν, ὑλοτόμον τε ταμῆν θαλαμῆϊα δῆρα,
 Νῆϊά τε ξύλα πολλὰ, τάτ' ἄρμυρα νηοὶ πέλονται,
 Τετράδι δ' ἄρχιδαι νῆας πύγνυθαι ἀφαιάς.
 Εἰνάς δ' ἡ μέση ἐπιδαίελα λώϊον ἡμαρ.
 Πρωτίτῃ δ' εἰνάς παναπύμων αὐθρώποισι.
 Εὐδα μὲν γὰρ τ' ἡ φντσίειν, ἡ δὲ γονέειν,
 Ανίει τ' ἡ δὲ γυναικί, ἡαὶ ὑποτε πάγκανον ἡμαρ.
 50 Παῦροι δ' αὐτ' ἴσασι τρυσενάδα μὲνός ἀρίστῳ
 Αρξάδαί τε πῖθς, ἡαὶ ἐπὶ ζυγὸν αὐχονά θέναι
 Βασί ἡαὶ ἡμίονοις ἡαὶ ἔκποις ὠκυπόδεσι,
 Νῦα πολυκλήϊδα βολὴν ἐς οἶνοπα πόντον
 Εἰρῶμεναι, παῦροι δὲ τ' ἀλαθία λιγυόσπασιν.
 Τετράδι δ' οἶγε πῖθον, περὶ πάντων ἰδρὸν ἡμαρ
 Μίση, παῦροι δ' αὐτὶ μετ' εἰνάδα μὲνός ἀρίστῳ
 Ἥες γινομόνης, ἐπιδαίελα δ' ἐστὶ χερφεῖον,
 Αἶδε μὲν ἡμέραι ἐστὶν ἐπιχθονίοις μέγ' ὄνειαρ.
 Αἶ δ' ἄλλαι μετὰ δαίμοι, ἀνέμοι, ὅτι φέρουσαι.
 60 Ἄλλος δ' ἄλλοίην αἰνεῖ, παῦροι δὲ τ' ἴσασιν.
 Ἄλλοτε μητρὴν πῖλει ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ.
 Τάων σὺ δαίμων τε ἡαὶ ὄλβιος, ὅς τάδε πάντα.

In quarta prima uxorem tibi ducito charam,
 Auguria obseruans, quæ sunt dexterrima tedis.
 In primis quintas fuge pestiferasq; grauesq;
 His etenim Eumenides terramq; hominesq; pererrant,
 Suppliciumq; ferunt periuria falsa locutis.
 Septima post decimam foelix Cerealia dona
 Area in equata rectè terere, atq; flagellis
 Excutere: ad thalamum faber hac tibi ligna secato,
 Tum quoq; materiam fabricandis nauibus aptam,
 Incipias quarta naues sarcire uetustas.
 Iam nonæ media pars uestpertina probatur:
 Ac homini innocua est, quæ nona est ordine primo.
 Confert et plantis, tum semellisq; uirisq;
 Gignendis simul est felix, nec inutilis unquam est.
 Sed latet hoc multos, quod sit penultima mensis
 Optima, seu referare uelis uas, seu iuga dura
 Bobusq; et mulis et equis annectere collo,
 Seu tibi si placeat nauem deducere in altum.
 Namq; datum paucis discrimen noscere uerum.
 Vasa aperi decima quarta: nam præ omnibus hæc est
 Sacra dies, post uicenam: quæ solis ad ortum
 Est bona, ad occasum mala. laudent pauci alias hinc.
 Iamq; dies aliæ felices atq; benignæ,
 Contrà aliæ ancipites sunt, et uirtute carentes.
 Et laudent alias alij, est cognitio paucis.
 Seu a nouerca dies nunc est, nunc mater amica.
 Is felix ac propper aget, qui hæc omnia seruans,

Εἰδὼς, ὄργαζεται ἀνάτιος ἀθανάτοιαιμ,
Οριθας λύνων, καὶ ὑπόρβασις ἀλιένων.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΤΟΥ Η ΞΙΟ

Δε ὄργων καὶ ἡμόρων.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΑΣ-

αίδος.

Λοιοι φρατρεύσαντες ἐπὶ ταῖς ἡλε-
κτρύνοσι βῆσ, ἀνείλον τὸς τῆς ἀλ-
μύνης ἀδελφὺς, τῶν θρησμάτων ὑ-
πόρβασις, τῇ δ' ἀμφιτρύ-
νους βυλομοίῃ αὐτῇ σωιλθῆν, οὐ
πρότορον αὐτῷ ὑπείχεται, πρὶν παρὰ τῶν ἀδελφῶ-
κόνων ἀσπράζεται τιμωρίαν, ὃ δὲ ἐπισφρατύνει,
ἀνείλον αὐτὺς, κατὰ δ' ἐπὶ αὐτὸν τῆς ἀλμύνης
αὐτῇ ἀμφότοροι, ὅ, τε ζῶντες καὶ ὁ ἀμφιτρύων, ὃ μὲν ἐν
τῇ πολέμῃ ὑποσφράζει, ζῶντες δὲ βυλομοίῃ τοῖς ἀνθρώ-
ποις βοηθὸν γοννῶσαι, ἡ δὲ λύνα, ἐν μὲν ἀμφιτρύωνος
ἐφικλῆα, ἐν δὲ διὸς ὑρακλῆα, ὅς καὶ ἐπὶ λύκων ἀρετῇ
ἡδὺν, λυτοχὸν ἐχὼν ἰόλαον, φρατύνεται, ὅς τὸς τὰς δι-
πάδας ἀγόντας εἰς πυθῶν, περιμύλα, σκεπαδῶν ἐν
ἡφαστοσὶν ἀπιδί, πρόσσιν εἰς τραχίνα πρὸς
λύκων. Συμβαλὼν δ' ἐπὶ λύκων, αὐτὸν μὲν ἀναρᾷ, τὸν
δ' ἀλμύνην ὑπόρβασις τῇ ἡδὺν, κατὰ μὲν τῇ τῆς ἀλ-
μύνης ὅπως ὄργεται πρὸς λύκων, ἡ δὲ ὁ λύκος, γὰρ
βρὸς λύκων, ἐπὶ θυγατρὶ θυμ-

γονίμῃ.

Η ΞΙΟ

OPERA ET DIES.

*Sic vitam instituat, Dijs inculpabilis ut sit,
Anguria obseruans, nec quicquam spernere tentans.*

FINIS HESIODI OPE- rum & dierum.

ARGVMENTVM SCVTI.

Aphij militantes ad Electryonis bo-
ues, interfecerunt Alcmena fratres,
iumentorū defensores. Amphitryone
autem uolente ipsi coire, non prius ei
promisit, quàm de fratricidis pœnas
sumpsisset. Ille autem immilitans, interfecit eos. Sed in
eadē nocte coeunt ipsi, utriq; Iupiter & Amphitryon:
hic quidem ex bello reuersus, Iupiter autem uolēs ho-
minibus auxiliatorē generare. Illa uerò parit ex Am-
phitryone quidem Iphicleū, ex Ioue autem Herculem:
qui & contra Cygnum Martis filium, aurigam habens
Iolaum, militat: qui decimas ducentes ad Pytho, depre-
datur. Protectus igitur per Vulcanum facto scuto, ac-
cedit ad Trachina, ad Ceycem. Congressusq; cum Cy-
gno, ipsum quidem interemit. Martem uerò scuto de-
fendentem filium, in crure uulnerat. Atque ita uenit ad
Ceycem. Erat autem Cygnus gener Cey-
cis ob filiam Themisto-
nomen.

Η ΣΙΟΔΟΥ ΠΟ

ΝΗΜΑ ΠΕΡΙ ΤΥΣ ΛΣΓΙΔΟΣ

τῆ ἡρεκλέους.

ὅτι προλιπύσα δόμους, καὶ πατρίδας
γαῖαν,

Ηλυθεν εἰς θήβας, μετ' ἀρτίον ἀμφι-
τρήωνα, (ωνος,

Αλκμήνῃ θυγάτηρ λαοσθέν ἡλετήρη-

Ἡ ῥα γυναικῶν φύλον ἐκάνντο θυλυτόρων,

Ἐβλέπετε μεγάλα τε νόον γε μὲν ἄτις ὄριζε

Τάων, ἅς θνηταὶ θνητοῖς τέκον συνηθεῖσαι.

Τῆς, ἣ ἀπὸ ἡρῆθον βλεφαρῶν τ' ἀπὸ ἰωνανίων,

Τοῖον ἄνδ' οἶον τε πολυχρῆσιν ἀφροδίτης.

Ἡδὲ καὶ ὡς κατὰ θυμὸν ἔδρ τίσανεν ἀκούειν,

10 Ως ἔ ποτ' ἔτισι γυναικῶν θυλυτόρων,

Ἡμῖν πατέρα ἰδὺλὸν ἀπέκτανεν ἱερὶ διαμάσας,

Χωσάμενος περὶ βυσίλιπῶν δ' ὅτε πατρίδα γαῖαν,

Ἐς θήβας ἠέτσανσε φοβροσάνκτας ἡαδμείας,

Ἐνθ' ὄγε δῶματ' εἶναι σὺν αἰδοίῃ παρκαοῖτι,

Νόσφι μ' ἄτορ φιλότιμος ἐφίμερος, ἔ γὰρ οἱ ἦεν

Περὶ λειχέων ἐπιβλύσαι εὐσφύρας ἡλετήρων,

Ἐξεν γε φόνον τίσαντο ἡασιγνύτων μεγαθύμων

Ἡς αἰλόχῃ μαλάρῳ ἢ ἡαφαλέξαι περὶ λώμας

Ἀνδρῶν ἡρώων ταφίῳ, ἡδὲ τηλεβοῶν.

20 Ως γὰρ οἱ δύνεατο θεοὶ δ' ἐπιμαρτύροι ἦσαν.

Τῶν ὅγ' ὀπίετο μῆνιν, ἀπαίχθη δ' ὅτι τάχιστα

Ἐπεί

HESIODI OPVS

DE SCVTO HERCVLIS.

EV qualis relinquens domos & patriā
terram,
Venit ad Thebas, ad similem Marti Am
phitryonem,

aiemene sua populos seruantis Electryonis:

Que certè mulicram genus ornatat feminearum

Et pulchritudine & magnitudine. animo autem nulla
contendebat (bentes.

Earum, quas mortales mortalib. pepererunt concum-

Huius & ab capite, & palpebris nigris,

Tale spirabat, quale & aureæ Veneris,

Que & tantum in animo suum honorabat maritum,

Quantū nondū aliqua honorauit mulierū feminearū.

Attamen patrem bonum interfecit ui domans,

Iratus pro bobus, relinquens autem ille patriā terram,

Ad Thebas supplex uenit, scuta ferentes Cadmaeos,

Vbi ille domos habitauit cum pudica uxore,

Seorsum sine desiderio amore. non enim sibi licuit

Prius lectū cōscēdere pulchras suras habētis Electryo-

Quam cadem ultus esset fratrum magnanimorum (nis,

Sue uxoris, acriq; combussisset igne uicos

Virorum heroum, Taphiorum & Teleboarum.

Sic enim sibi constitutum erat. dii autem testes erant,

Quorum ille curabat iram, & festinabat quā celerrimē

Perfi-

Εκτελέσαι μέγα ὄργον, ὃ οἱ Διόθεν θέμις ἔσται.
 Τῷ δ' ἄμα ἱεμενοὶ πολέμοιό τε φυλόπιδός τε
 Βοιωτῶσι πλῆξιπποι, ὑπὲρ σανέων πνείοντες,
 Λοκροὶ τ' ἀγχιμαχοὶ, καὶ φωνῆες μεγάλθυμοι,
 Ἔσσοντ' ἤρχε' ἢ τοῖσι μὲν πᾶσι ἀλκαίοιο,
 Κρυδιόων λαοῖσι. πατέρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Ἀλλήν μῆτιρ ὕφανε μῆτ' ἀφρεσίμ, ὄφρα θιοῖσι μ
 Ἀνδράσι τ' ἀλφειῇσι μ ἀρῆς ἀλκίῃρα φυῖσσαι.

30 Ωρτο δ' ἀπ' ἐλύμποιο δόλορ φρεσὶ βυροδομοσύνωρ,
 Ἰμέρων φιλότῃος ἐυζώνοιο γυναικός,
 Εὐνήχιος· τάχα δ' ἔξε τυφάονιορ. τότε δ' αὖθις
 Φίκιωρ ἀπὸ ρῖτατον προσεβήσατο μκτίετα ζεύς.
 Εὐθα ἱαβιζόμενος, φρεσὶ μέλειτο θέσκελα ὄργα.
 Αὐτῇ μὲν γὰρ νυκτὶ τανυσφύρεν ἡλεῖτρυνῶνς
 Εὐνή καὶ φιλότῃς μίγν, τέλεισεν δ' αἶψ' ἐέλδωρ.
 Αὐτῇ δ' ἀμφιτῆρων λαοσδόος, ἀγλαὸς ἦρως,
 Εὐτελέσας μέγα ὄργον, ἀφίκετο ὄνδρι δόμονδε.
 Οὐδ' οὐ γὰρ ἐπὶ δμῶας καὶ ποιμόνας ἀγχοιώτας

40 Ωρτ' ἰόναι, πόνον γ' ἥς ἀλόχευ ἐπιθύμεναι σύνῃς.
 Τοῖος γὰρ ἱραδίην πόθος αἶνυτο ποιμόνα λαῶν.
 Ως δ' ὅτ' αὐτῇ ἀσπασθὼν ὑπεκπροφύγει ἱακότητα,
 Νέσσειν' ἀργαλῆς, καὶ ἱρατόρῃ ὑπὸ δισμῇ,
 Ως γὰρ τότε ἀμφιτῆρων χαλεπὸν πόνον ἐπὶ δμῶας,
 Ἀσπασίως τε φίλως τε εἶον δόμον εἰσαφίκανε.
 Παννύχιος δ' αἶψ' ἐλεῖτο σὺν αἰδοίῃ παρὰ νοῖσι,
 Τόρπόμενος δώροισι πολυχρῆσιν ἀφροδίτης.
 Ἡ δὲ θεῶν ἀμνηστῆσα, καὶ ἀνέρι πολλὸν ἀρίστῳ,

Perfecere magnum opus, quod sibi ex Ioue fas erat.
 Hunc autem simul cupientes & belli & persecutionis
 Bæoti, percussores equorum, super scuta aspirantes, (numi
 Et Locri breuib. armis pugnatores, et Phocæses magna
 Sequebantur. dux autem istis erat bonus filius Alcei,
 lætābundus populis. pater autē hominumq; deorumq;
 Aliud consilium texebat in mentibus, ut dijs (neraret.
 Et hominib. artium inuētorib. nocumēti expulsoꝛē ge-
 statim uero descendit ab olympo dolum mētib. struens,
 Desiderans amorem bene cinctæ mulieris, (rursus
 Nocturnus: citò autem uenit Typhaonium. Tūc autem
 Phicium summum ascendit consultor Iupiter,
 Vbi sedēs mētib. cogitauit stupēda opera. (Electryonis
 Eadem quidem. n. nocte extensum pedem habētis filiæ
 Lecto & amore mistus est, & perfecit desiderium.
 Eadē autē & Amphitryō populorū defensor, inclytus
 Perfecto magno opere uenit suam domum. (heros,
 Neq; ille ad famulos & pastores agrestes
 Perrexit ire, priusquā suæ uxoris cōscenderet lectum.
 Talis enim cor cupiditas capiebat pastore populorum.
 Ut autem quando uir libenter effugeret calamitatem
 Aegritudine ab molesta, uel etiam à forti uinculo:
 Sic tunc Amphitryon graui labore defunctus,
 Libenterq; & amicē suam domum peruenit.
 Nocturnus autem concubuit sua cū ueneranda uxore,
 Delectatus donis ualde pulchræ Veneris.
 Illa autem Deo domita, & uiro longē præstantissimo
 Thēbis

- Θήβη σὺν ἐπὶ ἀπύλῳ διδυμάονε γαίναϊο παῖδι,
 50 Οὐκ ἐβ' ὅμᾳ φρονέοντι, λιασιγνήτω γέ μιν ἐστίν·
 Τὸν μὲν χαρότορον, τὸν δ' αὖ μὲν ἀμείνονα φῶτα,
 Δανὸρ τε λιαῖσρόν τε, βίβη ἡρακλεείν.
 Τὸν μὲν ὑποδμηθεῖσα λιλαίνεφει ἱερνίῳνι,
 Αὐτὰρ ἰφικλῆᾳ γε δορυοδόω ἀμφιγύνει,
 Κερειμυόλῳ γενεῖν. τὸν μὲν βροτῷ ἀνδρὶ μεγῆσα,
 Τὸν ἧ δὲ ἱερνίῳνι, θεῶν σιμαῦτορι πάντων.
 Ὃς λίμιν Κύννορ ἐπέφνον ἀρστιάδην μεγαθύμον.
 Εὐρε γὰρ σὺν τιμονίᾳ ἐπατηβόλῃ ἀπόλλωνος
 Αὐτὸν, λίμιν πατέρ' ὃν ἄρην, ἄτορ πολέμοιο,
 60 Τσυχέσι λαμπομόνους σέλας ὡς πυρὸς αἰθομένοιο,
 Εἶσαότ' σὺν δίφρῳ, χθόνα δ' ἐν τυποῖ ὠκείῃς ἵπποι,
 Νύκτοισι χυλῆσι, λόνις δέ σφ' ἀμφιδεδίχῃ,
 Κοπτομένῃ πλεῖστοισιν ὑφ' ἄρμασι, λίμιν ποσὶν ἵππων,
 Ἀρμάϊα δ' σὺν ποίηται λίμιν αὐτῷ γες ἀμφαράδιζον,
 ἵππων ἱεμόνων. λιαχάρκτο ἧ λύνκος ἀμύμων,
 Ελπόμενος Διὸς υἱὸν ἀρήϊον, ἡνίοχόν τε
 Χαλκῷ δαϊώσειν, λίμιν ἀπὸ λυτὰ τσυχέα δύνειν.
 Ἀλλὰ οἱ σὺν χαλέωρ ὕνῃ ἐκλυε φοῖβος ἀπόλλων.
 Αὐτὸς γὰρ οἱ ἐκώρσε βίβη ἡρακλεείν.
 70 Πᾶν δ' ἄλλος λίμιν βωμὸς ἀπόλλωνος παγασαῖν,
 Λάμπειν ὑπὸ δεινοῖο θεῶ τσυχέων τε λίμιν αὐτῷ,
 Γῆρ δ' ὡς ὀφθαλμῶν ἀπελάμπει. τίς κεν ἐκείνῳ
 ἔτλη θνητὸς ἰὼν λιαῖσσαν τῶν ὀρμηθλῶναι,
 Πλὴν ἡρακλῆος λίμιν λυθαλίμῃς ἰολάν·
 Κάκων γὰρ μεγάλῃ τε βίβη, λίμιν χεῖρε Κασπιοί

Thebis septē portus habētib. gemellos generauit filios.
 Non tamen similia sapientes, fratres quamuis fuerunt:
 Hunc quidē priorē, illū aut rursus multo meliorē uirū,
 Grauemq; sortemq; uim Herculeam. (nio,
 Hūc quidē subdomita nigras faciēti nubes Ioui Satur- 3
 Sed Iphicleum lancea seruanti populos Amphitryoni,
 Distinctam prolem. hūc quidem mortali uiro admistā;
 Illum aut Ioui Saturnio, deorum imperatori omnium;
 Qui et Cygnum interfecit Martis filiū magnanimū.
 Inuenit enim in luco longē sagittantis Apollinis
 Ipsum, et patrem suum Martem insatiabilem bello,
 Armis coruscantes, splendorem ut ignis ardentis,
 Stantes in curru. terram uerō uerberabāt ueloces equi
 Pūgētes ungulis. puluis aut circa ipsos utrinq; sparge-
 Trita plicatis currib. et pedib. equorum. (batur, 66
 Currus autem bene facti et cantbi circumstrepebant,
 Equis currere cupiētib. letatus aut est Cygnus irrep-
 Sperās Iouis filiū bellicosum, et aurigatōrē (hēsibilis,
 Ferro scindere, et inclyta arma spoliare.
 Sed sibi factas supplicationes non exaudiuit Phœbus
 Ipse enim sibi concitauit uim Herculeam. (Apollo
 Omne autem nemus et templum Apollinis Pegasei
 Splendebat ab grauis dei armis q; et ipsius.
 Ignis autem tāquam ab oculis splendebat. Quis autē illi
 Sustinuisset mortalis existens obuiam moueri,
 Præter Herculem, et inclytum Iolaum?
 Illorum enim magnāq; uis, et manus intangibiles.

Ex ha-

Εξ ὤμων ἐπέφνηον ἐπὶ σιβαροῖσι μέλισσι·

Οἱ γὰρ τότε ἠνίοχον προσέφη ἱεραῖδ' ὄρον ἰόλαον·

Ἦρως αἰόλαι, βροτῶν πολὺ φίλτατ' ἐ πάντων,

Ἦτι μετ' ἀθανάτους μάκαρας, τοὶ ὄλυμπον ἔχουσιν·

90 Ἠλῖτον ἀμφιτέρων, ὅτ' εὐσέφανον ποτὶ θέβην

Ἠλθε, λιπὼν τίρυνθορ εὐκτίμενον πηολίθερον,

Κτείνας ἡλεκτρύωνα βοῶν ὅτε· στυμμετώπων·

Ἰκίτο δ' αἰς ἱερίοντα, καὶ ἠνιόχῳ τανύπεπλον.

Οἱ γὰρ μὴ πασάζοντο, καὶ ἄρμονα πάντα παρήχορον·

Ἢ δ' αἴαν ἐδ' ἐκέτθει, τίον δ' ἄρ' τυλόβι μάλλον,

Ζῶε δ' ἀγαλλόμενος συν' εὐσφύρῳ ἡλεκτρυῶνι,

Ἢ ἀλόχῳ, τάχα δ' ἄμμες ἐπιπλομονῶν ὀϊαντῶν,

Γανόμεθ' ὅτε φρονέας σὸ ἀλίγκιοι, ὅτε νόημα,

Σὸς τι παῖρ καὶ ἐγώ, τῷ μὲν φρεσὶν ἐξέλιτο ζῆος.

90 Οἱ προλιπὼν σφέτερόν τι δόμον, σφίερα τι τεκῆας

Ωχέτο τιμήσων ἀλιταμόσων στυμμετῶν,

Σχέτλιος, ἥ πο μάλ' ἀμετισταχίζετ' ὀπίσσω

Ἦρ' ἄτλῳ ἀχέων, ἥ δ' ὅ παλινάχρετός ἐστιν,

Αὐτὰρ ἱμοὶ δαίμων χαλιπὸς ἐπιτέλλετ' αἰθέρας,

Ἐ φίλος, ἀλλὰ σὺ βάσων ἔχ' ἠΐα φεινικόσση

Ἰππων ὠκυπόδων, μέγα δ' ὅρσοι θάρσος αἰέων,

Ἰδὺς ἔχερ θοὸν ἄρμα, καὶ ὠκυπόδων ὄρεος ἵππων,

Μεδῶν ὑποδιδέας κῆρυκεν ἄριστον ἀνδροφόνειο,

Ὅς κυνὶ κυλογῶς περιμαίνεται ἰσθμὸν ἄλλος

100 Φοῖβε ἀπόλωντος ἐναγχιβιλέτας ἀναιήσας.

Ἡ μὲν καὶ ἱεραῖδ' ὅς περ ἐὼν, ἄσεται πολέμοιο,

Τόν δ' αὖτε προσέειπον ἀμύμονες ἰόλαος·

Ex humeris extendebantur in fortissimis membris.
 Qui tunc aurigam affatus est sortem Iolaum;
 O' heros Iolæ, mortalium longè charissimè omnium,
 Certè cōtra immortales beatos, qui cœlū habitāt, (bē
 Peccauit Amphitryō, quādo bene coronatā muris The
 Venit, iniquens Tyrinthū bene edificatum oppidum,
 Interfecto Electryone bōum causa latas frōtes habētū.
 Venit ad Crcōtē, & Heniochā extēsū peplū habentē.
 Qui ipsum amicē exceperūt, et omnia necessaria præ
 Vi fas est supplicib. honorarūtq; pcul magis. (buerūt,
 Vinebat aut latus cū pulchros pedes habēte Electryo
 Sua uxore. Celeriter aut nos uertentibus annis (na
 Nati fuimus, neq; mentib. similes, neq; intellectu, (ter,
 Et tuus pater et ego. huius quidē mentes eripuit Iupi,
 Qui relinquens & suam domum, & suos parentes,
 Venit honoraturus iniquum Eurystheum,
 Miser. profectō ualde suspirabat, in futurum
 Suam calamitatem dolens, quæ non reuocabilis est.
 Sed mihi fortuna molesta commisit certamina,
 O' chare, sed tu citius cape habenas purpureas, (gēs,
 Equorū pedib. uelociū. ualde aut mētib. audaciam au
 Rectè habeto uelocē currū, & pedib. uelocium robur
 Nihil subueritus fragorē Martis homicidæ, (equorū,
 Qui nunc uociferans circumferit sacrum nemus
 Phœbi Apollinis longè sagittantis regis.
 Attamen quantum fortis existens, satiatur bello.
 Hunc aut uicissim allocutum est irreprehensibilis Iolaus.

Η θά' ἢ μάλα δὴ τι πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Τιμῇ σὺν λεφαλλῶν, λαὶ τᾶν ῥεος σὺν οὐσίγαιος,
 Ος θέβης ληρήλεινον ἔχε, ῥύεται τε πόλιν.
 Οἷον δὲ λαὶ τάνδε βροτὸν λεράτ' ὅρ' οἱ τε μέγαν τε
 Σᾶς ἐς χεῖρας ἄγουσι, ἵνα ληέος ἐδλὸν ἄρῃαι.
 Ἀλλὰ γε δύσαστο τσυχὲ ἀρήϊα, ὄφρα τάχιστα
 Δίφρ' ἐμπιλάσαντες ἄρκος θ' ἡμέτορόν τε,
 110 Μακρῶν μεθ' ἐπὶ ὅτοι ἀταρβήτορ Διὸς γόν,
 Οὐδ' ἱφικλέειν διαδίξεται, ἀλλὰ μιν οἷω
 Φύξειδαι δῖο παῖδας ἀμύμονος ἀλκείδαι,
 Οἱ δὲ σφι χιθὼν ἔσσι, λιλαιόμηνε πολέμοιο
 Φυλόπιδαι γέλασ' ἰσθιμ πολὺ φέρτορα θοίνε.
 Ως φάτο, μείλυσεν δὲ βῆν ἡρακλεῖν,
 Θυμῷ γαθήσας, μάλα γὰρ νῦν ἀρμόνα εἶπον.
 Καί μιν ἀμαβόμηνος ἔπει πῦρόρ' οἱ τε προσκύδα.
 Ηρώς ὡς ἰόλαε Διοτρίφης, ἡνέκευ τυλῷ
 Υσμίνῃ τραχεῖα, σὺ δ' ὡς πάρος ἦδ' αὖτε δαΐφρων,
 Ως λαὶ νῦν μέγαν ἵππον ἀρείονα λυαυτοχαίτην,
 Πάντη ἀναστρωφᾶν, λαὶ ἀρηγέμον ὥς περ Διώνηαι.
 120 Ως εἰπὼν, ἡσυχίαν δ' ὀρεχάλλοιο φασγῶν,
 Ηρκαῖον λευκὰ δῶρα, περὶ λυήμηναι ἔθηκε.
 Δόντορον αὖθ' ἔθηκε παρὶ στήθεσιν ἰδμεν,
 Καλὸν, χρυσέον, πολυδαίδαλαρ, ὅν ῥ' οἱ ἔδμεν
 Τυτῶν ἀλλυαίν, λυρε Διὸς, ἐκπύον ἑμῶν
 Τονεῖτον γυνάρτας ἱερομήσαδαι αἰέλας.
 Θέκατο δ' ἀμφ' ὤμους ἀγῆς ἀλκίφρα σάκεα
 Φανὸς αἰὲς ἡσυχίαν ἢ περὶ γυῖας φασγῶν

O'patrue, certè ualde iam pater hominumq; deùmq;
 Honorat tuum caput, & taureus Neptunus,
 Qui Thebes arcem habet, & conseruat urbem:
 Qualem nam & istum mortalem fortemq; magnumq;
 Tuas ad manus agant, ut gloriam bonam sumas.
 Sed iam iam induc arma bellicosa, ut celerrimè
 Curribus appropinquantes, & Martis & nostro,
 Pugnemus. postquam neq; intrepidum Iouis filium,
 Neq; filium Iphicli timebit. sed ipsum puto
 Fugiturum duos filios irreprehensibilis Alcide,
 Qui iam prope ipsos uadunt, cupientes belli
 Cedem statuere, quæ ipsis multo præstātiora dapibus.
 Sic dixit: subrisit autem uis Herculana,
 Animo gaudens. ualde enim sibi accommoda dixit.
 Atq; ipsi respondens uerbis pennatis allocutus est:
 Heros ô Iolac diuine, non amplius procul
 Pagna asperatu autem ut prius eras bellicosus,
 Sic et nunc magnū equū Arionē, nigras setas habētē,
 Quacumq; conuerte, & auxiliare quantisper potes.
 Sic satus, ocreas æris splendentis,
 Vulcani inclita dona, circa crura posuit.
 Secundò rursus thoracem circa pectora induit,
 Pulchrum, aureum, ualde uārium, quem sibi dedit
 Pallas Menerua, filia Iouis, quando debebat
 Primitus suspiriosa irruere certamina.
 Posuit aut circa humeros nocumenti propulsorē ferrū
 Terribilis uir, & cauam circa pectora pharetram

130 Καββάλειτ' ἐξόπιθον, πολλοὶ δ' οὔτοδ' οὐδ' οἱ
 Ριγκλοὶ θανάτοιο λαβιβόγγυοιο δοτῆρες.
 Πρῶδ' οὖν μὲν θανάτορ τ' ἔχον, καὶ δάκρυσι μῦθον.
 Μῆλας ἢ ξιφοὶ περιμήνεις, αὐτὰρ ὀπιθόν
 Μορφοῖο φλεγύας καλυπόμενοι πηρόνυγας
 Ἦσαν, ὃ δ' ὄβριμον ἔγχος, ἀναχμόου ἀέθοπι χαλκῷ.
 Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ λιωίῳ στυγερὸν ἔδναε
 Δαιδαλίην, ἀδάμαντος, ἐπὶ λιροτάφοις ἀραρυῖαν,
 Ἦτ' αἶψοιο καὶ ἡρακλῆος θέοιο.

Χερσὶ γὰρ μὲν σάκος εἶλε παναίολον, ὃ δέ τις αὐτῷ
 140 ὄντ' ἔρρηξε βαλὼν, ἅτ' ἐβλασε, θαῦμα ἰδέσθαι.
 Φαῖν μὲν γὰρ ἡνίκλη τιφάνῳ, λουκῷ τ' ἐλέφαντι,
 Ἠλένηρ δ' ὑπολαμπῆς ἔην, χρυσῷ τε φανῷ
 Λαμπόμενον, ἑνᾶν ἢ διὰ πύργους ἠκλάατο.
 Εὐμῆλας ἢ δρᾶκοντος ἔην φόβος, ἅτι φάταος,
 Εμπάλιν ὄσσοισιν πυρὶ λαμπομοθοῖσι διδορκεῖς.
 Τῷ καὶ ὀδόντων μὲν πλῆτο στόμα λουκᾷ θεόντων,
 Δανῷ, ἀπλῆτων, ἐπὶ ἢ βλοσυροῖο μετώπῳ,
 Δεινὰ ὄριε πεπότητο, κορύσσαν καλόνον ἀνδρῶν.
 Σχετλίν, ἢ ῥα νόον τι καὶ ἐν φρονίᾳ εἶλετο φωτῶν,
 150 Οἵ τινες ἀντιβίβην πόλεμον διὸς ἤϊ φέροιον.
 Τῶν καὶ ψυχὰ μὲν χθόνα δαίνας' αἶδος ἔσω
 Αὐτῶν, καὶ δέ σφι περὶ ῥινοῖο σκαπέσσας,
 Σαφὲς ἀζαλέοιο καλαινὴ πύθεται αἴη.
 Εἰ δ' ἐπεὶ οἷός τις παλῖψις τε τέτυκτο,
 Εἰ δ' ἐπαδὸς τε φόβος τ' ἀνδρῶν, ἵασι τε διδῆαι,
 Εἰ δ' ὄριε, καὶ ἢ ἡνδοιμὸς ἐθύνον, οὐ δ' ἐλαφ' ἦν

Coniecit retrò. multæ autem intus sagittæ
 Rigidæ, lethi obliuisci uocem facientis datrices.
 Antrorsum quidē mortē habebāt, & lachrymis luctū
 Mediæ autem rasiles longè, sed retrò
 Coloratæ aquilæ occultatæ pennis
 Erant. ille autē terribilem lāceam, acutā, ardenti ferro:
 Capiti autem potenti galeam benefactam imposuit,
 Ingeniosam, ex adamante, temporibus congruam,
 Quæ seruabat caput Hercules diuini. (ipsum

Manibus autē scutū cepit undiq; uariū, neq; aliquis
 Neq; rupisset uulnerans, neq; fregisset, mirabile uisu.
 Totum quidem in circulo gypso albo, & ebore,
 Et electro subsplendidum erat, & auro lucenti
 Splendens, nigro autem circuli discurrabant.
 In medio autem draconis erat terror non narrabilis,
 Retrò oculis igne splendentibus aspiciens. (rentibus,
 Cuius et dētib. quidē implebatur bucca albiter discursu
 Crudelibus, implacabilibus. In terribili autem aspectu
 Grauis Lis uotabat, galeata perturbatione hominum,
 Improba, quæ & intellectu et mētē capiebat hominū,
 Quicunq; obuiam bellum Iouis filio ferrent.

Quorū & animæ quidē terrā ingreſſuræ, intra infer
 Iporum: ossa uerò ipsis, carne corrupta, (num
 Sirio sub arido nigra putrefacit terra.
 Ibi expulsatioq; retroq; fugatio picta erat:
 Ibi & tumultus & terror, & hominū cades ardebat,
 Ibi discordia, ibi fragor discurrēbat: ibi pñciosa Parca

- ἄλλοι ζωὴν ἔχουσι νύκτατον, ἄλλοι ἄντην,
 ἄλλοι τεθνεῶτα ἡπ' αὖ μοθὸν ἔλπει ποδοῖν.
 Εἶμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὅμοισι λαφoύνοισι αἵματι φωτῆρ,
 160 Δαυὸν δoρκομοῖν, ἡαναχῆσι τε βεβεβῆα.
 Εμ δ' ὀφίων ἡεφαλὰ δαυῶν ἴσαν, ἔτι φαῖαυρ,
 Δωδωνα, ταῖ φοβέεσκον ἐπὶ χθονὶ φῶλ' ἀνθρώπων,
 Οἱ τινες αὐτιβίλιν πόλεμον διὸς ἦι φέροιον.
 Τῶν καὶ οἰόντων μὲν ἡαναχὴ πέλου, ὅτι μάχοισι
 Ἀμφίπρυνονιάδης. τὰ δ' αἰέτο θωῦτα ὄργα.
 Στίγματ' αὖ ὥς ἐπέφαντο ἰδῆν δεινοῖσι δράκοντι
 Κυνεία ἡπ' αὖ νῦτα, μιλαέθουσιν ἡ γούεα.
 Εμ δ' οὐὼν ἀγίλαι χλόνων ἴσαν, ἡδὲ λειόντων,
 Ες σφείας δoρκομοῖων, ἡοτίοντων θ' ἡμοῖων τε.
 170 Τῶν καὶ ὁμιληδὸν γίχης ἦσαν, ἡδὲ νυ τώγε
 Οὐδ' ἔτοροι τρεῖς τε. φέροισι γι' ἡ αὐχούας ἀμφω.
 Ἠδὲ γὰρ σφιν ἔνετο μέγας λῆς. ἀμφὶ δ' ἡ ἡπ' αὖ
 Δοιοὶ ἀπαράμενοι ψυχῆς. ἡατὰ δὲ σφιν ἡελαυνὸν
 Λῆμ' ἀπιδάβει' ὄρατ'. οἱ δ' αὐχούας ἐξεβιπόντες,
 Κεῖατο τεθνεῶτες ὑπὸ βλοσυροῖσι λόνσι.
 Τοί δ' ἐτι μάλλον ἡεαρίδην, ἡοτίοντι μάχιδοι
 Ἀμφότοροι, χλόναι τε σόντες, χαροποι τε λόντες.
 Εμ δ' ἡν ὑσμίνῃ ἀπιδῶν αἰχμητῶν,
 Κανεία τ' ἀμφὶ ἀνὰ πῆλ, ἀρύναντ' αὖ τε περὶ θοδὸν τε,
 180 Οπλῆα τ' ἐξάδιόν τε, φάλαγγόν τε, πρόλοχόν τε,
 Μόψον τ' ἀμπυκίδην, τιτάρησιον, ὄρον ἄρκος,
 Θουσία τ' ἀγείδην, ἡπιδέκον ἀθανάτοισιν.
 Ἀργύριοι, χρύσεια περὶ χρὸν τάνχε' ἔχοντες

Alium uiuū habens nouiter sauciātū, aliū nō sauciātū:
 Alium mortuum in cōflictu, trahēbat per pedes.
 Passū autē habebat circa humeros ualde funestū sanguē
 Terribiliter afficiēs, strepitūq; grauata. (ne hominū,
 Ibi serpenū capita terribilium erāt, non enarrabiliū,
 Duodecim, quae terrebant in terra nationes hominum,
 Quicunq; bellum obuiam Iouis filio ferrent. (ret
 Illorū et dentiū quidē crepitatio erat, quādo pugna
 Filius Amphitryonis, et ista lucebant miranda opera.
 Puncta autē ucluti quēdā uidebātur uidere horribilib.
 Nigra sup̄ tergora nigrescebāt autē barba. (draconib.
 Ibi aprorum greges masculorum erant, et leonum,
 Inter se afficientiū, irascentiū, et mordere cupientiū.
 Horum et congregatim acies ibant, neq; isti
 Neq; alij tremebant, horrebant siquidem collis ambae.
 Iam enim ipsis iacebat magnus leo: circa autem aprī.
 Bini priuati animas, et apud ipsos niger (cadentes
 Sanguis stillabat in terrā, aliqui autē depressis ceruicib.
 Iacebant mortui à crudelissimis leonibus,
 Qui adhuc magis incitabantur, et irascebātur ad pu-
 Vtrinq; masculiq; sues, alacresq; leones. (gnandum
 Ibi erat pugna Lapitharum pugnatorum,
 Et Ceneā circa regem, et Dryanta Perithoūq;
 Hopleūq;, Exadiumq;, Phalerūq;, Prolochūq;
 Mopsūq;, Ampyci filium, Tuaresium, florem Martis:
 Theseaq; Aegēi filium, similem dijs immortalibus:
 Argentei, aurea circa corpus arma habentes.

Κούταυροί θ' ἐτέρωθεν οὐαντίει ἐγδρίβοντο,
 Ἀμφὶ μέγαν πείραϊον, καὶ ἄσδοκον οἰωνιστὴν,
 Ἀρπύριον θ' ἑρμόν τε, μελαγχαίτην τε μίμασσιν,
 Καὶ δύο πονηρίας περιμήδϊά τε δρύαλόν τε,
 Ἀργύριοι, χρυσείας ἐλάτας οὐ χοροῖν ἔχοντες.
 Καὶ τὴν σωμαίνην ὡσὶ ζωὴ πόρ' ἰόντες,

190 Εὐχεσιν καὶ ἐλάτῃς αὐτοχαιδὸν ὠθηγῶντο.
 Ἐν δ' αἴσιος βλοσυροῖο ποδάμνης ἔστασαν ἵπποι,
 Χρυσέοι, οὐδ' αὐτὸς ἐναρφόρος ἕλιος αἴης,
 Λιχμὴν οὐ χείρισιν ἔχων, περλίττει λιλάσων,
 Αἵματι φοινικῶς ὡσὶ ζωὴς ἐναρπύων,
 Δίφρῳ ἐπιμεδισαῖς, παρὰ δ' ἀμύρῃς τε ρόβος τε
 ἔστασαν, ἱμῆνοι πόλεμον κατὰ δόμῳ ἀνδρῶν,
 Ἐν δ' αὖτις θυγάτηρ Ἀγλαῖα τείχεος ἔσθλα,
 Τῇ καὶ ἐλὼν, ὡσὶ τε μάχῃ ἐβόλυσσε λωρύσσων,
 Εὐχος ἔχουσ' οὐ χοροῖ, χρυσέην τε τυφάλασαν,

200 Αἰγίδα τ' ἀμφ' ὤμοις, ἐπὶ δ' ὤχετο φύλοπιν ἀνθῶν.
 Ἐν δ' ἔρ' ἀθανάτων ἰδὼς χοροῖς, οὐδ' αἴρα μίσην
 ἱμορόν, λιθάριζε λατὺς καὶ διὸς υἱός,
 Χρυσῇ φόρμυγι, θεῶν δ' ἕδος, ἀγρὸς Ὀλυμπος.
 Ἐν δ' ἀγορῇ, πόρῃ δ' ὄλβος ἀπείριτος ἐπιφανέτω,
 Ἀθανάτων οὐ ἀγῶνι, θεῶν δ' ἐξῆρχον αἰοδῶς,
 Μῆσαι πειρίδες, λιγὴν μιλπεμόνας αἰκῶναι.

Ἐν δ' αὖτις ὄνομας ἀμαμαμένοιο θαλάσσης
 Κυκλοτόρῃς ἐτέτυντο πανίφθον ὑπασπείροιο,
 Κλυβομόνῳ ἱελός, πολλοὶ γέ μιν ἐκμήσαν ἀντὶ

210 Δελφίνες, τῇ καὶ τῇ ἐμβαδὸν ἔχοντες,

Centauriq; ex altera parte contrarij congregabantur,
 Circa magnum Petreum, & Asbolum augurem,
 Arctumq; Vriumq; nigrasq; setas habentem Mimanta.
 Et duos Peuci filios, Perimedeaq; Dryalumq;
 Argentei, aureas abietes in manibus habentes.

Et irruebant tanquam uiui existentes,
 Lanceis & abietibus propè porrigebantur.
 Ibi Martis terribilis uelocipedes stabant equi,
 Aurei. ibi & ipse spolia ferens perniciosus Mars,
 Hastam in manibus ferens, pedestribus imperans,
 Sanguine purpureus, tanquam uiuos spolians,
 Currum ascendens, iuxta aut Damosq; Phobusq;
 Stabant, cupientes bellum ingredi hominum,
 Ibi Iouis filia prædatrix Minerva,

Ei similis, tanquam ad pugnam uolens se armare,
 Lanceamq; habens in manibus, aureamq; galeam,
 Et thoracè circa humeros, & ibat ad pugnam grauem.
 Ibi erat immortalium deorum sacer chorus, et ibi in medio
 Desiderabile quiddam personabat Latone & Iouis filias,
 Aurea cithara. Deorum aut pauimentum, purus Olympus.
 Ibi Senatus, & felicitas infinita in circuitu erat, (ne,
 Immortalium in certamine, deæ aut duces erant cæcile-
 Muse Pierides, stridulè canentibus similes.

Ibi uerò portus tutus indomiti maris
 Circulari forma factus erat ex toto solido stanno,
 Mundanti similis, multi tamen in medio ipsius
 Delphines, hæc & illac discurrebant, pisces capientes,

Ναχομοσὺς κελοὶ, δοιοὶ δ' ἀναφυσίουντες
 Ἀργύριοι δελφίνες ἰφοίτων ἐλλοπας ἰχθύς.
 Τῶν ὑπὸ χάλκιοι τρίτον ἰχθύς, αὐτὰρ ἐπ' αὐταῖς
 Ἡσσανὺς αἰλιὺς δελτινμοσὺς, εἴχε ἢ χορσίμ
 ἰχθύσι μ' ἀμφίβληττον ἀπαρρίψοντι ἰοικώς.
 Εἰ δ' ἤρ' ὑνόμοιο δαναὺς ἱππότης πόρσανε,
 Οὐτ' ἄρ' ἐπιψάων σάκος ποσίμ, ἔθ' ἱππὶς αὐτῷ.
 Θᾶψμα μέγα φράσσαδ', ἐπὶ δ' ἄλαμ' ἰτέσμετο.
 Τὼς γὰρ μιν παλάμους τσῦξε ἑλντὸς ἀμφιγυίας,
 210 Χρύσων, ἀμφὶ ἢ ποσίμ πρὸβόντα πείδιλα.
 Ωμοσίμ δέ μιν ἀμφὶ μελαύδιτον ἄος ἱεστο,
 Χάλκιοι ἐν τελαμῶντος, ὃ δ' ὥς τε νύμ' ἱπποῦτο.
 Πᾶν ἢ μετὰφρυσιν εἴχε λαρῆ, δαναοὶσι πιδάρκ
 Γοργῶς, ἀμφὶ δέ μιν ἑβυστοὺς θέε, θᾶψμα ἰδιδῶναι.
 Ἀργυρεῖν, θύσανοι ἢ λατνωρσύντο φανοί,
 Χρῦσοι, δαναὶ ἢ περὶ λροτάφρυσιν ἀναίτες
 Κᾶτ' αἰδὸς λινοῖν, τυπῶς ῥοφον αὐτὸν ἔχουα.
 Αὐτὸς ἢ ἀσφύδοντι, καὶ ἱρρίγοντι ἰοικώς,
 Πρὸς δ' ἀναίδους ἐτιταίνετο, ταῖς ἢ μετ' αὐτὸν,
 220 Γοργόνες ἀπλητοὶ τε, καὶ ἔφατ' αἰ ἱρρῶντα,
 ἱμνοῖαι μαπῶα, ἐπὶ ἢ χλωρῷ ἀδᾶμαντες
 Βανυσίωρ, ἰάχεσι σάκος μεγάλην ὀρυμαγδῶ,
 Οξία καὶ λιγύς, ἐπὶ ἢ ζώνησι δρᾶνοντες
 Δοιοὶ ἀπυωρσύντ', ἐπικυρτώοντε λαρῆνα.
 Λίχμαφον δ' ἀφάτωγε, μένα δ' ἰχάρασαν ὀδόντας,
 Λίχμα δόρνομονῶ, ἐπὶ δαναοῖσι ἢ λαρῆνοισι
 Γοργαίοις, ἰδιδῶντο μέγας ῥόβος, οἱ δ' ὑπὲρ αὐτίων
 Ἀνδρῶν

Natantibus similes. duo autem supra inflantes aquas
Argentei delphines inuadebant mutos pisces.

A quibus erei tremebant pisces. sed in litoribus
Sedebat uir piscator apparens. habebat autē in manib.
Piscibus rete abiecturo similis.

Ibi erat bene comata Danaes eques Perseus,
Neq; utiq; attingens. scutū pedibus, neq; longē ab ipsa.
Mirū magnū cogitatu: quoniā nullo pacto infixus erat.
Sic enim manib. ipsū fecit inclitus utroq; crure claudus
Aurēū. circa autem pedes habebat alata calciamenta.
Humeris aut ipsū circa se nigra uagina inclusus ensis in
Ferreo, ex Idro. Ille aut ut imaginatio uolabat. (cebat,
Omne autem dorsum habebat caput grauis monstri
Gorgoos. circa aut ipsum speculū discurrebat, mirabile
Argenteum. uilli aut suspensi erant lucidi, (uisu,
Aurei. grauis autem circa tempora regis
lacebat Orci galea, noctis tenebram grauem habens.

Ipsē autem festinanti et rigenti similis,
Perseus. Danaes filius extendebatur. Illa aut post ipsū
Gorgones inapplicabilesq; et inenarrabiles prompta
Cupientes capere: et in uiridi adamante (stabant,
Ascendentibus, resonabat scutum magno tumultu
Acute et stridule. et in zonis dracones
Bini dependebant, et attollebant capita.

Lingebat aut utiq; illi, et impetu imprimebat dentes,
Aspere aspicientes: et in grauib. capitibus (ipso
Gorgoneis agitabatur magnus terror. qui uero contra

Homi.

- Ἄνδρες ἱμαρτάδων, πολυμήϊα τόλχ' ἔχοντες·
 Τοὶ μὲν ὑπὸ σφετέρης πόλιος, σφετέρων τε τοκῶν
 240 Λοιμὸν ἀμύνοντες, τοὶ δ' ἐπὶ προθίῃσι μεμαῶτες.
 Πολλοὶ μὲν ἕκαστο, πλείονες δ' ἐπὶ δῆρ' ἔχοντες
 Μάρνανθ' αἰὲν ἡνωαῖνις ἰσομήτων ἐπὶ πύργων.
 Κάλκιον δ' ἐν βόων, ἡπάτ' δ' ἰδρύσθηκτο παλαιῶς,
 Εὐῆσιν ἱελαί, ὄργα ἑλνυτὲ ἠραιότιοι.
 Ἄνδρες δ' οἱ προθίῃσι ἴσαν, γυραί τε μέμαρπον,
 ἑσθροὶ ἐπὶ σφῆρ' πυλάων ἴσαν, αὐτὶ δ' ἐβίοιοι
 Χάρως ἔχον μακάρων, πρὸ σφετέρωσι τίνας
 ἰσχυρότεροι, τοὶ δ' αὐτὲ μάχῃν ἔχον, αἰὲν μὲν αὐτοῖς
 Κῆρις ἐκνώσει, λανθῆναι ἀραβῶσαι ὀδόντας,
 250 Δανυποὶ, βλοσυροὶ τε, λαφροὶ τ', ἀπληροὶ τε,
 Δῆρ' ἔχον περὶ πειρήντων, πᾶσαι δ' ἀφ' ἰόντο
 ἄλκιμα μέλαν' ἰσχυρὰ, ὅρ' ἡ πρῶτον μεμαῶσιον
 Κάμρον' ἢ πειρήντα νεώτατον, ἀμφὶ μὲν αὐτῷ
 Βάλλ' ὄνυχας μεγάλας, φαχίῳ δ' ἀπὸ δὲ ἑσπέρων
 Τάρταρον ἐς ἑρυνόνθ' αἰὲν φρεσὶς σὺν ἀρίσταντο
 Αἵματος ἀνδρομήν, τὸν μὲν ῥήψασκεν ἰκίαν,
 Ἀφ' δ' ὅμαδον ἑλὼν κούρων ἰθυίον αὐθιῇ ἔειπε
 Εὐκωδὸν ἑλὼν λήχισι σφῆρ' ἐρέσσαν' ἢ μὲν ὕψιστον
 Ἀτρεΐδης, ὅτι πῆλον μέγαλιν θεὸς, ἀλλ' ἄρα ἦγε
 260 Τῶν γε μὲν ἀλλὰ πρὸς προφρόντι τ' ἦρ, περιβυτάτην τε.
 Πᾶσαι δ' ἀμφ' οὐ πωτὶ μάχῃν δριμύτην ἔβησαν
 Πᾶσα δ' ἐς ἀλλήλας ἀράων ὅμασι θυρήνοισι,
 Πρὸ δ' ὄνυχας χάρωναι θεοφάνας ἰσχύοντο,
 Πρὸ δ' ἀχλὺς ἀγάνησις ἀνυρόρετι ἑλὼν κούρῃ,

Homines pugnarent, bellica arma habentes:
 Aliqui quidem pro sua urbe suisq; parentibus
 Perstem arcentes: aliqui autem procurrere prompti.
 Multi quidē iacebāt, plures etiā contentione habentes
 Pugnabant, & mulieres bene factis in turribus
 Ferreē acutē clamabant, et dilacerabāt unguib. gemm, ors
 Vinis similes, opēra inclyta Vulcani.
 Viri autem qui seniores erant, senectutemq; ceperant,
 Congregati extra portas erant, & dijs
 Manus extēdebāt beatis, pro suis filijs (aut ad ipsos
 Timentes. rursus uerō aliqui alij pugnā habebant, ipse
 Parce nigra, albos conentientes dentet, (tiabiles,
 Graues uoce, et terribiles aspectu, & funesta, & insa
 Contētionē habebāt de cadentib. omnes aut captōbāt
 Sanguinē nigrum bibere: & quem primum rapi. issent
 Iacentē uel cadentē super sauciū, circa quidem ipsam. 23
 Iaciebant unguēs magnos, animā in orcū ut dimitteret,
 Tartarū ad frigidū. illō aut mētes statim ut placessent
 Sāguine humano, hoc cadauer projicebāt retrō. (test
 Retrō aut ad clamorē et cōflictū discurrēbāt iterū cō
 Et Clotho et Lachesis ipsis instabat, & quidē aliquāto
 Atropos: neq; erat magna dea, sed certē illa (minor
 Istarum quidē aliarum prastantior erat, & antiquior.
 Omnes aut circa unū hominē pugnā acerbā faciebant.
 Grauitē autem adinuicem aspiciēbant oculis irato.
 Ibi unguēs manūq; audaces equabant.
 Et iuxta Achylē adstabat, imūsaq; & grauis.

Χλωρὴν, αὐτὰλιν, λιμὴν ἱαταπεπτηγῆα,
 Γενοπαχέε, μακροὶ δ' ὄνυχες χείρισιν ὑπῆσαν.
 Τῆς ἐν μὲν ρινῶν μύξαι ρέουσιν, ἐν δὲ παρὰ αὐτῶν
 Αἰμὴ ἀπὸ λείβει· ὄρασι, καὶ δ' ἀπληκτοῦ σισαργῆα,
 Εἰσῆκα, πολλὰ δὲ λιόντες ἱατοσύνουθεν ὤμους,

670 Δάκρυσι μὴ λαλέω, παρὰ δ' ὄνυχες πόλιν ἀνδρῶν.

Χρῦσασι δὲ μὴ εἶχον ὑπὸ βυθίοις ἀραργῆα
 Εἴπα πόλιν, τοὶ δ' ἀνδρες οὐ ἀγλαΐαις τι χοροῖς τε
 Τέρψιν εἶχον, τοὶ μὲν γὰρ εὐσώτρεις ἐπ' ἀπλήνους
 ἦγον· ἀνδρὶ γυναικῶν, πολλὸν δ' ὑμῶν αἰὼς ὀρώρει,
 Τῶν δ' ἀπ' αἰδομένοισιν δαΐδων σέλας εἰλύραζε
 Χόροι οὐδ' ἀμύμων, ταὶ δ' ἀγλαΐαις τιθαλῶναι
 Γρόθ' ἐπιον, τοῖσι δὲ χοροὶ παίζοντες ἐποντο.
 Τοὶ μὲν ἐπὶ λιγυρῶν συνέγγων ἴσαν αὐτῶν,
 Εἰ ἀπαλῶν σωματῶν, περὶ δὲ σφισιν ἀγρυτο ἦχῳ.

680 Αἱ δ' ὑπὸ φερμίγγων ἀναγοὺς χορὸν ἱμῶν ὄντα.

Εὐθὺν δ' αὖ ἐτίρωθε νέοι ἡμῶν ὅντι αὐτῶν.
 Τοὶ γὰρ μὲν αὖ παίζοντες, ἐπ' ὄρχηθ' αὖ καὶ δοιοδῶν,
 Τοὶ γὰρ μὲν αὖ γελοῦντες, ἐπ' αὐλητῶν ἐναγος
 Γρόθ' ἐπιον, πᾶσαν δὲ πόλιν θαλῶναι τε, χοροῖς τε,
 Ἀγλαΐαις τ' εἶχον, τοὶ δ' αὖ προπαροῖσι πόλεος
 Νῆσθ' ἐπαυρὶ ἐπιβάτες, ἐδυῖον, οἱ δ' ἀροτῆρες
 Πρῶτον χθόνα διῶν, ἐπιστολάδων δὲ χιτῶνας
 Εὐάλατ', αὐτὰρ ἔτι βαθυλῆϊον, οἱ γὰρ μὲν ἔμωρ

690 Ἀλχημῆς ὀξείῃσι λωρυνόωντα πέτυλα,

Βριθόμενα σταχύων, ὥσθ' ἀμύμονος ἀκτῆς.

Οἱ δ' αὖ οὐδ' ἀνδρῶν αἰὲς ἀνδρῶν, καὶ ἐπὶ πλοῦ ἀλωῶν.

Vindis, sicca, fame cadens.
 Genua pinguis. longè uerò ungues manibus suberant.
 Cuius quidè ex narib. mucores fluebāt, ex maxillis autē
 Sanguis stillabat ad humum. illa autē immense ridens,
 Stabat. multus autem puluis superfloreat humeros,
 Lacrymis humida. iuxta autē bene turrata urbs uirorū.
 Aureæ autem ipsam habebant super foribus adaptate.
 Septem portæ. uiri autem in conuiujs & choreis
 Delectationē habebant. ij enim in bene seruante currū
 Ducebant uiro mulierē. multus autē Hymeneus orieba
 Longè autē ab ardētib. facib. lumē inuoluebatur. (tur.
 Manibus in ancillarum, quæ & splendoribus floride
 Anteibant, quas & choreæ ludentes sequebantur.
 Alij quidem sub stridulis tibijs mittebant uocem.
 Ex teneris oribus. in ipsis autem frangebatur sonus.
 Aliæ uerò sub citharis reducebāt chorū dulcē. (tibia.
 Inde autē rursū ex altera parte iuuenes lasciuiebant sub
 Alij quidem rursus ludentes, sub chorea & cantu,
 Alij quidem rursus ridentes, sub tibicine unusquisque
 Anteibant. omnē autē urbem & conuiuia, & tripudia,
 Et splendores habebant. alij autem rursus ante urbem
 Terga equorum inscendentes discurrebant. alij autem
 Rumpebant terram diuam, ornateq; uestes. (aratorū.
 Gerebant succinclas sed erat profunda seges. alij qui
 Cuspilibus acutis rostrata folia, (dem metebant.
 Grauatā spēcis, tanquam Cereris fructum.
 Alij in manipulis ligabant, & implebant aream.

Alij

Οἱ δ' ἐτρύγῳρ οἶνας, δρεπαῖνας σὺ χορσίῳρ ἔχοντες·
 Οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρας ἐφόρειω ὑπὸ τρυγκτήρων
 Ἀσυνὲς καὶ μέλανας βότρυνας, μεγάλῳρ ἀπὸ ὄρχωρ
 Βροδομενῳρ φύλλοισι, καὶ ἀργυρέης ἐλίμεδσι·
 Οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρας ἐφόρουν, παρὰ δὲ σφισίῳρ ὄρχος
 Χρῆστος ἦρ(ἐλυτὰ ὄργα, περίφρονος ἠφάιστοιο)
 Σπάρτος φύλλοισι, καὶ ἀργυρέοισι λάμαφι.

Τοίγῃ μὲν ἦρ παίζοντες ὑπ' αὐλατῳρ ἱκαστος,
 900 Βροδέμονοι σταφυλῳσι μιλαύνθουσιν ἢ μὲν αἰδεῖ·
 Οἷγε μὲν ἐτραπῖερ, τοῖ δ' ἡρῳρ, οἱ δ' ἐμάχοντο
 Πύξ τε καὶ ἰλκιδόρ, τοῖ δ' ὠνύποδας λαγὸς ἡρῳρ,
 Ἀνδρῖς θυρσυνταῖ, καὶ λαρχαρόδοντε λινὲ πρὸς
 ἱμόνοι μακρίαν, οἱ δ' ἱμέρνοι ὑπαλύξαι.
 Παρ' δ' αὐτοῖς ἱππῳς ἔχον πόνον, ἀμφὶ δ' αἰθλοῖ
 Δῶρῳ ἔχον, καὶ μόχθον, ἐϋπλεκίῳρ δ' ἐπὶ δίφρῳ
 ἠνώχοι βιβῳτες, ἐφίσαν ὠκείας ἱππῳς,
 Ρέτα χαλαίνοντες, τὰ δ' ἱππυροτίοντα πέτοντο
 Ἀρματα ἰσχυρόντ', ἐπὶ ἢ πλῆμναι μέγ' αὐτίων.

910 Οἱ μὲν αὖ αἰδοῖν εἶχον πόνον, ὃ δὲ ποτὲ σφιμ
 Νῆκῃ ἐπὶ λυνῳδι, αἰδ' ἀκρίτορ εἶχον αἰθλορ.
 Τοῖσι ἢ καὶ πρῆκαστο μέγας τρίπος σντὸς ἀγῳνος,
 Χρῆστος, ἐλυτὰ ὄργα περίφρονος ἠφάιστοιο.
 Ἀμφὶ δ' ἱππο ρέον ὠκισανὸς, πλέθοντι ἰσχυῳς.
 Γαῦν ἢ σινυῳχε σῆκος πολυδαίδαλλορ, οἱ ἢ κατ' αὐτόρ
 Κέννοι ἀόρσιπόται μεγάλ' ἥπυορ, οἱ γὰρ γε ποταοῖ
 Νῆχον ἐπ' ἀκρορ ὕδαρ, παρ' δ' ἰχθύεις δονίοντο,
 Θῶνμα ἰδαῖρ καὶ ἡνὶ βαρυητῳρ ὃ δὲ βάλαι

Alij uindemiabant uites, falces in manibus habentes.

Alij aut rursus in cistellas ferebant à uindemiatoribus

Alijs & nigros racemos, magnis à puluinis

Oneratis folijs & argenteis clauiculis.

Alij rursus in cistas ferebant. iuxta autē ipsos puluinis

Aureus erat (inclita opera solertis Vulcani)

Concussus folijs & argenteis palis.

Alij quidem igitur ludentes, sub tibicine quilibet,

Oneratus uuis: nigrescebant autem quidem iste.

Alij quidē uertebāt, et hi hauriebant, et illi pugnabant

Pugiliterq; et luctando. alij aut pedib. ueloces leporis

Viri uenatores, & duo dēti canes iuxta (uenabantur

Cupiētes capere, illi uerò cupiētes aufugere. (tamen

Apud ipsos aut equites habebāt laborē. circa uerò cer-

Contētionē habebāt et laborē. bene uerò cōplicatos in

Aurige ascēdentes inmittebant ueloces equos, (currus

Frena laxantes. at illi strepentes uolabant,

Currus cōpacti, orbilia uerò ualde resonabant. (ipsis

Alij quidem immensum habebant laborē. neq; unquam

Victoria expediebatur, sed anceps habebant certamē.

Istis autē et propositus erat magnus tripus intra certa

Aureus, inclita opera solertis Vulcani. (men-

Circa autem oram fluebat Oceanus pleno similis:

Omne autē continebat scutum, ualde uarium. et in ipso

Cygni aeriuoli ualde clamabant. qui certē multi

Natabāt in summa aqua, et iuxta pisces gesticbāt, (filia

Mirabile uisu etiā lioni grauistrepēti: cui, propter cō-

h

Vul-

Ηφαιστος ποίησε σάκος μέγα τε σtribarόν τε,

- 320 Αρσάμενος παλάμῃσι, τὸ μὲν διὸς ἄλκιμος ἦδ',
 Πάλλῃ ἐπικρατέως, ἐπὶ δ' ἵππῃν θόρε δίφρῃ,
 Ἰκίλος ἀσδροπῇ πατρὸς διὸς αἰγίοχοιο,
 Κῆφα βιβὰς, τῷ ἠνίοχος ἱρακτὸς ἰόλαος
 Δίφρῃ ἐπιμβεβαὺς ἰθύνετο ἡμπύλον ἄρμα.
 Αἰγίμολον δέ σφ' ἤλθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Καὶ σφίας φωνήσας· ἔπεικ' ἠδ' ὀρόντα προσύνηδα·

Χαίρετε λυγγῆος γρνεὺς τέλει κλαυτοῖο. (σωρ.)

Νυνὲ δ' ἄρ' ἴδὲς ἱεράτας ὑμῖν διδοῖ μακάρεσσιν ἀντάσ-
 κύννορ τ' ἐξουαρῆρ, καὶ ἀπὸ ἡλυτὰ τούχεα δῦσαι.

- 330 Ἄλλο δέ σοι τὸ ἔπος ὄρω, μέγα φέρτατε λαῶν.
 Εὗτ' αἶψ' ἂν ἴδῃς κύννορ γλυκὸρ ἡς αἰῶνος ἀμέρης,
 Τὸν μὲν ἔπειτ' αὐτῷ λιπέειν, καὶ τούχεα τοῖο.
 Αὐτὸς ἢ βροτολοιογὼν ἄρ' ἂν ἐπὶ νῶτα διακύνσας,
 Εὖθ' αὖ γυμνωθέντα σάκους ὑπὸ δαιδαλέοιο
 Ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃς, οὗθ' ὑτάμεν ὀξείῃ χαλκῷ,
 Αἶψ' δ' ἀναχωρήσας, ἔπειτ' ἔνυ τοι αἰσιμόρ ἐστιν
 Οὗθ' ἵππος ἐλίσσῃ, ἔτι ἡλυτὰ τούχεα τοῖο.
 Ως αἶψ' εἰς δίφρον ἐβύσατο δῖα θεάωρ,
 Νίνην ἀθανάτης χόρσιν καὶ ἡνδοῖς ἔχουσα,

- 340 Εὐσμενέως, τότε δ' αὖρ' αὖ διόγεντος ἰόλαος
 Σμόρδαλέων ἵπποισιν ἐπὶ κλετο, τοῖ δ' ὑπ' ὁμοπλῆς
 Ρίμφ' ἐφ' ὄρον βοῶν ἄρμα, κοτίοντες πεδίοιο.
 Εἰ γὰρ σφιν μόνος ἦκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Αἰγίδα ἀνασείσασα, πόρρισονάχιζε ἢ γαῖα.
 Τοῖ δ' ἀμυνάμε προγόνον· Ἰκίλος πατρὸς ἐκ' ἐνθάδ',

Κύννορ

Vulcanus fecit scutum & magnum & solidum,
 Aptans manibus. quod quidem Iouis fortissimus filius
 Vibrabat firmiter, & in equestrem saliebat currum
 Similis fulguri patris Iouis caprigeri,
 Leniter uadens. cui auriga fortis Iolaus
 Biga conscensa direxit flexibilem currum. (nerua,
 Propè autè ipsis uenit dea faciem glaucam habens Mi
 Et ipsos uocans, uerba alata allocuta est:

Saluete Lyngei prosapia Teleclei.
 Nunc Iupiter fortitudinem uobis det beatis imperas,
 Et Cygnum interficere, & inclyta arma spoliare.
 Aliud autè tibi quoddà uerbū dicā, lōgè præstātiß. po-
 Quādo iam Cygnū dulci seculo priuaueris, (pulorū:
 Hunc quidē postmodum ibi relinquere, & arma illius.
 Ipse aut̃ hominū corruptorē Martē post terga seruas,
 Quando denudatum scuto ab ingenioso
 Oculis uideris, tum fauciato acuto ferro.
 Statim autem recedito. Quoniam tibi non fatale est,
 Neq; equos capere, neq; inclyta arma ipsius.
 Sic fata, in bigas ascendit diua dearum,
 Victoriā immortalibus manibus & gloriam habens,
 Celeriter. tunc iam utiq; generosus Iolaus,
 Terribiliter equis acclamauit. illi aut̃ ab increpatione
 Perniciter ferebāt celerē currū, puluerē faciētes cāpo.
 Quonīā ipsis uires immisit cæcios oculos habens Mi-
 Scutū concutiens. circumgemuit autè terra. (nerua,
 Illi autē simul procedebant, similes igni uel procelle,

Κύννος θ' ἰππόδαμος, καὶ ἄρως ἀνόρητος αὐτῆς.

Τῶν δ' ἵπποι μ' ἐπεὶ ὑπὲρ πάντας ἀλλήλοισιν

Οὔτε χέμισαν, περὶ δέ σφισιν ἄγνυτο ἡχώ,

Τὸν πρότερος προσέειπε βίη ἡρακλεείη·

350 Κύννε πέπορ, τί νυν νῶϊρ ἐπὶ χεῖτον ὠκέας ἵππων,

Ἀνδράσιρ οἵ τε πόνυ καὶ οἷζυος ἰδρῖες εἰμόν;

Ἀλλὰ παρέξ ἔχε δίφρον ἐνέουρ, ἡ δὲ λιγύθη

Εἶπε παρέξ ἰούει, τρηχίνα δέ τοι παρελαύνω,

Ες κούνα ἀνὰ ἡλ. ὃ γὰρ διναίμει τε καὶ αἰδοῖ

Τρηχίτος προβέβηκε, σὺ δ' εὖ μάλα οἶδα καὶ αὐτόν.

Τῷ γὰρ ὁπύας πᾶσιδα, θεμισγονόην λυανῶν περ.

Ω πέπορ, ὃ μὲν γὰρ τοι ἄρως θανάτοιο τελευτήν

Ἀρτίσει, εἰ δὲ νῶϊ συνοισόμεθα πολέμιζον.

Ἦσαν μὲν τε ἐφ' ἡμῶν καὶ ἄλλοτε περὶ νηλῶν

360 Εὐχεος ἡμετέρη, ὅθ' ὑπὸ πύλῃ ἡμαθόροντος

Ἀντίος ἔσθ' ἐμῶ μάχης ἄμοτον μενεαίνων.

Τρεῖς μὲν ἐμῶ ὑπὸ δαχρὶ τυπαῖς, πρέσαστο γαῖαν,

Οὐταμόνυ σάκειος, τὸ δ' ἑτέτρατον ἤλασα μηρόν,

Φαντὶ μόνει σπύδιωρ. Διὰ δ' ἡ μέγα σάκος αἶραξα.

Υρλυνὸς δ' ἐν λωϊνῇσι χαμαὶ πέσον, εὐχεος ὄρμη.

Εὐθά περ δὲ λωβητὸς ἐν ἀθανάτοισιν ἐτύχθη

Χόρσιρ ἐφ' ἡμετέρησι, λιπῶν ἐν ἄρα βροτόζοντα.

Ὡς ἔφατ', ὅθ' ἄρα λύννος ἐὺμελὴς ἐμενείνα,

Τῷ ἐπιπαθόμενος ἐχέμεν ὄρουσάματα ἵππων.

370 Δὴ τότε ἀπ' οὐπλυνῶν δίφρων θόρον αἰψ' ἐπὶ γαῖαν,

Γαῖς τε διὸς μεγάλῃ, καὶ οὐναλίῳ ἀνὰ ἡλ.

Ἠνίοχοι δ' ἐμπλήν ἔλασαν ἡκαλίτρεχας ἵππων.

Cygnus equorū domitor, Marsq; insatiabilis clamore.
 Istorum aut equi quidē posteaquā obuiantes adinuicē
 stridulē hinniuerunt, & circa ipsos frāgebatur sonit⁹,
 Istum prior affata est fortitudo Herculeæ:
 Heus Cygne, quid nobis prohibetis ueloces equos,
 Hominibus qui et laboris et ærumnarum periti sumus?
 Sed extrā habe bigas bene ornatas, & à uia
 Cede extrā eundo. Trachinam autem tibi uerbo,
 Ad Ceycem regē. Ille enim & potestate & uerecundia
 Trachinis præcellit. tu quoq; satis scis & ipse.
 Huius. n. uxorē habes natā, Themistonoē nigros oculos
 Heus tu, nō quidē. n. tibi Mars mortis finē (habētē:
 Arcebit, siquidem nos concurremus in conflictu.
 Iam equidem & ipsum dico aliquando expertum esse
 Lanceam nostram, quando in Pylo arenosa
 Contrarius stetit mihi in pugna insatiabiliter furens.
 Ter quidem à mea lancea percussus, incubuit terræ,
 Vulnerato scuto. quartò autem percussus crus
 Omni robore urgens, & magnum scutum disrupi.
 Pronus aut in puluerib. humi cecidit, lanceæ impetu,
 Atq; ita infamis inter immortales factus est
 Manibus ab nostris, relinquens spolia cruenta. (bat
 Sic dicebat. neq; Cygnus, bene peritus hastæ, cogita-
 Huic obtemperans cohibere bigam trahentes equos.
 Ac tunc à bene implicatis bigis desiliit statim ad terrā,
 Natusq; Iouis magni, & Martis regis.
 Aurigæ autem iuxta impulcrunt pulchrijubos equos.

Τῶν δ' ὑποσσομενῶν καταχίρει πῶς σὺρεῖα χθονί.
 Ως δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιοι
 Πέτραι ἀποβρῶνισιν, ἐπ' ἀλλήλαις ἢ πέσωσι,
 Πολλὰ ἢ Ἀργεὺς ὑψίκομοι, πολλὰ δέ τε πῶναι,
 Αἰγυροῖ τε ταυῦρροι οἱ ῥήγνυσται ὑπ' αὐτῶν,
 Ρίμφα λυλινδομενῶν, εἰς πεδίου δ' ἀφίκωνται.
 Ως οἱ ἐπ' ἀλλήλοισι πῶσιν, μέγα λυλῆγοντες.
 380 Πᾶσα ἢ μυρμιδόνων τε πόλις, λιλαίητ' ἰαωλκός,
 Ἀρκὴ τ' ἢ ἑλίκη, αἰνυμένη ποιεῖσθαι,
 Φωνῇ ὑπ' ἀμφοτέρων μεγάλ' ἰαχον. οἱ δ' ἀλαλκταί
 Θεῶν σὺν σῶσαν, μέγα δ' ἐκτυπε μιν τίετα βίη.
 Καδδ' ἀφ' ἀπ' ἐρανόθεν ψιάδας βάλεν αἵματοδάσαι,
 Σῆμα τιθεὶς πολέμοιο ἐπὶ μέγα θαλάσῃ παλίδι.
 Οἷος δ' οὐ βίας ὄρεος χαλεπὸς προϊδέσθαι
 Κάπερος χαυλιόδωρ, φρονέει ἢ θυμῷ μαχέσθαι
 Ἀνδράσι θηρσυντῆς, θῆγαι δέ τε λυνκὸν ὀδόντα
 Δοχμωθεὶς, ἀφρὸς ἢ περιτόμα ματιχόντι
 390 Λαίβεται, ὅσας δέ οἱ πυρὸς λαμπατῶντι εἰκλῆν,
 Ορθὰς δ' οὐ λοφίῃ φέρεται τείχεα, ἀμφὶ τε διαρῆν.
 Τῷ ἱκελὸς διὸς υἱός, ἀφ' ἱππέας θορὴ δίφρη.
 Ἡμὸς ἢ χλοερῷ λυανόπλοος κίχεται τέτληξ,
 Οἷον ἐφέρομενος θέρος ἀνθρώποισιν αἰδέσθαι
 Ἀρχεται, ὥτε πῶσις καὶ βρώσις θῆλυς ἔερσιν,
 Καὶ τε παννυμέριός τε καὶ ἡῶς χεῖρα ἀνδρῶν,
 Ἰδοὺς οὐκ ἀνοτάτω, ὅποτε χροῶ σείριος ἄρ.
 Τῆμος δὲ λῆγχοισι περὶ γλῶχες τελέθωσι,
 Τὸς τε θέρεα σείρουσιν, ὅτ' ὄμφανες ἀόλλοιται,

Horum aut irruentium pedib. substrepebat lata terra.

Ac ueluti quando ab alto uertice montis magni

Saxa defiliunt, & inuicem cadunt,

Et multe quercus alticome, multe & abietes,

Et populi extensis, radicibus rumpuntur ab ipsis,

Facile deuoluentibus, usq; dum ad planum perueniunt:

Sic illi inter sese concurrerunt, uehementer clamantes.

Omnis aut & Myrmidonum urbs, & inclyta Iolcus,

Et Arne, & Helice, & Anthea herbosa, (multu

clamore ab amboru ualde resonabant. illi aut cum tu

Mirando cōcurrerunt. Valde autē resonuit consultor

Et ab cœlo guttas deiecit cruentas, (Iupiter,

Signum faciens belli suo magnum audaci filio.

Qualis aut in conuallib. mōtis asper ad uidendū (dum

Aper curuos dentes habēs, furit aut animo ad pugnam

Cum uiris uenatoribus, acuit autem album dentem

Curuatus, spuma autem circa os mandenti

Stillat, oculi autem ipsi igni lucido assimilantur,

Erectas autem in dorso riget setas, & circa collum:

Huic similis Iouis filius, ab equestri defiliit curru.

Quando autē uiridi nigras alas habens sonora cicada,

Ramo insidens æstatem hominibus cantare

Incipit, cui & potus & cibus tener ros,

Etiam toto die & ab aurora fundit cantilenam,

Calore in grauissimo, quando corpus Sirius siccatur:

Tunc sanē in milijs cuspidulosa folia sunt,

Quæ estate seminant, uue cum subrubescunt:

- 400 Οἷα διάνυστος δῶκ' ἀνδράσι χάσμα καὶ ἄχθος,
 Τὸν ὥρην μαρναντο, πολὺς δ' ὀρυγματὸς ὀρώρει.
 Ως ἢ λέοντε δύο ἀμφὶ βῆμας ἑλᾶφοιο
 ἀλλήλοισι λωπτόντες, ἐπὶ σφείας ὀρμήσωνσι,
 Δαυὴ δέ σφ' ἱαχὴν, ἄραβός θ' ἄμα γίνετ' ὀδόντων,
 Ἡδ' ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι
 πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα λιλᾶζοντε μαχέδιον,
 Αἰγὸς ὀρεσινόμας, ἢ ἀχροτέρης ἑλᾶφοιο
 Πόντος, ἢ τ' ἐλάμασσε βαλὼν αἰετῆος ἀνὴρ
 ἰὼ ἀπὸ νουρῆς· αὐτὸς δ' ἀπαλῆσεται ἄλλῃ,
 410 Χώρα αἰδέειαι ἰὼν· οἱ δ' ὀτραλῆς οὐόησαν,
 Εὐρυμύως ἢ οἱ ἀμφὶ μάχην δριμύαν ἔθεντο·
 Ως οἱ λιευυγότες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρυσαν.
 Εὐθ' ἤτοι λύννος μὲν ὑπόβρυγός τις διὸς ὑὸν
 κτενέμεναι μεμαῶς, σάνε' ἐμβαλε χάλκεον ἔγχος.
 Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν, ὄρυτο ἢ δῶρα θείοιο.
 Ἀμφιτρωνιάδης ἢ, βίη ἡρακλεῆς,
 Μεσσηγὺς ἰόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἔγχυ' ἡμαρῶ
 Ἀνχονᾶ γυμνωθέντα θοῶς ὑπὸν ὄρθε γυνεῖν,
 Ἠλᾶσ' ἐπιπρατέως, ἀπὸ δ' ἄμφω ἰέροι τεύοντε
 420 Ἀνδροφόνος μελὶν· μέγα γ' ἰδούος ἐμπισι φῶτός.
 Ἡριπε δ' ὥς ὅτε τις δρυὸς ἤριπον, ἢ ὅτε πέτρῃ
 Ἠλίβατος, πληγείσα διὸς φερόντι ἰόραυνῶ.
 Ως ἔριπ', ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τούχαι ποικίλα χαλκῶ.
 Τὸν μὲν ἔπειτ' εἶπσε διὸς ταλαπαρδίης υἱός.
 Αὐτὸς ἢ βροτόλοισιν ἄρην προσιοῦντα δεκτύσας,
 Δαυὸν ὀρῶν ὄσοισι, λῆωρ ὡς σώματι λύρσας,

Cuiusmodi et Bacchus dedit hominib. læticiā et dolorē,
 Ea hora pugnabāt. uehemens autē tumultus excitaba-
 Ut autem leones duo circa interfectam ceruam (tur.
 Adinuicem irascentes, inter se corruunt,
 Rigidus autē ipsis clamor, strepitusq; simul fit dentiū:
 Aut ut uultures curuis unguibus, curuisq; rostris,
 Petra in alta ualde clangentes pugnant,
 Capræ in mōtib. pascentis gratia, uel syluestris ceruæ
 Pinguis, quam domuit sagittans uigorosus uir
 Sagitta ab neruo: ipse uerò uagatus est aliò, (runt,
 Loci imperitus existens. illi aut quā primū cognoue-
 Celeriter aut sibi pugnam acerbā pro ea susceperunt.
 Sic isti uociferantes adinuicem irruerunt.
 Ibi uidelicet Cygnus quidem præpotentis Iouis filium
 Interficere meditans, scutum percussit ferrea lancea.
 Neq; fregit æs, tuebantur autem dona Dei.
 Amphitryoniades autem, fortitudo Herculeæ,
 In medio et galeæ et scuti lancea longa
 Collum denudatum celeriter infra barbam
 Vulnerauit forti, et ambos incidit neruos
 Homicida fraxinus. magnum enim robur incidit uiri.
 Cecidit aut, ueluti quando aliqua quercus corrui, uel
 Aliū, percussū Iouis ardenti fulmine: (quando saxum
 Sic cecidit, eiq; circū sonuerunt arma uariiegata ferro.
 Illū quidē postea dimisit Iouis magnanimus filius. (uās,
 Ipse aut hominū corruptorē Martē progrediētē obser-
 Terribiliter intueēs oculis, leo tāquā corpus cōsecutus,

- Ος τε μάλ' οὐδυνέως ρινὸν ἱρατόροισι ὀνύχεσσιν
 Σχίσας, ὅτ' ἰ τάχιστα μελίφρονι θυμὸν ἀπύρρα.
 Εμμενέως δ' ἄρα γ' ἐκελαινὸν πίμπλαϊναι ἔτορ.
 430 Γλαυκιδίῳ δ' ὅσοις δεινὸν, πησυστάς τε καὶ ὤμους
 Οὐρῇ μαστιγῶν, ποσὶ γλάφει, καὶ τίς αὐτὸν
 Εἴη ἐς αὐτὰ ἰδὼν χεῖρ' ἐλθεῖν, καὶ δὲ μάχεσθαι.
 Τοῖος ἄρ' ἀμφιτρωνιάδης, ἀπόρητος αὐτῷ,
 Ἀντίος ἔσθ' ἄρμος, σὺν φρεσὶ θάρσος ἀέξων,
 Εσσυμένως, ὁ δὲ οἱ χεῖρ' ἔλθον ἤλυθεν, ἀχύνμενος ἰὼν.
 Ἀμφότεροι δ' ἰάχουσι, ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρεσσαν.
 Ως δ' ὅτ' ἀπὸ μεγάλης πέτρης πεπῶνες ὄρεσσαν,
 Μακρὰ δ' ἐπιβρώσκησεν ἠυλίνδετα, καὶ δὲ τεύχεα
 Ερχεται ἐμμεμαῖα, πάρος δὲ οἱ ἀντιβόλησεν
 440 Ὑψυλός, τῷ δὲ σωσθένειναι, σὺν θάμῃ ἰαχῇ.
 Τόσση δ' ἐμὴν ἰαχῇ φριτάρματος ἔλπιος ἄρως,
 Κεκληγὼς ἐπόρεσεν, ὁ δ' ἐμμακίῃς ὑπέδρατο.
 Ἀντὶν ἔλθον ἄρμος, ὄρεμνὴν αἰγίδ' ἔχων.
 Δανά δ' ὑπόδρα ἰδὼν ἔπειτα πτόρεντα προσκύνει.
 Ἀρεῖ, ἐπίχρ' ἐμὸς ἱρατὸρ' ὄν, καὶ χεῖρας ἀάπτει.
 Οὐ γάρ τοι θέμις ἐστὶν ἀπὸ ἠλυτὰ τέύχεα δύναι.
 Ἡρακλῆα ἱεῖναντα, Διὸς θραυκαρφίδιον υἱόν.
 Ἀλλ' ἄγε πάῃ μάχης, μή δ' ἀντίος ἴσας' ἐμείο.
 450 Ως ἔφατ'· ἀλλ' ὃ πείθ' ἄρειος μεγαλήτορα θυμόν.
 Ἀλλὰ μὲν ἰάχων, φλογὶ ἱκελὰ τέύχεα πάλλων,
 Καρπάλιμος ἐπόρεσε βίην Ἡρακλῆην,
 Κακῆζόμενα μίμῃς, καὶ ῥ' ἐμβαλε χάλκῳ ἐγχείας,
 Σπάρ-

Qui & ualde accuratè pellem tenacibus unguibus
 Scindens, quàm celerrimè dulcem animam abstulit.
 Constanter autem utiq; nigrum ipsius impletur cor.
 Ignis aut intuēs oculis terribiliter, & latus & hume-
 Cauda uerberans, pedib. fodit: neq; aliquis ipsum (ros
 Toleraret contrà aspiciens propè ire, neq; pugnare.
 Talis utiq; Amphitryoniades, insatiabilis clamore,
 Obuius stetit Marti, in mentibus audaciam augens
 Celeriter. ille autem ipsi propè uenit, dolens corde.
 Ambo autem uociferantes, adinuicem irruerunt.
 Quē admodū autem, quādo ab magno saxū cacumine
 Longeq; defiliens uoluitur, & fragor (corruens,
 Venit subito ingens, rupes autem ei obsistit
 Alta, cui iam confertur, ibi ipsum retinet: (Mars
 Tanto quidem ille sonitu grauans currum perniciosus
 Vociferans irruit. ille autem ineffabiliter excepit.
 Sed Minerva filia Iouis capriferi,
 Obuia uenit Marti, tenebrosū scutū habens. (ta est:
 Grauitè aut ac tōrñè aspiciēs, uerbis uolucris. allocu-
 O' Mars, retine impetū fortem, & manus intāgibiles.
 Non enim tibi fas est inelyta arma spoliare,
 Herculem interficientem, Iouis audacicordem natum.
 Sed eia, cessa à pugna, neq; obuius sta mihi.
 Sic ait. sed non persuasit Martis magnanimū animum:
 Sed ualde clamans, flammæ similia arma uibrans,
 Celer irruit fortitudini Herculane,
 Interficere conans, & iaculatus est ferream lanceam,

Cele-

- Σπέρχον, παιδὸς ἐς ἑστέων περὶ τεθναῶτες,
 Εὐσάνει μεγάλῳ, ἀπὸ ᾗ γλαυκῶπις ἀβλήν
 Εὐχέος ὀρμὴν ἔτραπ', ὀρεξαμένη ἀπὸ δίφρου.
 Δρυμὸν δ' ἄρ' ἐν ἄχος εἶλεν, ὄρνυσάμενος δ' ἄορ ὄξυ.
 Εἰσὺν' ἐφ' ἥρα κλεῖ ἱερὰ ὀρόφρονι, τὸν δ' ἐπιόντα
 Ἀμφίρρυνι ἰάδης δαυτῆς ἀνόρκτος αὐτῆς,
 460 Μῆρόν γυμνωθέντα σάκους ὑπὸ δαιδαλίοιο
 Οὐτάδ' ἐπιπρατίως, διὰ ᾗ μέγα σάκος ἄραξε
 Δύρατι νωμήσαν, ἐπὶ ᾗ χθονὶ κέδδαλε μίαν.
 Τῷ ᾗ φόβος καὶ δαῖμος εὐτροχὸν ἄρμα καὶ ἵππους
 ἤλασαν αἰψ' ἐγγὺς, καὶ ἀπὸ χθονὸς σὺνυαδείης
 Ες δίφρον θῆκαν πολυδαίδαλον, αἶψα δ' ἐπαῖα
 Πηχες μαφιετίλῳ, ἵνοντο ᾗ μακρὸν ὄλυμπον.
 Υἱὸς δ' ἀλκμήνης καὶ λυδάλιμος ἰόλαος,
 470 Κύνουρ συλήσαντες ἀπ' ὤμων τσίχρα καλὰ,
 Νέουσιν, αἶψα δ' ἐπεῖα πόλιμ τραχινὸν ἵκοντο
 Ἰπποῖς ὠκυπόδιοι, ἀτὰρ γλαυκῶπις ἀβλήν
 Εξίκετ' ὕλμπόν τε μέγαν, καὶ δαίματα παῖρος.
 Κύνουρ δ' αὖ λυξὴ θάπην, καὶ λαὸς ἀπάγων,
 Οἱ ῥ' ἐγγὺς ναίων πόλιος ἑλατὺ βασιλῆος,
 Ἀνθλῶ, μυρμιδόνων τε πόλιμ, ἑλατὺν τ' ἰαωλῶν,
 Ἀρλῶν τ' ἡδ' ἐλίκῳ, πολλὸς δ' ἠγέρετο λαὸς,
 Τιμῶντες ἑνὴν, φίλον μακαρέος θεοῖσι.
 Τῷ ᾗ τάφον καὶ αἶμ' αἰδὲς ποίησεν αἵμαρες,
 Οὐδρῶ χεμερῶ πλήθων, τῶς γὰρ μιν ἀπόλλωρ
 Λυτοῖδης ἤνωξ', ὅτι ῥα ἑλατὰς ἐναΐόμβας
 480 Οὔτις ἄγοι πυθοῖδι, βίη σύλασσε δοκόνων.

Celerem, filio suo iratus pro mortuo,
 In scutum magnum. sed oculos glaucos habens Pallas
 Hastilis impetum auertit, deflectens à biga. Cacutum
 Acerbus aut Martem dolor cepit. extrahens aut enseni
 Irruit in Hercule, animo fortissimū. at illū aduenientem
 Amphitrioniades, graui insatiabilis clamore,
 Femur denudatum scuto ab ingeniose facto
 Vulnerauit fortiter, et magnum scutum perfregit
 Lancea diuisum, et in terram deiecit mediam. (equos
 Illi aut Pavor et Terror bonas rotas habentē currū et
 Impulerūt statim propē, et ab terra latas vias habente
 In currum posuerunt sabrefactum: statimq; postea
 Equos flagellauerūt, et peruenerūt in longū Olympū.
 Filius autem Alcmenæ, et inclytus Iolauus,
 Cygnum spoliantes ab humeris arma pulchra, (nerūt
 Recesserunt: statimq; postea urbē ad Trachinā perue-
 Equis uelocibus. sed glaucis oculis prædita Minerva
 Exiuit ad Olympum magnum, et domos patris.
 Cygnum uerò Ceyx sepeliuit, et populus infinitus,
 Qui propē habitabant urbes inclyti regis,
 Athen, Myrmidonumq; urbem, et inclytam Iolcum,
 Arnenq; atq; Elicē. multus aut cōgregatus est populus,
 Honorātes Ceycem, charū beatis dijs. (rus torrens,
 Illius aut sepulchrū et monumētū inuisibile fecit Anan
 Imbre hyemali abundans. sic enim ipsum Apollo
 Latonæ filius iussit, quoniam inclytas hecatombas
 Quicumq; duceret ad Pytho, ui spoliabat, insidians.

Τῆς ἀσιόδου ἡ ἀρχὴ ἐν τῷ δὲ καταλόγῳ φέρεται
 μέχρι τρίτων καὶ σ. ὑπώπυσκε ἢ ἀεισοφαίης, οὐχ ἐν
 λιωμαίνος, ἀλλὰ τις ἑτέρος γραμματικὸς, ὡς ἐκ τῆς
 αὐτῆς ἡσιόδου, ἀλλ' ἑτέρου τινὸς τῶν ὁμηρικῶν ἀσιόδων
 μιμήσασθαι προαιρουμένη. μετακλῆς ἢ ὁ ἀθηναῖος
 γνήσιον μὲν οἶδε τὸ ποίημα. ἄλλως ἢ ἐπιτιμᾷ τῷ ἡσιό-
 δῳ. ἄλογον γὰρ φησι, ποιῆν ἡφαιστον τοῖς τ' μητροῖς
 ἐχθροῖς ὅπλα παρέχοντα. ἀπολλώνιος ἢ ὁ ῥόδιος ἐν
 τῷ γ. φησὶν αὐτὴ εἶναι, ἐκ τε τῆς χαρμηλῆρος, καὶ ἐκ
 τῆς τὸν ἰόλαον ἐν τῷ καταλόγῳ σύρσκαρ, ἡνιοχῆνται
 τῷ ἡρακλεῖ. ὡσαύτως ἢ καὶ σπείχορός φη-
 σιν, ἡσιόδου εἶναι τὸ
 ποίημα.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΗΣΙΟ-
 ΔΟΥ ΑΣΙΟΔΟΥ.

Huius Aspidis principiū in 4. Catalogo dicitur usq;
 aduersum 50, & 200. Sufficatus est aut Aristophanes,
 non comicus ille, sed quidam alius grammaticus, non
 esse ipsam Hesiodi, sed alterius cuiusdam, qui Homeri-
 cum scutum imitandum sibi delegerit. Megacles autem
 Atheniensis, legitimum poema agnoscit: sed alioquin
 reprehendit Hesiodū: absurdum enim esse, facere Vul-
 canum matris hostibus arma præbentem. Apollonius
 autē Rhodius in 3. dicit, ipsius esse, & ex stylo, & quod
 Iolæus in Catalogo inuenitur aurigans Herculi. Iti-
 dem & Stefichorus dicit Hesiodi esse
 hoc poema.

FINIS ASPIDIS
 Hesiodi.

HE-

Η ΣΙΟΔΟΥ ΘΕΟ- ΓΟΝΙΑ.

ΟΥΣ ΑΩΝ ἑλικωνιάδων ἀρχαίμεθ,
 αἰδέσθαι,
 Αἰθ' ἑλικωνος ἔχουσιν ὄρεσ μέγα τε,
 ἱερόν τε (ἀπαλοῖσιν
 Καί τε πορὶ ἑρλύνων ἰοειδέα πόντος
 Ὀρχοῦνται, καὶ βωμόν ὄριον ἑρλύνωνος.
 Καί τε λαισάμεναι τέργνα χροά τόρμυσοιο,
 Ἡἵππα ἑρλύνων, ἡ ὀλμεῖς ἱερόιο,
 Αἰροῦσιν ἑλικωνοῖν χορὸς ἐντοπιήσαντο,
 Καλὸς, ἡμορρόντας, ἐπερρώσαντο ἡ πωσίμ.
 Εὐθὺν ἀπορνήμηναι, ἡ ἐκλυμμέναι ἡ ἐν πολλῇ,
 20 Εὐνύχαια θεῖον, περικαλλέα ὄσαν ἱεῖσαι,
 Ὑμνοῦσαι δία τ' αἰγίοχον, καὶ πότνιαν ἥρην
 Ἀργείην, χρυσόισι πεδίλοις ἐμβεβαῖαν,
 Κέρην τ' αἰγίοχοιο Διὸς γλαυκῶπιρ ἀθλίην,
 Φοῖβόν τ' ἀπόκλωνα, καὶ ἄρτεμιρ ἰοχέαιραν,
 Ἡδὲ ποσειδάωνά γαίόχον ἐντοσίγαιον,
 Καὶ θέμιρ αἰδοίην, ἑλικοβλέφαρόν τ' ἀφροδίτην,
 Ἡβην τε χρυσοστέφανον, καλλίην τε διώνην,
 Ἡώ τ' ἡλιόρ τε μέγαν, λαμπράν τε σελλύνην,
 Λητώ τ' ἰάπετόν τε, ἰδὲ ἑρόνον ἀγνυλομήτιν,
 20 Γαῖάν τ' ὠκεανόν τε μέγαν, καὶ νύκτα μέλαιναν,
 Ἀλλωρ τ' ἀθανάτων ἰσθρόν γένος, αἰσὺν ἰόντων.
 Αἰνὺ ποθ' ἡσίοδον καλλίην ἐδίδαξαν αἰοιδίην,

HESIODI DEO- RVM GENERATIO.

vsq; Heliconiades incipiamus canere,
Quæ Heliconem tenent, montem ma-
gnumq; diuinumq;

Et circa fontem nigrum pedib. teneris

Saltant, aramq; præpotentis Saturnij.

Atq; abluta tenero corpore Termesi,

Aut equi in fonte, aut in Holmio sacro,

Summo in Helicone choreas duxerunt,

Pulchras, amabiles, fortiterq; tripudiarunt pedibus.

Inde concitata, uelata ære multo

Noctu incedebat, perpulchrâ uocē emittētes: (nonem,

Qua celebrēt Iouēq; ægida tenētem, et uenerādam Ju-

Argiuam, aureis calceamentis incedentem: (neruam:

Filiamq; Aegiochi Iouis, cæruleos oculos habentem Mi

Auguremq; Apollinem, & Dianā sagittis gaudentem,

Atq; Neptunum terram continentem, terræ motorem:

Et Themis uenerandam, & obtortas palpebras habentem Venerem,

Hebenq; aurea corona decorā, formosamq; Dionem,

Auroramq; Solemq; magnum, splendidamq; Lunam,

Latonamq; Iapetumq; ac Saturnum uersipellem,

Terramq; Oceanumq; uastum, & Noctem atram,

Aliorūq; immortalū sacrū genus semper existentium:

Quæ olim Hesiodum pulchrum docuerunt carmen,

i Agnos

Αγας ποιμαίνονθ' ἐλεηῶνος ὑπὸ ζαθέου.

Τόν τε δέ με πρότις αἰθερὶ πρὸς μῦθον ἔειπον,

Μῦσαι ὀλυμπιάδες, ἑῷ δὲ Διὸς αἰγιόχοιο·

Τοιμὸν ἄχαιοι, ἡμῶν ἐλέγχεα, γαστέρες ὄρου,

Ἰδμεν ψυδία πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα·

Ἰδμεν δ' οὐτ' ἐβέλωμεν, αἰετὴν μὲν μυθήσασθαι.

ὣς ἔφασαν ἑῷ μεγάλῳ Διὸς, ἀρτίεπαυ·

80 Καὶ μοι σκῆπτρον ἔδωκεν, δάφνης ἐριθυλῆος ὄζον,

Δρέψασθαι θεστόν, ἐνέπνευσαν δέ μοι αὐδῶν

Θέλω, ἵνα ἡλύσοιμι τὰτ' ἐοσόμηναι πρὶτ' ἰόντα.

Καὶ με κέλονθ' ὕμνῳ μακάρων γένος αἰὲν ἑόντων.

Σφᾶς δ' αὐτὰς πρῶτόν τε καὶ ὑσθρόν αἶψα κείδαν.

Ἀλλὰ τί μοι ταῦτα περὶ Δρυῶν ἢ περὶ πέτρῳ;

Τῶν μακάρων ἀρχώμεθα, τὰ δὲ πατρὶ

Ἵμνῶσαι, τέρπῃσι μέγα νόον ἐντὸς ὀλύμπου,

Ἐἰρῶσαι τὰτ' ἰόντα, τὰτ' ἐοσόμηναι, πρὶτ' ἰόντα,

Φωνῇ ὁμυρῶσαι. τῶν δ' ἀνάμαρτος ῥέα αὐδῶν

40 Ἐκ στομάτων ἡ δᾶϊ, γελᾶ δέ τε δώματ' αἰσῶν

Ζηνὸς ὀρεγδύποιον, θεῶν ὅπῃ λαιρῶσι

Σκιδναμόν, ἡχῇ δ' ἡμῶν νιφόεντος ὀλύμπου,

Δώματ' αἰσῶν ἀθανάτων, αἰδῶ δ' ἄμβροτον ὅσαν ἰεῖσαι,

Θιῶν γένος αἰδοῖον πρῶτον ἡλείσσειν αἰοδῶν,

Ἐξ ἀρχῆς, ὅς γαίᾳ καὶ ἔρᾳ σὺν ἑνὶ ἐτιήτῳ,

Οἳ τ' ἐκ τῶν ἐγγόνων θεοὶ Δωτῆρες ἑών.

Δούτῳ αὐτὲ Ζηνᾷ, θεῶν πατέρ, ἡ δὲ ἡ ἀνδρῶν,

Ἀρχόμενα δ' ὕμνῳσι θεῶν, λήγῃσι τ' αἰοδῶν,

Ὅσον ῥέτατος ἐστὶ θεῶν, ἡρώτι τε μέγιστος.

Agnos pascentem Helicone sub diuino.

Hoc autem me primum deæ sermone compellarunt,

Musæ Olympiades, filię Iouis Aegiochi: (lutt,

Pastores in agris pernoctantes, mala probra, uētres uē-

Scimus mendacia multa dicere ueris similia:

Scimus etiam, si uoluerimus, uera loqui.

Sic dixerunt filię Iouis magni, ueridicæ:

Et mihi sceptrum dederunt, lauri peruiridis rāum;

Decerpendum diuinū. inspirarūt insuper mihi uocem

Diuinam, ita ut audirem tam futura, quā pręterita:

Et me iubebāt celebrare beatorū genus sempiternorū,

Se uerō primō semper decantare.

Sed quō mihi hæc circa quercum, aut circa petram?

Ergo Musas ordiamur, quæ Ioui patri

Canendo oblectant magnum animum in Olympo,

Memorantes et pręsentia, et futura, et pręterita,

Voce concinentes. illarum uerō indefessa fluxit uox

Ab ore suauis. ridet autem domus patris

Iouis ualde tonantis, earum uoce florida

Dispersa: resonant uerō uertices niuosi Olympi,

Domusq; cœlitū. hæc uerō immortalē uocem emittētes,

Deorū genus uenerandū in primis celebrāt cantilenā,

Ab exordio, quos Tellus et Cœlum latum genuerunt,

Quiq; ex his prognati sunt dii, dātores bonorum.

Secundō rursus Iouē, deorū patrē, atq; etiā uirorum,

Incipientesq; laudant deæ, et finiunt carmen,

Quā sit præstāntissimus deorū, et imperio maximus.

- 50 Αὖτις δ' ἀνθρώπων τε γόνος, ἱερὰ δ' ὄρωρ τε γιγάντων,
 ὕμνῳσαι, τέρπαισι διὸς νόον ἐντὸς ὀλύμπου,
 Μῦσαι ὀλυμπιάδες, λῆραι διδὸς αἰγιόχοιο,
 Τὰς ἐν πειρήῃ ἱερὸν δὴ τέκε πατρὶ μιγάσας
 Μνημοσύνης, γουνοῖσιν ἐλσυνθῆρες μεδέεσας,
 Λησμοσύνην τε ἱακίῳ, ἄμπαυμά τε μόρμυράων,
 Ἐννία γὰρ οἱ νύκτας ἐμίσγετο μετίστα ἴσους,
 Νόσφιρ ἀπ' ἀθανάτων ἰδὼρ λέχος εἰσαναβαίνων.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐνῆαντὸς ἔλυ, περὶ δ' ἐτραπορ ὦραι
 Μελιῶν φθινόκτων, περὶ δ' ἡμᾶτα πόλλ' ἐτελείδην,
- 60 Ἡδ' ἔτι κ' ἐννία λῶσας ὁμόφρονας, ἥσιρ αἰοιδῆ
 Μέλлетαι, ἐν σῦβασιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχουσας,
 Τυτθὸν ἀπ' ἀπροτάτης ἱορυφῆς νιφόρηντος ὀλύμπου,
 Εὐβάσφιρ λιπαροὶ τε χοροὶ, καὶ δῶματ' αἰαλά,
 Παρ δ' αὐτῆς χάριες, καὶ ἱμῶρος, οἷα ἔχουσιν,
 Ἐρ θαλίης ὄρατ' ἐν ᾗ διὰ σόμα ὕσαν ἰῶσαι
 Μέλποσθαι, πάντων τε νόμους, καὶ ἔθια λεδναὶ
 Ἀθανάτων ἡλείουσι, ἐπύρατον ὕσαν ἰῶσαι.
 Αἱ τότε ἴσαν πρὸς ὀλυμπον ἀγαλλόμεναι ὅπ' αἰαλῆ,
 Ἀμφοσὶν μολεπῆ, πόρ' δ' ἱαχε γαῖα μέλαινα,
- 70 ὕμνῳσαις ὄρατ' ὅς τ' ἐπὶ ποσσὶν ὑπὸ δῶκος ὀρώρεα,
 Νηιομώων πατέρ' εἰς θῆρ, ὃ δ' ἔρανω ἐμβασιλόνει,
 Ἀντὸς ἔχωρ βροντῆν, ἥδ' αἰθαλόοντα ἱόραυνον,
 Καρτεῖ νικῆσας πατέρα ἱρόνον, σὺν δ' ἔκαστα
 Ἀθανάτοισι μετέταξεν ὁμῶς, καὶ ἐπέρραδε τιμὰς.
 Ταῦτ' ἄρα μῦσαι ἄεθλον, ὀλύμπια δῶματ' ἔχουσας,
 Ἐννία θυγατέρις μεγάλα διδὸς ἐκγεγαῖαι·

Porro & hominum genus, fortiumq; gigantum
 Celebrantes oblectant Iouis mentem in Olympo,
 Musæ Olympiades, filiae Iouis ægida habentis:
 Quas in Picria Saturnio peperit patri mixta
 Memoria, fertilitati Eleutheris imperans:
 Obluionemq; malorum, & solatium curarum.
 Nouem enim ei noctes mixtus est prudens Iupiter,
 Scorsim ab immortalib. sacrum lectum conscendens.
 Sed cū iā annus exactus, circūuoluta uerò esset tēpora
 Mensium decrescantium, diesq; multi transacti essent,
 Ipsa peperit nouem filias concordēs, quibus carmen
 Curæ est in pectoribus securum animum habentibus,
 Paululum à summo uertice niuosi coeli:
 Vbi ipsis splendidiq; chori, & ædes pulchræ.
 Iuxta uerò eas Gratiæ & Cupido domos habitant,
 In conuiujs: amabilemq; per os uocem emittentes
 Canunt, omniumq; leges, & mores pudicos
 Immortalium celebrant, amabilem uocem emittentes.
 Iste tum ibant ad Olympum, lætæ uoce pulchra
 Immortali cantilena. undiq; uerò resonabat terra atra
 Canētib. hymnos, iucūdu uerò à pedib. strepitus exci-
 Proficiscētū ad patrē suū, qui cœlo imperitat, (tabatur
 Ipse habens tonitru, atq; candens fulmen,
 Strenuē uictō patre Saturno, bene autem singula
 Immortalibus disposuit simul, & indixit honores.
 Hec sanè Musæ caneant, cœlestes domos tenentes,
 Nouem filiae, magno è Ioue progeneræ:

Κλαῖω τ', οὐτίρπητε, θάλαά τε, μελπομένο τε,
Τόρψιχόρη τ', ὄρατώ τε, πολύμνιά τ', ἔραυία τε,
Καλλόπην θ', ἥδε προφορέϊάτη ἐστὶν ἀπασέων.

80 Ἡ γὰρ καὶ βασιλεῦσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀκηδῆ,
Ὅρ τινα τιμήσας διὸς ἑῶναι μεγάλοιο,
Γαστόμερόν τ' ἐσιδῶσι διοτρεφίῳ βασιλῆων.
Τῷ μὲν ἐπὶ γλώσῃ γλυκὸν χεῖσιν αἰοδῶν,
Τῷ δ' ἐπ' ἐν σώματος ῥῆα μέλιχα. οἱ δὲ νηλαοὶ
Πάντες ἐς αὐτὸν ὀρώσι, διακρίνοντ' αἰμίττας
ἰθένοι δίκησι. ὁ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύων,
Αἰψά τε καὶ μέγα νῆνος ἐπισταμένως λατῆπαισι.
Τῦνεα γὰρ βασιλεῖς ἐχέφρονες, ὅννεα λαοὶς
Βλαπτομένοισι ἀγορεύει μετ' ἀτροπα ὄργα τελευτῶν.

90 Ρηϊδίως μαλακοῖσι παρὰ φάμενοι ἐπέεσσιν.
Ερχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ θεὸν ὥς, ἰλάσκειται
Αἰδοὶ μελιχίῃ, μετὰ δ' ἢ πρέπει ἀγχομένοισιν,
Οἷα τοι μυσάων ἰσθρὴ διοσις ἀνθρώποισιν.
Επὶ γὰρ μυσάων καὶ ἐκβολὰ ἀπόλλωνος,
Ἀνδρες αἰοδοὶ ἴασιν ἐπὶ χθόνα, καὶ λιθαρισταί.
Επὶ δ' αἰὸς βασιλεῖς. ὁ δ' ὄλητος, ὅρ τινα μῦσαι
Φιλοῦνται. γλυκὸν οἱ ἀπὸ σώματος ῥῆα αὐδῆ,
Εἰ γὰρ τις καὶ πῶτος ἔχωρ, νεοκηδῆ θυμῷ
Ἀῖσται ἑραδίην ἀπαχήμενος, αὐτὰρ αἰοδὸς

100 Μυσάων θοράπῃ καὶ πρὸς τῶν ἀνθρώπων.
Υμνήσῃ, μάκαράς τε θεὸς, οἱ ὄλητον ἔχουσιν,
Αἰψ' ὅγε δυσφρονέων ἐπιλήθεται, ἥδε τι κηδῶν
Μίμνηται, ταχέως δ' παρ' ἑταρπείῃ θῆρα θεάων.

Χαίρει

Clioq; Eratpeq; Thaliaq; Melpomeneq;
 Terpsichoreq; Eratoq; Polymniaq; Vraniaq;
 Calliopeq; hæc autem excellentissima est omnium.
 Hæc enim et reges uenerandos comitatur,
 Quemcunq; honoraturæ sunt Iouis filie magni,
 In lucem editū, et aspexerint à Ioue nutritorū regū;
 Huic quidem super linguā dulcem fundūt cantilenam,
 Huius uerba ex ore fluunt blanda: ceterum populi
 Omnes ad ipsum respiciunt, discernentem ius
 Rectis iudicijs. hic autem tutò canteq; loquens,
 Statim etiam magnam contentionem scite dirimit.
 In hoc enim reges prudentes, quod populis
 Damnum inferētib. in foro uicissitudinem rerū faciunt,
 Facile mollibus appellantes uerbis.
 Incedētem uerò per cœtū populi deum ueluti, placant
 Reuerētia blanda. eminet uerò inter ipsos cōgregatos
 Tale Musarum ingens munus hominibus.
 A' Musis etenim, et eminus feriente Apolline,
 Viri cantores sunt super terram, et citharædi:
 Ex Ioue uerò reges. ille uerò beatus, quemcunq; Musæ
 Amant, suauis ei ab ore fluit uox.
 Quod si. n. quis luctum habēs, recēti dolore saucio ani-
 Tristetur, animo dolens, ceterum poeta (mo
 Musarum famulus res claras priscorum hominum
 Laudib. uoxerit, beatosq; deos qui Olympū incolunt,
 Statim hic rerū animū eius molestatiū obliuiscitur, nec
 Mēinit, qn citò deflexerūt cū aliò dona dearū. (dolorū

Χαίρει τέκνα διός, δότι δ' ἰκρόσαςαν αἰετὸν.
 Κλαίτε δ' ἀθανάτων ἰδὼν γένος, μὴν ἰόντων,
 Οἱ γὰρ ἐξεγούοντο, καὶ ὕραν ἀσφρόντες,
 Νηΐες καὶ ἀνοφρύς, ἥς θ' αἰμυρὸς ἐτρεφε πόντος.
 Εἶπατι δ' ὡς ταπρῶτα θεοὶ καὶ γαῖα γούοντο,
 Καὶ ποταμοὶ, καὶ πόντος ἀπείρως, οἰδμασι θύων,
 110 Ἀγρὰ τε λαμπιτόνῃα, καὶ ὕρανὸς σὺν ὧς ὑπέρθεν,
 Οἳ τ' ἐκ τῶν ἐγγούοντο θεοὶ, δωτῆρες ἰάων.
 Ως τ' ἄφρονος διόσαντο, καὶ ὡς τιμὰς διέλοντο,
 Ἡδὲ καὶ ὡς ταπρῶτα πολὺπλυχον ἔχον ὀλύμπου.
 Ταῦτά μοι ἴσσιτε μῦσαι, ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι
 Εξ ἀρχῆς, καὶ ἔπαθ' ὅ, τι πρῶτον γούετ' αὐτῶν.
 Ἡ τοι μὲν πρῶτισμα χάος γούετ', αὐτὰρ ἔπατα
 Γαῖ' ἀνρύσφρονος, πάντων ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
 Ἀθανάτων, οἱ ἔχουσι καὶ ἡνιόχοντος ὀλύμπου,
 Τάρταρά τ' ὑπέρσταντα μυχῷ χθονὸς στυγροδείης.
 120 Ἡ δ' ὄρος, ὅς ἐκάλυπτο σὺν ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Λυσιμέλεις πάντων τε θεῶν, πάντων τ' αἰθρώπων,
 Δάμναται σὺν γῆβοσι νόον καὶ ἐκίφρανα βυλὸν.
 Ἐκ χάος δ' ὄρεβός τε, μέλαινά τε γῆς ἐγγούοντο.
 Νηΐες δ' αὐτ' αἰθήρ τε καὶ ἑμῖρα ἐξεγούοντο,
 Οὓς τότε λυσσάμεν' ὄρεβ' ἀφιλότασι μιγῆσα.
 Γαῖα δέ τοι πρῶτον μὲν ἐγένετο ἴσον ἑαυτῇ
 Οὐρανὸν ἀσφρόνθ' ἵνα μιν περὶ πάντα καλάνηται,
 Ὅφρ' ἂν μακάριοι θεοὶς ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ.
 Γένατο δ' ἕρεια μακρὰ, θεῶν χαρίεντας σὺν αἰῶσι
 130 Νημφῶν, αἱ γαῖαισι δ' ἕρεια βροχέοντα.

Saluete nate Iouis, date uerò amabilem cantilenam,
 Celebrate quoq; immortalium diuinum genus, semper exi
 Qui Tellure prognati sunt, et Caelo stellato, (stentium:
 Nocteq; caliginosa, quos item salsus nutriuit Pontus.
 Dicite insuper ut primum dii et terra fuerint,
 Et flumina et pontus immensus, estu feruens,
 Astraq; fulgentia, et coelum latum supernè,
 Et qui ex his nati sunt dii, datores bonorum.
 Utq; opes diuiserint, et quo honores distinxerint, (lu.
 Atq; quo primum multis implicatum sphaeris tenuerint coe
 Haec mihi dicite Musae, coelestes domos inhabitantes
 Ab initio, et dicite quod nam primum fuerit illorum.

Primo omnium quidem Chaos fuit, at deinde
 Tellus lato pectore praedita, omnium fundamentum solidum
 Immortaliū, qui tenet iuga niuosi Olympi, (semper
 Tantaraq; tenebricosa in recessu terra spaciöse:
 Atq; amor, qui pulcherrimus inter immortales deos,
 Soluens curas et omnium deorum, et omnium hominum,
 Domat in pectoribus animum, et prudens consilium.
 Ex Chao uerò Erebusq; nigraq; Nox editi sunt.
 Nocte porro tam Aether quam Dies prognati sunt:
 Quos peperit, ubi concepisset Erebo amore mixta.
 Terra uerò primum quidem genuit parem sibi
 Coelum stellis ornatum, ut ipsam totam obteget,
 Vique esset beatis dijs sedes tuta semper.
 Genuit praeterea montes altos, dearum gratas speluncas
 Nympharum, quae habitant per montes concauos.

Η δὲ καὶ ἑτρώγετο πέλαιος τέκνον οἰσμάτι ἔδομ
 Πόντορ, αἰτάρ φιλότιτος ἐφίμερν, αὐτὰρ ἔπειτα
 Οὐρανῷ σὺνθεῖσα, τίη' ὠκεανὸν βαθυδίπλυν,
 Κοῖον τε, λιβαῖον δ' ὑπόριον ἅπ' ἱαπετόρ τε,
 Θάαν τε, ρείαν τε, θέμιρ τε, μηχανοσιώνη τε,
 Φοῖβλιν τε χρυσοσέφανον, τυθυὸν δ' ὄραταν λῆν.
 Τὲς ἧ μίθ' ὀπλότατος γούετο λιρόκος ἀγκυλομάτις,
 Δανότατος παῖδων· θαλάρῳ δ' ἤχθηρε τοκῆα.
 Γένετο δ' αὖ λύνκλωπα, ὑπόρβιον ἦτορ ἔχοιτας.
 140 Βρόντην τε, σφόδρην τε, καὶ ἀργὴν ὀβριμάθυμον·
 Οἱ ζηνὶ βροντήν τ' ἔδρασαν, τούξαν τε λιβαυρόν.
 Οἱ δὲ τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν,
 Μῦθος δ' ὀφθαλμὸς μέσῳ ἐπέκειτο μετώπῳ.
 Κύνκλωπι δ' ὄνομ' ἦσαν ἐπώνυμον, ὅν κ' ἄρα ἀφῆκε
 Κυνλοτόρης ὀφθαλμὸς ἐὼν ἐνέκειτο μετώπῳ.
 Ἰχὺς τ' ἡ δὲ βίη, καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ὄργοις.
 Ἄλλοι δ' αὖ γαῖης τε καὶ ἕραν ἔξιγόνοντο
 Τραῖς παῖδες μεγάλοι καὶ ὀβριμοί, καὶ ὀνομαστοί,
 Κότῆος τε, βριαρείως τε, γύγης δ' ὑπόρβανκ τίηκα.
 150 Τῶν ἐνατόν μὲν χεῖρες ἅπ' ὤμῳρ αἶσαντο,
 Ἀπλάστοι, λιπαρὰ δ' ἐνάσσω περτύνοντα
 Ἐξ ὤμῳρ ἐπέφυγον, ἐπεσσι βαροῖσι μέλεισιν.
 Ἰχὺς δ' ἅπλαιος, λιρατόρ, μεγάλῳ ἐπὶ ἔδρῳ.
 Οἶοι γὰρ γαῖης τε καὶ ἕραν ἔξιγόνοντο,
 Δανότατοι παῖδων, σφετέρῳ δ' ἤχοντο τοκῆι
 Ἐξ ἀρχῆς, καὶ τῶν μὲν ὅπως τις πρῶτα γούοιτο,
 Φαῖντας ἀποκρύψασκε, καὶ ἐς φάος ἐκ κήτους,

Alij etiā infrugiferū pelagus peperit unda cōcitatum
 Pontum, absq; amore suavi, ceterum deinde
 Cælo concūbens, peperit Oceanū profundos uortices.
 Cœumq; Creūq; Hyperionēq; Iapetumq; (habentē,
 Theamq; Rheamq; Theminq; Mnemosynēq;
 Phœbenq; aurea corona insignē, Tethynq; amabilem.
 Hos uerò post natu minimus natus est Saturnus uaser,
 Acerrimè inter liberos, floridū aut odio prosequabatur
 Porro genuit et Cyclopes magnū cor habētes, (parētē.
 Brontēq; Steropemq; et Argē sorti animo præditum:
 Qui Ioui et tonitru dederunt, et fabricarunt fulmen.
 Hi sanè per alia dijs similes erant,
 Vnus uerò oculus media positus erat fronte;
 Cyclopes uerò cognomento erant, eo quòd ipsorum
 Circularis oculus meral fronti.
 Roburq; et uires, et molimina erant in operibus.
 Alij deinde è Tellure et Cælo prognati sunt
 Tres filij magni et præualidi, non nominandi,
 Cottus, Briareusq; Gygesq; superba proles,
 Quorū centū quidē manus ab humeris prominebant,
 Inaccessæ, capita uerò unicuiq; quinquaginta
 Ex humeris præxerant, super robustos artus.
 Robur autem immensum, ualidum, magna in forma,
 Quotquot enim Tellure et Cælo procreati sunt,
 Vehemētissimi filiorum, suo uerò insensi erāt parenti
 Ab initio: et hos quidem ut quisq; primū nascebatur,
 Omnes occultauit, et ad lucem non submitit,

Terre

- Γαίης ἐν ἑσθμῶνι, ἑκκῶ δ' ἐπετίρπτετο ὄργῳ
 Οὐρανὸς, ἥ δ' οὐτὸς συναχίετο γαῖα πειλῶρῃ,
 160 Στανομόνῃ, Δολίχῃ ἢ ἑκκῶν ἐπιφράσαστο τέχνῃν.
 Ἀΐψα ἢ ποιήσασα γένος πολλῶν ἀδάμαντες,
 Τσῦξε μέγα δρέπανον, ἢ ἐπίφραδι παῖσι φίλοισιν.
 Εἶπε ἢ θαρσύνουσα, φίλον τετιμωμένον ἔτορ·
 Παιῖδες ἱμοί, ἑαὶ παῖρὸς ἀτασθαλῆς, αἶψ' ἐθέλῃτε
 Γείθειν, πατρός γε ἑκκῶν τισαίμεθα λώβῃν
 ἡμετέρῃν, πρότερος γὰρ ἀεικέα μήσατο ὄργα.
 Ως φάτο, τὸς δ' ἄρα πάντας ἔλον δῖος, ἡ δέ τις αὐτῷ
 Φάεγξαστο, θαρσύνουσα ἢ μέγας κρόνος ἀγκυλομήτης,
 Ἀΐψ' αὐτίς μύθοισι προσπύδα μνῆτρα λιδομένη·
 170 Μῆτορ, ἐγὼ ἔκον τὸτο ὑποχόμενος τελέσαιμι
 Ἔργον, ἐπεὶ πατρός γε δυνωμένον ἐκ ἀλιγίστῳ
 ἡμετέρῃν πρότερος γὰρ ἀεικέα μήσατο ὄργα.
 Ως φάτο, γήθησι ἢ μέγα φρεσὶ γαῖα πειλῶρῃ.
 Εἶσι δέ μιν κύνεσσας λόχῳ, οὐδέ τι ἢ χαρὶ
 Ἀρπύων ἑκκαρόδοντα δόλον δ' ὑπεθέμεναι παῖτα,
 Ἠλθε ἢ νύκτ' ἐπάγων μέγας ὕρανος, ἀμφὶ ἢ γαῖαν
 ἑσθμῶν φιλότατος ἐπέχετο, ἑαὶ ῥ' ἐτανύδου
 Πάντη, ὃ δ' ἐκ λοχεοῖο παῖς ὠρέξατο χαρὶ
 Σκαιῇ, διξιστόρῃ ἢ πειλῶριον ἔλαβεν ἄρπην,
 180 Μακρῶν, ἑκκαρόδοντα, φίλον δ' ἀπὸ μήδεα παῖρὸς
 Ἐσθμῶν ὕμνοι, πάλιν δ' ἐρρίψε φέρεσθαι
 Ἐξοπίσω, τὰ μὲν ὅτι ἐτάσια ἐκφυγε χαρὸς,
 Οὔσαι γὰρ ῥαθάμιγγες ἀπὸ σπυγρῶν αἱματόεσσαι,
 Γάσας δέξατο γαῖα, πειλῶριον δ' οὐκ ὀπίσθιν,
 Γαῖαν

Terræ in latebris malo autem oblectabatur opere
 Cælum ipsa uerò intus ingemiscebat Terra uasta,
 Arctata: doloſam uerò malamq; excogitauit artem:
 Statim uerò cum edidiſſet ſortum, ex cano adamante
 Fabricauit magnā ſalcem, edixit uerò charis liberis.
 Dixit autem, ſumpta fiducia, charo moerens corde:
 Filij mei, & patris neſarij, ſi uolueritis
 Parère, patris malam ulciſcemur contumeliā
 Veſtri. prior enim ſeua machinatus eſt opera. (illorū
 Sic dixit. illos uerò omnes inuaſit metus, neq; quiſquā
 Locutus eſt. cōfirmato animo tandē magnus Saturnus
 Econtrā uerbis cōpellauit matrem caſtam: (uerſutus
 Mater, ego certè hoc in me recipiens peragam
 Facinus. patrem enim inauſpicatum nihil curo
 Noſtrum: prior enim ſeua meditatus eſt opera.

Sic dixit. gaiſa eſt autē ualde animo Tellus ingens.
 Collocauit autē ipſum celās in inſidijs. indidit uerò mā
 Falcem aſperis dentibus: dolo autē inſtraxit omni. (nui
 Venit autē noctē adducēs magnū Cælum, undiq; uerò
 Cupiens amorē imminebat, et ſanè extenſū eſt (Terræ
 Paſſim: cum ex inſidijs filius prehendit manu
 Sinistra, dextra uerò immanem cepit ſalcem, (patris
 Longam, aſperos dentes habentem, chariq; genitalia
 Feſtmanter demeſſuit, rurſumq; abiecit, ut ſerrentur
 Ponē illa quidem non incuſſum elapſa ſunt manu.
 Quotquot enim guttæ proruperunt cruenta,
 Omnes ſuſcepit Terra. circumuolutis autem annis,

Γέναιτ' ἰευνόντ' τε ἱρατόρ' αἶς, μεγάλας τε γίγανται,
 Τούχισι λαμπομενάς, δόλιχ' ἔγχεα χόροισι ἔχοντας·
 Νύμφας θ', ὡς μελίας καλέσθ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
 Μήδεια θ' ὡς τοπρώτου ἀποτμήξας, ἀδάμαντι, ρ
 Κάββαλ' ἐπ' ἡπείροιο πολυκλύτῳ ἐνὶ πόντῳ.

190 Ως φέρετ' ἀμπέλαγος πολὺν χρόνον, ἀμφὶ ἧ λουπὸς
 Ἀφρὸς ἀπ' ἀθανάτων χρόδ' ᾤοντο. τῷ δ' ἐνὶ λήρῃ
 Εὐρέφθη. πρῶτον ἧ λυθήροισι, ζαθέοισι
 Ἐπλετο, σὺνθεν ἱκατα πειρίρρυτον ἱκετο λύπεον.
 Ἐκ δ' ἔβη αἰδοῖν καλὴ θεός. ἀμφὶ ἧ ποῖα
 Προσὶν ὑπὸ ραδινοῖσι ἀέξετο. τίν' δ' ἀφροδίτῳ,
 Ἀφρογενεῖαυ τε θεῶν, καὶ εὐσέφανον λυθέρειαν,
 Κινλήσκουσι θεοὶ τε καὶ αἰέρετ' ἄνικ' οἱ ἀφρῶ
 Θρέφθη, ἀταξ' λυθέρειαν, ὅτι προσέκυρσε λυθήροισι.
 Κεν προγενεῖαν δ', ὅτι γένετο πολυκλύτῳ ἐνὶ λύπεῳ.

200 Ἡ δὲ φιλομνηδεία, ὅτι μνηδίων ἐξίφαυθη.
 Τῇ δ' ὄρος ὠμαρτίκει, καὶ ἱμῶρος ἱσπετο καλός
 Γινεμένη ταπρώτα, θεῶν τ' ἐς φύλον ἵση.
 Ταύτῃ δ' ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχει, ἡ δὲ λείλογχε
 Μοῖραν ἐν ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Γαβρονίς τ' ὁάρας, μεθιδήματά τ', ἐξαπάτας τε,
 Τόρψιν τε γλυκορύν, φιλότκτά τε, μελιχίλιν τε.

Τὸς ἧ πατὴρ τιτλήας ἐπίκλησι καλέεισκον,
 Γαῖδας νεκείων, μέγας ὕρανός, δς τέπειν αὐτός.
 Φάσκει ἧ, τιταίνοντας ἀταδανίη μεθα ρέξαι

210 Εργον, τοῖο δ' ἱκατατίσι μετόπισθεν ἐσεῖδαι.

Νύξ δ' ἔτεκε θυγορόν τε μόρον, καὶ λήρα μέλαιναν,

Produxit Erinyes ualidas, magnosq; Gigantes,
 Armis nitentes, longas hastas manibus tenentes:
 Nymphasq; quas Melias uocat, super immensam terrā.
 Testiculisq; ut prius resecitis, adamantem
 Deiecit circa Epirū undis agitatū in pōtum. (rō alba
 Sic ferebatur per pelagus lōgo. tēpore. circūcirca ne-
 Spuma ab immortalī corpore ferebatur, in quo puella
 Innutrita est. primū uerō ad Cytheras diuinas
 Vehebatur, inde tum circumflua peruenit ad Cyprū.
 Prodiit uerō uenerāda formosa dea, circū uerō (psam
 Pedibus sub mollib. herba crescebat: Aphrodītē aut i-
 Spuma proinatā deā, & decorā pulchris sertis Cythe
 Nomināt tam aij q̄ homines: eo quōd in spuma (reā,
 Nutrita est: sed Cythereā, quōd appulit Cytheris:
 Cyprigenā uerō, quōd nata est undosa in Cypro:
 Atq; amantem genitalia, quia ex genitalibus emerfit.
 Hanc Amor comitatus est, & Desiderium sequebatur
 Natam primū, & deorū ad cētū euntē. (pulchrū,
 Hunc uerō ab initio honorem habet, atq; sortita est
 Partem inter homines & immortales deos,
 Virgineas confabulationes, & risus, & deceptiones,
 Oblectationemq; suauem, & amicitiam, blanditiasq;.

Pater uerō Titanes cognomento uocabat,
 Filios oburgans, magnū Cœlum, quos genuit ipse. (sa
 Disiūbat porro, nocētes ex proteruia magnū patraf-
 Facinus, cuius deinceps ultio in posterum futura sit.
 Nox præterea peperit odiosum Fatum, & Parcā atrā,

καὶ θανάστον. τέκε δ' ὕπνον, ἐτίητε ἧ φῶλον ὀνείρων.
 οὐ τιμὴν λοιμυθεῖσα θεὰ τέκε νύξ' ὄρεβοντή.
 Δαύτοδρον αὖ μῶμον, καὶ οἷον ἀλγινόεσαν,
 Εσπερίδας θ' αἶς μῆλα πέρην ἑλνυτὲ ὠκεανοῖο
 Χρῦσια καλὰ μίλυσσι, φέροντά τε Λαόνδεα καρπὸν
 καὶ μοίρας, καὶ κῆρας ἐγείνατο νοσητοῖντες,
 Κλωθὴ τε, λάχισιμ τε, καὶ ἄτροπον. αἶ τε βροτοῖσι
 Γανομόνοισι διδάσσειν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε,
 220 Αἶ τ' ἀνδρῶν τε θῆων τε παραιβασίας ἐφίπυσαι
 οὐδέποτε λήγῃσι θεὰ Λαονοῖο χόλοιο,
 Πόνον γ' ἀπὸ τῷ δάωσι κακὴν ὄπιρ, ὅς τις εἰμαρτή.
 Τίητε ἧ καὶ νέμισιν, πῦμα θνητοῖσι βροτοῖσι,
 Νύξ' ὀλοή, μετὰ τὴν δ' ἀπάτῃν τέκε, καὶ φιλότῃτα,
 Γῆρας τ' ὑλόμενον, καὶ εἰρὴν τέκε καρτάρουμον.
 Αὐτὰρ ἔρις θυγερὴ τέκε ἧ πόνον ἀλγινόεοντα,
 Λέθην τε, λαιμόν τε, καὶ ἄλγεια διακρυόοντα,
 Υσμίνης τε, φόνος τε, μάχης τ' ἀνδρῶν ἰσσίας τε,
 Νεκρῶν τε, ψυχῆς τε λόγους, ἀμφιλογίας τε,
 230 Δυσνομίην, ἄτῃν τε, συνύβειας ἀλλήλοισιν.
 Ορεον θ' ὅς δὴ πλείστον ἐπιχθονίης ἀνθρώπων
 Γημαῖνα, ὅτε ἰόν τις ἐκὼρ ἐκτορεον ὁμόσση.
 Νηρέα τ' ἀΨυδέα καὶ ἀληθέα γείνατο πόντος.
 Πρὶς βύτατον παῖδων, αὐτὰρ καλέεσι γέροντα,
 Οὔνεκα νυμφοτῆς τε καὶ ἥπιος, ὃ δὲ θεμιστέρ
 Λάβεται, ἀλλὰ δίκαια καὶ ἥπια μέδεια οἶδεν.
 Αὐτὶς δ' αὖ θάομαυτ' αἶψαν, καὶ ἀγένορα φόρην,
 Γαῖη μισγόμενος, καὶ ἡντιὰ κακὰ παρήειρε,

Et Mortē peperit etiā Somnū, pepit uerò agmē Sōni-
Non ulli cōdormiens dea peperit Nox obscura. (oriū.
Rursū postea Momum & Aerumnā dolore plenam,
Hesperidesq; quibus mala ultra inclytum Oceanum
Aurea pulchra curæ sunt, ferentesq; arbores fructus:
Et fatales deas, & Parcas genuit immites,
Clotoq; Lachēsinq; & Atropōn. quæ mortalibus
Editis dant habendum bonumq; malumq;
Quæq; hominumq; & deorum delicta insequentēs,
Nunquam desinunt deæ à uehementi ira,
Priusq; repēderint alicui malū nūciū, q̄squis peccarit.
Pepr̄it p̄terea et Nemēsīn, nocumētū mortalib. homib.
Nox p̄nicioſa. post hāc; fraudē enixa est, & amicitia,
Seniumq; noxiū, & cōtentionem peperit pertinacem.
Ceterū contētio odiosa peperit quidē laborē molestū,
Obluionemq; Pestemq; & Dolores lachrymabiles.
Pugnasq; cēdesq; prēliaq; stragesq; uirorum,
Iurgiaq; mendacesq; sermones, disceptationesq;
Licentiam, Noxiāq; familiares inter sese.
Iuramentumq; quod plurimum terrestres homines
Ledit, quando quispiam uolens peierauerit.
Nereūq; alienū à mendacio, et ueracē genuit Pontus,
Maximum natu filiorum. sed uocant senem,
Eo quòd uerus atq; placidus, nec iuris & equi
Obluiscitur, sed iusta & mansueta consilia nouit.
Deinde rursū Thaumātē magnū, & fortē Phorcyn,
Terræ commistus, & Ceto pulchris genis prēditam,

Εὐρυβίλῃ τ' ἀδάμαντος σὺν φρεσὶ θυμὸν ἔχουσαν.

- 240 Νηρῆος δ' ἰγνύνοντο μεγέρετα τέσσα θεάων,
 Ρόντῳ ἐν ἀτρυγέτῳ, καὶ Δωρίδος ἠὲ νόμοιο,
 Κῆρης ὠκεανοῖο τελόντος ποταμοῖο,
 Πρωτῇ τ' ἀνιράτῃ τε, σαῷ τ' ἀμφιτρίτῃ τε,
 Εὐδώραν τε, θέτις τε, γαλλίῃν τε, γλαύκῃν τε,
 Κυμοθόῃ, σπειῷ τε βοῇ, θαλίῃ τ' ὀρέεσσαν,
 Καὶ μελίτῃ χαρίεσσαν, καὶ σὺν λιμνῇ, καὶ ἀγανῇ,
 Γασσιθέῃ τ', ὄρατῷ τε, καὶ σὺν τεσσάρων ῥοδόπῃ χυς,
 Δωτῷ τε, περσῷ τε, φέρουσά τε, Διωναμένην τε,
 Νησαίῃν τε καὶ ἀπ' αἰνῇ, καὶ πρωτομέδεια·

- 250 Δωρεῖς, καὶ πανόπῃ, καὶ σὺν εἰδῆς γαλάτῃσιν.
 Ἱπποθόῃ τ' ὀρέεσσαν, καὶ ἱππονόῃ ῥοδόπῃ χυς·
 Κυμοδόπῃ θ', ἢ λύματ' ἐν ἠὲ ῥοειδέϊ πόντῳ,
 Πρωιάς τε ζαθέων ἀνέμων σὺν λυματολήγῃ,
 Ρεῖα πρηνῆναι, καὶ εὐσφύρῳ ἀμφιτρίτῃ·
 Κυμῷ τ', ἠϊόνῃ τε, εὐσφρανές θ' ἀκιμήδῃ·
 Γλαυκονόμῃ τε φιλομμείδῃς, καὶ πορτοπόρει·
 Λαιαγόρῃ τε, καὶ σὺν ἀγόρῃ, καὶ λαομέδεια·
 Ρυλινώμῃ τε, καὶ αὐτονόμῃ, καὶ λυσιάνασσαν,
 Εὐάρην τε φυλῷ τ' ὄρατῇ καὶ εἶδος ἄμωμος·

- 260 Καὶ ψαμάδῃ χαρίεσσαν δέμας, δῖήν τε μονίπῃ·
 Νησῷ τ', σὺν πόμπῃ τε, θεμισῷ τε, πρηνόν τε·
 Νημάρτης θ', ἢ πατρὸς ἔχει νόον ἀθανάτοιο.
 Αὐταὶ μὲν νεῆος ἀμύμονος ἐξεγνόντο,
 Κῆραι πρηνέτηντα, ἀμύμονα ὄργ' εἰδῆσαι.
 Θεῶμας δ' ὠκεανοῖο βαθυρρέατος θυγάτηρ

Eurybiamq;, adamantis in pectore animum habentem.
 Ex Nereo porro prognati sunt perq; amabilis soboles
 Ponto in infructuoso, & Doride pulchricoma, (dearū
 Filia Oceani, perfecti fluij,
 Protoq;, Eucrateq;, Saeq;, Amphitriteq;,
 Eudoraq;, Thetisq;, Galeneq;, Glauceq;,
 Cymothoe, Spioq; uelox, Thaliaq; iucunda,
 Et Melita amabilis, & Eulimene, & Agaue,
 Pasitheaq;, Erathog;, & Eunice roseis cubitis,
 Dotoq;, Protoq;, Pherusaq;, Dynameneq;,
 Neseaq;, & Astea, & Protomedia:
 Doris, & Panope, & speciosa Galatea:
 Hippothoeq; lepida, et Hipponoe roseis ulnis præditæ
 Cymodoceq;, quæ fluctus in obscuro ponto,
 Et flatus diuinorum uentorum, unâ cum Cymatolege
 Facile mitigat, & pulchros talos habente Amphitrite
 Cymoq;, Eioneq;, pulchreq; coronata Hakimede:
 Glauconomeq; renidens, & Pontoporia:
 Liagoreq;, & Euagore, & Laomedia:
 Polynomeq;, & Autonome, & Lysianassa,
 Euarneq; tam indolis grata, quàm inculpata formæ
 Et Psamathe decora corpore, diuinaq; Menippe:
 Nesoq;, Eupompeq;, Themisoq;, Pronoeq;:
 Nemertesq;, quæ patris habet animum immortalis.
 He quidem ex Nereo inculpato procreate sunt,
 Filie quinquaginta, inculpata opera callentes.
 Thaumæs uerò Oceani profundiflui filiam

Ηγάγετ' ἡλέκτρων, ἢ δ' ὠκεῖαν τένον ἰερὴν,
 Ἡνέομαι δ' ἄρπυγας, αἰετῶ τ' ὠκυπέτῳ τε,
 Αἶρ' ἀνέμων πνοιῇσι καὶ οἰωνοῖς ἅμ' ἔπονται,
 Ωκεῖν πῆρ' ὕγισσι, μεταχρόνιοι γὰρ ἱαλλορ.

- 270 Φόρκυι δ' αὖ λυτὴν γαίης τε καλλιπαρήγης,
 Εὐγονιτῆς πολιάς, τὰς δὲ γαίης καλέουσι
 Αθάνατοί τε θεοὶ, χαμαὶ τ' ὄρχόμενοι ἀνθρώπων
 Γεφνηδῶ τ' εὐπέπλορ, σὺνὼ τε ἱεροκόπεπλορ,
 Γοργῆς θ', αἰναῖσι πύρῳ λυτῇ ὠκεανοῖο,
 Εξατιῇ πρὸς νηϊὸς, ἔν' ἑσπερίῃσι λιγύφωνοι,
 Σθρῶν τ', σφρυάλλῳ τε, μέδισσά τε, λυγρὰ παθῶσα.
 Ἡ μὲν ἔην θνητὴ· αἱ δ' ἀθάνατοι καὶ ἀγέρωες
 Αἰδύο, τῇ ἧ μὲν παριλέξατο Ἰουανοχαΐτης,
 Εὐμαλακῶ λαμῶνι, καὶ αἰθεσιν εἰαρινόισι,

- 280 Μιχθεὶς καλλιρρόῃ ἑσπρὴ λυτῇ ὠκεανοῖο.
 Τῆς δ' ὅτε δὴ πόρσυνε λιπαλὴν ἀπειθερτόμοσιν,
 Εξέθορε χρυσάωρ τε μέγας, καὶ πῆγασος ἵππος.
 Τῷ μὲν ἐπ' ἀνυμὸν ἦν, ὅτ' αὖ ὠκεανὸς περὶ πηγᾷ
 Γένεθ'· ὁ δ' ἄορ χύσειορ ἔχον μετὰ χόρσιν φίλῃσι.
 Ἢ ὡ μὲν ἀποπῆλκμοςος προλιπὼν χθόνα μυτέρᾳ μέ-
 λειτ' εἰς ἀθανάτους, βλυδὸς δ' ἐν δώμασιν αἶα, (λυρ,
 Βροντήν τε, σφοπλήν τε φέρωρ δι' ἐμπίοντι,
 Χρυσάωρ δ' ἔτι κε τριπέφαλον γηρυονῆα.

- Τὸν γὰρ ἀρ' ἐξενάειξε βίη ἡρακλεῖα,
 290 Βασί' παρ' αἰετοκόδασι περιέρχοντο εἰς ὄρυθαίη,
 Ἡματι τῷ, ὅτε πόρ βῆς ἤλασεν σφρυμῶνας
 Τίρωθ' εἰς ἰορβὴν, Διὰ βῆς πόρσιν ὠκεανοῖο,

Duxit Elefram. hæc autem celerem peperit Irim,
Pulbricomasq; Harpyias, Aelloq; Ocypetenq;
Que uentorum flamina, et aures assequuntur
Pernicibus alis: in cœlo enim degentes uolitant.
Phorcyi post hæc Ceto Graas peperit pulchris genis
A' partu canas, quas ob id Graas uocant (præditas,
Immortalesq; dij, humiq; incedentes homines.
Pephredoq; pulchro peplo, Enyoq; croceo peplo,
Gorgonesq; quæ habitant ultra celebrem Oceanum,
In extrema parte ad noctem: ubi Hesperides argute,
Stbenoq; Euryaleq; Medusaq; grauiâ ppeffa. (noxie
Ipsa erat mortalis: ast aliæ immortales, et senio non ob-
Duæ. cum una concubuit cærulea cæsarie Neptunus
In molli prato. et floribus uernis,
Mixtus Callirhoæ filiæ nobilis Oceani.
Eius autem cum Perseus caput amputasset,
Promicuit Chrysaor magnus, et Pegasus equus.
Huic qdē cognomēiū erat, q, Oceani apud fontes (ris.
Natus esset: ceterū hic ensē aureū tenebat manib. cha-
Et ille quidē cū auolasset, relicta terra matre malorū,
Peruenit ad immortales, Iouis uerò in domib. habitat,
Tonitruq; et fulgur ferens Ioui prudenti.
Chrysaor porro genuit tricipitem Geryonem.
Illum quidem armis exiit uis Herculana,
Boues apud flexipedes circumflua in Erythia,
Die illo cum boues egit latas frontes habentes
Tirynthum in sacram, emensus iter Oceani,

Ορθον τε λείνας, καὶ βυκόλον σύρυτιώνα,
 Σταθμῷ οὐ κόροντι, πύρην λευτῆ ὠκεανοῖο.
 Ἡ δ' ἔτι κ' ἄλλο πέλωρον, ἀμύχανον, ἔδον ἰοικὸς
 Θνητοῖς ἀνθρώποις, ἔδ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Σπῆϊ σὺν γλαφυρῷ, θέλυ κρατόροφρον' ἐχιδναν,
 Ἡμισυ ᾗ νύμφην ἐλικώπιδα, καλλιπαῖρον.
 Ἡμισυ δ' αὖτε πέλωρον ὄφιν, Δανόρ τε μέγαν τε,
 100 Ποικίλον, ὠμυτλήν, βαθείης ὑπὸ λίσθει γαίης.
 Εὐθα δέ οἱ αἰώς ἐστὶ λιάτῳ, λούλῃ ὑπὸ πύτρῃ,
 Τηλὲ ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν, θνητῶν τ' ἀνθρώπων,
 Εὐθ' ἄρα οἱ δάσαντο θεοὶ ἡλυτὰ δώματα καίειν.
 Ἡ δ' ἔρ' υἱ' αἶν ἀρίμοισιν ὑπὸ χθόνα λυγρῇ ἐχιδνα,
 Αθανάτος νύμφη, καὶ ἀγέρας ἥματα πάντα.
 Τῇ ᾗ τυφάωντα φασὶ μιγέμεναι σὺ φιλότῃτι,
 Δανόρ θ' ὑβριτλήν αἶμιον, ἐλικώπιδι λύρῃ.
 Ἡ δ' ὑποκυδαμμένη τέκετο κρατόροφρονά τέκνα,
 Ορθον μὲν πρῶτον λιύα γένετο γηρυονῆ,
 110 Δασύτορον αὖτις ἔτι κ' ἔσσι ἀμύχανον ἔτι φαταόν,
 Κόρυβορον ὠμυτλήν, αἰδέω λιύα χαλκισφωνον,
 Πρωτογοντανέφαλον, ἀναιδέα τε, κρατόρον τε.
 Τὸ τρίτον ὑδρὶν αὖτις ἐγένετο, λυγρ' εἰδῆαν,
 Λόρναίλιν, ἥρ θρέψε θεὰ λονηώλενος ἥρ,
 Απλητον κοτέσσα βίη ἤρακλειν.
 Καὶ τλήν μὲν Διὸς υἱὸς εἰράτο νηλεὲς χαλκῷ,
 Αμφίτρωνιάδης, σιὼ ἀρνηφίλῳ ἰοδάῳ,
 Ηρακλῆς, βυλῆσιν ἀθλινάϊος ἀγελαῖος.
 Ἡ ᾗ χίμαιραν ἔτι κ' ἔσσι, πένεσαν ἀμαιμάχοντων πῶρ.
 Δανίλιν

Orithoq; interfecto, & bubulco Eurytione,
 Stabulo in obscuro, ultra inclytum Oceanum.
 Ipsa in super peperit aliud ingēs, perplexū, nihil simile
 Mortalibus hominibus, neq; immortalibus dijs,
 Specu in concauo, diuinam animo infracto Echidnam,
 Dimidio nymphā, limis oculis, pulchris genis: (numq;
 Dimidia itē parte ingentē serpētem, horrendumq; ma
 Varium, crudiuorum, diuinæ sub cauernis terræ.
 Illic uerò ei specus est in imo, caua sub petra,
 Procul ab immortalibusq; dijs, mortalibusq; hominib;
 Ibi sanè ei destinarunt dij inclytas domos incolere.
 Atq; coercebatur in Arimis sub terra tetra Echidna,
 Immortalis nymphe, & senio illæsa perpetuo.
 Huic Typhaonem aiunt mixtum esse amore, (puellæ.
 Vehementē & uiolentiū uentum, limis oculis cōtuentē
 Illa uerò grauida facta, peperit sortes filios,
 Orithum quidem primò canem peperit Geryoni.
 Iterū secūdo edidit partu immensum, minimè effabile,
 Cerberum crudiuorum, Plutonis canem ærea uoce,
 Quinquaginta capitum, impudentemq; sortemq;
 Tertiò, hydram genuit odiosa edoctam,
 Lernæam, quam enutriuit dea albis ulnis Iuno,
 Insatiabiliter indignans uirtuti Herculanæ.
 Ac illam quidem Iouis filius occidit sæuo ferro
 Amphitrioniades, cum bellicoso Iolao,
 Hercules ex consilijs Mineræ prædatrix.
 Tum ipsa Chimera peperit, spirantē terribilē ignem,

- 320 Δανίῳ τε, μεγάλῳ τε, ποδῶκεά τε ἱρατόρῳ τε,
 Τῆς δ' ἔν τρᾶς λιφαλαί, μία μὲν χαροποῖο λέοντος,
 Ἡ δ' ἡμιαίρης, ἥ δ' ὄφις ἱρατόροιο δράκοντος·
 Ἐξόδῃ λῆω, ὅπιθεν δ' ἀράκων, μέσῃ δ' ἡμιαίρῃ,
 Δανὸν ἀποπνέεισα πυρὸς μένος αἰθερομόοιο.
 Τὴν μὲν πύγατος εἶλε, καὶ ἐσθλὸς βελεροφόντος.
 Ἡ δ' ἄρα σφίγγ' ἐλοῖν τέκε, καὶ δμείοισι μὲν ὀλιβρον,
 Ορθῶ ὑποδμυθεῖσαν τιμαῖόν τε λέοντα,
 Τὸν δ' ἔρη θρέψασα, διὸς κυδνὸν παράκοιτις,
 Γουνοῖσιν ἱατοῦκας νεμέας, πῦμ' ἀνθρώποις.
 330 Ἐνθ' αἶψ' ὅγ' οἰκείων, ἐλιφαίρετο φθλ' ἀνθρώπων,
 Κοιρανέων τρῆκτοῖο νεμέας ἥ δ' ἀπέσαντος,
 Ἀλλὰ εἰς ἐδάμασσε βίης ἡρακλειδῆος.
 Κητῶ δ' ὀπλότατον, φόρηνι φιλότῃσι μιγείσα,
 Γένετο Δανὸν ὄφιρ, ὃς ὄρεμνῃς ἐπύθεισι γαῖης,
 Γέραςιν ἐν μεγάλοις παγχρύσια μῦλα φυλάσσει,
 Τὺτο μὲν ἐν κητῶς καὶ φόρηνος γένος ἐστὶ.
 Τηβὺς δ' ὤκειαν ὧ ποταμὸς τέκε δινήεντας,
 Νεῖλόν τ' ἀλφειὸν τε, καὶ ἠριδανὸν βαθυδίνην,
 Στρυμόνα, μαίανδρόν τε, καὶ ἰστρον καλλιρρείθεον,
 340 Φάειν τε, ῥῆσον τ', ἀχειλῶϊον ἀργυροδίνην.
 Νέστον τε, ῥοδίων θ', ἀλκίον ἀκμονά θ', ἐπ' ἡάπορόν τε,
 Γελώνιον τε, καὶ αἰσυπον, θεῖον τε σιμῶντα,
 Γληειὸν τε, καὶ ἔρμον, ἐν ῥέετλῳ τε ἡάκον,
 Σαγγάριον τε μέγαρ, λάδωνά τε, παρθενίον τε,
 Εὐλυνέον τε, καὶ ἄρδισσον, θεῖον τε σκάμανδρον.
 Τίτῃ δ' ἡ θυγατὸρ ἰστρον γένος, αἰ ἱατὰ γαῖαν.

Trucemq; magnamq; pernicemq; ualidamq;
 Illi erant tria capita; unum quidem terribilis leonis,
 Alterū capelle, tertium uero serpentis robusti draconis;
 A fronte leo, ponē uero serpens, media uero capra;
 Horrendē efflans ignis robur ardentis.
 Hāc quidem Pegasus cepit, & strenuus Bellerophōtes.
 Illa sanē Sphingē exitiale peperit, Cadmeis perniciem,
 Ab Ortho subacta; Nemeaumq; leonem,
 Quem Iuno cum enutriuisset, Iouis ueneranda uxor,
 In locis fertilib; collocauit Nemea, cladem hominib; s.
 Ibi sanē hic commorans decipiebat tribus hominum,
 Imperans cauernosæ Nemea, atq; Apesanti.
 Sed ipsum robur domuit uirtutis Herculanæ.
 Ceto uero minimū natus cum Phorco amor indulgens
 Peperit grauem serpētem, qui obscuræ latibulis terræ,
 Finibus in amplis prorsus auræa mala custodit.
 Hoc quidem ex Ceto & Phorco genus est.
 Tetbys aut Oceano flumina peperit uorticosa, (bentē,
 Nilūq; Alpheūq; & Eridanū profundos uortices ha-
 Strymonem, Meandrumq; & Istrum pulchrisfluum,
 Phasiūq; Rhesumq; Acheloiū limpidum,
 Nessumq; Rhodiumq; Haliacmonēq; Heptaporūq;
 Granicumq; & Aesapum, diuinumq; Simoenta,
 Peneumq; & Hermum, amœnēq; fluentem Caicum,
 Sangariumq; magnum, Ladonemq; Partheniumq;,
 Euenumq; & Ardescum, diuinumq; Scamandrum.
 Peperit quoq; filiarum sacrum genus, quæ per terram

- Ἀνδρας ἡδρίζουσι, σὺν ἀπόλλωνι αἰαήτι,
 Καὶ ποταμοῖς. τάντλην ἧ διὸς παρὰ μοῖραν ἔχουσι,
 Γεβίῳ τ', ἀδμήτῃ τε, ἰάνθῃ τ', ἡλέκτρῃ τε,
 150 Δωρίς τε, περυνῶ τε, καὶ ὄραν ἐν θεοσάδῃς,
 Ἰππῶ τε, ἡλυμοῦν τε, ῥοδία τε, ἡαλλιρόν τε,
 Ζευξίῳ τε, ἡλυτίν τε, ἰδύῃ τε, πασιθόν τε,
 Πληξάωρ τε, γαλαξάωρ τ', ὄρατῇ τε Διώνῃ,
 Μηλόδοσίς τε, θεή τε, καὶ σὺειδῆς πολυδάαρη,
 Κορνηῆς τε φυλὴν ὄρατῃ, πλατῶν τε βοῶπις,
 Γάρωνίς τ', ἰανείρᾳ τ', ἀκᾶστῃ τε, ξανθῇ τε,
 Πιτραίῃ τ' ὀρόεσσα, μαντιδίῃ τ', σὺρῶπῃ τε,
 Μῆτις τ', σὺρμνόμῃ τε, τελεδίῃ τε ἡροκόπεπλος,
 Κρασίῃ τ', ἀσίῃ τε, καὶ ἡμρόεσσα ἡαλυψίῳ,
 160 Ἐρδῶρῃ τε, τύχῃ τε, καὶ ἀμφιζῶ, ὠκυρόν τε,
 Καὶ σὺξ, ἧ δὲ σφείωρ περσφορεπᾶτῃ ἐστὶν ἀπασίωμ.
 Αὐταὶ δ' ὠκεανῷ καὶ τηθύος ἐξεγούοντο,
 Γρεσβύταται ἡδρα. πολλαὶ γέ μιν εἰσι καὶ ἄλλα.
 Τρεῖς γὰρ χίλια εἰσὶ τανύσφυροι ὠκεανίναί,
 Αἶρα πολυσπόμεες γαῖαν καὶ βρόθεα λίμνης,
 Πάντῃ ὁμῶς ἐφέπασσι θεάωμ ἀγλαὰ τέκνα.
 Τόσσοι δ' αὖθ' ἔττορα ποταμοὶ ἡαναχυδιὰ ῥέαντες,
 Υἱεὶς ὠκεανῷ, τὸς γέιναιτο πότνια τηθύς,
 Τῶν ἔνομ' ἀργαλίον πάντων βροτῶν ἀνδρα σῖτασιν.
 170 Οἱ ἧ ἕκαστοι ἴσασιν οἱ αὖ περναίεσσαι.
 Θεία δ' ἡελίον τε μέγαν, λαμπρᾶν τε σελήνῃν,
 Ἡὼ δ' ἧ πάντεσσιν ἐπιχθονίοισι φαίνα,
 Ἀθανάτοισι τε θεοῖς, τοὺς ὄραν ὁρ σὺρῶν ἔχουσι.

Viros à teneris educant unà cum Apolline rege,
 Et fluminibus hanc uerò à Ioue sortem habent,
 Puthoq; Admete q; Ianthe q; Electra q;
 Doris q; Prymno q; Et Vrania forma deam referens,
 Hippo q; Clymene q; Rhodia q; Callirhoe q;
 Zeuxo q; Clytie q; Idyia q; Pasithoe q;
 Plexaure q; Et Galaxaure, amabilisq; Dione,
 Melobosis q; Thoe q; Et uenusta Polydora,
 Cercei q; indole amabilis, Pluto q; bouinis oculis,
 Perseus q; Ianira q; Acaste q; Xanthe q;
 Petrea q; lepida, Menestho q; Europa q;
 Metis q; Et Eurynome, Telesto q; croceo peplo,
 Crisie q; Asia q; Et blanda Calypso,
 Eudore q; Tyche q; Et Amphiro, Ocyrroe q;
 Et Styx, quæ ipsarum excellentissima est omnium:
 Atq; hæ Oceano Et Tethyde progenerate sunt,
 Grandiores natu filie, multæ quidem sunt Et alie,
 Ter mille enim sunt celeres filie Oceani.
 Quæ sanè dispersæ terram Et profunditates lacus,
 Passim pariter incolunt, dearum splendida proles,
 Tot rursus alij fluuij cum strepitu fluentes,
 Filij Oceani, quos peperit ueneranda Tethys.
 Quorû nomina difficile omnium mortalium uirum plorui:
 Sed singulatim nouerunt quotquot circum habitant.
 Thia præterea Solem q; magnum, lucentem q; Lunam,
 Auroram q; quæ omnibus terrestribus lumen præbet,
 Immortalibus q; dijs qui cælum latum tenent,

Genuit,

Γάταθ' ὑπὸ στυγερῇ ὑπόβριονος σὺ φιλότιτι.
 Κόω δ' σὺρυβλή τιμήν, φιλότιμι μιγῆσαι,
 Αἰγυῖον τι μέγαν, πάλλαντά τε, δῖα βιάωρ.
 Πέρσιον θ', ὃς καὶ πᾶσι μίσην περὶ ἰμοσυῖναι.
 Αἰγυῖον δ' ἡὼς ἀνέμους τέκε ἱερὸν ὄφιν,
 Αἰγυῖον, ἔφυρον, βορέην λαίην ἰοῦσαν,
 380 Καὶ νότον, σὺ φιλότιμι θεῶν θεὰ στυγερῆσαν.

Τὸς δ' ἢ μετ' αἰθέρα τίμησεν ἰωφόρον ἡριγούσαν,
 Αἰγυῖον λαμπιτόωντα, τὰτ' ἔρανός ἐστι φανώσαι.
 Στύξ δ' ἢ τέκε ὠκεανὸς θυγάτηρ, πάλλαντι μιγῆσαι,
 Ζήλον, καὶ νίκην ἱερὸν ὄφιν, σὺ μεγαρόισι.
 Καὶ ἱέρως, ἡδὲ βίην, ἀριδείκνυται γένεσσι τέκνῃ.
 Τῶν ἢ ἐστ' ἀπάνευθε διὸς δόμος, ἡδὲ τις ἴδμεν,
 Οὐδ' ὁδὸς, ὅππῃ μὴ ἱερίοις θεῶν ἡγεμονίῃ,
 Αἰεὶ παρ' ἑλνὶ βαρυπύρῳ ἰδριόωνται.
 Ως γὰρ ἐβέλανσι σὺν ἄφρονας ὠκεανῶν,

390 Ἡμᾶσι τῷ, ὅτι πάντας ὀλύμπιος ἀφρονοῦντας
 Αθανάτους ἐκάλεισε θεὸς ἐς μακρὸν ὄλυμπον.
 Εἶπε δ', ὃς αὖ μίσην εἰς θεῶν τιτῆσαι μάχοισι.
 Μὴ τιν' ἀπορήσῃ γόρῳ, τιμὴν δ' ἱερῶν
 Εξέμεν, ἢ τὸ πάρος γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Τὸν δ' ἔφαθ' ὃς τις ἄτιμος ὑπὸ ἱρόνῳ, ἡδὲ ἀγέρας,
 Τίμης καὶ γόρῳ ἐπιβουλήν, ἢ θέμις ἐστίν.
 Ἠλθε δ' αἶψα πρώτῃ σὺν ἄφρονας ὀλυμπόνδε,
 Σιὸν σφίσι παῖδες, φίλῃ δὶα μήδεια παῖδες.
 Τίμης δ' ἡδὲ τιμῆς, πειρίας δ' ἡδὲ δῶρα ἰδμεν.

400 Αὐτὴν γὰρ ἡδὲ ἰδμεν θεῶν μέγαν ἱερῶν ὄφιν,

Genuit, congressa cum Hyperione in amore.
 Crioq; Eurybia peperit, per amorem mixta,
 Astreūq; magnum, Pallantemq; præstātissima dearum:
 Persenq; qui omnes præcellebat peritia.
 Astrea uerò aurora uentos peperit magnanimos,
 Argesten, Zephyrum, Boream rapidum,
 Et Notum, in amore dea cum deo congressa.
 Post hos stellam genuit Luciferum manè genita,
 Astraq; fulgentia, quibus coelum cinctum est.
 Styx uerò peperit, Oceani filia, Pallanti mixta,
 Zelum & Nicen pulchros talos habentem in ædibus.
 Et Robur, atq; Vim, præclaros genuit filios:
 Quibus non est seorsim à Ioue domus, nec ulla sedes,
 Neq; uia, qua non illis deus præit:
 Sed semper apud Iouē grauitèr tonantē sedem habent.
 Sic enim consuluit Styx incorruptibilis Oceanis
 Die illo, quando omnes Olympius fulgurator
 Immortales uocauit deos ad altum coelum. (pugnet,
 Dixit aut, quòd quisquis unà secū deorū cōtra Titanes
 Non cariturus sit muneribus, sed honorem quemq;
 Habiturum, quem antea inter immortales deos.
 Illū etiā dixit q; honoris expers fuerit sub Saturno, atq;
 Ad honores ac præmia ascensurū, ut fas est. (immunis,
 Venit autem prima Stryx incorruptibilis ad Olympum
 Cum suis filiis, chari per consilia patris. (dit.
 Ipsam uerò Iupiter honorauit, extimia quoq; dona de-
 ipsam enim cōstituit deorū magnum ut sit inramētum.
 Filios

Γαῖδας δ' ἤματι πάντα εἰς μίαναιέτας εἶναι·
 Ως δ' αὐτως πάντεσσι διαμπορές, ὥσπερ ὑπέσθης,
 Εξετέλεις· αὐτός σε μέγα ἱραΐῃ, ἡ δὲ ἀνάσσει.

Φοῖβη δ' αὖ τοῖς πολυέγρατον ἦλθον εἰς σύνεον,
 Κυσσαμένη δ' ἤπειτα θεὰ θεῶν οὐ φιλότυτι,
 Λητὼ Λυανόπειπλον ἐγείνατο, μέλιχρον αἰεὶ·
 Ἠπιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Μέλιχρον ἐξ ἀρχῆς, ἀγανώτατον οὐτὸς ὀλύμπῃ·
 Γένατο δ' ἀστερίην σύωννυμον, ἥν ποτε πέρσης

410 Ἠγάγετ' εἰς μέγα δῶμα, φίλῳ κεκλῶσθαι ἀκοίῃν·
 Ἡ δ' ὑποκυσσαμένη, ἐκὰτ' ἔτι, τὴν πόρτ' πάντων
 Ζεὺς ἱερνίδης τίμνῃ, πόρτῃ δὲ οἱ ἀγλαὰ δῶρα,
 Μοῖραν ἔχειν γαῖης τε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
 Ἡ δὲ καὶ ἀσφόρόντος ὑπ' ἔρανος ἔμμορε τιμῆς,
 Ἀθανάτοισι τε θεοῖσι τέλει μὲν ἐστὶ μέλιττα,
 Καὶ γόνυ δ' ὅτε πῦ τις ἐπιχθονίῳ ἀνθρώπων,
 Ερδωρ ἱστρά καλὰ κατὰ νόμον ἰλάσσειται,
 Κεκλήσκει ἐκὰτ' ἔτι, πολλή τέ οἱ ἔσσιτο τιμή,
 Ρεῖα μάλ' ὧ πρόφρων γε θεὰ ὑποδέξεται σύχαις,

420 Καὶ οἱ ὄλβον ὀπάσει· ἐπεὶ διωαμῆς γε παρῆστιν.
 Οσοὶ γὰρ γαῖης τε καὶ ἔρανος ἐξεγούνητο,
 Καὶ τιμὴν ἔλαχον, τῶν τ' ἔχει ἄισαν ἀπάντων.
 Οὐδέ τι μὴν ἱερνίδης ἐβήσατο, ἢ δέ τ' ἀπὸ κῆρυα,
 Οὐδ' ἔλαχον τιτῆσι μετὰ προτέροισι θεοῖσιν·
 Ἀλλ' ἔχει, ὥς το πρῶτον ἀπ' ἀρχῆς ἐπλήτο δασμός.
 Οὐδ' ὅτι μνηγορήσῃ, ἥσεν θεὰ ἔμμορε τιμῆς,
 Καὶ γέρας οὐ γαῖῃ τε καὶ ἔρανος, ἡ δὲ θαλάσῃ·

Filios aut, diebus omnibus sui cohabitatores ut sint.
 Similiter etiam omnibus perpetuo, sicuti pollicitus est,
 Perfecit. ipse autem prepotens est, atq; regem agit.

Phœbe porro Cœi genialem uenit ad lectum.

Grauida uerò facta demde dei amore,
 Latonam ceruleo peplo peperit blandam semper,
 Mitem hominibus atq; immortalibus dijs,
 Suauem ab initio, in primis hilarem intra Olympum.
 Genuit insuper Asteriam claram, quam olim Perseus
 Duxit in domum amplam, chara ut uocetur uxor.
 Illa iterum grauidata, Hecatē peperit, quā super omnes
 Iupiter Saturnius in precio habuit. dedit uerò ei splēdi
 Partē ut habeat terrāq; et infrugiferi maris. (da dona,
 Imò etiam stelligero à cœlo sortita est honorem,
 Immortalibusq; dijs ueneranda est maxime.
 Etenim nunc sicubi aliquis terrestrium hominum,
 Faciens sacra honesta ex lege expiat,
 Inuocat Hecaten: ingens uerò eum sequitur honor
 Facilimè, cuius beneuola dea suscepit preces,
 Et illi diuitias largitur. nam facultas ipsi adest.
 Quotquot enim Terra Cœloq; prognati sunt,
 Et honorē sorte acceperūt, istorū habet sortē omnium:
 Neq; quicquid ipsi Saturnius per uim ademit, neq; priuauit,
 Quæcunq; sortita est Titanes inter priores deos:
 Sed habet, sicut prius ab initio facta est distributio.
 Nec quia unigenita, minorem dea sortita est honorem,
 Et præmium tam in terra ac cœlo, quam in mari:

Sed

- Αλλ' ἔτι καὶ πολλὸν μᾶλλον, ἐπεὶ ζῶνς τίεται αὐτὸν.
 Ω δ' ἐθέλει μεγάλως παραγίνειναι, καὶ ὀνίνισιν.
 440 Εὐθ' ἀγορῇ λαοῖσι μῆλα πρὶν εἰπεῖν, ὅρ' ἢ ἐθέλησιν.
 Ἡ δ' ὅπότ' ἐς πόλεμον φθισίλυσσιν ἀθροῖσιν αἰ
 Ἀνέρες, οὐθα θεὰ παραγίνεται οἷς ἢ ἐθέλησι,
 Νίκην προφρονέως ὀπάσσει, καὶ λῦδος ὀρέξαι.
 Εἰ τε δίκη βασιλῶσι παρ' αἰδοίοισι λαθίβει.
 Ἐδλή δ' αὖθ' ὅπότ' ἄνδρες ἀγωνίᾳ ἀθλοσύσιν,
 Εὐθα θεὰ καὶ τοῖς παραγίνεται, καὶ ὀνίνισιν.
 Νικῆσας ἤ βίη καὶ ἰσχύϊ, καλὸν αἶθλον
 Ρέα φέρει, χαίρων τε τοκῶσιν λῦδος ὀπάσει.
 Ἐδλή δ' ἰππῆσιν παρ' ἐτάμον, οἷς ἢ ἐθέλησι.
 440 Καὶ τοῖς, οἱ γλαυκὸν δαυπέμφελλον ὄργαζόνται,
 Εὐχονται δ' ἐνάτη, καὶ ἐκινύπῳ ἐννοσιγαίῳ.
 Ρῆδῶς δ' ἀγέλη λυδὴν θεὸς ὤπασε πολλὴν,
 Ρέα δ' ἀφείλετο φαινομένην, ἐθέλσασα γε θυμῷ.
 Ἐδλή δ' ἐν σταβμοῖσι σὺν ἐρμῇ ληϊδ' αἶξαν,
 Βαρυλίας τ' ἀγέλας τε, καὶ αἰπόλια πλατὲ αἰγῶν,
 Ποίμνας τ' εἰροπόων οἶον, θυμῷ γε θέλσασα,
 Εξ ὀλίγων βριάει, καὶ πολλῶν μέονα θῆκην.
 Οὕτω τοι καὶ μνηστῆρας ἐκ μητρὸς ἔσσα,
 Γάσιν μετ' ἀθανάτοισι τετίμηται γόρτασι.
 450 Θῆκε δέ μιν ἱερὸν ἰδὼν ἱεροτρόφον, οἱ μετ' ἐκείνῳ
 Ὀφθαλμοῖσιν ἰδόντο φάος πολυδρόκεος ἥες.
 Οὕτως ἐξ ἀρχῆς ἱεροτρόφος αἰδέετο τιμᾶν.
 Ρεῖν δ' αὖθ' ἀμνηῖσα λυδὸν, τέκε φαίδιμα τέκνα,
 Ἰφίην, Διμήτην, καὶ ἕρην χρυσοπέδιλον,

Sed insuper multo maius quādo Iupiter honorat ipsa.
 Cui uerò uoluerit magnificè præstò est, atq; iuuat.
 Ibi tū in foro inter homines cminet, quē ipsa uoluerit.
 Quando uerò ad bellum perdens uiros armantur
 Viri, tum dea adest quibus uoluerit,
 Victoriā cupidè ut præbeat, et laudem porrigat.
 Inq; iudicio regibus uenerandis asidet.
 Bona insuper quando uiri in certamine colluctantur,
 Ibi dea et illis præstò est atq; iuuat.
 Qui uerò uicerit uirtute et robore, pulchrū præmiū
 Facilè fert, latusq; progenitoribus gloriam dat.
 Commoda item equitib; quæ adstet quibus uoluerit:
 Et his qui glaucum mare tempestuosum secant,
 Votaq; faciunt Hecate, et ualde frementi Neptuno.
 Facilè etiam prædā inclyta dea dedit copiosā,
 Facilè uerò abstulit apparentem uolens animo.
 Bona præterea in stabulis cū Mercurio pecus augere,
 Armenta; bouū gregesq; lātos caprarum,
 Grege; lanigerarum ouium, animo uolens.
 Ex paucis sœcunda facit, et ex multis pauciora reddit.
 Adeo sanè licet unigenita ex matre existens,
 Omnibus inter deos honorata est muneribus.
 Fecit aut ipsam Saturnius alūnd iuuenū, qui post ipsam
 Oculis affpexerunt lumen multa contuentis Aurora.
 Sic ab initio nutriens filios. Atq; hi sunt honores.
 Facilè uerò domita à Saturno, peperit illustres liberos,
 Vestā, Cererē, et Iunonē autels calceamentis gaudētem,

Ιφθιμάδ' ἄδ' ἰδ' ὅς ὑπὸ χθονὶ δώματ' αἶψα,
 Νηλεὺς ἤτερ ἐχών, καὶ ἐρεττοπὸρ σὺν σοσίγαυον,
 Ζηῶν τε μυτιόσση, θεῶν πατέρ' ἦδ' ἑ καὶ ἀνδρῶν
 Τῷ καὶ ὑπὸ βροντῆς πελειμίζεται σὺν ρεῖα χθών.
 Καὶ τὸς μὲν κατέπινε κρόνος μέγας, ὅς τις ἕκαστος

460 Νηλεὺς ἐξ ἰδρύος μητρὸς πρὸς γούναθ' ἵκοιτο,
 Τὰ φρονέωρ, ἵνα μὴ τις ἀγαθὸν ὑβριζέων
 ἄλλος οὐδ' ἀθανάτοισιν ἔχη βασιλευῖσθαι τιμὴν.
 Γυνέτο γὰρ γαῖης τε καὶ ὕραν ἄσφοδόντος,
 Οὐνεκὰ οἱ πέπρωτο ἐγὼ ὑπὸ παϊδί διαμειῖναι,
 Καὶ κρατὶ βῶν πόρ' ἔοντι, διὸς μεγάλῃ διαβλάψαι.
 Τῷ ὅγε ἔν' ἀλαοσκοπιὴν ἔχον, ἀλλὰ δακνύων
 Γαῖας ἐν κατέπινε. ῥέτω δ' ἔχε πόντος ἄλασθον.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ δὴ ἐμειλκε θεῶν πατέρ' ἦδ' ἑ καὶ ἀνδρῶν
 Τέξιδαι, τότ' ἕκαστα φίλος λιταύσσει τοπῆας

470 Τὸς αὐτῆς, γαῖάν τε καὶ ὕαν ἄσφοδόντ' αἶψα,
 Μητὴρ συμφράσασθαι, ὅπως λελάθοιτο τεκνῶσα.
 Παῖδ' αὖ φίλον, τίσασθαι δ' ὄρινόν τε πατρὸς εἰοῖο
 Γαῖδων, ὃς κατέπινε μέγας κρόνος ἀγνοομῆτις.
 Οἱ δὲ θυγαῖρ' ἐφίλη μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπύθοντο.
 Καὶ οἱ πεφραδέτ' ὅσα πόρ' ἐπὶ πρῶτ' ἰονέσθαι
 Ἀμφὶ κρόνον βασιλεῖ, καὶ ἦν κρατὶ βούμῃ.
 Εἰμύων δ' ὅς λήϊον κρήνης ἐς πόσιον ἀλμυρὸν,
 Οππότε κ' ὀπλότατον παῖδων ἤμελλε τεκίθαι,
 Ζηῶν μέγαν, τὸν μοῖ οἱ ἐδέξατο γαῖα πειλῶρα

480 Κρήτη σὺν δὺρεϊν, τραφίμην ἀτρίαν κλέμοναί τε.
 ἔνθα μὲν ἦν ἐφίρ' ἔρποντα θάλ' ἀνὰ τήν τε μέλαιναν,

πρῶτον

Fontemq; Plutonem, qui sub terra domos incolit,
 Immite cor habēs, et ualde sonantē terræ concussorē,
 Iouemq; consiliarium, deorum patrem atq; hominum,
 Cuius et à tonitru concutitur lata terra.

Atq; istos quidē deglutiebat Saturnus magnus, quicūq;
 Ex utero sacro matris ad genua uenerat:

Hæc animo uoluens, ne ullus clarorum filiorum Cœli
 Alius inter deos haberet regium decus.

Audierat enim ex Terra et Cœlo stellis micante,

Quod sibi fatale esset proprio à filio domari,

Quātūuis robusto existēti, Iouis magni p cōsilia. (ens .

Ideoq; hic nō cecā speculationē habuit, sed insidias stru

Filios suos deuorabat. Rhea aut habebat luctū grauē.

Sed quādo iam Iouem erat deorū patrem atq; uirorū

Paritura, iam tum charis supplicabat parentibus

Suis, Terræq; et Cœlo stellis aptato,

Consilium ut suggererent, quo pacto latēret pariendo

Filium charum, possetq; ulcisci furias patris sui

Cōtra filios, quos deuorabat ingēs Saturnus uersipellis.

Illi uerò filie dilectæ auscultarūt atq; morē gesserunt,

Et ei cōmemorarunt quæcūq; satis cōstitutū esset fieri

Circa Saturnum regem, et filium magnanimum.

Miserunt autem Lyctum Cretæ ad pinguem populum,

Cum minimum natu filiorum esset paritura,

Iouem magnum, hūc quidem ipsi suscepit Terra uasta

In Creta lata, ad educandū et enutriendū ab infantia.

Tum quidē peruenit ferens celerē per noctem nigrā,

Πρῶτον ἐς αὐτὸν λήϊον, ἐκρυψέ δ' ἡ χορσὶ λαβῆσα
 Αὐτῷ ἐν ἡλιβάτῳ, ἰαβίης ὑπὸ ἑσθύνῃσι γαίης,
 Ἀργαίῳ ἐν ὄρει πεπικασμένῳ ὑλκόντι.
 Τῷ ᾗ παρ' ἡγανίσασα μέγαν λίθον ἐγγυάλιστον,
 Οὐρανίδῃ μὲν ἄνελι θεῶν προτέρῳ βασιλῆϊ.
 Τὸν τόβ' ἐλὼρ χείρεσιν, ἐλὼν ἐγκάτθετο νηδυνί,
 Σχέτλιος, ἥ δ' ἐνόησε μετὰ φρεσίν, ὥς οἱ ἐπίσσω
 Ἀντὶ λίθου εἰς ὑὸς ἀνίκης καὶ ἀνικητῆς

- 490 Λείπειθ, ὅ μιν τάχ' ἐμπελεβίη καὶ χορσὶ διαμώσας,
 Τιμῆς ἐξελάαν, ὅ δ' ἐν ἀθανάτοισιν ἀνέσται.
 Καρπαλίμως δ' ἄρ' ἐπείθετο μόνος καὶ φιλίῳ μαζῇ
 Ἠϋξέτο τοιοῦτον ἀνίκης, ἐπιπλομένη οὐρανὸν
 Γαίης οὐρανίσῃσι πολυφραδέεσσιν ἀνιόντι,
 Ὅρ' ὅ γονος ἄρ' ἀνέκετο μέγας ἱρόνος ἀγκυλομήτης,
 Νικηθεὶς τέχνησι βίηφι τε παιδὸς ἰοῖτο.
 Πρῶτον δ' ἐξέμνησε λίθον πύματορ κατὰ πίνωρ.
 Τὸν μὲν ἰσὺς σφύριξε κατὰ χθονὸς ἐνερθελάης,
 Ρυθοὶ ἐν ἡγαθέῃ, γυνάλοισι ὑπὸ παρνακτοῖο,
 500 Σῆμ' ἐμὸν ἐξοπίσω, θαῦμα θνητοῖσι βροτοῖσι.
 Λῦσε ᾗ πατρὸς αἰσιν γένεας ὀλοῦν ὑπὸ δισμῶν
 Οὐρανίδας, ὅς τε δῖσι πατὴρ αἰσιφροσύνῃσιν.
 Οἱ οἱ ἀπεμνήσαντο χάριν ἐν ὄργισι αἰώνων,
 Δῶπαν ᾗ βροντῇ, καὶ αἰθαλόεντα ἱερὰ ἀνδρῶν,
 Καὶ σφοδρὸν, τὸ πρὶν ᾗ πελώριον γαῖα ἑσθύνθη.
 Τεῖς πῖσαντες, θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνέσται.
 Κέρην δ' ἱαπετὸς κατὰ λίσφυρον ἠέκαστ' ἐν ἡνίκα
 Ἠγάγετο ἑλνυμένῃ, καὶ ὁμὸν λείχος ἀσπιδόεντος.

Prima ad ipsam Lyciū. abscondit aut ipsum manib. pre-
Antro in excelso, diuinae sub latebris terrae, (hensum
Argæo in monte denso syluoso. (dedit

Huic aut fascijs inuolutum magnum lapidem in manus
Caeli filio, prepotenti decorum priori regi.

Quem tum arreptum manibus suū condidit in aluum,
Misit, nec cogitauit animo, quod sibi in posterum

Pro lapide filius inuictus & inssepultus

Superesset, qui ipsum mox ui & manibus domitum

Ex honore expulsurus, ipseque immortalibus imperatus

Celeriter aut deinde robur & sortia membra Crus sit.

Crescebant illius regis, uertente anno,

Terræ consilio astuto circumuentus,

Suā sobolē iterū submisit magnus Saturnus uersutus,

Victus artibus ac ui filij sui.

Primum uerò euomuit lapidem ultimò deuoratum.

Illū quidē Iupiter firmiter defixit in terrā spaciosam

Pytho in diuina, iugis sub Parnassi, (minibus.

Monimentū ut sit in posterum, miraculū mortalib. ho-

Soluit uerò fratres ex patre noxijs à uinculis

Cœligenas, quos unxerat pater ex amentia.

Qui ipsi memores fuerunt propter beneficia,

Dederuntque tonitrum, atque candens fulmen,

Et fulgur quod antè immanis terra occultabat:

Quibus consisus, mortalib. atque immortalib. imperat.

Filiā porro Iapetus pulchros talos habentē Oceanidē

Duxit Chymenem, & eundem lectum conscendit.

Ἡ δέ οἱ ἄτλαντα ἱρατ' ὀρόφονα γένετο παῖδα.

510 Τίτ' ἴδ' ὑπερβύδαντα μνηϊτίου, ἡ δὲ προμυθία
 Ποικίλου, αἰολόμωτον, ἀμαρτίνοῦ τ' ἐπιμυθία,
 Ὃς ἱανὸν ἐξ ἀρχῆς γόνετ' ἀνδράσιμ' ἀλφειῆσι.
 Πρῶτος γὰρ ῥα διὸς πλαστὴν ὑπέδειξε γυναικα,
 Γαρβόου, ὑδριτὴν ἧ μνηϊτίου σφύροπαζος
 Εἰς ὄρεος κατέπεμψε, βαλὼν ψολόοντι ἱδραυνῶ,
 Εἶνεκ' αἰταδάλκης τε καὶ ἰδωρέης ὑποβόπλε.
 Ἀτλας δ' ἔρανόν σφιν ἐχέει ἱρατ' ὀρῆς ὑπ' ἀνάγκης,
 Γείραςιν οὐ γαῖης, πρόπαρ ἑσπερίδων λιγυφώνων
 Ἐσθλῶς, λιεφαλῇ τε καὶ ἀναμάτοισι χέρεσι.

520 Ταῦτ' ἴδ' οἱ μοῖραν ἐδάσαστο μκτίετα ζῆς.
 Δῆσε δ' ἀλυκτοπέδῃσι προμυθία ποικιλόβουλον,
 Δισμοῖς ἀργαλίοισι μέσον διὰ λείον' ἐλάσας.
 Καὶ οἱ ἐπ' αἰετὸν ὥρσε τανύπηδον, αὐτὰρ ὃ γ' ἦπαρ
 Ἠδίων ἀθανάτων, τόδ' αἶξετο ἴσον ἀπάντη
 Νυκτὸς, ὅσον πρόπαν ἦμαρ ἔδει τανυσίπηδος ὄρνις.
 Τὸν μὲν ἄρ' ἀλκμήνους ἱακκισφύρας ἄλκιμος υἱός,
 Ἡρακλῆς ἐπῆνε, ἱαντὸν δ' ἀπὸ νῦσον ἀλαλκην
 Ἰαπετιονίδα, καὶ ἐλύσατο δυσφρεσυνάων,
 Οὐκ ἀέκκτι ζευγὸς οὐλυμπία ὑψιμέδοντος,

530 Ὅφρ' ἠρακλῆος θυβαγρνεὸς κλέος εἴη
 Πλαῖον ἐτ' ἢ τοπαροίθην, ἐπὶ χθόνα πελυβοτέρην.
 Ταῦτ' ἄρ' αἰζόμενος τίμα ἀριδείκετον υἱόν.
 Καὶ πρὶν χωόμενος, παύθην χόλη, ὅν περ ἔχεσκον,
 Οὐνεκ' ἐρύττετο βελάς ὑποβρυγνέϊ κρονίῳ.
 Καὶ γὰρ ὅτ' ἐκρίνοντο θεοὶ θνητοὶ ἰ' ἀνθρώποι,

Ipsa uerò ei Atlantem magnanimum peperit filium.
 Peperit præterea gloria præsignè Menœtiũ, atq; Pro-
 varium, uersipellem: stultũq; Epimetheum, (metheum
 Qui noxa statim ab initio fuit hominib. inuentoribus
 Primus enim Iouis fictam suscepit mulierem, (rerum.
 Virginẽ. iniurias uerò inferentẽ Menœtiũ latè uidẽs In
 In Erebum detrussit, feriens candenti fulmine, (piter
 Propter stulticiam & fortitudinem immensam.
 Atlas uerò cœlum latum sustinet dura ex necessitate,
 Finibus in terræ, eregionẽ Hesperidum argutarum
 Stans capiteq; & indefessis manibus.
 Hanc enim ipsi sortem destinauit prudẽs Iupiter. Cum,
 L. gavit uerò insolubilib. cõpedibus Prometheus uersu-
 Vinculis difficilibus mediam per columnam adigens.
 Et ei aquilam immisit expansis alis: æterũ hic epar
 Comedebat mori nesciũ, qn ipsum crescebat par ubiq;
 Noctu, quantũ toto die cdebat extẽtas alas habẽs auis.
 Hũc quidẽ Alemene pulchros talos habẽtis fortis filius
 Hercules occidit, malum uerò morbum profligauit
 Iapetionidæ, & liberauit ab egritudine,
 Non inuito Ioue Olympio in alto imperante,
 Quo Herculis Thebis geniti gloria esset
 Maior etiam quàm aptea super terrã multos pascentẽ.
 Ob idq; ueneratus honorabat præclarum filium.
 Quãuis succensens remisit iram, quã prius habuerat,
 Eo quòd contendisset consilio cum præpotenti Ioue.
 Etenim quando disceptabant dij mortalesq; homines,

Μακάνη, τότε ἵπασα μέγαν βῦρ πρόσρονι θυμῷ
 Δασαίμονος πρῶθηναι, βίωδ' ἄνδρ' ἱεραπαφίσκων,
 Τῷ μὲν γὰρ σαρκας τε καὶ ἔγνασθα πόνον δαμῶ
 Ἐν ῥινῷ κατέβηναι, καλύντας γαστρίβοσιν.

540 Τῷ δ' αὖτ' ὅσ' ἱεραπαφίσκων δολίῳ ἐπὶ τέχνῃ
 Εὐθετίσας, κατέβηναι καλύντας ἀργίτι δαμῶ.
 Δὲ τότε μὲν προσέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θιῶν τε
 Ἰαπίτιονίδην, πάντων ἀρισταίνετ' αὐτῶν,
 Ω πόποι, ὡς ἐτόροβ' ἄλως διδασκασαί μ' ἴσαν.

Ὡς φάτο ἱερὸς μείων ἴσους ἀφθιτα μέδεια εἰδώς,
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε προμηθεὺς ἀγνυλομήτης,
 Ἥε' ἐπιμαθήσας, δολίης δ' ἢ λάθ' ἴσ' ἔχουσιν
 Ἰσους κύνεισι μέγιστε θιῶν αἰαχρονεταίων,
 Τῶν δ' ἴσαν ἐκπετόβηναι σε σὺ φρεσὶ θυμὸς αἰώγα,
 550 Φῦρα δολοφρονέων. ἴσους δ' ἀφθιτα μέδεια εἰδώς,
 Ἰνῷ γὰρ ἄνδρ' ἡγήσας δόλον, ἱεραπαφίσκων
 Θνητοῖς ἀνθρώποισι, τὰ καὶ τελέεσθαι ἐμμελόν.
 Χόρσ' ἔσ' ὅγ' ἀμφοτέρωσιν ἀνάλιστο λυσιπὸν ἄλαστρον,
 Κήσατε γ' ἑρσύναι, ἀμφὶ χόλος δὲ μιν ἵκετο θυμῶν.
 Ὡς ἴδον ὅσ' ἱεραπαφίσκων δολίῳ ἐπὶ τέχνῃ.
 Ἐκ τῶν δ' ἀθανάτοισιν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων
 Καίσα' ὅσ' ἱεραπαφίσκων θυμῶν ἐπὶ βωμῶν.
 Τὸν γ' ἔτι γ' ὀχθήσας προσέειπε νηλεὲς ἔργον ἴσους
 Ἰαπίτιονίδην, πάντων πῶς καὶ μέδεια εἰδώς,

560 Ω πόποι, ὦν ἄρα πῶς δολίης ἐκλυθεύς τέχνης.
 Ὡς φάτο χυδαιμόνος ἴσους, ἀφθιτα μέδεια εἰδώς.
 Ἐκ τῶν δ' ἵπασα δόλον μεμνημένος αἰετῶν,

*Mæconæ, ibi tum magnum bouem prompto animo
Diuisum proposuit, Iouis mentem fallens.*

*Hæc enim carnesq; et intestina pingui adipe
In pelle deposuit, tegens uentre bouino.*

*In altera rursum ossa alba bouis, dolosa arte
Ritè disponens, deposuit tegens candida aruina.*

*Iâq; tû ipsum allocutus est pater hominûq; deûmq;
Iapetionida omnium celeberrime regum,*

O' tu, quàm iniquè diuisisti partem.

*Sic dixit cōiicijs proscindēs Iupiter ppetua cōsilia
Hunc rursum allocutus est Prometheus uaser, (sciens.*

Dixit, et arridens dolose non obliuiscébatur artis:

*Iupiter gloriosissime, maxime deorû sempiternorum,
Harû elige utrâ te in pectorib. animus iubet. (sciens,*

*Dixit sanè dolosa cogitans. Iupiter aut perēnia cōsilia
Cognauit, nec ignorauit dolû. mala autē prospiciebat*

*Mortalib. hominib. quæ ex perficienda erant. (animo
Manibus uerò hic utrisq; sustulit album adipem.*

*Iraſcebatur autē mēte, ira uerò eius occupauit animû,
Ut uidit ossa alba bouis dolosa ab arte.*

Ex illo tempore dijs super terram genus hominum

Adolent ossa alba odoratis in aris.

*Hæc ualde cōtristatus allocutus est nubicogus Iupiter:
Iapetionida, omnes super consilia edoctus,*

O' tu, nondum dolose oblitus es artis?

Sic dixit ira percitus Iupiter prudentissimus,

Ex illo tempore doli memor semper,

Οὐκ ἰδίδα μελίησι πυρὸς μέγας ἀκαμάτοιο
 Θνητοῖς ἀνθρώποις, οἱ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσιν.
 Ἀλλὰ μιν ἐξαπάτησεν εὖς πάντες ἰαπετιοῖς,
 Κλέψας ἀκαμάτοιο πυρὸς τηλίσκοπον αὐγλήν,
 Ἐρ' ἰοίλω νάρθηκι, δάκρυ δ' ἄφα νείθε θυμὸν,
 Ζεὺν ὑψιβρεμέτιν, ἐχόλῳσι δὲ μιν φίλον ἦτορ,
 Ὡς ἰδὼν ἀνθρώποισι πυρὸς τηλίσκοπον αὐγλήν.

570 Αὐτίκα δ' ἀντὶ πυρὸς τούξῃ λακὸν ἀνθρώποισι.

Γαῖος γὰρ σὺμπλασε περικλυτὸς ἀμφιγυίας,
 Παρθένῳ αἰδοίῃ ἱκελόν, ἱερνίδειω διὰ βυλαῖς.
 Ζῶσι ἢ καὶ ἰόσμοσι θιὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Ἀργυρεῖ ἰδῶτι, ἡκατὰ κρηθρὸν ἢ ἡκαλὴ πῆλιν
 Δαιδαλέην χάρισι, ἡκτέχευθι, θαῦμα ἰδέσθαι.
 Ἀμφὶ δὲ οἱ σφραῦνς νεοθυλάκας αὐθισι ποίησιν
 ἑμάρτυς παρέθου, ἡκαρῆατι παλλὰς Ἀθίνας.
 Ἀμφὶ δὲ οἱ σφραῖλιν χρυσέην ἡφαλῆφιν ἔθηκεν,
 Τὴν αὐτὸς ποίησι περικλυτὸς ἀμφιγυίας,

580 Ἀσκήσας παλάμῃσι, χαριζόμενος δὲ πατρί.

Τῇ δ' οὐδ' αἰίδαλα πολλὰ τίς γ' ἔχαιτο, θαῦμα ἰδέσθαι,
 Κνώδαλα δ' ὅς' ὑπερος μὴ τρέφει, ἡδὲ θάλασσα.
 Τῶρ ἔγε πόλλ' οὐέθου, χάρις δ' ἀπειλάμειρε πολλή,
 Θαυμασίη, ζωῶσιν ἰοικότα φωνήεσιν.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ τούξῃ λακὸν λακὸν αὐτ' ἀγαθοῖο,
 Ἐξάγαγ' οὐθαπὸρ ἄλλοι ἴσαν θεοὶ ἢ δ' ἀνθρώποι,
 Κόσμῳ ἀγαλλομοσύνῃ γλαυκῶπιδος ὀβριμοπάτρως.
 Θαῦμα δ' ἔχ' ἀθανάτους τε θεὸς, θνητὸς τ' ἀνθρώπους,
 Ὡς αἰδερ' ἀόλαρ αἰπιῶν, ἀμύχανον ἀνθρώποισιν.

Non dabit Melijs ignis robur indefessi
 Mortalibus hominibus, qui super terram habitant.
 Sed ipsum decepit bonus filius Ixeti,
 Furatus indomiti ignis eminus apparentem splendore,
 In concava ferula momordit uerò imo animo (de,
 Iouē in alto tonātē, ad irāq; ipsum commouit caro cor-
 Ut uidit inter homines ignis procul lucētē splendore.
 Protinus autem pro igne struxit malum hominibus.
 E' terra enim conformauit perq; celebris utroq; pede
 Virgini pudicæ simile, Saturnij consilio. (claudicans
 Cinxit uerò et adornauit dea cæsijs oculis Minerva,
 Candida ueste. à capite uerò calyptram
 Ingeniose factam manibus detinebat, mirum uisu.
 Circum uerò eiserta florentis è floribus herbae,
 Optata imposuit capiti Pallas Minerva:
 Circumq; ei coronam auream caput posuit,
 Quam ipse fecerat inctytus Vulcanus,
 Elaborans manibus, gratificans Ioui patri.
 In hac artificiosa multa celata erant, mira uisu,
 Animantia quæcunq; continens alit, atq; mare.
 Ex illis hic multa indidit. gratia uerò resplēdebat ma-
 Mirabilis, animantibus similia uocalibus. (gna,
 Ceterū postquā effecit pulchrū malum pro bono,
 Eduxit eò ubi alij erant dij atq; homines, (te.
 Ornatu gestientem cæsiæ Palladis sorti patre progre-
 Admiratio cepit immortalesq; deos mortalesq; homi-
 Vbi uiderūt dolū arduū, inexplicabilē hominib. (res,

- 390 Εκ τῆς γὰρ γούτος ἐστὶ γυναικῶν θυλατόρων.
 Τῆς γὰρ οὐλώριον ἐστὶ γούτος, καὶ φύλα γυναικῶν
 Πῦμα μέγα θυκοῖσι μετ' ἀνδράσι ναυτάται,
 Οὐλομόντες πρὶντες ἀσύμφοροι, ἀλλὰ λόροιο.
 Ως δ' ὅπότε σὺ σμύλλοις κατακρίσεις μέλλοις
 Κερῶντες βόσκουσι, λακκῶν ξυστότας ὄρων
 Αἱ μόντε πρέπαν ἡμαρ ἐς ἡλίον καταδύντα
 ἡμάτιαι πεινῶσαι, τιθῶσι τε λακκῶν λουκῶν
 Οἱ δ' οὐτοδὲ μόνοντες ἐπικρίσεις κατα σίμβλης,
 Αλλότοις λακκῶν σφειτέρων ἐς γαστρί' ἀμύνται.
 600 Ως δ' αὐτως ἀνδράσι λακκῶν θυκοῖσι γυναικῶν
 Ζόντες ὑψιβρεμέτης θῆκε, ξυστότας ὄρων
 Αργαλίων ἐτόρον ἢ πόρον λακκῶν αὐτ' ἀγαθοῖς.
 Ος κε γάμον φύγων, καὶ μέρμορα ὄρων γυναικῶν,
 Μὲ γῆμαι ἐθίλῃ, οὐλοῦν δ' ἐπὶ γῆρας ἵκνται,
 Χότα γαστροκόμοιο, δ' ἐς βίον ἐπιδόνη
 Ζῶν, ἀποφθιμῶν ἢ διὰ λιτῶν διατίονται
 Χερσῶν, ὡς δ' αὐτὲ γάμα μετὰ μοῖρα γούτης,
 Κιθλὼν δ' ἐχρῶ ἀκοιτιμ' ἀραρῶν πρηνίδοις,
 Τῷ δ' ἀπ' αἰῶνος λακκῶν ἐθίλῃ ἀντιφρίξαι
 610 Εμμενα, ὅς δέ κε τέτμη ἀταρτυροῖα γενέθλης,
 Ζῶν οὐ γάβριον ἐχρῶ ἀλίστορ ἀνίλῃ
 Θυμῷ καὶ ἐραδίῃ, καὶ ἀνέστητον λακκῶν ἐστιν.
 Ως ἔκ ἐστι διὸς ἐλπίσαι νόον, ἥδ' ἐς παρὲλθῶν.
 Οὐδὲ γὰρ λακκῶν ἐθίλῃ ἀνέστητον προμυθούς
 Τοιοῦ γ' ὑπεβίβλυε βαρυὸν χόλον, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
 Καὶ πολυδίωκτον ἶοντα μέγας καταδυσμὸς ὄρωνται.

Ex illa enim genus est mulierum foeminearum.
 Illius enim perniciosum est genus, & sexus mulierum
 Nocamentum ingens mortales inter uiros habitant,
 Perniciose paupertati non accommoda, sed satietati.
 Ac ueluti tum in alucrijs tectis apes
 Fucos pascunt, malorum participes operum:
 Illae quidem per totam diem ad solem occidentem
 Diurnae festinant, & faciunt fauos albos:
 At illi intus permanentes coopertis in alucrijs,
 Alienum laborem suum in uentrem metunt:
 Similiter uiris rem malam mortalibus mulieres
 Iupiter altitonans dedit, participes operum
 Difficilium. aliud uero praeiuit malum pro bono.
 Qui nuptias fugiens, & sollicita opera mulierum,
 Non uxorem ducere uelit, nociua uero attigerit senectutem,
 In penuria eius quae senem foueat, hic etiam non uictus ind-
 Viuit: mortui uero possessionem inter se diuidunt (quis
 Remoti cognati. Cui uero nuptiarum conditio contigerit,
 Pudicam uero habuit coniugem, conuenientem praecordijs,
 Huic ab aeo malum bono equiparat
 Esse. qui uero adeptus fuerit nocentis natiuitatis,
 Viuit in pectoribus habens indefinentem moestitiam
 Animo & corde, & immedicabile malum est.
 Quoniam non licet Iouis fallere mentem neque praeterire.
 Neque enim Iapetionides Acacesius Prometheus
 Illius euitauit grauem iram: sed necessario,
 Quauis multiscum existentem, magni uinculum coarctet.

Briarco

Βεβαίη δ' ὡς πρῶτα πατὴρ ᾤδυνόσατο θυμῷ,
 Κότῳ τ' ἠδὲ γύγῃ, διῶσι κρατάρῳ ἐνὶ δισμῷ,
 Ηνορέλιν ὑπέροπλον ἀγώμενος, ἠδὲ καὶ εἶδος,

630 Καὶ μέγισθος, κρατεράσσει δ' ὑπὸ χθονὸς στυροδείης.

Ἐνθ' οἷγ' ἄλγε' ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ ναυστάοντες,
 Εἶατ' ἐπ' ἐχάτιῃ μεγάλης ἐν πάρασι γαίης,
 Διὸς μάλ' ἀχρύνενοι, Κραδίῃ μέγα πόνθος ἔχοντες.
 Ἀλλὰ σφίας Κρονίδης τεῖδε ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 Οὐς τέκον ἡ νόμος ρέειν Κρόνῳ ἐν φιλοτῆτι,
 Γαίης φραδμοσυύησιν ἀνῆγαγον ἐς φάος αὐτῆς.
 Αὐτὴ γὰρ σφιν ἅπαντα Διὶ Κρονίῳς κατέλειξε
 Σὺν Κρόνῳσι νῆλιν τε καὶ ἀγλαὸν εὐχος ἀρέσσει.
 Διὸς γὰρ μαρναῖο πόνον θυμαλγὴν ἔχοντες,

630 Τιτλήεις τε θεοὶ, καὶ ὅσοι Κρόνῳ ἐξεγούνητο,
 Ἀντὶον ἀλλήλοισι διὰ Κρατοράς ὑσμίνασθε·
 Οἱ γὰρ ἄρ' ὑψηλὸς ὀβρύς τιτλήεις ἀγαυοί,
 Οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ὑλύνμποιο θεοὶ Διωτῆρις ἰάων,
 Οὐς τέκον ἡ νόμος ρέειν Κρόνῳ στυνθεῖσα.
 Οἶρά τ' ὅτ' ἀλλήλοισι μάχην θυμαλγὴν ἔχοντες,
 Συναίχῃς ἐμάχοντο Δίῃα Πάρις οἰωνῶς.

Οὐδέ τις ἦρ ἐριδος χαλεπῆς λύσει, ἠδὲ τελευτῇ
 Οὐδέ τί τοις ἴσασιν ἢ τέλος τέτατο πτόλεμοιο.

Ἀλλ' ὅτε δὴ Κρόνῳσι παρῆχεν ἄρμυρα πάντα,

640 Νῆπταρ τ' ἀμβροσίῳ τε, τὰ πόρ' θεοὶ αὐτοῖς ἔδωκε,
 Γλυτῶν ἐν γάστρῳ ἀξίτο θυμὸς ἀγλῶν,
 Διὶ Νῆπταρ τ' ἐπάσαστο καὶ ἀμβροσίῳ ἄρα ταυρήν.

Ὅτε τότε τοῖς μετῆκε πατρὶ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.

Briareo uerò ubi primum pater iratus est animo,
 Cottoq; atq; Gyge ligauit forti uinculo,
 Fortitudinem immanem admiratus, atq; etiam formã,
 Et magnitudinem collocauit sub terram latam:
 Vbi dolores habentes sub terra agentes,
 Sedent in extremitate magnæ in finibus terre,
 Vsq; ualde mœrentes, corde magnum luctum habentes.
 Sed ipsos Saturnius atq; immortales dii alij,
 Quot peperit pulchricoma Rhea Saturni in amore,
 Terræ consilijs subduxerunt ad lucem iterum.
 Ipsa enim eis cuncta prolixè recensuit,
 Cū illis uictoriamq; et splendidã gloriam accepturos.
 Diu enim pugnarūt, laborē animū cruciantē habētes,
 Titanesq; dii, et quotquot è Saturno nati sunt,
 Contra sese mutuo per ualidas pugnas:
 Ipsi quidem ab alta Othry Titanes nobiles,
 Ab Olympo uerò dii datores bonorum, (gens
 Quos peperit pulchricoma Rhea Saturno cubile iun-
 Illi sanè tū inter se pugnã animū excruciantē habētes
 Continuè pugnant, decem plus annis.
 Neq; ulla erat contētionis molestæ cōpositio, neq; finis
 Alterutris: æqualiter autem finis extensus erat belli.
 Sed quando iam apposuerunt congruentia omnia,
 Nectarq; ambrosiamq; quibus dii ipsi uescuntur,
 Omnium in pectoribus augebatur animus superbus,
 Vbi nectar comederunt et ambrosiã amabilē. (rūq;
 Iam tū ipsis interlocutus est pater hominūq; deo-
 Audi-

Κένυτ' ἔμην γαίης τε καὶ θράν' ἀγλαὰ τέκνῃ,
 Οφρ' εἴπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσι λιλῆσθαι.
 Ἦλ' ἂν γὰρ μάλα θυρὸν ἐνὶ αὐτοῖσι κλάυλοισι,
 Νῆκες καὶ ἰράττειν περιμαρνάμεθ' ἥματα πάντα,
 Τητλήνεις τε θεοὶ, καὶ ὅσοι κρόνῳ ἐκγονόμεθα.
 Ἦρ' ἔς τ' ἢ μεγάλῳ τε βίῳ, καὶ χεῖρας ἀάπτει
 590 Φαίνετε τιτλήναισιν οὐρανῶσι ἐν δαΐλυγῃ,
 Μνησάμενοι φιλότιτος ἐνέκτος, ὅδεα παθόντες
 Ες φάος ἀψ' ἀρίμεθι δυσκλεγέος ὑπὸ δεισμῷ,
 Ἡμετέρας δὲ βυλὰς ὑπὸ ζόφῳ ἠδ' ὀφύοντες.
 Οὐ φάτο, τὸν δ' ἐξ αὐτῆς ἀμάρβητο λύττος ἀμύμων
 Δαιμόνι' ἐν ἀδάκτα πικρᾶσκειαι, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
 Ἰδμεν, ὅτι περὶ μὲν πραπίδει, περὶ δ' ἐστὶ νόημα,
 Ἀλκυτ' δ' ἀθανάτοισιν ἄρ' ἔς γένος ἠερύβοιο.
 Σῆσι δ' ἐπιφροσύνῃσιν ὑπὸ ζόφῳ ἠδ' ὀφύοντες,
 Ἀψ' ὀφύον δ' ἐξ αὐτῆς ἀμαλίντων ὑπὸ δεισμῶν
 660 Ἠλύθομεν, κρόνῳ γὰρ ἀνὰξ, ἀνὰ ἑλπῇ παθόντες.
 Τῷ καὶ νῦν ἀτονέει νόῳ, καὶ ἐπιφρονὶ βυλῇ,
 Ρύσσομεθα ἰράτος θυμὸν ἐν αἰνῇ δαιτυνῆτι,
 Μαρνάμενοι τιτῆσιν καὶ ἰρατόρως ὁμίλῃ.
 Οὐ φάτο, ἐκάνυσαν γὰρ θεοὶ δωτῆρες ἰάων,
 Μῆθορ ἀνέσαντες, πολέμῳ δ' ἐλκλαίετο θυμὸς
 Μᾶλλον ἔτ' ἢ τοπαίροιθε, μάχῃ δ' ἀμέγαλτον ἐγάρ τ' ὄν
 Γαῖα τε, θάλασσά τε καὶ ἄρ' ὄντες, ἥματι κείνῳ,
 Τητλήνεις τε θεοὶ, καὶ ὅσοι κρόνῳ ἐξεγονόντο,
 Οὓς τε ζῶντες ὀρέβυσσιν ὑπὸ χθονὸς ἔκει φῶς δει,
 670 Δανῶ τε ἰρατόροί τε, βίῳ ἐκείρῳ τε ἔχοντες.

Audite me Terræq; & Cœli inclyti filij,
 Ut dicam quæ me animus in pectoribus iubet.
 Iam enim admodum diu aduersi nobis mutuo,
 Victoria & imperio propugnauimus dias omnes,
 Titanesq; dij & quotquot è Saturno sati sumus.
 Vos uerò magnamq; uim & manus inuictas
 Ostendite Titanibus contrarij in pugna graui,
 Memores amicitie placide, quibus perpeſſis
 Ad lucem redieritis moleſto à uinculo,
 Noſtra per conſilia à caligine obſcura. (ſibilia:
 Sic dixit. illū uerò rurſum excepit Cottus irreprehen-
 Venerāde, nō indoctū loqueris: ſed et nos (intellectu,
 Scimus q, excellūt quidē præcordia, excellēs uerò eſt
 Auxiliator uerò immortalib. execrationis fuiſti hor-
 Tua uerò prudentia ab caligine opaca, (rendet
 Retrogradē iterum acerbis à uinculis
 Venimus, Saturni fili rex, inſperata paſſi.
 Ideoq; nunc intento & prudenti conſilio,
 Vindicabimus ueſtrum imperium graui conſlictu,
 Pugnantes cum Titanibus per acria prælia.
 Sic dixit. collaudarunt uerò dij datores bonorum,
 Sermone audito. bellum uerò cupiebat animus
 Magis etiā q̄ antea: pugnam uerò arduam excitauit
 Omnes ſœmināq; & mares die illo,
 Titanesq; dij, & quotquot Saturno præcreati ſunt,
 Quosq; Iupiter ex Erebo ſub terra miſit ad lucem
 Acres robuſtiq; uires immenſas habentes.

Τῶν ἐκείνων μὲν χάρις ἀπ' ὧμων αἰσούτο
 Πᾶσιρ ὁμῶς· κεφαλὰν δ' ἐκαστῷ πρὸς τήν τε
 Ἐξ ὧμων ἐπέφυκον ἐπὶ σιβαροῖσι μέλισσι.
 Οἱ τότε τιτλίωσι κατέσθον ἐν φαιδ' ἀνθρώπων,
 Εἰς τὰς ἀλβὰς σιβαρῆς ἐν χοροῖν ἔχοντες.
 Τηλῶες δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτυῦντο φάλαγγας
 Προφρονέως χειρῶν τε βίης θ' ἅμα ὄργον ἐφαινον
 Ἀμρότοροι δ' ἀνὸν δ' ἐπὶ πόρῃα χεῖρας πόντος ἀπάγων.
 Γὰρ ἡ μὲν ἰσμαράθισον ἐπέσπον δ' ἕρανός τε
 680 Σαίονες, πεδίοθεν δ' ἐτινάσσοντο μακρὸς Ὀλύμπου
 Ρίπῃ ὑπ' ἀθανάτων, οἷσι δ' ἵκανε βαρεῖα
 Τάρταρον πόρροντα, ποδῶν αὐτῶν τ' ἰὼν
 Ἀσπίτιν ἰωχμοῖο, βολάων τε ἡρατοράων.
 Οἳ δ' ἐπ' ἀλλήλοισι ἴσαν βέλια σπύροντα.
 Φωνὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' ἕρανόν τε πόρροντα,
 Κικλομόων· οἱ δ' ἐξυῖσαν μεγάλην ἀλαλητῶν.
 Οὐδ' αὖ ἐτι ζῆς ἴχθυον ἐν μόσος, ἀλλὰ νῦν τῷ γε
 Εἶδαρ μὲν μένος πλήντο φρονέας, ἐν δέ τι πᾶσαν
 Φαῖνι βίλῃ, ἄμυδρι δ' αὖ ἀπ' ἕρανός τε Ὀλύμπου
 690 Ἀσπίτιν ἰσχυρὰ σπύροντα, οἱ δ' ἐπὶ ἡσπέρῃ
 ἱσχυρὰ ἅμα βροντῇ τε καὶ ἀσπέρῃ ποτιέοντο
 Χερὸς ἀπὸ σιβαρῆς, ἰσχυρὰ φλόγα θ' εἰλυφούντες
 Ταρφέας, ἀμφὶ δ' γαῖαν πόρροντες ἰσμαράθισον,
 Καιομένη, λάμει δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλῃ ἄσπετος ὕλη.
 Εἴη δ' ἡ χθὼν πᾶσα, καὶ ὠκεανὸς ῥέεθρα,
 Ρόντος τ' ἀνθρώπων, τῶν δ' ἄμφοτε βόρμους αὐτῶν
 Τιτλίωας χθονίους, φλόξ δ' ἡρὰ δίκην ἵκανον

Horū centum quidē manus ab humeris concitabantur,
 Omnibus simul: capita uerò unicuique quinquaginta
 Ex humeris enata sunt super firmis membris.

Qui tum Titanib. oppositi sunt in pugna luctuosa,
 Saxa prærupta validis in manibus gestantes.

Titanes uerò ab altera parte cōfirmarunt phalanges,
 Alacriter manuumque uiriumque simul opus ostentabāt,
 Vtrique horrendè uerò insonuit pontus immensus.

Terra uerò stridebat, ingemiscebat uerò latum cœlam

Quassatū, è fundo uerò concutiebatur amplius Olym-
 Impetu à deorum. motus uerò uenit grauis (pus
 Ad Tartarū tenebricosum, pedū et alta uociferatio
 Immodici tumultus, ictuumque fortium.

Ita sanè inter mutuos ibant tela gembunda.

Vox autem utrorumque peruenit ad cœlum stellatum,
 Adhortantiū. at illi cōgrediebātur magno cū clamore.

Neque sanè amplius Iupiter cohibebat suum robur, sed
 Statim robore implebantur animi, et omnem (ipsius
 Exeruit uim. simul etiam à cœlo atque Olympo

Fulgurans incedebat confertim. fulmina autem
 Celerrimè unā cum tonitru et fulgure uolabant

Manu à robusta, sacram flammam rutilantes

Crebrò. circum uerò terra alma reboabat. (ua.

Ardens crepitabat uerò undique igne ualde magna syl-
 Feruebat uerò terra tota, et Oceani fluentia,

Pontusque immensus. circumdedit autem calidus uapor
 Titanes terrestres, flāma uerò ad aerē diuinū peruenit

Λασιτος, ὅσος δ' ἄμβροσι καὶ ἰφθιμῶν πρὶ ἰόντων,
 Ἀνὴρ μαρμαίρυσσα ἰοβραυνῶ τε θροπῆς τε.

700 Καὶ καὶ ἢ θιασισιον ἰάτεχρον χάος, εἶσατο δ' αὐτὰ
 ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, ἢ δ' ἔχουσιν ὄσασα, ἀνδρῶν,
 Αὐτῶς ὥς ὅτε γαῖα καὶ ὕψανός σφ' οὖς ὑπόρθεον
 Πύλνατο, τοῖς γὰρ καὶ μέγιστος δῶπος ὀρώρεα,
 Τῆς μὲν ὀρεπομνύς, τῷ δ' ὑπόρθεον ἐξεραπύοντες.
 Τόσος δῶπος ἐπλάτο θεῶν ὄρεσι ξυνιόντων.
 Σὺν δ' αἰέμοι ἐνόσιν τε λόνιν τ' ἰσφαράγιζον,
 Βροντῶν τε θροπῶν τε καὶ ἀνθλόοντα ἰοβραυνόν,
 Κῦλα διὸς μεγάλοιο, φέρον δ' ἰχθυὶν τ' ἐνόσιν τε,
 Εἰς μέσον ἀμφοτέρων, ὁτοβος δ' ἀπλντος ὀρώρεα.

710 Σμάρδακλινος ἐριδος, ἰακρῶς δ' ἀνιφαίνετο ὄργων.
 Επλύνθη ἢ μάχη, πρὶν δ' ἀλλήλοισι ἐπέχοντες,
 Εμμενῶς ἐμάχοντο διὰ ἰρατοράς ὑσμίνης.
 Οἱ δ' αὖ ἐνὶ πρῶταισι μάχῃν δριμύτην ἐγχεσαν,
 Κότῳ τε, βριαρέως τε, γύγης τ' ἄατος πολέμοιο.
 Οἱ ῥα τριμνοσίης πῆτρας σφ' βαρύνον ἀπὸ χειρῶν
 Ρέμπον ἐπασυτήρας, ἰακὰ δ' ἐσπίκσαν βελέας
 Τετλήνας, καὶ τὸς μὲν ὑπὸ χθονὸς σφ' οὐδοῖας
 Ρέμψαν, καὶ δισμοῖσιν ἐν ἀργαλέοισιν ἐδυσαν,
 Νεκρῶσαντες χόρσιν ὑπόρθυμους πρὶ ἰόντας,

720 Τόσον ἐν ἑρῇ ὑπὸ γῆς, ὅσον ὕψανός σφ' ἀπὸ γαίης.
 Ἴσον γὰρ τ' ἀπὸ γῆς ἐς ταρταρον ὑπόρθεοντα.
 Ἐντὶ γὰρ νῆας καὶ ἤματα χάρμης ἀνδρῶν
 Οὐρανόθεν ἰακτῶν, δειπάτη ἐς γαῖαν ἵκοιτο.
 Ἐντὶ δ' αὖ νῆας τε καὶ ἤματα χάρμης ἀνδρῶν

Magna. oculos uerò uisu priuabat quantūuis fortium;
 Splendor radians fulminisq; fulgurisq;
 Incediū aut immēsum occupauit Chaos. uidebatur aut
 Oculis aspiciere, ac auribus uocem audire, (coram
 Itidem ut cū olim terra & coelum latum superne
 Appropinquabat. talis enim maximus strepitus excita-
 Hac quidem diruta, illo aut ex alto diruēte, (batur,
 Tantus fragor erat dijs confligentibus. (ciabant,
 Simul quoq; uenti motūq; puluerēq; cū strepitu exri-
 Tonitruq; fulgurq; & ardens fulmen. (remq;
 Ardētia tela Iouis magni. ferebāt aut fremitum, clamo
 In mediū utrorūq; strepitus autem ingēs excitabatur,
 Stupende pugne: robur autem exerebatur operum.
 Inclinata uerò est pugna. prius uerò sibi maturo mmi-
 Fortiter pugnabant in forti praelio. (nentes,
 Illi uerò inter primos pugnam acrem excitarunt;
 Cēt uq; Briareusq; Gygesq; insatiabilis belli.
 Hi sane crecentas petras robustis à manibus
 Mitterbant frequentes. obumbrarunt autem iaculis
 Titanas, atq; hos quidem sub terram longè patentem
 Miserunt, & uinculis molestis alligarunt,
 Vincentes manibus magnanimos licet existentes,
 Tan'ū infrā sub terram, quātum coelum distat à terra:
 Par enim spaciū à terra in Tartarum caliginosum.
 Nouem enim noctes ac dies ferreus Acmon
 Coelitus delapsus, decimo die ad terram uenit:
 Nouem rursus noctes & dies areus Acmon

Εκ γαίης λατιώρ, δικάτη δ' ἐς τάρταρον ἵκν,
 Τὴν περὶ χάλκειον ἔρπος ἐλάλαται, ἀμφὶ δέ μιν νύξ,
 Τριποῖχαι λίσχεται περὶ δαιρὺν, αὐτὰρ ὑπὸ ῥόδῳ
 Τὸς ῥῖσαι πεφύκασι, καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
 Ἐνθα βιοὶ τιτλιῶες ὑπὸ ῥόδῳ ὑδρόεντι

730 Κινύφεται, βλάῃσι διὸς νεφεληγόρεταο,
 Χώρῳ σὺν δρώοντι, πιλώρης ἔχματα γαίης.
 Τοῖς ἔκ ἐξιτόρ ἐστι, πύλας δ' ἐπίθουσι ποσσαδῶρ
 Χαλκίας, τάχος πόριεταται δ' ἀμφοτέρωθεν.
 Ἐνθα γύγης, λότης τε, καὶ ὁ βριαρῶς μεγάρυμος,
 Ναιῖσιρ, φήλακας πεισοὶ διὸς αἰγιόχοιο.
 Ἐνθάδε γῆς ἀνοφάρης, καὶ ταρταρὸν ὑδρόεντος,
 Τόντῃ τ' ἀτρυγέτοιο, καὶ ὕραν ὑδρόεντος,
 Εξείης πάντων πηγῶν καὶ πείρατ' ἑασίρ,
 Ἀργαλῆ, δρώοντα, τὰ τε θυγίσι βιοὶ πόρ,

740 Χάσμα μέγ' ὑδὲ κε πάντα τελεσφόρον εἰς σὺναιτόν
 Οὐδας ἵκοιτ', εἰ πρῶτα πυλῶν σὺντοδὶ γονόιτο.
 Ἀλλὰ ἔκν' εὐθα καὶ σὺθα φόρῃ προθύλλα θυέλλα,
 Ἀργαλίῃ, δανόρ τε καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι
 Τῷτό τίρας, καὶ τυκλὸς ὀριμνῆς οἰκία δανὰ
 Ἐσσηκρῶ, μεφίλης λικαλυρμυρὰ λυανήσι.
 Τῶν προδ' ἱαπιτοῖο παῖς ἔχειτ' ὕραν ὀρυῶν,
 Ἐσθῶς, μεφιλῆ τε καὶ ἀναμῶτῃσι χόρβοισιρ
 Ἀγεμφῶς, ὅτι νύξ τε καὶ ἡμέρα θαλάσῃ ἴσαι,
 Ἀλλήλας προσείπορ, ἀμειβόμεναι μέγαρ ὑδόν,
 750 Χάλκειον, ἡ μ', ὅσω λαταβύσσει, ἡ ᾗ θύραζν
 Ἐρχῆται, ὑδὲ ποτ' ἀμφοτέρως δόμος σὺντὸς ἰδρύει

Ex terra descendens, decimo die ad Tartarum uenit.
Quem circa ferreū septū ductū est, circū uerò ipsum
Triplici ordine fusum est circa collū, sed supernè (nox
Terræ radices creuerunt et infructuosi maris,
Vbi dii Titanes sub caligine opaca
Absconditi sunt, consilijs Iouis nubicogi,
Regione in squalida, uastæ ultima terræ.
His non exitus patet: portas uerò imposuit Neptunus
Ferreas: murus etiam circumdatus utrinq;
Illic Gyges, Cottusq;, et Briareus magnanimus
Habitant, custodes fidi Iouis ægida habentis.
Ibidem terræ tenebricosæ, et tartari opaci,
Pontiq; infructuosi, et cœli stelligeri,
Ex ordine omnium fontes et fines sunt,
Molesti, squalidi, quos oderunt dii,
Hiatus ingens. nec uerò integro anno
Solum attinget, ubi primū portas intra uenerit:
Sed sanè huc et illuc fert impetuosa procella,
Molestæ, horrendumq; etiam immortalibus dijs
Hoc monstrum. et noctis obscuræ domus horrendæ
Stant, nubibus obtectæ nigris.
Has iuxta Iapeti filius sustinebat cœlum latum,
Stans capiteq; et indefessis manibus
Firmiter: quia tam nox quàm dies celeriter euntes
Sese compellabant per uices, mutantés magnum limē,
Ferream. hæc quidem intrat, illa uerò foras
Egreditur. neq; unquam utraq; domus intus cohibet,

- Αλλ' αἰετέρῃσι δόμων ἐκτοδὸν ἔδσα,
 Γαῖαν ἐπιγρέφεται, ἢ δ' αὖ δόμος οὐτὸς ἔδσα,
 Μίμνει τὴν αὐτῆς ὄρῳ ὁδὸς, ἐς' αὖ ἵκηται.
 Ἡ μὲν ἐπιχθονίοισι φάος πολυδόρῃες ἔχουσα,
 Ἡ δ' ὕπνον μ' ἄχθοι, κασίγνητον θανάτοιο,
 Νύξ ολον, νύφελι λιπαλὺν μενέει πόρροισι δαΐ,
 Εὐθα ἢ νυκτὸς παῖδες ὄρευνῃς οἷν' ἔχουσιν,
 Ὑπνος καὶ θάνατος, δεινοὶ θεοὶ ὅδε ποτ' αὐτῶν
 760 Ἡέλιος φαέθων ἐπιδέρκεται αἰτίνεσσιν,
 Οὐρανὸν εἰσανιών, δ' ἄρ' οὐρανὸν βαταβαίνων,
 Τῶν ἑτόρος μ' γῆν τε καὶ σὺν ἑα νύκτα θαλάσσης,
 Πουχὸς αἰσθρέφεται καὶ μαίλαχος ἀνθρώποισι.
 Τὸ δ' ἢ σιδηρὴν μ' ἱερὰν, χαλκίον δέ σ' αἶκτορ
 Νηλεὺς σὺ στήθεσσιν, ἔχει δ' ὅν περ αἶα λάβησι
 Ἀνθρώπων· ἔχθρὸς δέ μ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 Εὐθα θεὸς χθονὶς πρόδου δομορ' ἔχουσιν,
 Ἰφθίμω τ' αἶλῳ, καὶ ἱπαινῆς πόρροισι δαΐ
 ἔσσι. Δεινὸς ἢ ἰώνων προπάροιθε φυλάσσει,
 770 Νηλεὺς τέχνην ἢ λιπὴν ἔχει ἐς μ' ἰόντας
 Σαῖνα ὁμῶς ὄρεν τε καὶ ὄρεσιν ἀμφοτέρωσιν,
 Ἐξελθεῖν δ' ὅν αὐτὶς ἐὰν πάλιν, ἀλλὰ δοκίμων
 ἔδιδε, ὅρ' με λάβησι πυλὴν ἐκτοδὸν ἰόντα,
 Ἰφθίμω τ' αἶλῳ καὶ ἱπαινῆς πόρροισι δαΐ.
 Εὐθα δέ ναιετάει σὺν ὄρεθ' ὡς ἀθανάτοισι,
 Δεινὸν σὺν, θυγάτηρ ἀφορρὸς ὠκεανοῖο
 Πριεβυῖάτην νόσφι ἢ βίῳ λιπατὰ δόματ' ἀναΐα,
 Μακρῇσι πέτρῃσι κατὰρρεῖ, ἀμφὶ δ' παντὶ

*Sed semper altera domos extra existens,
Terrā circa mouctur: altera rursus in domo existens,
Expectat horam itineris, donec ueniat.
Hec quidem terrestribus multa cernens lumē habens,
Illa uerò somnum in manibus, fratrem mortis,
Nox noxia, nube tecta atra.
Ibi autem Noctis filij obscuræ domos habent,
Somnus & Mors, graues dii: neq; unquam eos
Sol lucidus intuetur radijs,
Cælum scandens, nec cœlitus descendens.
Horum alter quidem terramq; & lata dorſa maris,
Quietus percurrit & placidus hominibus.
Alterius uerò ferreum quidē cor, exē uerò ei pectus
Crudele in præcordijs, habet aut quē semel arripuerit
Hominum: hostis uerò etiam immortalibus dijs.
Illic dei inferi in anteriore parte ædes resonantes,
Fortiq; Plutonis, & grauis Proserpine,
Stant: asper autem canis pro foribus custodit,
Seuus: artem aut malam habet, ad introcuntes quidem
Adulatur pariter caudaq; & auribus ambabus.
Exire uerò non iterum permutit deniq; sed obseruans
Deorat, quēcunq; prenderit portas extra existētem,
Fortiq; Plutonis & grauis Proserpine.
Ibidem habitat abominanda dea immortalibus,
Horrenda Styx, filia reciprocantis Oceani
Maxima natu, seorsim uerò a dijs inclytas ædes incolit
Ingentibus saxis superne tecta: circum uerò quaq;*

Κίσιμ ἀργυρείοισι πρὸς ὕραν ὀρῶν ἐστρέψαι.

780 Ἰαῦρα ἣ θάυμαντος θυγάτηρ Πριάμης ὠκεία ἱεῖς,
 Ἀγγελίης πωλεῖται ἐπ' οὐρέα νῦτα θαλάσσης,
 Ὀππότ' ὄρις ἡαὶ νέκος σὺ θανάτοισιν ὄρνεται.
 Καί ρ' ὅς τις ψύδαται ὀλύμπια δώματ' ἔχοντων,
 Ζεὺς δέ τι ἱερὸν ἐπεμψε θεῶν μέγαν ὄρνον σῶσεν
 Τηλόβην σὺ χυσέην προχόῳ πολυνύμμου ὕδαρ,
 Ὑψέον, ὃ, τ' ἐκ πίτρης ἡαλ αἰδέβηαι ἡλιβάτοιο
 Ὑψέλης. πολλὸν ἣ ὑπὸ χθονὸς σὺννοδῶν
 Ἐξ ἰσθμοῦ ποταμοῖο ρέει διὰ νύκτα μέλαιναν,
 Σηκεανοῖο ἱέρατ' αἰκάτη δ' ἐπὶ μοῖρα δίδασται.

790 Ἐννέα μὲν περὶ γῆν τε ἡαὶ οὐρία νῦτα θαλάσσης
 Δίνης ἀργυρεῖς εἰλιγμένους εἰς ἄλλα πῖπτα.
 Ἡ δέ μὲν ἐκ πίτρης προρέει μέγα πῦμα θεοῖσι.
 Ὅς ἡορ τλήν ἐπιόρνον ἀποκείψας ἐπομόοσκη
 Ἀθανάτωρ, οἱ ἔχουσι ἡαὶ νιφέντος ὀλύμπου,
 Κεῖται νῦν ποῖμος τίτλισμύον εἰς οὐρανὸν.
 Οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης ἡαὶ νέκταρος ὄρχεται ἔασον
 Βρώσιος, ἀλλὰ τε ἡαὶται ἀνδρῶν στυγῆς, ἡαὶ ἀνάντος,
 Στρωτοῖς σὺ λειψίαι, ἡαὶ νόμ δ' ἐπὶ ἡῶμα ἡαλ νύκτα.
 Ἀνταρ' ἐπὶ νῦσον τελέσῃ μέγαν εἰς οὐρανὸν,

800 Ἄλλος δ' ἐξ ἄλλου δέχεται χαλεπώτατος ἄβλος.
 Ἐννῆες ἣ θεῶν ἀπομείρῃται αἶσιν ἰόντων,
 Οὐδέ ποτ' εἰς βαλὺν ἐπιμίσγειται, ὅδ' ἐπὶ δαῖτας
 Ἐννία πάντ' ἔτια. δεικνύω δ' ἐπιμίσγειται αὐτῇς
 Εἰρέας ἀθανάτωρ, οἱ ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι.
 Τοῖον ἄρ' ὄρνον ἐβόητο θεοὶ στυγῆς ἄρβυτον ὕδαρ,

Columnis argenteis ad cœlum firmata est.
 Rarò uerò Thaumantis filia pedibus uelox Iris,
 Nuncia, uertitur super lata dorsa maris,
 Quando lis & contentio inter deos exorta fuerit.
 Et sanè quisquis mentiatur cœlestes domos tenentium,
 Iupiter tū Irim mittit, deorū magnū iusiurādū, ut serat
 Longè in aureo gutturnio celeberrimam aquam,
 Frigidam, quæ è petra destillat alia,
 Excelsa. multum uerò subtus terram spaciosam
 E' sacro flumine fluit per noctem nigram,
 Oceani cornu, decima uerò pars attributa est.
 Nouem quidem circa terramq; & lata dorsa maris
 Vorticibus argenteis intortus in mare exit,
 Vna uerò ex petra profluit, magnum damnum dijs.
 Quisquis periurium relictis iurauerit
 Immortalibus, qui tenent uertices niuosi cœli,
 Iacet exors integrum per annum.
 Neq; ambrosiæ & nectaris accedit propius
 Cibus, sed iacet non respirans, & mutus,
 Stratis in lectis. malus autem ueternus obtegit.
 Sed postquam morbo defunctus est magnū per annū,
 Aliud ex alio excipit difficilimum certamen,
 Nouennio autem à dijs relegatur sempiternis, (pulat
 Neq; unq̃ ad consiliū ineundum cōmiscetur, neq; ad e-
 Nouem totis annis. decimo tandem cōmiscetur iterum
 Cœtib. immortalū, qui cœlestes domos incolūt. (aquā,
 Tale enim iuramentū constituerūt dij, Stygis perennē
 Amm.

Πύργιον, τό δ' ἴησι λίσσασθ' ἔλα διὰ χώρῃ.
 Ενθάδε γῆς ἀνοφδρῆς λίαι τάρταρ' ἡσρόφυτος,
 Πόντις τ' ἀτρυγέτοιο καὶ ἔραν' ἀσφρόφυτος,
 Εξείης πάντων πηγῶν καὶ πείρατ' ἑάσιμ,

810 Ἀργαλῆ, σύρῳν' ἴα. τά τε συγέσσι θεοῖσιν,
 Ενθάδε μαρμαρέαι τε πύλαι, καὶ λαῖνος ὁδός,
 Ἀστειφῆς, ρίζησι διλινεῖεσσι κρηρῶς
 Αὐτοφῆς. πρόσθεν ἤ, θεῶν ἐκτοδὸν ἀπάντων,
 Τίτλιωις καίεσι, πέρην χάος ῥοφροῖο.
 Αὐτὰρ ἱερὰ μαράγοις διος ἡλέστοι ἐπικυρῶς
 Δώματ' ἀκατ' ἄσπερ ἐπ' ὠκεανὸν θεμέθλοισι,
 Κόττος τ' ἠδὲ γυνὴς Βελαρῶν γέμεν πῦρ ἔσθλα,
 Γαμβρόν ἐόν πόσησε βαρύν' ἵππος σύνδ' ἰγὰός,
 Δῶκε δ' ἑλμυκόπλοον ὀπὴν θυγατέρῃ ἦν.

820 Αὐτὰρ ἐπεὶ τίτλιωις ἀπ' ἔραν' ἐξέλασε βούς,
 Οπλότατον τέκε παῖδα τυφώεα γαῖα πελώρην,
 Τάρταρ' ἐν φιλότῳ τι, διὰ χυσιῷ ἀφροδίτην.
 Οὐ χεῖρες μὲν ἑσσι ἐπ' ἰχθὺ δ' ὄργματ' ἐχούσαι,
 Καὶ πόδες ἀνάματ' οἱ κρατ' ὄρε' ἔχουσιν. ἐν δὲ οἱ ὤμων,
 Ἡρ' ἐκαστὸν κεφαλῶν ὄφις, δεινότο δ' ἀνδρόντος,
 Γλώσσησι ἀνοφδρῆσι λειχημότες. ἐν δὲ οἱ ὄσων
 Θεασίης κεφαλῆσιν ὑπ' ὀφρύσι πῦρ ἀμαρύνει.
 Γαστὴρ δ' ἐν κεφαλῶν πῦρ καίειτο δόρνομονόιο,
 Φωναί δ' ἐν πάσῃσι τῶν δεινῆς κεφαλῆσι,

830 Γαντοίῳ ὅπ' ἰάσαι, ἀβυσσάτορ. ἀλλοτὶ μὲν γὰρ
 Φθίγγονθ' ὥς τε θεοῖσι συνιέμεν. ἄλλοτε δ' αὐτὲ
 Ταῦρ' ἐκιδρύχων μένος ἀχέτην ὄσαν, ἀγῶν'.

Antiquam istam, quæ tranat aridum locum.
 Vbi terræ caliginosæ, & tartari obscuri,
 Pontiq; infructuosi, & cœli stellati,
 Ex ordine omnium fontes & fines sunt
 Molesti, squalidi quos oderunt dij licet,
 Illic splendidaq; portæ, & lapideum limen,
 Immotum, radicibus longis compactum,
 Sua sponte enatum, ante illud uerò, extra omnes deos
 Titanes habitant, ultra Chaos caligine obductum.
 Cæterum ualde tonantis Iouis inclyti auxiliarij,
 Domos incolunt in Oceani fundamentis,
 Cottus atq; Gyges. Briareû quippe bonum existentem.
 Generum suum fecit grauius fremens Neptunus.
 Dedit aut Cymopolia, ut ducat in uxorem, filiã suam.
 Ast ubi Titanes e cœlo expulsi Iupiter,
 Minimû natu peperit filiû Typhoeum Terra magna,
 Tartari compressu, per auream Venerem.
 Cuius manus quidem sunt ob robur operibus aptæ,
 Et pedes indefessi robusti dei, ex humeris uerò ei
 Erant centum capita serpentis horrendi draconis,
 Linguis nigris lambentes, præterea ex oculis ei
 Admirandorum capitum sub supercilijs ignis micat.
 Omnibus autem ex capitib. ignis flagrabat cernentis.
 Voces quoq; in omnibus erant horrendis capitibus,
 Omnigenû sonitum emittetes ineffabile. interdû enim
 Sonabât, ut dijs intelligere liceret: interdû rursus (cis:
 Tauri ualde mugientis, robore incoercibilis uocẽ sero

Inter-

Ἄλλοτε δ' αὖτε λίσσῃς, ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντες.
 Ἄλλοτε δ' αὖ σκυλάνεοισι ἰοινότα, θαύματ' ἀνῆσσαι.
 Ἄλλοτε δ' αὖ ροῖσ' αἰχ' ὑπὸ δ' ἤχεσθ' ἔρια μακρὰ.
 Καὶ νῦν ἱερὸν ἐπλετο ὄργον ἀμύχανον ἤματι λεῖνω.
 Καὶ ἱερὸν ὄγε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι ἀνάξων,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὅξυν νόκσε παῖδ' ἀνδρῶν τε θιῶν τε,
 Σκληρὸν δ' ἐβρόντησε καὶ ὄρεμον ἀμφὶ ἧ γαῖα
 340 Σμυρδαλίου λιναῖησι, καὶ ἔρανός σῦνός ὑπὸρβον,
 Πόντος τ' ὠκισανὺς τε ροαὶ, καὶ τάρταρα γαῖης,
 Γοοσί δ' ὑπ' ἀθανάτοισι μέγας πελειμίζετ' Ὀλυμπος,
 Οργυμενίοιο ἀνακτοῖς ἐπισυναχίξε ἧ γαῖα.
 Καῦμα δ' ὑπ' ἀμφοτέρων κατέχον ἰοαῖα πόντον,
 Βροντῆς τε σφοπῆς τε πυρὸς ἀπὸ τοῖο πελῶν,
 Πρηγύρων ἀέμων τε ἰορῶν τε φλεγέθοντος.
 Εἴξει ἧ χθὼρ πᾶσα, καὶ ἔρανός, ἥ δὲ θάλασσα
 Θῦε δ' ἄρ' ἀμφ' ἀπ' αἰῶς, πόρ' ἑ τ' ἀμφὶ λύματ' αἰμαρὰ
 Ρίπῃ ὑπ' ἀθανάτων. ἐνόσσε δ' ἄσπετος ὀρώρεα.
 350 Τρέασι δ' ἄδης ἐνέροισι κατὰ φθιμενίοισι ἀνάστων,
 Τιτλῶες θ' ὑποταρταῖοι, ἱρόνους ἀμφὶς ἑόντες,
 Ασβέως λελάδοιο καὶ αἰνῆς ἀνιότῃτος.
 Ζεὺς δ' ἐπεὶ ἔρ' ἰορῶν ἐὼρ μόνος, εἴλετο δ' ὅπλ' αἰ,
 Βροντῆς τε σφοπῆς τε καὶ ἀθαλόοντ' αἰ ἰορῶν,
 Πλῆξεν ἀπ' ἐλύμποιο ἐπάλμονος ἀμφὶ ἧ πᾶσας
 Ἐπρεε θεασείας κεφαλὰς λαοῖο πελῶν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ μιν δάμασε πληγῇσι ἱμάσας,
 Ηἵριπε γγωβαῖς, σονάχιζε ἧ γαῖα πελῶν.
 Φλόξ ἧ ἰορῶν θέντος ἀπέστυτο τοῖο ἀνακτοῖς,

Interdum rursus leonis, impudentē animum habentis.

Interdum rursus catulis similia, mira auditur:

Interdum uerò stridebat, resonabantq; montes alti.

Et sanè erat opus perplexum die illo.

Atq; certè ipse mortalib. & immortalib. imperasset,

Nisi statim intellexisset pater hominumq; deorumq;

Grauius aut insonuit, atq; fortiter, undiq; uerò terra

Horrendè edidit fragorem, & cœlum latum supernè,

Pontusq; & Oceani fluxus, & infima loca terræ.

Pedib. uerò sub immortalib. magnus cōtremit Olym.

Excitato rege. ingemiscebat autem tellus. (pus,

Ardor autem ab utrisq; occupabat nigrum pontum,

Tonitruq;, & fulguris igne ab isto immani,

Valde spirantium uentorumq;, & fulminis ardentis.

Feruebat autem terra omnis, & cœlum, atq; mare

Furebat circum littora, circumquaq; & fluctus magni

Impetu à deorū. cōmotio uerò difficilis sedatu coorie-

Expauit aut Pluto inferis mortuis imperans, (batur.

Titanesq; sub Tartarū detrusi, à Saturno seorsim exi-

Ob inextinguibile fremitū, & grauē conflictū. (stetes

Iupiter uerò postquā accumulauit suū robur, sumpsit

Tonitruq;, fulgurq;, & coruscās fulmen, (uerò arma,

Percussit ab Olympo insiliens. circum uerò omnia

Combussit ingentia capita seui portenti.

Ceterum ubi ipsum uicit ictibus percutiens,

Cecidit mutilatus, ingemiscebat aut terra uasta. (gis,

Flāma aut fulmine icti cum impetu ferebatur illius re-

Montis

170 Οὐρίος οὐ βήσῃσιρ ἀϊδουῖς παιπαλοέσσης,
 Πληγύντος. πολλὰ δ' ἢ πελώρη λαιέτο γαῖα,
 Αἰτῇ θιασιση, καὶ ἐτήκετο λαοκίτορος ὡς
 Τέχνη ὑπ' αἰζυῶν, ὑπὸ τ' οὐτρήτη χαοῖοιο
 Θαλφθεῖς, καὶ σίδηρος ὁπρὶ κρατ' ὀρώτατος ἐστὶρ,
 Οὐρίος οὐ βήσῃσιρ, λαμαζόμενος πύρρ' ἰκλήω,
 Τήκεται οὐ χθονὶ δίκῃ, ὑφ' ἡφαιστ' παλᾶμῃσιρ.
 Ως ἄρα τήκετο γαῖα σέλα πυρὸς αἰθομένοιο.
 Εἴτε δέ μιν θυμῷ ἀνάχων ἐς τάρταρον σφύβ.

Εκ δ' τυφώος ἐστ' ἀνέμων μένος ὕψον αὐτόντ'.

170 Νόσφι τότε, βορέη τε, καὶ ἀργέειω φέροντο.
 Οἳ γέ μιν ἐκ θεόφιρ γυνῇ, θνητοῖς μέγ' ὄνειαρ.
 Αἱ δ' ἄλλαι μαψαῦραι ἐπιπνέουσι θάλασσαν,
 Αἱ δὲ τοι πύρρ' ἐς ἡρόειδ' αἰάτον,
 Πῦμα μέγα θνητοῖσι, λακῇ θυγτρ' αἰάτῃ.
 Ἀλλοτε δ' ἄλλαι ἄνσι, διασιδινάσι τε νῆας,
 Νάυτας τε φθείρουσι, λακῇ δ' ὅ γινέται αἰάτῃ
 Ἀνδράσιρ, οἱ λακῇσι συναντῶσι λατ' ἰόντορ.
 Αἱ δ' αὖτε λατ' αἰάτῃ ἀπείριτον ἀνθεμόεσαν,
 Εργ' ὄρατα φθείρουσι χαμαιγυνέων ἀνθρώπων,

180 Γεμπλάσαι λονίος τε καὶ ἀργαλέν ἰολοσυρτῆ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δ' αἰάτῃ νόμον μάκαρες θεοὶ ἐξέτελεσαν,
 Τετλίεσι δ' ἢ τιμάων λόναντο βίηφι,
 Δὴ γὰρ τότε ὤτρυνον βασιλυνέμεν, καὶ ἀνάσσειν,
 Γαῖης φραδομοσύνησιρ, οἰύμπιοιρ σφύρροπα βῆν'
 Ἀθανάτωρ, ὃ δ' ἢ τοῖσιρ δὲ διεδάσσατο τιμάς.
 Ζοὺς δ' ἢ θεῶν βασιλὺς πρῶτ' ἄλλοχ' ὅθι μῆτιρ,

Πλάττω

Montis in concauitates opacas, asperas,
 Percussi, multa autem uasta ardebat terra,
 Præ uapore ingenti, & liquecebat stannum ueluti
 Aræ ab iuuenum, & fabrefacto catino fusorio
 Calefactum: atq; ferrum quod solidissimum est,
 Montis in concauitatibus, uictum igne combustiuo,
 Liquefcit in terra diuina à Vulcani manibus.
 Sic sanè liquecebat terra iubare ignis ardentis.
 Abiecit aut ipsam animo tristatus, in tartarum latum.

Ex Typhoeo autem est uentorum uis humide flantiū:
 Excepto Noto, Boreaq; & celeri Zephyro.

Qui sanè ex dijs sunt natiuitate, hominib. magna utili-
 Ast aliæ leues auræ inspirant mare, (lat.

Quæ utiq; incidentes in nigrum pontum,
 Clades magna hominibus malo rapiuntur turbine:
 Nunc hæ, nunc illæ flant, dissipantq; naues,
 Nautasq; perdunt. mali autem non est remedium
 Viris, qui illis occurrunt in ponto.

Eadem rursum per terram immensam florib. ornatam
 Opera iucunda corrumpunt humo prognatorū hominū.
 Replentes puluereq; & molesto strepitu.

Sed postquam sanè laborem dij beati persecerunt,
 Cum Titanibus autem pro honore pugnarunt ui,
 Iam tum impellebant regnare atq; imperare,
 Ex terræ consilio, Olympium latè cernentem Iouem
 Immortalib. hic uerò inter illos ritè distribuit munia.
 Iupiter autem deorū rex primā uxore suā fecit Prudentiā,

- Γλαῖτα θεῶν εἰδὼν, καὶ θνητῶν ἀνθρώπων.
 Αλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἤμελλε θεὸν γλαυκῶπιρ ἀθλιῶν
 Τίξεσθαι, τό τ' ἔπειτα δολοφρονέας ἐξαπαΐσας,
 890 Αἰμυλίοισι λόγοισιν, εἰὼν ἐς κατ' ἔβη νοδῶν,
 Γαῖης φραδομοσύνησι, καὶ ὕσαν' ἀστρόεντος.
 Τὼς γὰρ οἱ ἐφρασάτλην, ἵνα μὴ βασιλῆῖα τιμὴν
 ἄλλος ἔχῃ, διὸς ἀντί, θεῶν αἰεὶ γγενεάων.
 Εὐ γὰρ τῆς εἰμαρτο παρίφρονα τέχνη γγνέσθαι.
 Πρώτῳ ῥ' ἐβόλῃ γλαυκῶπιδα τριτογόνειαν,
 ἱερὰ ἔχουσαν πατρὸς μόνος, καὶ ἐπίφρονα βαλὺν.
 Αὐτὰρ ἔπειτ' αἶψα παῖδα θεῶν βασιλῆα καὶ ἀνδρῶν,
 ἠμελλεν τίξεσθαι, ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντα.
 Αλλ' αἶψα μιν ζῶς πρόδεν εἰὼν ἐγκατ' ἔβη νοδῶν,
 900 Ως δὴ οἱ φράσεταιο θεὰ ἀγαθὸν τε λιανὸν τε.
 Δούτορρον ἠγάγετο λιπαρὴν θέμιρ, ἣ τέκην ὤρας,
 Εὐνομίῳ τε, Διὶ τε, καὶ ἑλύνῳ τε θαλῶν.
 Αἷτ' ὄρ' ὤρ' αἶσαι καταθνητοῖσι βροτοῖσι,
 Μοῖρας θ' ἥς πλείτῳ τιμὴν ποριμνίστα ζῶς,
 Κλωθὴ τε λάχεσιν τε καὶ ἄτροπον, αἷ τε διδῶσι
 Θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἔχην ἀγαθὸν τε λιανὸν τε.
 Τρεῖς δέ οἱ στυγνὸν χάριτας τέκε λιανὸν παρῆς,
 Ωμιανὸν ἐβρη, πολυνέριον εἶδος ἔχουσα,
 Αἰγλαῖην, καὶ στυφροσύνην, θαλίην τ' ὄραταρην.
 910 Τῶν καὶ ἀπὸ βλεφάρων ὄρος ἔβητο δόρπον ἐκαστῶν
 Λυσιμέλῃς, λιανὸν δέ θ' ὑπ' ὀφρύσι δόρπον ἰώνται,
 Αὐτὰρ ὁ δῆμντρος πολυφόβος ἐς λάχος ἦλθεν,
 ἠ τέκε πόρσφόνην λονκώλρορ, ἦρ κτλωνοῦς

Plurimum ex dijs edoctam & mortalibus hominibus.

Sed cum iam esset deam casijs oculis Mineruam

Paritura, ibi tum dolis animo decepto,

Blandis sermonibus, suam incondidit aluum,

Telluris consilijs, & coeli stellati.

Illam duo enim ei dixerunt, ne regium honorem

Alius haberet Iouis loco, deorum sempiternorum:

Ex hac enim in fatis erat prudentes liberos nasci.

Primam quidem, uirginem casijs oculis predictam in Tritone

Par habentem patri robur, & prudens consiliū. (genitam,

Ceterum deinde sanè filium deorum regem & uirorum

Erat paritura, magnum animum habentem:

Sed ipsum sanè Iupiter antè suo condidit uentre.

Sic ei consulebat dea bonumque malumque.

Postea duxit splendidam Themis, que peperit Horas,

Eunomiamque. Dicenque, & Irenen florentem,

Quaeque opera matura faciunt apud mortales homines:

Parcasque, quibus maximū honorē dedit prudens Iupiter,

Clothoque, Lachesinque, & Atropon, quae dant

Mortalibus hominibus habere bonumque malumque.

Tres uero ei Eurynome Gratias pepit pulchras genas

Oceani filia, à multis optatam formam habes, (habentes,

Aglaiam, & Euphrosynem, Thaliāque amabilem,

Quarum & à palpebris amor destillat contuentium

Soluens membra, iucundū uero sub supercilijs aspiciunt.

Porro hic Cereris multos pascentis ad lectum uenit,

Que peperit Proserpinam pulchris ulnis, quam Pluto

- Ηρπασεν ἤς παρὰ μητρός ἔδωκε ἥ μήτιτα ῥόνε.
 Μνημοσύνης δ' ἐξαυτίς ὄρασάτο λαληπόμοιο,
 Ἐξ ἧς αἱ μῦσαι χρυσάμπυνες ἐξεγούοντο,
 Ἐνθά τ' ἄλλοις ἄλλοις θαλίαι, καὶ τέρψις ἀοιδῆς.
 Λατὰ δ' ἀπόλλωνά, καὶ ἄρτεμιρ ἰοχάειραν,
 Ἰμβρόντα γόνου περὶ πάντων ἑραινιώνων,
 920 Γέναντ' ἄρ', αἰγιόχοιο διὸς φιλότῃ μιγῶσα.
 Λοιδόσ' ἄτ' ἐκλυ θαλόρην ποιήσαντ' ἀποιτιμ.
 Ἡ δ' ἦβ' ἐκλυ, ἄρ' ἡ, καὶ εἰλέθ' ἔτιν' ἦ,
 Μιχθῆσ' ἐν φιλότῃ θεῶν βασιλῆϊ καὶ ἀνδρῶν.
 Αὐτὸς δ' ἐκ λεφαλῆς γλαυκῶπιδά τριτογενῆσαν,
 Δανιὴν, ἀγροῦνδοιμον, ἀγέσρατον, ἀτρυτώνην,
 Πότνια, ἥ ἑλεαδοὶ τε ἄλλοι, πόλεμοί τε, μάχαι τε.
 Ἡρ' δ' ἦφαιστον ἑλνυτὸν ἐν φιλότῃ μιγῆσα
 Γέναντο, καὶ ῥαμμένησι, καὶ ἦρ' ἐκλυ ὡ παρακοίτη,
 Ἐκ πάντων τέχνησι λιπασμένοισιν ἑραινιώνων.
 930 Ἐκ δ' ἀμφιτέρῃς καὶ ἐρικυδέων ἐννοσιγαίης,
 Τρίτων στυγερῆς γένετο μάγας, ὅς τε θαλάσσης
 Γυνεῖν ἔχωρ, παρὰ μητρί φίλῃ καὶ πατρὶ ἀνκῇ
 Ναΐα χρῆσαι διῶ, Διανὸς θεός, αὐτὰρ ἄρ' ἦ
 Ρινότορ' ἐκλυ ἑρ' ἐκλυ φόβον καὶ Δαῖμον ἔτιν' ἦ
 Δανῆς, οἳ τ' ἀνδρῶν πονηρὰς ἐκλύσαν φάλαγγας,
 Ἐκ πολέμου ἐκλύσαν, σὺν ἄρ' ἦ πηλοπόρθω.
 Ἀρμονίῳ δ' ἦρ' ἐκλυ ὑπέρθυμος θέτ' ἀποιτιμ.
 Ζηνὶ δ' ἄρ' ἀτ' ἀντὶς μάχῃ τίνε ἐκλύσαν ἑρ' ἐκλυ
 Κήρυκ' ἀθανάτων, ἰδὲ λῆχος εἰσαναβῆσα.
 940 Καδμείῃ δ' ἄρ' αἰσιμένη τίνε φαίδιμον γόνον,
 Μιχθῆσ'

Rapuit sua à matre: dedit autem consiliarius Iupiter.
Minemosynem uerò deinceps amauit pulchricomam,
Ex qua Musæ aurea mitra reuinctæ nate sunt
Nouem: quibus placent conuiuia, & oblectatio cantus.
Latona aut Apollinem & Dianā sagittis gaudentem,
Amabilem prolem supra omnes cœlites,
Genuit sanè, Aegiochi Iouis amori mixta.
Postremam uerò Iunonem floridam fecit uxorem.
Hæc autem Heben, Martem, & Lucinam peperit,
Mixta amore deorum regi & hominum.
Ipse uerò ex capite cæsijs oculis præditā Tritogeniam,
Acrē, in agris tumultuātem, ducē exercitus, indomitā,
Venerādā: cui clamoresq; placuerūt, bellaq; pugnaq;
Iuno autem Vulcanum ineluctum amori indulgens,
Genuit, & uires intendit, & cōtendit cum suo marito,
Præ omnibus artibus ornatum cœlitibus.
Ex Amphitrite autem & graui crepo Neptuno,
Triton latè potens natus est magnus: qui maris
Fundum tenens, apud matrem charā, et patrem regem
Incolit auream domum, uehemens deus. sed Marti
Clypeos dissecanti, Venus Timorem & Metū peperit,
Graues, quiq; uirorum densas turbent phalanges,
In bello horrido, unā cum Marte urbes deuastante.
Et Harmoniā q̄ Cadmus magnanimus duxit uxorem.
Ioui uerò Atlantis filia Maia peperit gloriosū Mercu-
Preconem deorum, sacrum lectum cōscendens. (rium,
Cadmi filia uerò ei Semele peperit clarum filium,

Μιχθεῖς ἐν φιλότῃ, Διόνυσον πολυγυῖα,
 Αθάνατον θνητῶν, νῦν δ' ἀμφοτέρω θεοῖ εἰσι.
 Αλκμήνῃ δ' ἄρ' ἐτίη βίῳ ἥρακλειῶν,
 Μιχθεῖς ἐν φιλότῃ Διὸς νεφεληγερέταο.
 Αἰγλαίῳ δ' ἤφαιτος ἀγακλυτὸς ἀμφιγυῖας,
 Οπλοτάτῃ χαρίτων θαλόρῳ ποίησάτ' ἀνοίτη.
 Χρυσόκομος δ' ἄρα Διόνυσος ξανθὸν ἀειάδων,
 Κέρῳ μίνως θαλόρῳ ποίησάτ' ἀνοίτη.
 Τὼν δέ οἱ ἀθάνατον καὶ ἀγῶν θῆκε ἑρπῆων.

950 Ἡβλῷ δ' ἀλκμήνης καλλιφύρῃ ἄλκιμος υἱός,
 Ἰς ἥρακλῆος, τελέσας τρονόοντας ἀέθλους,
 Παῖδά Διὸς μεγάλῳ, καὶ ἔρως χρυσοπέδιλος,
 Αἰδοίῳ θέτ' ἀνοίτη, ἐν ὀλύμπῳ νιφόεντι.
 Ολβιος, ὅς μίγα ὄργον ἐν ἀθανάτοισι ἀνύσας,
 Νάει ἀπήμαντος, καὶ ἀγῶνος ἤματα πάντα.
 Ἡβλῷ δ' ἀνάμαντι τίη κλυτὴ ὠκεανὶν
 Ρόρσις, λίρῃ τε, καὶ αἰντῇ βασιλῆα.
 Αἰήτης δ' υἱὸς φαισιμβρότης ἡελίοιο,
 Κέρῳ ὠκεανεῖο τελέωντος ποταμοῖο

960 Γῆμε, θεῶν βλαῦσι, ἰδιῶν καλλιπαῖρον.
 Ἡ δέ οἱ μήδαια εὐσφυρον ἐν φιλότῃ
 Γάναθ' ὑποδυθεῖσα διὰ χρυσῷ ἀφροδίτῃ.

Υμεῖς ῥ' νῦν χαίρετ' ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 Νῦσσι τ' ἤπαροι τε, καὶ ἄλκυρος ἐνδοθεὶ πόντος.
 Νῦν ᾗ θεῶν φῶλον αἶσατε ἑδνίπεια
 Μῆσαι, ὀλυμπιάδες λίτραι Διὸς αἰγιόχοιο,
 Οἶσαι δὲ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσι συνδυῖσαι

Rem cum eo habens, Dionysum hilarem,
 Immortalem mortalis, nunc uerò ambo dii sunt.
 Alcmene uerò peperit uim Herculanam,
 Mixta amore Ioui nubicogo.
 Aglaiam uerò Vulcanus ualde inclytus claudicans,
 Minimam natu è Gratijs floridam duxit uxorem.
 Sed aureo crine cōspicius Bacchus flauam Ariadnem,
 Filiam Minois, in flore existentem fecit coniugem.
 Hāc uerò ei immortalē expertēq; senij fecit Saturnus.
 Hebem autem Alcmene pulchros talos habentis fortis
 Vis Herculis peractis luctuosos certaminibus (filius,
 Filiā Iouis magni, et Iunonis aureis calceamētis utētis,
 Pudicam duxit uxorem, in Olympo niuoso.
 Felix qui magno facinore inter deos confectus,
 Habitat illæsus, et carens senio perpetuo.
 Soli autem rapido peperit inclyta Oceanis
 Perseis, Circemq; et Aeternam regem.
 Aetes autem filius lucem hominibus dantis Solis,
 Filiam Oceani perfecti fluij (preditam.
 Duxit Deoram ex uoluntate, Idyiam pulchris genis
 Hec autē ei Medea pulchros talos habentē amoris in-
 Peperit, succumbens per auream Venerem. (dulgens
 Vos quidem nunc ualete cœlestes domos tenentes,
 Insulaq; et continentis terræ, et salsus intus pontus.
 Nunc autem dearum coctum cantate blandiloque,
 Muse Olympiades, filie Iouis Aegiochi,
 Quæcunq; mortales apud uiros cubantes,

- Αθανάταί, γείνοντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.
 Δημήτηρ μὲν πλεῖστον ἐγένεατο, δῖα θεᾶων,
 970 ἰασίῳ ἥρωϊ μιγῆσ' ὄρατ' ἰφιλότῃτι,
 Νεῶν δ' ἐνὶ τριπόλῳ, ἱρήτας δ' ἐν πόσιν δόμῳ,
 Ἐδλόν, ὅς ἐσ' ἐπὶ γλῶ, καὶ σὺρία νῶτα θαλάσσης,
 Πᾶσαν, τῷ ἧ' τυχόντι, καὶ ἧ' ἐς χεῖρας ἵκνται,
 Τὸν δ' ἀφνειὸν ἐθηκε, πολὺν τέ οἱ ὤπασεν ὄλβον.
 Κάδμῳ δ' ἀρμονίῳ θυγάτηρ χρυσοῖς ἀφροδίτης,
 Ἰνὸ καὶ σεμείλῳ, καὶ ἀγαλῶν ἡρακλεοπαῖον,
 Λυτοπόλῳ θ' ἦρ γῆμεν ἀρισταῖος βαβυχαίτης,
 Γένεατο, καὶ πολὺν δωρον εὐσιφανῶν ἐνὶ θήβῃ.
 Κέρῳ δ' ὠκεανοῖο χρυσόορι ἡερτόβοθρῳ
 980 Μιχθῆσ' ἐν φιλότῃσι πολυχρῆσιν ἀφροδίτης,
 Καλλιρόῃ, τέκε παῖδα βροτῶν ἡέκτιστον ἀπάντων,
 Γηρυονῆα, τὸν ἰξῆεν βίη ἡρακληεῖν,
 Βοῶν δ' ἐνὶ ἐλπίπόδῳ ἀμφιρρύτῳ στυρθεῖν.
 Τιθωνῷ δ' ὡς τέκε μέμνονα χαλκοκορυθῆν,
 Αἰθίοπων βασιλῆα, καὶ ἡμαθίωνα αἰαντῆα.
 Αὐτὰρ τὰι ἡφάλῳ φυτῆσατο φαίδιμον υἱόν,
 Ἰφιδίμῳ φαέθοντα, θεοῖς ἐπιείκελον αἰθέρα.
 Τὸν γὰρ νέον τέρεν αἴθερος ἔχοντ' ὄριον δῖος ἦβος,
 Παῖδ' ἀπαλὰ φρονέοντα φιλομμεδῆς ἀφροδίτης,
 990 Ωρετ' ἀναρῆψα μὲν, καὶ μιν ἱαβίοις ἐνὶ νηοῖς
 Νηοπέλορ νύχιον ποικίσατο, δαίμονα δῖον.
 Κέρλῳ δ' αἰήταο διότρεφός βασιλῆος,
 Αἰσονίδης, βελῆσι θεῶν αἰεγυγνιτῶν,
 Ἦγε παρ' αἰῆτα, τελείας φονόροντας αἰέλας,

Deæ, pepererunt dijs similem prolem.
 Ceres quidem Plutum genuit, præstantissima dearum,
 Inſio heroi mixta iucundo amore,
 Nouali in ter proſciſſo, Crete in pingui populo,
 Bonũ: qui uadit ſuper terram & lata dorſa maris (rit,
 Omnẽ. Ei uerò q̃ adipiſcitur, & cuius ad manus uene-
 illum locupletem fecit, multaq; ei præbuit felicitatem.
 Cadmo præterea Harmonia filia aureæ Veneris,
 Ino & Semelem, & Agauen pulchras genas habẽtem,
 Autonoeq; q̃ duxit Ariſteus denſa caſarie præditus,
 Genuit, et Polydorũ mœnijs pulchrẽ cinctus in Thebis.
 Filia uerò Oceani Chryſaori magnanimo
 Mixta amore abundantis auro Veneris,
 Callirhoe peperit filiũ mortaliũ pulcherrimũ omniũ,
 Geryonem. quem interfecit uis Herculana,
 Boues propter flexipedes circumflua in Eurythea.
 Tithono uerò Aurora peperit Memnona ærea galea
 Aethiopum regem: & Emathionẽ regem. (munitum,
 Ceterũ Cephalo plantauit inclytum filium,
 Portem Phaetontem, dijs ſimilem uirum.
 Qui ſanẽ iuuenẽ tenerũ florẽ habentẽ glorioſe puber
 Filium iuuenilia ſapientem renidens Venus, (tatis,
 Incitauit inſtituens, & ipſum in templis
 Aeditum nocturnum fecit, dæmonem diuinum.
 Filiam uerò Acetæ à Ioue nutriti regis
 Aefonides, uoluntate deorum ſempiternorum
 Abduxit ab Acetæ, peractis plenis ſuſpirijs certaminib.

- Τὸς πολλὰς ἐπέτελλε μέγας βασιλεὺς, ὑπόβλυες,
 ὕβριθς πειλὺς, καὶ ἀτάσθαλος ὀβριμοφύγος.
 Τὸς τελίσας ἐς ἰωλὸν ἀφίκετο, πολλὰ μογήσας,
 Ωκέϊς ἐπὶ νηὸς ἄγων ἐλικώπιδά κέρλυ,
 Αἰσονίδης, καὶ μιν θαλόβλυ ποιήσας ἀποιτιρ.
 1000 Καί ῥ' ἤγε Διμνθεῖο ὑπ' ἰήσωνι ποιμαίνε λαῶν,
 Μήδαιον τέκε παῖδά, τὸν ἔρσιον ἐστρεφὶ χερῶν
 Φιλυρίδης, μαγάλης ἧ διὸς νόος ἐξετελεῖτο.
 Αὐτὰρ νηριῖδες κέρσαι αἰόσιο γέροντος,
 Ἥτοι ῥ' φῶκον ψαμάθην τέκε δία θιάων,
 Αἰανὲς ἐν φιλότῃ, διὰ χρυσὴν ἀφροδίτῃν.
 Πυλαῖ ἧ Διμνθεῖα θεὰ θέτις ἀργυρόπεζα,
 Γέναντ' ἀχιλλῆα ρηξέμευρα, θυμοκίοντα.
 Αἰνάων δ' ἄρ' ἐτιπῆεν εὐστέφανος Κυθήραια,
 Αἰχίσαν ἥρωϊ μιγῆσ' ὄρατ' ἐν φιλότῃ,
 1010 Ἰδὼς ἐν ἱερὺ φῆσι πολυπύχῃ, ὑλνέουσας.
 Κίρκην δ' ἡελὺς θυγάτηρ ὑπεριονίδαο,
 Γέναντ' Ὀδυσσεὺς ταλασίφρονος ἐν φιλότῃ,
 Αἰγιον, ἠδὲ λατίνον, ἀμύνονά τε, ἑρᾷ δόρον τε.
 Οἱ δὲ τοι μάλα τῆλε μυχῶν νήσων ἰδράων,
 Ῥᾶσιμ τυρσέωνοισιμ ἀγακλυτοῖσιμ αἶαοσιν.
 Νηυσίθοον δ' Ὀδυσσῆϊ ἡκαλυψὶ δία θιάων
 Γέναντο, νηυσίνοόν τε, μιγῆσ' ὄρατ' ἐν φιλότῃ.
 Αὐταὶ ῥ' θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιμ συννέεσσαι,
 Αθανάται γάναντο θεοῖς ἐπιείκεια τέκνα.
 1020 Νυνὶ ἧ γυναικῶν φῶλον αἴεσας, ἠδὲ πέσαι
 Μῆσαι ὀλυμπιάδες, κέρσαι διὸς αἰγιόχοιο.

Que multa imperabat magnus rex, superbus,
 Violentus Pelias, & iniquus fortiū facinorū patrator.
 Quibus peractis ad Iolcum rediit, multa perpeffus,
 Veloci in naue uehens pulchris oculis præditā puellā,
 Aefonides, & ipsam floridam fecit uxorem.
 Et sanè hæc domita ab Iasone pastore papulorum,
 Medeu peperit filiū, quē in mōtibus educabat Chiron
 Philyrides: magni uerò Iouis uoluntas perficiebatur.
 Ceterū Nereides filie marini senis,
 Et sanè quidē Phocū Psamathe peperit, præstantissima
 Æaci in amore, per auream Venerem. (dearum,
 A Peleo autē subacta dea Thetis cādidos pedes habens,
 Genuit Achillē prorūpētē p uiros, Leonis animū habens
 Æneā porro peperit pulchrē coronata Cytherea, (tē.
 Anchiſe heroi mixta iucundo amore,
 Ida in uerticibus, habentis multos anfractus, Syluofe.
 Circe uerò Solis filia, filij Hyperionis,
 Peperit Vlyſſis ærumnofi in amore,
 Agrium, atq; Latinum, Amymonemq; Craterumq;
 Qui sanè ualde procul in recessu inſularum ſacrarum,
 Omnibus Tyrrhenis ualde inclytis imperabant.
 Nauſithou uerò Vlyſſi Calypſo excellētissima dearum
 Genuit, Nauſinoum q; mixta grato amore.
 Hæ quidem mortales apud uiros cubantes
 Deæ, pepererunt dijs pares filios.
 Nunc uerò ſœminarum agmen cantate ſuaui loquæ
 Muſe Olympiades, filie Iouis à capra nutriti.

F I N I S.

TABVLAE INVENTIONIS ET DISPOSITIONIS.

Prooemium, quo. præparat auditorem & proponit.

Tractationem.
Est autem
adhortatio ad actionem
virtutis,
quam facit duplicem:

Oportet
dianam,
explicatam
primo libro: ubi
hortatur ad

Accommodatam
ad certa
tempora.
Hanc explicat libro

Iustitiam idque exornat

Majorem contentionum.

Fabula de Prometheo & Pandora.

Chronologia mundi.

Fabula de accipitre & Iulcinia.
Apostrophis tribus, prima ad fratrem, secunda ad iudicem, tertia ad fratrem rursus.

Laborem: idque ampliat per

Μετὰ βασιλιν.

Confirmationem.

Cōfutationem.

Alia officia, partim θεωρίαν, partim ἀγῶνιν spectantia.

Secundo, quo informat patrem a milias ut

Χρηματιστὴν. Trahit autem duplicem modum acquisitionis:

Maritum, cui certo tempore uxorem destinat, ei que præscribit facienda fugiendaque.

Tertio, quo facit discrimen dierum: alios uocans utiles observatu, alios medios.

Agriculturam.

Navigationem.

In Proo-

Opus τῶν ὀκτώ νῦν ἀποδομῶν διαιρέσθαι

De Proce-
ssu pra-
parat au-
ditore,
ex pro-
positis
idq. ex-
ornat
innoca-
tione

Vna Musarum, quae capiat

Altera Iouis, quae capiat

1. Benevolentiam, idq. à rebus ipsis seu offi-
cio. Musarum hoc est munus (quarum nomine
ipsum poetam intelligimus) ut praecipiant &
celebrèt digna celebratione & praeceptione.

2. Docilitatē. Quia
dicit se dicturum de
felicitate & infeli-
citate hominum: id
quod utrūq. à Deo
oritur, quo autore
quidam sunt

Felices, *ἡσυχασταί* & *παρσι*
scilicet, qui faciūt offi-
cia suae uocationis.

Infelices,
ἀσυχασταί
scilicet,
superbiē-
tes uel
propter

Opulen-
tiam.

Succes-
sū
rerum
suarum.

Dotes in-
genij.

1. Attentionem. Nam innuit se dicturum de
argumento admodum serio, graui & explica-
tu difficili: cuius explicatio non sit qualiscūq.
ingenij, sed eius quod diuinitus regatur.

2. Docilitatem & attentionem, dum ait, se
ἐκ τῆς ὁδοῦ scripturum ad Persam. Perses enim
cum Hesiodo fratre de diuisione patrimonij
certans, eidem multa eripuerat adiudicatione
iudicum muneribus à se corruptorum. Adbor-
tatur itaq. in hoc scripto & fratrem, & iudi-
ces: hos ad iustitiae administrationem, illum ad
acquisitionem uictus per laborem.

Præceptum

Præceptum de iustitiæ cultu, quod est primum in primo libro, exornatur

Miserum contentionum, id est, rationum acquirēdi uictum. Est enim duplex

Vituperanda, quæ fit ui & fraudi estq; iniustitiæ propria & iniustitiæ. Hanc

Laudanda, quæ consistit in labore, & æmulatione appellatur. In huius *ιστοριῶν* explicat duo:

Vituperat à duobus:

Dissuadet à

Ortum. Est orta ex nocte. Per hanc significat occultam imitationem. Vide *moderum*. Præterea à loue mentibus hominum insita est.

Effectus per *μειονειν*. Facit ut fiat industrius is qui erat ignauus

Agricola.
Vicinus.
Figulus.
Faber.
Mendiculus.
Cantor.

Effectu. Quia gignit discordiam, ex qua mala omnia. Ortu. Quia dicit esse penam Dei, quam luunt homines propter defectum à Deo. Hæc enim est causa peccati, id est, corruptio mentium humanarum.

Difficili. Res tuæ non ferunt, ut te conuertaris ad fori octum. Es enim pauper, cui non licet diu litigare.

Inutili. Non amplius tibi concedetur, ut iniuste tecum agas, ueluti fecisti antea.

Duplici fabula, cui interponitur Chronologia mundi: & tribus apostrophis.

Secundum

Ἐχέλασμος. Vituperat iudices, qui excacati muneribus iniuste iudicauerant: idq; exornat *μίστασιν*, quia ignorant utilitatem

1. Iustitia, quæ longè est potior quam iniustitia: idq; dicit *ὑπερμανὴς*.

2. Frugalitatis, quæ splendori & luxui est præferenda: idq; itidem dicit *ὑπερμανὴς*.

Primum, Promethea ignem furatum esse cælitus.

Αἰνέσιος. Dicit enim quæ sit causa, cur ignoretur utilitas uictus & rectè parti & frugalis: nimirum uoluntas Dei, puniētis genus humanum hac cæcitate propter peccatum defectionis à Deo. Eadē est causa aliarum miserrarū in genere humano. Hoc ipsum declarat fabula de duob. fratribus & Pandora, quæ alludit ad lapsum primorū parentum in sacris literis traditum. Porro in fabula dicit

Mercurio, mendacijs, impudentia, fraudibus.

Secundo, Pandorā iussu Iouis irati factā, & ornata à

Venere, uenustate, desiderio, curis.

Pallade, artificio texendi telam.

Vulcano, facie uirginea.

Gratijs & Suada, monilibus aureis.

Horis, corolla & uernis floribus.

Tertiò, missam cum pixide Pandoram ad Epimetheum, & acceptam ab eodem.

Quartò, post acceptam Pandoram & apertam pixidem secuta esse omnia mala, spem uerò remansisse.

Tertium

opta ex m...
iccat occul...
Vide p...
oue men...
est.

Ap...
Van...
F...
F...
F...
F...

Secun...
dū or...
namen...
præ...
pti...
cul...
in iusti...
di...
audi...
tur in

Benevolentia à persona
Persa. Si, inquit, placet.

Μετὰ ταῦτα. Tran-
sit enim ad alium
sermonem, quo i-
dem exponit, sed
dilucidius, cur sci-
licet tanta sit cæ-
citas & miseria
hominum. Huic
autem præmittit
captationem

Tertium
ornamen-
tum diui-
ditur in

Docili-
tatis, dū
ait:

ἡμετέραν,
id est, particu-
latis in-
tegram, non
tamen pro-
lixam nar-
rationem
instituiam.

ὦ, bene, δι-
genter, ἀ-
curate.

ἐν γὰρ ὁ
ὦς, erudite,
prudenter.

Attentionis, dum ait: ὦ
ἀνθρώποι, &c.

Actiologiam, &c. Vide signum A.

Actiologiā.
causa est, uia
et conditio
etati muno
di. Facit au
tem diuisio
nem illarū
secundum
precia me
tallorum,
excepta
quarta, in

Aureā, quam
facit antiquis
simam sub Sa
turno. In hac
erat felix ho
minum

Argenteam.
Huius homi
nibus tribuit

Aeneā. Huic
tribuit

Heroicam.
Hanc deserio
bit à

Ferreā. Huic tribuit uitam & mortē au
ra etati contraria, & mores legibus natu
ra repugnantes; idq; exponit per διάνοιαν.

Vita, quia
ἀπαθείς:

Nō uexaban
tur curis.
Erant sine
laboribus.
Non consene
scebant.

Mors, quia fuit ἀβίατος &
Moriebantur ut obdormi
scentes.

Translatio post mortem
in numerum deorum.

Stoliditatē & iniustitiā.
Imbecillitatē & uitae bre
uitatem.

Ἀποδείκνυσιν in deos subtera
neos.

Animum martium, à pace
& agricultura alienum.

Corpus & robustum &
deforme.

Mortē uiolentā ex bellis.

Bellis quae gesserunt, The
bano & Troiano.

Premijs post mortē. Trās
lati sunt in fortunatas in
sulas.

Μιτάβασις. Transiit enim ad alium sermonem : idēq;
exornat ἀποστροφῇ ad iudices, cum captatione bene-
uolentiæ à persona iudicis.

Quantum ornamentum diuiditur in

Fabulā
de acci-
pitre &
lusciniā.
Huius
partes
sunt

Προσποπορεία accipitris, cui attribuit ser-
monem cōuenientem & actiones, dum
ait, ab eo lusciniā unguibus apprehen-
sam & sursum abreptam.

ἰθυστία lusciniæ lugentis sortem suam,
& liberationem petentis.

Ἐχθρὰ μὲν, dum inquit ἀμύνει, τὴν ἁ-
λῶναι; Stulta & importuna, quid uocis
feraris?

Παλασσία, exprimens tyrānicum & ma-
leuolum affectum accipitris. Quantum
uis, inquit, iusta sis aut ingeniosa, necne
æqua postules, tamen penes me est im de-
te statuendi quidquid uelim.

Γράμψ, quæ de-
hortatur à con-
tentione cum su-
periori, ab inu-
tili

Priuationo. Quia in-
ferior contendens ui-
etoria non patietur.

Positio. Quia contu-
meliā inde auferet.

Προσπογραφία accipitris, cōtinens ἀν-
τιθέσιν orationis.

Sequuntur

DISPOSITIONIS.

225

Dehortatur ab iniustitia,
idq; confirmat ab inutili.
Quia nocet

Priuatim: Tam miser quā
fortunatus experitur tandem
se opprimi.
Publicè: idq; exornat per gra
dationem.

Forma Reipub. bene constituta: id
quod declarari potest per omnes spe
cies iustitiæ.

Pax, ex qua recta institutio iuuen
tutis.

Iustitiæ,
quam
laudat
ab utili
per mu
erorū.
Quia ex
ea oriun
tur

Defensio
dei, ne ci
ues infe
stentur

Bello ab extraneis: quia
neq; hos, nec deum offen
dunt.

Caritate commone: quia
et ipsi sunt providi, et
deum habent propitiū.

Bona conscientia, unde in festiuita
tibus uiuunt hilariter.

Annonæ ubertas, quam exornat per
magis adp.

Fœcunditas liberorum similium pa
rentibus.

Abundantia fructuum et honorum
omnium, ut non necesse sit trans ma
ria nauigare.

Iniustitiæ, quā
uituperat:
quia eā sequi
tur pœna dei

Immediatè, ut fames, pestis, ste
rilitas, seu familiarū interitus.

Mediatè, ut bellum, cuius noci
menta exponit per magis adp.

Adhor
tatur ad
iustitiā:
idq; ex
ornat
antithe
si

Secūda
ad iudi-
ces, id
est, gu-
bernato-
res, quos
borta-
tur ad
iustitiā
curā syl-
logismis.

Categoricis à genere:

1. Omne malum
quod Deus uidet,
est fugiendum. O-
mnem iustitiæ uio-
lationem deus ui-
det. Ergo est fu-
gienda. Cōfirmatio
minoris duplex:

2. Mala consilia, quæ deus uidet, in caput auto-
ris recidunt. Sed deus uidet uestra consilia in
hac ciuitate. Ergo in capita uestra recident, si
mala fuerint, id est, iniuste iudicaueritis.

Hypothetico: Si iniusti non punirentur diuinitus, hoc
esset futurum contra iustitiam Dei: & effecturum ut
neq; ego, neq; meus filius, aut ullus alius, pius & iustus
porro uellet esse talis. Sed immutabilis est iustitia dei.
Ergo iniusti puniuntur diuinitus. Omissa est autem ta-
lis argumentatio: Omne quod punitur, est fugiendum.
Iniustitia punitur, &c.

Tertia ad
fratrē rur-
sus. Hunc
adborta-
tur ad iu-
stitiā ab

Honesto: Tu es homo, non bestia. Deus autem homi-
nem condidit ad cultum iustitiæ. Animalia reliqua
grassantur inter se, ut pisces, feræ, uolucres.

Vtili, idq;
exornat
virtutem
effectum

Iustitiæ & fidei, quā sequitur affluen-
tia omnium bonorū etiam ad posteros.
Iniustitiæ et periurij, quæ sequitur uin-
dicta dei punientis & mox futuris ma-
lis, & tandem duraturis per omnem
posteritatem.

Quia habet multas my-
riades angelorū, qui obo-
uersantur in genere hu-
mano, & obseruant ho-
minum facta.

Quia ipsa iustitia obam-
bulat, obseruans hominū
opera, eaq; perferens ad
Iouem, ut postea de his sta-
tuat suo arbitrio.

Relique due apostrophæ:

Secundum

Beneuolum, à persona ipsius & officio suo. Tu, ait, non intelligis ea quæ sunt tibi faciendæ: ideo ego ut frater tui tibi debeo & cupio præcipere utilia.

Mirāba-
tur, in
qua
præpa-
rat fra-
trem, fa-
ciēs cum

Quia innuit de
re graui & ne-
cessaria se esse
dicturum: id
quod exornat
topothesia

Virtutis. Hæc
ait tali loco ef-
se positam, ut
inter eam &
ipsum sit su-
dor collocatus
& uia diffici-
lis, &c.
Vitiōrū, quæ
ait loco ipsi
proximo esse
posita, & uia
ad illa facilis.

Attentum

Quia rogat ut se attentè audiat,
præmissa ratione tali: Qui ipse
non intelligit, debet aliorum con-
silijs uti,

Tu autem non intelligis quid sit
tibi faciendum, Ergo, &c. Maio-
rem explicat per magis homi-
num.

Secūdum
præceptū
est de la-
borando.
Diuiditur
autem in

Confirmationem, &c. Vide signum A.

Confutationem, &c. Vide signum B.

A.
Confir-
mationē
ab utili.
Labor
erit uti-
lis &

Tibi. idq;
exornat
antithesi
effectū

Laboris

Priuatiuo-
rum: Effu-
gies

Positiuorū
Compara-
bis

Ignauia

Fames.

Odiū deorum &
hominum.

Paupertate-
tem.
Odiū deo-
rū & ho-
minum.

Disiūct-
Amorem
deorum
& homi-
num.

Alijs. Quia tuo exemplo alij, cum uiderint te li-
uitem factum, laborare incipient.

B.
Confu-
sationē
seu tri-
plex
duplicē

Alteram de pudore. Sed
pudet te laborare. Imò,
inquit, iste pudor est ui-
tiosus. idq; exornat me-
mū pudoris, quem facit
duplicem:

Bonum, quo libe-
ralia ingenia a-
uersantur turpi-
tudinem metu de-
decoris & iusta
reprehensionis.

Malum, &c. Vis
de signum C.

Iusta & honesta, cum opes acquiruntur licitis rationibus. Hanc probat, & pudori malo opponit.

C.

Malum, qui est laboris & industria. Hanc opponit audaciā. Sed & hac alia est

Iniusta et callida, cū res acquiruntur iniustis dominiis. Hanc

Amplificat adverbio πορροῦ, in qua sunt

Megistos iniuriarum. Nam quedā sunt vi, quedam fraudibus et mendacijs.

Αἰσχρογία iniusta acquisitionis, qua fit vel ex avaritia, vel impudentia.

Congeries hominum iniuria affectorum, ut sunt supplices, hostes, frater, pupilli, parētes senio confecti.

Viluperat, & debortatur ab ea ab inutili: Quia iram dei concitat & vindictam. Male parta male dilabuntur. Honeste autem parta durant apud heredes.

Tertio
adbor
tatur
ad offi
cia in
omni-
bus ui-
tae par
tibus.
Horū
alia
spe-
rant

Ayáπn, quae complectitur

ἱερίβαα, id est, Dei cultū. Hoc autem

Amplificat

Dialysi: Deus est colendus αἴνως, quod ad animum: καθάρως, quod ad corpus.

Μεγισμῶ: Colatur enim deus aut

Crematione femo-
rum.
Libationibus.
Suffitibus.

Dialysi altera: Cum mane, tum uespere.

Confirmat ab u-
tili: Habebis

Deum propitium.
Prosperum successum cona-
tum & laborum.

Εὐφροσύαν. Monet enim ut sibi conciliet beneuolentiam aliorum, idque per δαίμονας. Conci-
liatur enim aut

Conuiujs, &c. Vide signum D.

Restituendo commodato eadem aut etiam maiore mensura.

Iustitiae cultu, non captando iniu-
stum lucrum.

Amore mutuo, et familiaris uitae
consuetudine.

Liberalitate exercenda erga li-
berales, idque exornat per anti-
thesin, deinde per ἀντιθεσίαν ab
exemplo hominum.

Accipiendo ab alijs uolentibus et
non inuitis, id est, contra ipsorum
uoluntatem.

Ἐμπιστίαν, &c. Vide signum A.

Fidem, &c. Vide signum B.

Sedulitatem, &c. Vide signum C.

In genere, quicunq; sciunt et solent amare. Addit postea αἰτιολογία: inimicos esse omittendos.

D.

Conuiujs.

Hic rursus

facit dialy

sin homi-

num: Qui

enim inui

tantur, aut

sunt

In specie ui

cini. Hos im

primis mo-

net concilia

re: idq; am

plificat αἰ

τιολογία du

plici:

Vna per collationē uicinatorum
& propinquorum.

Altera simpliciter:

Quia uicini possunt

& prodesse & ob

esse plurimum. idq;

exornat dialysi rur-

sus: Obsunt enim

aut prosunt tum ad

Famam

defen-

dēdam.

Alia in

commo

da pro-

bibēda.

idq;

dicūt

αἰτιολογία

αὐτῶν.

A.

αἰτιολογία.

Monet. n. ut

exiguū ad-

dat exiguo,

idq;

Confirmat ab

utili, per conge

riem:

Efficiet magnū cumulum.

Euitabis famem, quam iu

αἰτιολογία αὐτῶν uocat.

Amplificat. αἰτιολογία.

Dixerit enim frater:

Nolo onerare meam

domum copiosa supel

lectile. Huic respōdet

Antithesi: Bonum est

habere domi: mole-

stum, res esse extra

domum.

Aetiologia: Iucūdum

est, de praesentibus ac

cipere: molestum, nō

habere res in proma

ptu.

o 5 Fidem

Mercenario quous, cui uult
primū destinari certam
mercedem antequam labo-
ret, eandemq; postea solui fi-
deliter.

In conuen-
tionibus, si-
ue agatur
cum

Eratre, cum quo etiam caute
& fide interposita, sed caio-
cularia iubet agendum esse:
idq; confirmat ab utili per
cōtrarium: Multa sunt exem-
pla, cum & credulitas &
diffidentia obfuerunt pluri-
mum.

B.
Fidem non
facile habē-
dam tunc

Muliebribus blanditijs: idq; confirmat ab
incommodo per similitudinem exornato.

C.
Sedulitatem,
quæ comple-
tatur

Curam conseruationis familie per filios,
uel unum, uel duos, uel plures: idq; exor-
nat ætiologijs.

Afiduitatem laborum ad acquisitionem
diuitiarum necessariam.

In secundo

In secundo libro primum explicat primum modum acquisitionis, qui fit per agriculturam. Hæc pars diuiditur in præceptum de

Adminiculis necessarijs ad rem familiarem comparandis. Hic in

Primum hortatur, ut

Metat in Iunio.

Aret in Octobri aut Nouembri.

Deinde confirmat ab

Vtuli, idque exornat congerie effectuum contrarium,

Tempestiue executionis laborum. Maturus & felix prouentus singulorum.

Negligentie: Malus prouentus, ex quo sequuntur per gradationem, egestas, medicitas, contemptus, æs alienum.

Honesto. Nam Deus hos labores præscripsit homini, eosque uult tempestiue fieri.

Genere

Primum hortatur, ut sibi comparet

Receptaculum, scilicet domum. Per hæc intelligitur & locus in societate ciuili, & genus uitæ.

Instrumentum

Animata, ut

Bouem idoneum ad arandum. Per hunc & artem intelligimus.

Ancillam idoneam, quæ non habeat uirum. Intelligimus & seruum.

Inanimata, ut sunt cetera omnia, quæ uult apte esse disposita.

Deinde confirmat ab utili priuatio: Non opus erit te petere commodato. Petitionem sequitur negatio, priuatio, procrastinatio, egestas.

Specie, &c. Vide signum L.

Operibus expediendis singulis suo tempore per totum annum. Docet itaque primum, &c. Vide signum M.

L. In specie instrumenta explicata quorum alia sunt

Animata, ut

Bovus duos. Hic

Servus. Hic

Inanimata, ut sunt lignea. Hic explicat

Quando coaptari debeant, nempe in autumnus, quo probat sectionem lignorum propter siccitatem.

Præcipua genera & longitadinem eorundem. Sunt autem novem:

Mortarium trium pedum.
Pistillum trium cubitorum.
Axis pedum septem & malleum.
Apsis trium palmorum.
Dentale, quod sit ilignum.

Aratra duo,
 { Aδ τοῦτον, quod sit solidum, & habeat dentale adnatum.
 πικρὸν, cōpactū, & ex omni parte perfectum.
 Temo ex lauro aut ulmo.
 Buris ex quercu.

Primum laudat, quod ad

Ætatem, eos qui sint annorum novem, vel qui habent modicum ætatis.

Sexum, eos qui sunt masculi, non castrati.

Deinde cōfirmat ab utili

Positivus. Quia tales sunt validi atque idonei ad laborandum.

Priusativus. Quia non amplius labor sciuiendo frangant aratrum.

Primum laudat, quod ad

Ætatem, eum qui sit 40 annorum.

Robur, cui ob vires opus sit pascuæ, cuius quadrantes ostentis bovis consent.

Deinde cōfirmat ab utili per antithesin senioris & iunioris: Ille attentus est ad opus, hic non item.

M.
Docet
primū
quid sit
facien-
dum au-
tumno.
Hic ara-
tionem
aliā
facit

Tempestiuam, quæ sit autumnæ. Itaq;

Intem-
pestiuā,
quam fa-
cit dupli-
cem:

Primū
præcipit
quid sit
faciendū.

Deinde confir-
mat ab utili, in

Brumalem,
quā dissua-
det: idq; cō-
firmat

Vernam, quam non improbat, si prævideat futu-
ram aeris constitutionem: ut scilicet uere pluuia
sit duratura per triduum, & ita leuiss, ut non hu-
me faciat solum supra bouis ungulam, neq; infra
eam consistat, quod rarò euenit.

Ante arationē. Haben-
da instrumēta in prom-
ptu: idq; exornat *wp*
αύτη,

In ipsa aratione.

1. Surgat cum
famulis mane,
& aret terrā
qualemcunq;
optimam, au-
tem esse

2. Inuocet Iouem & Cererem.
3. Ligone cōminuantur glebæ, et
semē cooperiatur post arationem.

Genere per antithesin ordinatæ et
inordinatæ executionis laborum.
Specie per congeriem cōmodorum
deo bene fauente sperandorum.

Ab inutili, enumeratione incō-
modorum per cōgeriem: ut sunt,
infelix prouentus, mœror animi,
labor corporis, & *ἐνχαρμάνη*.
Cōsutatione oblectionis de exitu
interdum felice seræ arationis.

Vna de cōmo-
datione.

Altera de præ-
paratione cur-
rns.

Quæ uere est le-
uiter arata, e-
iusq; aratio æ-
state renouata.
Cui concessam
est interuallum,
nec singulis an-
nis excutia.

T A B V L A E

Secundò docet quid sit faciendus alijs temporibus, in

Generant

Hyeme. ubi

Primum prohibet ocium, suadet labores.

Deinde confir-
mat ab
utiliPosuiuo. Hyeme quoq; industrius potest
locupletare rem suam familiarem.Priua-
tuo du-
plici:Vt effugias hyemis incommo-
ditatem, unde multa mala.
Vt fugias ignauiam, ex qua
itidem mala multa: idq; ex-
plicat per congeriem.

Aestate.

Hic rursus

Suadet, ut sit sollicitus eo tempore in hye-
mem, & suos domesticos moneat de labilio-
tate temporis.Confirmat à difficultate temporum succes-
dentium.Primum
monet deAmictu, ut sese muniat pallio, tunica,
calceis, pellibus hœdorum, pileo.Vitu usur-
pandoBobus, quibus dimidiam
partē pabuli subtrahit.Hominibus, quib. plus de
conuenienti cibo addit.

Hyeme. ubi

Deinde confir-
mat id quod
dixit deAmictu à necessario, ob frigidam
& pluuiam constitutionem huius
temporis.Vitu, itidem à necessario, ob no-
ctes lōgiore, quibus & ipsis non
quiescunt homines ab omni labo-
re: & uentriculi sunt calidiores.

Vere, astate, &c. Vide signum X.

Speciunt

Vere, quo primum incunte ante reditum hirundinum iubet vi-
tes amputare.

Prima.
Hic

Primum monet ut metat: idq; exornat con-
gerie eorum quæ messem antecedunt, ut
sunt falces acuerere, seruos excitare, fugere
quietem & umbram, somnum.

Deinde con-
firmat ab

Vtili. Ne egeat hyeme &
reliquis anni partibus.

Facili, quantum ad auro-
ram. Quia aurora promo-
uet opus.

Media à sol-
stitio circa Au-
gustum. Hic
adhortatur
ad .

Dietam certam obseruandam, & ut
genio indulgeat.

Tritura-
tionē per
seruos, &
prescribit

Locum illius in perfla-
tili area & exaquata.

Sepositionem tritura-
torū in sua repositoria
cum mensura.

Extre-
ma. Hic
præci-
pit de

Condu-
cendis

Mercenario, qui non habeat do-
mum aut familiam.

Ancilla, quæ nullos habeat libe-
ros.

Alendo cane idoneo: idq; confirmat ab uti-
li. Ut fur probibeatur.

Importando feno, alijsq; id genus pro bo-
bus & mulis contra difficultates hyemis.

Danda quiete seruis & iumentis.

Autumno tum primo, quo iubet fieri uindemiam: tum secun-
do, quo, ut ante dictum, præcipit arationem.

Secundum

Inusitatā,
quæ sit au-
tūno. Hic

Primum eum debortatur, ne tum nauiget, sed
potius nauem retrahat in continentem, aliāq;
huius instrumenta seponat.

Deinde confirmat ab inutili. Quia tū sunt uehe-
mentes & uiolenti flatus uariorū uentorum.

Secūdus
modus
acquisi-
tionis est
negocia-
tio trans
mare.
Hanc fa-
cit du-
plicem

Vsitatam, eamq; tum

Tutam
(si deus
uolue-
rit.) de
qua di-
cit in

Genere.
Nā eam

Laudat, monetq; onus naui im-
ponendum conueniens & ue-
nale.

Confirmat ab honesto. Pater
enim suus quoq; ea est usus.

Specie.
Hic
præce-
pta ex-
plica-
tus,

Primum
beneuo-
lentiam
captat à
persona

Fratris. Quia ut
aut cogere uti na-
uigatione.

Sua. Quia dicit se
ex afflatu Musarū
dicturum.

Deinde hortatur ut nauiget
post solstitium, idq; confirmat
ab utili.

Tertiò debortatur à mora usq;
aduindemiam, idq; ab inutili.

Pericu-
losam,
quæ sit
uere.
Hic

Primum eam
improbat,
idq; à

Difficili. Vix attinges
portum.

Inutili. Peribis.

Iniucundo. Horrendum
est perire.

Deinde monet,
ne omnia neq;
nimis multa im-
ponat: idq; ab

Iniucundo. Horredum
est in mari periclitari.
idq; exornat à pari.

Inutili. per contrarium
in genere. Modus optio-
nis.

Sui, ut sit annorum circiter 30, ita ut neq; ty-
nior multum, neque senior sit: idq; confirmat à
genere. Quia est tempestivum.

Alter lo-
cus libri
secundi
est de cō-
iugio: u-
bi mo-
net pa-
trē fami-
liās, ut
ducat u-
xorē, &
babeat
rationē
tum

Vxorē ducenda. Hic

Primum mo-
net commo-
dam esse eli-
gendam, quæ
sit

In genere, annorum cir-
citer 35. uel ad minimū
uirgō idq; confirmat à
tractabilitate.

In specie, desumpta ex
uicinia, cuius non tam
atas & uirginitas,
quàm mores non pos-
sint non esse bene per-
specti.

Deinde
confir-
mat ab
utili

Negato. Ut effugias exor-
pianiam uiciorum. Potest
hic locus à turpi etiā appel-
lari. Nam turpe est inimicis
præbere occasionem nobis
insultandi.

Posito:
idq; exor-
nat anti-
thesi u-
xorē

Bonæ, qua ni-
hil est melius et
exoptatius.

Malæ, quæ ma-
ritum facit mœ-
stum, extenua-
tum, senem.

Tertiū

Deum. Huic monet præstandam esse reuerentiam, obseruantiam, timorem.

Homines, cū quibus præcipit amicam conuersationē. Facit autem gradus hominū, & ait cū alijs contrahendam amicitiam

Arctissimam, qualis ut plurimum est cū unico, eoq; uel

Non arctissimā, ut quosdā colat

ratione

Fratre, cui nullum amicorum uult anteponi. Alio quouis beneuolētiæ fraterna eum cōplectente. Hunc uetat mutari culpa uel nostra uel illius, si resipiscat.

Hospitij. Hospites sint neq; multi, neq; nulli.

Sodalitatis. Hic monet bonos esse eligendos, non contumeliose aspernandos, quāuis pauperes: Quia paupertas est à Deo immissa. Et, Quia linguæ bonæ hoc est officium, ut alios inuet, non lædat. idēq; exornat an tithesi malæ linguæ.

Conuiuij communis, quod suadet ab utili: Quia conciliat animos hominum. Et, Sumptu constat minimo.

Negatum. Hic longa serie prohibet irreuerentiā circa cultum Dei, obscenitatem in meiendo, incontinentiam, irreuerentiā in transitu fluminum, illiberalitatem in conuiujs, negligentiā in ædificando, inhonestatem circa ollas, mollitiem in educatione puerorum, inuerecundiam in balneo, impietatem in carpenda religione, irreuerentiam in meiendo circa exitus & ostia fluminum, deniq; omne dedecus, unde mala fama.

Tertius

Affirmatum, quod ad

Tertiō informat patrē-familiā ut ciuem, cui præscribit officiū

Tertius liber facit diuisionem dierum, qui sunt tres

Vtiles obseruati, scilicet plurimum

ισαμην, siue αὐγεστης

μισθὶν, siue ἐν δόλῳ

ὁ θῖον
7^{ος} σῖν
ue ἐν
ἀνάδα

αὐγεστη. Feria.

τεταρτη. Feria. Eaug à curis. Duc uxorem. Cadus retinendus.

ωμην. Infausta.

πεντη. Puella ne generetur, sed mas. Castrense & agni. Fiat septum. Nuga.

ἑξαμην. Sacra dies.

ἑπταμην. Fac opus: caprum, boues castrato.

ὀκτωμην. Fac opus. Innoxia dies. Bona plantatio & generatio sobolis.

ἐννεαμην. Masculum gignito.

δεκάμην. Fac messem.

ἑνδεκάμην. Tonde oues. Ordire telam. Mulos & istra.

ἑξάμην. Ne seminato. Infere arbores.

ἑπταμην. Fœmella generatio. Cicuratio oxiū, bouum, canum, & mulorum. Nauium fabricatio. Dies auspiciatissima.

ὀκτωμην. Infausta.

ἐννεαμην. Ne planta. Mas, non fœmella generetur. Cave nuptias.

δεκάμην. Verte & uentila fruges. Seca matoriem.

ἑνδεκάμην. Post meridiem melior.

ἑξάμην, ἑνδεκάμην. Generatio ingeniose sobolis.

ἑπταμην τεταρτη. Cave à curis.

ὀκτωμην πέντη. Infausta.

ἑνδεκάμην ἑπταμην. Aperi dolia. Boues, mulos, equos subiuga. Naues deduc in mare.

ἑξάμην ἑνδεκάμην ἑπταμην. Opera inspicienda. Demensum familie diuidendum.

Μετὰ δὲ τούτοις, promiscui, & medij, qui in neutrum uim habent singularem. Sunt autem omnes reliqui in priori catalogo prætermissi.

TYPVS THEOGONIAE.

Quatuor sunt principia. Vnum Amor, admixtum tribus reliquis, quæ sunt

Chaos. Ex
hoc nati
sunt Erebus
et Nox. Ex
Nocte

Coniuncta Erebo sunt nati duo, Aether & Dies.

Primum 15. Fatum, Parca (hæp) Mors, Somnus, Somnia, Momus, Aerumna, Hesperides, Parcæ tres, Nemesis, Fraus, Amicitia, Senectus.

Deinde Cōtentio. Ex qua nati sunt

Labor, Oblivio, Pestis, Dolores, Pugna, Timores, Prælia, Strages, Iurgia, Sermones mendaces, Disceptationes, Licentia, Noxa, Iuramentum.

Cælum. Ex
huius genitalium spuma est Venus, quæ peperit ex

Anchise, Aeneam.

Phœbum. i. Timorem.
Dimum. i. Pallorem.

Ino.
Semele, ex qua
& Ioue Bacchus.
Agaue.
Autonoe.
Polydorus.

Harm
niam,
ex qua
et Cad
mo 5.

Marte tres

Sola tres

Terra.
Ex hac
nati
sunt li
beri
20. scilicet ex

Montes. Ex quibus nihil tradit genitum.

Pontus. Huius soboles sequitur in Terræ & Ponti sobole, sub signo 69.

Cælo, &c. Vide signum H.

Coniuncta * Ponto, &c. Vide signum 69.

Tartarus.

Tartaro Typhæus, ex quo uentii.

H. Ex Terra coniuncta Caelo nati sunt 21. scilicet

Oceanus & Thetys.
Ex his nati sunt

Fluuij 25.

Filiae 41. scilicet

Nilus, Alphæus, Bridanus, Strimon, Mæander, Ister, Phasis, Rheſus, Acbelous, Neſſus, Rhodius, Haliacmon, Heptaporus, Granicus, Aesapus, Simois, Peneus, Hermus, Caicus, Sangarius, Ladon, Parthenius, Euenus, Ardeſcus, Scamander.

Pitbo, Admete, Ianthe, Electra, Dork, Prymno, Vrania, Hippo, Clymene, Rhodia, Callirhoë, Zeuxo, Clytia, Idya, Pasuboe, Plexaure, Galaxaure, Dione, Melobosis, Thoë, Polydora, Cerceis, Pluto, Perſeis, Ianira, Acaſte, Manthe, Petraea, Menestho, Europa, Metis, Eurynome, Teleſtbo, Criſia, Aſia, Calypſo, Eudora, Tyche, Amphyro, Ocyroë, Styx.

Cæus & Phœbe. Ex his sunt

Latona. Vide Iouem.

Asteria. Vide Perſeum.

Cæus. Ex hoc & Euribia filia Terra & Ponti sunt nati tres:

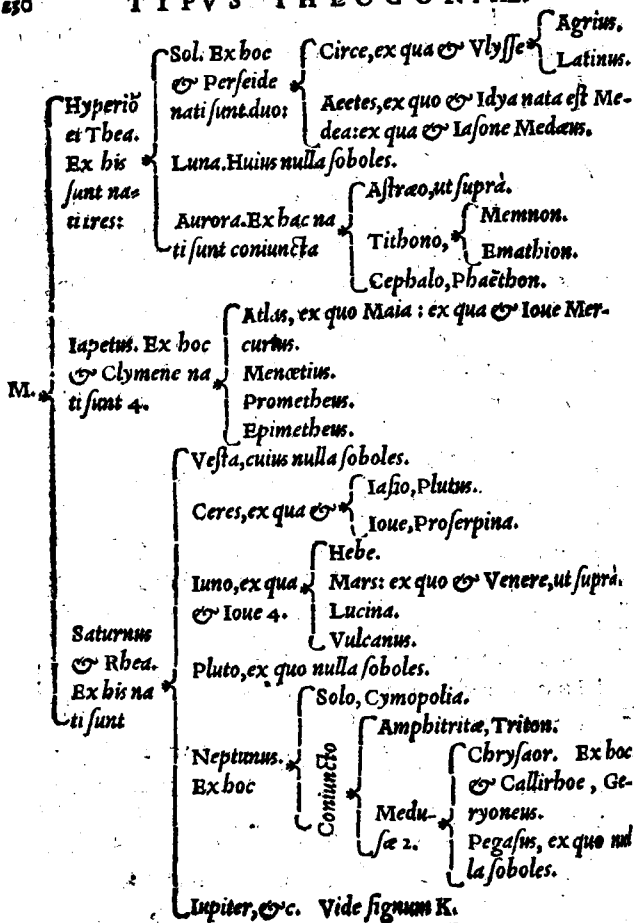
Astræus, ex quo & Aurora nati sunt sex: Argestes, Zephyrus, Boreas, Notus, Lucifer, Astra.

Pallas, ex quo & Styge sunt nati quatuor: Zelus, Victoria, Robur, Vis.

Perſeus, ex quo & Asteria nata est Hecate, unde Ouid. Perſeiden uocat.

Hyperion, Thea, Iapetus, &c. Vide signum M.

TYPVS THEOGONIAE.

K.
Iupiter.
Ex hoc
nati sunt

Eodem, Minerva.

Themidi, uide Themidem.

Eurynome, { Aglaia.
Euphrosyne.
Charites 3. { Thalia.

Cereri, Proserpina.

Mnemosyne, Musæ.

Latone duo: Apollo & Diana.

Iunoni. Vide Iunonem.

Maie, Mercurius.

Semela, Bacchus.

Alcmena, Hercules.

Coniuncto

Themis. Ex hac
& Ioue natæ sunt

Horæ tres: { Eunomia.
Dice.
Irene.

Parcæ tres: Clotho, Lachesis,
Atropos.

Mnemosyne. Ex hac & Ioue natæ sunt nouem Musæ: Clio, Euterpe, Thalia, Melpomene, Terpsichore, Erato, Polymnia, Vrania, Calliope.

M. Cyclopes tres: Bronte, Sterope, Arge.

Erinyas, quæ & Eumenides & Furie.

Gigantes.

Nymphæ Meliæ. Hi tres posteriores, scilicet Furie, Gigantes & Nymphæ, nati sunt cum Saturnus patri pudenda abscidit, ac guttæ sanguinis in terram cecidissent.

69 Ex terra coniuncta Ponto nati sunt quinque:

Nereus.

Ex hoc

& Do-

ride na-

ta sunt

Nerei-

des 50.

que sūt

Proto, Bucrate, Sao.

Amphitrite, ex qua et Neptuno Triton.

Eudora, Galene, Glauce, Cymothoe,

Spio, Thalia, Melita, Eulimene, Agaue,

Pasithea, Brato, Eunice, Doto, Proto,

Pherusa, Dynamene.

Thetis, ex qua & Peleo Achilles.

Nesaea, Aetna, Protomedia, Doris, Pa-

nope, Galatea, Hippothoe, Hipponoe,

Cymodoce, Cymatolege, Cymo, Eione,

Halimede, Glauconome, Ptoptoria, Lia-

gora, Euagora, Laomedea, Polynome,

Autonoë, Lysianassa, Euarne.

Psamathe, ex qua & Aeaco Pbocus.

Menippe, Neso, Eupompe, Themisto,

Pronoe, Nemertes.

Thaumas. Ex hac & Electra nati sunt tres: Iris &

duae Harpyiae, Aello & Ocypete.

Graa, Pephredo, Enyo.

Gorgones tres, Steno, Euryale, & Me-

dusa: ex qua Chrysaor, de quo supra: &

Pegasus.

Phorcys

& Ceto

to. Ex

his nati

sunt 8,

Echidna. ex

qua & Ty-

phone nati

sunt

Orthus canis & Chi-

mara. Ex quib. Sphinx

& leo Nemeus.

Cerberus et hydra Ler-

naea.

Draco, custos Hesperidum.

Eurybia. Huius sobolem uide in Crao.

DE SCVTO HERCVLIS.

Inscribitur hoc poema proprio nomine Herculis
 factum, quòd eius præcipua sit hîc descriptio. Initium
 est ñ oîs, de quo dubitari à multis solet quid sibi uelit,
 quod & abruptũ uidetur, & idcirco uariè absurdeq;
 à multis est expositum. Nos igitur ex G. Cantero de-
 clarationem eius euidentem adferemus (culus ille I. An-
 ratum sibi authorem esse profitetur) qua omnis omni-
 no difficultas tolli uidetur. Est autem res paulò altius
 repetenda. Hesiodus inter cetera quæ Pausanias in
 Bœoticis enumerat, scripsit etiam *μυκάλας νόλας*, ut
 uocat idem Pausanias, & præterea Athenæus, & Apol-
 lonij, Pindari, Sophoclis interpretes, in quibus præcla-
 rissimas quasq; mulieres & heroínas perpetuo carmi-
 ne celebrauit, ut uel singulas pro exemplo nobis pro-
 poneret, uel unam aliquam præclarissimam cum reli-
 quis compararet. Hinc enim dictæ sunt *νόλας*, quòd sin-
 gule similitudines ab ijs uocibus ñ oîs inciperent: sicut
 & in Homeri Bœotia factum cernimus, & apud He-
 braeos in Pentateucho. Quocirca etiam contigit, ut
νόλας posteriores poete, & inter alios Hermesianax
 Colophonius, Hesiodi fuisse amicam putarint, quam
 hoc modo celebrauerit: ut & Homerus Penelopen, &
 alij alias. Earum igitur *νόλας* fragmentum est, quod
 hodie extat, Scutum Herculis, quo una comparatio
 earam, quibus totum opus constabat quàm plurimis,
 continetur: itaq; & ab ñ oîs, sicut etiam reliquæ, inci-

pit. Exemplum unum & alterum ab interprete Pindari citatum adducam. ἢ οἷν ὕμν πυνινόφρων ἀντιόχων, ἢ τέκον Εὐφρονομ γαυνόχων, &c. Et: ἢ οἷν φθιν χαρίτων ἀπὸ κάλδος ἔχουσα πλεονεῖ παρ' ὕδαρ καλὴ νάιστον Κυβλών, &c. His omnino simile est nostrum illud: ἢ οἷν πγαλιπῶσα, &c. Vnde patet error scholiastis Græci Tzerzis, qui non ἢ, sed ἢ legit, ac οἷν uel per admirationem dictum, uel superflue positum putat. Nec melius fanè interpretes, qui, Heu qualis, uel, Qualis illa, exposuerunt: cum uerti debeat, Aut qualis. Ineptè quoq; τὰς νόϊας quidam Matutinas uertit. Hec Canterus.

ELOCVTIO.

METAPHORA.

VT prima figurarum, ita præcipua est metaphora, in qua, teste Fabio, uel maximus est orationis ornatus. Cur autem translatis & alienis uerbis magis delectemur, quàm proprijs & suis, explicat Cicero 3. de Orat. Porro oritur ex loco comparationis, rationum proportionumq;. Vt enim in comparatione, quatuor rebus sumptis, eodem modo se habet secunda ad primam, ut quarta ad tertiam: ita qui ornare orationem uoluerit, nec suo proprioq; nomine rem appellare, usurpabit pro secunda quartam, siue pro quarta secundam. Exempli causa, eandem rationem habet poculum ad Liberum patrem, quam clypeus ad Martem:

tem: uocabit igitur poculum chypeum Liberi patris, & chypeum poculum Martis. Eadem ferè est ratio & sequentium metaphorarum usurpatarum ab Hesiodo, quas secundum ordinem alphabeticum recensebimus.

ἀδάμαντος, u. 137. Sc. Adamas hic non lapidem significat, sed ferrum. Est enim ferrum adamanti non dissimile, *Ἀνσμάλαντορ ἡ δὲ Ἀνσδάματον. ἃ τὸ πῦρ ἰσὺς* solet interdum in compositione apud poetas significare τὸ ἀνσλαμβαίνειν: unde & ἄδατον ὁδὸν dicunt τὴν ἀνσβατορ: item ἀπείρατορ βάλασαν, τὴν ἀνσπείρατορ.

ἀδάμαντες οὐ φρεσίν, u. 139. Th.

ἀδάμαντος ἔχον ἡγαστόφρονα θυμόν, u. 146. lib. 1. Proverb. Adamantinus pro inexorabili aut infatigabili. Quicquid inuictum atq; inexpugnabile, id adamantinum uocamus. Quod igitur dicit Hesiodus, ἀδάμαντος ἔχον θυμόν, intelligit eos durum animum habuisse, & intractabiles fuisse ut adamantem. Est autem adamas (inquit Tzetzes) species ferri, & lapis durissimus, qui propter excellentem admirandamq; densitatem nunquam incalescit, neq; ferro secari potest. Sed illa tamen inuicta uis, duarum uiolentissimæ naturæ rerum, ferri ignisq; contemptrix, plumbo & hircino quoq; rumpitur sanguine, ac ne aliter quàm recenti calidoq; macerata, & sic quoq; multis ictibus, tunc etiam præterquam eximias incudes, malleosq; ferreos frangens.

ἀπείροι, u. 59. lib. 1. ἤγερ ἀλυχτοι, νεκροί, αὐτὶ τῷ ὄντι.

ἀγνός ὅτι ἀγαθὸς ὅτι λιανὸς διύαμιρ ἔχουσαι.

αὐθόσυιρ, μ. 225. lib. 1. pro θάλλουσι, gaudio, latitia, suauitate fruuntur.

ἀρρήκτοις δόμοις, μ. 96. lib. 1. pro ἰχυραῖς συνεκταῖς, in fortibus operculis. Quis enim nouit, utrum ea quae speramus, contingent? Tzetzes. Reprehenditur ab alijs, quod de dolio domum dixerit. Seleucus igitur scribit πύθοισι.

ἐπὶ γάρας ὕδω, μ. 328. lib. 1. in limine senectae, pro extrema senectae.

ἐρσύμενον, μ. 94. lib. 2. ἀπὸ τῆς ὀρυγῆς τὴν ἀρθεσίαν τῇ πλῆτει ἐδάλωσι. κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῆς γαστρίδος, ὅς ὅταν πολλῶν βρωμάτων πληθῇ τὰς ὀρυγὰς ὀργάζεται.

καλιαν, μ. 299. lib. 1. μεταφορικῶς domum intelligit. Tzetzes.

καρφα, μ. 7. lib. 1. Elegans metaphora est in hoc uerbo, quod ξυραίναν, id est, desiccare significat. Et καρφός siccum, arefactum et fissum lignum, cui span. Hac uoce poeta subitam ruinam elatae mentis indicat.

λιανίωρ ἀνδρῶν, μ. 145. lib. 2. λιανίωρ Græci uocant, quod nos ceruleum, laeue estq; metalli genus. Μεταφορικῶς pro obscuro et atro.

λιωτόν νῦν, μ. 67. lib. 1. caninam, id est, impudentem mentem.

ἐκκορυφῶσω, μ. 106. lib. 1. Significat enim κορυφῶν accumulo. Hinc ἐκκορυφῶν, tanquam à summo uertice repeto.

κατὰ

ἡωτίλλασα, μ. 372. lib. 1. ἀπὸ τῆς ἡωτίλλας, id est, biftundine. Hinc factum ἡωτίλλασα ad exprimendam loquacitatem mulierum.

λαῖος ἔλα, μ. 220. lib. 1. τῷ ἐγὶν ἀποσφύσσας ἀπὸ μεταφοράς τῶν πολεμίων τῶν τὰς λαίας ἐλόντων.

ἐκ μελίων, μ. 144. lib. 1. hoc est, σκληρὸν καὶ ἀπαύθροπον. Significat duritiem & feritatem animorum: quia soboles imitatur naturam eorum, à quibus procreata est.

μητρὺν, μ. 61. lib. 3. ἔγερ καὶ βαρεῖα, ὡσὺρ ἡ μητρὺν περὶ τῆς προγόνου: ἀλλὰ ἡ μήτηρ ἔγερ ἀγαθὴ καὶ ἡπίος, ὡσὺρ ἡ μήτηρ περὶ τῆς ἐαυτῆς παῖδας.

ὁμοῖος, μ. 180. lib. 1. pro ὁμοιοῦτος, σύμφωνος. ἡ ὁμοιοι τῇ γνώμῃ ἢ τῇ ἰδέᾳ. Similitudo & morum est, & lineamentorum oris & corporis.

ὄπιμ, μ. 324. lib. 2. Oculi nostri semper in uultum eorum quos amamus, timeamus, aut reuerentur, intenti sunt.

ἐπάχνωσι, μ. 358. lib. 1. πᾶχυν significat pruinam: unde uerbum παχνόω, quod metaphoricè usurpatur pro eo quod est ad modum pruinæ aduro, affligo, conficio, mordeo & macero.

πέπαιμ, μ. 11. lib. 3. πέπαιμ λυγρὸς τὸ ξαίνειμ, ὅθεν καὶ τὸ πεξαμένον χόροι. νυν δὲ τὸ κείμ.

ἐπίφυνον, μ. 148. lib. 1. instar arborum crescebant: à uerbo πεφύκω. Per hoc autem uerbum ἐπίφυνον innuit grande quiddam & Giganticum.

ἐργωμ, μ. 321. lib. 2. pro χαλεπώτατον, λυγρὸς τὸ ἀλγανότατον

γαυρότερον ἀπὸ τῆ ρίγης τῆ κρήνης.

σιδηρεῖν, u. 174. lib. 1. Aetas ferrea. σιδηρεῖν, id est, αὐτίτυπον καὶ σκληρὸν καὶ τὸν γυῖον ἐσπῆσαι, τὸν τοιούτον γὰρ σίδηρος σκληρὸς καὶ μέλας. Est uero et alia similitudo ferri cum etate hominis, quae tamen ad hunc locum non conuenit. Vita enim humana propè uti ferrum est. Ferrum, si exerceas cōteritur: si non exerceas, tamen rubigo interficit. Ita homines exercendo uidemus conteri: si nihil exerceas, inertia atque torpedo plus detrimenti facit, quàm exercitatio. Ferrus scriptor apud Ciceronem, pro duro atq; imperito. Ita quidam nostro tempore Valerium Maximum appellauit adamante duriores.

σκολιὸν, u. 7. lib. 1. pro ἀδινον.

σκολιὸς δίνουσι, u. 219. lib. 1. pro τὰς πανὺς ἀδινὰς μερόαις, διὰ τὸ μηδὲν ὑγιὲς φρονεῖν τὸς δικάζοντας, ἀλλ' ἐμπαθῶς δικάζειν.

τίθεικε πόδες, u. 225. lib. 1. hoc est, gaudet, crescit, augetur, amplificatur. Est autem figurata locutio ἀπὸ τῶν θαλλόντων ἀνδρῶν, à similitudine florentium et germinantium arborum. Τεχες.

τροχαλὸν, u. 136. lib. 2. ἀντὶ τῆ δίνῃ τροχῷ ἐκπαμμένον καὶ κεκυφότα γέροντα.

φούγυσσαι, u. 238. lib. 2. Orion insequentis in Pleiades gestum exprimit.

φυλὴ, u. 128. lib. 1. etatem, παρὰ τὸ φύω, planto, δαΐα metaphora ab arborib. et stirpibus, quae plārantur.

πίδα

πίθρ ὑπὸ χείλεσι, u. 97. lib. 1. χείλος propriè labrum
denotat: & per translationem supremam oram atque
marginem cuiuscunq; rei.

πρόθε λείωρ, ὅπιθρν ἢ δράκωρ, μέσθρ δὲ χίμαιρα,
u. 324. Th. I. Ito uersu M. Tullius festiuiter designauit ho-
minem inconstantem ac uarijs moribus, aut opus sibi
non coherens.

ζῆματ' α γὰρ ψυχῇ, u. 304. lib. 2. αὐτὶ τῷ ἐν ἰσὶ μοί-
ρῃ τῆς ψυχῆς. Hinc Aristoteles pecunias uelut alteram
hominis animā esse scripsit. Nihil omnino est uita neq;
iucundius, neq; charius.

ζῆσιον γένος, u. 109. lib. 1. καθαρόν, τίμιον, καὶ ἀπα-
ρίτ' αὐτοῦ ἐν τῷ. Plato aureū dictum fuisse primum
genus hominum affirmat propter præstantiam natu-
ræ, morum ac uitæ: quia quantum aurum præstat pre-
cio alijs metallis & rebus, tantò illud genus hominum
prestitit omnibus sequentibus bonitate, simplicitate,
puritate & rectitudine.

METALEPSIS.

ἀγαθὸν δὲ ὅρις ἡδε βροτοῖσι, u. 24. lib. 1. τῶν ἀγα-
θῶν αἰτία ἴσθι.

αἰδοῖν, u. 299. lib. 1. eos honorādos efficiens, quos suo
accessu dignatur.

αἰδοπα λιμόν, u. 361. lib. 1. quæ facit nigros, deu
schwarz hunger.

βύδωρα, u. 122. lib. 2. αἰτία πᾶσαι τῷ ἀποδίδειν
τῷ βόας, αὐτὶ τῷ τελευτᾷ. ἀπὸ δὲ ἰχυροτέρου ἰώω
καὶ

καὶ τ' ἄλλα ἐδήλωσε.

Δενὺν ἢ βροτῶν ὑπολαύει φῦλον, μ. 378. lib. 2. ἤ γαρ
μὴ ὄργα πρᾶττε τᾶντων λινδῆα.

οὐρανῷ, μ. 4. lib. 2. ἀντὶ τῆς κλίης τῆς οὐρανῶν ποιῶν
τες. Moscor.

ὀρίδωρ, μ. 11. lib. 1. per ὀρίδα intelligit motum, im-
pulsus et impetū, qui gignit contentionē et certamē.
Videtur dici ab ὀρᾶν, quod est amare et appetere.

λατῆ δὲ παχυν πόδα χειρὶ πιάσας, μ. 115. lib. 2. id
est, famelicus fias. Effectus pro causa.

πλῆτω δ' ἀρετῇ καὶ κῆδος ὀπιδεῖ, μ. 211. lib. 1. per di-
uitias tanquam effectus intelligit τὰ ὄργα, quibus com-
paratur diuitie. Ut igitur sanitas sequitur medicinam,
ita uirtus et gloria sequuntur opera.

προφέρει, μ. 197. lib. 2. ἀντὶ τῆς ἐπίδοσις ποιεῖ τῆς δ-
αῖς ἤ γαρ τῆς ὁδοιπορίας. Sic ἐπιτίθουσι ἀντὶ τῆς αἰτίας
γίνεσθαι τῆς ἐπιτίθεσθαι ζυγὰ τοῖς βασιρ.

τέρρα ῥεῖα, μ. 5. Th. θέρενα τὰ ἀπαλὰ, mollia sunt
calida. τὰ ἢ σκληρὰ ἀθέρμαντα καὶ ἀτέρενα, dura sunt
frigida. Itaq; τέρενα οἶον θέρενα. Effectus pro causa.

SYNECDOCHE.

Pars pro toto.

Εὐτ' αὖ γεινόμενοι πολιορκήταφοι τελέθωσι, μ.
179. lib. 1. Dicit mori etate iam præcipitatos, quamuis
etiam iuuenes et infantes moriantur sæpenumero: sed
illud ut plurimum contingit, et magis impendet futu-
rumq; expectatur. Τετρες.

βίους,

βίότη, μ. 199. lib. 1. ἀντὶ τῷ τῶν πρὸς ζῶντων χηρσίμων.
 ἐν δρυοῖν, μ. 87. lib. 2. ἤγερ αὐτὸν τὸν ἰσοδοῖα. Ἀπὸ μέ-
 ρος δὲ ὅλου λέγει τὸ ἄφροτρον.

ἐλέφαντι, μ. 141. Sc. ἐλέφας τὸ τῷ ἐλέφαντος ὄντων
 λέγεται.

ἐροτάφοισιν, μ. 226. Sc. ἐροτάφος ἐν ταῦθα τὴν ἐ-
 φαλὴν ὅλῃ νοεῖ, ἀπὸ μέρους τὸ παῦν. ἐροτάφος γὰρ πυ-
 ρως ἢ μὲν ὑγρὴ ἢ μεῖζεν τῶν ὠτίων ἢ τῶν ὀφθαλμῶν.

μήλων, μ. 162. lib. 1. διὰ τῶν μήλων πᾶσαν δηλοῖ
 τὴν ἐκτῆσιν. οἱ γὰρ παλαιοὶ ἐν τοῖς τετραπόσιον τὴν
 ἐκτῆσιν ἔχον.

μυλιόωντες, μ. 148. lib. 2. *Que collidunt molares den-
 tes. Sub parte autem totam maxillam intelligit.*

ῥατα, μ. 164. lib. 2. ἀντὶ τῷ τὴν κεφαλὴν πᾶσαν, ἀπὸ
 τῷ μέρους γὰρ τὸ ὅλον νοεῖν δίδωσιν.

Totum pro parte.

καλλὴν τε διώνεν, μ. 17. Th. *formosam.*

ἐν ἐράδῃ ἐκροτάτῃ, μ. 299. lib. 2. ἀντὶ τῷ ἐν τῷ ἐ-
 κροτάτῃ τῆς ἐράδος, τῇ τε τῆς συκῆς.

πώια, μ. 134. lib. 2. ἀντὶ τῷ τὰ πρόβατα, τὸ καθόλου
 ἀντὶ τῷ καθὰ μέρος.

Huc pertinet heterosis, ubi pluralis pro singu-
 lari ponitur. ut:

ἀθάνατοι, μ. 110. lib. 1. pro ἀθάνατος. Nam solus Iu-
 piter fecit, ut liquet ex textu.

ἐκρύψαντες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον, μ. 42. lib. 1. pro θεοί:
 siue, ὁ ζῶν ἐκρύψεν, ὅτι πάντες οἱ θεοί: id est, Iupiter oc-
 cultavit;

cultauit, non uerò omnes dij: ut constat ex sequentibus. Est autem usitatum, ut opus unius causæ referatur ad omnes eiusdem generis.

Species pro genere, & contrà.

οἰωνοῖσι, u. 275. lib. 1. οἰωνοὶ propriè uocantur οἱ γβᾶ-
πες, uultures, tãquam οἰωνοί, ab οἶος solus, & ὤον ouum,
quòd soli sine concubitu oua subuentanea concipiant.
Hoc autem loco omnes uolucres intelligit. Tzetzes.

βῆς ἀπόλοιτο, u. 346. lib. 1. Quod dicit, Non uel bos
pereat, nisi uicinus malus adsit: id & de asino, & de ca-
ne, & de omnibus eodem modo quæ perire possunt, ac-
cipitur, teste Chrysippo: ut annotat Plutarchus lib. de
audiendis poetis.

βύδορα, u. 122. lib. 2. quæ tollunt animalia. Sub boue
autem, qui est cæteris maior, comprehendit etiam alia
pecora. Tzetzes.

φῆρα ἢ γαῖα πολὺν βίον, u. 230. lib. 1. γαῖαν nunc in-
telligit τὴν ἀρόσιμον, id est, terram quæ aratione ex-
colitur. βίον autem, alimenta quæ proueniunt ex semi-
nibus. Tzetzes.

Ἀμῶος ἀθλιναῖος, u. 48. lib. 2. Atticæ deæ famulus,
Cereris, quæ prima in Attica, inde in Italia & Sicilia
inuenit frumenta. Hic uerò Ἀμῶος pro quouis agrico-
la sumitur.

ὄρυμα, u. 154. lib. 2. ὄρυμα ἰδίως τὸ φρύγιον, ὃ καὶ
πολίχνιον λέγεται. οὐ ταῦθα δὲ ὄρυμα λέγει τὴν ἀσφά-
λαιαν ἀπλῶς καὶ φυλακὴν.

ἡ δ' ὁσορὸν ἐν μαλακίᾳ τε καὶ ἀσφοδελῶ μέγ' ὄνειαρ,
 u. 41. lib. 1. προσηύτελ' αὖ ἀπείριττον διαίτη τῇ μετὰ δι-
 καίῳ πρᾶξι id est, tenui & frugali uictu, scilicet bene
 parto, & sine culpa iniustæ cupiditatis. Nam per te-
 nuia olera, quibus nutriri potest aliquis, frugalem &
 tenuem uictum intellexit. Moscopulus. Hesiodus itaque
 primum per malam & asphodelum tenues herbas si-
 gnificat: ut & in prouerb. iisdem uescentes capis: in
 pauperes ac bonos uiros inter sese amicos.

καλλὶν, u. 29. lib. 2. Domum significat hoc loco. An-
 tiqui enim, antequā domorum structuræ essent inuen-
 te, in certis quibusdam locis alligabant funes, καλῶς
 Græcis uocatos, superq; illos extendebant aliquid, atq;
 ita umbratilem uitam degebant. Aut ἀπὸ τῆς κάλου,
 lignum, καλλία, tugurium ex lignis factum.

λυανέων ἀνδρῶν, u. 145. lib. 2. ἤγερ τῶν αἰθιόπων.
 ἀπὸ τῶτων ἡ πάντας τὸς κατὰ τὸ νότιον μέρος ἐδά-
 λωσι.

ἔρισι δὲ δρυς, u. 230. lib. 1. ἀπὸ μέγας πάντα τὰ
 δρύα ἀνδροῖ. Ouid. Et in quercu mella reperta caua.
 Hunc locum citat Theophrastus lib. de plantis, eoq;
 probat quercum φέρειν μέλι ηὐ μελίττας.

ἡ δέ τι σίτον ἡ δίορον, u. 145. lib. 1. id est, ἀνθρωπίνῳ
 τροφῶν. ἀπὸ τῆς διαίτης δὲ τὴν γνώμην ἑμφανίζει ὡς
 εἰ ἐλεγγον. ἡ ἀνθρωπίνῳ εἶχον γνώμην, id est, ἡ μόροι.

πῶδαλιον, u. 45. lib. 1. pro omni instrumento ru-
 stico.

προβάτοις, u. 176. lib. 2. ἀντὶ τῶ τοῖς βοσκήμασιν
ἀπλῶς.

ὕδρην, u. 211. lib. 1. Hæc uox usurpatur pro iniustitia
uniuersali non incommode: quia significat transgres-
sionem aut digressionem & obliquum fluxum & du-
ctum, παρὰ τὸ ὕδρ' ῥεῖν, quia obliquè fluat. Crebrius
tamen usurpatur hæc uox pro petulantia & insolentia,
quæ comitantur diuitias, claritatem generis, poten-
tiam, & id genus alium fortunæ successum: & sunt ui-
tia specialia.

Species pro specie.

ῥορωνιόωντα πέτκλα, u. 289. Sc. Speciem pro specie
hoc loco accepit. Cum enim deberet fructus dicere, ni-
mirum spicas, nominauit folia. Tzetzes.

Numerus certus pro incerto.

τεῖς γὰρ μύριοι, u. 250. lib. 1. ἀντὶ τῶ πολλοί, ἐν τῷ
μύρῳ τὸ πλῆμμυρῷ, exundo, impleo. Significat omnē
numerum deorum. Capnio accepisse uidetur propriè,
sine ulla figura, dum affirmat Hesiodum, quem nobi-
lissimum scriptorem appellat, ter decem millia deo-
rum numerasse.

μύρια λυγρὰ, u. 100. lib. 1. innumera mala.

ἐκατὸρ μὲν παῖς ἑταῖα, u. 129. lib. 1. τὸ ἐκατὸρ ὅτι ἐπὶ
ῥοισμον χροῖς, ἀλλ' ἐπὶ πλῆθος. ἐστὶ γὰρ ἄοριστον ἀντὶ
τῶ πολλὰ.

ἐκατὸρ δέ τε δόραθ' ἀμάξης, u. 74. lib. 2. multa.
Non enim illa sunt centum. Tzetzes.

Materia

Materia pro re inde confecta.

μελίν, u. 420. Sc. fraxinus pro hasta.

ὄξεί χαλκῷ, u. 335. Sc. pro gladio.

χαλκῷ δ' ὄργάνοντο, u. 150. lib. 1. eneis instrumentis, ligonibus, ascijs & cæteris. Tzez. es.

σίδηρον, u. 128. Sc. pro σωσάνιον.

Continens pro contento.

ἀγορῆς ἐπανδρόμ, u. 29. lib. 1. τῶν ἐν ἀγορᾷ.

οἶκον δὲ θεῖναι, u. 23. lib. 1. intelligendum est non solum de domus extruptione, sed de familia recta & utili administratione.

χάλκεοι δὲ τε οἶκοι, u. 149. lib. 1. Non erant enee domus: sed quod essent plene armorum bellicorum, ideo uocat enee. Tzez. es.

Ex priori aut posteriori notato, cæterorum cognitio.

ἀφθονον, u. 118. lib. 1. ἐπεῖται γὰρ τῷ πολλῷ τὸ ἀφθονον.

ῥαυτὲς ἐκρυψέ, u. 47. lib. 1. Fecit difficilem paratu, & uix comparabilem multis laboribus & difficultatibus.

γυμνὸν ἀείρειν, γυμνὸν δὲ βωτῆιν, & c. u. 9. lib. 2. Vult messem, sationem & arationem nudo corpore fieri. Hoc autem dicit exhortans ipsum, ut hos labores maturè & ante hyemem perficiat: aut ut fortiter & magna uirium intentione laboret, ex qua tantum æstus consequatur, ut se denudare cogatur. Tzez. es.

ὄνειδος, u. 209. lib. 1. ὄνειδος τὸ αἰχρὸς ὡσπερ ἐγκλη-

μα τὸ αἰμαρτήμα. ἀπολαβῇ γὰρ ὡσαύτῃ αἰμαρτήματι
τὸ ἐγκλείσθαι, ὅτῳ τῷ αἵχῃ τὸ ὀνειδίσθαι. ἐνταῦθα
δὲ ὀνειδος ἢ τὸ αἵχος, ἀλλὰ τὸ αἵχερόν, ὅγῃ τὸ μετέ-
χον αἵχης.

METONYMIA.

Signum pro re signata.

ὅντ' αὖ γανόμενοι πολιορκήταροι, u. 179. lib. 1. quā-
do tempora ipsorum canescent, hoc est, senio confecti
fuerint. πολιορκήταροι, pro γεραίοι.

αἴωγοι, u. 343. lib. 1. ἀντὶ τῆ ἀπροφασίσως καὶ χωρὶς
ἀναβολῆς. ὥσαντο δὲ ἀντὶ τῆ προφάσεως χροῖσθαι τῇ ἀνα-
βολῇ. Vult ostendere uicinorum promptitudinem et
alacritatem ad opitulandum. Habet et quandam pro-
uerbij speciem αἴωγοι, incincti, id est, sine mora.

αἰψὰ κε πηδάλιον ἢ ὑπὲρ καπνῶ λαβῆσαι, u. 41.
lib. 1. Periphrasis ocij. Signa ocij pro ocio. Proclus.

Inuentoris nomen pro re inuenta.

δημήτορος ἀκτὴν, u. 32. lib. 1. Ceres ponitur pro fru-
gibus.

μῦσαι propriè significant deas praesides artium: με-
τωνυμικῶς autem ipsas artes liberales.

Effectus pro efficiente.

Huc pertinent exempla μετὰ λήψεως, in quibus ἐν-
αὐτὸς ἀντὶ τῆ ἡλίας, φῆμιν ἀντὶ τῶν ὄργων τῶν τελευ-
τῶντων ponuntur.

ANTONOMASIA.

ἀθηναίης, u. 48. lib. 2. Nomine Athenae intelligit
Cerere,

Cererem, quòd ipsa Athenienses atq; adeò omnes homines de frugibus docuerit. Potest tamen etiam uel ad Erichthonium, uel ad Triptolemum referri.

ἀμφιτρωνιάδης, u. 318. Th. Ita διὸς υἱός, u. 317. Th. Pro Hercule.

ἐπιχθονίους, u. 58. lib. 3. pro hominibus.

ἑρυνίωρ, u. 274. lib. 1. pro Ioue. Ita ἑρυνιάδης, u. 245. lib. 1. pro eodem.

Vide plura in Periphrasi.

ANTIPHRA SIS.

δαίμονιν, u. 205. lib. 1. Hæc uox usurpatur cum laude & uitio, Hoc loco significat stultam, ineptam & importunam,

ἢ ὀλίγῳ ἀνῆρ, u. 261. lib. 2. Plutarch. lib. de audiendis poetis. Scitum est etiam usum uocabulorum rebus subiectis aptare, quemadmodum Grammatici docent, alibi aliud significantium: quale est, ἢ ὀλίγῳ ἀνῆρ. ἀνῆρ enim hic ἱππῶν significat, id est, laudare. Laudare autem pro recusare ponitur hoc loco, sicuti usitatum est nobis dicere, Bene habet, ualeat, cum aliquid nolumus & non accipimus.

ῥεῖνας ἀφνειός, u. 73. lib. 2. pro ἀφρων.

CATACHRESIS.

βασιλεύς, u. 38. lib. 1. βασιλεὺς nomen regis pro iudice quouis usurpatur. Fuisse tamen illud usitatum, ut omnes regis nomen appeterent olim & præ se ferrent, apparet ex historia Cananæorum, in quarum re-

gione, quæ nequaquam Galliam Cisalpinam æquat, 31 reges uno die ex conflictu Iosue occidit.

ἥλος δ' ἀνθρώποισι, ex c. u. 193. lib. 1. Liorem nūc intelligit. Zelus enim propriè quiddam est laudabile, cum sit bona contentio, siue imitatio: liuor autem, Græcis φθόνος, quiddam uituperabile. Tzetzes.

ἡλέντρω, u. 142. Sc. ἡλέντρωσ ἡ ἀπαχρησινὸς ἐν ταῦθα ὁ χρυσολαμπὴς χαλκὸς διὰ τὸ λαμπρόν.

θαράσος, u. 217. lib. 1. Audacia hoc loco est non pudere laboris.

ἴσον δ' ὅς ἐνέτελν, u. 325. lib. 1. Dicit æquale esse peccatum, hoc est, simile, ἴσον ponēs pro ὁμοίον: siquidem omnia peccata similiter dicuntur, hoc est, unum tam sit peccatum, quàm alterum: non igitur ἴσον posuit pro ἰσόμειρον, quasi aliud peccatum alio non esset maius. Antiqui enim τὸ ἴσον dixerūt ἀντὶ τῷ ὁμοίον. Tzetzes.

καλὶλὺν, u. 29. lib. 2. καλὶὰ νύχως ἢ νιοτῖα. ἐν ταῦθα δὲ ἡ ἀπαχρησινὸς ἢ οἶκία.

λέχην, u. 111. lib. 2. λέχαι quondam dicta sunt conuenticula philosophorum: deinde quia inter ipsos de rebus leuissimis plerunq; agitabatur, factum est ut λέχαι dicerentur uulgò nugæ.

μεγάροισι, u. 375. lib. 1. Nunc abusiue omnem domū simpliciter μέγαρον uocat. Propriè autem μέγαρον uocatur locuples ex copiosa domus, παρὰ τὸ μεγαίρω, τὸ φθονῶ, inuideo. Tzetzes.

μῆάργονορ, u. 223. Sc. Deducitur à nomine φροῖς, quod

quod non tantum mentem, sed & diaphragma significat. Hinc μέλας φρενον, pars corporis, sita ad diaphragma. Deinde uerò omnem spinam dorsi ita uocant.

ὁπλὺν, μ. 107. lib. 2. τὸν μίαν ὁπλὺν ἐπὶ βοὸς ρηθεῖαν ὅτι ὅσαν τῶν μονονύχων συγγνώμης ἀξιώτερον.

ποιοί, μ. 343. lib. 1. ποιοί uocantur cognati ex matrimonio filiarum, ἐν τῷ πέος, quod significat τὸ αἰδοῖον. κατὰ χριστιανῶς autem (inquit Tzezēs) omnes cognati ποιοί appellantur.

σφετέρησι, μ. 151. lib. 1. Abusiue pro ἐαῖς, hoc est suis & proprijs. Nam σφετέραις proprie de secunda persona dicitur, pro ἡμετέραις. Tzezēs.

ὁ δὲ π, ἐδὼς ρηιδίως φέρειν διύαται, μ. 212. lib. 1. Illud φέρειν ne ita explices quemadmodum Proclus, quod nimirum bonus uir non possit ferre iniuriam: sed φέρειν hic significat ἔχειν, hoc est, Bonus non facile, id est, nō sine multis causis potest habere iniuriam, aut maledictum, aut aliquod damnum. Tzezēs.

Huc pertinent uerba duplicis significationis.

ἐπαρῆ, μ. 238. lib. 1. Est hoc uerbum μίσος, sed crebrius usurpatur in malam partem.

καθάρσιμονος, μ. 330. lib. 1. Usurpatur hoc uerbum in bonam & malam partem, sed in hanc crebrius: & significat καθάρσιμονος, grauius, durius & indignius inuadere, aggredi, adoriri.

σοφισμοῦ, μ. 267. lib. 2. peritus. Nam σοφισμα

q s est

est doceo. Inde Sophista simpliciter doctorem significat. Deinde ubi illi se uerterunt ad inanem ostentationem, uocabulum coepit in uitio esse, sicut Tyrannus.

ONOMATOPOEIA.

ἀρχαρόδοτος, u. 222. lib. 2. ὄξαις ἔχοντα τὴν ὀδόντας. Epitheton canis à sono factum. Accommodatur et salci μετὰφορεῖται, u. 175. Th.

ῥοκνύει, u. 104. lib. 2.

ῥοῖον, u. 365. lib. 2.

ῥοκίλλομαι, u. 372. lib. 1.

πολυρροῖοις τοῖς θαλάσσης, u. 266. lib. 2. ροῖοις enim nihil significat.

ῥοῖον, u. 835. Th.

μή τι ὄρθαι φέροισιν, u. 158. lib. 2.

ῥοῖον, u. 348. Sc.

Huc pertinent deriuationes nominum, quæ rebus non temerè sunt imposita.

ἀπάλαμνον, u. 20. lib. 1. inertem significat, deo nicht tan zugreifen; uel ut Salomon inquit, qui recondit manum suam in sinum. παλάμη enim manum et opus ipsum apud Græcos significat.

ἀργαλέον, u. 227. lib. 1. ἐν τῷ ὄργῳ, difficile et arduum, ὄργαλιον ἢ ἀργαλέον: aut παρὰ τὸ ἄλγος, ἀλγαλέον, ἢ ἀργαλέον. Tzetzes.

ἀτάκτα, u. 239. lib. 1. τὰ θάλασσα ἐν ταῖς ἀταῖς, quæ florēt in damnis, hoc est, plena damnorū. Tzetzes.

αὐθροῦ

αὐθροῦποι, οἱ ἀθροῦντες καὶ γινώσκοντες ἃ ἀπώσασσι,
qui contemplantur et cognoscunt ea quæ uident.

βειάω, u. 5. lib. 1. elatum et inflatum. Est enim ἃ
βειάω, quod componitur παρὰ τὸ βει, quæ particula
in compositione tantum est in usu, et significationes
nocum, quibus cum componitur, intendit et auget: et
à uerbo αῶ, quod significat πρίω, spiro et inflo.

χαλκῷ, u. 150. lib. 1. χαλκος uocatur quasi χάλυβος
τις ὅρ, eo quòd Chalybes ipsum primi inuenerint. An-
tiquitus (ait Tzezès) æreis armis et gladijs, atque alijs
rusticis instrumentis ex eodem ære factis utebantur,
tinctura quadam consolidantes illa. Postquam autem
perijt consolidans illa tinctura æris, iam ferro utimur.
Ego tamen ab initio ferrum extitisse existimo, sed ab
Homero τὸν πολεμικὸν καὶ ἀναιρετήριον dici χαλ-
κὸν παλαιῶς, παρὰ τὸ χίαν τὸν ἀλλαν, quòd fun-
dat robur, ut sit ξίφος χαλκίον, ἔγχει χαλκίῳ, τῷ χίον
τι τὸν ἀλλαν καὶ τὸν διύαμιρ τῶν ἀναιρεμένων,
fundenti robur atq; uirtutem occisorum.

ἰδλός, u. 193. lib. 1. ἰθέλω, ἰθελός καὶ ἰδλός, proprie
est qui uolūtariè pugnat, id est, ἀνδρείος, fortis: cui con-
trarius est ὁ δειλός, timidus. Hinc ἰδλός appellatur ὁ
ἀγαθὸς τὸς τρόπος, καὶ ἰδλά τὰ ἀγαθὰ.

ἐλαφρότορος, u. 35. lib. 2. ὁ ταχὺς, melox: ἐκ τῷ ἐλα-
φος, ἐλαφρός. Tzezès.

ἥρωες, u. 158. lib. 1. οἱ ῥῶντες ἀρετὴς τινὸς μέτοχοι,
qui uitam degunt cum aliqua uirtute coniunctam. Tze-
zès.

zes. Latinis sunt indigetes, quasi inter deos agentes, qui ex hominibus in deorum numerum referuntur uirtutum heroicarum causa.

ἥλιος, u. 153. lib. 1. ἄλιός τις ὤρ, ὥς ἐξ ἀλὸς τὴν γένεσιν ἔχωρ, quod suum ortum habet ex mari. Aut δ᾽ ἄλιός τις ὤρ, hoc est conspicuus, ἔρ facta apharepsi ἥλιος. Τξεzes. Idem alibi: ἥλιος aspiratur. Sic enim uocatur quasi ἄλιός τις, ὥς ἀπὸ τῆς ἀλὸς ἔχωρ τὴν αὔραψιν, quod alimenta ex mari tracto nutriatur, igneamq; uim concipiat. ἡέλιος autem tenui accentu scribitur. Solet enim id fieri, quoties α, υ, ε ante uocalem per διάσκαψιν reperitur, ut sit ἡέλιος, αἶδους, ἔρ similia.

ἰρνήξ, u. 261. lib. 1. Tenui spiritu scribatur. Nam uenit ἐκ τῆς ἰω, τὸ πορσύνομαι. Atticè autem aspiratur ἐκ τῆς ἰημι, τὸ πέμπω.

ῥόταφοι, u. 179. lib. 1. ἀπὸ τῶν ῥόταφορῶν ζώων μεταφορικῶς. Nam in illa parte corporis enascuntur cornutis animalibus τὰ ῥόταφα, cornua, ῥόταφοι τὴν ἰσὶν ῥόταφοι. Τξεzes.

λαῖμα, u. 163. lib. 1. mare ἔρ maris fluctus, παρὰ τὸ λαὶὸν τμῆμα εἶναι, quod sit sinistrum ἔρ mauspicatū segmentum. Nam orbis à nobis habitatus in duo segmenta diuiditur, in terram ἔρ mare. Et dextrum quidem segmentum ἔρ optimum, est terra: leuum uero ἔρ malum, est mare ἔρ fluctus, qui sunt in ipso mari. Quod autem mare sit malum ἔρ incommodum, id Aratus quoq; testatur, cum inquit: χαλεπὸν δ' ἐπὶ κατὰ θάλασσαν.

θάλασσα. Tzezēs.

λυγρὰ, u. 198. lib. 1. λυγρὰ sunt τὰ λεπτὰ, ἐπὶ τὸ λίαν ἰγρὰ εἶναι. Nam ex humidis & frigidis dicunt fieri omnia tristia, quemadmodum ex calidis suauia. Tzezēs.

μήλωρ, u. 162. lib. 1. μῆλωρ appellatur ouis, pastorali modo loquendi, nomenq; accepit παρὰ τὸ μῆλωρ λέει ἡμῶρ ἢ χαῶντορ εἶναι, quòd sit mansuetum & molle animal: aut παρὰ τὸ μέλω, τὸ φροντίσω, curam gero. In magno enim precio atq; usu fuit cura pecorum apud antiquos. Tzezēs.

ὄλυμπορ, u. 195. lib. 1. Coelum ita uocatur παρὰ τὸ ὀλοαμπὸς εἶναι. Tenui autem spiritu effertur propter factam συγκοπὴν Aeolicam, ὀλόαμπος & ὄλυμπος: ut ex ἀρμόζόμενος sit ἄλμονος. Tzezēs.

πόλεμον, u. 14. lib. 1. πόλεμος, quasi πολυαμὸς τις ὢν, ὁ πολλὰς ἀμῶν, quasi multos metens: aut πολυμὸς magis inuerse, ὁ πολλὰς χέων, quòd multos fundat, opprimat, prosternat. Tzezēs.

πῆλως, u. 26. lib. 1. Originem trahit ἐκ τῆ πῆλως τὸ δειλιῶ, formido, metu perterreor: aut ὁ πῆλως τῆ ἔχου, qui decidit ab habendo, deiectus à suis facultatib.

σειρως, u. 35. lib. 2. παρὰ τὸ σειραῦν, quod est λάμπειν, fulgere, & ξηραίνειν exiccare.

χέτλια, u. 123. lib. 1. iniusta, improba. Mala enim & illicita sunt ualde χεῖρκα ἢ καὶ κρατοῖρκα, quasi quæ teneant & occupatum faciant aliquem, & non facile succedunt, sicut iusta & bona.

θίμις,

θείμεις, μ. 136. lib. 1. ἡ δὲ σύνθεσις, rectitudo, καὶ τὸ δίκαιον,
iustitia, παρὰ τὸ συγκατατίθεσθαι πάντοis ὡς παλῶς
ἔχοντο, quod disponat uel approbet omnes qui recte
agunt.

PERIPHRAISIS.

Deorum.

ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες, μ. 963. Th. Ὁ 81. lib. 1. Ὁ
783. Th.

ἀθανάτων, οἱ ἔχουσι ἑκάστην νιφόβρυχες ὀλύμπου, μ. 118.
Th.

μακάρας ἀθανάτους, τοὶ ὀλυμποῦ ἔχουσι, μ. 79. Sc.

ἀθανάτων φύλον, μ. 197. lib. 1.

ἀθανάτων ἰσθρὸν γένος, μ. 21. Th.

ἀθανάτων γένος ἰσθρὸν αἰὲν ἑόντων, μ. 105. Th.

μακάρων γένος αἰὲν ἑόντων, μ. 33. Th.

Saturni.

ἔρωνίδῃ μέγ' αὐακτι θεῶν προτέρῳ βασιλεῖ, μ. 486.
Th.

Iouis.

μακάρεσσιν ἀνδρῶν, μ. 328. Sc.

πατρὶς ἀνδρῶν τε θεῶν τε, μ. 643. Th. Ὁ 59. lib. 1.
Ὁ 27. Ὁ 103. Sc.

θεῶν βασιλεῖ καὶ ἀνδρῶν, μ. 923. Th.

ὀλύμπιος ἀστροπονήης, μ. 391. Th.

ἑρωνίδῃ πατρὶ, μ. 53. Th.

ἦν ἑκατοβοθύμῳ, μ. 476. Th.

ἑρὸν καὶ ἦν ἀναξ, μ. 660. Th.

Solis.

Solis.

λαμπρόν φάος ἡελίοιο, μ. 154. lib. 1.

Martis.

ἡτύπου ἄριος ἀνδροφόνιοι, μ. 98. Sc.

Veneris.

αἰδοίη λαλὰ θεός, μ. 194. Th.

Mercurij.

διακτορες ἀγαφόντες, μ. 77. lib. 1.

Neptuni.

ἡλίοιο γέροντος, μ. 1003. Th.

Vulcani.

ἐλατὸς ἀμφιγυίας, μ. 70. lib. 1. ὧ 219. Sc. ὧ 371. Th.

Hecates.

ἰωδὴν θεός, μ. 442. Th.

Minervæ.

γλαυκώπιδα τριτογόναν δαυλὺν, ἄχουδαιμον,
ὧ c. μ. 924. Th.

ἡδρὶν γλαυκώπιδα τριτογόναν, μ. 895. Th.

δία θεάων, μ. 338. Sc.

Musarum.

Διὸς ἡδρᾶι μεγάλοιο, μ. 81. Th.

τέσσα Διὸς, μ. 104. Th.

ἐννέα ἡδρᾶς ὁμόφρονες, ὧ c. μ. 60. Th.

ἡδρᾶι μέγας Διὸς ἀρτίεπαι, μ. 29. Th. αἱ ἀπὸ
τῆς μούσας ἢ τέσσα λέγεσθαι, ἢ ἀρτίοις ἡδόμεναι.

Pandoræ.

Διὸς πλαστὴν γυναικα, μ. 512. Th.

παρθένῃ

παρθενῶν αἰδοίη ἱκελὸν, μ. 572. Th.

Cæli.

θαλάρῳ τεκῆα, μ. 138. Th. θαλάρῳ ποιῶν. Διὰ γὰρ τῆς ὁμωρίας θάλασσαν πάντα ποιεῖ.

θειῶν δ' ἔδος, ἄγνος Ὀλυμπος, μ. 203. Sc.

Ὀλυμπόν τε μέγαν, καὶ δώματ' αὖ πατέρος, μ. 471. Sc.

Orionis.

Θόνος ὠρίωνος, μ. 216. lib. 2. ἤγχευ ὠρίων.

Θόνος ὁμβριμον ὠρίωνος, μ. 237. lib. 2. ἀντί τῷ τὸν ὠρίωνα.

Orientis arcturi.

ἀρκτῦρος προληπὸν ἰσθμὸν ῥόον ὠκεανοῖο, μ. 184. lib. 2. Emergens supra horizontem, et apparens prima nocte.

ἀρκτῦρον δ' εἰσίδει ῥοδόδιδάκτυλος ἦώς, μ. 228. lib. 2. ἀντί τῷ ὁ ἀρκτῦρος ἐπιταίην τὴν ἑώην ἐπιτολὴν.

Ignis.

πυρὸς μόνος αἰθομένοιο, μ. 325. Th.

πυρὸς μόνος ἀκαμάτοιο, μ. 563. Th.

ἀκαμάτοιο πυρὸς τηλέσκοπον αὐγλὴν, μ. 566. Th. item μ. 569. Th.

Oceani.

ὠκεανοῖο ῥέεθρα, μ. 695. Th.

ὠκεανὸς ῥοαῖ, μ. 841. Th.

πόρον ὠκεανοῖο, μ. 293. Th.

ἰσθμὸν ῥόον ὠκεανοῖο, μ. 184. lib. 2.

Maris.

μέγα λαῖτμα θαλάσσης, μ. 163. lib. 1.

σύρεα νῶτα θαλάσσης, μ. 762. Θ 781. Th.

ἐν τ' ἀπύρῳ οἶκῳ, μ. 143. lib. 2.

Fluminis.

ποταμῶν ἐκχέει ῥοοὺς ὕδατος, μ. 355. lib. 2.

Lacus.

βούθια λίμνης, μ. 366. Th.

Terræ.

πέραςιν ἐν γαίης, μ. 518. Th.

Inferni.

συνώνη δόμοιο κρυφῆ ἀΐδαο, μ. 152. lib. 1.

Heliconis.

ἑλικωνος ὄρος, μ. 2. Th.

Ventorum.

ἀνέμων πνοιῆσι, μ. 269. Th.

ἀνέμων μόνος, μ. 243. lib. 2.

ἀνέμων αἵται, μ. 239. lib. 2.

ἀνιμοί γε κακὰς αἵτας, μ. 263. lib. 2.

Borææ.

ἰς ἀνέμους βορέας, μ. 136. lib. 2.

Noti.

νότοιό τε ἀναὰς αἵτας, μ. 293. lib. 2.

Hominum.

φῦλ' ἀνθρώπων, μ. 331. Th. Θ 90. lib. 1.

Mulierum.

γονός γυναικῶν θυλυῖσράων, μ. 590. Th.

φῦλα γυναικῶν, μ. 591. Th.

Virgi-

Virginis innuptæ.

ἥτι δόμων ἐντόσθε φίλη, μ. 178. lib. 2. Innuptæ non
prodibant in publicum, sed adseruabantur domi.

Herois.

ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν, μ. 182. Sc.

ἀνδρῶν ἡρώων θεῶν γένος, οἱ βαλόνται ἡμίθεοι, μ.
158. lib. 1.

Amphitryonis.

ἀμύμονος ἀλκείδαο, μ. 112. Sc.

εἷς παῖς ἀλκαιοῖο, μ. 26. Sc.

Cygni.

παῖς ἐνναλίοιο ἀνακτός, μ. 371. Sc.

Herculis.

ἀμφίτρωνιάδης δέ, βίη ἡρακλεΐη, μ. 416. Sc. ὅ
115. ὅ 52. ὅ 67. ὅ 349. Sc. ὅ 331. ὅ 290. Th.

ἀταρβήτορ Διὸς υἱὸν, μ. 110. Sc. Διὸς υἱὸς, μ. 392. Sc. ὁ
πρόμνητος Διὸς υἱὸν, μ. 413. Sc. Διὸς υἱὸς, μ. 150. Sc. Διὸς
υἱὸν ἀρήτορ, μ. 66. Sc. Διὸς ἀλκίμος υἱὸς, μ. 320. Sc. παῖς
τε Διὸς μεγάλου, μ. 371. Sc. Διὸς ταλανάρδιος υἱὸς, μ.
424. Sc. υἱὸς δ' ἀλκμήνης, μ. 467. Sc. εἷς μέγα θαρσύν
παιδί, μ. 385. Sc. μέγα φέρτατε λαῶν, μ. 330. Sc.

Herculis & Iphicli.

λυγῆος γονεὺς τυλεκλειτοῖο, μ. 327. Sc.

Iolai.

ἰφικλείδαο, μ. 111. Sc.

Promethei.

εἷς παῖς ἰαπετοῖο, μ. 50. lib. 1.

ANNOTATIONES.

259

Draconis.

Δράκοντος φόβος, μ. 144. Sc.

Equorum.

ὑπὸ δαμνός ἐκ πωμ, μ. 97. Sc.

Frumenti.

Διμήτορος ἰσθὸν ἀκτὺν, μ. 215. lib. 2. *ἢ* 8 lib. *cod.*
ἢ 290. Sc.

Ouium.

πῶτα μήλων, μ. 22. lib. 3. ἀντὶ τῆς ἀρνίας.

Serpentum.

ἰφίωρ κεφαλὰι δεινῶν, μ. 161. Sc.

Spicarum.

περὶ γλῶχες, μ. 398. Sc. αἱ γωνίαι τῆς σάχους, *flexus*
spica: periphrastice autem spicam significat. Tzetzes.

Bellicosi.

ὄϊον ἄρνος, μ. 181. Sc. ἀνόρθος αὐτῆς, μ. 432. Sc. *ἢ*
 459. *codem libro.*

Robusti & magni.

χεῖρες ἀπλοῖ ἐξ ὤμων ἐπέφυκον, *ἢ* c. μ. 75. Sc. *ἢ*
 147. lib. 1.

Fabri.

ἀθλωνάιος ἀμῶν, μ. 48. lib. 2. ὁ τέκτων Moscopulo.

Sapientis.

περὶ μὲν πρᾶξις, περὶ δὲ ἐστὶ νόημα, μ. 656. Th.

Prudentis.

πικρυμνία εἰδώς, μ. 349. lib. 2.

Stulti.

τῷ μὲν φρούας ἐξέλειτο βύς, μ. 89. Sc.

χέτλιος, μ. 92. Sc.

Facis.

σίλας αἰθομόνων δαΐδωρ, μ. 275. Sc.

Caei.

μάζα τ' αἰμολγαῖν, μ. 208. lib. 2. ἢ τυρὸς ἢ ἄρτος γὰρ
λακτὶ ἐνυμωμένος. Proclus.

Remorum.

νῆος πτόρ' αἰ, μ. 246. lib. 2. nauis alas. Possunt intelligi
et uela et funes et similia.

Ollarum.

μῦθ' ἀπὸ χυτροπόδωρ, μ. 366. lib. 2. τῶν ἐν χάρωρ ἢ
μαγάρωρ. περιφραστικῶς δι' ἐχύτραν εἶπεν.

Belli.

ἄρμος ὄργα ποτόγυλα, μ. 145. lib. 1.

Diues.

ὄφρα σε λιμὸς ἐχθαίρῃ, μ. 297. lib. 1.

Iudicum.

αὐδρεῖς ἀπαφάγοι, μ. 219. lib. 1.

Vxoris.

ἄκοιτις, μ. 36. lib. 3. ἢ γυνὴ γυναικᾶ ὁμόφυγον.

Filiarum.

θυγατέρων ἰσθρὸν γένος, μ. 347. Th.

Admirati sunt.

θαῦμα δ' ἐχ' ἀθανάτους, ὅς ε. μ. 588. Th.

Ararunt.

ἤρανον χθόνα διαν, μ. 287. Sc.

Canit.

Canit.

χίη αὐδὴν, μ. 396. Sc.

Canentes.

πορικαλλία ὄσσοις ἰῆσαι, μ. 10. Th.

Cupias.

ἰμῶρος αἰρή, μ. 236. lib. 2.

Deuorauit.

ἰλὺν ἐγκάτθιζονδιδῶν, μ. 487. Th.

Deuorant.

σφετέρην ἐς γαστὴρ ἀμύνῃαι, μ. 599. Th.

Doluit.

ἀριμὲν δ' ἄρην ἄχος εἶλον, μ. 457. Sc.

Equitabant.

οἷθ' ἱππῶμιπιδαῦτες ἐθυίον, μ. 286. Sc.

Frigeas & tremas.

ἵνα τοι τρίχες ἀτρεμίσωι, μήδ' ὀρθαὶ φέρονται,
δαρόμεναι ὑπὸ σῶμα, μ. 157. lib. 2.

Interfeceris.

γλυκὸς αἶψος ἀμείσσης, μ. 331. Sc.

Interfecit.

μυλίσφρονά θυμὸν ἀπνύρα, μ. 428. Sc.

Inuisibilis.

ἦρα ἰσαμόν, μ. 221. lib. 1.

ἦρα ἰσαμόνοι, μ. 253. lib. 1.

Iuit.

ᾧρ' ἰοῦναι, μ. 40. Sc. ut apud Homerum, βῆ δ' ἰοῦναι.

Locutus est.

ἐπὶ πῶς ὁρῶντα προσηύδα, μ. 326. Sc.

Lugebat.

ἔχει πόνθος ἀλαστον, μ. 467. Th.

Metebant.

ἤμων αἰχμῆς ὀξείησι, ὅτ. μ. 289. Sc.

Montium.

ἔρως οὐ βῆος μοιρ αἰδυνῆς, ὅτ. μ. 860. Th.

Mortui.

αἰπυράμενοι ψυχᾶς, μ. 173. Sc.

Moriebantur.

λαμπρόν δ' ἐλιπον φάος ἡελίοιο, μ. 154. lib. 1.

Mortui sunt.

τὸς θανάτῳ τίλος ἀμφεκάλυψε, μ. 165. lib. 1.

Nauigavi.

νῆϊ γ' ἐπέπλωρ σὺρῖα ποντοῦ, μ. 268. lib. 2.

Ocij.

αἰψὰ νε πηδάλιοι μὲν ὑπὲρ καπνῶ κατὰ θᾶο, μ. 45.

lib. 1. In ocio instrumenta rustica ad parietes suffunduntur, non aliter quam pacis tempore galeae ueteres.

λεπτῇ δὲ παχυῶ, ὅτ. μ. 115. lib. 2. Ex ocio ὅτ. scissione tumefactionem pedum intelligit, quæ multum sedentibus accidit.

Occultarunt.

ἱερὺς αὐτῆς ἔχουσι, μ. 42. lib. 1. pro ἱερὺς αὐτῶν, χῆμα

Atticum. eiusmodi est Sophocleum, ἱερὺς αὐτῶν ἔχω, pro ἱερὺς αὐτῶν. Tzetzes exponit pro ἱερὺς αὐτῶν, ὅτ. addit, So-
lere Atticos participia pro uerbis ponere.

Precati

Precati sunt.

θεοῖσι χεῖρας ἔχον μακαρίοι, μ. 247. Sc.

Pudet.

αἰδώς δ' ἐκ ἀγαθῆς λεχθευμένης αὐδρα κομίζεται, μ.
215. lib. 1. pro, ἐν αἰδῶς αὐρῇ ὃ καλῶς αἰδέσθαι,

Somniorum.

φῦλον ὀνείρων, μ. 212. Tb.

Viuentes.

οἱ ὀφθαλμοῖσιν ἰδούσῃ φάος πολυδερκίος ἡς, μ.
451. Tb,

Velocis uolatus.

ὁ δ' ὥστε νόκμ' ἐπὶ ᾗτο, μ. 222. Sc. Nihil melocius co-
gitatione.

Verno tempore.

ἡμος λόκκυξ λοκκύνει δρυὸς ἐν πετάλοισι, μ. 104.
lib. 2. Nam cuculus ueris tempus adesse cantu suo pre-
nunciare solet. Et principes Saxonie hunc morem ha-
bent, ut qui prior arcu percussisset cuculum, aureum
habeat.

Æstate.

θεῖρος καματώδεις ὥρη, μ. 202. lib. 2.

ἰλαὶ ἐν αἰνοτάτῳ, ὁπότε χροά σείριος ἄρῃ, μ. 397. Sc.
in æstu maximo, quando corpora consumuntur sudo-
ribus: παρὰ τὸ ἰλεῖν, ὃ ἐστὶ ἰλεῖν, ab euocando sudore.
Homerus quoq; dixit, ἰλαὶ αἰνοτάτῳ.

Hyeme.

ἡμᾶτι χιμείῳ, ὅτ' ἀνέστιος ὁρ πόδα τρύδα, μ. 142.
lib. 2.

ἄρη χαμῶν, ὅποτε κρύος ἀνέρας ἐργον ἰχάνα, μ.
112. lib. 2.

Vide plura sub Chronographia.

Die toto.

πρόπαν ἡμαρ ἐς ἡέλιον καταδυῖτα, μ. 596. Th.

Auroræ.

φῶς πολυδῶρον ἡῆς, μ. 451. Th.

ἄηρ ἡῆος, μ. 166. lib. 2.

Ætatis mediæ.

ἦβη μέτρον ἰουῖο, μ. 131. lib. 1. pro ἦβησι καὶ ἰουῖοις
Atticè. Dixit autem ἦβης μέτρον periphrasticè, pro
ἦβη. ἦβη uerò pubertas uocatur. Hæc Tzetzès. Videtur
autem ἦβην potius appellare mediam ætatem, quæ ἔ
αἰνὴ uocatur, Latine uigor ἔ status. Est hæc peri-
phrasis ἔ μ. 56. lib. 2.

Senectutis.

κακῶ ἐπὶ γήραος ὕδῳ, μ. 329. lib. 1.

Senex fuerit.

ὀλοὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἰκνῆται, μ. 604. Th.

Patriæ.

δόμους καὶ πατρίδα γαῖαν, μ. 1. Sc.

Vulnerare.

χαλκῷ δαΐσσειν, μ. 67. Sc.

POETICAE DICTIONES.

ἀργῶ, μ. 300. lib. 1. pro ἀργῷ. Talia sunt, ἀάδω pro
ἀδῶ: αἰδοῖος pro αἰδίσιμος.

ἀρίστον, μ. 6. lib. 1. pro διὰ δούλον.

ἀμυδύς,

ἔμυδις, u. 345. Sc. pro ἄμα ἢ ὁμῶς.

ἀλκτιῆρα, u. 128. Sc. ἤγερ ἀποσοβιτὴν, ἀπὸ τῆ ἀλ-
κῆ, τὸ βοηθῶ.

ἄπτο, u. 8. Sc. pro ἔπνεον.

ἀργεφόντεω, u. 68. lib. 1. pro ἀργοφόντεω.

αὐδὸν, u. 61. lib. 1. pro φθίγμα. Eiusmodi est ἀχέω
pro ἄχθομαι.

βαῖλλο, u. 107. lib. 1. pro ἐπιτυχῶς λάμβανε.

διδασκῆσαι, u. 64. lib. 1. διδασκῆω pro διδάσκω.
Poetae enim ex uerbo simplici & non contracto fa-
ciunt contractum.

διανόμιχα, u. 13. lib. 1. pro διχα καὶ διχῶ.

διχ' αὐθρώπων, u. 166. lib. 1. pro χωρεῖς.

ἐκ διόθεν, u. 1. lib. 3. ὡς τὸ ἐξ ἑρᾶν ὁθεν.

δυνώσιρ, u. 234. lib. 2. τὸν εἶπεν δηλονότι δύσιρ.

δύσομαι, u. 2. lib. 2. pro δυνώω. Cū mane occiderint.

ἐγγύθει, u. 286. lib. 1. pro ἐγγύς.

ἐῖσεν, u. 62. lib. 1. Tale est ἐλπομαι pro ἐλπίζω.

ἐνέπειε, u. 2. lib. 1. ἐνέπω pro ἔπω.

ἐνναίῃρ, u. 54. lib. 2. ἐνναίῃρ pro ἐνναεῖς.

ἐπιμωμητὴ, u. 13. lib. 1. pro ἐπίψογος.

ἐρμείω, u. 68. lib. 1. ἐρμείας pro ἐρμῆς.

ἑδᾶρ, u. 276. lib. 1. pro αἰδίαρ.

ἑζωορ, u. 112. lib. 1. ζῶω pro ζῶ, ὡς ὑπνώω, πλώω, ὀρώω.

ἥθισι λουγαλίοισιρ, u. 143. lib. 2. locis consuetis. Ita
enim poetae usurpant hanc uocem ἥθισ, non solum pro
moribus & consuetudine, sed & pro dieta, consuetā,

pro pabulo, pro loco, & id genus alijs, quibus assueui-
mus.

θεῖσονται, u. 100. lib. 2. θεῖομαι θεῖμαι, τὸ βλέπω: in
secunda coniugatione circumflexorum. θεῖω θεῖω, in ter-
tia: τὸ θεῖοτης μετὰ δίδωμι. Vtrunq; in communi lin-
gua est usitatum. θεῖομαι θεῖμαι in prima, τὸ θαυμάζω,
poetis tantum est usitatum, non communibus. Huius au-
tem uerbi duas uocales: & o conuertunt in diphtho-
num ου, & ε in υ. Hinc fit θεῖνμαι, & tertia pers. θεῖ-
ται. Fut. θεῖσονται. Tertia plur. θεῖσονται. Indefin. ἐθαυ-
σάμεν. Moscopulus.

ἐλαύνσαι, u. 1. lib. 1. ἐλαῖω pro ἀσφαλίσει. Communi e-
nim lingua significat ἀσφαλίσει.

ἐλύθι, u. 9. lib. 1. ἐλύω pro ἀνέω.

μίμ, u. 18. lib. 1. & passim. Accusatiuus poeticus triū
generum, pro αὐτῶν, αὐτῶν, αὐτό.

μῦνον, u. 11. lib. 1. pro οὔ.

οἶκος, u. 188. lib. 2. Vocabulum uetus: apud iuniores
ἄμπειλον in usu.

παναίολον, u. 139. Sc. ἄγχι ποιμήλον. ἀπὸ αἰέλας τι-
νὸς χαφροσόν τῷ ποιμήνῃ, ποιμήλιν τὴν φρόνησιν, καὶ
ἀπαρμήλιν τὴν συνέσιν.

πῆλινδον, u. 275. lib. 1. pro πῆλινδον καὶ πῆσανδον.

ἐπῆλλομενῶν, u. 1. lib. 2. Cum primum ante ortū
solis apparuerint.

πολλόν, u. 35. lib. 2. pro πολὺν.

χαρόταφον, u. 51. Sc. ἃ χάρων tanquam positiui: καὶ

ἔξ αὐτοῦ, χαροῖ ἐρῶν γυνεὴν. Cōparatiuus comparatiui.
πῶς αὖ δ' ἔτι ἢ διακρίν, u. 134. lib. 2. pro ἰθαμῶς ἢ
διέρχεται.

ρεῖα, u. 6. lib. 1. ρεῖα ἢ ῥηιδίως pro ῥαδίως. Mosco-
pulus.

τέτρω, u. 316. lib. 2. pro τέταρτος.

τίσιν, u. 9. Sc. Solent poetæ literam ἡ uerbis adij-
cere: ut τὸ ἴστω, τίσιν, ἔξ similia.

ἐπιφνέ, u. 57. Sc. ἀ φονῶ τὸ φονεύω. Fut. φονῶ. Præ-
ter, ὠφθαλμοῖ. Medium ὠφθονα: hinc alterum uerbum
ὠφθονῶ, ἔξ ὠφθνω per Syncopen.

φύγασαι, lib. 2. φύγειν λέγει τὸν ἐπιτολὴν τῶν
πλησύνων, ἐπεὶ ἡ ἀπὸ τὸν ἡλικίαν ὅτι ἐπιπλάσσει φύ-
γει. Proclus.

χολωσάμενος, u. 53. lib. 1. pro ἀγαπησάμενος.

EMPHASIS.

ἀλλὰ σὺ γ' ἡμετέρης μεμνημένος αἰὲν ἐφειμέν, u.
296. lib. 1. Singula in hoc uersu diligenter discussa, uide-
buntur aptè ἔξ significanter posita, pro singulari soli-
tudine poetæ erga fratrem, prudenti emendatione e-
gentem, ad uitæ rationem rectam ἔξ felicem. Sed tu
(inquit) qui non es de primo genere hominum, nec per
te sapias, ἔξ consulis tibi: ἡμετέρης, nostræ ut fraternæ,
hoc est, beneuolæ, sollicitæ ἔξ prudentis ἐφειμέν admo-
nitionis, præceptionis ἔξ instructionis rectæ: μεμνημέ-
νος memor, ut ἀ me tradita ἔξ præcepta, tibi uerὸ con-
uenientis, necessaria ἔξ salutaris, αἰὲν semper, quid est

ex ordinatione diuina in uniuersum & perpetuò re-
cta & salutaris, & tibi ut proniori ad ignauitiam sem-
per necessaria. Garbitius.

δικαὶ ἀγορεύειν γινώσκων, u. 278. lib. 1. Εμφατικόν
est illud γινώσκων, hoc est, sciens & cōsultò. Sunt enim
multi qui non ex animo profitētur id quod iustum est,
& illud quoq; faciunt ea spe, quòd uelint sub specie in-
stitiæ damno esse & detrimentum afferre. Τζεζες.

ὃν μὲ μετρείδαι παρὰ γείτονος, u. 347. lib. 1. ὃν, id
est, bene & accuratè rem mensuratam accipias à uici-
no, ut & uicinus sciat quātum tibi det, & tu quantum
ei debeas.

ἡμενος ἀμύσσει, u. 98. lib. 2. πολλὸν ἱμφασιν ἔχει
τῆς ἀναρπίας.

Ἰδμεν ψύδια πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα, u. 27.
Th. Dicere multa licet figmenta similima ueris. Non
omnia uidelicet, sed multa & fabulosa: alioquin ueris
similia non essent. Eiusmodi autem fabulæ sunt, dum ue-
ris inuoluuntur, argento ceu quis circumfuderit aurū.
Ita enim fabulæ habent. Strabo lib. 1.

ὡς ἔφατ' ὠκυπέτης ἰκνὲς ταρβοληφόρος ὄρνις, u. 211.
lib. 1. Primum est ἰκνὲς auis natura rapax & uiolenta:
deinde ὠκυπέτης, quia habet præcipitem & uiolētum
uolatum: tertio habet alas ualidas & amplas, quas fir-
mè extendere & diu agitare potest. So sagt der Jun-
cker habicht.

ALLE-

ALLEGORIA.

Poetae(inquit Tzetzes) ex his quatuor rebus cognoscipossunt: si uidelicet habent metrum heroicum, allegoriam, historiam seu narrationem ueterem, et dictionem aliquam, quae non uulgaris atq; humilis, sed heroica et plena dignitatis, metroq; heroico conueniens esse debet. Ex his uero quatuor rebus allegoria potissimum poetam designat. Hic itaq; interpretes pleraq; Hesiodi dicta ἀλλυγοεινῶς explicat. Eiusmodi sunt explicationes quae sequuntur.

ἡ ἀδελφώταται δ' ἐγὼ δαίμων, et c. u. 334. lib. 1. Pro uirili, et quantum potes, ὅπως δέ, hoc est, ὅπως, facias et offeras dijs, hoc est, animalibus potentijs. Nimirum, quantum potes, habe in pectore, et effectiōni mandes optima et pulcherrima. Aut θεοῖς ὅπως, hoc est, elementis et astris. Quod autem dicit, tale est: Pro uiribus omnia suo tempore facias, quae decet te facere: im uere, quae tunc oportet, et aestate et reliquis anni temporibus similiter. Conueniunt enim etiam anni tempora cum qualitatibus elementorum. Considera autem etiam praecipuas stellas, praesides temporum, quantum potes. Multum enim, imò plurimum ualent astra, non tantum ut agricultura et plantandi studium atq; mercatura bene cedat: sed breuiter ad omnia quae fiunt in uita, maximi sunt momenti.

ἐπὶ δ' ἀγλαὰ μέγλα καίειν, u. 335. lib. 1. Historica interpretatio non est obscura, quod uidelicet coxae siue femora

femora solebant præcipuis dijs cremari. Allegoricè autem per illa significarunt, se suas actiones, suaq; cœpta & animi cogitata dijs commẽdare, ut auspicata & fausta fiant, felicemq; euentum ac finem sortiantur. Quod & nunc significat poeta, dum inquit: Moderare uitæ tuæ cursum & omnes conatus tuos ad normam diuinæ mentis, ut sint auspicata & prospera, quæcunq; agis.

Ἄλλοτε δὴ ἀπορρίψαι, &c. u. 336. lib. 1. Nunc igitur ita instrue uitam tuam, ut te docui, tibiq; modum præscripsi, cohortans ut omnia decenter facias: utq; sis solutus curis & letus, nec ijs molestiam exhibeas, qui id minimè meriti sunt. Pro animo autem nunc dicit libationem. Vinum enim tenebras offundit menti, eamq; de gradu deiicit.

Ἡ μὲν οὐτ' ὀνύα?ει, u. 337. lib. 1. Noctesq; diesq; facias ea, quæ decent hominem studiosum & industrium. Ὡς αἰ τὶ ἰλασθ. ut tibi ea quæ deliberas & facis, ex animi tui sententia, & sub bona constitutione elementorum & temporum, atq; etiam astrorum, omnia succedant dexterrimè.

Nam hæc uox θεός (inquit idem Tzetzes) uniuersim & indefinitè posita quinq; significat: sapientes reges, elementa, facultates animæ, affectus, & fatum, quod alij prouidentiam appellant. Singula etiam nomina deorum tripliciter exponi possunt: intellectuè, elementaliter, & historicè. Vt uerbi gratia, Iuno significat hæc tria: mulierem regiam, ætherem, & fortitudinem. No-

men Minervæ similiter: mulierem regiam, crassiorē partem aeris, & prudentiam. Sic de alijs uolo intelligi. Aliqua etiam deorum nomina multipliciter accipiuntur: ut uerbi causa, τὸ ζῶν. Historicè namq; significat quendam regem: intellectuè autem, mentem: quo pacto etiam Musas, id est scientias, generat. Elementaliter deniq; omne cœlestē corpus cum suis partibus: aerem & constitutionem cœli nubilam: præterea pluuiū solem: tum planetam, Iouem dictum: & fatum, secundum Stoicos. In qua postrema significatione ubiq; accipitur in toto hoc poemate, excepto solo principio. Nā ibi Iupiter, quem patrem Musarum appellat, id est scientiæ, mentem significat. Alibi autem serè fatum intelligitur, nisi fortassis de elementis aut alijs quibusdam sermo sit institutus. In elementalibus enim nomen Iouis pro cœlo aut aere usurpatū intellige: in intellectualibus pro mente: in alijs aliter, prout uidelicet expositio materiæ propositæ conuenire uidetur.

Idem & Iohannes Diaconus admonet: cuius uerba, cum sint digna memoria, libet subscribere. Hoc nomen Deus multis modis accipitur à poetis, inprimis ab Homero. Interdum enim ipsa elementa Deos appellat, ut quando Iouem nubicogam, νεφέλη γηγῆτω, dicit, Neptunum γαῖόχορον, lunonem χροσόθρονον. Interdum animales potentias & affectus, ut quando dicit: αὐτὸν μὴ τιρ ἀτάλαντον. Et: ἔξοχα γὰρ μιν ἐφίλατο παλλὰς Ἀθλίω. Et: τῷ δ' αὖτε παρμέμβλωκε φιδομμεδὴς ἀφροδίτη.

φροδίτη. Et rursus: αὐτὰ δ' ἐνυαλίῳ θεᾷ γλαυκῶπι
 ἀθλίῃ. Interdum reges deos nominat, ut quando dicit:
 Μὲν δ' ἡμέβητ' ἐπ' αὖθ' ἐλόνη, Διὸς ἐκγεγαῖα. Et: τὸν ὕπ'
 ἀγχιόη τέκε δ' αἶφροδίτη, ἴδως ἐν λυγμίσι, θεᾷ θνητῷ
 συνθεῖσα. Interdum sapientes, ut quando dicit: ὁρ βροτῶ
 ρων ἡαλέεσι θεοὶ, ἄνδρες δέ τε πάντες αἰγαίωνα. Et
 rursus: τὼν ἥτοι ἄνδρες βατίειαν λυκλήσενσιρ ἀθάνα
 τοι δέ τε σῆμα πολυσκαρβμοιο μυρλύνς. Aliàs uerò ὧ
 prouidentiam Deum appellat, ὧ fatum, ὧ ἀστρα. ut
 quando dicit Helenus: ὅς γ' ἐγὼν ὅπ' ἄνευσα θεῶν αἰα
 γνητῶν. Et rursus: οἱ θεοὶ παρ' ἑλὼ ἡαθήμενοι ἡγα
 ρώνηο χερσὶν οὐ διαπέδω. Hactenus Iohannes Diaco
 nius. De allegorico uerò quorundam Deorum intelle
 ctu citat idem hos uersus Orphēi:

ἐρμῆς δ' ἐρμύλυσ' τῶν πάντων ἄγγελός ἐστι,
 τῷ μοι ὕδαρ, πῦρ ἡφαίστος, σίτος Δημήτηρ.
 ἡ δὲ θάλασσα, ποσσάδων μέγας, ἡ δ' ἐνὸς ἰχθῶρ.
 ἡαὶ πόλεμος μὲν ἄρης, εἰρήνη δ' ἐφ' αἶφροδίτη.
 οἶνος, τὸν φιλέει θεοὶ, θνητοίτ' ἄνθρωποι,
 ὅτε βροτοῖς ὄρεγν λυπῶν ἡαλλήτορα πασῶν,
 ταυρογχεὺς Διόνυσος σύφροσύνῃν πόρε θανῶσιρ
 ἡδίστην πάσχοιρ ἐπ' εἰλαπίνῃσι παρίεσι.
 ἡαὶ θέμις, ἡ πόρ ἅπασι θεμισσύετ' ἀδίκαια.
 ἡλεις ὁρ ἡαλέεσιρ ἀπόλλωνα κλυτότοξον,
 φοῖβον ἐκθελέτην, μαῦτιρ πάντων ἐκάοργον.
 ἐκτῆρα νόσων, ἀσπλήπιον. ἐμ τάδε πάντα.
 ἑσὺς δέ τε πάντων ἐστὶ θεός, πάντων τε ἡοράτης,

πρὸς μασε

πρὸς μᾶς συνέζωον, φωναῖσι τε ἀδομήτοις.

ἀρχομένη δὲ πίθη καὶ λήγοντος κορέσασθαι, u. 367. lib. 1. Quidam allegoricè explicant de ætate. Hac enim frui nos iubet & incipiente & senescente. Media uerò esse laborandum.

ἡ δὲ τε παρθένος ἐστὶ δίκη, u. 254. lib. 1. Iustitia à Theologis appellatur uirgo, διότι πᾶν τὸ δικαστικὸν γένος ἀδιάφθορον εἶναι δεῖ καὶ διαβαρὺν, ἢ τῆς σύμβολον ἡ παρθενία. Appellatur autem filia Iouis, διότι νομοθέτης ὅτος ἐστὶ κοσμικὸς ὡς ἀρχὴν ἢ βασιλεὺς τῶν ὅλων, τὴν δὲ δικαστικὴν ἐξῆρθε, δεῖ τῆς νομοθετικῆς, ὡς τὴν ἀνθρωπίνην τῆς ἀνθρωπικῆς, ἢ τὴν θεῖαν τῆς θείας. Eandem & dij uenerantur, ὡς πᾶσι τὸ ματαξίαν ἀπονέμυσαν, ὃ δὲ μάλιστα φίλον ἐστὶ τοῖς θεοῖς. Hac le fo iure leditur. ὃ γὰρ τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν ὑβρίζων αὐτὸς ὑβρίζει τὸς θεὸς. ἄγαλμα δὲ τῆς δίκης τὸ δίκαιο. Proclus.

διακτορον, u. 68. lib. 1. Mercurium finxerunt nuncium deorum, quòd eius motus sit maximè admirabilis, & quòd eius sit uaria ratio in genituris.

εὐστέφανος δημότης, u. 198. lib. 1. id est, ἡ περιουσία τῶν καρπῶν καὶ ἡ συγκομιδή.

μηδέ ποτ' οἶνοχόλῳ τιθέμεν, u. 362. lib. 2. Pleriq; ita interpretātur, ut sit symbolicum monens, propria non esse anteponenda communibus, neq; partem pluris faciendam quàm totum. κρατὴς est tanquam lebes, & ponebatur olim in publicis conuiujs & festis, plenus

uino mixto, *κρηραμεία*. οἶνοχόν νερό erat uelut calix, aut tale aliquid, ex quo bibebatur. Proclus dicit, οἶνοχόν dici alias *λίανθον*: praterca craterem esse sacrum & communem. τὴν δὲ οἶνοχόν διακονήσαν τὴν τὸν οἶνον ἐνάγει διανέμεισαν. Idem & alias huius uersus addit aliorum explicationes. *μυδιόποι' οὐ δειπνῶ πρόσεισι τῷ πινῶν. μόνοι γὰρ οἱ δὲ πίνοντες, καὶ ἔχουσιν ἐπὶ τῇ κρατῆρι τὴν οἶνοχόν.* Aut, *μὴ τὸ τρέφονον τῇ τρέφῃ προτιμήσῃς, μὴδὲ τὸ ἥτιον τῇ βεράτῃ.*

ὅν δ' ἔπειθ' ἀθανάτων, &c. u. 324. lib. 2. Possunt hic allegoricè animales potētiae per deos intelligi. Hoc est: Accuratè considera, animoq; perpende, quod sit tuum officium: nec amicum habeas in tanto precio & bonore, sicut fratrem: hoc est, ne naturalibus praeferas externa, nec patriae anteponas peregrinam terram, propter donorum acceptionem, aut alterius rei causa: & sic in similibus similia facias.

μὴδὲ πολυφείνῃς διατὸς ἀναίμιφίλος εἶναι, u. 340. lib. 2. Debemus aliquid conferre in publicum, quia nos uicissim multa accipimus à magistratibus.

μὴδ' ἐν' ἀνιήτοις, u. 368. lib. 2. Pueri à teneris statim exercendi & erudiendi sunt.

μυδιόποι' οὐ προχέει, &c. u. 375. lib. 2. Neq; matronis neq; uirginibus turpitude inferenda.

Gratie sunt filiae Iouis & Eurynomes, u. 907. Th. Quia iustitia causa est societatis & conjunctionis hu-

mane.

manie. Iustitie enim pater Iupiter, quæ uirtus (ut Phur-
nutus ait) non patitur inter se mortales afficere iniu-
ria: unde et Gratie ipsæ sunt, quæ beneficiorum et com-
modorum præfides dicuntur. Tzetzes chil. 10. hist. 337.
Gratias ita explicat:

ὅν ἡ πᾶν ἐπιφάνης, χάριτας ὀνομάζω;

Ego autem omne delectabile, Gratias nomino.

Museus de pulchritudine Herus:

πολλὰ δ' ἐν μέσῳ χάριτες ῥέον. οἱ δὲ παλαιοὶ
τρῆς χάριτας ὑπόσαντο περινοῶσαι, εἰς δὲ τις ἡρῆς
ἐφθαλμὸς γιγνώσκων, ἐκαστὸν χάριτας τεύχεται.

Multæ autem ex membris gratie fluebant: antiqui uero
Tres Charites mentiti sunt esse. unus autem quidam Herus
Oculus ridens, centum Gratijs subpullulabat.

ἡ δ' ἡβή, u. 912. Th. Hebe filia Iunonis. Cicero 1. Tu-
sculan. quæst. Quo pacto Hebe Iunonis filia dicitur?
quoniam est felicissima aeris temperie omnia herbarum
arborumque genera pullulant et pubescunt.

ἰὼς ἡ θύη, u. 886. Th. Hanc fabulam de Metide ab
Ioue deuorata, unde postea extitit Minerva, inculentem
et allegoricè exponit apud Galenum lib. 3. de Hipp.
et Plat. decretis Chrysippus.

οἷντα θυγατέρες, u. 76. Th. Theologi nouem Musas
octo spherarum musicos cantus et unam maximam
concontinentiam, quæ constat ex omnibus, esse uoluere.
Vnde Hesiodus in Theogonia sua octauam Musam V-
raniam uocat: quia post septem uagas, quæ subiectæ sunt,

οκταυα stellifera sphaera superposita, proprio nomine
 coelum uocatur. Et ut ostenderet nonam esse & maxi-
 mam quam conficit sonorum concors uniuersitas, ad-
 iecit, *καλλιόπη δ' ἦδε προφρεσάτη ἐγὶρ ἀπασσῶν*, ex
 nomine ostendens ipsam uocis dulcedinem nonam Mu-
 sam uocari. Nam *καλλιόπη* optimae uocis Graeca in-
 terpretatio est. Et ut ipsam esse, quae constet ex omni-
 bus, pressius indicaret: assignauit illi uniuersitatis uoca-
 bulum, uidelicet *προφρεσάτη ἀπασσῶν*. Macrobius
 lib. 2. cap. 3. in somnium Scipionis.

λύρας ὁμόφρονας, u. 60. Th. αἱ λογικὰ ἐπιγῆμαι
 ἀλλήλαις ἐπινοίωναι. Addit postea: *ἀκκλῆα θυμὸν ἐχέ-
 σαις, ἥ γαρ ἄλυπον*. *χρὶ γὰρ τὸν περὶ λόγους ἀχολύμε-
 νοι, ἀφρόντιστοι εἶναι καὶ ἄλυπον*. Interpres uetus, qui
 Musas aliter interpretatur quàm Macrobius. Idem to-
 tam Theogoniam uult esse allegoricam naturaliam re-
 rum explicationem. *μῦσαι*, inquit, sic appellatae sunt,
ὡς ὁ μὲν αἰεὶ ὄσαι. Vnum nanq; concentum faciunt om-
 nes, nec unquam separantur à se inuicem. Etsi enim u-
 naquaelibet proprium quid habet, in singulis tamen o-
 mnes reliquas inuenire licet: ut in Astronomia Geome-
 triam, poësin, historiam, & quamuis ex reliquis.

πὰρ δ' αὐτῆς χάριτες, u. 64. Th. ὅτι ὁ ἀγαθὸς ποιεῖ
 τῆς δ' μόνον ἐγὶ πολυμαθὲς, καὶ διωατὸς λόγων, ἀλλὰ
 καὶ ἐπίχαρις καὶ φωμύλος.

πανδύρευν, u. 80. lib. 1. Varia est explicatio huius
 figmenti. Tzetzes intelligit artes, quae ab ingenio huius

nono sunt erute & exulta. Hesiodus uerò in Theogonia muliebre genus Pandora nomine interpretatur.

ρῦξ δ' ἐτενε, μ. 211. Th. Nox Parcas & Fatum perpetravit: quia in obscuro sunt fata.

φοῖβλιν τε χρυσοσίφανον, μ. 136. Th. per Phœben intelligit aerem. Vocatur autem χρυσοσίφανος διὰ τὸ τὸ φῶς τῆς ἡλίας βαίνειν δι' αὐτῆς καὶ πρὸς ἡμᾶς διαπορθμύεσθαι, καὶ ἡσυχίᾳ τινὶ χρυσοῦ σιφάνῳ τῇ ἡλιακῇ ἴσσην, καὶ ταῖς ἀντίσι λατρίᾳ προσμεῖσθαι.

αὐτὰρ ὁ διεξάμυνος, μ. 89, lib. 1. Τετρες Chiliad. v l. hist. 87. de Poenitentia filia Epimethci:

τὸν νῦν τὸν προβελάττον, καλῶμεν προμυθία,
παρα τὸ προμυθῆναι, καὶ προσκοπᾶν πρὸ πάθος.
τὴν δὲ τὴν ὑποβόδωλον τὸν μετὰ πάθος γόνυα,
ἐπιμυθία λέγομεν. ἔπορ καὶ θυγατέρα
φαμὲν τὴν μετὰ μέλαιαν, ἀπὸ τῶν συμβαινόντων.
οἱ γὰρ ὃ προσκοπήσασι, μετὰ ἢ πάθος γινώσκουσιν,
ἔχουσιν μετὰ μέλαιαν, καὶ περὶ τὴν τὴν θλίψιν.

καὶ θάνατον, μ. 212. Th. Mors nata ex nocte. Obrepit enim hominibus occultè & ignaris. Ibidem refert Hesiodus, ex nocte natum Momum. Huic Deo mos est, ipsum quidem nihil operis adere, sed aliorum Deorum opera curiosis oculis contemplari, & si quid est omissum aut perperam factum, id summa cum libertate carpere. Hinc proverb. Momo satisfacere.

ἀπὸ τῆς τίνε, μ. 224. Th. Fraus nata est ex nocte, ex nocte item nata est contentio, & ex contentione mendacium.

dacium. Vt enim ueritatis splendor comes: ita mendacio comites tenebrae. Tandem obscuratur, tum et amat tenebras, quibus tucatur se.

ἑρμῆς δὲ πῦρ, u. 50. lib. 1. Prometheus scrula ignem ē caelo deportauit, quo ad omnia artificia usus est: ideo Aeschylus ignem πάντεχρον appellauit. Horatius:

Audax Iapeti genus

Ignem fraude mala gentibus intulit.

Usus autem ignis omnia luxuriae instrumenta suppeditauit, et Pandora pixidem nobis dedit.

Διμήτηρ δὲ πλῆστον ἐγείνατο, u. 969. Th. Plutus natus est ē Cerere et Iasio: quia opes ē praediorum prouentu et ex agricolarum diligentia nascuntur. Est autem dictus Iasius ἀπὸ τῆς ἰασθαι, id est, medendo, quia Ceres medetur inopiae mortalium.

μνημοσύνη, u. 54. Th. Huc respiciens Afranius poeta, prudenter et lepidè sapientiam filiam esse usus et memoriae dixit. Quo argumento demonstrat, inquit Gellius lib. 13. cap. 8. qui sapiēs esse rerum humanarum uelit, non libris solis, neq; disciplinis rhetoricis dialecticisq; opus esse: sed oportere eum uersari quoq; exerceriq; in rebus cominus noscendis periclitandisq; easq; omnia acta et euenta firmiter meminisse: et perinde sapere et consulere ex ijs quae pericula ipsa rerum docuerunt, non quae libri tantum aut magistri per quasdam inanitates uerborum et imaginum tanquam nimo aut insomnio delectauerint.

ἡ ἀρετή γὰρ μὲν σάκος, &c. u. 139. Sc. Scutum Hercules denotat totum genus humanum, & ea quæ accidunt in toto orbe terrarum. Est itaq; uelut speculum mundi.

ἀργαῖον παρὰ χερσὶν Ὀδυσῆα, u. 175. Th. Hinc Saturnus falsifer fingitur, de quo Plutarchus lib. *Question. Rom.* Deus ille fructuum atq; agriculturæ præses creditur. Hoc enim falx designat, & non id quod Hesiodum imitatus dixit Antimachus.

ταρταρά τ' ἡσπέρην, u. 119. Th. Per tartarum intelligit aerem, qui terram ambit, ἀπὸ τῆς ταρατῆς, à turbando. Allegorica sunt etiam reliqua principia, chaos, & ὄρος. Chaos quidam aquam esse dicunt: ὄρος autem ignem. Est enim cupiditas, inflammatio quedam.

αἰνείαν δ' ἀπ' ἱτίνων, u. 1008. Th. Aeneas ideo ab antiquis Veneris filius est appellatus, quod forma excellens Veneris favore natus uisus est.

ἀφρογόνειαν, u. 196. Th. Venus fingitur nata esse ex mari, διὰ τὸ ὑγρόν. ἡ γὰρ ἐπιθυμία ἐξ ὑγρότητος γίνεται, ὅθεν ἡ ὑγρὸς καλεῖται τὴν ἀσιγῆν ἀνθρώπου.

χρυσόν μ' ἀρετήν, u. 109. lib. 1. Aurum illud nihil aliud significat, quàm naturales opes uirtutis atq; sapientie. Quomodo enim sine doctrina studio, quod tunc in illis hominibus non erat, sapientiam affecuti sunt. Quasi uerò (respondet Orosius) ullo studio illis opus fuerit, qui nulla re impediabantur, quo minus ipsam naturam optimam magistram sequerentur.

ἄτλας δ' ὑπὸν οὐρανὸν ἔχων, u. 517. Th. Frater Pro-

methei Atlas, magnus fuisse dicitur Astrologus: unde occasione fabula inuenit, ut cum cælum portare confingeret: quamuis mons eius nomine nuncupetur, cuius altitudine potius cœli portatio in opinionem uulgi uenisse uideatur. August. de Cinitate Dei lib. 18. cap. 8. Vitruuius allegoriam ita explicat lib. 6. cap. 10. Atlas historicè formatur sustinens mundum, ideo quod is primum cursum solis & lunæ, siderumq; omnium ortus & occasus, mundi; uersionum rationes, uigore animi solertiaq; curauit hominibus tradendas: eaq; re à pictoribus & statuarijs deformatur, pro eo beneficio sustinens mundum, filiaq; eius Atlantides (quas nos Vergilias, Græci autem *πλάττας* nominant) cum sideribus in mundo sunt dedicate.

γείρατο δ' αὖ λυγρότατος μ. 139. Th. Cyclopes significant *μπίτρα*: qui & Titanes, *παρὶ ὧν τίταινοι ἦσαν* *καταστροφῆς τοῖς ἀνθρώποις. ὑπὸ σασμῶν γὰρ καὶ οἰνίαι κατὰ νήπιον, καὶ ἡ γῆ χλίσται.* Hæc Ioannes Diaconus, qui & reliqua quæcunq; sunt in Theogonia *ἀλλ' ἡγομένης* explicauit, illa uero in petuliarem potius libellum referenda, quàm hoc loco describenda esse censemus: ideoq; nunc prætermittimus.

Æ N I G M A.

Plutarch, lib. de oracul. defectu: Hesiodus certis temporum conuersionibus mortem genij obtingere censet, & tempus etiam sub inuolucro proponit, hæc sub Naidis personâ loquens;

circa

οὐδὲν τοι σύμφωνον ἀνέροισι λυγρὴν
 ἀνδρῶν ἢ βίοντων, ἔλαφος δὲ τε καὶ παρόρωντος,
 τρεῖς δ' ἑκάστῳ ὁ χρόνος γὰρ ἀνέροισι καὶ αἰὲς ὁ ποῖνις·
 οὐδὲν τὴν λυγρὰν, δῖνα δ' ἡμῶν τὸν ποῖνιαν,
 τρεῖς μὲν ἀνέροισι λυγρὰ διὸς αὐγίχου.

Quæsitum (inquit Camerarius) quàm longa illa sit
 ætas iuuenta. Ac fuere qui uellent esse annorum x x x.
 qui numerus annorum ex Herodoto τὸν γρηῶν con-
 seit, ut tres ætates centum annis constent. Alij seculum
 maluerunt, id est, annos centum et præterea octo. Nam
 hoc esse spaciū, quod hominis uita conficere possit,
 cuius dimidium esset LIII. numerus constitutus de
 unitate quasi mare ex dyade uelut formina: tum de pla-
 nis numeris primis duobus, 3 ex 4. Deinde de quadra-
 tis totidem 4 ex 9. Postremo de totidem cubis 8 ex 27. 2
 qui ex ad originem animi à Platone colligerentur. Sed 3
 hi legere in uersibus Hesiodi non ἀνέρω, sed γρηῶν 4
 τῶν. Maro, uel quisquis interpretis fuit, explicauit rem, 9
 proposita hominis ætate annorum 92. his uersibus 8
 Per binos deciesq; nouem supercexit in annos 27
 Iusta senescentum quos implet uita uirorum.
 Hos nonies superat uiuendo garrula cornix, 54
 Et quater egreditur cornicis secula ceruus,
 Alipedem ceruum ter uincit cornus, ex illum
 Multiplicat nonies Phoenix, reparabilis ales,
 Quem nos perpetuo decies preuertitis æuo
 Nympha Hamadryades, quarum longissima uita est.

Hi cobibent fines iniuacia fata animalium,
Cetera secreti nouit Deus arbiter cui.

Sed nimia quanta summa annorum de his exine prou-
dentiōribus uisum. Itaq; etatis nomine annum intelle-
xere, ut esset uita longissima nympharum annorum po-
nies millium septingentorum et uiginti. Cum quibus
si iam alias summas multiplicemus, quantum immensi-
tatis exiturum sit, facile potes animaduertere. Hi au-
tem etatem sic accepere, ut unum esse numerum et ca-
dum uini dicimus: ipsum quod metimur, non quo meti-
mur. Verum de his quisq; sentiat quod uoluerit.

πρὸς ὅμοιο, u. 360. lib. 2.

Nunquam à quinq; fronde inter conuiuia Diuinum

A' uiridi ficcum cūres abscindere ferro.

πρὸς ὅμοιο ὕγρῃ τῆς χειρὸς τῆς πρὸς τὸ δακτύλῳ ἔχου-
σιν, πὶ ὅμοιο ἰσικασί. αὐτῇ ὕγρῃ τὸ ξαρὸν, τατίσι τὸ ἀ-
πρὸς τῷ ὄνυχος: ἀπὸ τῷ χλωρῷ, τατίσι τῷ σαρκώδους.

Præcipit rem diuinam obeundam esse, iam antè ungui-
bus defectis, alijsq; id genus rebus procuratis, non ipsis
sacrificijs adhibendam. purgationem et extremen-
tum remotionem.

ἡμῆς. ἐκ πλάσ, ὅτι τ' ἰδρὺς σαρὸν ἀμῶται, u. 14.
lib. 3. τατίσι ἀρχομένου. τῆς μεγάλης ἡμέρας ἡμεῖς τὸ
θῆρος ἀλλοιότι, ὅτι ὁ ἰδρὺς ὕγρῃ ὁ μάρμαρ ὁ ἰμπάρε
σαρὸν ἀμῶται, ἀπὸ τῷ οἴτον συνδύγῃ ἀπαλυνεῖται.
Μοσκορί. ὅταν ὁ ἰμπάρος αὐτῇ αἰς ὁ μάρμαρ ἀμῶται
ρὸν ἰαυτῷ σαρὸν. ἐκ πλάσ, ὅτι τ' ἰδρὺς σαρὸν ἀμῶται, u. 14.
αἰ.

ἡλκα, ἡλκίς ἢ ἀνέγκυς. ἡμᾶς ἐν πλάτ.) ἢ οὐ μογέλει
ἡμέρα, ἢ ἀπὸ τῆς πλείους τῶν ἡμορφῶν. ἰδίως δὲ τοῦ ὁ
ἡμπερος μύρηνης. σωρὸς ἢ ὁ βασιλεὺς. Proclus.

ἡττα ἰσχυροί, ἡ. 253. lib. 1. τὸ ἡττα οὐδὲν εἶναι ἀν-
δοῖ τὸ ἡμῖν ἀφανῆς εἶναι ἢ ἀφανῆς ὡς ὁ ἀνὴρ. ἢ ἡμῖν τὸ
τὰ σώματα αὐτῶν αἰετα εἶναι ἡττα τὴν σύνταξιν. τὸ ἢ
πᾶντα φαῖται, τὸ πᾶς κινῆσις αὐτῶν ὁρῶναι εἶναι, καὶ
τὰς ἰσορροπίας αὐτῶν δι' ὅλων διήκων, ὡς πρῶτον,
ὡς φανταζόμεθα, ὡς διανοούμεθα. καὶ γὰρ εἰ αἰετοὶς χεῖρ
ταὶ χήμασιρ ὡς γὰρ θαυμαστὸν ὁρῶναι αὐτὸς ἰσχυροῦς
εἶναι πᾶντα ὅπου πᾶν αὐτὸν ἰσχυροῦς. Proclus.

ἡμορόκοιτος ἀνὴρ, ἡ. 223. lib. 2. De fure, qui noctu ai-
gilat ut furetur, interdum dormit. Eundem Plautus ho-
minem trium literarum nominavit.

τρίποδες βροτῶν, ἡ. 151. lib. 2. id est, seni in scipione ten-
tio pede innitenti. Desumptum ex enigmate Sphingia.

ὁ μακρῶν νήσοις, ἡ. 169. lib. 1. μακρῶν νήσοις
τοῦ παρὰ τὴν ἀσπίδα ἀντίκειται, ἢ τοῦ παρὰ αὐτοῖς ἡ-
λκίοις πεδίοις λεγόμενον. παρὰ τὰ ἡλκία τυρᾶν τὰ
σώματα, ἢ παρὰ τὴν λύσιν τῶν πακῶν.

ἀλλ' ὁ πόταν φέρεινος, ἡ. 189. lib. 1. Per φέρεινον
intelligunt nonnulli testitudinem, Latine dictam à pos-
tis domoportam: alij animalculum quoddam album, lo-
caste simile: alij quiddam uestra maius. Hoc certum est,
fuisse aliquod animalculum in illis locis notum et fre-
quens, quod illo tempore anni solebat pro nitando so-
lis estu petere plantas et uirgula. Garbitum.

ἐν ἀφρονος φάγῳ, u. 251. lib. 2. Ironica sunt ista λόγῳ εἰρηναῖα. Vult enim dicere: Nō deseruerat patriam ideo, quia non posset ferre inuidiam propter diuitias, sed quia necessitas illum cogebat.

τῷ λυσιπτοσάμῳ, u. 33. lib. 1. Non enim monet ut sit contentiosus: sed ἀπρωϊνῆς dicit, quod sciret non otiosum fore, si laboribus agriculturæ esset deditus.

οὐδ' ὀλίγῳ ἀνέμῳ, u. 261. lib. 2. τὰ τέττιρι χαίρουσιν ἐν τῷ μινραῖν ναῦρ. αἶψ' ὁ ἀνέμος ἔρυσσεν λατ' εἰρηναίαν. Et postea: τῷ μινραῖν ναῦρ εἰς τὸ πλεῖν δι' ἀπρόνοον, αἰὲν τὸ οὐδ' ὅτ' ἔμελλεν, τῷ δὲ μεγάλῳ εἰς τὸ ἐμπεριβῆναι, ἀνέμῳ ἢ τινὶς παρατρεῖσθαι παρὰ λόγον.

φροῖας ἀφροῖς, u. 73. lib. 2. Ironicè diuitem mentis appellat insipientem, qui habita ratione temporis iam presentis, vult tandem fabricari currum, aliāq. instrumenta rustica: nec antea considerauit, quid illi faciendum fuisset. Τζεζες.

SARCA SMVS.

οὐδ' ἀπλοῖον σισυφῆα εἰρήνην, u. 268. Sc. ἀπλοῖον το μετρίως παύχιστα, λόγῳ εἰρηναίᾳ χαίρουσα ἐπὶ πανταφρασίας ἢ τῆς τῷ ἀφροῖατος περικλήσεως. De caligine ridende inter calamitates.

ἐν δ' ἐγὼ λαοὶ πατὴρ ἀνδρῶν τι θύμῳ τι, u. 39. lib. 1. Hæc intelligenda sunt de risu Sardonio. Imitatur autem affectum hominis, qui potest sui contemptum iudicare. Nam qui sperat se facili puniturum sui contemptorem,

ptorem, indignatur quidem quando cōtemnitur, ridet
autem rursus ob spem ultionis. Mascopulus. Veteres ri-
sum Sardonium vocarunt, quoties aliquis despectū non
solum ridet, sed etiam irridet, dictum ἀπὸ τῆς σαρδονίας
τῆς χαλᾶς, id est, à diducendo labia. Sarcasmus autem
est in oratione lous: χαίρας πῦρ καίεται, u. 55.

Δαμνία, τί δόλωνα, u. 205. lib. 1.

μη γένοιτο χάρις αἰ γένοιτο, u. 319. lib. 2. Ne iocun-
dus, quod talem uicem duxeris.

MIMESIS.

Βοὴ δὲς καὶ ἀμαξαν, u. 71. lib. 2.

ἐν αἰσὶ θύρεος ἰοσάται, ποιεῖται καλῶς, u. 121. lib. 2.

παρὰ δ' ὄργα βέβαια, u. 72. lib. 2. Ὁ, παρὰ δ' α-
μαξαν, u. 73. eodem libro.

HYPERBOLE.

ὁ δ' αἶγι νόμ' ἐπεΐατο, u. 212. Sc. Cogitatio. multo
velocior uolatu.

πᾶσα ἡ μυρμιδόνων, u. 380. Sc. Extollit clamorem
ad urbes diffusas à pugna Herculis ἔν' Cygni.

πιδέειν δ' ἐτιμώσατο μακρὰς ἑλυμπας, u. 680.

Th.

φυνὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκτε' ὑγανὸν ἀγριέοντα, u.
685. Th.

τόσον ἐνέφθ' ὑπὸ γῆς, ὅσον ὑγανὸς ἐς' ἀπὸ γαίης,
u. 710. Th. Dicit tantum esse spaciū à superficie terræ
ad tartarum, quantum est à cælo ad terræ superficiem.

Quod si uerò tartarus ἀλλ' ὡς γαίης famatur pro æ-
re, iam

re, iam non amplius erit hyperbole.

P A R O E M I A E.

πολυδαίδαλον ἰγὸρ, μ. 64. lib. 1. ὃ λαόνηφεν δαί-
δαλόν, μ. 574. Th. Dedaleum pro insigni opere fa-
ctum. Talia sunt Dedali machera, δαίδαλον ἔργον,
id est, elaboratus clypeus.

σάνος παναίοιορ, μ. 139. Sc. Herculis clypeus. Pro-
uerbij loco utitur Iustinianus in hexasticho Digestis
præposito, οἷα τις ἔρακλῆϊ παναίοιορ δαίδαλα τέρβ-
ξας. Dicitur autem de re pulcherrima, ὃ uarijs orna-
mentis insigni.

ὃ δ' ὦγε νόημα ἔποιστο, μ. 222. Sc. Hinc proverb. Ce-
ler ut mens uel ala. Desumptum tamen potius ex Hom.
Odyss. v.

τῶν νῆς ὠκῆαι, ὥσθ' ἢ ἔποιστο, ἢ νόημα.

Quis naues celeres ut mens, utq; ala feruntur.

Ad omnia, quæ pernicitate insigni celeritateq; ualent,
trahere possumus.

χόρσιρ ἀνὴρ ἰοισιρ, μ. 343. lib. 2. Illois manibus, id est,
irreuerenter atq; imparatè. Translatum à sacrorum
puritate. Contrarium est, χείρας καὶ ἀρεῶς, μ. 357.
eodem libro.

ὕβρις πείλεις λαὶ ἀτάσθαλος, μ. 996. Th. Alter Pe-
lias. Potest in principem subditis grauem ὃ iniquum,
aut prætorem uiolentum aptè torqueri.

ἡφύπτωσι νοθήροισι βίητος ὄφρυς, μ. 302. lib. 1. Igna-
nis fucis non dispar deside uita. Fuci, ἡφύπτης, appel-
lantur.

lancur homines ignavi, qui cum nihil egrogium per se prestare possint, alienis tamen laboribus insidiantur, selemq; in messem iniiciunt, cuius ipsi sementem non fecerunt. Sunt qui à verbo παρῶμαι deducunt, quòd apum mellificia absumant.

ἀλλὰ τί μοι ταῦτα πλεῖστον ἔστι πείρα, u. 95. Th. ἴταυτε καὶ τινὲς αὐτὸν ὑποτάσσοντες πρὸς ἑαυτὸν λέγοντες, ὅτι ταῦτα ἀφ' αὐτοῦ, ἀλλοις χρεῖται.

προμηθεὺς ποικίλον, ἀκόλουθη, ἀμαρτίνος τ' ἐπιμαδία, u. 511. Th. Prometheus significat hominem prudentem, qui illud observat: Quidquid agis, prudenter agas, & respice finem. Epimetheus hominem delibetantem post factum, id est, temerarium & incautum.

χρυσίου γένος, u. 109. lib. 1. Ex hoc genere aureo omnes dicimus homines, quotquot aliquid utile in uita sunt operati. Additur postea: οἱ δ' εἰσι πρόβα ἦσαν, u. 117. Quicunq; prudenter uiuunt, Saturninam habent politiam. Saturnus enim Græcis κρόνος est largitor uitæ intelligentis, ἡσέος ἢ τὸ νῦν, uel potius κρόνος νῦν, id est, sincerus animus. Nam τὸ κρόνος significat τὸ ὑπερῶς. Proclus. Hunc suum prouerbum accepit H. Iunius, Saturnia uita: pro beata & luxu exotici doliq; ignara qualis aureo seculo tribuitur.

ἐν κελύφῃ, u. 144. lib. 1. ἔγρη ἀνθρώπου γένος καὶ ἀνθρώπου.

ἐς παρὰ γαίης, u. 167. lib. 1. Simile illi: ἐν ὄχλῳ γαίης. Hoc uti possumus, cum locum uehementer semotum

motum intelligi uolumus.

ὅτι αὐτὸς δαλῆ, u. 322. lib. 2. Vrit sine face, id est clā, etiam si foris nihil apparet. Plutarchus subinde usurpat. Transfertur ad auaritiam, ambitionem, inuidiam, amorem obscenum, aliaq; animi uitia, quibus obnoxij torquentur & contabescunt.

ἴκιν ὑπεκλυσίῳ, u. 115. Sc. & passim alibi. Simile illi quod est apud Horatium 2. 12. Herculis manus. Porro Hercules nomen commune quoddam epitheton est uirorum fortium, poetæq; ex multis fortitudine præstantibus unum quoddam exemplum consinxerunt.

λέχαι, u. 111. lib. 2. loca ubi ociosi desident garrientes quiduis, atq; ubi loquacitate temulenti penè redduntur: ut constrine sunt, balnea, & hodie in edibus magnatum proiecturæ uestibulorum. Vocantur eadem & δόμνα συμπόσια. Iunius.

ἐν δὲ ἀγγύῳ ἐλάτῳ, u. 93. lib. 2. Admonet (inquit Iunius) doliorum esse satagendum ne intus nidulentur araneæ. Prouerbiali itaq; specie dicemus ἡν' ἀράχια ἔχῃ, id est, araneis abundare, quidquid incultū desertumq; iacet. Transfertur appositè ad ingeniorum culturam, aut ad interpretum oscitantiæ supinam, qui difficilioribus authorum locis altum agunt silentium, & squalorem quendam conciliant: & Nonius Marcel lus & Varro corruptis tot locis descriptorum incuria, passim ἡν' ἀράχια ἔχῃ.

βριάρης τις, u. 149. Th. Briareus gigas fuit, cui centum

tum brachia & manus fuisse dicit Hesiodus, scilicet
& immanis pyrata. Hinc prouerbium: Briarei manus
inijcere, hoc est, furaces & uolentas. Et qui iniustam
opulentiam colligunt, & facultatibus praeda & rapi-
nis partis ditantur, dici possunt Briarei manus inijce-
re. Nazianzenus.

τρεῖς πᾶδες μεγάλοι, u. 148. Th. Hinc Gigantes ce-
lebrati sunt prouerbio, de hominibus magnis & splen-
didis, ac quadam authoritate magnifica praeclatis, qui
omnem corrumpunt disciplinam, & uiribus opprimunt
Rempub. atq; Ecclesiam. Est & alia forma prouerbij,
γυγῶντων βίος, de uita sceleribus & flagitijs obruta,
in qua turpe habebatur non esse turpem. Armati ince-
debant domi forisq; unde u. 186. τοῦχοι λαμπρόμονοι
dicuntur. Similes Gigantibus fuerunt Cambyfes, Do-
mitianus, Iulianus.

κύκλωνας ὑπέρβιον ἄτορ ἔχοντες, u. 139. Th. De Cy-
clonibus plura scribit Homerus Odyss. lib. 9. sub per-
sona Polyphemi. Ex quibus desumptum prouerb. Cy-
clopica uita, pro uita uehementer effera ac barbara,
quae neq; legibus, neq; disciplina ciuili constat, neque
religione decorum gubernatur. Ita Cyclopes fuerunt
Candaules Lydus, Heliogabalus Romanus, Venceslaus
Boemus. Iunius κύκλωνας βίον accommodat ad bea-
tam & nullius rei indigam uitam, in qua significatio-
ne accepit & Eustathius, item Strabo & Dion Chry-
sostomus.

θείους, u. 138. Sc. Hominem omnibus numeris consummatum, mortalem Deum uocatum fuisse, & Græcè θεῖον αὐτὰρ θεῶ ἵκελον, θεοείδεα, ἰσοθεον, καὶ ἰάθειον, diuinum uirum, Deo similem, diuina specie, Deo parem, & admodum diuinum, scribunt Quintil. Aristot. Hom. Hesiod. Contrà infelicem uocat Cicero ex astris lapsum. Erasmus. Plato in Menone scribit, Lacones, si quem laudarent uirum bonum, dicere solitos esse: θεὸς ὅστις αὐτῶν.

τιτῶν, u. 207. Th. & τιτῶν τε θεοί, u. 630. Th. Titanum uox familiaris atq; frequens & apud Græcos & apud Latinos est, pro his qui iusiurandum fidemq; uiolant, ac deniq; non solum magistratibus aduersantur, sed Deos ipsos negligunt, homines seui, immaniq; ingenio.

μήτι ἰφειρομένη κρώη, u. 365. lib. 2. Iohannes Diaconus Theogoniæ interpretes prouerbij loco utitur, ἵνα ἡ μὴ ἐπιηρώη λακέρυφα κορώνη, γλῶσσα πονηρὰ τις ἡ δὲ λοιδόρος ἢ λόγος ἡμῶν ὥς ἀτόρματίστον αἰτιωμένη.

γυῖος σιδήρεος, u. 174. lib. 1. Ferreus non tantum pro duro & imperito, sed & impudente & frontis uacuo ponitur.

τρικέφαλον γερουῖα, u. 288. Th. Triceps Geryon (ait Cognatus) esse prouerbium in eos qui sunt moribus efferatis & indomitis.

Ἰαπετός, u. 507. Th. Iapetus Cæli & Terra filius fuit, gigas potēs & proterui ingenij, magisq; filiorum quam

quàm sua uirtute clarus. Pro deliro apud Aristophanem ponitur, citante Suida: Neq; acceptarum plagarum memor, ob etatem, quæ te ab infantia nutrijt & educauit, lapetum me uocabis.

FIGURÆ GRAM-
MATICÆ.

ΠΡΟΣΘΕΣΙΣ.

Παῖα παῖσι apud authorē pro αῖα Tzeze.

Διάνδιχα, u. 13. lib. 1. pro διχα.

ἔλω, u. 11. lib. 1. ὅ παῖσι, ἀντὶ τῆ λῶ.

ἔόντα, u. 44. lib. 1. ὅ αἰβι, ἀντὶ τῆ ὄντα.

ἐξελθῶσα, u. 216. lib. 1. ἀντὶ τῆ ἐλθῶσα. Eandem πρό-

θεσιμ facit Tzezes in uerbo καταφράζει: ut καταφ abundet.

λεγορισάμενος, u. 33. lib. 1. pro λορισάμενος. Poetæ enim uel auellunt uel præponunt augmentum pro arbitrio.

πάγκρακος, u. 49. lib. 3. ἀντὶ τῆ κἀκός.

ANADIPLOSIS.

ἰτὶ τῶν τε, u. 229. Sc. τείνω τὸ ἱεραπλῶ. Hinc τιτῶν
λιχτ' ἀναδίπλωσιμ, quod idem significat: id est, exten-
do: ut ὅ u. 209. Th. ubi causam nominis Titanum ex-
ponit. Eadem est ἀναδίπλωσις in dictione ἀλάλται,
quæ deriuatur ἀπὸ τῆ ἀλῶ, ἀλῆμι, ἀλῆμαι, presentis
passiuo Aeolico, ut δίζημα ὅ ἀνέχεται: ὅ per ana-

diplosin ἀλλήλῃμαι. Hinc per systolen Aeolicam ἀλλήλῃμαι.

ἀγαγῶρ, μ. 164. lib. 1. pro ἄγωρ. uide anadiplosin in uoce ἀραρυῖα sub Systole.

βιδᾶς, μ. 323. Sc. pro βᾶς Ionicè, ἀπὸ τῆ βίδῃμι.

ἐτήτυμα pro ἔτυμα, μ. 10. lib. 1.

ἡλόλαυτο, μ. 143. Sc. ab ἡλόω ἡλῶ τὸ ἡλῶντω, ἡλόσω, ἡλάνα, ἡλάμαι, ἡλόμην, ἡλῶτο, καὶ ἀττικῶς ἡλόλαυτο.

μίμαρπον, μ. 245. Sc. μαρπῶ τὸ ἡαῖαλαμβάνω. Fut. μαρψῶ. Indefin. ἔμαρψα. Indefinitum 2. ἔμαρπον: ὅς Ionicè ἡατ' ἀναδιπλωσιν ἐμέμαρπον, apbæresis μίμαρπον in tertia plurali.

ταρταρον, μ. 255. Sc. ἀπὸ τῆ τέρω τὸ δαμάζω. Indefinit. 2. ἔταρον. Hinc τάρος fit: ὅς per anadiplosin τάρταρος: ut in alijs quoq; uocibus, ἄτυρον ἄταρταρον, δάπτω δαρδάπτω.

τιθαλῆαι, μ. 276. Sc. à θάλλω, θαλῶ, τέθαλλα, τέθουλα, τεθυλῶς. Idem esse usitatum in præteritis aliorum uerborum, ὅς uerbis in μ., notum est ex Grammatica.

E C T A S I S.

Productio literæ.

ἑρονίωρ, μ. 239. lib. 1. Producitur in medio, quod carripendum fuerat.

παντὶ μόνῃ ἀνδρῶν, διὰ τὴν μέγα σᾶκος ἄφαξα, μ. 364. Sc. Hic σᾶκος ponitur priore longa, ut ὅς μ. 117 ὅς 461. cum tamen alibi soleat Hesiodus poetas alios in corrigenda illa syllaba sequi.

Muta-

Mutationes literæ sunt creberrimæ:
exempla quædam adij-
cimus.

ἡλίαντο, u. 143. Sc. ἡλιώ, ἡλιὼ τὸ ἡλιώνω. fut. ἡλιέ-
σω, præterit. ἤλασα. παθ. ἤλαμαι. plusquamperf. ἡλιέ-
μεν, tertia plural. ἤλαστο, ex Atticè ἡλίαντο. Opor-
tebat autem esse ἡλίαντο. Sed Attica quæ à brevī inci-
piunt in præterito, producuntur (quod tempus attinet)
in plusquamperfecto.

κρῦθον, u. 7. Sc. ἀπὸ τῆ κρῆς κρατὸς γίνεται κρᾶ-
θον: ex conuersione literæ α in κ, κρῦθον.

πόλιος, u. 285. Sc. ἀντὶ τῆ πόλιος,

πολεμῖα, u. 238. Sc. πολέμοιο ἢ ἱστεικῶς, καὶ δια-
λύσει πολεμῖοιο, καὶ ἐκτάσει πολεμῖοιο.

πρὶσθεις, u. 245. Sc. pro πρὶσθεις, ἀ πρὶσθεις πρὶσ-
θεις,

πλέκ, u. 101. lib. 1. pro πλέκ, ἀ πλέοι,

ὄνῃ pro ὄνῃ, u. 339. lib. 1. propter uersum ο in ω mu-
tatum est: ut aliorum iuues rem familiarem.

ΕΡΕΚΤΑΣΙΣ ΣΙΒ ΕΡΕΝ- thesis.

δύμω, u. 196. Sc. δῦμι, ἔδω, δῦς, δῦντος, δῦναι:
hinc δῦμω.

ἐγάλατο, u. 288. Sc. pro ἐγάλλεται, ἀπὸ τῆ γέλλω τὸ
ῥωσμιῷ, tertia persona pluralis præteriti passivi.

ἴσκει pro ἴσκει, u. 142. lib. 1. ἴσκει interpositum ἴσ-
κει.

θυλυθράωρ, μ. 10. Sc. pro θυλυτέρωρ: αἰολικῶς.

ἦσαν, μ. 170. Sc. εἶω τὸ πορεύομαι. εἶω. Fut. εἶσα.

Aor. ἦσαν tert. plur. Hinc ἐπρυθίσας ἦσαν. Potest et ex ἦσαν fieri ἡσάα διὰ λυσιρ ἦσαν, et mutatione literæ e in a ἦσαν.

πολίεσιν pro πολίσι, μ. 119. lib. 1. Tale est χεῖρας pro χερσὶ: et similia passim.

σθεννυμονάωρ pro σθεννυμόωρ, μ. 208. lib. 2. Eiusmodi fuit supra θυλυθράωρ.

τελέθωσιρ, μ. 179. lib. 1. Est enim à τελέω τὸ ποιῶ ἡσάα τὸ ὑπάρχω. Hinc est τελέθω: ut à νέμω νεμέθω: φλέγω, φλεγέθω: θάλλω, θαλέθω. Eiusmodi est illud, ἀποφθινύθουσι, μ. 240. lib. 1. ἀπὸ τῆ φθίνω, φθινύθω. Tzetzes ait esse Atticum.

DIABRESIS.

δαΐδωρ, μ. 275. Sc. ἀντὶ τῆ δάιδωρ. Est autem ἀπὸ τῆ δαΐω τὸ καΐω. Hinc δαΐς ἡαὶ δαΐς.

ἀμῶς, μ. 48. lib. 2. pro ἀμῶς. Posit hoc ipsum etiam ad epenthesin referri.

κυνόμοιο, μ. 164. lib. 1. ἀντὶ τῆ κύνόμοιο.

κρονίδεω, μ. 71. lib. 1. ἀντὶ τῆ κρονίδεω.

μηχανάεται, μ. 239. lib. 1. ἀντὶ τῆ μηχανᾶται. Sed dieresis hæc non tam figurata, quam propria et simplex.

οἶστοι, μ. 130. Sc. οἶστος ἐτυμολογᾶται ἀπὸ τῆ οἶω, τὸ λομίζω, ἡαὶ δα διὰ λυσιρ: ὡς αὖτὸς ἡαὶ ἰὸς τὸ αὐτὸ ἀπὸ τῆ ἴημι τὸ πέμπω.

παΐς,

παῖς, u. 50. lib. 1. ἀντὶ τῆ παῖς.

πολέμοιο τέ, u. 23. Sc. ὅγῃ πολέμῳ, Quando diuiduntur genitiui, tum habent diphthongos, & solet mutari in oo. Itaq; pro πολέμῳ dicendum erat πολέμοιο: inde per parenthesin πολέμοιο.

P A R E N T H E S I S.

ἀρροιώτας, u. 39. Sc. ἀπὸ τῆ ἀρρῶ, ἀρροιώτης, ὅ παρρησία τῆ ἰ ἀρροιώτης.

μόνον, u. 11. lib. 1. pro μόνον. Reperitur et u. 143. Th. ὅ alibi passim. Ita νόσων pro νόσω, u. 92. lib. 1.

λαυαῖς, u. 284. lib. 1. pro λαταῖς, frigeris, Aeolicè. Nam Aeoles, si fuerit post alpha uocalis aliqua, tum υ adiiciūt: ut exempli gratia, ἀῆρ αὐῆρ, αῶς αὐῶς: ἀάτλῳ, siue damnum, siue inexplebilem significet, αὐάτλῳ, ὅ similia. Si uerò intercedat aliqua consonans, iam non amplius id accidet. In ijs uerò uerbis, in quibus consonātes post uocalē ponuntur, geminantur aut ipse eademq; consonantes, (hic est διπλασιασμός) aut simpliciter consonantes (hæc est παρέμπιωσις). Abijciūt autem etiam literam γ ex ijs uerbis quæ desinunt in υξ, φάρυξ ὅ φόρυξ dicentes, ὅ alia sexcenta. (Hæc est ἐκθλψις). χοισὸς per diphthongum scribunt: ὅ per η scribitur illud λούτη ὅ similia uerba subiunctiui modi, ὅ πάρα ὅ similia, item infinitiui omnes, ὅ alia sexcenta (hæc est μέλειψις.) Hæc Tzetzes uno loco.

ὀμνέσσαι, μ. 2. lib. 1. pro ὀμνίσσαι.

DIPLASIASMVS.

ὀνέπειε, μ. 2. lib. 1. pro ὀνέπειε.

ὀνοσιγῆαιος, μ. 104. Sc. ἀντὶ τῷ ὀνοσίγαιος. Abundat alterum et propter uersum αἰολικῶς.

ὄρβοννῆ, μ. 17. lib. 1. Aeolicè per duplex et scribitur.

Τξετες.

ἴσσεια, μ. 208. lib. 1. ἀντὶ τῷ ἴση.

μείσω ἐπέειπε, μ. 143. Th.

φιλομμεδῆς, μ. 989. Th.

ὅττι τάχιθα, μ. 21. Sc. ἀντὶ τῷ ὅτι.

ΠΑΡΕΜΠΤΩΣΙΣ.

διαπύρορ, epitheton Mercurij: μεγαλόφωνος. Redundat in hac uoce littera λ, ut et in uoce ἀλυσίονος. Est enim ἀπὸ τῆ διαπύρου, quod dicitur de uoce sonora et ualida: ut altera uox ἀπὸ τῷ ἄλυσος λὰν τῷ πείδω.

διαμπαρῆς, μ. 234. lib. 1. ἀντὶ τῷ διαπαρῆς, ἀ λὰν et πείρας.

ἴξε, μ. 32. Sc. ἴνω τὸ ὄρχομαι: παρ. est ἴνωμαι. Hinc ἰνόμην, ἴνω, ἴνετο: et per apocopen (quamuis interpres dicat esse συνοπλήν) ἴνε, et adiectione Aeolica littera σ ἴξε.

ἤγλω, μ. 50. Sc. Thema est εἰμὶ, λῶ, ἤτλω, tertia dualis hinc adiectione littera σ ἤγλω.

πολιμοιο, μ. 638. Th.

πολιμίσημ, μ. 358. Sc. pro πολισίσημ.

PARA-

PARAGOGÉ, QVÆ ET PRO-

αἰματισμός & προπαράληψις.

αἰνυμι, μ. 301. lib. 2. αἰνώ, & per paragon Atticam
αἰνυμι. Tzetzes.

ἀναιδέμφι, μ. 357. lib. 1. pro ἀναιδέη. Tale est ἐτέ-
μφι, μ. 214. lib. 1. pro ἐτίμη. Interpretes aiunt esse lo-
nicum.

βύλαι, μ. 265. lib. 2. pro βύλη.

ἐνθα, μ. 312. lib. 1. ἀντὶ τῆ εἰ.θα adiectitium est, com-
plendi uersus gratia appositum. Tale est ἦθα, μ. 119. Sc.
pro ἦς, ab εἰμι subiunctiuus. Eiusmodi est & οἶθα, μ.
335. Sc. ab εἶδω τὸ γινώσκω. F. εἶσω. Med. prat. οἶθα οἶ-
λα: hinc figuratè οἶθαθα, & per syncopen οἶθα.

τυόν, μ. 10. lib. 1. Doricum. Dores enim τυόν pro οὐ
dicunt, ἐγών pro ἐγώ, & similia.

ΕΦΕΛΚΥΣΙΣ.

ἔτμοι pro αἰταῖς, μ. 214. lib. 1. Talia sunt συνολιῖσι
pro συνολαιῖς, μ. 217. Δινημοι pro Δινηαῖς, μ. 218. & sex-
centa alia.

ἦσι, μ. 47. lib. 1. ἀντὶ τῆ αἰς.

ἦσι, μ. 292. lib. 1. pro ἦ.

Illud quoq; passim obseruatur, expletiuus particu-
las uocali subsequente literam ἐφελκυστικὴν recipere,
consonante autem superveniente non amplius.

ΑΦΗΡΕΣΙΣ.

βῆσαν pro ἰβῆσαν, μ. 152. lib. 1. Hæc apheresis aug-
menti, ut & prosthesis poetis usitatissima. Talia sunt,

τὸ 5 701,

ἔωσι, θῆκε, κέατο, κούμμοσι, κρυψέ, μύδετο, πλάσσε, *ἔωσι*
 φον, *ex sexcenta alia*: pro ἔωσι, ἔθηκε, ἐνέατο, ἐκούμμο-
 σε, ἐκρυψε, ἐμύδετο, ἐπλάσσε, ἔσπερον. Sic πᾶτο, *u. 146.*
 Sc. ἀπὸ τῷ πᾶμι, quod uenit ἐκ τῷ πᾶ. τὸ πᾶν ῥῶ: hinc
 πᾶμαι παῖ. ἐπλήμην, ἐπλάσο, ἐπλάτο.

φίη ὁλοῦν, *u. 327.* Th. ita enim legitur in ueteri exē-
 plari, pro σφίγγα. Hinc φίκιον nomen montis.

νώνυμοι, *u. 153. lib. 1.* pro ἀνώνυμοι.

μέμυκε, *u. 126. lib. 2.* pro συμμέμυκε, καὶ οἰοῖται συμ-
 πῆπνε διὰ τὸν πυννότῃα τῷ κρύβε.

τέλδισι, *u. 248. lib. 1.* pro λατὰ τέλδισι.

Α Ρ Σ Ι Σ.

ἄρσει, quæ cognata est ἀφ᾽ ἑρσι, opposita uerò τῇ
 ἀναδιπλώσει, Homerus usus est *ἱλ. 1. δειγμόνος διανί-
 δην*, pro διειγμόνος: eam uerò Hesiodū aliquo exem-
 plo comprobasse nondum obseruauimus.

S Y S T O L E.

ἄρρηται, *u. 271.* Sc. Fuerat enim dicendum ἄρρηται,
 ab ἄρῳ ἄρῳ. F. ἄρῶ. Præteritum medium ἔρα, καὶ
 ἄρηται Atticè. Participium ἄρῆτος. Fœmin. ἄρρηται.

ἐμβεβῶς, *u. 195.* Sc. βίβημι, βήσω, βίβηκα. Hinc βέ-
 βηκα: λατὰ συστολὴν βεβαῖ, *ex hinc βεβῶς.*

ἴσαν, *u. 245.* Sc. pro ἴσαν. τὸ δὲ ἴσαν ὁ σημαίνει τὸ
 ἐξῆλθον ἀπὸ τῷ ἴμι. Est enim huius subiunctiuus plu-
 ralis ἴμεν ἴτε ἴσαν. Verba in *μι* in plurali *ex* passiuo
 contrahunt ultimam.

ἴσαντο, *u. 255.* Sc. (Sic enim exemplar Venetum ha-
 bet)

bet) ab εω τὸ πληρῶ. Fut. ἔσω. Indef. ἴσα, καὶ ἴσα per
synstolen. Med. ἴσάμεν. tertia pluralis ἴσαντο. Hinc per
syncopen fit εὔτο.

λυδισίωρ, u. 27. Sc. Quando ea quæ desinunt in ὦρ,
ante literam o breuem habent syllabam, corripuntur:
quod si longam habeant, producuntur.

πίθεται, u. 193. lib. 1. διὰ τὸ μέτρον συγγέλλεται οὐ-
ταῦθα τὸ πι εὐ τῷ πίθῃ, ὡς εὐ τῷ οι δ' ἐπίθοντο διὰ
ῥοσίωνι ἀνακτι. u. 69. lib. 1.

— πρῶσαρῆρηται, u. 49. lib. 2. Sic oportebat scribi. Io-
nes autem non scribunt longam uocalem, ideoq; πρῶ-
σαρῆρηται efferrunt. Τξεζες.

τιθαλῆαι, u. 276. Sc. pro τιθαλῆα.

τῶφε καλὸν κακὸν, u. 585. Th. Alibi autem, ἐν δ' ἔβη
αἰδοῖν καλὰ θεός, u. 194. Th.

φοινικίαις, u. 194. Sc. Ea quæ in ὀαις desinunt, si ha-
beant ante o syllabam breuem, per o scribuntur: ut
λευοίαις, οικιοίαις. Quod si longam habeant, producun-
tur: ut ὠτώαις, λιωίαις, θυώαις.

SYNCOPE.

αἰεὶν, u. 163. lib. 2. pro αἰεωρην.

ἄμβατος, u. 299. lib. 2. pro ἀνάβατος, ascensibile &
permeabile, quod inuadi ex traijci possit.

ἀμμίσειν, u. 209. Sc. ἄγαν ἀνὰ μέσον.

ἀμπίλαγος, u. 190. Th. pro ἀνὰ πίλαγος.

ἄψ, u. 257. Sc. Fit ex ὀπίσσω κατὰ ἐκθλειψιν uocalis
οις conuersionem Doricam ω in α, & crasin π εὔ ο
in ψ.

in ψ. Solet à quibusdam initio etiam iota inseri.

γῆραύτῃσι, u. 186. lib. 1. γῆράω, γῆρῶ, γῆράσω, ἰγῆ-
ρασσι: ὁ γῆράσας τῷ γῆράσαντι, ὅς περ syncopen γῆ-
ραύτος. Hinc γῆραντι nom. ὅς accus. dualis: ὅς γῆραύ-
τῃσι dat. pluralis.

εἰδώς, u. 54. lib. 1. pro εἰδυώς. Est enim ab εἶδω, οἶ-
δα; εἰδυῖα ὅς εἰδυώς.

ἐμβασίλυσεν, u. 110. lib. 1. pro ἐνέβασιλυσεν. Poetae
pro νε ponunt μ.

ἐπίφυκον, u. 148. lib. 1. pro ἐπιφύκον: ut ἐτυφον
pro ἐτύφον.

ἐνικάτθι, u. 27. lib. 1. pro ἐνέκατθι. Praepositio κα-
τὰ amittit ultimam uocalem.

ὄνθα, u. 334. Sc. uidetur esse ab ὄνταῦθα factum. In-
terdum enim significat in αἶ.

ἐρρώσῃ, u. 230. Sc. Est nomen femininum ὄρῳις ἢ
ὄρμη. Hinc est uerbum ὄρωίω, ὄρωῶ. pass. ὄρωίτομαι,
ὄρωῖμαι. Inchoatiuum ἐρρώϊόμην: tertia pluralis ἐρ-
ρώϊοντο, ὅς περ syncopen uocalis: ὄρώοντο. Interferi-
tur autem litera ρ κατὰ παράληψιν.

λίῳ pro ἴσαν, u. 149. lib. 1.

ἱρῆς, u. 201. lib. 1. pro ἱίρῆς.

κακκρύπτω, u. 89. lib. 2. pro κατὰκρύπτω.

ἱρόνα, u. 156. lib. 2. pro ἱερνίδα.

κακιδυάμην, u. 234. lib. 1. pro κατὰ δυάμην.

περιπλομού, u. 4. lib. 2. πολὺν τὸ τρίτον, ἀναπο-
λὲν τὸ ἀναγρίφειν. περιπολὲς ὁ ἔρκετος, ἢ γὰρ περι-
πόλως

πολλὰς γράφεται. Hinc περιπολεῖμαι ἢ περιπολύμα-
ρος. Deinde per συγκοπήν περιπλόμονος.

SYNALOEPHB.

ἀδύτιω, μ. 69. lib. 2. in ultima regione cōtractionis
siue synizesin habet uersus.

ἀσῶντι δὲ οὐνίησι, μ. 2. lib. 1. α absorbetur.

ἑκκῆντος pro ἑκκῆ ἐκῆντος, μ. 193. lib. 1.

καίωμ τ' ἀγορίωμ τι, μ. 30. lib. 1. ε absorbetur in
scansione, ut in sexcentis alijs.

ρεῖα μὲν γὰρ, μ. 5. lib. 1. Hic Canterus ait, non ρεῖα, sed
ρεῖα, ut et in secundo uersu, legendum esse. Sic enim in
dimensione contractum syllabam unam longam effice-
re, et carmen concinnum atq; integrum reddere. κα
lib. 2. ἑκαρ πολῶμ legi, cum sit ἑαρ, scribendam.

τῶντα pro τῷ οὔντα, μ. 49. lib. 1.

θ' ἤμισυ, μ. 177. lib. 2. pro τὸ ἤμισυ. Alij legunt θ' ὠ-
μισὺν, ut θάτορον pro τὸ ἑτόρον, et θειμάτιον pro τὸ
ἱμάτιον.

ΕΛΛΕΙΨΙΣ SIVE ΥΦΑ-

ΡΙΣΙΣ.

ἐξαλείψαι, μ. 105. lib. 1. αἰσένουμαι est thema, quod
est ἐκφθγω. Fut. αἰσένσομαι. Aorist. αἰσένάμην sine σ:
ut ἀ χέω ἐχθα ἐξέχθα. Tertia persona αἰσέναιτο. Hinc α-
λόναι, καὶ ἀλταῖναι eiectione τῷ ν, et inde ἐξα-
λείψαι.

ἑταῖρον pro ἑταῖρον, μ. 334. lib. 2.

τέρας, μ. 312. Sc. ἀντὶ τῷ τέρας.

ἀργα.

ὀργάζοντο pro ἐργάζοντο, u. 150. lib. 1.

ἐπίθοντο, u. 69. lib. 1. pro ἐπέθοντο. uide Systolen.

ΠΑΡΕΛΛΕΙΨΙΣ.

In uerbo ἐρρώοντο suprā annotauimus παρέλλειψιν sub Syncope.

ΕΚΘΛΕΙΨΙΣ.

ἄρῃαι, u. 107. Sc. pro ἄρῃται. ἄρῳ τὸ ἐπαίρω. Fut. ἄρῶ. Aorist. ἤρα. Med. ἠράμιω. Subiunctiuus ἐὰν ἄρῃμαι; tertia persona ἐὰν ἄρῃται, ἔνδε ἄρῃαι eiectione litteræ τ.

μαπίειν, u. 231. Sc. Aorist. secund. ἀπὸ τῆ μαρίπω τὰ ἡλαλαραβάνω γίνεταί μαρπῆν: ἔνδε eiectione litteræ ρ μαπίειν κατ' ἐπίκτασιν (inquit interpret) potius uerὸ ἐκθλαψίμ.

ΑΠΟCΟΡΕ.

ἁμείνω, u. 19. lib. 1. pro ἁμείνονα, Atticē.

γλάφω, u. 151. lib. 2. pro γλαφυρόν.

δείπνυ, u. 144. lib. 2. pro δέιννυσι.

λίπ' ἐλαίῳ, u. 140. lib. 2. Alij quidē omnes exponunt pro λιπαρῷ ἐλαίῳ, pingui oleo, ἔνδε per apocopē etiam λίπα dici aiunt. Ego autem expono, inquit Τρεχες, λίπε ἐλαίῳ ἥγυρ τῷ ἐξ ἐλαίας, pinguitudine quæ fit ex oleo. Mutilantur. n. etiam longa: ut in illo, βύλομ' ἐγὼ.

νίφα, u. 153. lib. 2. pro νιφάδα.

σκέπα, u. 150. lib. 2. pro σκέπασμα. Tribus apocopis eodem loco utitur.

χρύσεια δῶ, u. 933. Th. pro δάμαϊα.

Strabo lib.8.ait, Hesiodum βειαρόν vocare βει ε
βειθόν, eodem modo quo Homerus λει appellat τὸ λει
θόν, id est hordeum: ε Sophocles ρά pro ράδιον.

METALEPSIS.

αρίφηλον, μ.6.lib.1. Nonnulli uolunt α uersum in ζ.
Particula αρι uocum compositarum significationes au
get ε intendit.

ἀγορῆς, μ.29.lib.1. pro ἀγορᾶς, Ionicè.

ᾠδῆς, μ.180.lib.2. Communis dialectus ε Ionica, si
ue eis τὴν πίσω, siue πάλιν significet, τ scribit, Attica
autem θ.

ἀμητήρ παῖτιν pro γημήτηρ. Quia Cererē Gram
matici uolunt significare terram, magnam parentem
rerum omnium.

ἰφόρσιν, μ.293.Sc. pro ἰφόρσιν.

ῖσιδωρος παῖτιν pro ῖσιδωρος, terra que fert zeam.

λοῖτον, μ.192.lib.2. pro λοῖτῶν. Τζεζες.

ὄπιν, μ.249.lib.1. à nominatiuo ὄψ, ὀπός, ὅσα δὲ dicen
dum. Hic uerò format casus à recto ὄπισ, ut sit ὄπισ, ὄπε
δος, ὀπισθα καὶ ὀπιρ.

ἱρόκα, μ.156.lib.2. ἀντὶ τῆς κρόκῃς. ἔτω γὰρ αὐτὴ ἡ
ἀπλουσίτι μάλα καὶ ἡ χλαῖνα, ἱροκύνδος ἀναδιδιομένης.
Proclus.

μελιῶν, μ.144.lib.1. pro μελιῶν, Aeolicè.

μεῖς, μ.175.lib.2. ὁ μὲν. Aeolicè.

τοῦδε, μ.142.lib.2. σημαίνει τὸ αἰδιόν, ἐπὶ τοῦδε
ἀγίῳ ὁ ὄξυπᾶντος ἢ προτοῦθες.

τῶι προ σοι, μ. 106. lib. 1. Doricè ἔν Atticè.

METATHESIS.

Transpositio toni.

ἀμῆϊς, μ. 193. lib. 2. ἀμῆϊς ἔν θείϊς sunt tempora:
ἀμῆϊς autem ἔν θείϊς, τὰ θορύβονα καὶ ἀροτριά-
μῃνα, ea quæ colliguntur in messe, ἔν quæ sunt arata.

παρίξ, μ. 352. Sc. Differunt παρίξ ἔν παρίξ. παρίξ
enim est τὸ ἐντὸς, ἔν construitur cum genitiuo: παρίξ
autem est commune, quod non tantum τὸ ἐντὸς, sed ἔν
τὸ πλησίον significat, ἔν construitur cum accusatiuo.

Transpositio literæ.

δράκον, μ. 262. Sc. ἂ δέκνω, δέκνω, ἰδέκω, ἰδέκον
ἔν ἰδράκον ἔν δράκον.

ἱέλθω, μ. 36. Sc. ἀπὸ τῷ ἰθίλω ἰθίλω, καὶ κατὰ
μετάθεσιν τῷ γοιχάω ἱέλθω, ἢ τροπῇ τῷ δασέω
θ εἰς τὸ μέσον δ ἱέλθω. Quidam autem ἀπὸ τῷ ἱλω,
τὸ προέγω deducunt.

ἐκπάλυς, μ. 153. lib. 1. κατὰ μετάθεσιν τῷ λ ἀπὸ τῷ
ἰξεπάλυ, ἢ γὰρ ἐκπληγὺς.

ῥέξα, μ. 135. lib. 1. Factum est ex ῥέξα, ita ὄρεα pro
ῥέξα, μ. 325. lib. 1.

Periculosa autem est in quibusdam metathesis: ut in
nominibus θαρσος ἔν θράσος, quæ diuersam habent si-
gnificationem. Nam θράσος est impudens, ἔν non ad
normam rationis reuocata temeritas: θαρσος autem,
audacia quam ratio gubernat. Tzetzes.

ἑραδίν, μ. 238. lib. 1. 69. lib. 2. ἔν 99. Th. pro ἑα-
δίν.

πρά-

πραθῆαι, μ. 240. Sc. pro πρᾶθᾶν, ἀπὸ τῷ πέρθω Futuro Sec. κατὰ μετάθεσιν τῷ κ καὶ ἰσκαῖάσθαι τῷ ε πρᾶθῆαι.

προσιῶναι, μ. 351. lib. 1. ἀπὸ τῷ προσιοῖναι κατὰ μετάθεσιν καὶ συναιρῶναι.

τόρπιάντων, q. τρίποντα καὶ κατὰγωνισμῶν, hoc est, uertentem et debellantem aduersos et infelices δειλὴν ἱερωνῶν inftar fulminum, aut certe quasi τόρποςμερον τοῖς ἱερωνοῖς, gaudentem fulminibus. In priori autem est μετάθεσις.

τέτρατον, μ. 363. Sc. pro τέταρτον.

Translatio syllabæ.

λακέρυα, μ. 365. lib. 2. pro λαλέρυα, ἀ λαλέρη, ῖσσο.

T M E S I S.

ἀμφὶ δὲ μὴ ἀβύσσι θῆναι, μ. 224. Sc. pro ἀμφίθει ἔγινε περιᾶχε μὴ καὶ αὐτὴν τὴν ἱερὰν καὶ γοργόνην.

ἀνὰ δὲ ρυα βαῖνοι, μ. 326. lib. 1. pro ἀναβαῖνοι.

αὐτὰ βαῖναι, μ. 189. lib. 2. pro ἀναβαῖναι.

ἀπὸ δὲ ἀμφὺ ἱερῶν, μ. 419. Sc.

ἀπὸ ἐλευτὰ τῆς χιᾶ δῦσαι, μ. 329. Sc.

διὰ δὲ αὐτῆς, μ. 12. lib. 1. pro διὰ αὐτῆς.

οὐ δὲ ἄρα φωνὴν θῆναι θιῶν ἱερῶν, pro οὐθῆναι. μ. 80. lib. 1.

οὐ δὲ δειλὴν βλέψαι, μ. 181. lib. 1. pro ἐμβλέψαι.

οὐτὶ φορτία θῆναι, μ. 261. lib. 1. pro οὐθῆναι.

ἐπὶ δὲ ὄρνει ὁμαῖται, μ. 192. lib. 1. pro ἐπὶ ὄρνει.

κατὰ

κατὰ γαῖα ἡλυνύει, u. 120. lib. 1. pro κατεκάλυψε.
 πάντων περὶ μύδια εἰδώς, u. 54. lib. 1. περιεσθίς
 πάντων μύδια, pro omnibus alijs sciens consilia.
 παρ' ἧ' ἰδὲ, u. 111. lib. 2. pro παρ' ἡμῶν.
 πρὸς μῦθον ἔειπε, u. 204. lib. 1. pro προσέειπε κατὰ
 μῦθον.
 σὺν λαὸν ἄγαραν, u. 270. lib. 2. pro συνοάγαραν.

FIGURÆ CONSTRUCTIONIS.

SYNTHESIS.

u. 238. lib. 1.

ΠΟΛΛΑΝΙ ΛΟὺ ΣΥΜΠΑΣΑ ΠΟΛΙΣ ΛΑΝΘ' ΑΝΔΡΟΣ ἑ-
 παυρεῖ,
 ὅσους ἀλίσκονται, καὶ ἀτάσθαλα μηχανάσονται,
 τοῖσι δ' ὑρανόθεν μέγ' ἐκτάγει πῦμα ἱερνίου.

Illud τοῖσι δ' ὑρανόθεν non est solæcisimus, sed comprehensivum: nam refertur ad nomen πόλις, quod positum in singulari numero comprehendit omnes qui habitant in ea. Et illud ὅσους similiter indefinito numero multitudinem designat. Tzetzes. Tale est u. 122. lib. 1. παυρὸν ἰούσιον, &c.

ZEUGMA.

ὑπὲρ πατέρων παίδεσσιν ὁμοίως, ὡς καὶ τι παῖδες, ὡς ἄνθρωποι, &c. u. 180. lib. 1. Pendet à communi nominatio ὁμοίως, quod est ἰσοχρόνως.

SYNEC-

ANNOTATIONES.

207

SYNECDOCHE ELLIPTICA.

ὡς ἐπὶ αἰ λαίλαψα πόλιν τε, u. 220. lib. 1.

ὅρμῳ, u. 302. lib. 1.

φουλῷ, u. 128. lib. 1.

ἑμὸν ὄρῳσι, u. 28. lib. 1.

πόλιν τε καὶ ἕβαν, u. 220. lib. 1.

ἄσπερον, u. 371. lib. 2.

πόδας καὶ χεῖρας, u. 114. lib. 1.

ἕματα, u. 281. lib. 2.

In his omnibus subintelligenda est prepositio κατὰ.

ENALLAGE.

HETEROSIS.

Adiectivum pro substantivo.

ἰδοῖσιν πολέαςιν, bonis multis, u. 119. lib. 1.

μυρία λυγρὰ, u. 100. lib. 1. Ita Græci interdum duo substantiva coniungunt, quorum alterum pro adiectivo accipiendum: ut, πρὸς πρυμνήσι, in navibus puppibus, pro postremis navibus.

Comparativus pro positivo.

ἤμεινον, u. 368. lib. 2. pro καλόν.

ἀμείνω pro καλὰ, u. 192. lib. 1.

ἀγέροισιν, u. 191. lib. 1. pro positivo.

Δικαίότορον, u. 157. lib. 1. pro δίκαιον aut δίκαιον
καίον, comparativus pro simplici aut pro superlativo.
Nam enim iustiores ipsos dicit Gigantibus Τετρεξ.

καίον ἡμῶν, u. 46. lib. 1. αὐτὲ τῷ ἀγαθῷ ἡμῶν. Idem
καίον, u. 157. lib. 1. pro καλόν.

αὐτὸ

α α

Dei

Deriuatiuum pro primitiuo.

ἀλλοσίω, μ. 60. lib. 3. ἀντί τῷ ἀλλόω.

παρθενικόν, μ. 317. lib. 2. pro παρθενον.

παρθενικῆς ἀπαλόχρους, μ. 137. lib. 2. pro παρθένῃς.

τρίτη ἥρατι, μ. 106. lib. 2. ἀντί τῷ μέγχι τρίτης ἡμέρας.

Primitiuum pro deriuatiuo.

ἀρπαξ, μ. 254. lib. 1. pro ἀρπαγῇ.

Patronymicum loco possessiui.

ἡχιδνίδι γαίῃ, μ. 161. lib. 1. pro ἡχιδνίδε.

Genus pro genere.

Masculinum pro foeminino.

ἄμβαςις, μ. 299. lib. 2. ἀντί τῷ ἄμβατι ὅγῃρ διωκαμένης πλεῖσται.

πύλη ἡμαθόεντος, μ. 360. Sc.

ἰσθρὸν ἀντιῶν, μ. 84. lib. 2. pro ἰσθρῶν: ut χάλασον δὲ παρὰ τοῦ χαλκίου.

Foemininum pro masculino.

γλυκορρῆς αἰῶνος, μ. 331. Sc. Est autē Atticum, ἵς quæ sunt masculini generis, foemininum genus subiungere.

Numerus pro numero.

ἡαλυφάμενῳ, μ. 196. lib. 1. pro ἡαλυφάμενῃ, participium duale masculinum pro foeminino.

ἡαρμαστῆ, μ. 319. lib. 2. ἀντί τῷ ἡαρμαστῇ γέλωτι.

ἡγορέω, τι, μ. 30. lib. 1. pro ἀγορεύς. Reprehenditur; videntur Proclus, Hesiodus, quod singulari usui sit pro plurali. Eodem modo et Callimachus reprehenditur.

Casus pro casu.

Vocativus pro nominativo.

ὄφθαλμοι σου, u. 227. lib. 1. Huc alludit illud: Afficiunt oculis superi mortalia iustis.

ἰχθύς, u. 200. lib. 1. pro ἰχθύος.

ἐν πότι, u. 216. Sc. ἔγχεῖ ἐν πότι, ἐγὼ δὲ (inquit interpres) τὸ τοῦ πάθος ἀνθρώπων ἡμῶν ἀπολέσθαι, καὶ βιωτῶν.

κατὰ σου, u. 104. lib. 1. pro κατὰς.

νεφελογόρεα, u. 52. lib. 1. pro νεφελογόρης. Refertur ὅτι à quibusdam, in nomine ἑρόνη pro ἑρόνην esse Enallagen casus.

Ex Pronominibus.

ANTIPTOSIS.

οὐδὲ δὲ μὴ, u. 312. lib. 2. Accusativus pro Dativo Atticè. Huiusmodi est secundum Τζετζην, ὡς οὐ φράξεται αὐτῶν, u. 304. lib. 2.

Posseß. tertię pers. pro posseßiivo secundę.

δοῦναι δὲ οὐκ ἐπὶ σφίτερον πατέρ' ἡμετέραν, u. 2. lib. 1. pro ὑμέτερον, ita ἰός pro ἰμός, σός, ὑμέτερος ἡμῶν ὑμέτερος ponuntur, Canterus.

Posseß. pro posseßiivo.

ἰὸν ἡμῶν, u. 58. lib. 1. pro σφίτερον. ἰὸν γὰρ ὁ μόνος ἰχατισφίτερον ἢ ὁ πολλοὶ ἰχθυοί.

Primitivum pro derivativo.

οὐδὲ νῦν, u. 371. lib. 1. id est, tuam mentem.

Articulus pro Pronomine.

ὁ δὲ δῖος ἄμυνος, u. 89. lib. 1. pro ἔτος.

τῷ λινοροσάμυνος, u. 33. lib. 1. pro τῆς.

οἱ ἐάντι, u. 86. lib. 1. pro αὐτῶ. Eiusmodi est οἱ u. 76.

lib. 1. pro αὐτῇ, οἱ μὲν ἐπὶ ἡρόν, u. 11. lib. 1. pro ἔτσι, τοῦ

u. 121. lib. 1. pro ἔτσι.

HETERO SIS.

Articulus præpositiuus pro postpositiuo.

τὸν γὰρ φέρει, u. 32. lib. 1. pro ὅν.

καὶ τοὶ μὲν, u. 168. lib. 1. pro οἱ μὲν.

Ex uerbis.

Modus pro modo.

εἶναι, u. 259. lib. 2. αὐτὶ τῷ ἔσο. Crebra est hæc hetero-
sis, qua infinitiuus pro imperatiuo ponitur. Talia sunt,
μυρυσσάδαι, u. 156. lib. 2. ἐφορμυθλῦναι, u. 77. lib. 2. pro
μυρύνε & ἐφορμυθῆσι, & alia plurima.

Infinitiuus pro Optatiuo.

μυρυσσάδαι, u. 172. lib. 1. pro μυρύνε. Infinitiuus adiun-
ctus nota præcandi pro Optatiuo sumitur.

Optatiuus pro Imperatiuo.

ἐφελκοίς, u. 33. lib. 1. pro ὄφελλε.

Tale est εἰν u. 235. lib. 1. & 177. eod. libro, pro ἔγω.

γυμνοῖτο, u. 316. lib. 2. pro γυμνάδω.

Optatiuus pro Subiunctiuo.

καταθῆο, u. 359. lib. 1. pro κατατίθας. Tzetzes.

Tempus pro tempore.

οὐκ ἐπίτε, μ. 2. lib. 1. pro ἑπαΐε, οὐκ ὥς αὐτὶ ἀορίστου.

Solēt poetae Praesentibus pro Aoristis uti. Moscopulm.

φυλαγαμοῦς, μ. 1. lib. 3. αὐτὶ τῷ φυλάτῳ.

ἴτορ, μ. 197. lib. 1. pro ἰλύνουσιν. εἶμι potest ὧ pro

Praesenti accipi ὧ pro Futuro. Tertia persona dualis numeri ἴτορ pro Futuro.

ANTIMERIA.

Nomen pro Adverbio.

αἰδύλα, μ. 374. lib. 2. pro αἰδύλως ἡ αἰδῶσι αὐτὸν ἡ αἰδῶ τῇ ψυχῇ σου. Potest uerò etiam aliter explicari.

ἀπρονέφαιος, μ. 185. lib. 2. αὐτὶ τῷ ἡ αἰδῶ τὸ ἀπρονέφαιος τῆς νυκτός· ἡ γὰρ ἡ αἰδῶ τὴν ἑσπέρην· in principio noctis.

ἀμύχανος, μ. 82. lib. 1. pro ἀμυχανώς.

ἰθιλαμοί, μ. 118. lib. 1. αὐτὶ τῷ ἰθιλήμως, Adiectiuum pro Adverbio, Graecis poetis constructione usitata. Ita ἡσυχίοι μ. 119. eadem antimeria pro ἡσυχώς, quietè ὧ tranquille.

ἡσῶς, μ. 166. lib. 2. αὐτὶ τῷ ἡσάτῳ τὸν ὄρθρον.

ἰθὺς ἔχην, μ. 97. Sc. αὐτὶ τῷ ἐπ' οὐθείας ἔχειν ἢ πρᾶτα.

ἡσπαλίμος, μ. 452. Sc. pro ἡσπαλίμως.

μέγα κυδαίνωμ, μ. 38. lib. 1. Adiectiuum neutrum pro Adverbio.

μέτρεα, μ. 304. lib. 1. pro μετέως, prudenter, consideratè.

νύκτις, μ. 281. lib. 1.

νυχίη, μ. 141. lib. 2. αὐτὶ τῷ ἡ αἰδῶ τὴν νύκτα.

πρόφρων, υ. 285. lib. 2. ἀντὶ τῆ προφρόνως καὶ κατὰ
προθυμίαν.

ταῖ πρώτα, υ. 5. lib. 2. pro πρώτον.

ἡραῖος, υ. 313. lib. 2. ἀντὶ τῆ ἡγναΐως κατὰ τὸν προ-
σῆκον καὶ αἰσῶν.

ἡραῖων, υ. 260. lib. 2. ἀντὶ τῆ κατὰ τὸν προσῆκον
αὐτοῖς αἰσῶν.

HETEROSIS.

Ex Adverbijis.

αὐτόθι, υ. 95. lib. 1. pro ἐκεῖ.

περὶ, υ. 90. lib. 1. pro πρότερον μετὰ παρελαλυό-
τοι. περὶ autem ἀντὶ τῆ πρώτῃ μετὰ ἀπαρμυράν.
Moscorulius.

Ex Coniunctionionibus.

πλείν ἢ χάρι, υ. 341. lib. 2. ὁ δὲ hoc loco ἀντὶ τῇ
γὰρ. πλείν τερψις.

γάμος δὲ τοι ἄλως ὕψος, υ. 315. lib. 2. ἢ ἀντὶ τῇ γὰρ.

ἰδμεν δὲ, υ. 28. Th. τὸ δὲ ἀντὶ τῇ καὶ ἴσιν. hoc est,
καὶ ἀληθῆ ἴσμεν ἡμῖς λέγειν.

ὡς ὁμόθεν, υ. 108. lib. 1. pro ὅτι.

Ex Prapositionibus.

εἰς ἐπιμυθία, υ. 84. lib. 1. ἢ εἰς ἀντὶ τῆς πρὸς. ἐστὶ ἢ τὸ
χῆμα ἀτίτητον, ὁμοίον τῷ, εἰς ἀγαμέμνονα δῖον.

ANTIMERIA.

οἶνον δὲ, υ. 172. lib. 2. εἰς τὸν οἶνον σῶ.

HETEROSIS ET ANTI-
meria.

μη λικαὶ κορδαίνειν, u. 350. lib. 1. pro μη κακῶς λίσ-
δαινε, ne facias quæstum malè, hoc est, iniustus modis.

PLEONASMVS.

ἀχνύμενος λῆρ, u. 435. Sc.

γάθουσι μέγα φρεσὶ, u. 173. Th.

γλαυκίῳ δ' ὅσοις δανόν, u. 430. Sc.

οὐ δὲ δίνω βλάβας, u. 281. lib. 1. particula οὐ a-
bundat.

οὐ φρεσὶ θυμός, u. 549. Th.

ἵπτα πῆδόντα προσήυδα, u. 445. Sc. & passim.

ἵπος ὄρειν, u. 330. Sc.

ἢ τι ἵπος εἰπών, u. 328. lib. 2.

ἵπος εἰπών, u. 71. lib. 2.

ἱπικλῆσι καλίσσων, u. 207. Th.

ὄργάζεσθαι ὄργον ἐπ' ὄργῃ, u. ultimo lib. 1.

θῆκε δὲ μιν, scil. ἐτίθει, u. 18. lib. 1. Abundat enim

μιν.

θυμὸν ὀχέων, u. 17. lib. 2.

θυμῷ γε δέλυσσα, u. 446. Th.

ἡραδίην ἀναχήμενος, u. 99. Th.

μυκίτ' ἵπαια, u. 172. lib. 1. ἵπαια abundat.

ῥοσφι ἄτορ λανών, u. 91. lib. 1. & 15. Sc.

ὅμ τι διαί, u. 3. lib. 1. Hic coniunctio τι abundat. In
communi idiomate & apud Tragicos, item Comicos
nunquam est superflua: sed apud authores heroici car-

minis saepe redundat, ut hoc loco, *εἴ αὖτις* inquit: *τυνηὸς δ' αὖτ' αἰθήρτι* *καὶ ἡμέρη* *ἐξεγόνοντο*, ἥτις *καὶ ἀπάλαμνόν ποβ.* *εἴ αὖτις* infinitis locis.

ἥτις, *μ. 185. lib. 1.* Hic quoque coniunctionem τε *πλεονάζων* annotat Tzetzes. Idem ad uersum *εἰ δὲ κεν οἴσῃ* *πόδω*, qui est *43. lib. 2.* haec annotat: Ex tribus illis superfluis *λε*, *εἰ δὲ κεν*, *ἀπό κεν*, *εἴ σφύραν* *λεν*, licet cognoscere, quam imbecillis fuerit Hesiodus in arte metrica.

ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, ἥτις *ἄσιν* *δοσαν* *ἀνῆσαι*, *μ. 701. Th.*

ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, *μ. 335. Sc.*

ὀρῶν *δοσοισι*, *μ. 426. Sc.*

τέρπονται *κατὰ θυμόν*, *μ. 58. lib. 1.*

ἰχόλωσε *δὲ μιν* *φίλον* *ἥτορ*, *μ. 568. Th.*

χολωσάμενος *φρεσὶν* *ἥσιν*, *μ. 47. lib. 1.*

χάσατο *δὲ φρονέας*, *μ. 554. Th.*

ELLIPSIS.

ἀπὸ καὶ ὡς ὄρειν, *μ. 279. lib. 2.* Omittitur τὸ, *ὥστε* *ἰσὶ* *πλεῖν* *ἀφόδω*.

γλώσσης *τοῖ*, *εἴς*, *μ. 337. lib. 2.* Deficit uerbum *ἰσὶ*.

ἢ ἢ γυνὴ *τέτορ* *ἡδύν*, *πῆμα* *πῶ* *ἢ* *γαμοῖτο*, *μ. 316. lib. 2.* *ἀντὶ* *τῆ* *τέτῃ* *αἶνα*. Deinde *πῶντε* *καὶ* *ἀνὰ* *τῇ* *γαμῶτο*.

ὅρτε *ἀία*, *μ. 3. lib. 1.* Tzetzes subintelligit *τρώπαν*.

καὶ *ἀόρην*, *μ. 352. lib. 1.* Deest *θίσι*. Sic enim quidam exponunt, ut faciant non enallagen, sed ellipsin. Eiusmodi

modi sunt sexcenta alia apud poetam.

λεντῆς αἰνός, u. 327. lib. 1. Omittitur διὰ, per uel propter clandestinum concubitum.

παῖροι δὲ τ' ἰσασιν, u. 60. lib. 3. ἔγερ δάγροι δὲ τὸ δ' ληθὲς γινώσκουσιν.

παῖροι δ' αὖτε μετ' εἰκόλια μινὸς ἀρίστους, u. 56. lib. 3. ἔρῃται μὲν ἐλαιοπικρῶς. ἐστὶ γὰρ κλῆρις τὴν μετ' εἰκόλια τῆς μινὸς τεταρτίου, ἀρίστου ἔσαν παῖροι ἐσάσι.

πολλὰ ἐλαφρότερος, u. 35. lib. 1. Deficit participium γεγονώς. Τζεζες.

ψυχὴ γὰρ, u. 165. lib. 2. τὸ τότε subintelligitur.

HYPERBATON.

οἷς δ' ὕβρις τε, &c. u. 236. lib. 1. Hi uersus ordinari debent aut prout se sequuntur (ut & supra annotatum in Synthesi) aut hoc modo: οἷς δ' ὕβρις τε μέμνη, &c., τοῖς δὲ δίνου τιμωρίεται ἀνθρώπων ἴσους. τοῖσι δὲ ὕβρις τε μὲν ἐπ' ἄγαγε πῦμα κρονίων, usq; ad illum omnino uersum, ἢ νῆας ἐὸ πόντον λεονόων ἀποτίνασσαν πύλων. Postea duo illi uersus assumantur, ille nimirum, πολλάνη: & hic, ὅστις ἀλειτουργία. Hec Τζεζες.

καὶ τὸς μὲν, &c. u. 160. lib. 1. Ordinari debet hoc modo: καὶ τὸς μὲν πόλεμος τε λιανὸς καὶ φύλοπις αἰὲν ὀλέσσει, τὸς μὲν ὑπ' ἐπ' ἀπύλῳ, &c. usq; ad οἰδὲ πόδας. τὸς ἢ καὶ ἐὸ πόντον. Τζεζες.

τὸς δὲ δίνου πόθος, &c. u. 218. lib. 1. τὸς δὲ δίνου ἐλκομένη καὶ ἡ ἀνδρὶς ἄγαι δωροφάγοι, λένωσι ἢ τὰς θήμιας

θίμους τῆς σχολῆς δίκης, πόθος (hoc est, πόρυθος καὶ ἔχρος) γίνονται. Τεχες.

μυκίτ' ἔπατα, u. 172. lib. 1. Sic ordinari debet: μυκίτ' ἔπατ' ὠφελον ἐγὼ πῶμπῃσι μετῆμαι ἀνδράσι, ἢ ἔπατα γονέδω, ἀλλ' ἢ πρόδω θανείν, nimirum heroico seculo. Qui autem dicunt, quod Hesiodus hoc loco optet, ut postea nascatur, illi contraria Hesiodo et praefer ipsius mentem exponunt. Τεχες.

αἰψὰ δὲ γυράσκοντας, u. 183. lib. 1. Ordinari debet hoc modo: αἰψὰ δὲ γυράσκοντας ἀτιμῶσαι τοῦ κῆρας, ὅδ' ἔμψον γυράσκει τοῦ σῶμα ἀπὸ θρηνηρίας δόξης. Τεχες.

ὡς θίμους, u. 136. lib. 1. Sic ordinari debet: ὡς ἄλλοι μακρόν ἐπιβώμοις, κατὰ τὰ ἔθνη, hoc est, secundum instituta et consuetudinem, ὡς θίμους ἐστὶ τοῖς ἀνθρώποις, quemadmodum facere convenit homines.

εἰ δ' ἰθέλας, u. 106. lib. 1. Ita construatur: εἰ δ' ἰθέλας, ἵτορόν τι ἐγὼ λόγον ἱκανοποιήσω, hoc est, πληρώσω, quod simul aliquando, aut ὁμόθρην, hoc est, ex eadem causa et materia nati sunt dii, hoc est, elementa et homines. Exponam autem ὅτι καὶ ταῦτα γίνονται: tu autem haec animo reponas. Τεχες.

ἰδὼν δ' ἄνδ' ἐπὶ γῆν, καὶ ἀνδρῶν τῶτα ἀκλόοντες, πᾶσαν, u. 972. Th.

ἴδοντες ὑψιθεμισίας, u. 8. lib. 1. Quod ante tres uersus ponendum erat, hic ponitur.

ἀλλὰ ἴδοντες, u. 47. lib. 1. ἀλλὰ ἴδοντες ἐκρυψέμεθα χαλκῶν, ἀμύμονες,

παύμενοι, ἔτι μὲν (προ αὐτὸν) ἐκπαίδευσον ὁ προμη-
θεύς· ἐνθυψέ δὲ τὸ πῦρ ὁ αὐτὸς προμηθεύς ὁ ἀγνύλας
αὐτῆς, τὸ μὲν (προ ὁ πόρ) πῦρ αὐτῆς (προ δὲ) ὁ εἰς πάντε
τῇ ἐκπαίδευσί (hoc est, ipse Prometheus) ἐνθυψέ, καὶ ἐλά-
ψας ἐκ τῆς γαγῆς τοῖς ἀνθρώποις οὐ καὶ ὡς τὰς τὰς αἰὲς
παρὰ (προ παρὰ γνώμῃ τῇ αἰὲς) τῇ μετῴοντες, λα-
θὼν αὐτὸν τὸν δῖα τὸν τόρπιμαρνον, τῆς αἰ-
ἀνθρώποις ἐμίσση καὶ ἀπὸ λυγρῆς. scilicet ὁ προμηθεύς
hoc est, nostra promissio, non iuraret. Τίτλος.

μαρτυρῶν γὰρ ἐπὶ ῥόδοι δὲ φρονῶσι, u. 178. lib. 2. αἱ
μαρτυρῶν γὰρ σφρόναι, ἥ γὰρ αἱ ἐκτεταγμέναι εὐκταί
εἰσιν ἐπὶ ῥόδοι, ἥ γὰρ βοῦν τοῖς βασι, ἀλλοτρίοι, αἰὲς
αὐτῶν ἀνακλῶσαι.

μὲν ἀντ' ἡλίου, u. 345. lib. 2. μὲν ἀποφαντίας αἰὲς
μὲν ἀνιόντες, ὁ εἰς πρὸς μισομεθῆς, μὲν αἱ ἀνισί
δόντες, ὁ εἰς μετὰ μισομεθῶν ὄντων.

μῶσα πινυμένη, etc. u. 1. lib. 1. Sic ordinandum est
ὡς μῶσα κλέψαι σφέτερον πατέρα, αἰὲς αἱ πινυ-
μένη οὐκ αἰσῆς αἰὲς αἰὲς, αἰὲς δὲ (scilicet τρόπον) οἰκιστὴς
(ὑπαρχούσης) βροτοῖς ἀνδρῶν ἀφ' οἷς τε φασὶν τε. Τίτ-
λος.

παρὰ δ' ἀχλὺς εἰσίναι, u. 264. Sc. Construitur hoc
modo: ἡ δὲ ἀχλὺς εἰσίναι ἀπλάτως καὶ μεγάλως οὐ
οὐκ αἰσῆς καὶ ἐκτεταγμένη.

οἶνον μὲν σφῶνται, γυναικῶν, etc. u. 25. lib. 1. γυναικῶν
ἀντ' ἐστὶν ἀδελφῶν, ἀποφιστάται iure suo.

καὶ αὐτὸς ἀποφιστάται, ἀποφιστάται γὰρ, u. 159. lib. 1. καὶ αὐτὸς
καὶ αὐτὸς

σοὶ δ' ὄργα φίλ' ἔγω μέτρια ποσμεῖν, υ. 304. lib. 2.
 σοὶ δὲ προσφιλῆ ἔγνωσαν τὰ μέτρια ὄργα ἔτοι τὰ σε-
 μναὶ καὶ σύ περὶ πῶ, ὥστε ποσμεῖν διυλονότι αὐτὸν καὶ
 καὶ ἀποσομορ εἶναι τὰ φαῦλα μετ' ὀρχάμενον.

τάων, εῖς. υ. 62. lib. 3. ἀπὸ τῶτων uel εὖτα τῶτων,
 ab his uel propter hos dies est felix et beatus, qui hæc
 sciens, εῖς. Vel felix est et beatus, qui ista omnia sciens
 laborat inculpatus. Vel τάων istorum dierum. ὀρχίθας
 λέρνων: uel quod imprimis placet, felix est et beatus,
 ὅς τὰ δὲ πάντα, qui omnia discrimina et edocuit et
 expertus τάων istorum dierum agat iuste et inculpa-
 τε, et interim obseruet auguria, et nihil contra ea fa-
 ciat. Tzetzes ita ordinat: ὁ ἀναίτιος τοῖς ἀθανάτοις, ὅς
 πάντας εἰδώς, ἀπὸ τῶν δὲ τῶν ἡμερῶν ὄργα ἔζη-
 ται, σὶωνοσποῶν, καὶ τὰ ἀπαίσια ἐν σόνγῳ. Μετὰ
 pulus ita: τῶτων τῶν ἡμερῶν ὅς αὐτὸς πάντας εἰ-
 δὼς. ἔργα ἔσται ἀναίτιος τοῖς ἀθανάτοις ὀρχίθας σπο-
 πῶν, καὶ τὰς παραβάσεις ἐν σόνγῳ, σὶν δαίμων ἐστὶ καὶ
 ὀλβιος.

τὸν φθάμενος, υ. 172. lib. 2. ἄγχι τῶτον τὸν λιναῖον
 να διυλονότι. ἀπὸ τῆς γὰρ ἀρξάμενος καὶ πολλὰ ἀνα-
 μέν-θεῖς, πάλιν ἐπὶ παραλαβῆναι καὶ ἀποδίδωσι πρὸς
 αὐτὸν τὸν λόγον.

τυτθὸν ἀπ' ἀνροΐατης, εῖς. υ. 62. Th. τὰς δὲ πρὸς
 αὐτὸν τυτθὸν ἀπὸ τῆς αὐτῆς.

ὡμοιοισιν δάμνηται καὶ ἀνδρῶν ἀπορῆς ἐν τῇ
 πορ ἐν τῇ λαμῶντος, υ. 221. Sc. ita construendum ὡμοιο-

ANNOTATIONES.

319

φιλάτο δὲ μὴ ἔχει πρὸς αὐτὸν ἐκείνο(πῶ)ν τοῖς ἄ-
μαρ ἄρ ἢ ξίφος μελαίνετομ ἱριμάμνον ἀπὸ λώγῃ.

ἡὺς γινομένης, ἐπιδείλα δ' ἐγὶ χόρῳ, u. 57. lib. 3.

Sic fieret perspicuum: ἐπιδείλα δ' ἐγὶ χόρῳ, ἡὺς
χαιομένης. Dicit omnem quartam diem esse bonā, præ-
terquam quod tertiam quartam pauci sciant esse me-
liorem in matutinis partibus: idq; uerisimiliter, quia
attingit quintam, quæ est mala.

ANASTROPHÆ.

ἔιδος ἔσω, u. 151. Sc.

ἡόνις δὲ σφ' ἀμφιδιδύα, u. 62. Sc. pro ἀμφὶ σφίη
αὐτῶς.

ὄντι δὲ, u. 3. lib. 1. pro δὲ ὄν. Proclus.

πάντων πρὶ, u. 54. lib. 1. pro πρὶ πάντων. Hic no-
tandum, quando πρὶ postponitur suo casui, tunc re-
trahit tonum in primam.

προπαροισθῇ, u. 287. lib. 1.

τόν τε δὲ με πρῶτα θύει πρὸς μῦθον ἰσχυρῶν, u. 24.

Th.

τόν δὲ μετ' u. 186. lib. 2. ἀντὶ τῷ μετὰ τὴν ἐπιτολήν
αὐτῶ.

PARENTHESIS.

οἷα τε πολλὰ γίνονται, u. 320. lib. 1.

πολλὰνι ἡμῶν πασσα, u. 238. lib. 1. Hic uersus & se-
quens à quibusdam in parenthesis includitur, ut 243
& 241 sint in medio, & λαοὶ connectatur cum ἀλ-
τι. Vide Hyperbaton.

Sunt

Sunt & alie plures parentheses passim apud hunc poetam.

SYNCHYSIS.

ὁὐκ ἀνὰ μὲν, u. 25. lib. 1. Hos duos uersus Plato in *Lyside* & *Aristoteles* in 5. *Politicorum* & 2. *Rhetoric.* & *Galenus* in *Methodo therapeutica* referunt ad noxiam contentionem, quæ est inuidia. *Plutarchus* uerò attribuit bonæ & salutari, quæ est emulationis laudabilis: ad quam etiam *Poeta* eam refert, sed sub quadam longiori digressionem à laudabili affectione ad illam uitiosam.

Huc pertinent, quæ tamen serè pro uitiosis habentur.

SOLOECISMVS.

πόνον ὀρνίθιασι τιθεῖν, u. 88. lib. 2. Illa fuit absolutio sententiæ, sed additur aliud participium.

ARCHAISMVS.

ἡστοδορὺν λαλὼν ἐδίδαξαν, u. 22. Th. ἤγυρ' ἐμὲ. περὶ αἰτὲ λέγων ὡς περὶ ἄλλας λέγον, ἀρχαῖον ἢ τὸ ἥθος.

RHETORICVS FIGV-

RARVM ORDO.

ANAPHORA.

Aιδῶς δ' ἐν ἀγαθῇ λυχνυμένον ἀνδρα κομίζε.
αἰδῶς, ἥτ' ἀνδρῶν μέγα στήθεσσι, καὶ ἐνόντοι.
αἰδῶς τοι πρὸς ἀνδρῶν, θαρσύνει δὲ πρὸς ὄλεθρον.
ἀνέστη

à περιφρ. 315 usq; ad 318. lib. 1.

ἄλλοτε δ' αὐτε λείοντος, *etc.* u. 833. Tb. Tres versus incipiunt ab ἄλλοτε.

ἄλλον σῶν ἔχουσα, *etc.* u. 157 *et* 158. Sc.

γυμνὸν ἀείρων, γυμνὸν δὲ βωτῶν, γυμνὸν δ' ἀμᾶθαι, u. 9. lib. 2.

Δανὸν γὰρ πόρτε, *etc.* Δανὸν δ' αἶν' ἐπ' ἀμαξάν, *etc.* u. 309. *et* 310. lib. 2.

οὐ δὲ προΐωξίς τι, *etc.* u. 154. 155. 156. Sc.

αἶψα γὰρ τ', *etc.* u. 196. lib. 2.

ἰδμεν ψεύδεια, *etc.* ἰδμεν δ' οὐτ', *etc.* u. 28. *et* 29.

Tb.

μυδι πολύφανον, μὲδ' ἄφανον καλῖσθαι, μὲδ' κακῶν, *etc.* u. 333. lib. 2.

ἔδὲ τις σόφους χάρις ἴσεται, ἔτι δυνάεις, ἔτ' ἀγαθῶν, u. 188. lib. 1.

ἔδὲ πατὴρ παιδείας ὁμαῖος, ἔδὲ τι παῖδες, ἔδὲ ξῆνος ξανόδινον, *etc.* u. 180. *et* sequentibus, lib. 1.

ρεῖα μὲ γὰρ βεῖμα, *etc.* u. 5. 6. *et* 7. lib. 1.

χαλεπὸς προβάτοις, χαλεπὸς δ' ἀνθρώποις, u. 176. lib. 2.

ANADIPLOSIS.

ὁσδε γυναικὶ πίποιδε, πίποιδ' ὅχε φιλήτησι, u. 376. lib. 1.

ὑποκύνω φάμεν. φάμεν γὰρ τι κακὸν, u. 378. lib. 2.

EPIPHORA.

Δώτη μὲν τις ἰδμεν, ἀδότη δ' ἔτις ἰδμεν, u. 353. lib. 1.

κ

ὄργον

ὄργον δ' ἔδεν ὄναδος, ὁργὴν δέ τ' ὄναδος, μ. 309.
lib. 1.

Epiphoræ speciem habent ὅτι duo versus
108 ὅ 109. lib. 1.

ὥς ὁμῶς γεγάσι θεοὶ, θνητοὶ τ' ἀνθρώποι,
ἄνθρωποι μὲν πρώτιστα γένος, ὁρῶντες ἀνθρώπων.

Tales sunt ὅ 268. ὅ 269. lib. 1.

οὐδ' ἔγωγε μὴτ' αὐτὸς οὐδ' ἀνθρώποισι δίκαιος
εἶμι, μὴτ' ἐμὸς υἱὸς, ἐπὶ λαῶν, ἀνδρα δίκαιον.

Item 73. ὅ 74. lib. 2.

οἷσι δ' ἀνὴρ φρεσὶν ἀφνειὸς, πῆξαι δ' ἀμαξάν.
ἐπὶ τοῖς δὲ τόγ' οἷα, ἵνα τὸν δέ τι δάρα ἀμάξῃ.

Item 220. ὅ 221. lib. 2.

θῦτ' αἰοῖνον ποιεῖσθαι, καὶ ἀτιμὸν ὄριον
ἀξιοῖσθαι λίσσασθαι, χαλεπὴ δ' ὑπόπορρις ὄριον.

EPANALEPSIS.

ἄρχει δ' ὥς ὅτι τὸς ἀρὸς ἔχειν, μ. 41. Sc. Τετρες
epanalepsin vocat, quam nos anaphoram vocamus.

TRADUCTIO.

ἄλλος δ' ἐξ ἄλλου δέχεται χαλεπώτατος ἄλλος, μ.
300. Th.

ἄλλος δ' ἀλλοῖον αἶνε, μ. 60. lib. 3.

ἄς θνητῶν θνητοῖς τίει, μ. 6. Sc.

οὐ φιλότῃ θεῷ θεῶν σὺνθεῖσα, μ. 381. Th.

ὄργον δέ τ' ἐπ' ὄργῳ ὀργαῖσθαι, μ. 280. lib. 1.

ἴσθρος δ' ἴτρε πόλιν ἐξαλαπάξαι, μ. 187. lib. 2.

νῆ νῆμα, μ. 13. lib. 3.

ANNOTATIONES.

23

πλάωμ μὲν πλείωνω μελέτη, μ. 278. lib. 1.

τὸν φιλέοντα φιλεῖν, καὶ τῷ προσίοντι προσῆναι, μ. 251. lib. 1.

καὶ κοραμὸς κοραμῆ, ὅτ. μ. 25. lib. 1.

ἦτοί δέ τι γάτονα γάτωρ, μ. 23. lib. 1.

ὁ δὲ ξείνος ξινοδόκῳ, καὶ ἑταῖρος ἑταίρῳ, μ. 181. lib. 1.

τοῖς δ' ἢ χαλκῆα μὲν τόνχεα, χαλκοῖς δέ τι οἶνοι,
χαλκῷ δ' ὄργασοντο, μ. 148. lib. 1.

ASYNDETON.

ἦτορ δ' ἀνθρώποισι, μ. 193. lib. 1. Enumerat invidia
epitheta sine coniunctione.

ἔλομόνῳ πονίῳ θυμοφόρῳ, μ. 335. lib. 2. Græci
appropunt plura epitheta sine coniunctione.

χαρμαῖα δ' ἔχ' ἀρκαυτά, θείσδοτα πολλὸν ἀμά-
τω, μ. 218. lib. 1.

POLYSYNDETON.

ἀστωποὶ, βλασυντοὶ τε, ἀκφαινοὶ τ' ἀπληγοὶ τε, μ.
250. Sc.

ἀσπύ τε, μεγάλῳ τε, πεδύμεν τε, ἡρατρίῳ τε,
μ. 320. Th.

ὅν δ' ὁμαδὸς τε φόβος τ' ἀνδροντῆσι τε διδύμα,
μ. 155. Sc.

Plura polysyndeta passim inveniuntur: ut μ. 18. 77.
234. 227. 243. 277 et 349. Th. item μ. 179. Sc. Polysyn-
dorum speciem etiam referunt quedam, quæ ad die-
resin retulimus.

IN HESIODVM
HOMOEOPOTON.

ἀφαῖοί τε φαῖοί τε, ῥητοί τ' ἀρρητοί τε, μ. 3. & 4. lib. 1.

ΟΜΟΙΟΤΕΛΕΥΤΟΝ.

χαλέπη, ἀέξω, λαρόφα, γαία, in fine uersuum 5. 6. 7.
8. lib. 1.

HYPALLAGE.

ὕβρις pro ὑβρισκὺν, μ. 189. lib. 1. ut & Euripides in
Thyeste πόλεμον dixit pro ὀργισμὸν & πόλεμον.

PARONOMASIA.

αἰδῶ δέ τ' ἀναιδέην λατοπάει, μ. 222. lib. 1.

συνθυμοσύνη, λακνοθυμοσύνη, μ. 89. lib. 2.

νεύτατον, ἄλλορ, ἄστον, μ. 157. Sc.

πρόθυλλα θυέλλη, μ. 742. Th.

πρόωξις τε παλῶξις τε, μ. 154. Sc.

Huc pertinet Parodia.

ἢ δὲ λακὴ βελή, &c. μ. 264. lib. 1. M. Varro palam
citāt adagium his uerbis: Opimor non solum quod dici-
tur, Malum consilium consultori esse pessimum: sed e-
tiam bonum consilium ei qui consuluit & qui consuli-
tur, bonum habendum. Potest itaq; sic inuerti: ἢ δὲ
θὺ βελή, τῷ βελύσαντι ἀρίστ.

Aristoteles lib. 3. Rhetoric. refert hunc uersum, ἢ δὲ
λακὴ βελή, &c. à Democrito Chio sic esse immutatū:
ἢ ἡ μακρὰ ἀναβολὴ τῷ ποιῆσαντι λακίστη. Aptè enim
hoc dici potest in eos qui prolixa membra periodo-
rum fingunt. Nam & sibiipsis & ijs qui audiunt mo-
lestiam exhibent.

V.263.lib.1.

οἱ αὐτῷ ἡανά τούχαι ἀνὴρ, ἄλλω ἡανά τούχων.

Hoc carmen à Plutarcho refertur hoc modo:

ὅς ἄλλω ἡανά τούχαι ἐῷ ἡανά ἥπασι τούχαι,

Damna parans alijs, proprio parat epati damna.

Recitatur autem à Plutarcho de Archelao.

V.335.lib.2.

Hesiodus cum præcipiat paupertatem nemini exprobrandam, quòd Dei etiam hæc donum sit: multò minus de sapientia id fieri debet, cuius donum est baud paulò, ut omnes intelligunt, præclarior.

V.121.lib.2. ἐν αἰεὶ, &c.

Ex isto præcepto etiam similia intelligenda sunt. Non semper fortuna arridebit: itaq; circumspectos esse oportet. neq; semper sani erimus: itaq; solliciti simus, ne in morbos incidamus.

V.359.lib.1. εἰ γὰρ κού, &c.

Potest hoc accommodari ad studia. Imitanda est enim eorum consuetudo, qui thesauros colligunt, atque indies aliquid ad acervum adiungere student: cuius incrementa cum paucis diebus non magnopere sentiantur, exacto anno tamen apparet quantum vel minutiss. accessiones cumulum auxerint. Hieronymus Vuolsius.

V.344.lib.1. ψῆμα, &c.

Hic versus ita immutari potest:

ψῆμα ἡανὸς ἐταροῦ, πόσον τ' ἀγαθὸς μίγ' ὄναρ.

ἐμμορε τοι τιμῆς ὅστ' ἐμμορε ἰδὼς ἐταρῶ.

V.101.lib.1.πλέκ μὲν, ὅτ.

Tzetzes Chiliad.11.historia 392.sic mutat:
πλέκ μὲν γὰρ γαῖα σοφῶν, πλέκ δὲ θάλασσα.

Addit Tzetzes hos uersus:

παραχρηματισμόν φασι δ' οἱ ποιηταὶ τὸ χῆμα.
τὸ χῆμα τοῖς τοιούτοις δὲ, λεγόντες μετόδω.

V.86.lib.1.μῦθε δῶρον, ὅτ.

Tzetzes Chiliad.2.bist.269.

ἐκὼ πανδώραν γὰρ αὐτὸς φησὶν ἐξαποπέμπειν.
ἐγὼ τὰ δειλτραῖα ἢ μῦλα τῶν λεγέμεν δῶρων.

V.40.lib.1.πλῆον, ὅτ.

Hinc factum est, ἀρχὴ ἡμῶν παντὸς, Principium
dimidium totius. Hoc adagio significatum est, maxi-
mam difficultatis partem in aggrediundo negocio si-
tam esse. Ausonius:

Incipe, dimidium facti est cœpisse. superfit

Dimidium: rursus hoc incipe, ὅτ efficies.

ANTANACLASIS.

λοιμὸν ὁμῶς καὶ λοιμὸν, 11.241.lib.1. Hæc duo uoca-
bula indiscreto sono esse pronuntiata probari potest
ex 2.lib. Thucydidis, qui citat uersum, ἤξα δωδεκάπυλιν
πολεμὸς καὶ λοιμὸς αἶμα αὐτῶ. Homines enim ait con-
tendisse, non λοιμὸν dicendum esse, sed λοιμὸν: uicit au-
tem sententia, ut λοιμὸς dicatur.

οἱ οἱ ἀπειμνέσαντο, 11.303. Th. Qui ipse.

ἡγάγας τε καὶ λιπαρήν, ἐν γονεῦσι πολιῆς, τῆς δὲ
ἡγάγας καλέουσι, 11.272. Th.

ECLIPSIS.

καὶ γὰρ περὶ τούτου, u. 151. lib. 2. intelligitur τὸ αὐ-
τρον. Moscorulm. Quod si enim τὸ γὰρ sit pro γλα-
φυρὸν, nihil dicit. Nam γλαφυρὸν adiectivum est, nec
ipsum solum complet sententiam: ut nec πείθειται. καὶ
que necessario subintelligitur τὸ αὐτράν,

ἀλλὰ τί μοι ταῦτα περὶ Δρυῶ, etc. u. 35. Th.

INTERROGATIO.

τίς ποὺ ἐκείνῳ ἔταλ θνητὸς εἰς ἡλίσσαντιον ὄρμη-
θῆναι, u. 73. Sc. Interrogationes habent speciem ratio-
cinationis.

SUBIECTIO.

V. 268. lib. 1.

οὐδὲ γὰρ, etc. Si nulla sunt præmia rectè facto-
rum, neq; ego uelim rectè facere. Respondet autem si-
bi ipsi, quia inquit: Non spero iocum passurum bonos
opprimi in uniuersum.

V. 2. lib. 1.

ἀσῦτε δὲ οὐκ ἐπεί, etc. Post hanc interrogationem
subiicit responsum: διὸς μεγάλοις ἐκείνῳ.

ΣΥΝΤΑΞΙΣ ΜΟΣ.

νήπιος, ἔδ' ἐτόγ' οἶδε, u. 74. lib. 2.

νάπιοι, ἔδ' ἰσχυρὸν ὄσω πλέον ἤμιον πάντ' οὖς, u. 40.
lib. 1.

χέτλιοι, ἔδ' οὐδὲ μετὰ φρεσίν, etc. u. 488. Th.

χέτλιοι, ἔδ' ἐπὶ ὅπρ' εἰδότες, u. 185. lib. 1.

ὡς ἀπὸρ ἢ ἀφ' αὐτῶν πω δολίως ἐπιλέθω τέχνη, u. 560.

Th.

x 4

ἢ πῶς

ὃ πέποιρ ὡς ἐτόρο ἡλως διιδάσασαο μοῖραν, μ. 544.

Th.

V O T V M.

μηκέτ' ἐπείτ' ὄφελον ἐγὼ, μ. 172. lib. 1. Optat se neq;
secundum post heroicum genus fieri, neque senio-
rem, sed mori illorum seculo.

P R E C A T I O.

νυν δὲ ζῶνς κράτος ὑμῖν διδοῖ, μ. 328. Sc.

A D M I R A T I O.

θαῦμα μέγα φράσασθαι, μ. 218. Sc. Versu primo e-
iusdem libri, cuius initium ἢ οἶν, nō esse admirationem
confirmat Canterus, ideoq; ἢ legit, cuius opinionis I.
Auratum, authorem esse affirmat. Itaq; malè uertisse
interpretes Heu qualis, uel Qualis illa, cum
Aut qualis exponendum fuerit.

Π Α Ρ Η Σ Ι Α.

μέγα νῆπις πέρον, μ. 284. lib. 1. ὃ 251. lib. 2.

ἀλλὰ τι πολλὰ ἀρπάζωμ' ἐφόρας, μ. 37. lib. 1.

νῆπιοι ἢ δ' ἱερασι, ὃ c. u. 40. lib. 1. Ita principes α-
γοφάγας ac νηπίας appellat. Opinor quod ὃ parum
saperent in administranda Repub. ὃ opibus per fas
nefaiq; cumulandis imbiarent potius, quàm communi-
bus populi commodis. Erasmus in prouerbio, Aut re-
gem aut fatuum nasci oportere.

Α Π Ο Σ Τ Ρ Ο Φ Η.

ὦ πέρον, μ. 211. ὃ 27. ὃ 272. lib. 1.

ὦ βασιλῆς, μ. 246. lib. 1.

ταῦτα φυλασσάμενοι, u. 260. lib. 1. *Conuertit sermone-
nem ad iudices.*

ὕμεις μὲν νῦν χαίρετε, u. 963. Th.

ἵστες ὑψιβρεμέτης, u. 8. lib. 1. *Ad louem.*

A V X E S I S.

ἐπιρρώσασθ' ἢ πρὸς ἡμᾶς, u. 8. Th. *fortiter tripudiarūt.*

*Antea uerò Musistenerum corpus attribuit. Quomo-
do igitur nunc fortiter saltant? ἀνοίκετο παρθένος*
(inquit interpres) *μῦθος τὸ ἐπιθετορ.*

ὄνοχλωρ, u. 95. lib. 2. *pro ἔχ' ἀχθόμενος, ἀλλ' οὐδ' ἔ-
χωρ ἀντὶ ὀχθεῖν καὶ οἷον σὺν χῶμενος.*

τὶ λήλασας, u. 206. lib. 1. *Supplicem & miserabilem
precationem ipse uocat uociferationem & oblocutio-
nem stultam, iniustam & non ferendam.*

τιμῶσι, u. 16. lib. 1.

φθονέας, u. 26. lib. 1. *pro φίλοι. Mendicus emulatur
mendicum, licet aliquanto acerbius pro hoc hominum
genere, quod non potest ita moderari & celare aut
dissimulare affectus suos. Plutarchus enim refert ad e-
mulationem laudabilem.*

*Est & illud ἀξήτητον, quòd τὸς δικάτας in gens-
re appellat βασιλῆας, ut & Homerus:*

ἀλλ' ὅττοι βασιλῆες ἀχαιῶν εἰσι καὶ ἄλλοι.

IN HESIODVM EPIETHETA.

Ad auxesin pertinent epitheta, quæ secundum categoriarum ordinem disposuimus, non tantum ut confusam rerum tam diuersarum sarraginẽ apta quadam dispositione cõmendatam redderemus, sed & quo uberior eorum *ἐπιθετα* comparari possit: id quod cuius facile factu erit, qui attendet attributum uniuersi generis, speciei quoq; conuenire: & contrà attributum speciei, serè generi quoq; accommodari posse. Fit enim in hac enumeratione descensus quidam à genere ad speciem, & cognata uocabula uicinum locum possident. Illud quoque obseruauimus, ut eadem epitheta sepius repeterentur, quæ sunt apud poetam in casu alio posita: idq; eam ob causam, ut quo quisque casu uti uelit, in promptu esset. Porro si quid præterea de his scire non inutile fuerit, id ex scriptis Rhetorum petatur. Nos enim illis, ut decet, prætermisiss, nihil aliud quàm breue Quintiliani dictum subiiciemus, ex lib. 8. cap. 6. Ornat, inquit, *ἐπιθετα*, quod rectè dicitur appositum: à nonnullis Sequens dicitur. Bo poetæ & frequentius & liberius utuntur. Namq; illis satis est cõuenire uerbo cui apponitur: & ita dētes albi & humida uina in his non reprehenduntur. Apud oratorem, nisi aliquid efficitur, redundat. Tum autē efficitur, si sine illo quod dicitur, minus est. qualia sunt: O scelus abominandum, o deformem libidinem.

ANNOTATIONES.
 EPIETHETA CATEGO-
 RIAE τῆς ἁγίας.

DEI ET DEORVM.

Κατ' ὅρῳ θεῶν, μ. 824. Th. θεοὶ δωτῆρες ἰσῶν, μ. 46. Th.
 μ. 12. Th. 638. Th. 664. Th. ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι, μ.
 110. lib. 1. οἱ ὀλυμποὶ ἔχουσιν, μ. 225. lib. 1. ἀθανάτων δὲ
 ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι, μ. 804. Th. αἶψα ἰόντων, μ. 801.
 Th. θεῶν ἀιωγονετάρων, μ. 548. Th. 893. Th. 993. Th. ἀ-
 θανάτοις θεοῖσι, μ. 120. Th. 204. Th. 297. Th. 395. Th. ἀ-
 θανάτων μακάρων, μ. 224. lib. 2. μακάριοι θεοῖς, μ. 128
 Th. μακάρεσσι θεῶς οἱ ὀλυμποὶ ἔχουσιν, μ. 102. Th. μα- Etymo-
 κάρεις μὴ νεκροὶ ὑποκίπτοντες, morte non occumbentes. logia
 Τξεζες. μακάρων.

EPIETHETA NOMINVM
 propriorum.

Apollinis.

ἀπόλλων ἀπολλεύς, μ. 479. Sc. φοῖβος ἀπόλλων, μ.
 68. Sc. ἐκβολός, μ. 58. Sc. ἀπὸ τῆ ἐκεί, quod significat ἐκβαλεῖν
 τὸ μακρὰν, ὅτι βάλλω. Sagittæ enim virtus procul id ἐκβαλεῖν
 cere. ἐκβολός autem ἀπὸ τῆ ἐκεί τὸν καὶ τὸ βέλος, ἵν' ἔμωρ,
 Fabulantur enim, quod centum iactibus Draconem Py-
 thium interemerit. παγασίος, μ. 70. Sc. ὁ οὐ παγα-
 σῶν τόπων τιμήματος. Heracles Ponticus, inquit Τξε-
 ζες, in libro Oraculorum in Pagafis sub Trophonio
 Apollinis sedem esse narrat. Alii: παγασίος ciuitas
 Thessalia. Locus ita denominatus est παρὰ τὸ ἐκεῖ τῆς
 ἀργυρῆς

tibus Boeotie tauros soleant sacrificare, & præcipuè in Onchesto, nemore Neptuno sacro. Ob eandem causam etiam fluvij ταυροκραῖοι appellantur. Quòd igitur uictimis taurorū coleretur Neptunus, iccirco ταύγετον nuncupauerunt Boeoticè. οὐνοσιγαῖος uerò, inquit interpretes Scuti, ἀπὸ τῆς οὐραίας ἢ κίρκης καὶ τῆς γῆς. Quenam esse causa uideatur, quamobrem terremotus fiant, non satis constat etiam inter physicos: uentorumne ui accidant, specus hiatusq; terræ subeuntium; an aquarum subter in terrarum cauis undantium fluctibus pulsibusq;. ita uerò existimasse antiquissimos Græcorum uidetur, qui Neptunum οὐνοσιγαῖον καὶ σειχθονα appellarunt.

ὄριον τὴν πῶ οὐνοσιγαίῳ, u. 441. Th.

ὄριον τυπορ οὐνοσιγαῖον, u. 456. Th.

ἡ δὲ ποσὶ δάωνα, γαῖῃ χορ οὐνοσιγαῖον, u. 15. Th.

Nerei.

νερεῖς ἀμόμονος, u. 164. Th.

Plutonis.

ἰφθίμῃς αἰδέω, u. 768. Th.

ἡρωςφῆ αἰδέο, u. 152. lib. 1.

ἰφθιμόρ τ' αἰδέο, u. 456. Th.

Vulcani.

ἀγανλυτὸς ἀμριγυῖας, u. 945. Th. γῆα sunt manus & pedes. Hinc uerbum γυῖα, quod est crura ledere, et ἀμριγυῖας, idem quod ἡοιλοπόδης, id est, qui laesis est pedibus, & χλωδός, claudus. Appellatur autem Vulca-

nus

nus & ignis culinarius, & praefes artium, quae operae ignis absoluantur. Ille quidem, quod sine lignorum appositu non possit durare, non aliter quam qui laborat ex pedibus, non potest consistere, nisi fulcris sustentetur. Hic autem, quod sit praefectus huius ipsius ignis. Moscopulus. ἀμφιγυῖας, ὁ ἀμφοτέρωθεν σίνων, utrinque infestans & ledēs. Vorax enim & causticus est ignis. Aut ἀμφιγυῖας, ὁ ἐκατέρωθεν χόλος, utrinque furens aut potius ὁ ἐτέρω μέλας χολός, altero membro claudus. Ignis enim cum ardet, quasi subclaudicat, seq; sufflectit. Historicū verò illum seu fabulosum Vulcanum appellant ἀμφιγυνοῦτα, quasi uno pede claudicet, seq; inclinet, quod illum Iupiter caelo deiecerit, ideoq; claudus sit factus τὰ γῆα, quod membra significat. Haec Tzezēs. Alius interpres sic explicat nocē: ἀμφιγυῖας ὁ χολός, ὁ ἐξ ἀμφοτέρων ἀναλαδὴ τῶν γούων ἄγυρ τῶν ποσῶν πεπυρόμενος. Hinc fit ἀμφιγυῖας, & conuersione οἷν κ ἀμφιγυῖας, καὶ τιμὴ τιμῆας.

καυτός, u. 219. Sc. καλῆτος & καυτός differunt. ὁ καλῆτος, ἄγυρ ὁ σῶδοξος: καυτός, ἄγυρ ὀνομαγός. Non conuertuntur autem. Neq; enim, si quis sit καυτός, καὶ etiam est καλῆτος. Multi sunt celebres ob malitiam.

καυτὴ ἡραίοιο, u. 244. Sc.

περικαυτός, u. 60. lib. 1. Tzezēs uertit ἐξ ἀκουγός, obstreperum, qui auditur. Ita Aeschylus ignem uocat περικαυτός, artificiosum.

περίφρονος ἡραίοιο, u. 297. Sc. π. Sc.

ANNOTATIONES.

Plurium Deorum epitheta reperies sub Planetis, &
in epithetis Heroum.

NOMINA PROPRIA dearum.

NYMPHARVM IN GENERE.

μελίαι, μ. 187. Th. Διὰ τὸ ἄμα τοῖς Διόδοις γυναι-
καί: ἢ Διὰ τὸ ἐν ὄρεσι δρυόδρομοις ἀνατρέφειν αἰ-
ναι.

IN SPECIE AVTEM ET NYM-
pharum, & Deorum quarumvis ex Dijs
genitarum.

Agaues.

καλλιπαῖνον, μ. 976. Th.

Arges.

ἀργεὺς ὀβριμόθυμος, μ. 140. Th.

Alcmenæ.

εὐσφύρης ἡλεήτριώτης, μ. 16. Sc.

ταυσφύρης ἡλεήτριώτης, μ. 25. Sc.

εὐσφύρης ἡλεήτριώτης, μ. 36. Sc.

Amphitrites.

εὐσφύρης ἀμφιτρίτης, μ. 155. Th.

Ariadnæ.

ξανθὴν, μ. 947. Th.

Asteriæ.

ἀστέρην ἀνώνυμος, μ. 409. Th.

Calypsus.

Δία θεάων, μ. 1016. Th.

ἱερὸς ἵα καλυψώ, μ. 260. Th.

Cera

Cerceidis.

ἁρπυῖες τε φύλιν ὄρατι, μ. 356. Th.

Cereris.

αἰδοῖν, μ. 299. lib. 1. Et ipsa ueneranda, utpote benignitas diuina: & eos honorandos & reuerendos efficiens, quos suo accessu dignatur.

εὐχέσθαι δὲ Δημήτηρ αἰδοῖν, μ. 297. lib. 1.

πῶλύφ' ὄρεως, μ. 912. Th.

αἶγ' ἤν, μ. 83. lib. 2. Cic. 6. Ver. religiosissima.

Cetus.

ἑκτὰ ἡαλιπαρόν, μ. 238. Tb.

Dianæ.

ἄρτεμιρ ἰοχέαιραν, μ. 14. Th. 918. Tb. Ouidio iaculatrix.

Diones.

ὄρατ' ἑ διώνη, μ. 114. Th.

ἡαλὴν τε διώνην, μ. 17. Th.

Doridis.

Δωριδὸς ἡ νόμος, μ. 241. Th.

Echidnæ.

λυγρὴ ἐχιδνα, μ. 305. Th.

θάλλει ἡρατ' ὀρόφρονά, μ. 398. Tb.

Enyus.

ἡρονόπιπλος, μ. 274. Tb.

Euarnes.

φύλιντ' ὄρατ' ἢ ἢ εἶδος ἄμωμος, μ. 260. Th.

Eumenidum.

ὄρεω

ὄρκον τινυμοσύας, τὸν ὄρκον τέτι πῦμ' ἐπιόρκου, μ.

40. lib. 3. ait esse iudices periuriorum.

ὄρκινὺς τε ἱραϊστράς, μ. 185. Th.

Eunices.

δυνείκε ροδόπυχος, μ. 247. Th.

Galatææ.

δυναδὴς γαλαίταια, μ. 250. Th.

Glauconomes.

φιλομμεδὴς, μ. 257. Th.

Gorgonum.

ἄπλκτοί τε καὶ ὤφατά, μ. 229. Sc.

Græarum.

γραιάς τε ἱακκίπαρῆς, μ. 271. Th.

Gratiarum.

χαριτάς ἱακκίπαρῆς, μ. 907. Th.

Halimedes.

ἡυτέφανος θ' αἰλιμήδης, μ. 256. Th.

Harpyiarum.

ἡυκόμης δ' ἀρπύας, μ. 268. Th.

Hebes.

ἡβλυ τε χρυσετέφανος, μ. 17. Th. τὴν ὁμορφον ἀπὸ
τῷ στεφάνῳ τῷ ἱουμῆτος τὰς γυναικάς, ὅς ἐν χρυσῷ λίθῳ
λίθῳ ἱακκίπαρῆς.

Hecates.

ἡερῶροφον, μ. 450. Th.

Helenæ.

ἡυκόμοιο, μ. 164. lib. 1.

Henio-

Heniochæ.

ἡνίοχῳ ταυρύπηκτον, μ. 81. Sc.

Hesperidum.

ληγυφῶνοι, μ. 276. Th.

ἱσπερίδων λεγυφῶνων, μ. 518. Th.

Hipponoës.

ἵππονόν ροδόπηκος, μ. 251. Th.

Hippochoës.

ἵπποχόν τ' ὀρείας, μ. 251. Th.

Idyæ.

ἰαλλίπαρος, μ. 960. Th.

Iunonis.

θιὰ Ἰουνῶνος ἤρη, μ. 315. Th.

χρυσοπιδίλκ, μ. 951. Th.

θαλάρκῳ, μ. 921. Th.

χρυσοπιδίλκον, μ. 454. Th.

πότνιαν ἤρην, μ. 11. Th.

ἀργαῖον χρυσοῖσι πιδίλοις ἐμβεβαγῶν, μ. 12. Th.

Iatonæ.

λετὴν κυανόπεπλον ἐγείνατο, μέλιχος αἶα, μ. 406.

Th.

Maizæ.

ἄτλαντις, μ. 938. Th.

Medææ.

ἔσφορον, μ. 961. Th.

Medusæ.

λεχθαῖα, θῦσα, μ. 277. Th.

Menippæ.

Menippæ.

ὄντι μενίππῃ, μ. 261. Th.

Minervæ.

ἀθλουσὶν κέρη διὸς αἰγιόχοιο, μ. 443. Sc.

Διὸς θυγάτηρ ἀγελῆν τεύχογον, μ. 197. Sc.

θεὰ γλαυκῶπις, μ. 573. Th. Vātrunius affirmat gentes septentrionales esse casijs oculis: ut nigris meridionales. Prouerb. Horatio, oculi nigri.

θεὰ γλαυκῶπις ἀβλύη, μ. 325. Sc. 343. Sc.

παλλὰς ἀθλουσὶν, κέρη διὸς, μ. 126. Sc. παλλὰς γὰρ ἢ παλλομοῖν, hoc est uibrata et uertibilis: aut quod ex capite Iouis animi nata sit, πάλῃ τὰ ὄπλα, uibrans arma. Est enim intellectus armatus, καὶ γὰρ αἱ ἐκ τῆς νῦ ἐξέρχεται. Aut quod Pallantem unum ex Gigantibus interemerit, hoc est, ἢ τὴν γυνῆν (alludit ad uocē Gigantum) καὶ ἀλαφύτας λογισμὸς κατὰ πάλῃ. Porro γλαυκῶπις dicitur ἢ φρόνησις, prudentia (ἀλλυγοειῶς) quod sit aliquid horribile, uirile, ac solidū. Sunt enim animalia casijs oculis formidabilia et animosiora. Aut uocatur γλαυκῶπις per metalepsin, quasi quæ purè et rectè res omnes uideat et iudicet: sicut contra, θυμὸς λευκῶπις, niger animus. Tzetzes.

τεύχογον, μ. 197. Sc. ἢ ἀπὸ τῆς λευκαῆς τῆς διὸς. τεύχῳ γὰρ ἢ λευκαῇ παρὰ χιολοῦσι.

ἀθλουσὶν ἀγελῆς, μ. 319. Th.

γλαυκῶπιδος ὀβριμοπάτρης, μ. 587. Th.

πῆλυ ἀθανάτης χερσὶν καὶ νῦδος ἔχουσα, μ. 339. Sc.

τατίσι νῆκφόρος ὕσα. Cic. 2. de Nat. Princeps et inuen-
trix belli. Minerva ὁ φιλόσοφος ὁ φιλοπόλεμος di-
citur: unde apud Platonem Athenas sibi similes fecisse
commemoratur, quia magna fuit Atheniensium non so-
lū ingenij uis, sed fortitudo in bello.

θειὸν γλαυκῶπιρ ἀθλίωλυ, μ. 888. Th.

γλαυκῶφθαλμορ, διὰ τὸ ὀξυδάρκεις. τοιαῦτα γὰρ ἡ
γνώσις.

λίγρην τ' αἰγιόχοιο διὸς γλαυκῶπιρ ἀθλίωλυ, μ. 12.
Th.

Mnemosynes.

μνημοσύνη γανοῖσιν ἐλσυνθῆρος μεδέεσα, μ. 54. Th.

μνημοσύνη, μ. 915. Th.

Musarum.

μῦσαι περιέρχες, μ. 206. Sc.

χρυσάμπυνες, μ. 916. Th. χρυσοῖς δισκῶς ἔχουσαι. ἄμ-
πυξ γὰρ καὶ δισκός τις δίσκος γυναικείος, ἡ διὰ τὸ γε-
φάντες οὐ κεφαλῇ περιφέρειν ὅτω τὰντας ἄρκειν.

μῦσαι Ὀλυμπιάδες, λίγραι διὸς αἰγιόχοιο, μ. 25. ὁ
52. Th.

μυσαῶν ἐλικωνιάδων, μ. 1. Th. τῶν οὐ ἐλικῶνι δια-
τρεψαῶν.

ἐλικωνιάδαισι, μ. 276. lib. 2.

Nices.

νίκη καλίσφυρον, μ. 385. Th.

Pandoræ.

λίον αἰγαλομόνην, μ. 587. Th.

Parcæ.

Parcæ.

ὅλου *lūr*, μ. 156. Sc.

μέλαιναν, μ. 211. Th.

*lūr*es κύαυται, μ. 249. Sc.

*lūr*as νυλιοποιούς, μ. 217. Th. Interpres exponit
*lurio*πόνους. τῇτίσι τὰς ἐπιμερίζσας ἐνάτω τὰς κατ'
 ἀξίαν διυάμας, καὶ τὰς γινομόνας τιμωρὺς τῶν κα-
 κῶν ὄργων.

Pepredûs.

ἐνπεπλος, μ. 274. Th.

Pithûs: Suadæ, Lepôris.

πότις, μ. 73. lib. 1.

Plutûs.

πλοῦς τε βοῶπις, μ. 356. Th.

Polydoræ.

πολυδὸρος πολυδύρη, μ. 355. Th.

Proserpinæ.

ἐπαινὺς πέρσειφονείης, μ. 768. Th.

λυνκώλινος, μ. 913. Th.

Psamathes.

ψαμάθης, μ. 1004. Th.

χαίματος δέματος, μ. 261. Th.

Rheæ.

ῥέη, μ. 615. Th.

Sphingis.

σφίγγ' ὀλοῦν, μ. 326. Th.

Stygis.

γ 3 ἄφθιτος

ἄφθιτος ὠκεανὸν, u. 389. Th.

Telesthûs.

ἑροκόπεπλος, u. 358. Th.

Themidis.

λιπαρὸν θέμιρ, u. 901. Th.

αἰδοῖον θέμιρ, u. 16. Th.

Themistonoës.

ἑκαπύρι, u. 356. Sc.

Thetidis.

ἀργυρόπεζα, u. 1006. Th.

Thetyos.

πότνια τεθὺς, u. 368. Th.

τεθύη τ' ὄραϊνόν, u. 136. Th.

Vraniaë.

θεοαδὴς, u. 351. Th.

Hæc sunt epitheta Dearum, quorum pleraq; mulieribus in genere accommodari posse nemo non intelligit, uel ex eo quod unum idemq; epitheton interdum pluribus attribuitur. ut λοννύλγος, ἡέκτομος, πότνια, ἡαλλιπαῖρος, & alia.

EPITHETA DAEMONVM.

δαίμονα δῖον, u. 991. Th.

ἰδῶλοι ἐπιχθόνιοι φύλακες θυγῶν ἀνθρώπων, ἡέρα ἰοδάμονοι, &c. u. 221. lib. 1. Alludit ad naturam angelorum descriptam in sacris literis.

τοὶ μὲν ἐπιχθόνιοι μάκαρες θεοτοὶ ἡαλίσσονται, δούροισι, u. 129. lib. 1.

ANNOTATIONES. EPIETHETA ANIMI.

148

θυμὸς ἀγλύνωρ, μ. 641. Th.

ἀτρενέιτε νόω, μ. 661. Th.

νεοκυνδέι θυμῷ, μ. 98. Th.

πρόφρονι θυμῷ, μ. 536. Th.

ἀδάμαντος ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν, μ. 139. Th.

ἀδινον νόον, μ. 258. lib. 1.

αἰσιφρονα, μ. 213. Ὀ 313. Ὀ 333. lib. 1. Ὀ 264. lib. 2. ὁ

ἄνθρωπος ὁ μετέωρος ἢ πρὸς μάχην τῶν ἀναγκαίων συν-
τεταγμένος, id est stultus ὃς elatus atq; seductus pravis
persuasionibus: siue negligens ὃς remissus, qui quasi
dormiat in actionibus suis, donec tandem inuoluatur
in uarias difficultates. Quidam itaq; ἀπὸ τῆς αἰρω, ex-
tollo ὃς erigo, deducunt. ἢ τὸν βλαψίφρονα. Ἰὸ γὰρ ἄσαι,
τὸ βλάψαι σκυμῖνα, corrumpere ὃς ledere.

ἀκκαδία θυμὸν, μ. 61. Th. ἀλυπον, Ὀ 168. lib. 1.

λιρατόφρονα, μ. 146. lib. 1.

λυυιόρ τι νόον, μ. 67. lib. 1.

μέγαν τι νόον, μ. 37. Th.

μεγαλτόρα θυμὸν, μ. 450. Sc.

μελίφρονα θυμὸν, μ. 428. Sc.

His epithetis similia sunt cordis ὃς pectoris epithe-
ta, de quibus infra.

EPIETHETA COELLI

ἕρανος σὺνός, μ. 45. Ὀ 110. Ὀ 679. Th.

μέγας ἕρανος, μ. 176. Ὀ 208. Th.

ἕρανῶ ἀσφόροστος, μ. 463. Ὀ 737. Ὀ 414. Th.

Ciceroni
stelliferum,
Somn. Scip

ἕρηνον ἀσφόδοντα, μ. 470. Th.

σύριον, μ. 374. C 517. Th.

μακρὸν ὄλυμπον, μ. 392. Th.

πολύπυχον ὄλυμπον, μ. 113. Th.

γαῖα δὲ τοι πρῶτον μὲν ἐγένετο, C 517. Th.

βαλὸν δὲ ἤχθησε τοῦτο: ibid. Periphrasis cæli.

PARTIVM COELI.

Astrorum.

ἀστράτε λαμπροῦ ὦτα, μ. 110. Th. ἀστράτε λαμπροῦ
ὦτα, τὰτ' ἕρηνος ἐστὶ φάνωται, μ. 383. Th.

Pleiadum.

ἀτλαγενάωρ, μ. 1. lib. 2.

Sirij.

σεῖρος ἀστὴρ, μ. 35. lib. 2.

σεῖρος ἀγαλέοιο, μ. 153. Sc.

Planetarum.

Saturni.

ἑρόνος μέγας, μ. 459. Th.

ἑρόνος ἀγκυλομήτης, μ. 137. Th. ὅτι τὰ πρὸς ἑρὺ πησὶ ὁ
χρόνος, τὰ δὲ φαίνεται ὅτι λελυθότως παρέρχεται: ἢ ὅτι
τε ἀγκύλα μέγιστε καὶ πολλὰ καὶ ποικίλα βελούμαται
εἰδέναι τὴν πολυχρόνους ποιῇ.

δαινότατος παῖδωρ, μ. 138. Th.

μέγας ἑρόνος ἀγκυλομήτης, μ. 473. C 495. Th.

ἑρόνω βασιλῆϊ, μ. 476. Th.

ἑρόνον ἀγκυλομήτην, μ. 19. Th.

Iouis.

ἀθανά.

αθανάτων βασιλῆος, u. 186. lib. 2.

ὃς ὑπὲρ τὰ αἶμα νάει, u. 8. lib. 1.

Herodotus ὑψίστος, αἰθέρι ναίων : γαῖης τ' ἐν ῥίζαις
καὶ ἀνδράσι, u. 18. lib. 1. ὑψίστος. ἐπὶ γὰρ ὑψίστος οὐρανὸς καὶ
θεμνος αἰς οὐρανόν τινος : qui in caelo hominum facta
aqua lance dirigit. Per aethera intelligit summum: per
terrae radices, ultimum: per homines, medium. Deus e-
nim est ubique, & in omnibus primis, medijs, ultimis.
Proclus. αἰὰ πάντων γὰρ αἰθέρι καὶ αἰμαρμένῃ. Tzetzes.

ἰδὼν αἶωμι, u. 9. lib. 1. Quod Homerus de sole di-
xit, μέλις τ' ὃς πάντ' ἐφορᾷ. καὶ πάντ' ἐπανύει: id He-
fiodus ad Iovem retulit. Meminit visus & auditus tan-
tūm: quia sunt sensus praestantissimi.

ἴσους Herodotus, u. 137. lib. 1.

Herodotus σὺν ὅπῃ ἴσους, u. 237. lib. 1.

φίρτατος θεῶν, ἡρώτεϊ τε μέγιστος, u. 49. Th. Hinc
videtur sumptum illud Latinum epitheton, Optimus
Maximus, cuius meminit Cicero 2. de Nat.

ὀλύμπιος, u. 92. lib. 2. Sic autem cognominatus est,
quod apud Pisam, id est Olympiam, magnificis certa-
minibus coleretur: unde extant Pindari uatis Olympi-
ca cantica. Sed haec deriuatio iam respicit diuersa cogno-
menta Iouis. καὶ γὰρ ὁ ἴσους ὁ αὐτὸς, Διὸς εἶναι πολλὰ αἶς
ἐπωνυμίας ἔχει, inquit Xenophon: unde Iupiter seruus
tor & dux tessera militum Cyri.

ὑψιθεμέτης, u. 8. lib. 1. ἀπὸ τῆς βριμείας ἐν ὑψέϊ.

σὺν ὅπῃ, u. 227. lib. 1. ὡς τῶν βροντῶν αἶτιος, παρὰ

τὸν ἀνθρώπου βολὴν.

μητέρα, μ. 104. lib. 1. Sc. 56. Et 520. Th.

νιφελυγόρετα γένος, μ. 53. lib. 1. Et 558. Th. Quia poe-
te ei ut supremo gubernatori attribuant, ut aliorum
omnium, ita aeris et eius affectionum gubernationem
ἄγαν τῆς ἀθροίστης τῶν νιφελῶν αἰτίας. ἡθικῶς au-
tem, quia est congregator Et moderator omnium affe-
ctionum Et cogitationum humanarum tanquam nebu-
larum. Τεξεῖς μυθολογικῶς ad fatum accommodat,
quod sit νιφελυγόρετης ὡς αἰθέρων νιφέλης, qua-
si nubibus obrutum cōuolutumq; Et caliginosum atq;
inuisibile, antequam exitus adueniat.

αἰγίοχος, μ. 101. lib. 2. Et 279. lib. 2. Et 322. Sc. Et 732.
Th. Vel quia habuit ὄχλῳ, id est τροφῶν, à Capra A-
malthea, cum subductus esset, ne infans à patre Satur-
no deuoraretur: uel ab ἰχθῦν tenere, Et αἰγίδος, quia
adultus in memoriam beneficii pellem illius caprae scu-
to suo induxerat: uel quia sit fortis Et potens atq; in-
uincibilis sub scuto ualidissimo: uel quia uentos, tempe-
states, turbas, Et motus pariter Et excitet Et cohibeat,
ut deorum supremus. Hæc Garbitius.

Τεξεῖς ad fatum accommodat, quod sit αἰγίοχος ὡς
ἀνταγιστῶν καὶ ἀντανδύων εἰς ἐναντιωθῆν, id est, im-
petuosum, demergatq; illos quibus aduersatur. Ita idē
alibi inquit, αἰγίοχον appellari, αἰετὸν καὶ ἀνταγιστῶν, à
deturbando infelices, Et pulsando è cœlo tristibus do-
loribus.

ὄριδονίος κρονίωνος, μ. 4. Th.

ὄριδονίος, μ. 34. lib. 2.

ὄρισμαράγιοι διός, μ. 815. Th.

κελαινεφῆ κρονίωνι, μ. 53. Sc.

διός μεγάλη, μ. 76. C 465. Th.

μυτιόροτος, μ. 51. lib. 1. C 5. lib. 3. βελούκας.

νεφεληγόρετας, μ. 730. Th.

ὀλυμπία, μ. 87. C 243. lib. 1.

ὀλυμπία ὑψιμέδοντος, μ. 529. Th.

πατὴρ ζηνός ὄριγιάποιο, μ. 41. Th.

ὑπόρμονος διός, μ. 413. Sc.

ζηνὶ βαρυτύπη, μ. 389. Th. C 318. Sc.

διὸ πατὴρ, μ. 36. C 580. Th.

διὸ πατὴρ κρονίωνι, μ. 257. lib. 1.

διὸ κρονίωνι ἀνὰ, μ. 69. lib. 1.

διὸ μνηύοντι, μ. 288. Th.

θεῶν σωματόχει πάντων, μ. 56. Sc.

ὑπόρμονῇ κρονίωνι, μ. 534. Th.

διὸ χθονίω, μ. 83. lib. 2. qui gubernat et regit terram.

διὰ τ' αἰγίοχον, μ. 11. Th.

ζηνὶα θεῶν πατέρ' ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν, μ. 47. Th. pater diuūm; hominum; à portis Latinis: cui mores, at inquit Diodorus, patris nomen dederūt. Alicarnassensis autem: iupiter, inquit, C luto post hominum memoriam primi uirum C foeminam matrimonio coniunxerunt: unde C ille pater appellatus, C illa iugaria dicta est: aut pater, omnium conditor C opifex Deus.

ζηνὶ

βῆν' ὑψιβρεμέτεσσιν, μ. 568. Th.

βῆν' ἄτε μήϊόνοντα, μ. 457. Th.

τόρπι κέραιον, μ. 52 Ὁ 271. lib. 1.

Martis.

ἄρης ἀνόρητος αὐτῆς, μ. 346. Sc.

ἄλιος ἄρης, μ. 192. Sc.

φεισάρματος ἄλιος ἄρης, μ. 441. Sc.

ἄρειος ἀνδροφόνου, μ. 98. Sc.

ἄρειος βλοσυροῖο, μ. 191. Sc.

πῆλο πόρθω, μ. 936. Th.

ρίνοτόρω, μ. 934. Th. Aliās ρίνοτόμω. Quod in bello multis nasus abscinditur.

ἄτορ πολέμοιο, μ. 59. Sc. ἄτος ὁ ἀνόρητος, ἀπὸ τῆς ἀ ἐπιτατινῆς καὶ τῆς τῶ τὸ ἔστω. πολλὰ γὰρ ἦν οἱ ἀνόρητοι.

βροτοιοι γὰρ ἄρηι, μ. 333. Ὁ 425. Sc.

Solis.

ἥλιος φαίθωρ, μ. 760. Th.

ἑξέος, μ. 32. lib. 2.

ὑπεριονίδω, μ. 1011. Th.

φαισιμβρότη, μ. 958. Th.

ἀνάμαντι, μ. 956. Th.

ἥλιον καταδιώτα, μ. 596. Th.

ἥλιον τε μέγαν, μ. 18. Th.

Veneris.

φειλομμειδης, μ. 989. Th.

πολυχρῆς ἀφροδίτης, μ. 139. lib. 2. 47. Sc. 980. Th.

χρυσὴν ἀφροδίτην, μ. 822 Ὁ 962. Th.

ἐλκεν

ἐλικοβλέφαρόν τ' ἀφροδίτην, μ. 16. Th. περιφρά-
 βλέφαρα ἔχουσιν, in orbem circumactas, ducta meta-
 phora ἐκ τῶν τῆς ἀμπέλου ἐλίκων, ab inflexione uitis.

Mercurij.

θειῶν κῆρυξ, μ. 80. lib. 1.

διάκτορον ἀργειφόντην, μ. 68. lib. 1.

ἑλντοῖον ἀργειφόντην, μ. 84. lib. 1. ἀργειφόντης ἔστι
 ὁ ἐν ἀργῷ φωνῶν. Est enim tranquillius hic deus ἔν νε-
 tax. Recentiores autem ita aiunt appellatum esse, ὅτι
 ἀργον ἐφόνσυσε τὸν πανόπῳ, τὸν τῆς ἰνῆς φύλακα.
 Hinc fit ἀργειφόντης, deinde poetice ἀργειφόντης. Διά-
 κτορος uero ὁ μεγαλόφωνος. Redundat in hac uoce li-
 tera λ: ut ἔν in nomine ἁλυντοπέδου. Illa enim deduci-
 tur ἀπὸ τῆς διακτορος, quod dicitur de ualida ἔν impe-
 tuosa uoce: hoc uero ἀπὸ τῆς ἁλυντος ἁλὺν τῆς πέδου. Hec
 Moscopulus. Garbitius ait, epitheta Mercurij ut nun-
 cij ἔν secretarij deorum conuenire orationi siue elo-
 quentiae, cui ipse praeficitur: quae eloquentia est ἐρμῆς,
 interpret animorum: ἔν διάκτορος, quae ἔν diuina o-
 racula ἔν cogitata hominum explicat ἔν propagat:
 ἔν ἔστι ἀργειφόντης, quae occidit Argum, hoc est, quem-
 libet oculatum ἔν uigilantem compefcit.

ἡν δειμον ἐρμῆν, μ. 938. Th.

Luna.

λαμπρὰν τε σελήνην, μ. 18. ἔν 372. Th.

φοῖβον τε χρυσοτέφανον, μ. 136. Th.

IN HESIODVM EPITHETA ELEMEN- torum.

PRINCIPII PRIMI.

Χαῦς: χάος ῥοφόροιο, μ. 814. Th.

QUATVOR ELEMENTORVM.

Ignis.

ἀμμιμάχητον πῦρ, μ. 320. Th.

πῦρ σοί τ' αὐτῷ μέγα πῆμα καὶ ἀνδράσιρ ἰοσομέ-
ροισι, μ. 56. lib. 1.

αἰθομένοιο, μ. 60. Sc. ὧ 325. ὧ 867. Th.

πυρὸς ἀναμάτοιο, μ. 563. Th. πελώρη, μ. 845. Th.

πυρὲς καλῆν, μ. 865. Th.

καλορῶ πυρὲς, μ. 18. Sc. Huc referantur epitheta
quædam Vulcani, quale est ἀμμιγνάσι: quod est ignis
ἔς eius artificis ἐπίθετον: quia subtile quidem sine nu-
trimento lignorum, supra uero sine aere sicco ὧ libe-
ro non potest uim suam exercere. Est itaq; utroq; pe-
de claudus. Hæc Garbitius.

Aëris.

πυροφόρος, μ. 167. lib. 1. ἤγερ σίεφόρος καὶ ἀγαθός,
quia huiusmodi sata ὧ arua.

ἥερ καὶ δῖαν, μ. 697. Th.

Aquæ.

πολυώνυμον ὕδωρ ψυχρόν, μ. 785. Th.

καλλιρροον ὕδωρ, μ. 355. lib. 2. aquam limpidi, patri
atq; salubris fluxus: ἤγερ μετὰ καλῶς ῥέον.

πολυκράτῳ ὕδατι λονκῶ, μ. 357. lib. 2.

Guttarum.

Guttarum.

ραθάμιγγες αἱματόεσσαι, μ. 183. Th.

¶ HVC PERTINENT EPITHETA
Oceani.

ἀψορρόα, μ. 776. Th.

βαθυρράτῳ, μ. 266. Th.

λυτῷ, μ. 215. Ὡ 275. Ὡ 295. Th.

τελευτήτης ποταμοῖο, μ. 242. Ὡ 959. Th. ἔγχευ ἐπισή-
μν. ἢ ἡμεῖς γὰρ τὰς ἐπισήμους οὐτελεῖς καλεῖμεν. ἢ τῷ τὰ
πάντα τελευτορῶντι. πάντων γὰρ ἡ τροφή ἐξ ὠκεανῶ.

βαθυδίνην ὠκεανῶν, μ. 169. lib. 1. ἔγχευ τὸ βαθύρρον.
ὠκεανὸν τε μέγαν, μ. 20. Th.

Item Maris.

ῥιμωρὸς οὐδοθι πόντος, μ. 964. Th.

ἄμβρατος, μ. 299. lib. 2.

ἁμμακινέτοιο θαλάσσης, μ. 207. Sc.

πόντος ἀπείρατος, οἰδιματι θύων, μ. 109. Th.

πόντος ἀπείρων, μ. 678. Th.

ἀπήμερον, μ. 288. lib. 2.

πόντος τ' ἀτρυγέτος, μ. 696. Th.

ἀτρυγέτοιο θαλάσσης, μ. 412. 728. 737. Th.

ἡσροαδί πόντω, μ. 253. Th.

λυμαίνοντος, μ. 8. lib. 2.

πολυφλοίσβοιο, μ. 266. lib. 2. ualde sonori ὥ borren

di propter collisionem fluctuum ὥ tempestatum.

οἰοσι, μ. 240. lib. 2. ἔγχευ τῷ μέλανι.

πόντω οὐ ἀτρυγέτω, μ. 241. Th.

δὲ γὰρ

σύρῃ πόντω, μ. 125. lib. 2.

πολυκλύσφ σὺν πόντω, μ. 189. Th.

ἀτρύγιον πέλαγος οἰδιμαῖι θύοι πόντορ, μ. 131. Th.

σύρεα πόντορ, μ. 268. lib. 2.

ιοειδέα πόντορ, μ. 844. Th.

ἰόροειδέα πόντορ, μ. 238. lib. 2. σ' 873. Th. τὸν σκο-
τεινὸν. ἀλλ' γὰρ τὸ σκοτεινόν.

οἶνοπα, μ. 53. lib. 3.

πόντορ πολὺν, μ. 253. lib. 2.

Fluminum.

ποταμοὶ λιαναχνηδὰ ῥέοντες, μ. 368. Th.

ἱαλὰ ῥέεθρα, μ. 336. lib. 2.

ποταμῶν ἄλλαδε προρέοντων, μ. 375. lib. 2.

αὐτὰ νάοντων, μ. 168. lib. 2.

ἀρνάων ποταμῶν, μ. 355. lib. 2. *semper fluentium. Ma-
gnos intelligit, qui solent esse ἀόραιοι, σ' nunquam in-
tercidunt.*

ποταμὸς δινέοντας, μ. 338. Th.

Nomina propria fluminum.

Acheloi.

Ἀχελώϊον ἀργυροδίνην, μ. 341. Th.

Eridani.

Ἐριδανὸν βαθυδίνην, μ. 339. Th.

Istri.

Ἰστρὸν ἡαλιεῖθερον, μ. 340. Th.

Sangarij.

σαγγαρίον τι μέγαν, μ. 345. Th.

Scaman-

Scamandri.

Θαῖρ τε σκάμανδρον, μ. 346. Th.

Simocentis.

Θαῖρ τε σιμῶντα, μ. 343. Th.

Stygis.

στυγὸς ἄφθιτον ὕδωρ, μ. 805. Th.

Fontium.

ἀενάα καὶ ἀπορρύντα, ἢ τ' ἀθόλωτος, μ. 113. lib. 2.

ἐρλύων ἰοαδία, μ. 3. Th. μελαύνδρον, ἰὼν γὰρ εἶδος αὐθυσ, ἢ τὴν τοῖς πῶρι πεφραγμένῳ, τὴν ἀνθρώπῳ. ἢ τὴν διαυγῇ καὶ καθαράν. Δεῖ γὰρ τὴν πῶρι λόγους ἡχολημένους διαυγῇ καὶ καθαρόν ἔχειν τὸν λογισμόν: καὶ ὁ μόνον τὸν λογισμόν, ἀλλὰ καὶ τὸ σῶμα. Interpres uetus.

⌘ Terræ.

σὺρ εἰαχθῶν, μ. 373. Sc. & 458. Th.

γαῖ σὺρ εἰσθῶν, πάντων εἶδος ἀσφαλὲς αἰεὶ ἀθάνατος, μ. 118. Th. Hinc Plutarchus suam opinionem habuit, lib. de oraculorum defectibus, terram esse sempiternam expertemq; interitus: cum sit immota sedes cunctorum. Interpres uetus ait, sedem appellari, quia sit centrum cœli & omnium illius partium.

ἰεῖδωρος, μ. 117. 171. 235. lib. 1. Elegans epitheton terre, quod uite necessaria suppetat, ἢ τὰ πρὸς ὥλῳ δωρυμόν γῆ. Τξεzes ait, sic uocatam, quasi sit ἢ ἐν τῷ ἰεῖδαι ὑπὸ τῆς ἡλίου δωρυμόν πάντα, quod seruens et calefacta, à sole nimirum, munificè donat omnia, non so-
tam

lūm speltam, quam zeam uocant, sicut quidam uolunt.

μειλαινα, μ. 153. Sc.

μειλαινα, μ. 69. Th.

γαῖα πειλάρη, μ. 173. C 159. C 479. C 195. Th.

γῆ παύτωρ μήτηρ, μ. 181. lib. 2.

φειρίσβιος, μ. 693. Th.

αυοφειρῆς, μ. 736. C 807. Th.

φειρυνῆς γαίης, μ. 335. Th.

φειρυνδαῖης, μ. 195. lib. 1. 119. 498. 620. 717. Th. 464.

Sc.

μεγάλης γαίης, μ. 612. Th.

πειλάρης γαίης, μ. 731. Th.

φειρῆς γαίης, μ. 483. Th.

χθονὶ δῖη, μ. 866. Th.

πυλυνδοτέρη, μ. 156. C 150. lib. 1. C 1128. lib. 2. ἤ γὰρ

τῇ πολυνδαῖς τροφᾷς αὐαρυμῶν.

ἀπειρενα, μ. 159. lib. 1. C 105. lib. 2. C 187. Th. ἔχουσι

τὴν κυκλοτομήν. Sphæra enim C circulus carent initio

C fine.

ἀπείριτον ἀνθιμόισαν, μ. 878. Th.

δαῖα, μ. 97. lib. 2. δαῖος usurpatur in triplici significatione à poetis: pro δὴ δόξω, id est, glorioso C præclaro: pro ἀγαθῷ, bono C præstanti: pro θάω, diuino C almo. Hæ omnes significationes terre conueniunt.

λειφίρσαν, μ. 81. lib. 1.

μυτόρα μέλων, μ. 286. Th.

χθόνα πυλυνδοτέραν, μ. 531. Th.

ANNOTATIONES. 55
HVC PERTINENT ETIAM
epitheta

TARTARI.

ταρταρὺν ἡρόοντος, μ. 736. Th.

ταρταρὸν ὄρυον, μ. 868. Th.

ταρταρά τ' ἡρόοντα μυχῶ χθονὸς ὄρυον ἄλκι, μ.
882. 721. Th.

ταρταρὸν ἐς ἡρόονθα, μ. 254. Sc.

MONTIVM.

ὄρος μεγάληον, μ. 374. Sc.

ὄρεα μακρά, μ. 129. Sc. 835. Th.

ὄρεα βροχόντα, μ. 130. Th.

Nominum propriorum.

Argæi.

ἀργαῖον ὄρεα περικλυμμένη ἐλάντι, μ. 484. Th.

Heliconis.

ἑλικωνος ὄρος μέγα τε, ῥαθιόν τε, μ. 1. Th.

ἑλικωνος ῥαθιόν, μ. 23. Th.

ἀκροτάτῳ ἑλικωνί, μ. 7. Th.

Idæ.

πολυπύχον ὑλνέσσης, μ. 1010. Th.

Olympi.

νιρόοντος ὀλύμπου, μ. 42. 62. 118. Th.

μακρόν ὀλυμπον, μ. 466. Sc.

Oithyos.

ὕψηλῃς ὀθρύος, μ. 632. Th.

SYLVAR.

ἄσπιτος

ἀπειτος ὕλη, μ. 694. Th.

νήματα, μ. 129. lib. 2. Τηχες: ποταὶ, πρὸς ἧν ἔδιδυαται
τις ὄρσοι διὰ τὸ πλῆθος, densa, ad quam non pos-
test aliquis contendere.

Querceti.

ἀγρία βροσθήοντα, μ. 148. lib. 2.

Nemeæ sylvæ.

τρυτοῖο νεμέως, μ. 332. Th.

VALLIVM.

ἀγρία βροσθήοντα, μ. 7. lib. 2.

PRATI.

μαλακῷ λαμῶνι, μ. 280. Th.

INSVLARVM.

ἰσθμῶν, μ. 1014. Th.

In specie autem:

Creta.

ἑρῆτη ἐν σφραῖ, μ. 480. Th.

Cypri.

πολυκλύσῳ ἐνὶ λῶπῳ, μ. 199. Th.

πορίρρυντον λῶπρον, μ. 193. Th.

Cytherarum.

λυθῆροισι γαθίοισιν, μ. 192. Th.

Erythiæ.

πορίρρυντον εἰν ὀρυθά, μ. 191. Th.

Eurythre.

ἀμφιρρύντω, μ. 983. Th.

REGIONIS.

ἑκατα

καταφυγέας χώρας, μ. 806. Th.

χώρας οὐ συνέχοντι, μ. 731. Th.

πίονα, μ. 8. lib. 2.

Nominum propriorum.

Greciae.

ἑλλάδος ἐξ ἰορῆς, μ. 271. lib. 2.

Thraciae.

ἱπποτρόφος, μ. 125. lib. 2.

U R B I V M.

στυργος πόλις, μ. 270. Sc.

Nominum propriorum.

Anthec.

ἀνθαί τε ποιήσας, μ. 281. Sc.

Cuma.

ἰόνιοι αἰολίδα, μ. 254. lib. 2. quam in litorali Asia
condiderunt Aeoles.

Iaolci.

ἑλατή τ' ἰαωλίδες, μ. 380. Sc.

Pyl.

ὑπὸρ' οὐλῃς ἡμαθόγοντος, μ. 360. Sc.

Pythūs.

πυθοὶ οὐ ἡγαθὴν, μ. 499. Th.

Thebarum.

ἱππαπύλῳ θύβῃ ἑλαδμυίδε γαίῃ, μ. 161. lib. 1.

ἱππαπύλῳ, μ. 49. Sc.

ἱππιφάνῳ, μ. 978. Th.

ἱππιφάνορ θύβλιν, μ. 80. Sc. ἢ τὰ τέχνη λίγα, διὰ τὸ

Σ Β

συντάξις

ὀνείχιτον αὐτὸν εἶναι: ἢ οἷς αἰνυκίωσι καὶ τιφάσσι
λαμβάνουσιν.

Tirynthi.

δὴν ἴμιμονον πηλίστρον, μ. 81. Sc.

τίρυνθ' εἰς ἰόβην, μ. 293. Th.

Troia.

καλλιγυῖα καὶ, μ. 271. lib. 2.

VICORVM.

Ἀσκρα: δῖον ἔνι κόμῃ ἄσκρα, μ. 257. lib. 2.

COMPOSITORVM EX ELE-
mentis in absolutorum.

VAPORIS.

θερμὸς αὐτῆς, μ. 696. Th.

ἄτμῃ θειασίῃ, μ. 862. Th.

METEORORVM IGNEORVM.

Fulminis.

ἑοραυνῆτε φλεγέθοντες, μ. 846. Th.

ψολόγοντι ἑοραυνῶ, μ. 422. Sc. 515. Th.

αἰθαλόγοντα ἑοραυνόν, μ. 72. 504. Th.

Iridis.

ὠκεῖαν ἱριμ, μ. 267. Th.

AQVEORVM.

Nubis.

νεφέλη νόροσσι δ᾽, μ. 757. Th.

σκοτέον νέφος, μ. 173. lib. 2.

νεφέλης λυανήσι, μ. 745. Th.

Niuis.

ANNOTATIONES.

179

νίφα λευκὴ, μ. 153. lib. 2.

Pluuiæ,

διὸς ὄμβρος, μ. 244. lib. 2.

ἄριος ὄμβρος, μ. 110. lib. 2.

διὸς ὄμβρος πολλῷ, ὁπωρῶν, μ. 295. lib. 2. et 757. Th.

ὁπωρῶν ὄμβρος, μ. 292. lib. 2.

Imbris,

ὄμβρος χαρσίν, μ. 478. Sc.

MIXTORVM.

Venti,

ἐνεραίες, μ. 212. lib. 2.

ζαθίων ἀνέμων, μ. 254. Th.

πεντήρων ἀνέμων, μ. 846. Th.

ἀνέμων ποίρε ὑγρὸν αἰόντων, μ. 243. lib. 2. et 869.

Th. Alludit ad originem uentorum. Aqua enim resolu-
tur in aerem, et ex hoc subtiliori flatus gignitur.

παντοίων, μ. 229. lib. 2.

Nominum propriorum,

Boreæ.

θρηναίη βορέη νίφα λευκότες, μ. 171. lib. 2.

λαψιφρονέισονθον, μ. 380. Th.

Noti.

ὅς τ' ἄρ' ἐν θάλασσιν ὁμαρτίναις, μ. 294. lib. 2.

Zephyri.

ἀργέτω ζεφύροι, μ. 870. Th. Gellius ἀργέτω La-
tine Caurum dici ait. Porro alij ζεφύροι τι legunt. Nam
suprà quoque μ. 380. separauit Zephyrum ab Argeste.

Aut igitur hic legendum *ζεφύρα τε*, aut superius coniungenda hæc duo, *αργύρεον* et *ζεφύρον*.

Auræ.

δυνειάς αὔρας, u. 288. lib. 2. faciles et leues flatūs:
aut conspici et faciles discretu.

μαψαῦραι, u. 872. Th.

Procellæ.

προθύελλα θυέλλα, αργαλίη, u. 742. Th.

Turbinis.

λιακῇ αἰέλη, u. 874. Th.

Glaciei.

δυσκλεγίης, u. 124. lib. 2. ἀ δὲς ἐν ἀλέγῳ, curo, quòd
adferant molestam curam.

IN ANIMATORVM.

Saxi.

πίτρακ ἡλιβάτος, u. 422. Sc.

πίτρακς ἡλιβάτοιο ὑψηλῆς, u. 786. Th.

λοίλη ὑπὸ πίτρακ, u. 302. Th.

πίτρακς ἡλιβάτους, u. 675. Th. ἤγερ μεγάλας καὶ ὑ-
πὸ βρολῶν, σιβαράς, ἰχυράς.

Rupis.

πάγος ὑψηλὸς, u. 440. Sc.

Gemmarum, ut Adamantis.

πολιὺ ἀδάμαντος, u. 161. Th.

Metallorum.

Auri.

χρυσὸν τε φανῶν, u. 142. Sc.

Ferri.

Ferri.

αῖρος ἀληθῆρα σίδηρος, μ. 128. Sc.

μέλας σίδηρος, μ. 150. lib. 1.

αἰθωνι σιδέρω, μ. 361. lib. 2. ἤγχι τμητικῷ. αἰθων λέ-
βος ὁ εἰς ὑπηρεσίαν τῷ πυρὸς ἐπιτέλειος. αἰθων μετὰ
φοεινῶς καὶ ὁ δραγύριος καὶ διευγυόρμος, καὶ ὁ
δοκεῖ καὶ αἰθων λέγεται σίδηρος ἤγχι τμητικὸς ἀπὸ
τῆς λευγικῆς τῷ πυρὸς ἐνδργείας. ἢ καὶ ἐν τῇ λίξει ἐμ-
φαίνεται. ἐπεὶ δὲ τὸ πῦρ ἔχει καὶ τὴν φωτιστικὴν δύ-
ναμιν. ἔχει δὲ καὶ μάχαιρα καὶ ἀσάβη καὶ τὰ τοιαῦ-
τα τὸ λαμπρὸν. λέγουσι δὲ αὐτὸν αἰθων τοιῦτος σίδηρος
καὶ διὰ τὴν λαμπρότητα. Moscorulus.

Orichalci.

ὀρεχάλκοιο φανῶ, μ. 122. Sc. ὀρέχαλκος τὸ λευκὸν
χάλκωμα. ἐν ὀρεσι γὰρ ἐνέμεται. Philoponus ὅτι αἱ
αἰνι, orichalcum esse materiam quandam metallicam
ferro præstantiorem.

Acris.

αἰσπε χαλκῷ, μ. 135. Sc.

αἰσπε χαλκῷ, μ. 317. Th.

ANIMATORVM NON

sentientium.

Arborum.

φίροντα τε ἀνδρῶν καὶ πόνων, μ. 216. Th.

Lignorum.

ἐπικαμπύλα, μ. 45. lib. 2.

Ecule.

οὐ κοίλῳ γάρ θυγι, u. 567. Th.

Lauri.

δάφνης ὀρθοκλήος, u. 30. Th.

Quercuum.

ἀγρὺς ὑψίκομοι, u. 376. Sc.

Fructuum: ut Olei.

λίπ' ἐλαίῳ, u. 140. lib. 2.

Pomorum.

παργύσια μάλα, u. 336. Th.

Vuarum.

αἶρα δρυτὲς πολυκνήβιος, u. 232. lib. 2.

Racemorum.

ἀσπὺς καὶ μέλανας, u. 294. Sc.

Vini.

αἶθονα οἶνον, u. 210. & 342. lib. 2. Gellius lib. 17. cap.

8. Vini, inquit, rarerent cōgelascunt, quia semina quaedam caloris in sese habent, suntq; natura ignitionis: ob eam rem & Homerus uocauit αἶθονα οἶνον, non, ut alij putarunt, propter colorem. Plinius quoq; testatur, vini naturam non gelascere, sed ad frigus stupere tantum, eaq; ratione αἶθονα appellari. Budaeus negat. Potest itaq; calidum & potens intelligi, quod pro meliore coctione in prandio & coena putet Hesiodum interdum sumendum esse, ad carnes praesertim.

βίβλιος οἶνος, u. 207. lib. 2. ἀπὸ βιβλίας ἀμπέλας θρακίας, ex Biblia uite Thraciae collectum: aut meo iudicio, tenue & aquosum, quale est populorum in Assyria iuxta

ANNOTATIONES.

162

iuxta Biblum & Libanum degentium, qui sunt ὁδο-
πόται. Hoc enim uidetur significare, cum infra subiun-
git, tres aquæ partes sumendas esse ad unam uini, quæ
sit quarta pars, ut uinum fiat dilutum & aquosum.

Fructuum in genere.

ὄφρονα παρπὸρ, u. 11. lib. 3. ἔγγυρ ὁδόνταϊον, τέρπειο
τα τλήν ψυχλὸν ἢ ὄφραϊνόντα.

μειληδέα, u. 170. lib. 1.

σύμμητον, u. 281. lib. 2.

πολλὸν τε καὶ ἄφθοον, u. 118. lib. 1.

Foliorum.

μορυνιόντα πίτυλα, u. 289. Sc.

Florum.

αἰθέριον εἰσεννέσι, u. 75. lib. 1. 280. Th.

Radicum.

ρίσησι διλυτικίαις, u. 812. Th.

ANIMATORVM SENTIENTIVM.

ζωϊσιον φωνήσιον, u. 584. Th.

IRRATIONALIVM, ET PRIMVM

terrestrium: ut Apri.

ὡς πρὸς χαυλιόδον, u. 387. Sc. ἐπεὶ λιχαλασμονέ-
στα φανερῶς τὸς ὁδόντας, quòd manifestè apertos ha-
beat dentes: aut ὡς τ' οὐαλλαγλὼ, mutatione p in λ fa-
cta, ut sit χαράσων τὸς ὁδόντας ἢ τραχυὼν, exaspe-
rans dentes. Hec Tzezēs.

Aranei.

ἀρσενιότης ἀράχνης, u. 13. lib. 3. αὐτὶ τῷ ἀρσενί-
πότης

πέτης ἦγυρ ὃ οὐ τῷ ἀέρι πηρόμενος.

Bovis.

βοὺς ὑλοφάγοι, μ. 209. lib. 2. ἦγυρ ἀδαμάσθ, ἀγέλας.

βῦρ ἀροτῦρα, μ. 23. lib. 2.

ἐρμυνορ, μ. 26. lib. 3. ἦγυρ ποτλά μυνάμενον.

μέγαν βῦρ, μ. 536. Th.

βοῦρ σύρμιτῶπων, μ. 82. Sc.

εἰλιπόδωρ, μ. 983. Th.

βοῦς εἰλιπόδωσι, μ. 290. Th.

βῦς σύρμιτῶπος, μ. 292. Th.

εἰλιπόδας εἰλικες βῦς, μ. 31. lib. 3. ἦγυρ εἰλικωιδῶς
τὴς πόδας λινῶντας, à rotundo et circulari incessu
boum. Tzetzes.

εἰλικας βόας, μ. 70. lib. 2. Epitheton boum apud poe-
tas usitatum, quo peculiarem illorum gressum expri-
munt, quo crura solent inflectere.

Canis.

δανὸς λύνωρ, μ. 769. Th.

καρχαρόδοντα, μ. 32. lib. 3. et 222. lib. 2.

χαλκιδόφωνορ, μ. 312. Th.

καρχαρόδοντι κυνί, μ. 303. Sc. Interpres facit disci-
men inter χαλκιδόδοντα καὶ καρχαρόδοντα. χαλκιδό-
δοντα sunt, ut elephas et aper, καρχαρόδοντα, ut leo,
pardalis, lupus, canis.

Caprae.

αἰγὸς ὀρεισινόμος, μ. 407. Sc.

παντέρια, μ. 134. lib. 2.

οδοντυμονάωρ, μ. 208. lib. 2. cessantium à lactando,
non lactantium.

Draconis.

λεπιδόοιο δράκοντος, μ. 323. Th.

λευκός δράκοντος, μ. 825. Th.

Equorum.

ὠκίης ἵπποι, μ. 61. Sc.

ποδῶκτες ἵπποι, μ. 191. Sc.

ἵππων ὠκυπόδων, μ. 96. Sc. 97. Sc. alipedum.

ἵπποις ὠκυπόδοις, μ. 52. lib. 3. ἀπὸ τοῖς ταχέεσσιν.

Sc. μ. 470. Sc.

ὀρυσσάμεναι ἵππους, μ. 369. Sc.

καλλιτέρας ἵππους, μ. 372. Sc.

ὠκίας ἵππους, μ. 307. Sc. 350. Sc.

Nominum propriorum.

Arionis: μέγαν ἵππον ἀρίστα λευκοχαίτην, μ. 120.

Sc.

Pegasi: πηγαστός ἵππος, μ. 283. Th.

Hædorum.

ἡρώλογόνωρ, μ. 161. Sc. 210. lib. 2.

Leonis.

μέγας λέων, μ. 172. Sc.

χαροποιό λεόντος, μ. 321. Th.

πρῶτος θυμὸν ἔχοντος, μ. 833. Th.

μεγαλὸν τε λέοντα, μ. 318. Th.

χαροποιό τε λέοντα, μ. 177. Sc.

βλῆσαι λέοντα, μ. 173. Sc.

Mulo.

Mulorum.

καλὸν γὰρ, u. 27. C. 32. lib. 3. C. 46. lib. 1. ταυτίς ἐπ' ἔργοις καλίστην.

Ovinum.

αἰσχροπόκοι δ' οἶες, u. 22. lib. 1. αἶψ' ὅρ οἱ πόκοι τῶν δ-
ειων.

αἰσχροπόκων οἶων, u. 446. Th.

Tauri.

ἰεὺς βύχων ταύρων, u. 832. Th.

αγῶν: ibidem.

Testudinis.

φορέεινος, u. 189. lib. 2. Domiporta, quod ades suas circumferat.

Serpentis.

πύλων ὄφις, u. 300. Th. Vide plura ibid.

ὄφις δανῶν, ἔτι φαται, u. 161. Sc.

DEINDE AQUATICORVM.

Piscium.

ἰλλοπας ἰχθῆς, u. 212. Sc.

Polypi.

αλόγιστος, u. 142. lib. 2. carens osibus seu spinis.

TERTIO ARBORVM.

Avium.

οἰωνοῖς πῖσανοις, u. 275. lib. 1. οἰωνοὶ proprie vocan-
tur ei γύνες, uultures, tanquam οἰωνοὶ ab οἷς soli C
αὖν οὐκ, quod soli sine concubitu una substantia
concupiant. Hoc autem loco omnes volucres intelligit.

πῖσανος

ANNOTATIONES.

107

πυτανὸν παρὰ τὸ οὐ τῷ πτεῖσθαι τάναν τὸ πέρδον,
quod in uolando extendat alas, πτεῖσθαι autem παρὰ
τὸ οὐ τῷ πτεῖσθαι αὐτῷ, οἶοναί τὸ ὑψιπτεῖν, quod sur-
sum et in altum uolet. unde illud per diphthongum,
hoc uerò per n scribitur.

Alarum.

ὠκείης πέρδους, μ. 270. Tb.

Accipitris.

ὠκυνέτης τανυσίπτερος ὄρνις μ. 210. lib. 1. ὃ λίαν τα-
νύων τὰ πτερά, quae late extendit alas, uelox: quemad-
modum illud, ὁμοιοῖσι ποιητοῖσι, pro τοῖς λίαν λιὰ κα-
λῶς ποιημονοῖσι. Hec Tzetzes.

Aquile.

μορφνοῖς φλεγύας, μ. 134. Sc. μορφνοῖς ἢ αἰτῶς λέγου-
ται ἢ λιὰ τριόρχας, λιὰ ὀφθαλμίας, ἢ φλεγύας. Tze-
zes ait, φλεγύας esse quasi φλεγγύν in τῷ φλέγειν, λιὰ
λαμπρὸν εἶναι, ἢ lucendo et inflammando. Addit au-
tem, φλεγύαν ab alijs dici auem esse similem uultui.

αἰετὸρ τανύπτερον, μ. 523. Th.

Cicadae.

λιανόπτερος ἡχίτα τέτλιξ, μ. 393. Sc.

ἡχίτα τέτλιξ, μ. 200. lib. 2.

Cornicis.

λακέρυφα κορώνη, μ. 369. lib. 2. ἀντὶ τοῦ κιλάρυφα, gar-
gula, stridula, arguta.

Cygnorum.

ῥόνοι ῥοφανότα, μ. 216. Sc.

ΕΠΙΟΤΗΚΑ

Fucorum.

ὑπελύνειας ὑποβύροισι, μ. 302. lib. 1. Epitheton elegans
residem notat, qui tempus obseruat, quo egressis api-
bus clam subeat alucaria mel depasturus. Sunt itaque
ὑποβύροι οἱ καὶ ὑπὸ τῶν ἀπὸ τῆς παρὰ τὴν ὥραν
ἐν ἡ ἐκβαίνουσιν αἱ μελίσσαι, ἵνα ἐκλαθόντες ἐκδώσι τὸ
μέλι. Aut τοῖς ὑποβύροις ὥραν ἔχουσιν. Abscondunt enim
eandam. Didymus scribit ὑποβύροις, ὅτι ὑπό τῶν ἔχουσιν ἐν
τῇ ὥρᾳ. Secundum Aristotelem ἀκούτροις. Amerias au-
tem explicat pro ὑποβύροις. Nemo præter Hesiodum
ea est usus, qui etiam tantum semel usurpauit. Hæc ex
Proclo.

Gruis.

ὁ ψόθεν ἐν νεφέωρ οὐρανῶσι καὶ κληγῆς, μ. 67. lib. 2.

Hirundinis.

ὁρθρογόνου πανδίωνος χελιδῶν, μ. 186. lib. 2. A' Τζεξε
scribitur ὁρθρογόνου, quasi ἡ μεγάλως καὶ ὀρθίως γοῶσα
χελιδῶν, intense canens lugensq; hirundo. Reprehen-
ditur ab eodē Proclus, qui ὁρθροβόλῳ scribi uelit, cum
per totam diem magis clamet, diluculo minus.

Luscinie.

ἀνδῶν ποικιλόδερος, μ. 201. lib. 1. Sic appellat πο-
ικιλόφωνον, quæ uarios modos cantuuncularum exer-
cet, aut τὴν ἐπιγμουμένην καὶ ποικιλήν ἔχουσαν τὴν δε-
ξιάν, quæ collum habet uariatum. Hæc Τζεξες.

Vulturis.

αἰγυπιοὶ γὰρ ψώνυχες αἰγυλοχῆλαι, μ. 405. Sc.

RATIONALIVM, VT HOMINVM,
quorum epitheta in genere.

βροτοὶ αὐτῆς, μ. 3. lib. 1. ἤγουν οἱ φθαρτοί, corruptioni obnoxij, ἀπὸ τῆς βροτὸς, quod significat cruorem cum pulvere mixtum.

θυκτοί, μ. 108. lib. 1.

θυκτοὶ τ' αὐθρωποι, μ. 535. Th.

χαμοὶ τ' ὀρχόμενοι αὐθρωποι, μ. 273. Th.

ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, μ. 416. Th.

ἐκείνων ἀνθρώπων, μ. 36. lib. 2. ἤγουν τῶν τῷ θεῷ κατὰ τρεφομένων, τὰτέστι τῶν θυτῶν.

μόροπων, μ. 109. lib. 1. Eusthatus ait, ex aliquorum sententia ideo homines μέροπας dici, quòd postquam filij Adam turrin, quæ à linguarum confusione Babel appellata est, in terra Sennaar edificare ausi sint, à Deo Opt. Max. in omnes terræ partes diuisi, varijsq; inde idiomatis locuti fuerint. Sed ignarus fuit huius confusionis Hesiodus: ideoq; uidetur potius homines sic dixisse, quòd distinctā, disertam & articulatam vocem habent, μεμελεσμένῳ ὄντι, quod omnibus alijs animantibus est negatum. Tzetzes affirmat sic dictos, quòd varijs linguis utantur. Aliter enim Scytha, & aliter Persa, & ceteræ gentes diuerso ab alijs modo differenterq; loquuntur. Hinc Doletus ait, moneri hac etymologia varias linguas ab hominibus discendas esse. Sed prior ratio uidetur optima.

περίτρω, μ. 100. Th.

χαμαιγονέωμ, μ. 879. Th.

ἀνδράσι τ' ἀλφειῇσι, μ. 82. lib. 1. C. 29. Sc. C. 512.
Th. ἄγνυ διανοητικοῖς καὶ σύνετικοῖς; ἀπὸ τῆ ἀλφῆ τὸ ἐ-
φσέμεν καὶ διανοῦμαι. Conuenit itaq; nature homi-
num curiose et solerti, de qua Horatius: Coelum ipsum
petimus stultitia.

δοσομόοισι, μ. 56. lib. 1.

θνητοῖσι βροτοῖσι, μ. 500. Th.

θνητοῖς, μ. 199. lib. 1.

θνητοῖς ἀνθρώποις, μ. 297. Th.

μελίησι θνητοῖς ἀνθρώποις, μ. 563. Th. ἤτοι τοῖς ἀν-
θρώποις. ἢ ὅτι ἐκ μελιῶν ἐγούοντο νυμφῶν; ἢ ὅτι γονι-
μῶμενοι ἐρρύηθησαν ὑπὸ ταῖς μελίαις, ὅ ἔστι δαῖδαροις,
οἰστροῖσι, μ. 193. lib. 1.

ἐπιχθονίας ἀνθρώπους, μ. 231. Th.

MEMBRORVM, PRIMVM in genere.

φαίδιμα γῆα, μ. 492. Th.

τιδαροῖς μελίσσι, μ. 148. lib. 1.

τιδαροῖσι μέλισσι, μ. 152. Th.

In specie homogeneorum.

Adipis.

λοσυκὸν ἄλαφας, μ. 553. Th.

πίονι ἀμῶ, μ. 538. Th.

ἀργέτι ἀμῶ, μ. 541. Th.

Osia.

ὄστια λουκᾶ, μ. 540. σ. 555. Th.

Sanguinis.

ἑίλωνος αἷμα, μ. 174. Sc.

αἷμα μύλων, μ. 252. Sc.

Vnguium.

γραμψοῖσι, μ. 203. lib. 1.

ἑρατῶροις ὀνύχοις, μ. 427. Sc.

Heterogeneorum.

Capitis.

ἑρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ, μ. 136. Sc.

ἀνῆς κεφαλῇσι, μ. 829. Th.

θρασυῖος κεφαλῇσι, μ. 823. Th.

Cordis.

ἑίλωνος ἥτορ, μ. 429. Sc.

σιδηρεῖν ἑραδίῳ, μ. 764. Th.

ὑπέρβιον ἥτορ, μ. 898. Th.

φίλον ἥτορ, μ. 358. lib. 1. σ. 163. σ. 568. Th.

χάλκειον ἥτορ, μ. 764. Th.

νόστις, μ. 765. Th.

ἱλαρὸν κραδίῳ, μ. 338. lib. 1. Huc pertinent quedam
epitheta animi, de quibus supra.

Cruentum.

ἀγλαὰ μυρία, μ. 335. lib. 1.

Dentium.

λουκὸν ὀδόντα, μ. 388. Sc.

ὀδόντων λουκᾶ θιόντωρ, σ. c. μ. 146. Sc.

Epatis.

ἡπαρ ἀβλύατον, μ. 524. Th.

Frontis.

βλοσυροῖο μῆλ' ὤπῃ, μ. 147. Sc. βλοσυρὸν ἀπὸ τῆ βάλ-
λαρ ἢ τῆ ῥώσης τοῖς ὄσοις ἢ τοῖς ὀφθαλμοῖς.

μῖος' ὤ μῆλ' ὤπῃ, μ. 143. Th.

Linguae.

φειδωλὺς ἔ' κατὰ μέτρον ἰσθῆς, μ. 338. lib. 2. non
exundantis, libera, uage, precipitis ἔ' petulantis: sed
parce, hoc est contrahæ, refrenate ἔ' sobrie.

γλώσῃσι συνοφρῆσι, μ. 826. Th.

Manuum.

πεντῆροιο, μ. 360. lib. 2. quinos ramos, id est digitos
habentis.

σκαῖ διξιτόρῃ, μ. 179. Th.

χεῖρις ἀπῆτοι, μ. 75. Sc.

χεῖρις ἀπλάγοι, μ. 151. Th.

ὄργματι ἔχυσαι, μ. 823. Th.

σιβαρῶν χειρῶν, μ. 715. Th.

ἀναμάτοισι χεῖρεσι, μ. 519. ἔ' 747. Th.

χόρσι ἀμφοτέρησι, μ. 553. Th.

χόρσι ἀνιήλοισι, μ. 343. lib. 2.

σιβαρῆς χόρσι, μ. 675. Th.

χόρσι φίλησι, μ. 285. Th.

χεῖρας ἀέπης, μ. 446. Sc. ἔ' 649. Th. Apud Ho-
merum Iupiter uxori minitans appellat manus suas
ἀέπης, ut ledant quoscunq; uelit, cum à nemine uicif-
sum ledi queant.

Oculorum.

ὄσσι δὲ οἱ πυρὶ λαμπρῶντι ἵκνται, μ. 390. Sc.

ὄσοισιν πυρὶ λαμπομένησι, μ. 145. Sc.

Ori.

ἀπαλῶρ πομάτωρ, μ. 279. Sc.

Palpebrarum.

ὠματώρ, μ. 7. Sc. ὠμάτωρ οὐκ αὐτὰ τὸ μέλαν. ἀλλὰ
λαχὺ ἢ τὸ ὁφθαλμῶν, ὠμάτωρ derivatur ἀπὸ τῆς κῆμα,
ὠματώρ, ὡς eiectione literæ μ ὠμάτωρ. Tale enim
quiddam est τὸ κῆμα;

Pedum.

πόδες ἀνάματοι, μ. 824. Th.

πόσ' ἀπαλοῖσιν, μ. 3. Th.

ποσὶν ὑπὸ ῥαδινοῖσιν, μ. 195. Th.

Ventris.

γαστρίβοσι, μ. 539. Th.

Verticis.

ὕψιλὺς ὠρυφῆς, μ. 374. Sc.

HOMINIS SEXVS.

Viri.

αἰσθητός ἀνὴρ, μ. 408. Sc.

ἀνέκορα, μ. 369. lib. 2.

βροτὸν ἀνδρα, μ. 370. Th.

Nominum propriorum.

Acete.

ἀσπριφίος βασιλῆος, μ. 992. Th.

Acmonis.

A 3

χάλλεις

χάλκιστος ἀνθρώπων, μ. 722. Th.

Amphidamantis.

αἰφρονος, μ. 272. lib. 2.

Amphitryonis.

λαοσόος, ἄγλαος ἥρωος, μ. 37. Sc. διορυσόων, μ. 54. Sc.
αἰψόων, μ. 2. Sc.

Aristai.

βαθυχαίτης, μ. 977. Th.

Bellerophontis.

ἰδλὸς βελλόφοντης, μ. 326. Th.

Briarei.

βριαρέως μεγάλθυμος, μ. 734. Th.

Cadmi.

ὑπέρθυμος, μ. 937. Th.

Caici.

ἰδρράτιον τε καίνορ, μ. 344. Th.

Chrysaoris.

χρυσάωρ τε μέγας, μ. 283. Th.

καρτόροθύμω, μ. 979. Th.

Chironis.

φειδωρέδω, μ. 1002. Th.

Cotti.

κόττος ἀνθρώπων, μ. 654. Th.

Cygni.

αἰκτιάδην μεγάλθυμον, μ. 57. Sc.

κύκνος ἀνθρώπων, μ. 65. Sc.

ὄμιλιν, μ. 368. Sc.

ἰηπόδαμος, μ. 346. Sc.

Electryonis.

λασιόον, μ. 3. Sc. ἀπὸ τῆ λαὸς λαὶ τῆ οἶον τὸ ὄρμῃ
τροπῇ τῆ εἰς ο.

Epinacthei.

ἑμαρτίνου τ' ἐπιμυθία, μ. 51. Th.

Eurythiei.

ἑλυταμοῖον ἐνρυθία, μ. 11. Sc.

Eurytionis.

ἑνυάλιον ἐνρυτιῶνα, μ. 294. Th.

Geryonis.

γεμύραλον γερυνία, μ. 289. Th.

Gigantum.

ἑρατόρων τι γιγάντων, μ. 50. Th.

μεγάλας τι γίγαντας, μ. 185. Th.

Gygis.

γῆγες ἄνθρωποι πολέμοιο, μ. 714. Th.

Herculis.

ἑρακλῆος θάσιο, μ. 138. Sc.

θεβαγρῆος, μ. 530. Th.

ἑρακλῆ ἑρατόροφρονι, μ. 458. Sc.

ἑρακλῆα διὸς θρασυκαρδίου γόνυ, μ. 448. Sc.

Iasonis.

ἰασονίῃ λαῶν, μ. 1000. Th.

Iolai,

ἰωλῆος ἰόλων, μ. 102. Sc.

ἰωλῆος ἰόλων, μ. 340. Sc. συγμοπλὴν ἔχει ἀπὸ τῆ

διογενῆς, ἢ ὁ γνωτὸς ἥγερ γνωτὸς τῷ διῷ. *Interpres
metus.*

λυίοχος ἑρατόρος, μ. 77. *Σ* 323. *Sc.*

λυδάλιμος, μ. 467. *Sc.*

λυδαλίμω, μ. 74. *Sc.*

ἀρνήφιλω, μ. 318. *Th.*

ἥρως ὧ ἰόλαι, βροτῶν πολὺ φίλτατε πάντων, μ.

78. *Sc.*

ἥρως ὧ ἰόλαι διοτρεφεῖς, μ. 118. *Sc.*

Memnonis.

χαλκοκορυβῆν, μ. 984. *Th.*

Mencetij.

ὑβριτῆν μινυότιον, μ. 514. *Th.*

ὑπόρυνδαυτα μινυότιον, μ. 510. *Th.*

Persei.

πέρσεως δαναΐδης, μ. 229. *Sc.*

ἱππότης πέρσεως, μ. 216. *Sc.* *Glossatores intelligunt
fugitium ἢ exulem equitem, eo quòd Acrisius avus
Persei maternus ipsum expulit. Non enim inducitur
Perseus equo utens. Tzetzes.*

Phaetontis.

φαίδιμον γόν ἰφθιμον, μ. 986. *Th.*

Promethei.

ἀγνυλομήτης, μ. 48. *lib. 1. Σ* 546. *Th.* ὁ ἱαυτὸν τοῦν
καὶ εἰς ἱαυτὸν ἐπεγραμμείος.

ἱαπεῖριον δὲ ἀναΐντα προμυθός, μ. 614. *Th.* ἀνα-
πήσιον ὅρος ἀρκαδίας εἴθαι ἐτιμᾶτο ὁ προμυθός.

πυλίδειμ, μ. 616. Th.

προμηθία ποιηιλόδαλον, μ. 521. Th.

ποιηίλον αιολόμυτον, μ. 511. Th.

Titanum.

τιτλῶες ἀγαυοί, μ. 631. Th.

ὑποταρτάριοι, μ. 851. Th.

χθονίης, μ. 697. Th.

Vlyβis.

ταλασίφρονος, μ. 1012. Th.

Mulieris.

αἰμύλα πωτήλασσα, μ. 372. lib. 1.

πυγοπόλος, μ. 371. lib. 1. ἢ γολίψα τὰ περὶ τὴν πυλὴν μέρη ζωνίοις καὶ λοιποῖς, uestiens ἢ exornans partes natibus vicinas cingulis ἢ alijs. Aut ἢ γολίψα τὴν πυγῶνα καὶ τὴν πύχας καὶ τὰς χείρας, περιβραχιονίοις καὶ δακτυλίοις, exornans lacertos ἢ cubitos atq; manus armillis ἢ annulis. Hæc Τρεχες.

ἀπυρολόχης, μ. 322. lib. 2.

ἐνζώνοιο γυναικὸς, μ. 31. Sc.

γυναικῶν θυλοῖσράων, μ. 4. Sc.

Puellæ.

ἐλικώπιδι κέρη, μ. 308. Th.

ἐλικώπιδα, μ. 998. Th.

ταυρόφυροι ὠκιστῆται, μ. 365. Th.

Virginis.

ἀπαλόχρους, μ. 137. lib. 2. pro τευροφῆς.

παρθονῶ ἀδολῆ, μ. 572. Th. ἢ 71. lib. 1.

Nomina propria querantur in serie deorum, de qua supra.

ΕΠΙΘΗΤΑ ΚΑΤΕΓΟ-

ria quantitatis.

Exercitus.

στρατὸρ οὐρανός, μ. 244. lib. 1.

Chororum.

λεπαροί τι χοροί, μ. 65. Th.

Gregis.

αἰπόλια πλατὶ κίγῳ, μ. 445. Th.

Phalangis.

πυκινὰς φάλαγγας, μ. 935. Th. Huc pertinent illa, abstractè considerata, quæ sunt libro secundo, τειρόδιον, τρίπυχον, ἑπτὰπόδιον, δεκάποδιον, ἑξακίδιαιον, δεκάδωρον, &c.

ΕΠΙΘΗΤΑ ΚΑΤΕΓΟ-

ria qualitatis.

PRIMUM HABITVVM

animi.

Artis.

δολὴς τέχνης, μ. 547. Th.

δολὴ τέχνη, μ. 540. Th.

δολὸν δὲ λαλῶν, μ. 160. Th.

τεχνὸν λαλῶν, μ. 770. Th.

Mendaciorum.

ψεύδεια ἐτύμοισι ὁμοία, μ. 27. Th.

Doli.

Doli.

αἰκινὸν ἀμύχανον, μ. 83. lib. 1.

λόλον αἰκινὸν ἀμύχανον ἀνθρώποισι, μ. 589. Th.

HABITVVM VOLVNTATIS.

Morum.

ἔθικα ἡθικά, μ. 66. Th. c. 17. lib. 2.

Amicitie.

φιλόνητος οὐνός, μ. 651. Th.

Fortitudinis.

ἡρώτης ὑπέροπλος, μ. 516. Th.

ἡρώτιον ὑπέροπλον, μ. 619. Th.

Iniurie.

ἔχει γὰρ ἀτάσθαλον, μ. 133. lib. 1. τὴν θάλασσαν οὐ
 ἡανοῖς, pullulantem in malis, aut certè ἄδινον, iniu-
 riam. Hec Tzetzes.

HABITVVM CORPORIS.

Forme.

ἡαλόν ἐκέρκτορ, μ. 63. lib. 1.

Roboris.

ἰχὺς δ' ἀπλάτος, ἡρατόρην μεγάλην ἐπὶ ἄλῃ, μ. 153.
 Th.

βίλον ὑπέροπλον, μ. 670. Th.

ροόςος ἄρχετορ, μ. 832. Th.

ροόςος ἡρατόρην, μ. 446. Sc.

Morbi.

νόσος ὑπ' ἀργαλίας, μ. 43. Sc.

ἡαυλὸν νόσον, μ. 527. Th.

αἰγία

ἀργαλίων, μ. 92. lib. 1.

Veterni.

ἑκκὸν ἑὼμα, μ. 798. Th.

AFFECTVVM.

Amorū.

λυσιμειλὺς, μ. 91. Th. λύων τὰ μέλη. μαλακὰ γὰρ ἑὼ
χαῖνα ποιεῖ ὁ ὅπως τὰ σώματα ἑὼ ἐκλυτα.

φιλότης ἐφ' ἑμέ, μ. 15. Sc. C. 132. Th.

ὄρατ' ἑφιλότηϊ, μ. 970. Th.

Desiderij.

ἀργαλίων, μ. 66. lib. 1.

Contentionis.

βαρεῖα, μ. 16. lib. 1.

ἑκκὸν χαρτος, μ. 28. lib. 1.

δυσπείλαδος, ἑκκὸν χαρτος συγρόπης, μ. 194. lib. 1.

ἑκκὸν χαρτος, ἡ ἐπὶ τοῖς ἑκκοῖς χαίρουν, ἡ χαίρουν οἱ
ἑκκοί. Moscorulus.

χετλῆς, μ. 15. lib. 1.

συγρόπ' ἡ, μ. 226. Th.

χαλεπὺς, μ. 637. Th.

Cisarum.

ἑὼ δ' ἑκκὸν λυγρὰ, μ. 48. lib. 1.

γγοπόρως (ἢ γγοπόνως) μελισθῶνας, μ. 65. lib. 1. ὡς
τὰ γῆα ἑοσμύσας, τὸ γὰρ ποσμεῖν ἑὼ παλλυῖται οἱ
παλαιοὶ ἑορῶν ἑλεγον.

χαλεπὰς μεθ' ἑμ' ἑκκὸν, μ. 176. lib. 1.

Doloris.

αἰμὺν ἄχος, μ. 497. Sc.

ἄλγεα δακρυόεντα, μ. 227. Th.

ἄλγεα λυγρὰ, μ. 198. lib. 1.

Itæ.

βαρυὺν χόλον, μ. 616. Th.

δακροῖς χόλοις, μ. 221. Th.

Invidia.

Huc pertinent epitheta contentionis.

Macroris.

αἰλίσσον ἀνίλιν, μ. 611. Th.

OBIECTA SENSUM.

Lucis.

λάμπρον φῶς, μ. 154. lib. 1.

φῶς πολυδόρνε, μ. 755. Th.

ἰόρρον φῶς, μ. 337. lib. 1.

Flammæ.

ἰόρρυν φλογὰ, μ. 692. Th.

Splendoris.

τυλίσσοπον ἀνίλιν, μ. 566. Th.

Caliginis.

ἴσφα ἡρόεντος, μ. 651. Th.

ἴσφω ἡρόεντι, μ. 729. Th.

Umbra.

πῆραις τε σκιῇ, μ. 207. lib. 2.

Obiectorum auditus.

Streptus.

ἄρατὸς δῖπος, μ. 70. Th.

ἴσφοις

ἄτοχοι ἀπλᾶτοι, μ. 709. Th.

μέγιστος δῦπος, μ. 703. Th.

ἄργαλέν ἑλωσσυῖ, μ. 880. Th.

Fremitus.

ἀσβίγῃς ἑλᾶδοιο, μ. 852. Th.

Vocis.

ἀκᾶμαπος αὐδᾶ, μ. 39. Th.

ἠδᾶία, μ. 40. Th.

γλυκὸρῦ αὐδᾶ, μ. 97. Th.

ὀπι ἑκαλῦ, μ. 68. Th.

ὀπι λαχιοῖσιν, μ. 41. Th.

ἄμβροτον ὄσαν, μ. 43. Th.

αὐδᾶν θείην, μ. 32. Th.

ὄρατῶν ὄσαν, μ. 65. Th.

ἐπῆρατον ὄσαν, μ. 67. Th.

παντοίην ὅπα ἀθίσφατον, μ. 830. Th.

περικαλλέα ὄσαν, μ. 10. Th.

Vociferationis.

ἀπεία τ' ἰωῦ, μ. 682. Th.

Clamoris.

μεγάλῃ ἀλαλατῷ, μ. 686. Th.

Verbi.

ἀποθύμιον, μ. 328. lib. 2.

ἐπεία μάλισα, μ. 84. Th.

πῆσρόντα ἐπεία, μ. 326. Sc. *alata, uolatilia*. Ex hoc e-
pitheto uidetur factum tutum sermone prouerbium:
Vox audita perit, littera scripta manet.

Τζετζς

ὁ ὁμοῖος πηρόροντα τὰ ἐκὼν ὀνομάζα,
 ἢ ὅτι ἡ φωνὴ ἐστὶ τὴν πλῆξιν τῷ αἵρεσι,
 τὰ πηρόρῳ τε πέτονται ὁμοίως ἐν αἴθρι,
 εἴτε μὲν, ὡς ταχύντατα, πηρόροντα εἰρέα.
 ἢ γὰρ ἐστὶ ταχύντορον, ἢ δὲ πηρόρον, τῷ λόγῳ.
 εἰς γὰρ ἀερα πορεύσομαι, καὶ γὰρ καὶ πορρωτέρῳ,
 ἐν βραχυτάτῃ τῇ ῥοπῇ λέγων εἰμι τοῖς λόγοις.
 πόσους δ' ἡμέραις πηρόρων ἀφίκηται γαλαίοις.

Interpres sic uertit:

Homerus alata uerba nominat,
 Vel quòd uox est quaedam percussio aeris,
 Alataq; uolant similiter in aere:
 Siue sanè, ut uelocissima, alata dixit.
 Nihil enim est celerius, nec quidem alatum magis, uerbo,
 In Gades ibo, quin imò & ulterius.
 In breuissimo momento dicens sum uerbis.
 Quot autem diebus alatum attinget Gades?

μαλακοῖς ἐπίεσι, μ. 90. Th.

μύθοισι σκολοῖς, μ. 192. lib. 1.

χαλεποῖς ἐπίεσι, μ. 184. lib. 1.

χαλεποῖσι, μ. 330. lib. 1.

Sermonis.

αἰμυλίαις τε λόγοις, μ. 78. lib. 1. & 15. li. 2. ἀπαληπτινῶς.

αἰμυλίαις λόγοισι, μ. 890. Th. Hinc familia Aemy-

liorum patritijs Romanis admista, ab αἰμυλίᾳ, id est,
 blandiloquio, gratiaq; in dicendo primi auctoris.

Obie-

Obiectorum tactus.

Caloris.

ιδαιλίμυ, μ. 33. lib. 2. Sudorifici, et per resolutionem
sudorem prouocantis: uel *σὺαδῆς*, sereni et lucidi: uel
καυστικῆς, inflammantis et adurentis. Hec omnia signi-
ficat *ιδαιλίμος*, id quod etiam aestui solari conuenit.

Frigoris.

λεῖρος ἐργον, μ. 112. lib. 2.

βῆδορα πάντα, μ. 122. lib. 2. Frigora que adurunt
et excoriant boues, *schindenhengst*.

FIGVRAE PROMISCVAE.

Aluearium.

ἐπιτριφίας σίμβλος, μ. 598. Th.

σμύλνιοσι κατριφίεσι, μ. 594. Th.

Ambrosiæ.

ἀμβροσίην ὄραθεν, μ. 642. Th.

Clauis.

σὺβργίς, μ. 247. lib. 2.

Currus.

ἐντροχον ἄρμα, μ. 463. Sc.

βοὸν ἄρμα, μ. 97. Sc.

καμπύλον ἄρμα, μ. 324. Sc.

πολυδαίδαλον, μ. 465. Sc.

ἐνσώτρην ἐπ' ἀπλύνει, μ. 273. Sc.

ἐκπᾶν δίφρον, μ. 321. et 392. Sc.

δίφρον ἐνξοον, μ. 352. Sc.

ἐνπλεῖωρ δίφρων, μ. 306. et 370. Sc.

ἄρματα

ANNOTATIONES.

285

αἶματα δ' ὑποίνῃα, μ. 64. Sc.

αἶματα ἰολλύοντα, μ. 309. Sc.

Facum.

αἰβομόων δαίδων, μ. 271. Sc.

Falcis.

αἶπλον καρχαρόδοντα, μ. 175. Th.

πειλώριον αἶπλον, μ. 179. Th.

Fauorum.

ἡσθια λουνα, μ. 597. Th.

Fusorij.

αὐτρήτα χοαίοιο, μ. 863. Th.

Habenarum.

ἑνία φοινισόοντα, μ. 95. Sc.

Leſti.

πολυήρατον σύνλιν, μ. 404. Th.

πρωτοῖς οὐ λεχέαςι, μ. 798. Th.

Lori.

(εἰνός.)

τιλαμῆρ, μ. 222. Sc. ἀπὸ τῶ τλῶ τὸ καρτέρω εἰς καρτε

Nauis.

πὸντοπόροιο, μ. 246. lib. 2. τὰς θαλάσας περὶ ὧσης,

ὡκέας, μ. 998. Th.

μιλαίνη, μ. 254. lib. 2.

βολὴν, μ. 249. lib. 2.

πολυκλήδα βολὴν, μ. 53. lib. 3. ἔγχευ ναῦρ πολυκλήθε-

δρον βολὴν.

πολυγόμεφωρ, μ. 278. lib. 2.

αἶραις, μ. 45. lib. 3.

B

βοίλῃσι,

λοῖλοι, μ. 307. lib. 2.

Noualis.

ναὸς ἀλεξιάφῃ, παίδων σὺν κλέταρα, μ. 82. lib. 2. ἀ-
λεξιάφῃ, pellens execrationem. Solent enim agricolæ
maledicere, quādo fructus ex sententia non proueniūt.
τεῖ πόλῳ, μ. 97. Th.

Ollarum.

χυτρε πόδων ἀντιπρῆντων, μ. 366. lib. 2.

Panis.

τετρατέρυφον, ὀκτάβλωμον. lib. 2. u. 60. τετρατέρυ-
φον, qui fragmenta habet quatuor, decussatim siue in
modum crucis. ὀκτάβλωμον, morsus octo habentem: aut
totum in partes quatuor fractum panem. Aut quatuor
fragmenta tantum, ut totus panis habeat morsus tri-
ginta duos. βλῶμος enim τὸ δῆγμα, morsus. Hæc Τξε-
zes. ὀκτάβλωμον, ἄγαν ἱκανὸν τῶν βλασμάτων ἔχον-
τα ὀκτὼ δήγματα ποιῶν διυάμενον. Moscorulus.

μάζα τ' ἀμολγαία, μ. 208. lib. 2. τὸ ὑπαλόν παρὰ τὸ
μὴ ἄφα τις εἶναι, tenue ac molle libum, quod fuligine
sitiq; careat. ἀμολγαία, recens et tenuis, atq; delicatus
panis, παρὰ τὸ μαζῶ, delictior. Τξεzes.

Sulci.

ἰθείαν αὐλάνα, μ. 61. lib. 2.

Telæ.

πολυδαίδαλον, μ. 64. lib. 1.

Tibiarum.

ληγρῶν σύγγων, μ. 278. Sc.

Tripodis.

ὑπὸντα, u. 275. lib. 2.

EPITHETA CATEGO-

via relationis.

I. RELATIVORVM EXACTIO

nibus substantiarum naturalibus ortorum.

Generis.

γόνος αἰδοῖορ, u. 44. Th.

ἐλαῖορ γόνος, u. 59. Th.

Parentum.

γυραῦτας τεκόνσι, u. 186. lib. 1.

φίλως τοκῆας, u. 469. Th.

γυράσπονδας τοκῆας, u. 183. lib. 1.

Patris.

φίλως παῖρὸς, u. 180. Th. 399.

πατὴρ' ἐδιδού, u. 11. Sc.

θαλόρορ τοκῆα, u. 138. Th.

Matris.

ἡδονῆ, u. 129. lib. 1.

Filiorum.

αἰδωμάονι, u. 49. Sc.

ἀμύμονα ὄργ' εἰδῆαι, u. 265. Th.

ἀριδαινετα τέκνα, u. 386. Th.

δοιότα γονόνσιρ, u. 133. lib. 1.

ἄγλαα τέκνα, u. 644. Th.

θεῖωρ ἄγλαα τέκνα, u. 367. Th.

παῖδες μεγάλοι ἢ ὄφρῖμοι ἐκ ὀνόμασσι, μ. 148. Th.

ὑπόρρηφρα τέκνα, μ. 149. Th.

μεγέρεα τέκνα, μ. 240. Th.

ἑρατόρροφρα τέκνα, μ. 309. Th.

ὄφρανα, μ. 328. lib. 1.

πείφρονα τέκνα, μ. 894. Th.

φαίδιμα τέκνα, μ. 453. Th.

παισὶ φίλοισι, μ. 162. Th.

Filij.

μυνογόνης, μ. 374. lib. 1.

ἀρελῆειτορ ὑόρ, μ. 532. Th.

παῖδα φίλον, μ. 471. Th.

ἑπαλὰ φρονέοντα, μ. 989. Th.

Fratrum.

ἑασιγνήτωρ μεγαθύμων, μ. 17. Sc.

πατρὸς ἑασιγνήτης, μ. 501. Th.

II. EX ACTIONIBVS VOLUNTARIIS ORTORUM.

Regum.

βασιλεὺς δωροφάγοι, μ. 262. lib. 1. Magistratus olim non habuerunt ordinarios redditus ex provincijs, sed accipiebant sponte collata à subditis. Hinc δωροφάγοι appellantur. Aut certe, id quod verisimilius, corrupte iudicantes intelligit: ut conueniat cum Pythagoreo *δωάμυς ἰδίαν*, id est, fabas edere. Nam antiquitus fabis suffragia ferebantur. Itaque *συμβολαῖος* fabas edebant, qui quæstum ex ea re facerent.

Διοτρεφίος, μ. 992. Th.

Διοτρεφίω βασιλῆω, μ. 82. Th.

βασιλῆω αἰδολοισί, μ. 80. Th. 434.

Δωροφάγος, μ. 39. lib. 1.

Iudiciorum.

ἰθαίησι δίκαις, αὐτ' ἐν Διὸς αἰσὶν ἄριθαι, μ. 36. lib. 1.
rectis iudicijs, quæ à Ioue, id est, providentia seu fato in
precio habentur,

ἰθαίησι δίκαις, μ. 86. Th.

Servi.

τυθὸς, μ. 87. lib. 2.

ἄοικον, μ. 220. lib. 2.

Ancillæ.

ὑπόπορδης, μ. 221. lib. 2, deducta appellatio à iuncu-
cis, quæ habent ὑπομάστιον πόρτιν, ἧγυρ δάμαλιν, mi-
tulam adhuc lactentem.

ἄτεκνον ὄριθον, μ. 220. lib. 2.

Custodis.

ρύλας πεῖροι, μ. 735. Th.

Æditui.

ρυσόλορ νόχιον, μ. 991. Th.

Pastorum.

ποιμόνας ἀγοιῶτας, μ. 39. Sc.

III. EX ACTIONIBVS

mixtis ortorum,

Vxoris,

ἀσπυλότης, μ. 322. lib. 2. liguritricis, ignave, salacis.

αἰδοῖν παροκοῖτι, μ. 14. Ὑ 46. Sc.

φίλιν ἀποιῖμ, μ. 410. Th.

λεοντὸν ἀποιῖμ, ἀραρυῖαν περὶ πόδας, μ. 608. Th.

RELATIVORVM EX QVA- litatibus ortorum.

Belli.

λεοντὸν, μ. 14. lib. 1. Ὑ u. 160. ibid. Quia offert mor-
tem. Est autem mors maximum omnium malorum.
Moscopulus.

λεοντὸν, μ. 936. Th. λέωνος αἰτίη καὶ φέρων.

αἰγαλίου, μ. 227. lib. 1.

μῶλον, μ. 257. Sc. ὁ πολέμους ὁ μὲν ὅλως ποιῶν τὴν αὐ-
θρόπην ἀλλὰ καὶ κολοβὺς.

πρόλαον φθισιλόον, μ. 431. Th. Huc referantur
quedam epitheta Martis.

Pacis.

αἰγλήν λευκοτρόφος, μ. 226. lib. 1. altrix Ὑ educatrix
iuuentutis: quamvis sit γρηδοτρόφος quoq; Ὑ βρεφοτρό-
φος, à præstantissima Ὑ dignissima inter omnes ætate.
λευκοτρόφος actiuum ἢ τρέφουσα τὴν κῆρην, nutrix in-
uentutem: λευδοτρόφος autem passiuum ὁ τρέφμενος
λευπός, iuuenis nutritus. Hæc Τρεξες. λευδοτρόφος itaq;
quia concedit occasionem educæde Ὑ rectè instituen-
de prolis., Bella trahunt secum magnam laxationem
discipline. inter arma silent leges.

Præmij.

καλὸν δέδωκεν, μ. 437. Th.

Dono.

Donorum.

Δωρον, πῦμ' ἀνδράσιμ' ἀλφειῶσιμ', μ. 81. lib. 1.

ἄγλαα Δώρα, μ. 412. Th.

περιεσὰ δὲ Δώρα, μ. 400. Th.

Spoliorum.

ὄναρα βροτόροτα, μ. 367. Sc.

Prædæ.

ἄγλιν πολλὴν, μ. 442. Th.

Damni.

μίσγα πῦμα, μ. 56. lib. 1.

Mali.

ἐνέπετον κακόν, μ. 612. Th.

λύδισα λυγρὰ, μ. 49. lib. 1.

Famæ.

Δανλὺν, μ. 578. lib. 2.

Gloriæ.

ἐλπίες ἰδὺλόν, μ. 107. Sc.

ἄγλαον ὄνχες, μ. 628. Th.

Honoris.

βασιλνίδα τιμὴν, μ. 462. Th.

Paupertatis.

ἐλομένους πονίους, μ. 593. Th.

λαλὴν πονίην, τὴν ζῶν ἀνδράσι δίδωσι, μ. 256.

lib. 2.

ἐλομένην πονίην, μ. 335. lib. 2. ἄγαν ἀπολαίης ἀξίαν,
ex noxiam ex incōmodam ad honestas uite actiones
quis, ut philosophus dicit, ἀδυνάτορ τὰ καλὰ πράττειν

ταρ ἀχορᾶντορ ὄντα, cui res non suppetunt.

θυμοφθόρου ibid. molestam et acerbam, quæ animum exedit et conficit: τῆς ζωῆς φθορῆναι.

μακαρίων δόσιρ αἰρὲν ἰόντωρ, μ. 336. lib. 2. Communi aliqua calamitate diuinitus immisssam. Hoc autem dicit ad differentiam alterius, cuius causa est ignauia.

Opum.

ὄχλῳ πάντᾳ, θεός δόξα, μ. 318. lib. 1.

μέγαν ὄλβον, μ. 319. lib. 1.

Fati.

πνυρόρ τε μέρορ, μ. 211. Th.

Necessitatis.

ἡρώδῳρ ἀνάγκη, μ. 517. Th.

EPITHETA CATEGORIA
actionis & passionis.

ACTIONVM ET PASSIO-
num naturalium.

Commotionis seu motus localis.

ἄνοσις ἀσβεστος, μ. 849. Th.

Mortis.

μέλας, μ. 154. lib. 1.

θανάτοιο λαβιβθόγοιο, μ. 131. Sc.

AFFECTVVM.

Execrationis.

αἰρὲς ἡνέροιο, μ. 657. Th.

Lucus.

ποῖος ἀλαστον, μ. 467. Th.

Palsi.

ἀνὰ ἐλπία παθόντες, μ. 660. Th.

Reuerentiæ.

αἰδοῖ μελιχίη, μ. 92. Th.

RELIQVAVM POTENTIARVM.

Somni.

ἥσυχος καὶ μελιχος, μ. 763. Th.

ὑπνор κασίγνητορ θανάτῳ, μ. 736. Th. Virg. Et con-
sanguineus lethi soror. ἐγγύτορον μὲν τῷ ἀνθρώπῳ
θανάτῳ ἵδού ἐστιν ὑπνυ: Nihil est morti somno fini-
lius. Xenophon in Disciplina Cyri.

Famis.

ἀτόρπῃ, μ. 265. lib. 2. qua nemo delectatur. Præter
seipsam cætera omnia edulcat fames.

Acrumnis uita est humana obnoxia multis:

Nulla tamen grauior, quàm malesuada fames.

αἰδοπα λιμὸν, μ. 361. lib. 1. adurentem exiccando, uel
nigrum, luridum atq; pallidum colorem inducentem.

ACTIONVM ET PASSIO-

num uoluntariarum.

Ærumnæ.

οἷον ἀλγυνόισαν, μ. 214. Th.

Arationis.

αἰράος, μ. 235. lib. 2.

Certaminis.

χαλεπώτατος ἔθλος, μ. 800. Th.

B

§

ἀνεύρο

ἀκρίον ἀέθλον, μ. 311. Sc.

γονόσας ἀέθλους, μ. 951. Th. C 994. ibid. C 127. Sc.

χαλεπὺς ἀέθλος, μ. 94. Sc.

Calamitatis.

ἀδ' ὃ παλινδρετός ἐστι, μ. 93. Sc.

Cantilenæ.

ἀμβροσίη μολπῆ, μ. 69. Th.

γλυκὲρὸν αἰοιδεῖν, μ. 83. Th.

λεγυρῆς, μ. 277. lib. 2.

καλὸν αἰοιδεῖν, μ. 22. Th.

ἀθρόον ὕμνον, μ. 280. lib. 2.

Chorearum.

χέραι καλῆς, ἰμορόεντας, μ. 8. Th.

Colloquiorum.

λεγυρῆς τ' ὁ αἰσιν, μ. 25. lib. 3.

Conuiuij.

πολυξάνη, μ. 340. lib. 2.

λατὶ θαλαῖη, μ. 360. lib. 2. solenni, frequenti, hilariori
et floridiori, ἀπὸ τοῦ θαλάμ, quod est florere et
vigere.

Diuisionis.

ἰσορροφῶν, μ. 544. Th.

Incendij.

καῦμα θιασίσιον, μ. 700. Th.

Iudiciorum.

σηλεῖν, μ. 262. lib. 1. C 217. ibid.

Iuramenti.

ANNOTATIONES.

193

τὸν ὄρις τίμῃ πῦμ' ἐπιόρουσιν, μ. 49. lib. 3.

Laboris.

αἰδιον πόνορ, μ. 310. Sc.

ἀλλότριον ἡμάτορ, μ. 599. Th.

πόνορ ἀλγινόρ, α, μ. 216. Th.

πόνορ θυμαλγία, μ. 629. Th.

χαλεπὸν πόνορ, μ. 44. Sc.

Nauigationis.

αἰεωνός, μ. 300. lib. 2.

ὠραῖος, μ. 283. lib. 2.

ἀναστεμφίλκ, μ. 236. lib. 2. ἀ δὲ πῖμπω, uel quòd
aggrè remittat afflicto, uel quòd sæpe non remittat na-
uigantes.

ὠραῖον, μ. 248. lib. 2.

Negocij.

χρῖμ' ἐγχνώριον, μ. 342. lib. 1.

Nuptiarum.

αἰεος, μ. 315. lib. 2.

Oneris.

φόρτορ ἀρμενον, μ. 250. lib. 2.

ἐπίρδιον ἄχθος, μ. 310. lib. 2.

Operis.

ἐτώσιον, μ. 58. lib. 2.

ἔργον ἀμύχανον, μ. 836. Th.

ἀανία ἔργα, μ. 166. Th.

βροτήσια, μ. 9. lib. 3.

ἔργ' ἔρατα, μ. 879. Th.

αἰεος

ἄρεια, μ. 12. lib. 2.

θωύτα ὄργα, μ. 165. Sc.

θίοπελα ὄργα, μ. 34. Sc.

μίτεια, μ. 104. lib. 1.

μίσμορα ὄργα, μ. 602. Th.

χέτλια ὄργα, μ. 123. lib. 1.

ἀδίκων ὄργων, μ. 332. lib. 1.

ὄργων ἀργαλίων, μ. 602. Th.

Pugnæ.

αἰνῆ, μ. 160. lib. 1.

ὑσμίνη τραχεῖα, μ. 119. Sc. ἀπὸ τῆς ὑπομίμεναι, ὡς ἡ
ὑπομίμνη, καὶ ὑσμίνη. ὑπομοῦσα γὰρ καὶ ὑφίσταται ἡ
μάχη τὸν πόλεμον τῶν ἀνδρῶν.

αἰνῆς ἀνιότητος, μ. 852. Th.

σμορδαλῆς ὀρίδος, μ. 710. Th.

αἰνῆ ἀνιότητι, μ. 662. Th.

ἀκτὶ λυγρῇ, μ. 650. Ὡς 674. Th.

φύλοπιρ αἰνῆ, μ. 200. Sc.

μάχην ἀμέγαλτον, μ. 666. Th.

μάχην δευμῆαν, μ. 161. Ὡς 41. Sc. 713. Th.

μάχην θυμαλγία, μ. 635. Th.

ἡρατόρας ὑσμίνας, μ. 661. Ὡς 61. Ὡς 712. Th.

Pugnarunt.

ἑμμενῆως ἐμάχοντο, μ. 712. Th.

συνεχῆως ἐμάχοντο, μ. 636. Th.

Rapinæ.

ἡκανὶ θανάτωι δότερα, μ. 354. lib. 1.

Recen-

Recensuit.

ἀδωκεῖως κατέλιξε, μ. 627. Th.

Sacrificare.

ἀγνῶς καὶ καθαρῶς ἔρθεον, μ. 335. lib. 1.

Tumultus.

ἀσπίτεϊσιν ἰσχυμοῖο, μ. 683. Th.

Vinculi.

μέγας καταδισμός, μ. 616. Th.

δυσουλεγέος δισμῶ, μ. 652. Th.

ἑρατορῶ δισμῶ, μ. 618. Th.

ἀμαλῖπτων δισμῶν, μ. 659. Th.

ὀλοῶν ὑπὸ δισμῶν, μ. 501. Th.

δισμοῖς ἀργαλίοισι, μ. 522. Th.

ἀλυνήσπεδοι, μ. 522. Th.

EPITHETA CATEGO-

ria Quando.

Diei.

ἥπιον ἥμαρ, μ. 23. lib. 3.

τελεσιμονόν ἥμαρ, μ. 35. lib. 3.

ἥματος ἐν πλείν, μ. 14. lib. 3.

πλείν ἥματι, μ. 28. lib. 3.

αἰκήριοι, ᾧτι φέρουσι, μ. 59. lib. 3.

Auroræ.

πολυδρόμιος ἡδς, μ. 451. Th. διὰ τὸ ὑπὸ πολλῶν
βλέπεσθαι: ἢ πολλὰ ὄραρ, ὡς ὁ ἥλιος, ὅς παύτ' ἐφερᾷ.

πυροφόρος, μ. 167. lib. 2. ἀντὶ τῆ θρεπτικῆς καὶ ζωο-
γόνος

γόνος τῶν καμπῶν, ἀπὸ γὰρ τῆς αἰτίας πάντας τὰς καμπῶν
πύς τοῦ.

ῥοδοδάκτυλος ἡὼς, μ. 228. lib. 2. ἤγερ ἡ λαμπρὰ ἡ αἰὼς
τοῦ πνῦ. Aristoteles hoc epibeton explicat lib. 3. Rhetoricorum: ubi probat magni referre, unde simile ducatur. Eidem enim sensui res nonnullae manifestò alijs gratiores suavioresq; sunt.

Noctium.

νύξ ὄρεον, μ. 213. Th.

μέλαινα τέ νύξ, μ. 123. Th.

νύξ ὄλον, μ. 224. Th.

νυκτὸς ὄρεμνῆς, μ. 744. Th.

νύκτα μελαιναί, μ. 20. Th. 481. Th.

ὄρεοναι noctes appellantur, uel quia reficiunt & recreant sua quiete corpora & animos: uel quia praebent bonas & aptas cogitationes & rerum considerationes.

Mensium.

μέλων ρθινότων, μ. 59. Th.

Ianuarij.

βόσχορ ἡμάς, μ. 122. lib. 2. τὰ αἰτία τῆς ἀποδίρεθαι
τῆς βόας: ὅπου σωτηροχινῶς τελευτᾶν σημαίνει.

μέλων ἀλυναιῶν, μ. 122. lib. 2. Sic nominat τὸν χοῖον
κὸν, hoc est Ianuarius, qui ἀλυναιῶν à Graecis dicitur,
aut quòd transuectio uini circa hunc mensem fiebat:
aut quòd auctori τῶν ἀλυνῶν Dionysio festus dies, Ambrosia dictus, eo mense ageretur, qui à Romanis Brumalia

malia

malia vocatur. Hæc Τζετζε.

Anni.

πλείων ἄρμενος, u. 235. lib. 2. πλεὺν Τζετζε est ὁ χρόνος ἀπὸ τῆς πάντας πληρῆς, id est, tempus quod complet omnia. Est enim ipsum pater omnium rerum. Aut quod faciat ad sationem et messem, ortu occasuq; Pleiadum. Aut ab eo, quod ex multis constat, et in multa sit diuisum, ὁ ἐκ πολλῶν συνεισὶς ὡς εἰς πολλά διηρημένος. Intelligit autem tempora, menses, hebdomadas, diem et noctem, horas, minuta, secunda, &c.

ἐναυτὸν, u. 129. lib. 2. τεναυτῶν, u. 314. lib. 2. Τζετζε tamen scribit τεναυτῶν, et ait numeralia esse indeclinabilia.

ἐπιπλομόν οὐναυτῶν, u. 493. Th. In ueteri exemplari legitur plurali numero. Interpres: τῶν οὐναυτῶν προελθόντος.

περιπλομόν οὐναυτῶν, u. 4. lib. 2. circum et in orbem eunte. Gellius lib. 3. cap. 16. pro decurrente ad finem anno, et non circumacto iam anno uocem reddidit. Deducitur à πείλωμαι fio et existo. Ab alijs à πάλω τὸ γρέφω, quia coelum περιπολῶ ἔγχε περι πόλως γρέφῃαι, circum polos uertitur.

πάντα τελεσφόρον εἰς οὐναυτῶν, u. 740. Th.

τελεισμονόν εἰς οὐναυτῶν, u. 179. lib. 2. et 795. Th.

μέγαν εἰς οὐναυτῶν, u. 799. Th.

περιπλομόν δ' οὐναυτῶν, u. 184. Th.

ἐπιπλομόν οὐναυτῶν, u. 87. Sc.

Hora-

Horarum.

καλλινομοι, μ. 75. lib. 1. καλλινόμος καιρός διὰ τὸ
καλίστως κομᾶν τὰς ἔχοντας τὰ τέτταρ. δωρήματα.
ἔρται autem ἀπὸ τῆ ὥρῳ τὸ φυλάσσω.

Veris.

πολιὸν ἔαρ, μ. 95. lib. 2. ὁ δονεῖ ὅτως εἰρῆσθαι διὰ τὸ
λαγνὸν τῶν ἐν αὐτῷ ἀνθέων. Τρεχες uertit λαμπρόν.

Hyemis.

κακῆ, μ. 114. lib. 2.

ὄμβρ' ὤ, μ. 69. lib. 2.

AETATVM.

Pueri.

δυωδεκάμηνον, μ. 370. lib. 2.

δυωδεκαταῖον, μ. 369. lib. 2.

Iuuenis.

τεὸς ὀρακονταετῆς, μ. 59. lib. 2.

μεγαλότορις, μ. 274. lib. 2.

Viri.

αἰθέριος ἀνὴρ, μ. 408. Sc. αἰθὴρ proprie ὁ νιανίας.
Nūc autem hominem adultæ ætatis intelligit, nimirum
τὸν ἀνδραῖον, prouectum ad uirilem ætatem. Τρεχες.

Senis.

τροχαλὸν γέροντα, μ. 136. lib. 2. λευφότα incurium.

Senectutis.

δαλόν, μ. 114. lib. 1.

ὥμῳ γέραι, μ. 323. lib. 2. Cruda senectus, quæ tempe-
stina est.

ἐλαὸν γῆρας, μ. 604. Th.

γῆρας τ' ἐλόμηνον, μ. 225. Th.

EPITHETA CATEGO-
rie Vbi.

Ararum.

θυνοῦται ἐπὶ βωμῶν, μ. 557. Th.

Aræ.

εὐτροχάτω, μ. 42. lib. 3.

Antri.

αὐτῷ ἐν ἡλιδάτῳ, μ. 483. Th.

Atrij.

ἐν ὁρνεῖς αὐλῆς, μ. 350. lib. 2.

Balnei.

γυμνασίῳ λυγρῷ, μ. 371. lib. 2.

Columnæ.

μίσον ἰόντα, μ. 522. Th.

ἰόντιν ἀργυρίοισι, μ. 779. Th.

Domus.

πατρῷον, μ. 374. lib. 1.

ἐν ῥώγῃ δόμον, μ. 152. lib. 1.

δῶματα ἡλιδά, μ. 63. Th.

ἡλυτὰ δῶματα, μ. 304. Th. 777.

μακρῇσι πέτρῃσι ἡλιδιφεία, μ. 778. Th.

οἰκία δεινὰ, μ. 744. Th.

χρῆστα δῶ, μ. 933. Th.

Liminis.

λαῖνος ἰδός, μ. 811. Th.

ἀστεμφὲς ρίζῃσι, εῤ. c. μ. 812. Th.

Portarum.

πύλας χαλκείας, μ. 733. Th.

μαρμαίρειαι τε πύλαι, μ. 811. Th.

Portus.

λίμην ὄνομος, μ. 207. Sc.

Populorum.

πίονι δῆμῳ, μ. 971. Th.

πίονα δῆμον, μ. 477. Th.

αἰγαιοί τε τανύρρηδοι, μ. 377. Sc.

Nominum propriorum.

Boeotorum.

ἱέμενοι πολέμοιο τε, μ. 23. Sc.

Lapitharum.

λαπίθων αἰχμητῶν, μ. 178. Sc.

Locorum.

λοκροὶ τ' αἰγχεῖμαχοι, μ. 25. Sc.

Phocensium.

φωκῆες μεγάθυμοι, μ. 25. Sc.

Tyrthenorum.

ἀγαπλῶϊσιρ, μ. 1015. Th.

Sedis.

ἰδός ἀσφαλῆς, μ. 128. Th.

Sepulchri.

δυσφήμειο τάφῳ, μ. 353. lib. 2. διὰ τὸς ἑλπίθωνος τίς

ἐν αὐτῷ.

Specus.

ANNOTATIONES.

401

Specus.

σπηλιὶ ἐνὶ γλαφυρῷ, μ. 298. Th.

Speluncarum.

χαρίσθητε ἐν αὐλῇ, μ. 119. Th.

Stabuli.

σταβμῷ ἐν ἡρώδοντι, μ. 295. Th.

σκηρ ποιμνίου, μ. 23. lib. 3.

Tabernarum.

σκηρὲς θώκας, μ. 192. lib. 2.

Templi.

ἱερὸν αἰσος, μ. 99. Sc.

ἱερίαις, μ. 990. Th.

Turrium.

ἐν ἀμύτρῳ ἐπὶ πύργῳ, μ. 242. Sc.

EPITHETA CATEGO-

ria Habitus.

Vestitus.

ἀργυρῇ ἰδιῷτι, μ. 574. Th.

λουννοῖσι μ φαρύσι, μ. 196. lib. 1.

Pallij.

χλαῖναν τε μαλακὴν, μ. 155. lib. 2.

αἶμα λαφοίνου, μ. 159. Sc.

Calyptræ seu rullæ.

δαυδαλίην, μ. 575. Th.

Coronæ.

σφαῖραν χρυσεῖαν, μ. 578. Th.

C

σφαῖρα

γυφάντες νεοθυλίας ἀνθείσι ποίκε ἱμόρτους, μ. 576. Th.

Tunicæ.

τόρμιόντα χιτῶνα, μ. 155. lib. 2. μέχρι τῆ τέρματος
ἤγυρ τῶν ποδῶν, talarem, id est longam, et ad extre-
mitatem pedis usq; protensam. χιτῶν autem est secun-
dum autorem hoc loco, et secundum consuetudinem
illa uestis quam ἐπικράμυσον vulgῶ vocamus. Τετρεσι
qui et plura de hac voce differit.

Armorum.

τόνχι ἀρβία, μ. 108. Sc.

ἐλυτὰ τόνχια, μ. 67. Sc.

φλογὶ ἱκίλα τόνχια, μ. 451. Sc.

χρύσια τόνχια, μ. 183. Sc.

τόνχια ποιμίλα χαλκῶ, μ. 423. Sc.

ΒΡΙΤΗΕΤΑ ΦΥΛΑΚΤΗΡΙΩΝ.

Galeæ.

λευκὸν εὐτυκτορ, μ. 136. Sc. Vide plura ibid.

χρυσάινου τρυφάλειαν, μ. 199. Sc. τρυφάλεια, λόρυσ
ἢ ἔχουσα τρεῖς φαλῆς, ἤγυρ ἐπαναγόμενα.

Thoracis.

ἐλαδὸρ, χρύσεον, πολυδαίδαλον, μ. 125. Sc.

Scuti.

μέγα σάκος, μ. 364. Sc.

σάκος παναίολον, et c. μ. 139. Sc.

πολυδαίδαλον, μ. 315. Sc.

σάκος ἐπὶ δαίδαλίοιο, μ. 334. Sc.

ὄρεμνὸν αἰγίδα, μ. 444. Sc.

AMYNTHPION.

Gladij.

ἄορ ὀξύ, u. 457. Sc.

μελαύδετορ ἄορ, u. 221. Sc.

χάλκνεορ, u. 222. Sc. μελαύδετορ autem ἢ τὸ μέλαν
ναν θηλυ ἔχορ ὡς ἐν δέρματός λιτισσυσασμόνῃ, ἢ
τὸ ἐν μέλανος σιδήρεος διειμεμόρ.

Hastæ.

αὐδροφόνος μελή, u. 420. Sc.

Lanceæ.

χάλκνεορ ἐγχος, u. 414. Sc. ὣ 453. ibid.

αὐδρχνόρ, u. 454. Sc.

ὑμβριμορ ἐγχος, ἀναχμορόρ, αἰθοπι χαλκῷ, u. 135.
Sc.

Pharetræ.

κοίλιν φαρέτρην, u. 129. Sc.

Sagittarum.

οἱ τοὶ ῥιγυλοὶ θανάτοις λαβιφθόγγοις δοτῆρες, u.
131. Sc.

Telorum.

βέλεα φονόφῳ, u. 684. Th.

Hucusq; epitheta.

¶ ΤΑ ΠΕΙΝΩΣΙΣ.

οἷος δ' ἐν φόρμῳ, u. 100. lib. 2. φόρμὸς dicitur, quic-
quid consutum est.

καλίας, u. 121. lib. 2. pro οἰκίαν,

παύριδιον, υ.132.lib.1. Descendit à uerbo παύω,
quod est finem impono: inde παῦρον, exiguum et bre-
ue, siue quod breui tempore finiri potest: et per πα-
ραγωγὴν ὑποκοριστικὴν Atticam, παύριδιον. Τρεχες.

ΛΙΤΟΤΗΣ.

παῦροι δὲ σε θνήσκονταί, υ.100. lib.2. ἀντὶ τῷ ἰδέε
σε θαυμάσεται.

ὁ μάλα χαίρων, υ.99.lib.2. id est, ualde dolens: pro
quo dixit, non admodum gaudens.

ἀπύρῳ οἴκῳ, υ.143. lib.2. ἤγερ ἀθόρμαντῳ τῆτισι
ψυχῶ.

SYNONYMIA: QVAE ET

ἀριθμῶσις & διττολογία, item

παράλληλισμός.

ἀθάνατοι καὶ ἀγήρω, υ.278.Th.

ἀθάνατος νύμφη καὶ ἀγήραος ἡμεῖς πάντα, υ.306.
Th.

ἀθάνατον καὶ ἀγήρῳ, υ.949.Th.

ἀνέμοι ὅτι φέρονται, υ.59.lib.3. Vnum interpretatur
alterum. ὅτι φέρονται ἤγερ ἢ δὲ ἐπάγονται, ὅτι καλὸν
ἔστι κακόν.

ὅστις ἀλιτράνει καὶ αἰτάσθαι μηχανάται, υ.239.
lib.1.

ἀπορνύμεναι, λεκαλυμμεύαι, υ.9.Th. διὰ τὸ ἀπὸ
νύμεναι εἶπε τὸ λεκαλυμμεύαι, οἷον ἐμειθόρμηνυσθαι
τὸ ἀπορνύμεναι.

ἀφατοῦ

ἀφαιροῖτε φατοῖτε, ῥητοῖτε ἀρρητοῖτε, μ. 3. ὧ 4. lib. 2.

τὸν δὲ ἀφραστον ἔθηκε, πολλὸν τε οἱ ὠπασσον ὄλβον, μ.

974. Th.

ὅν ἀφρονος φάνγωμ, ὅδε πλετόν τε καὶ ὄλβον, μ. 255.

lib. 2. τατέγιρ ὃ πλέσιος ὦμ ἐφσυγον. ἀφρονος est πλε-
τος ἀπὸ τῶν ὄργων τῶν οὐανσιαίων ἀθροισμονος.

Itaq; reditus significat, qui quotannis redeunt, siue an-
nui reditus. ὄλβος uero, ὁ παρὰ τῶν λαμπρῶν πλετος.

Τεζες ita discernit: ἀφρονον, πλετον, ὄλβον, τύχην ὧ
σὺ δαίμονιαν. ἀφρονος, inquit, ὧ ἀφρονος uocatur diues,

qui particeps est τῷ ἀφρόν. Est autem ἀφρονος annua
collectio perceptioq; fructuum. πλετος ea quæ per

multos annos collecta sunt: ut uerbi gratia, serui, facul-
tates, fundi. ὄλβος utrunq; significat. τύχην autem splen-

dorem uitæ ὧ elevationem. σὺ δαίμονιαν, ut multa si-
lentio prætermittam, τὸ δὲ τῷ δαίμονος, hoc est, ani-

malium uirtutum beatitudinem designat. Homerus e-
nim ὧ Socrates animam etiam uocant demonem.

πολύμυλοι τ' ἀφροῖτε, μ. 306. lib. 1.

τὴν δὲ ἀφροδίτην, ἀφρογούσαν τε βιαν, καὶ ἰνυγί-
φανον λυθίραν, μ. 196. Th.

ἀψουδία καὶ ἀληθία, μ. 233. Th.

ἀνθὰ μάλ' ἀχνύμνοι, ἡραδίη μέγα πόθος ἔχον-
τες, μ. 623. Th.

βίη καὶ λαΐται, μ. 437. Th.

ἰχὺς τ' ἡδὲ βίη καὶ μηχαναὶ, μ. 146. Th.

γαμβρόν ἐόν ποίσις, ὧ δῶκε ἧ κυμοπόλεον, ὧ.

μ. 818. Th.

δανοί τε λιγαῖοροι τε βίβω ὑπέροπλον ἔχοντες, u.
670. Th.

οἱ δ' ἰβειανοὶ ἰσχυροί, u. 118. C^o 119. lib. 1. Vtrunq; i-
dem est: hoc est, quieti aut uoluntario consilio, siue ul-
trò quieti. Sunt enim multi turbulēti homines, qui pro-
pter aliquam molestiam illubenter quiescunt. Τζεζες.

θυμῷ καὶ κραδίη, u. 612. Th.

κραδίην καὶ θυμὸν, u. 538. lib. 1.

λελύης τ' ἀονάς καὶ ἀπορρύτης, ἢ τ' ἀθόλωτος, u. 219.
lib. 2. καὶ ἀπὸ τῆ ὕδατος λελύης ἀονάς καὶ ἀπερρύτης
ἤγχι λινυμένους, in παραλλήλῳ, inquit interpretes, ἢ τις
ἐστὶν ἀθόλωτος.

ἀλλ' ὅταν ἠδύσῃ καὶ ἤδῃς μέτρον ἰκοῖτο, u. 131. lib. 1.

αὐτὸς ᾧ μέγα κρατεῖ, ἠδὲ ἀνάσσει, u. 403. Th.

δυσφρονέων ἐπιλύβεται, ὅστις κηδεὼν μέμνηται,
u. 102. Th.

ἄσκη χαῖμα λακῇ, θίρα ἀργαλῇ, ὅστις ποτ' ἐδλῇ,
u. 258. lib. 2. ἄριστον τὸ χῆμα ἐκ παραλλήλῳ.

εἰκάδι δ' ἐν μεγάλῃ πλέῳ ἥματι, u. 28. lib. 3. τὸ
πλέῳ ἥματι ὡσὺρ ἐφορμῶσιν, ὅν ἐστι τῆ μεγάλῃ,
ἤγχι τῷ πεπλευσμένῳ τῷ τὸν πλείονα μοῖραν τῆ
μεινὸς ἔχοντι.

μεγάλως παραγίνεσθαι, ἠδὲ ὀνύκσειν, u. 429. C^o 436.
Th.

ροσφίρ ἄτορ, u. 91. lib. 1. Vsurpantur hæc due voces
aliàs ferè in eadem significatione: sed hic non ociosè
coniunguntur, nec enim intendunt significationem. Q. d.

procul

procul uel longè aut omnino sine malis uiuebant. Τζε
zes ait, hoc schema Rhetoricè etiam περιγραφὴν ἀρ-
pellari, id est, circumscriptionem.

νῆϊά τε ξύλα πολλά, τὰθ' ἀρμονα νηυσὶ πέλονται,
u. 44. lib. 3. τὰθ' ἀρμονα ἤγαυ ἀρμόδια ἐστὶ ταῖς ναυ-
σὶ, τῆτο ὡσπορ ἐφορμύλιστικὸν τῇ νῆϊα.

οἱ ρά μιν ἡπάζοντο καὶ ἀρμονα πάντα παρὰ,
χορ, u. 84. Sc.

οὗτ' ἀπύρω οἶκω καὶ ἐν ἡβισι λουγαλίοισιν, u. 142.
lib. 2.

πόλιρ τε καὶ ἡβια λαῶν, u. 220. lib. 1.

πόλεμός τε κακὸς καὶ φίλοπις αἰνὺ, u. 160. lib. 1. πό-
λεμος ὅφ' φίλοπις sunt idem.

πολέμοιό τε φιλόπιδός τε, u. 23. Sc.

πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆρην, u. 14. lib. 1.

νάκισ καὶ δῆρην, u. 33. lib. 1.

νόον τε καὶ φρονας, u. 149. Sc.

πολλόν τε καὶ ἄφθονον, u. 118. lib. 1. Per parallelum
duobus uerbis idem exprimit. Vtrunq; enim multum
sive copiosum significat, Τζεzes.

οἱ προϊδῆες ἴσαν, γῆρας τε μέμαρπον, u. 245. Sc.

τήνην, γυνελὺν, u. 354. lib. 2.

τραφέντων ἀτιταλλέμοναί τε, u. 480. Th.

ἰδὲ γυοαῖνες τίνῃσι, μινύθουσι δ' οἶκοι, u. 242. lib. 2.

ὑβρις τε κακὴ καὶ χέτλια ὄργα, u. 236. lib. 1.

φειδωλῆς, κατὰ μέτρον ἴσου, u. 338. lib. 2.

χαλιπαί τε καὶ αἰνὰ, u. 38. lib. 3.

χάσατο δὲ φρεσίν, ἀμφὶ χόλος δὲ μὴ ἴκντο θυμὸν,
 u. 554. Th.

ψυχὴν δ' αἰδώς ἧ κακῶν, τάρταρον ἐς κρυόνθεα,
 u. 254. Sc.

EXPOSITIO.

ἀτριμένοισι, u. 183. ὅρ postea μέμψονται, ὅρ. u. 184.
 lib. 1.

γυνὴ δ' ἄν γνῶναι δόλον, u. 551. Th.

αἱ δ' ἐθέλει, ὅρ. u. 106. lib. 1. Per alia uerba nunc in-
 stituit eadem dicere, quae antea dixit. Tzetzes.

ὥς τοι προφίρει μὲν ὁ δῶ, ὅρ. u. 197. lib. 2. Tres lan-
 des aurora, quod tertiam partem diei sibi uendicet,
 quod patefaciat uiam peregrinantibus, quod faciat in-
 tium omnibus alijs laboribus. Haec omnia repetens ali-
 ter profert, πολλὰς μὲν ἐπέθηκε λελάσθε, πολλὰς δ'
 ἔγχεον εἰς τὸ βουλατῶν. τὸ γὰρ τὰ συγὰ τοῖς βασιρὶ ἐ-
 πιθέσθαι τῷ τε ἀλλοῖ.

ὥς τοι τέχῃς ἀτριμένοισι, μὴ δ' ὀρθαὶ φέροισιν, u.
 258. lib. 2. ἀτριμένοισιν enim est ἀκίνητοι ὄοισιν. Praeterea
 τὸ ὀρθαὶ αἰρόμεναι est uelut interpretatio τῷ φέροισιν.
 Moscorinus.

μὴ τιν' ἀπορήσῃ γοῶν, τιμὴν δὲ ἱκατορ ἐξέ-
 μιν, u. 393. Th.

ὅτι ἐπιδάσω δ' ἐπιμήρησω, u. 14. ὅρ 15. lib. 2. ὡς ὁρ
 ἐφορμήσονται δὲ δὲ τὸ ἐπιμήρησιν τῷ ἐπιδάσω, τὸ
 μὲν γὰρ ἀδελφὸν εἶχε τὴν δόσιν. τὸ δ' ἐπιμήρησιν ὁρμα
 πάντων, ὅτι οἷτος ἢ τοιῦτό τι μέτρον διδόμενον.

οἷτος

ANNOTATIONES.

411

οἷτις μιν ἐξελάσσει καὶ ἐκθεῖαν ὄψαιμιν, u. 322. lib. 1.

Præcedunt et alia in eandem sententiam.

ἰδέ τις ἐν ὄριδος χαλκῆς λύσις, u. 637. Tb.

παρ' δ' ἰθὺ χάλκιστον θῦκον, καὶ ἐπ' ἀλὲα λείχην, u. 11. lib. 2.

ῥαί τε μιν μαυρῶσι θεοί, etc. u. 323. lib. 1.

τῷ δ' ἐπὶ ἐν γόματος ῥαί, etc. u. 84. Tb. *Enumerat effectus Rhetoricæ.*

τὸς μὲν ἴσατα σοὺς ἐπὶ τῷ, etc. u. 157. lib. 1. *Antea idem dixit alijs uerbis.*

φύλακας θνητῶν, οἱ ῥα φυλάσσουσιν, etc. u. 123. lib. 1.

ὡς τε θεοὶ ἔβουον, ἀπηνόητα θυμὸν ἔχοντες, etc. u. 112. lib. 1.

ΟΡΙΣΜΟΣ.

Geniorum.

δαίμονες εἰσὶ, etc. u. 121. lib. 1. *Putas uerò genios aliud quicquam dicendos, quàm quod ait Hesiodus animas circumuagantes, æcre uestitas? Plutarchus lib. de oraculorum defectu.*

Auroræ.

αὖτις γὰρ τ' ὄρυγαι, etc. u. 196. lib. 2. *Homerus hanc diei partem epithetis ad delectationem facientibus ornatur, dum ἑρηνόπειπλον et ῥοδοδάκτυλον appellat. Hesiodus autem multò elegantius à laboribus.*

Ascræ.

νάσας δ' αἶγ' ἑλινῶνος, etc. u. 257. lib. 2. *Definit enim Ascræ, quòd sit pagus ad radices Heliconis, qui*
nulla

nulla ferè anni parte commendari possit.

Viri prudentis.

ἔτος μὲν πανήριτος ὅς αὐτῷ, *Ἦρ. c. u. 291. lib. 1.*

Musarum.

μασάωρ ἐλκωνιάδωρ, *Ἦρ. c. u. 1. Ἦρ. sequentibus Theogonie.*

VIRI LIBERALIS.

ὅς μὲν γὰρ ἴσθι ἀνὴρ, *Ἦρ. c. u. 355. lib. 1.*

ΜΕΡΙΣΜΟΣ.

ὡς ὁμόθεν, *Ἦρ. c. u. 108. lib. 1.* Hesiodus purè Ἦρ. distin-
guit primus quatuor genera præditorum ratione expo-
suit, primum Deos, deinde genios, post heroes, denique
homines. Atq; hinc mutationem instituit aurei generis
in genios multos ac bonos, semideorum autem in he-
roes. Plutarchus lib. de oraculorum defectu.

καὶ τὴς μὲν πόλιμος, *Ἦρ. c. u. 160. lib. 1.* Hoc schema,
inquit Tzezze, ἄθροισις Ἦρ. μερισμός appellatur. Pri-
mum quidem, cum dicit, τὴς μὲν, ibi est ἄθροισις, ac si
diceret Omnes. Alterum uerò, cum dicit, τὴς μὲν, τὴς
δὲ, ibi est μερισμός, pro τινὰς μὲν, τινὰς δὲ. Ita μερι-
σμός est u. 274. lib. 1. qui reprehenditur à Tzezze pro-
pter additionem nominis ἀνθρώποισι. Debebat esse,
τὸν δὲ γὰρ νόμον διέταξε λιποσίωρ, ἰχθύσι μὲν καὶ θύραι
καὶ οἰωνοῖσι πῆσι λυοῖς ἔδωκε ἀλάλοισι, *Ἦρ. c.*

ἐν ἄρᾳ μῆνορ, *Ἦρ. c. u. 11. lib. 1.* Facit distributionem
contentionis.

ἄσπερ χαίμα λευκῇ, θίρεα ἀργαλίη, *Ἦρ. c. u. 258. lib. 1.*

Totum

Totum in partes est diuisum.

βροντήν τε θόρον πλὴν τε καὶ αἰθαλόεντα λεραυνὸν
καὶ λαοὺς μεγάλους, u. 707. Th.

εἰ γὰρ τις καὶ χέρσι, &c. u. 319. lib. 1. Cicero 1. Offi-
ciorum: Cum autem duobus modis, aut vi, aut fraude,
fiat iniuria, fraus quasi uulpecule, uis leonis uidetur:
utrunq; alienissimum ab homine est, sed fraus odio di-
gna maiore. Interpres Græcus duo facit genera deli-
ctorum, uiolentiam & mendacium. Violentiam subdi-
uidit in tyrannidem, rapinam & furtum: mendacium
in sycophantiam & periurium.

ἑσπερίους λιγύφωνοι, & γυνὴ τ' οὐρανῶν τε μέδουσά
τε, u. 276. Th.

καυνοῦ τ' ἀμφὶ αὐτῆς, &c. u. 179. Sc. Lapitharum
enumeratio.

κενταυροὶ θ' ἐτέρωθεν, &c. u. 184. Sc. Centaurorum
distributio.

οἱ δὲ μάχοντο πύξ τε καὶ ἐλκεδὼν, u. 302. Sc.

ἔσθ' ὅτε αὐτὸς ἡέλιος φαέθων ἐπιδίσσεται ὕραν ὁρ-
αίαν, &c. u. 761. Th.

ταὶ δ' ἀγλαΐαις τε θαλῆαι, u. 276. Sc. Hominum in
nuptijs uersantium distributio.

τυβὺς δ' ὠπαιῶ ποταμὺς τέτι, &c. u. 338. Th. Com-
memorat nomina fluminiū.

ταῦτ' αὖτ' ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχα, &c. u. 205. Th. Po-
stea enumerat παρθενίης τ' ὁάρεος, μαθήματα τ' ἔξ α-
πάτας τε, &c. adiacentia Venetis.

τῆμος ἄρ' ὕλοτομῆν, μ. 40. lib. 2. Enumerat præc-
ipua quedam ex instrumentis rusticis.

τοὶ μὲν ὑπὸ σφετέρους πόλεις, ὅτ. μ. 239. Sc. Enume-
rat genera bellatorum.

τοῖσι τέθυλε πόλεις, μ. 221. lib. 1. Enumeratio premio-
rum iustitiæ.

τοῖσι δ' ἔρανόθεν μέγ' ἐπύγαγε πᾶμα ἑρηνίην, καί
μὲν ὅρα καὶ λοιμὸν, μ. 241. lib. 1.

ὥς ἱερὰ, ὅτ. μ. Enumerat quomodo Pandora sit con-
dita, ὅτ. quid singuli dii in illam contulerint, à 60. ver-
su usq; ad 80. lib. 1.

ἔτρε μὲν πανάγειος, ὅτ. μ. 291. lib. 1. Facit tria ge-
nera hominum.

ἀλλ' ὅτε δὴ ρ' ἐνταῦθ' εἴλω, περὶ, ὅτ. μ. 58. Th. Facit
hoc loco subdivisionem temporis, incipiens à genere,
videlicet anno, deinde progrediens ad species. Dies e-
nim ex horis constant, menses ex diebus, annus ex men-
sibus. Interpretes Græci.

Δ Ι Α Ι Ρ Ε Σ Ι Σ.

ἀνασσίως τε φίλως τε, μ. 45. Sc.

ἀατὸν τε ἑρᾶς ὄρον τε, μ. 52. Sc.

εἰδὲι τε μεγάθυ τε, μ. 5. Sc.

ἰδὼ δὲ λαὶδ' αἰέξαν, βαπολίας τ' ἀγέλας τε, καὶ
ἀιπόλια, μ. 444. Th.

ἢ μὲν ἴσω καταβύσσει, ἢ δὲ θύραξιν ὀρχήσεται, μ.
790. Th.

αἰρῶσαι τὰτ' ἰόντα, τὰτ' ἰαδόμενα πρὸτ' ἰόντα, α.
68. Th.

ANNOTATIONES.

43

ἐνέδραλα ὅς' ἤπαρος μὲν τρεῖς καὶ δέκα, u.
82. Th.

πάντες, θύλακαί τε αἶσες, u. 667. Th.

τὸν μὲν βροτῷ ἀνδρὶ μιγῆσα, τὸν δὲ διὰ ἑρμῆος,
u. 56. Sc.

ἔτι φρονέας σὺ καλὴ γυνὴ, ἔτι νόημα, u. 88. Sc.

CONGERIES.

μὴν αἰὶναιῶνα, &c. à versu 122. usq; ad versum
154. lib. 2. recenset per congeriem incommoda hyemis.

ρεῖα μὲν γὰρ βεῖα, &c. u. 5. lib. 1. Enumerat pias
quasdam sententias de Deo, & tria genera superbiorū.

ὡς παῖδες παίδεσσι, &c. u. 180. lib. 1.

ἴσλος δ' ἀνθρώποισι, &c. u. 193. lib. 1. Enumerat epi-
theta invidiæ congerie quadam.

INCREMENTVM.

ἤφαιστον δ' ἐκέλευσε, u. 61. lib. 1. Oratio per gradum
quosdam ascendit.

μέγας βασιλεὺς, ὑπερλίτως, &c. u. 995. Th.

τῶν ὅν ἐγ' ἀπαύσσει διὸς δόμος, ὡς τις ἴδρσ, ἢ δ'
δ' αὖς, u. 386. Th.

χαλεπὸς προβάτοις, χαλεπὸς τ' ἀνθρώποις, u. 176.
lib. 2. Molestus non tantum ijs qui non habent tecta pa-
scua, sed etiam hominibus, etiamsi rebus abundant, qui-
bus molestiam hyemis coercere & prohibere possunt.

Τετρες.

Non semper tamen id quod sequitur est maius, id
quod ostendit epitheton Iouis: φέρτατος θεῶν, ἡράττω
τε μέ-

τε μέγιστος, u. 49. Th. Hinc enim uidetur sumptū illud
 Latinum epitheton Optimus Maximus, de quo Cicero
 2. de Nat. Deor. Iupiter à nostris maioribus dicitur O-
 ptimus Maximus, & quidem antè Optimus, id est be-
 neficētissimus, quàm Maximus: quia maius est certe q̃
 gratius prodesse omnibus, quàm opes magnas habere.

ΠΑΡΑΔΙΑΣΤΟΛΗ.

λύφου μὲν ἀεὶ ῥαῖα μάλ', ἀργαλίη ἢ φέρων, χα-
 λπὴ δ' ἀποθίδαι, u. 379. lib. 2.

χαῖμα λιανῇ, θέρει ἀργαλίη, ὅδε ποτ' ἰδὼν, u. 258. li. 2.

πρόδε λίσσῃ, ὅπιθεν ἢ ἀράων, &c. u. 324. Th.

τῆμος πιόταίαι τ' αἶγες, &c. u. 203. lib. 2.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑ.

Nominis Pegasi.

τῷ ᾧ ἐπώνυμον ἔω ὅτ' αὐτὸν ἰσχυρὸν περὶ πηγὰς γέ-
 νει, u. 284. Th.

Nominis Chrysaoris.

ὅδ' ἄορ χρύσεον ἔχον μετὰ χρύσει φίλῃσι, u. 285. Th.

Nominis Cyclopum.

κύκλωπις δ' ὄνομ' ἦσαν ἐπώνυμον, u. 144. Th.

Nominis Veneris.

ἐνὶ κ' ἐν ἀφρῷ θρίβῃ, &c. u. 198. Th.

Nominis Pandoræ.

πανδώρα ὅτι πάντις, &c. u. 81. lib. 1.

Aliarum rerum promiscuè.

τὴν μὲν τοι λιανότατα, u. 285. lib. 1. Causam adiicit,
 cur facile sit malitiā cumulatim capere, quia & prope-
 nos

nos habitat, & breue sit iter ad illam.

Διὸς ἀγαθῆ, ἀρπαξ δὲ λαὸν, &c. postea addit rationem: ὅς μιν γὰρ πον, u. 355. lib. 1.

οὐδένα γὰρ ὄντας λαὸν ἡμῶν χαλκίους ἀκμυρ, &c. u. 722. Th.

ἔχαιρες, ἢ ἱεαίρῃ ἐν ἰχθυί ὅρματ' ἐχυσαι, u. 823. Th.

COLOR.

γιάσας, u. 369. lib. 1. Modum & colorem civilem indicat, quo hæc fieri possunt sine offensione fratris, & aliqua dissidentie suæ indicatione, si hoc non scribō & sollicitè agat, sed quasi ridens et per iocum atq; obiter.

Διὸς μὲν λαὸν τοῖς τάχα τούτοις, u. 19. lib. 2. Fingit fratrem diu instare apud uicinos, & multa dicere, sed frustra.

CALVMNIA.

Xenophon lib. 1. de dictis & factis Socratis: Accusator Socratem inquit solere à nobilissimis poetis ea dicta eligere quæ peiora sunt, hisq; ut testimonijs usum, docere adolescentes maleficos ac tyrannos esse. Illud namq; Hesiodi, ὅρνον δ' ἔσθ' ὄρεας, ἀσπράν δὲ τ' ὄρεας, interpretari Socratem solitum asserunt, quòd poeta iubeat scilicet à nullo negotio nec iniusto nec turpi abstinendum esse, sed omnia questus gratia faciunda. Socrates uerò càm arbitraretur negotium esse utile ac bonum homini, ocium autem nocuum & malum: & operari bonum, ocio uerò marcescere malum: quos quidem bonum quippiam facientes uidebat, ope-

rari dicebat, ac bonos operarios esse: qui uerò tixillis uacabant, aut aliquid prauum aut damnosum agebāt, ociosos appellabat.

CLIMAX.

αὐτίκα γὰρ τρέχει ὄρκος ἀμα σπολιῖσι, *Ἦc. u. 217. lib. 1.* Lites iniquas sequitur periurium, periurium sequitur iniquitas iudiciorum, iniquitate iudiciorum trahitur iustitia, iustitie tractus affert exitiū hominibus.

μήπως τὰ μὲν αἰτῶν χατίζωρ πλώσους, *Ἦc. u. 12. lib. 2.* Negligentiam sequitur egestas, egestatem mendicantia, mendicantem frustratio petitionis *Ἦc. contemptus.*

μὴ σὺ μὲν αὐτῆς ἄλλον, *Ἦc. u. 26. lib. 2.* Neglectum instrumentorum sequitur petitio commodati, hanc negatio, hanc priuatio, hanc procrastinatio, hanc egestas.

παρθεύεις τ' ὀάρεις, μετὰ δὲ μάλα, *Ἦc. u. 206. Tb.* Primum fit conuersatio, deinde risus, postea deceptio sequitur, inde delectatio *Ἦc. amicitia Ἦc. coniunctio.*

ANTITHESIS.

αἰδιώς τοι πρὸς ἀνολβίη, θάρσος δὲ πρὸς ὀλβίῳ, *u. 317. lib. 1.*

δῶς ἀγαθὸν, ἀρπαξ δὲ ἱκανὸν, θανάτοιο δόταρα, *u. 254. lib. 1.*

δῶτῃ μὲν τις ἰδωνον, ἀδῶτῃ δ' ἕτις ἰδωνον, *u. 853. lib. 1.*

ἔξ ὀλίγων βραχέα, ἑκὼν πολλῶν μέγιστα θυρεν, *u. 447. Tb.*

ὄργωμ δ' ὀδὸν ὄρεος, ἀόργιν δὲ τ' ὄρεος, *u. 309. lib. 1.*

αὐτῇ-

ANNOTATIONES.

419

ἐνδομοσίου γὰρ ἀρίστη θνητοῖς ἀνθρώποις, ἡ ἀποδο-
μοσίου δὲ ἡ καὶ ψυχή, u. 89. lib. 2.

ἡ δὲ τοῦ δίκου ἐπάγει, βίος δ' ἐπιλέγειτο πάντων, u.
273. lib. 1.

οἱ δὲ βέλτερόν ἐστιν, ἐπεὶ βέλτερόν ἐστι τὸ θύρεον, u.
263. lib. 1.

ὅτι γὰρ τι γυναικός, u. 320. lib. 2.

πῶμα ἡ ἀποδομοσίου γὰρ τῶν, ὅσον τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄντα, u.
144. lib. 1.

ὅτι δὲ ἀπὸ δίκου, μὴ δ' ὕβρις ὀφείλει, u. 211. lib. 1.

τὸν φιλέοντ' ἐπὶ δόξα, u. 340. lib. 1.

τὸ δὲ τ' ἀμειβομένη γονίᾳ, u. 282. lib. 1. Postea
ritas perituri erit obscurior. Generationi autem recto-
rum benedicetur.

ANTIMETABOLE.

ὅτι δὲ ἀλλὰ ἀντὶ ἡλικίου, μὴ τὰν τοῦ ἀλλου, u. 39.
lib. 1.

ὅτι πατὴρ πατρίδος ὁμοῖος, u. 179. lib. 1.

B I A I O N.

ὅτι δὲ μνηστῆρος, ὅσον βία, u. 416. Th.

Σ Υ Ν Ο Ι Κ Ε Ι Ὡ Σ Ι Σ.

ὅτι τοῖς γὰρ τέλος ἐστὶν ὁμοῦς ἀγαθῶν τε καὶ κακῶν τε,
u. 287. lib. 2.

ὅτι δὲ φυλάσσειν τε δίκας καὶ χάριτας ὅτι, u. 252.
lib. 1.

ὅτι δὲ ἀπὸ ὁμοῦ καὶ ἀπὸ γένου ἀλλοῦ ἀνδρας,
u. 370. lib. 1.

φράσας αἰτο θεὰ ἀγαθόν τε λιανόν τε, μ. 900. Th.
αἰδιὸς ἦτ' ἀνδρας μέγα σίνεταί, ἠδ' ὄνιχοι, μ. 316.

lib. 1.

αἶτε βροτοῖσι γανομένοισι διδάσιν ἔχαρ ἀγαθόν
τε λιανόν τε, μ. 906. Th.

οἷα δειώνυτος δῶν' ἀνδράσι χάριμα καὶ ἄχθος, μ.
400. Sc. Vult tribuit causam ex letitiae ex doloris.

ῥέα μὲν γὰρ βεῖαίαι, ῥέα δὲ βεῖαν' ἰα χαλέπηι, μ. 5. lib. 1.

REIECTIO.

ἀλλὰ τὰ γ' ὅπως ἐόλπα τιλεῖν δία τόρπι ἐργωνορ,
μ. 271. lib. 1.

ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα περὶ δρυῶν ἢ περὶ πέτρων, μ.
35. Th.

OCCVPATIO.

ὅτε τι ναυτιλίας σεσοφισμένος ὅτε τι νηῶν, μ. 267.
lib. 2. Tametsi non bene sim peritus rei nauticae.

ῥηῖδιον γὰρ ἔπος εἰπεῖν, μ. 71. lib. 2. Si quid deside-
rabimus in re familiari nostra, poterimus ab alijs mu-
tuo sumere.

ἀλλ' ὅτε δ' ἀλλοῖος, μ. 101. lib. 2. Non est perpetuum
quidem, sed Iouis decretum ignoratur.

ΓΑΡΟΜΟΛΟΓΙΑ.

πλείωρ μὲν πλεόνων μελέτη, μέζωρ δ' ἐπιθήκη, μ.
378. lib. 1. Magnae quidem impensae fiunt in nutritione
multorum liberorum, maius uero lucrum emergit ex
laboribus ipsorum. De rusticis autem liberis loquitur,
non de politicis, qui urbes inhabitant. Nam isti ut plu-
rimum

ritum tantum cause sunt impensarum. Τρεζες.

μείζων μὲν φόβος, μείζων δ' ἐπὶ λήρῃ λήρδος, u.
262. lib. 2.

ΠΑΡΑΔΙΑΣΤΟΛΗ.

εἰ γὰρ τις, u. 319. lib. 1. Concedit posse aliquem diuinitas & illas quidem magnas parare iniuste, & talem acquisitionem esse crebram: sed eos qui eam exercent, diuinitus puniri.

ΑΝΘΥΠΟΦΟΡΑ.

τῆς δ' ἀρετῆς, &c. u. 287. lib. 1. inde sequitur. ἐπὶ λῶν δ' εἰς ἀνδρῶν ἰκνήσαι, ῥηϊδίῃ δ' ἤματα πέλει, u. 290. lib. 1.

COMPARATIO.

Alcmene cum Venere, u. 8. Sc. οἶόν τε πολυχρῆστα ἀφροδίτης τοῖον ἀνδρῶν.

Cygni cadentis cum quercu, u. 421. Sc. ἤρπε δ' ὡς ὅτι τις ἀρετῆς ἤρπει.

Herculis cum leone, u. 426. Sc. λῶν ὡς σῶματι κῆρ σαρ, &c.

Hominum primæ ætatis cum dijs, u. 112. lib. 1. ὡς τε θεοὶ ἐβωον, &c.

Delictorum cum delictis, u. 325. lib. 1. ἴσον δ' ὅς ἐκείνῳ, ὅς τε ξείνον, &c.

Procrastinatoris cum ignauo, u. 29. lib. 2. ἔ γὰρ ἰτῶν σιοβρῶς ἀνδρ, &c. Procrastinatorem comparat cum ignauo in eo quod neuter efficiat domum suam abundantem. Sed prior tamen est conditio procrastinatoris quam ignaui. Quia procrastinator sollicitè cogitat de

D 3 labor

laboribus, sed non aggreditur, quia quodq; tempus minus idoneum arbitratur. Ignauus autem est securus, & dormit in utranq; aurem.

Mortis cum somno, u. 116. lib. 1. θνήσκουσ' αἰς ὕπνου δειδυμμένοι. Ut uestem, ita animam deposuit corpus. Proclus,

Mulieris cum fure, u. 273. lib. 1. ὁδοὶ γυναικὶς κίποις τε, κίποις τε, &c.

Vicini mali cum bono, u. 344. lib. 1. πῶμα λανθὲ γέτωρ, &c. In tantum potest uicinus malus nocere, in quantum solet bonus prodesse.

Serui senioris cum iuniore, u. 63. lib. 1. τῷ δ' ἔτε πάλω τῶπος ἄλλος ἀμείνωρ, &c.

Onusti currus cum onusta naui, u. 310. lib. 2. δαυρὸν δ' αὖτ' ἐν ἀμαξάν, &c. Perinde ut si quis supra currū immensum onus ponat, cuius molem axis sustinere nequeat, fieri non potest, quin cum magno dispendio omnia onera imposita dissipentur: ita in nauigatione quoq; usuuenit, ut nimium multa uehendo periculum accersat, & nihil proficiat,

Herculis cum apro, u. 386. Sc. ἵος δ' ἐν βήσσιν ὄρεας χαλεπός, &c.

Herculis & Cygni cum leonibus, u. 402. Sc. ὅς δ' ἀλίσσεται ἀπὸ ἀμφοτέρων, &c.

Eorundem cum uulturibus, u. 405. Sc. ἂν δ' ᾗς τ' αἰγυπιοὶ γὰμψόνοχες, &c.

Strepitus pugnantium & rupture cœli & terra,

u. 702. Th. αὐτως ὡς ὅτι γαῖα καὶ ἕρανός, &c.

Amphitryonis & egroti, u. 42. Sc. ὡς δ' ὅτ' αὐτὸν ἀ-
παύου, &c.

Terra ardentis cum liquefcente stanno, u. 862. Th.
ἀπύκνιτο κασιγέτορος ὡς τέχνη, &c.

Armorum splendoris & ignis, u. 60. Sc. τούχισι λαμ-
πομένους σέλας ὡς, &c.

Saxorum & pugnantium, u. 374. Sc. ὡς δ' ὅτ' ἀφ'
ὧψιλλῆς, &c.

Fucorum & mulierum, u. 594. Th. ὡς δ' ἐπὶ ὅτ' ἐφ'
σμιλύνουσι κατ' ἐφεύουσι, &c.

Volatus & imaginationis, u. 222. Sc. ὅ δ' ὡς γὰρ νόημα
ἐπὶ ὅτ' αὐτοῦ,

E I K Ω N.

ἱελοὶ πυρὶ καὶ θυέλλῃ, u. 345. Sc.

καυλύνουσι ποθύροις ἱελος ὀρμυλῶ, u. 302. lib. 1.

ἱελος ἀφ' ὁρῶν πῆ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο, u. 322. Sc.

φλογὶ ἱελα τούχια, u. 451. Sc.

ἐπὶ αἰελοῦ ἀθανάτοισιν, u. 182. Sc.

τότε δὲ τρέποδιν βροτῶ ἴσοι, u. 151. lib. 2.

E X E M P L V M.

ὁ πατὴρ ἐμὸς τι πατὴρ καὶ σὸς, u. 251. lib. 2. Exemplo
patris ostendit, quatenus probari possit naufragio.

ΑΙΝΟΣ, APOLOGVS, ET

ἐπιμύθιον.

Luscinie & accipitris, u. 201. lib. 1. Huic fabulae ἐπι-
μύθιον est insertum. ἄφρων δ' ὅς κ' ἐβέλκει, &c. Asi-

milat autem seipsum poeta philomela: iudices autem accipitri, propter rapacitatem. Plutarch. Conuiuio: Mihi uidetur Aesopus rectius sese Hesiodi discipulum professurus, quàm Epimenides. Ille enim pulchræ suæ et uariæ ac multarum linguarum usu ornata sapientie initium sumpsit ex accipitris ad lusciniâ sermone.

PROSOPOPOEIA.

Caliginis: *ωαῖ δ' ἀχνὺς εἰσίνη*, u. 264. Sc.

Contentionum: *ἐν αἶρα μῦθον ἔλυ*, Et c. u. 11. lib. 1.

Dierum et noctium: *ὅτι νύξ τε καὶ ἡμέρα θάσσου ἴσσαι*, Et c. u. 748. Th.

Fama: *θεὸς νύ τις ἔγ' ἰ καὶ αὐτὴ*, u. 382. lib. 2. Famam deam finxit, ubi cum Homero sensit, qui compluribus locis *ῥοσαν* suam inducit. Sic enim deam ipsam appellat: et hunc emulatus Virgilius in 4. Aeneid.

Hæc passim dea sæda uirum diffudit in ora.

Famis: *ὄφρα σε λιμὸς ἐχθαίρῃ*, u. 297. lib. 1. Labora, ut te fames odio habeat. Famem facit personam, quo figmento orationem reddit iucundiozem. Tzetzes.

Inuidiæ: *δυσκίλαδος, κακὸς χάρις, συγχορῶντες*, u. 194. lib. 1. Liuiorem facit personam, et ad illum proprietates inuidorum transfert. Nam inuidi *κακὸς δος*, hoc est, strepitus et turbas excitant: *καὶ χαίρουσι τοῖς κακοῖς τῶν φθοναμένων*, gaudent malis eorum quibus invident, eosq; acerbè et odiosè intuentur.

Iridis: *παῦρα δὲ θαύματος θαγάτης πρόσας ἐκεία* Ieus, u. 780. Th.

Iustitia

Iustitiae: ἡ ἐπιταὶ ἐλάττωσα πόλιν, &c. u. 220. li. 1.
 Διὸς θιὸς ἐγγυγῆα, u. 254. lib. 1. Fingit iustitiam esse
 uirginem sedentem iuxta Iouem, atq; illum adhortan-
 tem, ut iustis det præmia, de sceleratis uerò sumat pœ-
 nas. Recitatur à Gellio elegans iustitiæ pictura cap. 4.
 lib. 14. cuius authorem facit Chrysippum.

Metus: φόβος ὅτι παῖς, &c. u. 144. Sc. Metum fa-
 cit personam, quòd in medio ex adamante fuerit, qui
 non potest frangi. Tzetzes.

Morborum: νόσοι δ' ἀνθρώποισι, &c. u. 102. lib. 1.
 Fingit morbos incedere tacitos. Itaq; corporeos facit,
 quemadmodum & Homerus ὄριμ' ἐκ δαίμον.

Mortis: τὸ δὲ σιδερεὶν μὲν ἐκαστὸν, χαλκοῦ δὲ οὐ
 ἄταρ, u. 764. Th.

Μῦσαι. Musa Græcè μῦσαι dicta est, quod proprie
 inquirere est: deinde per prosopopœiam Deam quan-
 dam significat. Φ. Μ.

Prudentiæ: πλεῖστα θεῶν εἰδῶν, u. 387. Th.

Pudoris & Nemesis: καὶ τότε δὲ πρὸς Ὀλύμπου,
 &c. u. 195. lib. 1. Plutarchus de oracul. defect. Nimirum
 uerò tanta malitia per humanum dissipata genus, mi-
 rum est, si non tantum (quod prædixit Hesiodus) Vere-
 cundia & Iusta indignatio (quæ Nemesis dicitur) hu-
 manam reliquerunt uitam: sed prouidentia etiam diui-
 na conuulsatis oraculis omnino abiit.

Rerum uariarum: ποικίλεις τε παλιῶς τε, &c. u. 154.
 Sc. προσωποποιεῖ τὰ πράγματα κατὰ νόμον ποιεῖ καὶ.

Somni et mortis: ὕπνος καὶ θάνατος, u. 759. Th. Hos fingit esse filios noctis.

Somni: τῶν ἑταίρων μὲν γλῶττι καὶ ἰορῆα νῦντα θαλάσσης, u. 762. Th.

Virtutis et uitiorum: τῶν μετέωροις ἀνθρώποις, u. 285. lib. 1. Fingit enim malitiam et uirtutem certa habere domicilia, et certas monstrat uias, per quas tam ad uirtutem quam ad malitiā perueniri possit. Τζετζε.

S E R M O C I N A T I O.

ἰαπετιοῖδην, πάντων ἀρισταίητ' αὐάντων, u. 543. Th.

ἰσχυρὸν μὲν γαῖης τε καὶ ἕραν, u. 644. Th.

H Θ Ο Φ Ο Ι Α.

τόν τε χολωσάμενος, u. 52. lib. 1. ἠθοποιῶν ἐστὶ (inquit Moscopulus) cum Hesiodus inducit, quas formas habuerit iupiter iratus.

Π Α Θ Ο Φ Ο Ι Α.

δαίμονιν, τί λείπεται; u. 105. lib. 1.

G N O M A E.

I. D E F E L I C I T A T E S E U beatitudine.

τάων σὺν δαίμωνι τε καὶ ὄλβιος, ὃς τὰδε πάντα αἰδώς, ὅργαζεται ἀναίτιος ἀθανάτοισιν, ὄρνιθας ἰσχυρῶν, καὶ ὑπὸ βασιᾶς ἀλιάνων.

Versus ultimi libri tertij. His autem finit poema suum, felicem seu beatum definiens quisquā sit. Nostram enim uitam oportet respicere ad hæc duo, operum scilicet

licet & diertum delectum. Proclus.

2. DE VIRTUTE.

Inter causas beate uite est uirtus, de qua sic inquit Hesiodus:

τῆς δ' ἀρίτης ἰδρωτὰ θεοὶ προπάροισιν, &c. u.
287. lib. 1.

Difficilis labor est uirtutem attingere, Diui

Illius ante thronum duos posuere labores.

Aspera ad hanc & longa uia est quæ ducit: ut autem

Ardus contigeris, facilis fit quæ antè rigeat.

Amerbachius ita uertit:

Sudorem sapersi sed præ uirtute locarunt,

Ad quam longa uia est, & celso tramite ducens,

Aspera principio, facili suprema recessu.

Præclara est hæc γράμμη, & mater quedam sententiarum quàm plurimarum, quam Cicero lib. 6. Epist. Famil. Leptæ suauissimo præcepit ut edisceret, & haberet in ore. In huius itaq; explicatione paulum immorari placet.

Dicit autem primùm, inter nos & uirtutem Deum laborem & sudorem posuisse. Quam uerò eleganter idipsum interpretati sunt alijs uerbis nobilissimi quicq; ex sapientibus omnium seculorum!

Epicharmus:

τῶν πόνων γὰρ πωλῶσιμ ἡμῖν πάντα τὰγαθὰ θεοῖς
Commoda diuendit cuncta labore Deus.

Symilus:

φρόνη,

φύσις, θέλμοις, ἐπιμέλῃ, σὺνταξίᾳ σοφῶς τίθεται καὶ ἀγαθὸς.

Plato 4. de legibus:

Deus quidem, & cum Deo occasio atq; fortuna, humana negotia gubernant: mitius est autem concedere, quod tertium adiungi necesse sit, artem uidelicet & industriam humanam.

Idem in Protagora:

χρεῖσθαι μὲν ἀγαθὸν, χαλεπὸν ἐστὶ.

Pittacus:

χαλεπὸν ἐσθλὸν ἐμμεναι.

Solon:

χαλεπὰ τὰ καλὰ: præclara sunt difficilia. Et: Difficilius quo quidq; hoc pulchrius. Et: Difficilia, quæ pulchra.

Aristoteles Ethic. lib. 2. cap. 3.

περὶ δὲ τὸ χαλεπώτερον αἰὲ καὶ τέχνη γίνεται καὶ ἀρετή: Ars & uirtus uersantur circa difficilia.

Xenophon lib. de factis & dictis Socratis:

τῶν γὰρ ὄντων ἀγαθῶν καὶ καλῶν ὅσων αὐτοὶ πόνηται ἐπιμελείας θεοὶ διδόνασιν ἀνθρώποις. hoc est: Nihil enim quæ bona atq; honesta sunt, dii hominibus sine labore & studio præstant.

Virgilius Georg.

Labor omnia uincit improbus. Ferūt fabule Iouem hominibus omnia uenalia exposuisse, precium esse laborem.

Horatius:

Horatius:

Nil sine magno Vita labore dedit mortalibus.

Adscribitur etiam Platoni, quod dixerit: τὸς τῆς ἀρετῆς λαῶνας ἰσχυρῶτι λαὸν πόνοις φέρεται: id est, ramos uirtutis sudore et laboribus provenire. Isocrates uero dixit, τῆς παιδείας τὸν ῥίζαν, πικρὰν, γλυκὴς δὲ τὸς καρπὸς: id est, institutionis radicem amaram esse, sed fructus dulces. Pythagoras item, τὰ ἐπίπονα ἢ ἡδίστα μαῖλλον ἢ γὰρ συνίσταται εἰς ἀρετὴν.

Cur autem tam difficilis est uirtus? Quia consistit in medio. Ut igitur centrum, quod est medium in circulo, non sine labore inuenitur, ita et uirtus. Est hæc ipsa similis et arti Medicæ, quæ nihil aliud est quàm προ-αφαίρεισι κατ' ἀνωμαλίαν τῶν νοσημάτων πρὸς ὑγιάν. Quemadmodum enim Astronomi siderum errantium apparentes uerosq; motus medio adequant commensu, excessus defectusue momentis utrinq; rite pensatis: sic Medicus corporum sanitatem ultra citraq; naturæ amussim prolapsam in pristinū asserit statum, necessariorum inopia expleta, uel dempta succisaq; superfluorum redundantia tam in qualitatibus ἀσυνετασίαις, quàm humorum ipsarumq; partium ἀσυνμειρίαις. Non aliter uero et studiosus uirtutis non sine magno labore mediocritatem quærit, ne uel excedens uel deficiens peccet, et secundum prouerbiū, incidat in Scyllam cupiēs uitare Charybdin: id quod usauenire quàm sapissimè probatum est.

Sed

Sed aliam difficultatis causam adfert prudētissimū poeta. Ait enim, uiam ad uirtutem esse *μακράν*, id est, longam. Quia una hirūdo non facit uer, nec una actio uirtutem. Virtus enim est habitus, qui nequaquam nascitur nobiscum; sed est agilitas, seu firma facilitas, ut loquitur Quintilianus, crebra recordatione et usu parata seu comparata.

Deinde dicit, uiam esse *ῥεθίον*, id est, arduam et in altum tendentem. Quod interpretatus Latino carmine Naso dixit: Tendit in ardua uirtus. Item: Ardua per praeceps gloria uadit iter. Et Silius: Ardua uirtutem profert uia. Arduam autem uocat, quia nos deducit ad ardua. Est enim uirtus loco excelsa, ut malitia humili et depresso. Virtus excellēs latere non potest. Itaque Tacitus inquit: Orator nunquam potest esse priuatus. Aristoteles uero lib. de arte poetica: τὸ καλὸν οὐ τῇ τάξει καὶ οὐ τῇ μεγέθει, id est, in ordine et magnitudine consistit. Ea uirtus est pulchra, quae non solum Deo placet, et alijs salutaris est, sed etiam quae ardua est.

Tertiò dicit, τὸν οἶμον esse *τρικυὸν ὡς δύσβατον*, asperam et accessu difficilem. Oportet enim multa quae ignoramus discere, quae primum difficulter aggredimur: multas uero prauas consuetudines deponere, quibus uelut innutriti sumus: id quod non potest sine difficultate fieri. Hinc Cicero in Academ. inquit: Obstructa difficultatibus est omnis cognitio. De Geometria

erit uero imprimis uerum est, uiam ad illa nimium esse asperam, cum ea quæ primùm in illis discuntur, occurrant tenuia, puerilia, ieiuna, et nullius utilitatis speciei præ se ferentia. Sed plus est in recessu quàm in frõte.

Quartò dicit, ubi ad summum peruentum fuerit, uiam esse facilem. Hoc fit propter uim diurnæ assuefactionis, quæ tandem omnia, quamlibet ab initio difficilia et molesta, efficit faciliora et gratiora. Itaq; præcepit Pythagoras, ἐλὺ τὰ ἀγιστα, ὁ δὲ ἐθισμὸς ποιῶσα ἀλὺ; Eligenda est optimas uitæ ratio: hanc consuetudo iucundissimam reddet. Et Ouidius: Quod malè fers, assuesce, feres. Aristoteles uero dicit: Signum scientis est, posse docere. Et certissimum signum est habitus, si quis magna facilitate et libenter ea agit, quæ sunt facienda pro modo uocationis. Laborandum itaq; est, donec quis consequatur mediocrem doctrinam, quam postea aliat assiduo studio. Reddet enim et facilem et iucundam.

Leuiora
quibus
assueui-
mus.

3. DE VITIO ET MALITIA.

τὴν μὲν τοι ἀκρότητα καὶ ἰσχυρὴν ἐστὶν ἐλεῖν αἰσθητικῶς, ὀλίγη μὲν ἐστὶν, μάλα δὲ ἐγγύθι ναίει.

u. 285 et 286. lib. 1.

Quàm facile innumeras uitiorum amplectimur artes: Haud procul illa habitant, brevis est uia, quæ sit eundem.

Malitia quamuis sit ἀκρότης, hoc est, acquisititia, tamen omnino facile et exiguo negotio ἰσχυρὴν, καὶ ἀποικλήριαν, id est, in solidum possidetur, nec est tam difficilis

difficilis comparatu & tam tarda sicut uirtus. Quam-
primū enim aliquis furtum fecit, statim malitiam il-
lam furandi stimulatricem in solidum acquisiuit: & sic
adulterandi malitiam similiter, & cetera uitia. Hec
Tzetzes. Apud Xenophontem legitur, *ἀείν μὲν ὁδὸς*,
hoc est, plana est uia: id quod conuenientius ad com-
plendam antiibesin sententia prioris de uirtute, ad
quam iter dixit esse salebrosū & asperum. Quam bel-
lē uerò hec poetæ sententia conuenit cum doctrina

Matth. 7. Christi: Introite per arctam portam: quoniam lata est
porta & spaciōsa uia, quæ abducit in exitium, multiq;
sunt qui ingrediuntur per illam: quoniam angusta est
porta & stricta uia, quæ abducit ad uitam, & pauci
sunt qui inueniunt illam. Vocatur hæc arcta & angu-
sta uia (ut hoc obiter annotem) cap. 19. Iob. ut exponit
Arnobius Afer, & foramen acus, ubi inquit Christus:
Facilius est camelum, id est, nos gentiles, qui nihil re-
ctum in nobis habemus, per foramen acus transire,
quàm diuitem, id est, populum Iudaicū, in regnū Dei.

4. DE PRVDENTIA.

ἄνθρωπος μὴ πρὸς τὰς εἰσόδους, &c. u. 29. lib. 1.

Stigelius ita uertit:

Optimus ille quidem, qui per sese omnia nouit,
Expendens secum quæ sunt meliora futura.
Nec tamen ille malus fuerit, qui recta monenti
Obsequitur. Verū qui per se nil tenet ipse,
Nec reliquos audit, reuera pessimus ille est.

Hanc

Hanc γράμην illustrat Aristotelicum discrimen inter intellectum agentem & patientem. Sagacitatem & perspicacitatem inueniendi sine admonitore aut doctore alio uocat Aristoteles intellectum agentem: docilitatem, qua aliorum inuenta atq; tradita excipiuntur, intelliguntur & apprehenduntur, patientem. Vterq; igitur, & qui agentem & qui patientem habet intellectum, est intelligens seu prudens: qui autem utroq; destituitur, insipiens, stultus & improbus habetur.

De primo genere hominum teneantur hæ interpretationes sapientum.

Prudentis est, ex præteritis & præsentibus futura colligere. Istuc enim est sapere (ut inquit Comicus) non quod ante pedes modò est uidere, sed etiam illa que futura sunt prospicere: ex præteritis scilicet bene secusue gestis consilium capere, quo pacto futuris succurras. Atq; hoc olim gentilium antiquitas imagine Iani Dei, quem bisfrontem pingebat, lepidè significabat, quòd oporteat prudentem à fronte & à tergo (ut Homerus inquit) oculos habere. Hæc Fagius. Ludouicus Viues ita definit sapientiam: Vera, inquit, sapientia est, de rebus incorruptè iudicare, ut talem unamquamq; existimemus, qualis ipsa est: ne uilia sectemur tanquam preciosa, aut preciosa tanquam uilia reiiciamus: ne uituperemus laudanda, nè uic laudemus uituperanda.

De secundo genere hominum.

Dictum filij Zomæ. Quis est sapiens? Qui discit à

E

quouis

quouis homine, sicut dicitur: (Psal. 119.) Ab omnibus qui docuerunt me intelligentiam concepi, quia testimonia tua meditatio mea est. Admonet igitur, eum sapientem iudicandum, non qui præsumat se omnia scire, sed qui reputat se nihil scire, & paratus est à quouis discere. Nunquam, inquit Comicus, quisquam tam bene subducta ratione fuit, quin res, etas, usus, semper aliquid apportet noui, aliquid moneat, ut illa quæ credas scire, nescias: & quæ tibi putaris prima, in experiundo repudies.

De tertio genere.

Homine stulto & improbo in terris nullum monstrum perniciosius.

5. DE VSV SERMONIS.

γλῶσσης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισι μᾶλλον
φασγάνῃς, πλείων δὲ χάρις κατὰ μέτρον ἴσους.

u. 337. & 338. lib. 2.

Non alia est melior res, quàm custodia lingue,
Gratia quam decorat moderate summa loquelæ.

Gellius lib. 1. cap. 15. Hesiodus poetarum prudentissimus linguam non uulgandam, sed recondendam esse dicit, perinde ut thesaurum: cuiusq; esse in promendo gratiam plurimam, si modesta & parca & modulata sit.

Euripides: ἀχαλινῶν γεμάτων, νόμος τε ἀφροσύνας τὸ τέλος διγυγία.

Pbauorinum (inquit Gellius) ego audiui dicere, non de ijs tantum factos accipi debere, qui impia aut illicita di-

ta dicerent, sed uel maxime de hominibus quoq; posse dici stulta & immodica blaterantibus: quorum lingua tam prodiga infrenisq; sit, ut fluat semper, & estuet colluione uerborum teterrima.

Teneatur & hic uersus:

Nobile lingua bonum, quæ fari in tempore nouit.

Dictam Schamai.

Loquere parum, & fac multum: exemplo Abrahami peregrinos hospitio excipientis, pauca promittentis, plura præstantis.

Plinius lib. 11. cap. 25.

Ut noctuæ aues inauspicatæ noctu gementes (nam hæc illis uox est) mortalium inuidet quieti: sic uirulenta lingua semper aliquid spargit, quod concordiam hominum disturbet, plurimumq; noceat.

Christus Dominus noster sciens ex loquacitate oriri mala, & illa imprimis quæ pugnant cum capite legis suæ, rixas, discordias, simultates, ad circumspeditionem loquendi interminatus est, De omni uerbo ocioso, quod homines fuerint locuti, reddituros nos rationem in disquisitione illa mundi. Idcirco Psalmista inquit: Pone circustadium ori meo, & ostium circumstantia labijs meis. Huc pertinent prouerbia: Frenum in lingua. Et: Ne lingua mente celerior.

Alia u. 373. lib. 2.

ἡ δὲ ἰσχυρὴ ἐν ἀπονομοίῳ, &c. Τζεζες ἀλλήως γὰρ ἰτα explicat: Ne diuulges & subsannes, apertaq;

B 2 facias

facias ea quæ audiisti occulta ab aliquo, qui tuo consilio uolebat uti. Deus enim aliquis & prudens, etiam ob hoc factum in crimen uocatur, &c.

6. DE EFFECTV SAGACITATIS

& eloquentiæ.

ὅρτινα τιμήσοι, &c. à u. 81. usq; ad 88. Th.

Ex hoc loco uidetur Virgilius mutuatus esse illam præclaram sententiam Aeneid. 1.

Tum pietate grauem, ac meritis, si fortè uirum quem
Conspexêre, silent, arrectisq; auribus astant.

Ille regit dictis animos & pectora mulcet.

Loquitur de singulari ingenij dexteritate, qua artifices, doctores, gubernatores facîle perspiciunt quæ ex usu sunt & dignitate boni publici, & reliquam multitudinem secum quasi chorum quendam trahunt.

Alia de effectû philosophiæ:

ἄσμοσύνην τε λανθῶν, ἀμπαυμά τε πόρπορῶν,
u. 55. Th.

7. DE CREDVLITATE.

πιστῶς δ' ἄρα ὁμῶς, &c. u. 370. lib. 1. & ij qui sequuntur, unà cum præcedenti.

De hac teneantur hi uersus:

Nusquam tuta fides, diffidere quisq; memento,
Tantum fide, manus quantum oculata uidet.

Et:

Qui tantum fidit, quantum uidet, is bene fidit.
Parua solet magnis rebus inesse fides.

Fide

Fide igitur, sed fide parum. Nam fidere multum

Non solet, at cautè fidere, uera fides.

Huc pertinent prouerbia: Inter spinas calceatus. Et
Fidens non confidens. Et: Fronti nulla fides.

8. DE LABORE.

σοὶ δ' ὄργα φίλ' ἐγὼ μέτρια ὡσεὶς, μ. 304. lib. 1.

ὄργαζον πέρου διοργόος, μ. 297. lib. 1.

δαίμονι δ' οἷος ἐνθάδε, τὸ ὄργαζεσθαι ἄμανον, μ. 312.

lib. 1.

ὄργαζον νήπιε πέρου ὄργα τάτ' ἀνθρώποισι θεῷ
Διὶ τε μῆραντο, μ. 16. lib. 2.

ὅς δ' ἐπ' ἔοντι φέρε, ὃ δ' ἀλύγεται αἰθοπα λιμὸρ, μ.

361. lib. 1.

ὄργον δ' ὕδαν ὄνδος, ἀόργον τ' ὄνδος, μ. 309. li. 1.

ἐξ ὄργων δ' ἄνδρες πολύμηλοι τ' ἀφραοί τε, μ.

306. lib. 1.

τῷ δὲ θεοὶ νιμισῶσι καὶ ἀνέρες, ὅς μ. 301. lib. 1. La-

borando te reddes charum et sapientibus et plebeijs.

Ταχες,

9. DE DILIGENTIA.

μελέτη δὲ τε ὄργον ὀφέλλει, μ. 30. lib. 2. μελέτη δὲ
λέγα τὴν περὶ ἐνάτης φροντίδα ἢ ἐπιμέλειαν, ἣν ἀνα-
βολαῖς χαίρουσαν. Cura et diligentia facit, ut felix sit
noster labor. Et Cicero inquit de Oratore: Diligentia
uirtus est, qua una relique omnes continetur. Dici non
potest, quantum in re omni ualeat quantulacumq; sedu-
litas, ut de formicis scribit Plinius.

10. DE OPPORTVNITATE

sive *καιρῶ*.*καιρὸς δ' ἐπὶ πάσιμ ἀρίστος*, u. 312. lib. 2.

Temporis opportunitas frequentius *καιρὸς*, quàm *συναιρία*, ab idoneis scriptoribus nominata legitur. De hac inquit Dion: Bona pars negotiorum opportunitate potius quàm potentia ad optatum finem deducitur.

De eadem u. 259. lib. 2.

τυχὴν δ' ὅ πέρσῃ ὄργων μεμνημένος εἶναι ἀραίωρ πάντων. In omni re temporis ratio habenda est. Alia enim alijs temporibus conueniunt. Hinc uulgò dicitur: Omnia tempus habent. Ecclesiast. cap. 3. Omnibus est tempus, et suam opportunitatem habet quaecunq; res sub cælo.

De eadem u. ult. lib. 3.

ὄρνιθας λέγων. Romani, autore Valerio Max. neq; priuatim, neq; publicè quidquam aggrediebantur, nisi prius sumptis auspicijs, id est, consultis auibus, quas in eum usum publicè alebant.

II. DE OCIO.

πολλὰ δ' ἀόργος ἀνὴρ ἐστεῖν ἐπὶ ἐλπίδα μίμνῃ, u. 116. lib. 2. Columella: Homines nihil agendo malè agere discunt.

V. 30. lib. 1.

ὦρε γὰρ τ' ὀλίγη πέλειαι, &c. Non licet tenuibus in foro uersari. Iudæi dicunt, modica conuersatione legem acquiri, id est, ut non sit frequens cum hominibus

bus in foro. Licet hic parodiam facere.

V. 29. lib. 2.

ὁ γὰρ ἰτωσιοδργὸς αὐτὴρ πῖμπλινσι λαλῶν.

V. 300. lib. 1.

λοιμὸς γὰρ τοὶ πάντων ἀδργῶ συμφορὸς ἀνδρῶν.
τῷ δὲ θιοι, etc.

V. 118. lib. 2.

ἐλπίς δ' ἐν ἀγαθῇ λιχνημόνοιο ἀνδρῶν νομίζα.

D. Hieronymus in eo libello qui de modo uiuendi in monasterijs inscribitur, dicit, omnis immūdicie atq; peccati matrem esse ocium.

12. DE PROCRASTINATIONE.

οἱ δὲ ἀμβολοδργὸς αὐτὴρ ἀταισι παλαιαί, u. 31. li. 2.
μήδ' ἀναβάλλεσθαι, etc. u. 28. lib. 2. Dictum Rabbinī cuiusdam: Ne dicas, Cum ociosus ero, discam. Fortassis nūquam ociosus eris. Cic. 6. Philipp. Nam cū plerisq; in rebus gerēdis tarditas et procrastinatio odiosa est: tum hoc bellum indiget celeritatis. Lucanus:

Tolle moras, semper nocuit differre paratis,

Silius:

Pelle moras, brevis est magni fortuna fauoris.

13. DE CONTENTIONE.

ἐν ἄρᾳ μὲν ἔλιν, etc. u. 11. lib. 1. Hesiodus duas facit eridas, quarum altera pestifera sit mortalibus, altera frugifera. In priore certaminis genere qui uicerit, discedit improbius, uictus sit infelicius. De hoc intelligatur illud: Flet uictus, uictor interijt. In posteriore qui

superior euaserit, discedit clarior: qui superatus fuerit, discedit seipso melior. De hoc illud est uerum: Bellum haudquaquam lachrymosum. Porro alterum hoc genus appellatur *ῥίλος*, id est *emulatio*, quæ est incitatio quedam animi ad res honestas, exemplum aliquod inuentis: cuiusmodi Themistoclis fuit aduersus Miltiadem, Thucydidis aduersus Herodotum.

14. DE PVDORE.

αἰδέως τοι πρὸς ἀναλβίη, &c. u. 317. lib. 1. Licet hic parodiam facere. Sunt quidam qui stulto quodam pudore semper malunt nescire, quam semel discere: cum tamen scire pulchrū sit, & pudendū nil uelle discere.

15. DE EFFOEMINATIONE.

μυδὲ γυναικείῳ λαρτρῷ χροῖα φαίδριμῆσθαι, u. 371. lib. 2. Viro non utendum muliebribus delicijs & unguentis. Id enim uiro probrosum.

16. ΠΕΡΙ ΕΥΣΕΒΕΙΑΣ.

ὃν δ' ὅπιν ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένος εἶναι, u. 324. lib. 2.

O' ter beatum, mente qui pura Deum
Veneratur. illi, quaecumq; amplectitur
Vitæ institutum, dux adest semper Deus
Restorq; & omnes actiones prosperat.

V. 92. lib. 2.

εἰ τέλος αὐτὲς ὀπίθῃν ὀλύμπιος ἰδὼλ' ὀπάσει.
Vult ut pro se quisq; acriter in laborem animum inten-
dat, uerum finem laborum, & ut nos uocamus benedi-
ctionem,

estonem, non nisi à Deo expectet. Ad eandem sententiã inquit u. 285. eiusdem libri: εἰ μὴ δὲ πρόφρων γένηται, ὁ δαίμων, &c.

Huc pertinet distichon:

Nullius est felix conatus & utilis unquam:

Consilium si non detq; iuuetq; Deus.

V. 82. lib. 2.

ὁυχιδα δὲ δὲ χθονίῳ, &c. Nihil exordire non inuocato prius numine. Deus enim, in cuius manu sunt progressus & exitus, optatos eos tribuit ijs actibus, quos ab ipso auspiciamur.

Omnibus in rebus feliciter omnia cedunt,

Si statues finem principiumq; Deum.

Xenophon lib. de uectigal.

οὐ γὰρ θεῷ προϊσμενὼν εἰνὸς καὶ τὰς πράξεις προϊόναι ἐπὶ τὸ λῶον καὶ ἀμεινον αἰετὴν πόλει.

V. 418. Th.

πολλὰ τε οἱ ἐστίη τιμὴν εἶα μάλ' ὧ πρόφρων γένηται, &c.

V. 367. lib. 2.

μὴδ' ἀπὸ χυτροπόδω, &c. Ne edas, priusquam dixeris precationem.

V. 342. lib. 2.

μολίποτ' ἐξ ἡς δὲ λείβει ἀθοπα, &c. καθάρου τοι παραγγελμα.

V. 360. lib. 2.

μὴδ' ἀπὸ προῖοθιο θεῶν ἐνὶ δαίτι, &c.

V. 355. lib. 2.

ἡνδένοντ' ἀγνῶων πόλιν ἄνθρωποι, &c. Prisci in transeunt
dis fluminibus uoluerunt homines ita assuesactos esse,
ut considerarent non solum periculum præsens, sed &
ingens & mirabile donum Dei, ut pro illo quidem uo-
ta facerent, pro hoc uerò gratias agerent.

V. 334. lib. 1.

ὡς δὲ δούλιον δ' ἐγχείρει, &c. Statius:
Nulla autem effigies, nulli commissa metallo
Forma Dei, mentes habitare & pectora gaudet.

V. 373. lib. 2.

μήδ' ἰσποιοῖσι ἐν αἰδομένοισι, &c. Impium in res
sacras iocari, aut dicta sanctarum scripturarum ad lu-
sus, ineptias, aniles fabulas, scommata conuertere: cum
quis medicina ad salutem parata coenum aspergat, ad
obscœnitatem autem trahere, id uerò nefarium & in-
tolerabile. Viues.

V. 6. lib. 3.

*ἑβδόμη ἰσθὺς ἡμᾶρ, τῇ γὰρ ἀπόλλωνα χρυσάερα
γένετο λαῖω.* Diem septimum uocat sacrum, quia eo
die natus sit Apollo. Huius opinionis antiquitas non ha-
buit nullas causas physicas aut astronomicas. Hebdo-
mali certè multum tribuitur, septimo numero dierum
& annorum, ut in multis alijs, ita etiam in natura hu-
mana.

17. DE PROVIDENTIA DEI.

εἴα μὲν γὰρ βεβαῖα, &c. n. 4. lib. 1.

ἄξ ὁλόγων βεβία, ἡ δὲ πολλῶν μέγιστα θυμὸν, u.

447.Th.

Dictum Aesopi à Chilone interrogati: Quid agit Iupiter? Alta deprimit, extollit humilia.

Xenophon lib. de Cyri iunioris expeditione:

οἱ θεοὶ ἰκανοὶ εἰσὶ καὶ τὰς μεγάλους ταχὺ
μικρὰς ποιεῖν καὶ τὰς μικρὰς, καὶ οὐ
ἀποῖσι ὥσι, εὖσαν σὺ πεῖρας, ὅταν βύλονται.

Teneantur & hi uersui:

Desine magna loqui, frangit Deus omne superbum:
Magna cadunt, inflata crepant, tumefacta premuntur.
Disce supercilium deponere, disce timere
Ante pedes foueam, quisquis sublime minaris.

V. 265. lib. 1.

πάντα ἰδὼν διὸς ὀφθαλμοὺς καὶ πάντα νοήσας.

Xenophon lib. de Cyri iunioris expedit.

πάντη γὰρ πάντα τοῖς θεοῖς ὑποχὰ καὶ παρ' ἑαυτῶν
πάντων ἴσον οἱ θεοὶ ἡρατῆσι. hoc est: Omnia sunt dijs
obnoxia, neque est quicquam usquam, quod in deorum
potestate non sit.

V. 348. lib. 2.

μακρόν τοι νύκτες ἔαοσιν. Etiam nocte nihil in-
decori perpetrandum: eò quòd dii uideant, & tunc ma-
ximè appareant propter tranquillitatem uulgi. Itaque
sunt reuerendi.

Xenophon lib. de dictis & factis Socratis:

σωκράτης δὲ πάντα μὲν ἤγαστο θεὸς εἰδέναι, τά τε
λεγεῖν

λεγόμενα, καὶ πράττομενα, καὶ τὰ σιγῇ βεβησόμενα.
 πάντας δ' ἵ παρ' αὐτῶν καὶ σημαίνει τοῖς ἀνθρώποις περὶ
 τῶν ἀνθρώπων πάντων. hoc est: Socrates omnia quæ
 dicuntur, quæcūq; aguntur, deos scire credebatur, etiam si
 tacite cogitentur: ac ubiq; adesse, deq; omnibus rebus
 agendis hominibus consulere.

V. 287. lib. 2.

ὃν τοῖς γὰρ τέλος ἐστὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε καὶ κακῶν τε.
 Bonitati diuinæ ascribendum, si quem prosperum
 successum rebus nostris uidemus, atq; hoc nomine gra-
 tias Deo quoq; agere, ne ingratitude nostra offensus
 finem imponat bonitati erga nos, ac deserat, quos prius
 fuerat amplexus et tutatus. Rursus, si quando mole
 multorum malorum premimur, non ita frangi oportere
 et deijci animo, ut nō speremus Deum facile finem
 impositurum omnibus istis malis. φ. M.

V. 256. lib. 2.

πολλὸν, τὸν ζῶντος αὐτοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ. Pertinet et hic
 uersus ad prouidentiam Dei. Sæpe accidit, ut boni uiri
 paupertate premantur.

V. 101. lib. 2.

ἄλλοι δ' ἄλλοις θεῶν νόοις ἀγνοοῦσι. De uolunta-
 te Dei inscrutabili.

V. 359. lib. 2.

τῷ δὲ θεοὶ νυμεσῶσι, καὶ ἀλγία δ' ἄνθρωπον ὀπίσσω. Ver-
 bum præteritum cum aduerbio futuro coniungit, in
 quo et ostendit moram uindicationis diuinæ, et oc-
 currit

currit improborum securæ de ea persuasione.

18, DE IUSTITIA ET
iniustitia.

Δυσνομίῳ ἀτίλῳ τε, σιμῆθειας ἀλλήλοισι, μ. 230. Th.
Noxa sequitur neglectum legum. Nam qui legibus non
attendit, damno involuitur.

V. 277. lib. 1.

ἵπαι δ' ἀίνῃ ἴσῃ ἐπ' αὐτοῖς. Dicit iustitiam non esse
in brutis: sed propriam esse hominibus. ἀνθρώποισι δ'
ἰδῶναι δίκην, ἢ πολλὸν ἀρίστη γίνεται.

V. 236. lib. 1.

τοῖς δ' ἀίνῃ τιμᾶται, ἔ. c. οἷς ὕβρις τ', ἔ. c.

V. 220. Th.

αἱ τ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε, ἔ. c. Dicit etiam deos pu-
niri, multò magis homines.

V. 279. lib. 1.

αἱ γὰρ τίς ἂν ἰδίῳ τὰ δίκαια ἀγορεύει
γνώσκων, τῷ μόν τ' ὄλβον διδοῖ σὺν ῥύπα ῥούς.

Psal. 119. Pax multa diligētibus legem tuam, ἔ. non
est illis scandalum. Iustinianus in §. fin. Auth. de hered.
Leges neminem in paupertate uiuere, neq; in anxietate
mori permittunt.

V. 212. lib. 1.

ὕβρις γὰρ τε λεκκὴ δαλῶ βρετῶ. Iniuria imbellem
atq; ignobilem hominem impellit, ut illa utatur aduer-
sus aliam. Tzezēs.

V. 331. lib. 1.

τῷ δὲ τοι βόνος αὐτὸς ἀγάζεται. Malefacta plerumque
redundant in caput suorum autorum: et ferè eodem
genere mali pereunt homines, quo ipsi alios perdunt.

19. DE OFFICIO REGVM.

οἱ γὰρ φυλάσσοι τε δίκας καὶ χέτλια ὄργα, u. 127.
lib. 1.

V. 128. lib. 1.

πολλὰ δὲ καὶ ξύμπασα πόλεις, &c. Videtur esse in-
iustum, ut propter unum malum tota ciuitas poenam
luat. Potest autem intelligi hoc modo, quòd si unus sit
sceleratus, ut morbus quidam, inficiat totam ciuitatem.
Nam ceteri imitantur malitiam illius. Aut hoc modo,
quòd si unus sit improbus, tota ciuitas luit poenā, cum
non punit et reprimat malitiā, quam posset tollere et
punire. Exemplo sit Agamemnon et Ajax. Nam ob u-
triusque delictum totus exercitus est afflictus diuinitus:
quòd ille filiam sacerdotis, hic autem sanum Palladis
violasset. Proclus.

Huc referatur, quòd Hesiodus reges appellat νε-
πίστους: præterea quòd ipsos iudices admonet, ut rectè iu-
dicent. Huc pertinent et epitheta regum, διοτρεφεῖς,
καὶ νομοφύλακες, &c.

20. DE CONIVGIO.

παρθενικὸν δὲ γαμεῖν, ὡς καὶ ἄθλια, &c. u. 317. lib. 2.

V. 607. Th.

ὃ δ' αὐτὲ γάμος μετὰ μοῖρα γούνηται πεδύλῳ, &c.

V. 320. lib. 2.

ὁ μὲν

ἢ μὴ γὰρ τι γυναικὸς ἀνὴρ λήσεται, &c.

V.313.lib.2.

ἡρώδης ἡ γυναικα τὸν ποτὶ οἶνον ἀγέσθαι, &c. So-
lon in quinta hebdomade rectum esse censet uxorem
ducere. Hoc dicit in elegia quadam, ubi uim numeri
hebdomadis expressit. Ibidem ait, in septima hebdoma-
de animum consiliūq; hominum ad summum uenisse,
ac iam perfectum esse. ἐπεὶ ἡ ἑβδὸν γλῶσσαν ἐν ἑβ-
δομάδι μὲν ἄριστος. In quarta inquit corpus uigere,
ac uires firmissimas habere. Huc pertinet prouerbium
Germanicum, dignum memoria:

Wer vor zwenzig yaren nicht hübsch wirt/

Vnd vor dreißig yaren nicht starck/

Vor vierzig yaren nicht witzig/

Vor füuffzig yaren nicht reich/

In dem ist alle hoffnung verlohren.

V.374.lib.1.

μνηστὴρ δὲ πᾶσι σώσει πατρώϊον οἶνον, &c. Ad-
hortatur fratrem, ut se coniungat uni tantum mulieri,
& non pluribus, ne uidelicet ex contrarijs sibiipsi &
ex diuersa matre genitis filijs tristitiam sibi comparet
& improuisam mortem. Tzetzes.

21. DE ΦΙΛΟΣΤΟΡΓΙΑ ΛΙΒΕ-
rorum erga parentes.

χαίρωρ τι τοκοῦσιρ ἡδὸς ὁπάσῃ, u. 438. Th.

V.318.lib.1.

ὅς τε γενῆα γέροντα ἡκῶ ἐπὶ, &c.

22. DE HUMANITATE

erga seruos.

αὐτὰρ ἐπαῖτα δμῶας ἀναψύξαι φίλα γένητα, καὶ
βοεῖ λῦσαι, μ. 226. lib. 2.

23. DE OFFICIO PA-

trifamiliâs.

δμῶες καὶ αὐτὸς, μ. 77. lib. 2. ὁμοιορ, τὸ δαίμονι δ'
οἷος ἐνδὲα τὸ ὄργαζεσθαι ἄμενον.

24. DE IUSTITIA ERGA

operarios.

μυθὸς δ' ἀνδρὶ φίλω, εἴ c. μ. 368. lib. 1.

25. DE IUSTITIA ERGA HO-

spites & supplices & pupillos.

ισορ δ' ὅς ἐκέλευ, ὅς τε ξένον λαὸν ὄρξα, εἴ c. μ.
325. lib. 1.

Gellius lib. 5. cap. 13. Conueniebat facile, constabatq;
ex moribus populi Romani, primum iuxta parentes lo-
cum tenere pupillos debere, fidei tutelâq; nostræ credi-
tos: secundum eos proximum locum clientes habere,
qui sese itidem in fidem patrociniûmq; nostrum dede-
runt: tum in tertio loco esse hospites: postea esse cogna-
tos affinesq;.

26. DE AMICITIA.

τὸν φιλέοντα φιλεῖν καὶ τῷ προσίοντι προσεῖναι, μ.
351. lib. 1. Eum qui habet beneuolum animum, et solet
præstare officia amicitiae, amore prosequaris. Et acce-
denti, hoc est, suauē habenti animum, adq; conuersan-
dum

dum idoneo accedas: hoc est, suavis esto erga illum, & cum eo contrahe familiaritatem. Τζεζες.

V. 325. lib. 2.

μὴ δὲ ἑσθιόντων ἴσθι ποιῶναι ἑτάειρον, &c. Anteferre alienum propinquo, improbatum est. Pron. Geniura propius.

V. 331. lib. 2.

δαλός τοι ἀνὴρ φίλον ἄλλοι ἀλλοι ποιεῖται. μὴ δὲ πολύφρον, μὴ δ' ἄφρον ἡλιθίαι, u. 333. lib. 2. Hæspitium amicitie signum est. Vide proverbium 59.

V. 334. lib. 2.

μὴ δὲ ἡκανῶν ἑτάειρον, μὴ δ' ἰδλῶν ναισιγῆρα. Non est credibile eius vitam pravam esse, qui bonorum semper consuetudine vivit. Huc pertinet proverbium: Turpibus ne servito.

27. DE CONTENTIONE.

ἄφρων δ' ὅς κ' ἰθέλοι πρὸς κρείσσονας, &c. Fastigio caput summitte: potentie cede, ne cum opulentiore aut maiore aut meliore contendito.

28. DE ΕΠΙΧΑΙΡΕΚΑΚΙΑ

vitanda.

μὴ τι γένοιτο χαρμᾶς γόμης, u. 319. lib. 2. Ne ludibrio simus inimicis. Turpe est inimicos nostros letitia efficere, & ex nostris malis illis ansam nos irridendi prebere.

29. DE PAUPERTATE NON

exprobranda.

F. 449

μὴ δὲ ποτ' ἰδομενὶν ὡς γένηται, ἔρ. c. u. 335. lib. 2. Ne
 minem irriseris, cogitans quod uni alicui accidit, posse
 cuius accidere. Age potius Deo gratias, quod te extra
 eam sortem posuerit: ἔρ ora, tum tibi ne quid tale ac-
 cidat, tum sic illi afflicto saltem remedium aliquod uel
 equum animum: ἔρ ipse subueni, si potes. Viues. Pla-
 tarchus lib. de audiendis poetis ait, Hesiodum, dum ait
 ὡς γένηται, μακάριον δόσι μὲν διὰ τὸ εἶναι, innuere, non ef-
 se eos culpandos, qui fortune iniuria pauperes sunt:
 cum ignavia potius, socordia, mollitie ἔρ luxu coniun-
 ctas diuitias in turpibus ἔρ uituperatione dignis ha-
 bendas.

30. DE LIBIDINIBVS PRO- hibitis.

ὅς τε λαογυρότοιο εἴς, ἔρ. c. u. 326. lib. 1.

V. 371. lib. 1.

μὴ δὲ γυνὴ σε πόρῳ πυροτόλος, ἔρ. c. Blanditie ma-
 licum, inquit Plautus, sunt merus uiscus.

31. DE FRUGALITATE.

εἰπιοί, ἔδ' ἰσασιν ὅσῳ πλείον, ἔρ. c. u. 40. lib. 1. Poeta
 regum ac locupletum immoderatum luxum taxat, ἔρ
 illorum fastibus popularem mediocritatem antepōnit.
 Quid enim uilius, quàm malua ἔρ hastula regia? V-
 terq; tamen cibus ἔρ suauis ἔρ utilis.

32. DE PARSIMONIA.

εἰ γὰρ ἔσθ' ἢ σμικρὸν ἐπὶ, ἔρ. c. Præceptum æconomi
 cū de reponendo aliquid ad usum in posterū. u. 359. li. 1.

V. 366.

V.366.lib.1.

ἀρχομένῳ δὲ πῖθῳ, &c. Poeta cum ad medium do-
lij peruentum est, comparandum, & ceteris eius par-
tibus ad satietatem dicit abutendum: optimum uinum
sine dubio significans, quod in dolij medietate consi-
stet.

33. DE LIBERALITATE.

καὶ δόμον ὄσον δῖον, καὶ μὴ δόμον ὄσον μὴ δῖον,
u.352.lib.1.

Cicero 1. Officiorum ait, largiendum esse idoneis: id
explicat Lactantius de ijs qui restituere ac referre gra-
tiam possint. Hanc sententiam ut profanam reprehen-
dit Lactantius. Aduersatur eidem & prouerbum: Da
cæcis, accipe oculus. Dicitur & uulgò:

Temporibus nostris quicumq; placere laborat,

Det, cupiat, quærat, plurima, pauca, nihil.

V.125.lib.1. beneficentia appellatur γέρας βασιλείας,
id est, munus regium.

34. DE CONVIVIIS.

τὸν φιλέοντ' ἐπὶ δαῖτα καλεῖν, &c. u.140.lib.1.

V.340.lib.2.

μὴ δὲ πολυξείνῳ δαίτῳ ἀναπείριτος εἶναι. Eusta-
thius in primum Odyssee tres conuiuiorum species fa-
cit: εἰλαπίνην, quod ad splendorem ac magnificentiam
sit apparatus: γέρας, quod ipsum etiam sumptuosius
esse consuevit: ὄργανον, ad quod plurimi cōueniunt, sed
suo quisq; cibo sumptuq;. Ea conuiuandi ratio preci-

puè probatur Hesiodo, propterea quòd, cum plurimū habeat iucūditatis, minimum habet sumptus. Nam temperantius ē editur ē bibitur, ubi quisq; de suo edit ac bibit. Erasmus in prouerbio, Phoci conuiuium.

35. DE GRATITVDINE.

ὅν μὲν μισραῖσαι παρὰ γέροντος, &c. u. 347. lib. 1.
Remuneratio, qua rependitur beneficium, modis præscribitur duobus. Eam enim uel compensatione seu æqualitate muneris assequimur, aut exuperantia quadam ē affluentia, qua supra iustum modum redundat. Ita enim Hesiodus præcipit compēsanda munera, ἰσως ἢ λώϊον, αἶνε διύναμι. Schegkiius. Cicero 1. Offic. Quòd si ea quæ acceperis utenda, maiore mensura, si modò possis, iubet reddere Hesiodus, quidnam beneficio prouocati facere debemus? Annon imitari agros fertiles, qui multò plus afferunt quàm acceperunt? Et enim si in eos, quos speramus nobis profuturos, non dubitamus officia conferre, quales in eos esse debemus qui iam profuerunt?

Idem in Bruto: Illud Hesiodium laudatur à doctis, quod eadem mensura reddere iubet quæ acceperis, aut etiam cumulatione, si possis.

Seneca ingratum cum censet, qui beneficium reddit sine usura.

36. ΠΕΡΙ ΑΙΣΧΡΟΚΕΡΔΙΑΣ.

μὴ λανὰ λήρδαιναρ, λανὰ λήρδαια ἰσ' ἀτησιρ, &c. 350. lib. 1.

V.319.lib.1.

αἱ γὰρ τῖς καὶ χοροὶ, ὅς. ρεῖά τε μὴ μαυρῶσι θεοί,
μινύθουσι δὲ οἶκοι ἀνέρι τῷ, ὅς.

ῥαῖματ' αὖ ἔχ' ἄρ' περὶ αὖ, θεός δ' ὅς, ὅς. u.318.lib.1.

Raptor opum ne sis, præstant quas numina donant.

37. DE MOROSITATE.

ὅς δὲ μὴ τι νόον κατελεγχέτω ἥδως, u.332.lib.2. Ne
nultus præ se ferat iracundiam et simultatem, sed ui-
de ut ex animo ejicias omnem memoriam pristinarum
iniuriarum, nulla sit significatio offensi animi.

38. DE MENDACIO ET
periurio.

μὴ δὲ ψόνδεσθαι γλώσσῃς χάριμ, u.327.lib.2.

V.280.lib.1.

ὅς δὲ ne μαρτυρήσῃς ἐνὶ ὅς ἐπίσκοπον ὁμώσας, ὅς.
Poeta exitium impendere totis familijs propter per-
iuria testatur.

V.793.Th.

ὅς ἐν τῷ ἐπίσκοπον ἀπολέψας, ὅς. Misctum fa-
cit turpitudine, in qua periurium est maximum.

V.231.Th.

ὅς δὲ πλεῖστον ἐπιχθονίῃς ἀνθρώπων
πημαίνω, ὅς ἐν τῷ ἐπίσκοπον ὁμώσας.

39. DE VITANDA INFAMIA.

Δαυλὸν δὲ βροτῶν ὑπολαύω φήμι, u.378.lib.2.
Huc pertinent paræneses proverbiales: Fama pluris
quàm opes. Ecclesiast. Melius est nomen bonum, quàm

diuitiæ multa. Nomen præ opibus. Famæ aliquando seruiendum. Difficilis gloriæ custodia.

CHRIA.

Si dicam: Homerus ait, αἰψὰ γὰρ ἐν λυγρόνῃ βροτοὶ λυγρότατον. Repetitur hic uersus ab Hesiodo u. 93. lib. 1. dissimulato Homeri nomine.

LEGES ET CON-
suetudo.

Ad sacra accedere nulli licebat, nisi lotis manibus. Hinc Aeneas inquit: Attrectare nefas, donec me flumine uiuo Abluero. lib. 2. Aeneid. Et Homerus lib. 3. Iliad. ἄνθρωποι δὲ ἀνθρώποισι διὰ λείβειν αἴβοπα ὄνον Ἀθόμου. Exi stimabant enim, eandem esse animi quàm etiam corporis purgationem: ut cum quis in flumine manus aut corpus abluisset post cædem, ille purus statim efficeretur. Hinc Hesiodus: ἀνδρῶν τ' ἐξ ἡδὲ, u. 342. lib. 2.

Nunquam uina Ioui superiùc rubentia lites,
Ante manus fluij quàm pura laueris unda.

DE POENA PERIVRII.

Erat ijs poena proposita, qui per aquam Stygiam peccassent, ut per quoddam temporis spaciū ab epulis deorum abstinerent, & ab omni deorum consuetudine. Itaq; inquit Hesiodus: ἢ δὲ μὴ, &c. u. 792. Tb. Declarat ibidem, qui ritus in Deorum iuramentis seruaretur, dicitq; Irim poculum aqua Stygia plenum mentientibus dijs asferre solitam, cum Iupiter ita iuberet. Καὶ ῥ' ὅς τις ψεύδεται, u. 783. Tb.

EPIPHONEMA.

ἄφρων δ' ὅς κ' ἐβίλοι πρὸς ἡρώδου, &c. u. 108.

lib. 1.

ἐνθυμοῦν γὰρ ἀρίστη θνητοῖς ἀνθρώποις, λαμβάνει
μοῦν δὲ λαΐνῃ, u. 89. lib. 2. Sine diligentia nemo
quicquam laude dignum efficere potest.

μέτρα φυλάσσειν, λαμβάνει, &c. u. 312. lib. 2. Modum
esse seruandum, & occasionem seu opportunitatem o-
ptimam in omnibus rebus.

οἱ αὖ τοι μακάριον ἰσθὶν ἀέσις ἀνθρώποις, u. 93. Th.

ὀλβιος, ὅς μέγα ᾗ γορ ἐν ἀθανάτοις, u. 954. Th.

ἔτω τοι καὶ μνησθῆναι ἐν μητρὶ ἐῖσα, u. 448. Th.

ἔτως ὅτι παρ' ἐγὼ διὸς νόον ἐξέλεσθαι, u. 105. lib. 1.

ὥς ἢ ἐγὼ διὸς ἐλέγχει νόον, ἢ διὸς παρ' ἐλθεῖν, u. 613.

Th.

ἔτως ἐξ ἀρχῆς ἐκροτόφος, αἱ δὲ τι τιμαί, u. 452.

Th.

τόσον τοι νῦν, &c. u. 278. lib. 2.

NOEMA.

ἄλγος ἔχοντες ἀφραδίαις, u. 133. lib. 1.

ἴδω λαὸν ἀμφαγαπῶντες, u. 58. lib. 1.

Alludit ad L. C. de humana stultitia, quæ inconcessis
uoluptatibus delectatur, & ijs quasi saginatur, cum
nesciat quantum mali secum uoluptates trahant.

μῦσαι γὰρ κ' ἐδίδασκον ἀθέσφατον ὕμνον ἀείδειν,
u. 280. lib. 2. Significat poetas esse edoctos diuinitatis.

ἢ δ' ἀθανάτους θεοῖς ἀποβῆναι ὕμνον, &c. u. 134. lib. 1.

appellat diuitiarum datores, atq; hunc ijs regium honorem obtigisse, quia scilicet regum est bene mereri.

οἱ οἱ ἀπεινήσαντο χάριν σὺν ὀργαίᾳ, u. 503. lib.

De gratitudine.

ὕψ' ἀδωρὸν ἄλλω, μὴ τὸν τιμὴν ἄλλος, u. 299. lib. 1. Beatius est dare quàm accipere.

φιλόπιδά γένει, τὰ σφι πολὺ φέρτορα βοῖντε, u. 114. Sc. De Hercule & Iolao, cupientibus eadem.

θάνατος δὲ καὶ ἐκπαγλὸς σὺν ἰόντας εἰλε μέλας, u. 153. lib. 1. De morte. Præterea ostendit, qualis serò soleat esse exitus hominum Martiorum, quàm tristis, miser, uiolentus & intempestiuus.

ἂ γὰρ ἐμὴ θυμῷ λυχαρισμένος ἐστὶν ἀρπακτός, u. 301. lib. 2. παράβολος καὶ ῥιψοκίνδυνος ἐπαρχῶν, homo proiectæ audaciæ, temerarius, qui nulla ratione res dubias & incertas rapitur.

αἰτὰρ ἐπεὶ καὶ τὸ γένος κατὰ γαῖαν, &c. u. 139. lib. 1. De animorum immortalitate Plato in νόμων sic scribit: αἱ τῶν τελευτήσαντων ψυχὰς διύαμιρ ἔχουσι τινὰ τελευτήσαναι, καὶ τῶν κατ' ἀνθρώπου πραγμάτων ἐπιμιλῶνται.

PROVERBIA, QVIBVS VSVS est Hesiodus, aut ad quæ allusit, quæne ex eodem à uarijs autoribus deprompta sunt.

1. πάντα μάλ' ἀμφὶς ἰδὼν, u. 319. lib. 2. A fronte atq; à tergo. Huc pertinet & illud quod dicitur, Expende.

Singulorum pondus et precium æstimandum, tum quo dicturus, quæq; acturus, exordia, progressus, exitus rerum.

2. οὐ δὲ ταῦτα μετὰ φρεσὶ βάλλει οὐρανὸς, μ. 272. lib. 1. οὐ δὲ οὐὶ φρεσὶ βάλλει οὐρανὸς, μ. 107. lib. 1. Ausculta et perpende.

2. wigeri d' αἶρα ὁμῶς, exc. μ. 370. lib. 1. Conuenit cum prouerbijs Germanicis: Wer leichtlich glaubt / wirt leichtlich betrogen. Item: Trawi wol / reitet das pferd hinweg. Itē: Hät dich / trow ist mißlich. Et: Biß wigig / die wolt ist spitig.

4. οἶκος βίλητόρου εἶναι, ἐπεὶ βλάβητόν τὸ θύρησι, μ. 263. lib. 1. Esse domi prestat, quia damnosum foris esse. Huc pertinet, οἶκος φίλος, οἶκος ἀγίγος. Nusquam commodius, nusquam liberius, nusquam lautius homini uiuere contingit, quàm domi. Et illud: οἶκος μοῖαυ δὲ τὸν λαλῶς οὐδ' αἰνῶνα; Domi manere oportet pulchrè fortunatum.

5. ἀχρεῖος αὐτῷ, μ. 295. lib. 1. Nec sibi, nec alijs utilis.

6. παθὼν δὲ τι νήπιος ἴγρω, μ. 216. lib. 1. Passusq; sapit tum deniq; stultus. Et: αὐτὰρ ὁ δὲ φαίμενος, ὅτε δὲ λιανὸν αἶχ' ἐόντοσι, μ. 89. lib. 1.

Acceptit, tactusq; malo, tum deniq; sensit.

Nihil celebratius hoc adagio, in eum quem poenitet facti. Eiusdem sententia sunt hæc Latina, Græca, Germanica: Stultus malo accepto sapit. Piscator ictus sapit. Post mala prudentior. Serò sapiunt Phryges. Euentus est stul-

est stultorum magister. *μὲν ἄρτι* *πίστος γυνόμενος.*
πικρὸν δὲ τὸ νῆπιος ἔργον. Vorgethan und nachbe-
 dacht/hat manchen in groß Leid gebracht. Mit schaden
 wirt man weiß/oder mit schanden. Wer ward hinden
 nach nicht wißig? Die rute mache die kinder gut. Signi-
 ficat miserrimam esse prudentiā, quæ ex malis nostris
 perdiscitur. Itaq; Plautus in Mercat. Feliciter is sapit,
 qui alieno periculo sapit. Aliena insania frui optimam.
 Wer sich an einem andern spiegelte / der spiegelte sich
 selbst.

7. Hesiodo tribuit Scholiastes Theocriti hūc uersum:

νῆπιος, ὃς τὰ ἔτοιμα λιπὼρ, ἀνέτοιμα διώκων.

id est: Stultus, qui parata linquit, et imparata perse-
 quitur. Monemur, ut presentibus commodis fruamur,
 et absentium cupiditate nos non excruciemus. Monet
 et id quod uulgo dicitur.

V non mutabis, donec plurale uidebis.

8. *μέτρα φηλέσιν ἔσθαι, u. 312. lib. 2.* Ne quid nimis.
 Mensuram serua. Phocyl. πάντων μέτρον ἄριστον.
 Hom. Odys. ο. ἀμείνω δ' αἰσιμα πάντα: Sint medio-
 cria cuncta. Hipp. πάν τὸ πολὺ πολέμιον τῇ φύσει λιπὼρ
 ἢ πηλομονὴ ἢ λιμὸς, ὅδε ἄλλο ἀγαθὸν ὅδον, ὅτι αὐτὸ
 μέλλον τῆς φύσεως ἐστὶ. Gregorius Theologus. μέτρον
 ἄριστον ἄπαν. Moderata iuuant. Ludouicus Vines
 ad D. Mariam, Henrici VIII regis Anglie filiam: Me-
 mini matrem tuam sapientissimam foeminam dixisse
 mihi, se quidem temperatam et mediam quandam for-
 tunam

tunam malle, quàm uel asperissimam uel lenissimam: alterutrum tamen si optandum esset, electuram citius tristissimam, quàm blandissimam. infelicibus non deesse consolationem, fortunatis, deesse mentem.

9. *καὶ πὸς δ' ἐπὶ πάντων ἀπὸ τοῦ αἵματος, u. 312. lib. 2.* Sequitur hoc post prouerbum præcedens, ideoq; hic quoq; illius mentionem faciendam esse duxi. Huc pertinet illud quod celebratur inter septem sapientum apophthegmata, γυνῶσι καὶ πόρ. Pindarus in Pythijs: ὁ δὲ καὶ πὸς ὁμοίως πάντας ἔχει λογιστὴν: id est, tempus pariter in omni re fastigium obtinet. Sua cuiq; rei tēpestiuitas.

10. *ὅτι αἰεὶ θέρος ἰσχυρὰ, ποιεῖ δὲ καλὰς, u. 121. li. 2.* Aestas non semper fuerit, componite nidos. Occasionem temporis non esse negligendam. Hoc dictum, inquit Erasmus, oportuit adolescentum pileis inscribi: Nō semper uirebit ætas, para quò se recipiat senectus: aut non semper erit prospera fortuna, munias animum philosophiæ decretis, quo fortunam aduersam possit contemnere.

11. *μηδὲ ποτ' ἐξ ἡμῶν διὰ λείβαν ἀνέπα οἶνον χοροῖς ἀντιποινοίμ, &c. u. 342. lib. 2.* Usurpatur in eos, qui uel audacius, uel parum instructi rebus his quibus oportuit, negotium inuadunt: ueluti si quis principis munus capessat, nulla neq; uirtute neq; sapientia neq; rerum usu præditus: aut si diuinas literas interpretari conetur, Græce, Latine & Hebraicæ linguæ, deniq; & omnis antiquitatis rudis & imperitus. Erasmus.

12. μήποτε δώρον διξάδαι, *etc.* u. 86. lib. 1. Monet ea ad que non sis idoneus, non esse capienda. Plutarchus lib. de uirtute et uitio.

13. αἶνε δούνααι, u. 348. lib. 1. Iubet uincere datum beneficium, si tamen possis. Sunt enim plurima, que compensari non possunt externis officiis.

14. νῦν γάρ τ' ὄργου τέρτιον ἀπομείρεται αἶσαν, u. 196. lib. 2. Matutinum tempus tertiam totius in die confecti operis partem absoluit.

15. εἰ δὲ λιανὸν ἔποις, τάχα ἂν αὐτὸς μᾶλλον ἀνέσται, u. 339. lib. 2.

Fors malè dicenti dicentur plura uicissim.

Terent. in Andria: Si mihi pergīt que uult dicere, que non uult audiet. Idem in prologo Phormionis: Benedictis si certasset, audisset bene.

Eiusmodi est et illud quod dicit poeta u. 327. lib. 2.

— εἰ δὲ ἔγωγ' ἄρχη

ἔτι ἔπος εἰπὼν ἀποθύμιον, ἢ καὶ ἔρξας,
ὡς τόσα τίνυνθαι μνημονεύς.

Hoc est: Si quid prior ipse
Aut uerbum aut factum dicas uē geras uē molestum,
Ad te cum duplici rediturum scēnore noris.

Legitur hic uersus apud Quintilianum:
Nec malè respondit, malè enim prior ille rogat.

16. ὅσθ' οὐκ πολλὰ λέγειν, ἐνύμοισιν ὁμοία. Ex u.

27. Th. Homerus de Vlysse idem dicit, quod Hesiodus de Musis. ὅσθ' οὐκ πολλὰ λέγειν ἐνύμοισιν ὁμοία.

ΤΖΕΖΕΣ

Trizes Chikad. 8. hist. 165.

17. πρὸς τ' ἀγχοῖσι καλὰ πάχα, u. 209. lib. 1. Ad dedecus mala quoque patitur. Et mus; deus spot jam schaden han. Ludibrij haud expers mala quem fortuna fatigat.

18. ἀφρωρ δ' ὅς τίς ἰδέσθαι πρὸς ὑπείκτους ἀντιφεύγει, u. 208. lib. 1. Huc pertinent prouerbia, Leonem stimulat: de his qui potentem ac ferocem in suum ipsius exitium prouocant atque extimulant. Et: Oclipedem excitat. Et: Anagryum commoues. Et: Contra stimulum calcitrare.

19. ἀλλ' ἔμπης καὶ τοῖσι μεμίζεται ἰδὲ καὶ κακοῖσι, u. 197. lib. 1. Quasi dicat: Et rosa nonnunquam crescit inter spinas.

20. τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρωτὰ θείῃ, &c. u. 287. lib. 1. Labore nobis uedunt bona dij. Horat. 1. 9. Serm. Bellè huc congruit prouerb. Nullus emptor difficilis bonum emit obsonium: ἰδὲ καὶ ἀπορώς χερσὶν ὁ πόρῃ ὑγείας. Explicatur ab Erasmo. Sophocl. in Electra: πόρῃ τοῦ χερσὶν ἰδὲ καὶ ἀπορώς: Citra laborem nihil bene est. Gott gibt einem wol ein ochsen/aber nicht bei den hörden. Hinc probatur, uirtutem diuitijs ac corporis sanitate magis expetendam esse. Quia ea que sunt difficiliora & rariora, sunt anteponenda facilioribus & uulgaribus. Aristot. 1. Rhet.

21. τὸν μὲν τοι κακότης, &c. u. 285. lib. 1. Congruit sententia cum his prouerbijs: Compendiaria res improbitas.

probitas: οὐτως ὡς ἡ ἀρετή, ὡς ἡ ἀρετή. Occa-
sione dantur opus improbitati. Mala ultrò adsunt.
Fit nescio qua natura corruptione, ut quæ turpia sunt
vel αὐτοδιδασκoi, protinus arripiamus: quæ honesta,
nix laboribus multis inculcentur. Es ist bald geend/
das lange schend. Man darff dem vuglück keinen bot-
ten schicken/dann es kompt von ihm selbst wol.

22. αὐτὰ γὰρ οὐ λανότα: βρετοὶ κατὰ γῆρας, u.
93. lib. 1. Extat & apud Homerum hic uersus. Quippe
repentè homines curisq; malisq; senescunt. Mala se-
nium accelerant. Quia cum spiritus uitales in corde
compressio & coarctato propter curas & anxietates
concludantur, non fouent & alunt calorem naturalem,
qui etiam debilitatus efficit humidum radicale impu-
rius, & ita paulatim extinguuntur uires corporis hu-
mani.

23. πόλις καὶ συμπαρά πόλις, &c. u. 238. lib. 1. Se-
pe mali malefacta uiri populus luit omnis. Accommo-
datur ad societatem malorum.

Eiusmodi est & u. 344. lib. 1. πῦμα λανὸς γένηται,
&c. Hæc pertinent prouerbia: Claudio uicinus, discas
claudicare. Vuaq; conspecta liuorem ducit ab uua. Ali-
quid mali propter uicinum malum. Es muß ein nach-
bawr mit dem andern ein brandfrew für lieb nemen.
Notum sit & hoc prouerbium: Salsuginosa uicinia.
Nachbawr vber den haun/nachbawr wider herüber.

24. αὐτὸ τὸ μέτρον, u. 347. lib. 1. Eadem mensura.

Aut mensura eadem, aut melius quoq; si qua facultas,
Officium remetiendum est eadem mensura, aut etiam
copiosiore. Vide γνῶμῶν 35.

25. πλείων μὲν πλείωνον μελέτη, u. 278. lib. 1. Multa
manus onus leuius reddunt. Significat etiam difficilia
facile confici, si quis non ipse solus negotium aggre-
diatur, sed in plures adiutores et auxilios parti-
tur. Eadem est sententia Hom. Iliad. μ. πλείωνον δὲ τι
ὄργον ἀμεινον. Multorum industria nanq; plus pollet
quàm paucorum. Item Euripidis in Phœniçis: αἷς δ'
αὐτῶν ὃ πανθ' ὄρεται, Vir unus autem nemo cuncta dispi-
cit. Erasmi.

26. γείτορες ἀφωγοὶ ἐπίου, ζώσαντο ὃ πικρὸν, u. 343. lib. 1.
Vicini incincti, cincti uenere propinqui. Alludit ad
prouerbiū: Amici procul agentes, non sunt amici.

27. ἢ δὲ λαὸν βλάη τῷ βελούσαντι λαίγιον, u. 264.
lib. 1. Malum consilium consultori pessimum est. In eos,
in quorum caput recidit quod alijs perperam consu-
luerunt: de quibus et hæc uulgata sunt: Incidit in fo-
ueam quam fecit. Suo ipsius laqueo captus est. Hanc
technam in teipsum struxisti. Turdus ipse sibi malum
cacat. Exempla sunt, apud Gellium lib. 4. cap. 5. de per-
fidia aruspicum: Valerium Max. lib. 7. de Papyrio Cur-
sore: Socratem in historia tripartita de Eutropio Eu-
nucho. Virgilius 12. Aeneid.

—— Cadit ipse Tolumnius augur,
Primum in aduersos telum qui torserat hostes.

28. ἴδ' αὖ βῆς ἀπόλοιτ', εἰ μὴ γέτωρ λαπὼς εἴη, κ.
346.lib.1.Ne bos quidem pereat. De laudibus boni ui-
cini.

29. Δανὴ δ' ἐνὶ πνυθμονί παδῶ, κ.367.lib.1. Sera in
fundo parsimonia. Hoc adagium multi est usus, & po-
test accommodari ad omnes eos, qui amissis demum
occasionibus incipiunt sapere, & rebus suis frustra so-
licitius consulere. Garbitius. Huc pertinet illud: Nil in-
uat amisso claudere septa grege.

30. εἰ γὰρ ἴσον καὶ σμικρὸν ἐπὶ σμικρὸν λατρεῖς,
καὶ θαυμά τῷδ' ἔρδαις, τάχα ἴσον μέγα καὶ τὸ γούϊο,
κ.359.lib.1.

Si paulum paulo adijcies, faciesq; ita crebrò,
Mox magnum quiddam tibi conficietur & ingens.
Id quod non tantum ad lucri naturam pertinet, quod
ex minutissimis sepe maximum cōflatur, uerum etiam
ad industriam assiduam: quæ si uehemens non sit, ta-
men si perpetua atq; indefatigata fuerit, res difficili-
mas quoq; facillè conficit: quemadmodum unicus ictus
nihil adferre momenti uidetur ad deiiciendam molem
querni roboris, uerum ea crebris ictibus facillè proster-
nitur. Erasmus in prouerbio: Multis ictibus deiicitur
quercus. Huc pertinent & hæc prouerbia: εἰ μὴ θυλάσ-
θης μικρὰ, ἀπολαῖς τὰ μέγιστα: Maiora perdes, parua
ni seruaueris. Et: Minutula pluuia imbrē parit. Quo-
ties res initio pusilla crescit in maius.

31. πλεῖστον δ' ἀρετῇ καὶ ἡνδρος ὀνηδῶ, κ.312.lib.1.

Fortunam uelut pedissequa sequitur sapiētia & splendor uirtutis. Quomodo autē dicit poeta, uirtutem sequi diuitias, quæ potius ad intemperātiā & cōtumeliā homines mouent? Hic alij quidem affirmant, quod uirtus sequatur diuitias proprio ingenio & labore paratas: nec sanè malè dicunt. Ego uerò dico, quod etiam quomodocunq; comparatas diuitias comitetur uirtus, non tamen reuera præsens, sed opinione duntaxat apparens. Eorum enim qui ditescunt, alios quidem sapientes, alios industrios uocant, & alij aliter illorum dignitatem adulando amplificant. Tæzes. Huc pertinet illud Horatianum: Et genus & formam regna pecunia donat. Item: O' ciues ciues, quæreda pecunia primum, Virtus post nummos. Est & illud elegans, quod extat inter dicta Rabbinorum: Vbi non est farina, ibi non est lex: ubi non est lex, ibi non est farina. Per farinam intelligit τὸν πλοῦτον, id est diuitias, seu uictus necessaria, quæ ubi desunt, non possunt diu durare studia bonarum literarum, præsertim sacrarum. Conuersæ autem propositionis hæc est sententia: Comparata sapientiæ & eruditione, faciliè obtinebuntur diuitiæ & aliæ uitæ commoditates.

32. φάμεν δ' ὅτις πάντων ἀπόλλυται, u. 381. lib. 2.

Non omnino temerè est quod uulgò dictitant. Dicitur & hoc modo: Rumor publicus non omnino frustra est. Erasmus ait, posse bisariam accipi sententiā: nimirum, aut non planè falsum uideri quod plurimus est in ore, quodq;

quodq; populi consensus approbat: aut non prorsus a-
boleri posse rumorem etiam falsum, qui iam in uulga
dimanarit. Huc alludunt hæc Germanica: Man heisset
selten ein Kuh Blümlein/ sie hab den einen bundten
flecken. Et: Wer ein mal in der leut munde kompt/ der
tan vbel wider darauß kommen.

33. θεὸς ὃς τις ἐγὼ λέξι αὐτῷ, u. 382. lib. 2. De fama. Mi-
ra quædam res est, quod oculatissimæ sæpe fraudes pu-
blicantur & omnibus innotescunt, cum primus illius
rumoris author ignoretur. Itaq; sunt qui diuinitus hoc
fieri existiment. H. Valsius.

34. μέν κ' αὐτότε ἔλπις ἐνιμυρ, u. 96. lib. 1. Alludit
ad prouerbium: Aegroto dum anima est, spes est. Item:
Spes in labro pyxidis. Item: Dum uiuis, sperare licet.
Wir hoffen/ so lang vns der athem im leib ist. Admo-
net, ne in afflictissimis quidem rebus spem esse abij-
ciendam.

35. ἀλλοτε μὴ γὰρ πάλιν ἀμείβη, ἀλλοτε μήτηρ, u. 61.
lib. 3. Ipsa dies quandoq; parens, quandoq; nouerca est.
Huc pertinet illud, ὅς ἡ ἀνὰ, id est, mediocriter. Vita
humana partim ex prosperis & letis, partim ex tristi-
bus & aduersis constat. Gellius lib. 17. cap. 12. Phauri-
num ait in laudibus quartanæ febris non inueniuntē lu-
fisse hoc modo: Versus, inquit, est longo hominum euo
probatius, ἀλλοτε μὴ γὰρ, &c. Eo uersu significatur, nō
omni die bene esse posse: sed isto bene, atq; alio malè.
Quod cum ita sit, ut in rebus humanis bene aut malè

nice alterna sit : hæc biduo medio interuallat febris. quanto est fortunatior, in qua est μία μητρία, δύο μητρίαι.

36. Καὶ ὅποτε πάγκαλον ἦμαρ, μ. 49. lib. 3. Omni ex parte dies malus haud obuenerit unquam. Astrologi designant quosdam dies fortunatos aut infelices, sed his aut his rebus : nullo tamen die indulgendum est ocio, quòd nullus sit adeò inauspicatus, quàm alicui negotio sit felix, si quis rectè utatur concesso tempore. Dies infaustus gerendo bello aut nauigationi, felix est ad ministrandæ rei familiari. Nullus autem dies non prosper parandæ bonæ menti. Erasmus in prouerbio, Nullus dies omnino malus.

37. γένετον ἀάδην, μ. 281. lib. 1. De malo immedicabili. Eiusmodi est & illud : λαπὴ δ' ἐν ἰάσεται ἀλλή, μ. 199. lib. 1.

38. πλείν μὲν γὰρ γαῖα λαπῶν, πλείν δὲ θάλασσα, μ. 201. lib. 1. Deploratio calamitatum & erumnarum in genere humano.

39. λιμὸν ὁμῶς καὶ λοιμὸν, μ. 242. lib. 1. Caritatem an-
none sequitur pestilientia. Cum enim fame uexati malis alimentis utantur homines, & simpliciter dicendo, for-
te fortuna oblati sine ullo discrimine cibis etiam inuiti
uescantur, humorum pestilentiam sequi necesse est. Τζε
ζε. Hinc prouerb. λοιμὸς μετὰ λιμὸν.

40. καὶ γὰρ ἐπύρροτοι ἀνθρώποι εἰσι, μ. 178. lib. 2.
De somno byberno.

41. ὅτ' ἀνόςγειος ὁρ πόδα τοῦδα, u. 142. lib. 2. Cum exosis suum rodit pedem. Erasmus accommodat ad significationem egestatis.

42. λεπτή ἡ παχυν πόδα χαρὶ πύσσις. id est. Gracili autem manu pinguem pedem premas. u. 115. lib. 2. Pau-
pertatem significat. Manus enim gracilescent fame: pe-
des intumescunt frigore. Venustius erit, si longius
transferatur ad uiaticum parandum senectuti, aut si-
milis. Erasmus.

43. μολίποτ' οἶνοχόλυ τιβέμεν λεπτήρος ὑπόθεον
πινόντων, u. 362. lib. 2. Hoc potest intelligi bisariam: uel
ut prohibeat cyathum & paruum poculum supra cra-
terem magnum collocari, ut liceat cuiq; inde haurire
quoties & quantum uelit, & ita potantes habeant an-
sam largius bibendi & se inebriandi: uel ut ne uelit in
conuiuio solenni & frequenti atq; hilariori, paruum
poculum pro cratere apponere: quia hoc sit parum li-
berale & decorum, cum tum liceat & conueniat hila-
riores esse, & largius bibere. Plutarchus in primo in-
tellectu uidetur accepisse, libro cui titulus Conuiuium.
Sic enim ait: Vbi tales conueniunt uiri, quales nos, &c.
plerumque finentes cyathum super cratera quiescere,
quod Hesiodus prohibuit fieri apud eos qui bibere po-
tius quàm differere norunt.

44. ἱνατόν δέ τι ἀπαθ' ἀνάψης, u. 74. lib. 2. Cen-
tum plaustri trabes. Eo (inquit Erasmus) utimur, cum
significamus id quod à nobis petitur magno constare.

45. *οὐ τοῖς γὰρ τέλος ἴσθι οὐκ ἄγαθὸν τε καὶ κακόν*
τε, u. 287. lib. 2. In omnia potentes. Est enim in his pari-
 ter sita summa boniq; maliq; id est, possunt plurimum
 uel nocere, uel prodesse. Quod quidem à poeta de dijs
 dictum, accommodare licebit uel in hominem, cuius
 summa sit auctoritas: uel in rem, quæ plurimum habeat
 momenti: ueluti in principem, aut uehementer gratio-
 sum, siue in pecuniam per iocum, uel in literas ac uir-
 tutes serio. Erasmus.

46. *ἄσπερον χεῖμα λαὸν, θέρα ἀργαλέον, ὁδὸς ποτ' ἰ-*
σθλὴ, u. 258. lib. 2. Hyberno dirum, triste æstu, optabile
 nunquam. Non incommodè hic uersus *παροισιανῶς*
 potest usurpari, de omni regione siue patria cuiuscun-
 que, quæ nulla serè anni parte commendari possit.

47. *ἴφ' ἡμέρῃ ἰδὲ ἐπὶ νύκτι*, u. 102. lib. 1. *ἢ μὲν ὅτ' ἄ-*
σάφῃ, καὶ ὅταν φάος ἰσθὼν ἔλθῃ, u. 237. lib. 1. *ὁδὸς ποτ' ἰ-*
σθλὴ ὁδὸς ποτ' ἰσθλὴ, u. 174. lib. 1. Habent Latini poete
 similia. Horat. Mane et uesper. Idē: Urget diem nox,
 17 Epod. Ab occasu ad ortum, 4. 18. Et: Noctesq; diesq;.

48. *ἡσθαλὴν καὶ γύναττα*, u. 205. lib. 2. Simile illi: A-
 capite usq; ad calcem. Cum rem totam significamus.

49. *ἐν δ' ἀργύρῳ ἱλασθῆας ἀράχρια*, u. 93. lib. 2. Ara-
 neas eijcere. Cum significamus inanitatē et inopiam.
 Est et alia forma huius prouerbij: Aranearum plenus
 aluus, ἀράχριον μίσγλον ἔχας πλὴν γαστέρα. Catullus:
 Plenus sacculus est aranearum. De extrema egestate.

50. *ἡαδὲ δαίμων*, u. 334. lib. 1. Vti possumus, quoties
 conatum

equatus nostros non defuisse significamus.

51. χρηματα γὰρ ψυχὴ πάλαιαι ἀσλοῖσι βροτοῖσι, u. 304. lib. 2. Pecuniam esse uelut alteram hominis animam.

52. ἐπὶ λίσσῃ λίσσος, u. 262. lib. 2. De lucro communo et magno.

53. χρηματα ἔχουσιν πάντα, θεός δὲ πολλὰ ἀμείνω, u. 318. lib. 2. Alludit ad prouerbum, Male parta male dilabuntur. Vbel gebunnen/Vbel entrunnen. Vbel gewonnen/Vbel gelungen. Item: Vbel gewonnen/Vbel verschlungen.

54. μήδ' ἀπὸ χυρσοπόδων ἀντιρρήπτων ἀδελόντα ἰδέναι, μήδ' ἐλπίδα, u. 366. lib. 2. Quantum ad simplicem attinet sensum, docet ne ritu pecudum ad cibum capiendum irruamus: sed ita demum edamus, si prius inde primitias dijs immolauerimus. Sed prouerbialius fiet, si intelligamus, non esse spoliādos, nec inhumanius expilandos ministros aut seruos nostros, uerum et illis aliquam pecunie portionem relinquendam, quo uiuant. Eortasus quadrauerit et in hos, qui prepropere auiditate cōmodum auferre student, priusquā oporteat, et quodammodo messem facere priusquā maturit seges: ueluti si quis legatum aut promissum statim euestigio flagitet, cum ciuius sit in dies aliquot silere: aut si quis modò nactus imperium, protinus incipiat populum exactionibus spoliare. Erasmus.

55. πένον ἡμῖν πάντος, u. 40. lib. 1. Dimidium plus

toto: siue, Plus medium toto. Tzetzes Chil. 7. hist. 124. ita exponit duobus uersibus:

τυτίστ, τὸ βραχύτατον, τὸ ἐν δυνάμει μέγας,
ὑπὸ πολλῶν λαθόντων ἀδίκων ὑποφύρον.

Exiguum iuste partem excellit multis iniuste partibus. Huc pertinet illud: ἐν οὐ τῷ μεγάλῳ τὸ εὖ, ἀλλὰ οὐ τῷ εὖ τὸ μέγα. Alij accommodant ad αὐταρχείαν. In omni uita res mediocres incundiores ac stabiliores sunt, quàm uastæ ac immanes. Mediocritas nimietate prestabilior. Hinc Claudianus: Viuitur exiguo melius. Est itaq; dimidium Modicum, totū uerò immodicum.

56. τὸν φιλόστονα φιλοῦν, u. 251. lib. 1. Gratia gratiam parit.

Acquum ut ametur amans, qui accedit iungitur illi.

Da tibi qui dederit, qui non dederit tibi ne da.

Danti aliquis dedit, at non danti non dedit ullus.

Quibus significatur, beneficium imitari beneficio, officium officio prouocari. Huc pertinet: Par pari re-ferre. Et: Amico amicus.

57. ἀλλὰ τί πολλαῖ ἀργασίαι ἐφόρει, μέγα ἐν δυνάμει βασιλεύας, u. 38. lib. 1. Alludit ad prouerbiū, Argentis hastis pugnare.

58. μηδὲ πολλοῖς φίλον, μηδὲ ἑνὶ φίλῳ λαλῆσαι, u. 333. lib. 2. Nec multis, at nec nulli dicaris amicus. Quia prorsus citra ullius amici consuetudinē uiuere, ferinum atq; iniucundū uidetur esse: rursum nec uehementer amare possumus simul multos, nec pluribus morem gerere.

59. πᾶσι

39. πάντα ἰδὼν διὸς ὀφθαλμοὺς καὶ πάντα νοῦσας, u. 265. lib. 1. Homerus: θεῶ ἀλκιμορ ὄμμα. Vfus precipuus, quando aliquem à peccando detertere volumus metu diuinæ præsentia.

60. ἀποτίσσει δέμοις ἀτασθαλίαις βασιλῆων, οἱ λυγροὶ νοῦντες, etc. u. 258. lib. 1. Regum delicta subditi dependent. Conuenit cum Germanico: Wann die Herren einander reuffen wölle/so müssen die Pawren die haare darlathen.

61. τί δ' αἶψ' ἢ εἰ ἀνδρῶν πόρ' αἴω, u. 206. lib. 1. Tyranni uox de alterius uita pro libidine statuentis. Conuenit cum illo: Sic uolo, sic iubeo, sit pro ratione uolūtas.

61. θρεπτήρια δίδου, u. 186. lib. 1. Antiqui parentibus τὰ θρεπτήρια persoluebant. Conuenit cum prouerbio, ἀντιπαραγὰρ, mutuā beneficiorum uicē rependere.

63. ἰομότα τέκνα γονεῶν, u. 232. lib. 1. Horat. Laudantur simili prole puerperæ. Contrarium illi: Haude canit paternis cantiones.

64. ὃ μὲν γὰρ τὴν γυναῖκα ἀνδρὶ λήσσει ἀμεινον τῆς ἀγαθῆς, τῆς δ' αὖτε ληκῆς ὁ πρῶτος ἀλλο, etc. u. 320. lib. 2. Huc pertinent prouerbia Germanica: Oberweibe dich nicht. Wer tanzen will / der sehe wol zu / welche er bei der hand nimmt. Formina enim nihil pestilentius. wör καὶ βάλασα καὶ γυνὴ ληκὰ τέρα.

65. ἄννα δ' ὀπίρ' ὀβριότητος ἰχθῆ, ἡ τίλος ἐκινδύνα, u. 215. lib. 1. Tandem bona causa triumphat.

66. ἡ θύμῃ ἀνδρώποισι κατ' ἄδρα, u. 136. lib. 1. Velut

dicat secundum prouerbum: νόμος ἑκάστης γένεως, id est, sicut consuetum est singulis. Sunt enim alij aliarum gentium mores.

67. χαροδίνας, u. 187. lib. 1. qui manuum in iustum metiuntur. Ex hoc defluxisse uidetur prouerb. τὸ δίκαιον οὐ τῇ χειρὶ τιβιδύει, iustum in manu reponere. De his qui sunt equi tyrannis, aut qui arma legibus praefertunt, aut denique qui potētoribus in iudicijs fauent neglecto iure. Idem dicuntur διαλαχαῖν τὸν νόμον, acuto diuidere ferro. Iunius.

68. οἱ αὐτῷ ἡανά τὰ ἄλλα, ex c. u. 262. lib. 1. Quoniam ledimus alios, nos ipsos magis ledimus. Quod si equum alij pecuniarum iacturam faciunt, nos animi dampnum incurrimus. Proclus; τὰ γὰρ ἡανά ποιεῖν μέλλον τῷ πᾶσι ταῖς ἡανά, οἷς ἡανά τὸ πᾶσι ποιεῖν μέλλον διαλαχὼν τὸ πᾶσι ποιεῖν.

69. ἡανά ἡὲς δια τὰ ἄλλα, u. 250. lib. 1. Lucrum malum equale dispendio. Utinam hanc sententiam cum mortales omnes, tum precipue negotiatores non scriptis, sed pectori inscriberent suo, ducerentque non esse lucrum quod iactura bonae mentis cōparetur: neque quicquam utile esse, quod non idem sit honestum. Erasmus. Pindarus in Isthmijs: τὸ γὰρ δίκαιον γλυκὺ πικρὰ δὲ τὰ νόμιμα τολύβια. id est: Quod praeter iustum est dulce, exitum habet amarissimum. Elegans est ex illud quod dicitur: iustum precium, summum lucrum. De Hieronymo. Pausanias male patitur, nulla hanc partem persequitur.

70. ἀπὸ γλώσσης λήϊσι/αι, u. 310. lib. 1. Lingua præ-
datur. De homine parato turpis compendij & lucelli
ergo omnia humana & diuina iura periurio uiolare,
& ad omnem speciem questus & rapinae dolis ac malis
artibus linguam suam exponente.
71. αἰδῶν αἰσιν αἰδῶν καὶ ὁπαι/α, u. 311. lib. 1. De homine
amaro. Est ibidem & hoc: ἡέρδης νόον ἰφηναι/εἰ ἀν-
δρώπων.
72. ἀλλήλους τέρσσει, u. 249. lib. 1. Et, ἰδὲ αὖ ἀλλή-
λους, u. 276. lib. 1. De discordia improborum, & mutuis
lancinis.
73. μὲν δὲ ἀνδρὶ φίλῳ ἀπομοῖος ἀφαις ἴσῳ, u.
368. lib. 1. Aequa uiro merces fac præstituitur amico.
Pitibi præceptum fuit celebratissimum, quo iubebat
inter amicos ex æquo & uero debere omnia agi. Pla-
tarchus.
74. καὶ ἡράμους ἡράμῳ ἡοῖα, καὶ τένονι τῆ-
νῳ, u. 21. lib. 1. Figulus figulo inuidet. De emulatione
inter ἡμοίχους. Aristoteles lib. 8. Eth. ἡράμῳ παύ-
τας τὸς τοῦτους ἀλλήλοις παύειν. id est: Omnes e-
iusmodi figulos inter sese aiunt esse. Es ist dem einen
hünd leid/das der ander in die tuchen gehet.
75. μὲν δὲ οὐκ ἐκαστὸν ἀπαντὰ βίον ἡοῖα νοῖ τῆς ἀν-
u. 307. lib. 2. Ne uni nauis facultates. Ne quid aggredia-
ris, in quo sint uniuersa periclitanda. Non omnis sta-
tim alas iacienda est. Periculosa est nautica negociatio.
76. μὲν δὲ ἀνὴρ ποῖον ἀνταξίαν καὶ ἀλάνειν,
μέτοι

αἰτοὶ ἐπεὶ μοῖν ἑρῶσιν λακέρυφα κορώνη. id est: Neque domum fabricans linguas mutilamq; rudemq;, Ne forte infideat cornicans garrula cornix. u. 55. lib. 2. Significat hadalunus unicuiq; negotio, quod semel instituerimus, finem idoneum imponendum esse, ut nihil desideretur omnino, et ubiq; committendum ad perfectionem. Ita si quis adhortetur aliquem ne literarum studium deferat, sed laudabiliter institutis summā imponat manum, ne vulgo ludibrio sit quod à bene coeptis destiterit, hoc uersu uti poterit. Huc pertinet Germanicum: Besser ist's vnbegunnen/ denn vngeendet. id est: tolerabilius est non incipere aliquid, quam incœpta deferere.

77. ὄργην δ' ἐσθλὸν ἐράδος, ἀσργῆν δὲ τ' ἐνάδος, u. 309. lib. 1. Non probum est operari, at est cessatio probum. Est inter eos quos Socrates prouerbiorum uice frequenter usurpabat, quo dehortabatur iuuenes non solum ab ocio, uerumetiam ab actionibus infrugiferis: siquidem eos appellabat ociosos, qui alia, computationibus et scortis etatem absumerent.

78. ὄργην ἐν ὄργῃ, u. 380. lib. 1. Hoc utimur, cum nullum operæ finem significamus.

79. λιπὸς γὰρ τοὶ πάντας ἀσργῇ σύμφορος ἀδελφῷ, u. 300. lib. 1. De ignauis.

80. ἀλλότριον ἑμῶν ὀρεῖσιν ἰσχυρὸν ἐστὶν ἰσχυρὸν ἀμύνεται, u. 399. Tb. Atq; metunt uentrem in propriam, sudorem alienum. Huc pertinet prouerbiū: Alij semen-

tem faciunt, alij metent.

81. *παρὰ μητέρι ἑστῆκετο*, u. 129. lib. 1. Hinc videtur ortum prouerbium, *παρὰ μητέρι μένειν*, apud matrem manere: de ijs qui per ignauiam semper domi manentes, nihil audent præclari facinoris. Ita et hodie uulgius matris filium appellat adolescentem delicatius educatum.

82. *πυλάλιον μὲν ὑπὲρ καπνῶ καταβάει*, u. 45. lib. 1. *ὑπὲρ καπνῶ θῆναι πυλάλιον*, id est, supra fumum seponere gubernaculum: id est, nauigationi superfedere. Dicitur in genere de rebus securè sepositis quasi supra fumum, ac proinde neglectis. Cui oppositum est, *ἐν καπνῶ καταβάειν*: id est, extra fumum deponere.

83. *πολλὰ δ' αἰσργὸς αὐτῆς λιονίλιν ἐπὶ ἱλπίδα μίμων χηνῶν βίότοιο, καὶ προσδέξατο θυμῷ*, u. 116. lib. 2. Ocia dant uitia. Ignauus cum per inanem suam spem est falsus, et inductus in egestatem uictus, ad malas artes et multa flagitia et facinora solet impelli. Menander: *ἀσλῶν δ' ἀνδρῶν ἀσλὰ τὰ φρονήματα*. Ignauorum uirorum ignaue sunt cogitationes.

84. *τρεῖς ὕδατος ποχίαι, τὸ τέταρτον ἰμὲν εἶνα*, u. 214. lib. 2. Tres miscbis aque partes, sit quarta Lyei. Huc pertinet prouerb. Dionysium equore mergendum. Significatur autem uersu Hesiodio uinum admodum dilutum et aquosum.

85. *μήδ' αὐτ' ἡέλιον τίτραμμοῖος ἰεβὸς ἰμυχαῖν*, u. 345. lib. 2. Aduersus solem ne meijto. Commendatur

HERC-

uerecundia. Plin. lib. 28. cap. 6. Magi uetant eius caussa
(scilicet quod auguria ualitudinis ex urina traduntur)
contra solem lunamq; nudari, aut umbram cuiusquam
ab ipsa respergi. Hesiodus iuxta obstantia reddi suadet,
ne deum aliquem nudatio offendant.

86. αἰδώς δ' ἐν ἀγαθῇ λεγνυμένη ἀδελφὲς ἡμῶν,
u. 315. lib. 1. Verecundia inutilis uiro egenti. Verum homini
pudor haudquaquam conducit egeno. Sententia
est: Pauperem non debet pudere, labori incumbere. Ita
inutilem esse pudorem, qui deterret à discendo, quod
turpe sit nescire. Horat. Incurata malus pudor ulcera
celat.

87. Διὸς μεγάλῳ ἔνκτι, u. 4. lib. 1. μεγάλῳ Διὸς
τοὺς ἐξέλεϊτο, u. 1002. Th. αἰγιόχῃ βυλῆσι Διὸς νιφε-
λκυσέταο, u. 99. lib. 1. Διὸς μεγάλῳ διὰ βυλῆς, u.
121. lib. 1. Ζηνὸς φραδμοσύνησιν ὀλυμπίῳ, u. 243. lib. 1.
Sic dijs placitū. Sic Ioui gratum. Deus ita uoluit. Quic-
quid homini acciderit aut commodè, aut secus, uulgo
dicitur Deum ita constituisse. Sic uisum superis. Eo e-
tiam utimur, quando causam rei assignare nescimus.
Ouid. Sic illum fata trahebant.

88. ἀλλὰ τάγ' ὅπως ἴολπα τέλει διὰ τὰρ κινέμε-
νον, u. 271. lib. 1. Sed hæc non puto facturum Iouem.

89. εἰ μὴ δὴ πρόφρων γέ ποσ' ἀδάμ' ὀνοσίχθων,
etc. u. 285. lib. 2. Nisi deus impediuerit. Homo proponit,
Deus disponit.

90. Εἰ τέλος αὐτὸς ὑπιδρὺν ὀλύμπου ἰδὼν ὀπί-
θε,

92. lib. 2. Deo fauente. Si deus annuerit.

91. πεία δὲ ἔχον πλείονας πόδας τοῦ ἀπείρου ὄλβου, u. 377. lib. 1. Deum esse datorem diuitiarum.

92. πεία μὲν γὰρ βεβίαε. πεία δὲ βεβίασται χαλκίπτε, u. 4. lib. 1. Horat. Od. 34. lib. 1. Valet ima summis Mutare, & insignem attenuat Deus. Obscura premens. Per hoc summam Dei potentiam intelligimus.

93. ἡ ἀδελφὸς αὐτοῦ μιν δ' ἔφαθον, u. 334. lib. 1. Dijs immortalibus catenus est sacrificandum, quatenus fortunarum nostrarum mediocritas admittit. Huc pertinet Symbolum Pythagoræ: Nudis pedibus sacrificare & adorato.

94. ὡς ἂν εἴη διὸς ἀλγέεινός, ὃ δὲ παρὲλθόν, u. 613. Th. Alludit ad prouerb. Multa noris oportet, quibus deum fallas. Gott leßt ihm seinen flächsinen bart flechten.

95. τῶν δὲ θεῶν νεμεσῶσι καὶ ἀνέρες, u. 361. lib. 1. Hinc prouerb. Dijs hominibusq; inuisus. Et: Dijs hominibusq; gratus. Quemadmodum qui cunctis hominibus odio sunt, ne dijs quidem grati esse: ita et quos uniuersi homines maxime amant, maxime à dijs amari existimantur.

96. ἰχθύες μὲν καὶ θηρὶ καὶ οἰωνοῖς πεισμένοις ἔδαν ἀλλήλους, &c. u. 275. lib. 1. Hinc uidetur desumptum prouerb. Pisces magni comedunt paruulos. Cum de iniurijs opulētorum querimur, significamusq; nouum non esse quod tenuiores exuantur patrimonio à potentioribus. Varro apud Nonium: Piscis ut sepe minutos ma-

gnus comest, ut aues enecat accipiter.

97. *δυνόσμως πόλισας*, u. 246. lib. 2. Rectè et ordine. Cicero in Verrem: Rectè atq; ordine è republica factum.

98. *ὃν γαῖν τε λαὶ ὑρανῶ, καὶ δὲ θαλάσῃ*, u. 427. Th. Simile illi: Terra mariq;.

99. *μῦσαι ποσειδάων δαιδῆσι*, etc. u. 1. lib. 1. Hinc videtur factum prouerbiū: Musas hortari ut canant, Quo utitur Ausonius in epistola ad Symmachum: cum alijs similibus, qualia sunt: Maria hortari ut effluant, auras ut uigeant, ignes ut calcāt. Eo uti possumus, cum significamus nos eum inhortari, qui sua sponte atq; adeo non rogatus in negotium incumbat. Brasicanus.

TOPOGRAPHIA.

ἀσκρα χεῖμα λιανὸν, θέρει ἀργαλίον, ὑλίποτ' ἐδλὺν, u. 258. lib. 2. Ascrā dicit malè habitabilem tam hyeme quàm æstate: in æstate quidem propter nimios uentos, quorum causam montis magnitudo præbet: hyberno autem tempore propter niuem, quæ descēdit Ascrā, radijsq; solaribus liquefacta interdum defluendo incolās obruit. Tzezēs.

ὃν μακρόν νήσοισι, παρ' ὠκεανὸν βαθυδίπλυν,

ἄλβιοι ἤρωες, τοῖσι μελινδία λαρπὸν

ζεῖς τῇ ἑταρὶ βάλλον' αἶψα ἰερίδωρος ἄρυσιν.

uerf. 169. lib. 1. Descriptio insularum fortunatarum, Quemadmodum nos in Ecclesia bonis hominibus attribuimus futuram uitam in paradiso, ita Greci, adiun-

dicunt

ANNOTATIONES.

481

dicant heroibus fortunatas insulas & campum Elysium. Tzetzes.

TOPOTHESIA.

μακρὸς δὲ καὶ ὄρθιος οἶμος ἐπ' αὐτὴν, u. 288. lib. 1.
 Et: ὁλὴν μὲν ὁδὸς, u. 286. lib. 1. Fingit uirtutem in celsa
 arce habitare, & uiam ad illam esse longam, accliuem,
 & tandem in summitate facilem. Econtrā uitium in
 loco proximo habitare, & uiam ad illud esse breue.

CHRONOGRAPHIA.

Veris.

δὲν' αὖ ἐξήκοντα μετὰ τροπᾶς καλοῖο, &c. u. 182.
 lib. 2. Postquam sexaginta dies hyberni præterierint
 post hybernā conuersionem, tum Arcturus ex Oceano
 emergēs primū apparere incipit uesperī post occasum
 solis, & paulo post sequitur etiam uer, & hirus
 do apparet. Id fiebat circa mediū Februarium, sole uer
 sante in Piscibus, Arcturo uerò emergēte cum Virgine.

ἀλλ' ὁπόταν φέρτονος ἀπὸ χθονὸς αὖ φύτ' αἰὶν,
 ἀνιδάσας φύγῃ, &c. u. 189. lib. 2. Sed quando Pleiades
 manē oriuntur cum sole, quas fugiens domiporta,
 id est, testudo siue cochlea, aut animalculum simile apī
 apud Arcades frequens, repit ad plantas & uirgulta,
 tum fossio & alia cultura uitium est intermittenda, ne
 fortē propter nimium solis æstus patefacte per fossionem
 radices exiccentur & corrumpantur. Tzetzes.
 Porro apparens ortus matutinus Pleiadum fiebat circa
 initium Maij.

H

ἔμος

ἦμος ἰόνκυξ ἰονκύζει ἀγυὸς ἐν πηλῶλαισι, τὸ ἀγυ-
τὸν, ὅτ. c. u. 104. lib. 2. Tzetzes Chiliade 8. historia 163.

ἰόνκυξ ἐγὶ τι ὄρνιστον ἱέρακι ὁμοῖον,
λέγοντος τῷ χαμῆνος δὲ, καὶ ἀρχεται ἰονκύζειν.
ἀνθρώπος πάντας τέρπει δὲ τὸ ἴαρ γὰρ μίμνεα.

Cuculus est auis accipitri similis.

Deficiente hyeme autem, incipit cuculare.

Homines autem omnes delectat: uer enim portendit.

πλησιάδων ἀτλαγρνάων ἐπιτελλομρνάων, u. 1. li. 2.
Incipe Pleiadum messem fecisse sub ortum. ἐπιτελλο-
μαι significat ante solem emergere.

ὅν τ' αὖ πλησιάδες ὀνόος ὀμβρήμεν ἰέμεντες, ὅτ. c.
u. 237. lib. 2. Quando Pleiades uesperis occiderint fugien-
tes Orionem tanquam uenatorem. Fiebat hoc mense
Aprili.

ἄρη ἐν ἀμντῷ ὅτι τ' ἡλιος γῆς ἀέρθη, u. 193. lib. 2.

Æstatis.

ἦμος δὲ σκόλυμός τ' αὐθῆ, καὶ ἔχεται τίτλιξ ἀγυ-
δρίῳ ἐφισόμενος, ὅτ. c. u. 200. lib. 2. Quando ἡ ἀναύθνη
τῷ ὄνῃ, hoc est, carduus uermiculi centipede illius flo-
ruerit, quem etiam σκόλυμον uocant, ὅτ. sonora cicada
supra arborem sedens effuderit uocem acutam ex cre-
bra uibratione pellicule sub alis (sic enim edis strepi-
tum cicada,) uexans seipsam, tempore æstatis ἡμαθί-
αις, ἰονκινῶ, καὶ ἐπιπόνῃ, laboriose, tunc capre sunt
pinguissima, ὅτ. c. Tzetzes.

ἦμος δὲ χλοοφῶ ἡλιανόπλορος ἔχεται τίτλιξ, ὅτ. c. u.

φίδμνος θέρος ανθρώποισι, *etc.* u. 193. Sc.

ὅτ' αὖ πρῶτα φανῇ διότος ὠρίωνος, u. 216. lib. 2.

Ortus matutinus Orionis apparens fiebat circa finem Iunij.

ἡμέτερον περὶ τὴν ἡμέραν τὴν τρεῖς ἡμέρας, *etc.* u. 281. lib. 2. Quando sol declinauerit post solstitium aestiuum per quinquaginta dies, et iam aestatis tempus seruidum ad finem uerget. Ex hoc loco uidetur Hesiodus aestatem quinquaginta diebus post solis conuersionem terminauisse, circa 10 diem Augusti.

Autumni.

ὅτ' αὖ δ' ὠρίων ἡμέρας ὅσας ἐς μέσον ἔλθῃ, *etc.* u. 227. lib. 2. Quando autem Orion et Canis medium coeli tenuerint. Non enim admodum longè à se inuicem distant. Arcturus autem manè cum Sole oriatur. Ortus matutinus Arcturi apparens fiebat circa 22 diem Septembris.

ἡμὸς δὲ λέγει μόνος ὄξυς ἡμέρας ἡμέρας ἰδανί-
ων, *etc.* u. 12. lib. 2.

ὡς τὰς ἡμέρας δὲ πλεονάζει δ' ὑπέρεισι, *etc.* u. 233. lib. 2. Loquitur de occasu matutino apparente Pleiadum circa 11 Nouembris.

Hyemis.

μὲν δὲ λυαῖνα, *etc.* u. 122. lib. 2.

ὅτ' αὖ φωνὴν γόγγυον ἰππύει, u. 66. lib. 2.

Grus designat futura temporis discrimina, uer et hyemem: quia est animal pavidum, et facillè sentiens

calorem & frigus. Dum uerò in alto fertur propter
 gravitatem sui corporis, ne fortè ad terram deprimatur,
 facile sentit superioris aeris qualitatem, scq; ad frigus
 aut calorem conuertit. Ac uolans quidem in aere
 frigido dolet, ideoq; clamat: postquam uerò ad calidior-
 rem peruenit aerè, sine dolore submissa uoce circum-
 uolat. Et hoc modo nos ex illius clamoribus byemem
 & uer cognoscimus. Tzetzes.

PROSOPOGRAPHIA.

Eustathius Iliad. α. familiare poetis esse scribit, cum
 alicuius excellentis personæ aut minimè poenitendæ
 mentionem faciunt, aliquid quod laude dignū est adij-
 cere, itaq; depingere, ut animis auditorum memoriæq;
 imprimatur.

Achillis.

ἠχιλλεύουρα, θυμολόοντα, u. 1007. Th.

Ætæ.

αἰήτης δ' ὕδρ, Gr. u. 958. Th.

Alcmenæ.

ἀλκμήην θυγάτηρ λαοσθέν, Gr. u. 3. usq; ad u. Sc.

Amoris.

ἔρως, δὲ ἡδάλλοις οὐ ἀθανάτοις θυίη, Gr. u. 120.
 Th.

Ariadnæ.

ἀριάην μίνωις, u. 948. Th.

Asteriæ.

ἀστὴρ πύρρος, u. 409. Th.

Atlantis.

Atlantis.

ἡρατὶδὲ φρονεα παῖδα, μ. 509. Th.

ἄτλας δ' ἔρανον σέρων, μ. 517. Th.

Auroræ.

ἡὺθ' ἡ πάντας ἐπεχθονίοισι φάει, Sc. μ. 573. Th.

Calliopes.

ἡ καλλιόπη δ' ἦδε προφορέεσσι, Sc. μ. 79. Th.

Callirhoës.

ἡ καλλιρρόη ἡλύρη ἡλυτὴ ὠκυανόιο, μ. 281. Th.

Cerberi.

ἄσπερον αὖτις ἔτιπ' ὀνείχων ἑκὼς ἔτι φαῖα δὲ ἡ
ἔσπερον ὠκυανόιο, Sc. μ. 311. Th.

ἄνους δὲ ἡλύρη, Sc. μ. 760. Th.

Cereris.

ἡ δὲ θεῶν, μ. 969. Th.

Ceycis.

ἡ δὲ θεῶν ἀνὰ τῆς, ὅ γὰρ Ἀπολλῶν τε ἡ δὲ θεῶν, μ.
354. Sc. ἡ δὲ θεῶν, φίλον μακάρεσσι θεοῖσι, μ. 476. Sc.

Chimæra.

ἡ δὲ χίμαιραν ἔτιπ' ὀνείχων ἑκὼς ἔτι φαῖα δὲ ἡ
Sc. μ. 320. Th.

Circes.

ἡ δὲ θεῶν, Sc. μ. 1011. Th.

Cyclopes.

ἡ δὲ θεῶν, ὅ γὰρ Ἀπολλῶν τε ἡ δὲ θεῶν, μ. 119. Th. Sc. de
1. Sc.

Cygni.

τόνδε βροτὸν ἑραττόν τε μεγάλ τε, μ. 106. Sc.

Cymodoces.

κυμοδόκη θ' ἡ λύμα τ' ἐν ἡρώδει πόντῳ, μ. 253. Th.

Dianæ.

ἰμοδόνητα γόνον, μ. 919. Th.

Draconis custodis aureorum malorum.

δανὸν ὄφιμ, ὃς δρεμνῆς κούθεισι γαίης, πάρεσιν ἐν
μεγάλαις, Sc. μ. 335. Th.

Echidnæ.

ἡ δ' ἐτιμ' ἄλλο πέλωρον, Sc. μ. 296. Th.

ἀθάνατοι σύμφε, Sc. μ. 306. Th.

Eleûræ.

θύγατρα ἡγάγετ' ἡλείουτριν, μ. 266. Th.

Epimethei.

ἑπαιμηνόον τ' ἐπιμηθεα, ὃς ἑκτόν ἐξ ἀρχῆς γένετ',
Sc. μ. 512. Th.

Eurynomes.

ἑπεινὸς ἑύρου, πολυνέρατον ἔδος ἔχουσα, μ. 908. Th.

Geryonis.

γαῖδα βροτῶν ἑάλλιστον, μ. 981. Th.

Gigantum.

τόνχισι λαμπομοσῆς, δόλιχ' ἔγχια χόρσιν ἔχον-
τας, μ. 186. Th.

στῆς παῖδες μεγάλοι καὶ ὄφραιοι, μ. 148. Th.

Gorgonum.

γοργὸς θ' αἱ ναῖσαι πέτρῳ ἑλῶτῃ ἑπεινοῖς ἔχασσι
στῆς

πρὸς νυκτός, *εῤ. κ. 275. Th.*

Gratiarum.

τῶν καὶ ἀπὸ βλαφάρων ὅπως ἔβητο, *εῤ. κ. 910. Th.*

Harmoniae.

ἁρμονίῃ θ' ἡν ἰσάδμος, *εῤ. κ. 917. Th.*

ἁρμονίῃ θυγάτηρ, *εῤ. κ. 975. Th.*

Harpyiarum.

αἱ ρ' ἀέτωρ πειήσι, *κ. 269. Th.*

Hebes.

παῖδα διὸς μεγάλῳ, *εῤ. κ. 952. Th.*

Hecates.

τὴν περὶ πάντων ζῶν ἱερνίδος τίμησι, *κ. 411. Th.*

Herculis.

ἁλπεύωντ κατασφραζέμενος ἡδὲ, *κ. 950. Th.*

Herculis & Iolai.

ἀνδράσιμ οἱ τε πόνος ἢ οἶκός ἱδρὺς πρὸς, *κ. 351. Sc.*

Hesperidum.

ἱσπερίδας θ' αἷς μῦθα πέρην ἡλυτῆ ὠκεανοῖο, *κ. 215. Th.*

Hominum.

θνητοῖς ἀνθρώποις οἱ ἐπὶ χθονὶ καίθησιν, *κ. 564. Th.*

Horarum.

αἱ τ' ὄργα ἡρκαίσι, *κ. 903. Th.*

Hydrae.

τὸ τέτατον ὕδρην αὐτὴς ἐγείνατο λυγρὸν εἶδεν λαρναίῳ, *εῤ. κ. 313. Th.*

Iouis.

ζόντ' ἀθανάτων βασιλούς, μ. 286. lib. 2.

θεῶν βασιλούς, μ. 886. Th.

πάντα ἰδὼν διὸς ὀφθαλμοὶ καὶ πάντα νοήσας, μ. 265. lib. 1. Ex hoc versu confirmat Macrobius eundem esse Iovem et Solem. Nam de Sole eodem modo inquit Homerus Iliad. 2.

ἡλίδος θ' ὅς παντ' ἱεραῖς καὶ παντ' ἱπαιέει. Unde, inquit, constat utrumque una potestate censendum.

πατέρ' εἰς ὃν, ὃ δ' ἔρανος ἐμμενέσθης, et c. μ. 71. Th.

ἱερὸν δὲ ὑψίστου, et c. μ. 18. lib. 1.

ζόντ' κύδιστε μέγιστε θεῶν ἀσχετῶν, μ. 542. Th.

ὀππότερον παίδων ζῆνα μάχην, μ. 478. Th.

ζόντ' ἀρβίλα μέλαια σίδωρ, μ. 545. Th.

ζόντ' ὑψιθεμέτης, ὅς ὑπέρτατα δώματα καίει, μ. 8. lib. 1. ἰδὼν αἰὼν τι, μ. 5. lib. 1.

ἀλκίως ἀθανάτοισιν, et c. μ. 657. Th.

θεῶν πατέρ' ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν, et c. μ. 457. Th.

Idyia.

ἡρόλιον ὠκυανόιο, μ. 959. Th.

Latona.

μάλιστ' αἰὲς, ἥ πινυ ἀνθρώποις, et c. μ. 406. Th.

Leonis Nemeæi.

τόν γ' ἔην βρέψασα, et c. μ. 319. Th.

Memnonis.

αἰθίοπων βασιλῆα, μ. 985. Th.

Mercurij.

ἡέρον' ἀθανάτων, μ. 919. Th.

διὰ ταχὺν ἄγγελον, μ. 85. lib. 1.

Metus & Timoris.

Δαίς, αἱ τ' ἀνδρῶν, ὅτ. μ. 935. Th.

τῷ δὲ φόβος καὶ δαίμων, ὅτ. μ. 463. Sc.

Mineræ.

διὸς θυγάτηρ ἀγλαΐα τειχογόνα, ὅτ. μ. 197. Sc.

Musarum.

μῦσαι δαίμονες Διὶ ματ' ἔχουσι ἱφ' ἀρχῆς, μ. 114. Th.

μῦσαι δαίμονες Διὶ ματ' ἔχουσι οὐκ ἄρα θυγατέρες,

ὅτ. μ. 75. Th.

ἰδούσασαι μῦσαι, ὅτ. μ. 1020. Th.

ἰδούσασαι μῦσαι, Ὀλυμπιάδες, ὅτ. μ. 965. Th.

μῦσαι Ὀλυμπιάδες, ὅτ. μ. 52. Th.

τῆς Διὶ πατρὶς ἑμεῖς, ὅτ. μ. 36. Th.

Nemertes.

νημέρτης δ' ἡ πατρὶς ἔχει ἰόντα ἀθανάτων, μ. 263.

Th.

Nemesis.

νέμεσις πάντων ἀνθρώποις βροτοῖσι, μ. 223. Th.

Neptuni.

δεῖ θεὸς ἐκβάλλουσι ἔχοντα τε πόλιν, μ. 105. Sc.

Nerei.

νερεΐδ' ἀν' Ὀδυσσεὺς καὶ ἀλκίον, μ. 233. Th.

Nympharum.

νημφῶν αἱ ναιάδες ἀν' ὕμνῳ βυαδόντων, μ. 130. Th.

Parcarum.

παρκαί τ' αἱ πλάγῃ τιμὴν πόρῃ, μ. 904. Th.

H 6 ἡρῆς

ἡῖρες ἰωάνηαι, λονῆς, *etc.* *u.* 249. *Sc.*

Pastorum.

ποιμένες ἀγναυτοί, καὶ ἐλάγχεα, γαστέρες αἶμα, *u.*
26. *Th.*

Pelias.

μέγας βασιλεὺς, ἐπὶ κλύωρ, ὄβριτος, καὶ ἀτάσκα-
λος ὀβριμοβρύτος, *u.* 995. *Th.*

Perfæ.

πίρσω θ' ὅς ἐστι καὶ πᾶσι μετέπειτα ἰδμοσυβῆται,
u. 378. *Th.*

Perfæi.

ἡνὸ μοιο Λαγάνης, *etc.* *u.* 216. *Sc.*

Phaëtonis.

θεοῖς ἐπαιέμελον αἶμα, *u.* 987. *Th.*

Plutonjs.

ἄγροισι καὶ ἀφθιμοῖσιν ἀνάσσει, *u.* 850. *Th.*
ὅς ἐστι ὑπὸ χθονὶ δάμαϊα ναία, *etc.* *u.* 455. *Th.*

Pluti.

ἰδὼν ὅς ἐστι ἐπὶ γῆν καὶ σὺν ἡμῖν, *etc.* *u.* 972. *Th.*

Promethei.

ἐκπέμνεται, πάντων περὶ μύδια αἶμα, *u.* 54. *lib.* 1.
Sc. 559. *Th.*

ἐκπέμνεται, πάντων περὶ μύδια αἶμα, *u.* 543.
Th.

Stygis.

σὺν ἡμῖν θιὰς ἀθανάτοισιν, *u.* 775. *Th.*
σὺν ἡμῖν, καὶ ἐπὶ καὶ ἡμῖν ἀθανάτοισιν, *u.* 806.
Th.

γυῖς δὲ τὴν ὕψιστον θυγάτηρ, μ. 384. Th.

καὶ γυῖς ἡ δὲ σφίον, εἴς. μ. 362. Th.

Tritonis.

τέττωρ σφρυβίης, μ. 911. Th.

Typhœi.

ἡ χᾶρις μὲν ἰασίρ ἐκ' ἰχθῆ, εἴς. μ. 822. Th.

Typhaonis.

Δανόρ δ' ὑβριτικὸν αἶμα, μ. 308. Th.

HYPOTYPOSIS.

ἐπικερτόου τε κάρηνα, μ. 234. Sc.

αἰχρῶας ἐξεμπόντες, μ. 174. Sc.

γίγνατ' αὖτ' ὡς ἐπὶ φαντο, εἴς. μ. 366. Sc.

ἐκπαλιν ὁδοῖσι πνέει λαμπρομένοισι, μ. 145. Sc.

ἡμεῖς ἀμύσσει ὀλίγον περὶ χᾶρας ἰδρύων, μ. 98.

lib. 2. Mirum in modum rusticè hæc omnia depinguntur. Vnde Lucianus hæc Hesiodū ut ueram rusticum, non uatem, cecinisse festinè suo more illudit.

τυγδρόπος, de inuidia. μ. 194. lib. 1.

τῆς δὲ δίκης ῥόθος, εἴς. μ. 218. lib. 1. Iustitiae aut iuris tracti ab hominibus pro arbitrio. Ius habet cerceum nasum.

ὦ δὲ νον ἀδρυσὺν γάχους νῆσοισιν ὄρασι, μ. 91. li. 2.

Spice multa ubertate, seu ut Columella dixit, pinguedine nutabunt ad terram.

χλωρὴ, αὐγαλὴν, λιμὴν κατὰ πεπληνῆα, γλυκοπαχὺς, μ. 265. Sc. Moribundorum sub imagine caliginis.

τῆς μὲν ὄρασε μόνος, τῇ δ' ὑψέθεν ἐξεμπόντες,

u. 704. Th. Strepitus.

τότε δὲ τρέποδαι βροτῶ ἴσοι, u. 151. lib. 2. Senes solent in baculum incumbentes demisso capite incedere, et terram inspicere: unde et filicernij dicti sunt. His similes dicit esse feras, cum penuria victus laborantes propter niuem undiq; per sylvas discurrunt.

χόθρα δ' ἐκτεπορ ὀνείς ἱκποι νβασοῖς χαλῆσι, etc. u. 61. Sc.

RATIOCINATIO.

ἄφαιτος ποίησι σάκος μέγα, etc. u. 719. Sc. Ut pinus Cyclopi, et hasta Achillis, ita scutum Herculis exemplum est Ratiocinationis.

ὦϊλον ἔχειν ἀναιδῶρ, u. 164. lib. 2. Pileum fac qui tegat aures: id est, magnum, qui tegat totum caput.

ἐν δ' ἀγγύων ἰλάσσαις, u. 93. lib. 2. Laborando acquiritur fructus, et ex uasis in quibus eos oportet recondere, ejicies araneas. Nam in uacuis texunt tela sua araneae.

ἄμφοτε ἀμύσεις, u. 98. lib. 2. τὴν ὀλιγότῃα ποιήσιν αὖς ἀπὸ τῶν παρεπιμοῶν ἀλλοῖ.

DIGRESSIO.

ἄσπερ ἐμός τι πατήρ, etc. u. 251. lib. 2.

TRANSITIO.

εἰ δ' ἰδίαις, ἔσπερ τοι ἔγῳ λόγῳ, etc. u. 106. lib. 1. Schema quod vocat ἀρκατοῦσις ἢ ἀρκατοῦσις, ἢ ἀρκατοῦσις, ἢ ἀρκατοῦσις. Latinis, Narrationis preparatio.

ταῦ δ' ἄνωρ βασιλεὺς ὄρεω, ὁρροῖνσι δὲ αὐτοῖς, u. 100. lib. 1.

DE IMITATIONE.

Virgilius tres sibi poetas imitandos proposuit, diuerso tamen ab ijs omnibus scribendi genere usus est. Theocritum enim Syracusanum ita secutus est, ut omnia sermè illius scripta in decem, easq; per breues Eclogas coarctauerit. Contrà Hesiodi ita similis esse noluit, ut de eadem re scribens, quod unico ille libro, quem ὅρως καὶ αἰσῆς inscripsit, quatuor ipse libris, relicto etiam post se quem imitabatur, cecinerit. A: Homerum ita effinxit, ut quod in duobus ille, Vlysse atq; Achille expresserat, hic in uno Aenea collocarit: quod Homerus octo & quadraginta libris perfecerat, in duodecim tantum Virgilius contraxerit. Floridus.

Quæ Virgilius traxit à Grecis, dicturūne me putatis ea, quæ uulgo nota sunt? quòd Theocritum sibi fecerit pastoralis operis auctorem, ruralis Hesiodum, & quòd in ipsis Georgicis tempestatis serenitatēq; signa de Arati Phenomenis traxerit? Macrobius lib. 5. Saturn. cap. 2.

DE RORVM QVAE VIRGILIUS EX
Hesiodo in suum opus transtulit, eadem
uel imitans, uel certo consilio
mutans, catalogus ex
Eobano.

1. Vergilius lib. 1. Georg. u. 43. primo uere agrum ferendo frumento destinatum proscindi iubet, dum ait:

Vere

Vere nouo, gelidus canis cum montibus humor
 Liquitur, & Zephyro putris se gleba resoluit,
 Depresso incipiat iam tum mihi taurus aratro
 Ingemere, & sulco attritus splendescere uomer.

Hesiodus u. 1. lib. 2. aliter præcipit, ut qui omnia quæ
 hic negligentius tradiderit, tametsi & is excusari pos-
 sit ratione diuersitatis locorum: scribebat enim, ut ait
 Plinius, in Bæotia Helladis. Eius uerba sunt:

πρὸς τὴν ἄνοιαν ἀτλαζόντων ἐπιειδομένων,

ἀρχὴ δ' αὖτ' ἀμῆς, ἀπὸ τοῦ δὲ θυσομνήων.

Incipe Pleiadum messem fecisse sub ortum,
 Hisdem proscindas sese abscondentibus arua.

2. V. 79. eodem libro:

Sed tamen alternis facilis labor. arida tantum
 Ne saturare fimo pingui pudeat sola: neue
 Effoetos cinerem immundum iactare per agros.

Hesiodus hæc paulò diuersius, ratione opinor ea,
 quam antea ex Plinio adduximus. Huius uerba sunt u.
 78. lib. 2.

αὐτὸν καὶ ἀρόπλιν ἀρόων, &c.

Sicca equidē tellus pro tempore & humida arāda est:
 Mane sed accelera, melius quo exuberet aruam
 Vere nouo, siccum ne fortē nouale per æstum
 Frustrretur tua uota: sed illud arato quotannis
 Semina committens.

3. V. 121. lib. eodem:

— pater ipse colendi

Hand facilem esse viam voluit: primusq; per artem
Mouit agros, curis acuens mortalia corda:
Nec torpere graui, &c.

Hunc locum ex primo libro Hesiodi desumptum la-
tius expressit. Sic enim ille Græcus u. 42.
ὁρῶντες γὰρ ἔχουσιν θεοὶ βίον αὐθράνους.
Oculuêre Dei uictum mortalibus agris,
Cum posset præstare diei opus unius olim,
Quantum uel totum possit satis esse per annum
Ocia seruanti, tum fumo adhibere quietum
Temonem poteras, nec quicquam armenta laborum
Exercebat, & immunem sensêre quietem, &c.

4. V. 167. lib. eodem:

Omnia quæ multo antè memor prouisa repones,
Si te digna manet diuini gloria ruris.

Et hoc ex Hesiodo sumptum u. 40. lib. 2.
τῦμος ἄρ' ὑλοτομῶν, μαινημόυς ἄριον ὄργον.
Tunc incide, memor quæ sint opera apta futuri
Temporis, &c.

5. V. 170. lib. eodem:

Huic à stirpe pedes temo protentus in oſto:
Bine aures duplici aptantur dentalia dorſo.

Hesiodus u. 42. lib. 2.

ἄξονα θ' ἐπὶ ἀπὸ δένδρ, μάλα γὰρ νότοι ἄρ' ἄριστοι δένδρ.
εἰ δέ τις ἐπὶ ἀπὸ δένδρ, ἀπὸ δὲ σφύραν διὰ τέλει.
Temonem lege septipedem, sic nempe quadrabit.
Oſtipes ut fuerit, tibi malleus inde paretur.

Et totum hunc locum latius quidem, sed ut solet, paulò à Virgilio diuersius prosequitur Hesiodus, quem cuius licet inspicere.

6. V.178.lib.codem.

Arca cum primis ingenti equanda cylindro,
Et uertenda manu, et creta solidanda tenaci.

Hesiodus u.215.lib.2.

Ἀμύσι δ' ἐνοργύβας ἀμύτροπος ἰσὶ π' ἀντλῖν, &c.

Ensiser Orion ubi primos extulit ortus,
Tum sacram Cereris um latis confer ab agris,
Et uersare iube, plenas tum frangat aristas
Arca uersato iam dudum equata cylindro.

7. V.266.lib.codem:

Ipsa dies alios alio dedit ordine luna
Felicis operum: quintam fuge: pallidus Orcus
Eumenidesq; sate: tum partu Terra nefando, &c.

Ab Hesiodo desumptum est, qui in proluxa de obseruatione dierum mentione, sic quoq; scribit u.38. πένθας δ' ἰσαλία δα, &c.

Quinta dies fugienda, molesta est namq; gravisq;
Tunc ulciscentes furis lustrare feruntur,
Que mala securam turbant periuria pacem.

8. V.274.lib.codem:

Septima post decimam felix, et ponere uites,
Et pressos domitare boues, et licia tele
Addere. — Nos (inquit Brodeus) hic poetam septimum et decimum ad ea que enumerat, felices et commodos

commodos dies scribere opinamur : ita tamen, ut decimum septimo bonitate antestare tradat. Secus uerò putans Hesiodus, decimamtertiam ἀμείραν φυτόν δ' ἐὶ θρέψαντα ἀρίστου censet. Nec nonam despicit. Est enim, ut docet, ἰδὼν μὲν γὰρ ἰδὲ φύσιν, quas inferendis ponendisq; uitibus à Virgilio destinari non uidemus. Ipse ad domandos boues uigesimam nonam magni pendit Hesiodus, ἀρίστου uocans ἀψαδάι τε πίθορ, καὶ ἐνὶ θυγὸρ αὐχὸν θάρα βροὶ καὶ ἀμύροισι. Ad eos uerò mansuesaciēdos, decimequarte palmam dat. Duodecima uerò, ad addenda, ut ait Virgilius, telelīcia, aptissima ab eo creditur. ἢ δὲ δουδιναίτη, τῆς οὐδενάτης μίγ' ἀμείραν, &c. Ego (addit Brodeur) ad rem potius naturam, quàm magistros, mentis oculos conuertens, crescente luna uites conferendas, telam (si quid interest) in coitu texendam puto. Est enim tum frigidior ac humidior luna. Domandis uerò bobus diem alium alio tanquam magis idoneum praeferre non arbitror.

9. V. 299. lib. eodem:

Nudus ara, sere nudus: hyems ignaua colono.

Hesiodus u. 9. lib. 2.

— γυμνὸν ἀράει, γυμνὸν δὲ βουτῆρ,
γυμνὸν δ' ἀμᾶδι.

10. V. 328. lib. eodem:

Imprimis uenerare Deos: atq; annua magnæ
Sacra refer Cereri, letis operatus in herbis.

Hesiodus u. 83. lib. 2.

Ἰχθυόει δὲ διὶ χθονίῳ, ἀμφότες δ' ἀγροῖ.

Vota refer Diti, & Cereri, sua munera casta

Illis effigiem præ mæsis frugibus orna.

F I N I S.

RERVM ET VER-

BORVM MEMORABI-

lium INDEX.

A Caste	155	ætatum quatuor descri-	
accipiter qualis		ptio	35
268		æther Nocte prognatus	
accipitris & lusciniæ apo-		137	
logus	41	ætiologia	416
Achelous	153	Agæus	147.201
Achilles	203	Aglaia	195.199
Achlys	109	agriculturæ præcepta	35.
Acmon	181	57.&ciade.	
Actæa	147	Agrius	203
Adamas quid	235	Alcmena	199 una no-
Admete	155	cte & Iouis & Amphy-	
admiratio	328	trionis congressum pas-	
Æacus	203	sa	89.93
Æetes	199	allegoria	269
Æello	149	Alpheus	153
æmulatio duplex	27.29	Amicitia	245
Æneas 203 cur Veneris		de Amicitia, gnomæ	448
filius appellatus	279	amicus fratri non facien-	
æneum seculum	37	dus æqualis	79
ænigma	280	amor deorum pulcherrimi-	
div	423	mus 137 Veneris co-	
Ærumna Noctis F.	145	mes	143
Æsopus	153	amoris uis	137
æstatis descriptio	69.119	Amphiro	155
æstate quali uictus ratio-		Amphitrite	147.197
ne utendum	71	Amymone	203
		I 2	Abau-

I N D E X.

Anaurus	125	Ariadne	199
anadiplosis	291.321	Arimæ	159
anaphora	320	Arion equus	99
anastrophe	319	Aristæus	201
ancilla liberos habens	mo	Arne	119.125
lesta	71	Asbolus	298
antanacasis	321	Asra miser uicus	105
Anthea	119	Asia nympba	73
antimeria	421	Astra	155
antimetabole	310.311.312.313	Astreus.	157
antiphrasis.	419	ibid.	
antiptosis	247	asyndeton	323
antithesis	309	Atlas	167.280
antonomasia	418	Atropos	109.145.195
Aphærois	246	Audaciam ad diuitias iu-	
Aphrodite cur dicta	297	uare	49
nus	143	aureum seculum	35
apocope	302	quare sic dictum	219.
Apollo	197	279	
apologus	423	Aurora	155
apostrophe	328	eius proles	157.201
Arationis tempus & mo-		aurora laborem promo-	
dus	59.61.63.67	ueri	69
archaismus	320	Autonoe	201
arcturi ortus	69	Autonome	147
Arctus	105	autumni descriptio	71
Ardescus	153	auxesis	329
Argæus mons	165		
argentea ætas	35	B.	
Arges	139	Baccho nupta Ariad-	
Argestes	157	æ	199
		Beatorum insulæ	39
		Bellerophon	153
			Bibli-

Biblium
Bonorū
ma in
Boreas
Borez
Briareu
288
Briare
pro
Briare
Bron

C
Ca
Call
Call
calu
Caly
capr
cate
Ce

000000

I N D E X.

Biblinum uinum	71	Charites	194
Bonorū malorumq; sum-		Charitum sedes	133
ma in dijs	77	Chimæra	151
Boreas	157	Chiron Phillyrides	203
Boreæ uis	65.67	Chria	454
Briareus	139.175.181.183.	Chronographia	481
288		Chrysaor 149 eius pro-	
Briarei manus iniicere,		les	201
prouerb.	289	Cicadas rore pasci	119
Briarei sedes	189	Circe 199 eius filij	203
Brontes	139	Climax	418
C.		Clio	135
Admus	201	Clotho	109.145.195
Cadmo nupta Har-		Clymen	155.165
monia	197	Clypei Herculis descri-	
Caicus	153	ptio	101. inde
Calliope	135	Clytie	155
Callishoe	149.155.201	Cœlibatus incommoda	
calumniæ	417	173	
Calypso	155.203	Cœlum Terræ F.	137
Capræ æstate pingues	69	Cœli genitalia à Saturno	
catechresis	247	filio execta	145
Celer ut mens uel ala, pro		Cœus	139
uerb.	286	comparatio	421
Ceneus	103	congeries	415
Cephalus	101	coniugij boni commodi-	
Cerberus	151	tas	173
Cerberi officium	185	de Cœiugio, gnomæ	446
Cerceis	155	color	417
Ceres	161.201	Contentio 145 Noctis F.	
Ceto	145.149	227	
Chaos	137.279	contentionis duo genera	

I N D E X.

27.29		D.
de Contentione, gnomæ		Acmones ex homi-
439-449		nibus 37
conuiuandi modus 51.79		Deimos 125
de Conuiujs, gnomæ 451		deus uox quid significet
Cottus 139.175.177.181		270. inde
eius sedes 189		de Dei prouidentia, gno-
Crater quid 273		mæ 442
Craterus 203		deorum obseruatio 79
credulitatis pernicies 53		periurium qualiter pu-
de Credulitate, gnomæ		niri solitum 187
436		deos inter homines ob-
Creus 139		uerfari actionum arbi-
Crio 157		tros 45
Crisie 155		desiderium, Veneris co-
Cupidinis sedes 133		mes 143.
Cyclopica uita, prouerb.		Dizrefis 294.414
289		Diana 197
Cyclopibus fimiles qui.		Dice 195.
ibid.		dies interdum mater, in-
Cygnus Martis F. 89.		terdum nouerca 87
95		dies Nocte prognatus 137.
Cygni & Herculis pugna		dierum obseruatio 83
117. inde		dissidentia pernicies 53
Cygni mors 121		digressio 492.
Cymatolege 147		de Diligentia, gnomæ 437.
Cymo. ibid.		dij hominum custodes in
Cymodoce. ibid.		terris multi 45.
Cymopolia 189		djs sacrificandum 51
Cymothoe 147		in Dijs bonorum malo-
Cyprigena & Cytherea		rumq; summa 77
cur Venus 143		dimidium plus toto 29

Dio-

I N D E X

Dione	155	gnomæ	436
Dionysus	199	Emathion	201
displasiasmus	296	emphasis	267
diuitiæ quæ optimæ	49	Enallage	307
diuitiarum parandarum		Enyo	149
ratio	55	Epanalepsis	322
Dolores	145	epectasis	293
domus imperfecta non re-		epenthesis	ibid.
linquenda	81	ἐπιληψις	297
donatio bona	53	ἐπιμύδιον	423
Doris	147.155	Epimetheus	167 quid
Doto	149	significet	287
Dryalus	105	Epimetheo suscepta Pan-	
Dryas	103	dora, omnium malorū	
Dynamene	147	causa hominib.	33
E.		epiphonema	455
Eclipsis	327	epiphora	321
Echidna	151	epitheta	330 actionum
ectasis	292	& passionum	392. inde.
ἐκστασις	302	ætatum	400 animi 343
de Effecminatione, gno-		animatorum	361. inde.
mæ	440	armorum	404 cœli
Eione	147	eiusq; partium	343. 344
εἰωνός	423	dæmonum	342 deo-
Electra	149. 155	rum	331 dearum 339
Electryon ab Amphytrio		elementorum	350 flu-
ne cæsus	91. 97	minum	352 fontium 353
Eleuthera	133	hominū eorumq; par-	
Ellice	125	tium	369 inanima-
ellipsis	301. 314	torum	360 insularum
elocutio	234	356 maris	351 me-
de Eloquentiæ effectu,		teorum	358 mon-
		I 4	tium

I N D E X.

nium 355	oceanus 351	Euterpe	135
populorum 402	plan-	Exadius	103
netarum 344	prati	exemplum	423
356	regionis. ibid.	F.	
relatiuorum 387.	inde.	F Alx Saturni adaman-	
syluz 355	tartari. ibid.	tina	141
temporum 397.	inde.	famæ cura habenda	83
terræ 353	uallium 356	fames ignauiz comes	49.
uaporis 358	urbium	57	
357	uentorum 359	fatum, Noctis F.	143. 277
Erato	135. 147	Ferreum seculum	39. 290
Eridanus	153	Figulus figulo inuidet,	
Erinyes unde prognatz		&c.	29
143		figuræ constructionis	306
Erythia	149	Grammaticæ	291
Hercules	426	Rhetoricæ	320
Euagore	147	Flumina non citra religio	
Euarne.	ibid.	nem transeunda	81
Eucrate.	ibid.	in Fluuiorum alueum non	
Eudora.	ibid. 155	mingendum	83
Euenus	153	fluuiorum progenies	153
Eulimene	147	Fontis descriptio	71
Eunice.	ibid.	cum Fratre etiam ludente	
Eunomia	195	adhibendus testis	53
Euphrosyne.	ibid.	Fraus 145	Noctis F. 277
Eupompe	147	de Frugalitate, gnomæ	
Europa	155	450	
Euryale	149	frumenti uertendi tem-	
Eurybia	147	pus	71
Eurynome	155. 195	Fucis similes ociosi	49.
Eurythæa	201	286 & mulieres	173
Eurytion	151	fulgur & fulmen unde lo-	

I N D E X :

ui	165	Harpyiz	249
fur, homo trium literarū		Hebe	197.275
283		nupta	199
furiarum tempus	87	Hecate	159
G.		gitrix.	ibid.
Alatea	147	Helicō, Heliconiades Mu	
G Galaxaure	155	se	129
Galene	147	Heniocha	97
Geryon	149.201	Heptaporus	153
Geryon triceps, prouerb.		Hercules Iouis P.	89.95.
290		199	
Gigantes	289	Terra	
prognati	143	Herculis armatura	99
Gigantibus similes qui		cum Marte pugna	123
289		Herculis & Cygni pugna	
		121. inde	
Glauce	147	Herculis scutum	quale
Glaucanome.	ibid.	101. inde	
Gnomz	426	Herculi cæsa hydra	151
Græz	149	domus Geryon	201
Granicus	153	leo. Nemeæus	153
Gratiz	195.274	Herculi nupta Hebe	199
Gratiarum domus	133	Hermus	153
de Gratitudine, gnomz		heroum atas 39	clades
452		ad Thebas & Troiam	
Gorgones	149	ibid.	
Gygantomachia	175. inde	Hesiodus opilio, carmen	
Gyges	139.175.181.183	à Musis doctus	129
Gygis sedes	189	Hesiodus carmine uictor	
H.		tripode donatus	75
H Aliacmon	153	Hesiodi nauigatio.	ibid.
Halimede	147	pater Cuma Ascræa	
Harmonia	197.201	uigando profectus	73
		I 5	Hespe-

I N D E X

Hesperides	149	I.	
Noctis Ff.	145	Anira	155
heterosis	241.307.310.	I Ianthe.	ibid.
312.313		Iapetus	139.190
Hippo	155	Iapeti progenies	165
Hipponoe	147	Iasius	201 unde dictus.
Hippothoe.	ibid.	278	
hirundo uere prodit	69	Iasoni rapta Medea	203
Holmium	129	Ida.	ibid.
hominis ætas	281	Idyia	155.199
hominum fortis uarietas		Ignauie comes, fames	49.
ex Iouis consilio	27	63 detestatio	61. 63
hominibus cur tradita à		ignis à Prometheo dijs	
superis iustitia	47	surreptus	31. 278
homœoptoton	324	Ijsdem uesci capis, pro-	
<i>ἡμῶν τῶν</i>	ibid.	uerb.	243
Hopleus	103	de Imitatione:	493
Horte	31. 191	Incrementum	415
<i>ἡρῶν</i>	411	industria hominibus opti-	
hospitem & supplicem læ-		ma	61
dere, par delictum	51	de Infamia, gnomæ	453
hospitalitatis ratio.	ibid.	iniuriæ perniciēs	43
79		pœna.	ibid.
Hydra Lernæa	251	Ino	201
hyemis descriptio	63. 65	insulæ beatorum	39
hypallage	324	interrogatio	327
hyperbaton	315	Iolaus Herculis auriga	
hyperbole	285	89. 97	
Hyperion	157	Iouis consilio diuersam ef-	
<i>ὑπερίων</i>	301	se hominum sortem	27
<i>ὑπερίων</i>	406	Iouis mens aliàs alia	69
hypotyposis	491	oculus omnia uidēs	47
		Iphi-	

I N D E X.

Iphicleus Alcmenę & Am phitryonis F.	89.95	Lachesis	109.145.195
Irene	195	Ladon	153
Iris 149 quando mitti solita	187	Laomedia	147
ironia	284	Lapitharum pugna	103
Ister	153	Latinus	263
Iulio 161 postremò Io ui nupta 197 quid significet	270	Latona 159 eius proles	197
Iunonis filij.	ibid.	Leo Nemeus	153
Iupiter 163 in Creta educatus.	ibid.	leonis irati descriptio	121
quid significet	271	leges & consuetudo	454
iuramentum	145	Liagore	147
iusticia cur solis homini- bus tradita à sup̄eris	47	liberalitatis commenda- tio	53
iusticia iurgo, Iouis filia	45.273	de Liberalitate, gnomæ	451
iusticię neglectę pœna, & custodię præmium	43	liberis gignendis quando opera danda	82
de Iustitia & Iniustitia, gnomæ	445.448	licentia	149
iustum esse, periculosum iam	47	linguę parçę thesaurus o- ptimus	79
L.		Lucifer	157
Abor 145 hominib.		Lucina	197
L. destinatus à dijs	55	lucra mala damnis æqua- lia	53
laboris commendatio	47	lucris amor	52
laborem promoueri auro ra	69	luna	155
de Labore, gnomæ	437	luscinię & accipitris apo- logus	41
		Lycus	163
		Lylianassa	147
			M.

I N D E X.

M.		inde	
M Aeander	153	Mercurius Argicida	31
Maia	197	cuius dona.	ibid.
malum consilium, consul-		Mercurius cur deorū nun-	
tori pessimum	45	cuius	273
malorum inter homines		Maia F.	197
causa, Pandoræ pyxis		<i>magis</i>	412
43		messis tempus	55.69
manibus illotis non sacri-		metaphora	234
ficandum dijs	81	metalepsis	339-393
Mars 197 ab Hercule		metathesis	394
uulneratus	125	metonymia	246
Martis & Herculis pu-		Metis 155 ab Ioue de-	
gna	122	uorata	275
Medea 199 Iasoni ra-		metus Martis F.	197
pta	201-203	Mimas	105
Medeus	203	mimicis	285
mediocritas obseruanda		Minerua ex Iouis capite	
77		197 quid significet	271
Medusa	149	Mineræ partus	195
Meliæ nymphæ	143	Mnemosyne	132.139-197
Melira	147	Momus Noctis F.	145-277
Melobosis	155	Momo satisfacere, pro-	
Melpomene	135	uerb.	277
Memnon	201	Mopsus	103
memoriæ filia, Musæ	133	de Morositate, gnomæ	
mendacium	277	453	
de Mendacio, gnomæ	453	mors Noctis F.	145-277
Menestho	155	cuius domus	185
Menippe	147	Mulieri non fidendum	53
Mencæti	167	mulieres ætate salaciores	
mercaturæ præcepta	75.	69 facis similes	173
		à Ma-	

I N D E X.

3 Mulierum blanditijs ca- uendum 53	Nereides 103
mulierum noxa unde in- ter mortales 173	Nereidum nomina 147
Musæ nouem 275 Iouis ex Mnemosyna filiz 133.197	Nereus 145 curſenex dictus. ibid.
Musæ Heliconiades 129	Nerei progenies 147
Pierides 105	Neficea. ibid.
Musæ unde dictæ 276	Nefo. ibid.
Musarum cantus in deo- rum honorem 129.131	Nefſus 153
encomium 131 munus cuiusmodi earum cul- torib. conferri ſolitum 135 nomina. ibid.	Nice 157
ſedes 133	Nilus 153
mutuo accipiendi ratio 53	Noema 455
	Notus 157
N.	noualem ferendi ratio 61
N Aufragio perire mi- ſerum 77	Nox Chæris filia 137
nauidatio uerna. ibid.	Noctis filij. ibid. 143.145. 277
nauidationis tempus 73.	noxa 145
75. unde. uſus. ibid.	Nuptiæ quæ tempeſtiuæ 79
Nauſinous 203	Nymphæ Meliæ 143
Nauſithous. ibid.	nymphæ montium incolæ 137
Nemeæus leo 153	nympharū catalogus 155
Nemertes 147	epitheta 335
Nemeliſ 145 relictis hominibus ad deos cō- ceſſit 41	O.
Neptunus 163	O. Bliuio 145
	O Occaſio in omnibus optima 77
	occupatio 420
	Oceanus Terræ & Coeli
	F. 139 eius pro- page 153. 455
	ocium

I N D E X

ocium dijs & hominibus	παύλας	302	
inuifum	49	παύλας	296
de Ocio, gnomæ	438	parenthesis	295-299
Ocypete	149	Parnafius	165
Ocyroe	155	parcemia	286
Onomatopœia	250	parodia	324
de Opportunitate, gno-		παρομοίωσις	420
mæ	458	paronomafia.	ibid.
Orci galea	107	παρρησία	328
Orionis ortus & occafus		parfimonia in fundo mo-	
71		leſta	53
Orthos	151.153	parfimoniz bonum	29
Oſſa cur adoleri dijs fo-		de Parfimonia, gnomæ	
lita	169	450	
P.		Parthenius	153
Pallas	157	partis addendum	53
unde ſic		Pafithea	147
dicta	339	Pafithoe	155
Pandion	69	παδωνία	426
Pandoræ deſcriptio	171	patrifamiliâs officiû	448
pyxis malorû inter ho-		paupertas deorum mutus	
mines cauſa	33	73-79	
Pandoræ Vulcani diuerſa		paupertas nemini expo-	
à dijs munera tributa		branda	79-325-449
31-33		Pecunia hominib. anima	
Panope	147	77-239	
paradiaſtole	416-421	Pegaſus	149
paragoge	297	Pegaſo capta Chimæra	
Parca, eiufque deſcriptio		153	
101		pelagus Terræ proles	139
Parca Noctis F.	143-277	Peleus	203
Parcæ	145-195		Pellæ.
Parcarum deſcriptio	109		

I N D E X.

Pelias.	ibid.	Pleonasmus	133
Peneus	153	Plexaure	155
Pephredo	149	Plato.	ibid. 163
Perimedes	105	Platonis regia	185
periphrasis	254	Plutus	201. 278
Perithous	103	Poeseos beneficio animi	
periurium à furijs quan-		tristitiam discuti	135
do vindicari solitū	87	poetae unde cognoscan-	
periurij poena	47. 454	tur	269
Perseis	155	poeticae dictiones	254
Perfes	157. 159	Polydora	155
Perseus	107	Polydorus	202
Perseo caesa Medusa	149	Polymnia	155
pestis	145	Polynome	147
Petrea	155	polyfyndeton	323
Petræus	105	Ponti progenies	145
Phaethon	201	Pontoporia	147
Phalerus	103	Precatio	328
Phasis	153	principium dimidium re-	
Pherusa	147	cus	326
Phicium	93	de Procrastinatione, quo-	
Philomedes cur Venus		ma	439
142		Prolochus	103
Philotis	144	Prometheus 167 ab Her-	
Phobus	105	cule liberatus.	ibid.
Phocus	203	ignem dijs furatus.	31.
Phoebe 159 quid	277	278	quid significet
Phoebes progenies	159	287	
Phorcus	153	Promethei supplicium	267
Phorcyn	145	Bronox	147
Pieria	153	πρόχρησις	Op. 297
Pitho	155	Proserpina Plutonis	142

I N D E X.

195		turno proles	163
Proserpinæ regia	185	Rhesus	153
profopographia	484	Rhodia	155
profopopœia	424	Rhodius	153
προφωπωγραφία	297	Rifus Sardonijs	285
προφωπω	291	Robur	157
Proto	147	S.	
Protomedia	ibid.	non Sacrificandum illotis	
proverbia	457. & inde	manibus	81. 454
Prudentiæ Ioui nuptæ	193	Sangarius	153
de Prudentia, gnomæ	432	Sao	247
Prymno	155	sapientia Vfus & Memo-	
Psamathe	147. 203	riæ F. 278 quid	483
Pudor egenti viro inuti-		sarcasmus	284
lis	49	Saturnus	139. 279
relictis ho-		liberos suos deuorare	
minib; ad deos concess-		solitus	163
fit	41	Saturnus patris Cœli geni-	
de Pudore, gnomæ	440	talia excindit falce	141
Pytho	165	Saturni ætas, aurum secu-	
R.		lum	35. 267
Apinæ detestatio	53	Saturni ex Rheâ propago	
Ratiocinatio	492	163	
Reges doniuori	29	Saturni falx	241
reges ex Ioue	135	Saturno deuoratus pro Io-	
regum comes Calliope.		ue lapis	165
ibid.		Saturnia uita, prouerb.	
de Regum officio, gnomæ		287	
446		Scamander	153
reicctio	420	σκῆπτρον	327
religionis præcepta	81.	de Scuto Herculis	133.
440		279	
Rheâ	139.		Sc-
ciuaq; ex Sa-			

I N D E X.

Semele	197.201	synchifis	320
semidei	39	syncope	397
senium	145	synecdoche	240
sermocinatio	426	elliptica	307
de Sermonis usu, gnōmæ		<i>synonymia</i>	419
434		synonymia	406
serui humaniter tractandi		synthesis	306
448		ysstole	298
Simois	153	T.	
Sol 155 eius filij	199	Tabulæ inuentionis &	
solœcismaus	320	dispositionis	204
somnus Mortis frater	185	<i>tabulæ inuentionis</i>	405
Noctis F.	145	in Tartarum quantum spa-	
somni domus	185	cium	181.285
Spes sola in Pandoræ py-		tartara	177.279
xide relicta	33	tartari descriptio	183
Sphinx	153	Telesto	155
Spio	147	tellus omnium fundamen-	
Sterope	139	tum	137
Stheno	149	Termessus	229
Strymon	153	Terpsichore	135
stultum accepto malo sa-		Terræ progenies	137
pere	42	terramotuum causa	332.
Styx 155 qualis	185	333	
unde deorum iuramen-		Terhys	139
tum	157	Tethyos ex Oceano pro-	
Stygis progenies.	ibid.	pago	153
Suadela	31	Thalia	135.147.195
subiectio	327	Thaumas	145.147
supplicem & hospitem læ		Thea	139
dere, par delictum	51	Thebæ heptapyle	38
Synalæphe	301	ad Thebes heroum cla-	
		K	des

I N D E X.

des	39	Tyche	89
Themis 139	Ioui nupta	Typhaon	151
195		Typhaonium	93
Themiso	147	Typhoeus	189
Themistonoe Ceycis fi-		V.	
lia, Cygno nupta	127	V. Enti Auroræ Ff.	147
Theogoniæ typus	228	V. ueti ex Typhoeo qui	
thesauros colligendi ra-		193	
tio	325	Venus unde nata	143. 279
Theseus	103	Veneris cognomina unde	
Thetis	147. 153. 203	143 comites. ibid.	
Thoe	155	dotes. ibid. filij	197
Timor Martis F.	197	nerecundiæ præcepta	81
Titanes	143. 280. 290	ueris descriptio	69
cælo pulsi	189	Vesta	161
Titanum aduersus deos		Vicinus malus magna no-	
bellum	175. inde	xa	51
Titanum locus	189	uicini cognatis meliores.	
Titaresius	103	ibid.	
Tithonus eiusque proles		uictus parandi facilior ra-	
201		tio cur hominibus ab-	
Tmesis	305	scandita à dijs	29. 31
Tonitrus unde Ioui	165	uindemiæ tempus	71
topographia	480	uinum æstate optimū	69
topothesia	481	Virgilius in quibus Hesio	
Transductio	322	dum imitatus	493
transitio	492	uirtutis uia ardua	47
tristitiam poeseos ui di-		uiri æstate imbecilliores	
scuti, Musarum benefi-		69	
cio	135	uirum uxore bona nil ser-	
Tritogenia	197	turi melius	72
Triton	199. 197	uirtus quare difficilis	429
		de Virg.	

I N D E X.

de Virtute, gnomæ	427	Vulcanus	197. 334
uis	157	uultures sine concubitu	
uitæ humanæ & ferri simi		oua concipere	242
litudo	238	Vxor quando ducenda	77
uitium incidendarum tem-		& qualis	79
pus	69	uxore bona nil melius for	
de Virio & malitia, gno-		tiri uirum	79 mala
mæ	431	nil peius.	ibid.
uitijs infensi dij	51	X	
Vlyssia filij ex nymphis		Anthe	155
203		Z	
Vngues non secâdi in con		Elus	157
uiuio	81	zephyrus.	ibid.
Votum	328	zeugma	306
Vrania	135. 355. 275	Zeuxo	155
Vrius	105		

F I N I S.

K 3

BASILÆ, EX OFFICINA
Oporiniana, per Balchazarum Han,
Hieronymum Gemusæum, & Poly-
carpi fratris hæredes: Anno Salutis
humanae M. D. LXXX.
menſe Martio.